DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

Sözde Evli

NURCAN BALKANLI

Parola yayınları

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Sözde Evli'yi bazen ağlayarak, bazen sinirlenerek ama en çok da gülerek okudum. Senin olmayanı sahiplenmek ancak bu kadar güzel anlatılır. -GÜL BERBER KARAMAN

Birbirine zıt iki karakter, Su ve Koray... Onların kavgaları, tutkuları ve aşklarını elinizden bırakamayacaksınız. Kalbinizi eritecek bir aile olma hikayesi. -TUĞBA ÖZCAN

Su ve Koray'ın aşkını okumaya değil yaşamaya hazır mısınız? Bu çiftin geçmişlerini ağlayarak, tutku dolu aşklarını yüzünüzde tebessüm, Efe'nin yaramazlıklarını ise kahkalarla okuyacaksınız. Birken iki olmayı, ikiyken tamamlanmayı, aile olmayı, kısacası aşkın en güzel halini okumaya hazır mısınız? -MERVE ORTAÇ

Koray ve Su'nun mücadeleyle geçen hayatlarını, aşklarını ve heyecanlarını tek solukta okuyacaksınız. Koray'dan, Su'dan ve Efe'den öğreneceğiniz çok şey var, en önemlisi koşulsuz sevgi. -AYŞE KÖSE

Bu hayatta oğluyla yapayalnız kalmış bir kadının parçalanmış kalbini tamir etmek mümkün mü? Peki, Su'nun yaralarına Koray merhem olabilecek mi? -İPEK ZEMZEM

Nurcan Balkanlı'nın kaleminden muhteşem bir aşk hikâyesi okumaya hazır mısınız? Bazen gülecek, bazen ağlayacaksınız, içinizi ısıtacak bir romanın sayfalarında kaybolmaya var mısınız? -YASEMİN RODOPLU

ISBN: 978-625-7031-88-2

www.parolayayinlari.com

twitter.com/parolayayinlari facebook.com/ParolaYayinevi
instagram.com/parolayayinlari

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Sözde Evli

PAROLA YAYINLARI

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

PAROLA YAYINLARI: 602
***Roman:* 180**

Eser: Sözde Evli
Yazar: Nurcan Balkanlı

Yayın Koordinatörü: Ahmet Üzümcüoğlu
Editör: Yasemin Şahin
Kapak Tasarım: Zelal Edin
İç Tasarım: Parola Grafik

Baskı-Cilt: Çalış Ofset Matbaacılık Turizm San. ve Tic. Ltd. Sti.
Davutpaşa Cad. Yılanlı Ayazma Sok. No: 8
Davutpaşa Topkapı/İstanbul
Mat. Sertifika No: 45159 Tel: 0212 482 11 04

T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı Sertifika No: 41310
ISBN: 978-625-7031-88-2

1. Basım: Haziran 2021

© Nurcan Balkanlı 2021
© Parola Yayınları 2021

Bu kitabın her türlü basım hakları *Parola Basım Yayın San. Tic.Ltd. Şti.*'ne aittir... Yazarın, çevirmenin, derleyenin, hazırlayanın veya yayınevinin yazılı ve resmî izni olmadan basılamaz, yayınlanamaz, kopyalanamaz ve dijital kopyalar dahil çoğaltılamaz. Ancak kaynak gösterilerek kısa alıntı yapılabilir.

Parola Yayınları:
Maltepe Mh. Yılanlı Ayazma Sok. No:8/D
Örme İş Mrkz. Kat:1 Topkapı-Zeytinburnu / İstanbul
Tel: 0212 483 47 96 Faks: 0212 483 47 97
web: www.parolakitap.com
e-posta: parolayayin@gmail.com

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Sözde Evli

Nurcan Balkanlı

Parola yayınları

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Uzakları yakın eden, dostluğu ile hayatıma renk katan
Editörlerin Kraliçesi Yasemin Şahin'e
Ve
Benim biricik Sözde Ailem, okurlarıma...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

GİRİŞ

Su iplerini bağlamadığı, ayaklarını sıcak tutan vazgeçilmezi postallarıyla evden çıktı. Kapı önünde postallarının iplerini bağlamak için merdiven korkuluğuna ayağını yerleştirip eğildi. Arkasında duran oğlu asık suratıyla onu yolcu ediyordu. Birini bitirip diğer ayağındaki ipleri bağlarken kafasını çevirip oğluna baktı. "Ama yapma böyle oğlum."

Efe küçük yaşına rağmen onun gece çalışmasına alışamamıştı. Su da normal çalışma saatlerinde işe gitmeyi isterdi ama omuzlarındaki yük çok fazlaydı. Geçimlerini sağlayıp, oğluna iyi bakabilmek için paraya ihtiyacı vardı ve gündüz vardiyasında çalıştığı hiçbir iş burada kazandığının yarısı kadar bile kazandırmıyordu. Şehrin en ünlü gece kulüplerinin birinde barmaid olarak çalışıyordu. Hem iyi maaş alıyor hem de kazandığı bahşişler evinin kirasını çıkarmasını sağlıyordu. Gece çalışmasının diğer avantajı ise dışarıdan okuduğu üniversitenin derslerine gündüz çalışabilmesiydi. Oğluna, okula ve işe yetebilmek için çok az uyku uyusada hepsine değerdi.

Ayakkabısını giyip oğlunun önünde diz çöktü ve ellerini tutarak "Hadi Efem bana bir öpücük ver ki gecem sorunsuz geçsin." dedi

Efe aynı surat ifadesine devam etsede annesini kırmayarak dudağına öpücük kondurdu. Su aldığı öpücükle "Ohh artık rahatlıkla işime gidebilirim ama bu prens bir de gülse..." diyerek oğluna gülümsediğinde, Efe'nin dudakları biraz kıvrılmıştı. Su, "İşte böyle hani benim Prensimin şen sesi?" diyerek oğlunu gıdıkladı. Efe kıkırdadığında Su onu yanağından öpüp "Sabah sen uyanmadan geleceğim bir tanem söz." dedi.

Efe'nin arkasında onları izleyen Gülden Hanıma bakarak ayağa kalktı. "Abla bir şey olursa haber verirsin, tamam mı? Bir de masanın üstüne zarf bıraktım onu almaya gelecekler bilgin olsun." dedi.

Gülden Hanım sitemle "Ne diyeyim sana Su? Seni istemeyen ailene

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

yardım etmek için çırpınıyorsun. Şu masumun hakkını onlara veriyorsun ya..." dediğinde Su "Abla lütfen!" diyerek oğlunu gösterip kadını susturdu.

"Sabaha görüşürüz bir şey olursa ara." diye tekrar edip arkasını dönüp apartmanın kırık dökük merdivenlerinden koşar adım indi. Eski bir binaydı oturduğu apartman, sokaklardan kurtulduğu ilk zamanlar parası anca buraya yetiyordu. Hatta ilk zamanlar parası bile yoktu. Gülden Hanım, Hızır gibi imdadına yetişip ona evini açmasaydı, Su belki de Efe'yi sokakta doğururdu. Gülden Hanım, Su doğum yapıp kendini toparlayana kadar altı ay boyunca ondan kira almamıştı. En zor zamanında Su'ya kapılarını açmış iyi kalpli bir insandı Gülden Hanım. Genç yaşta hem eşini hem çocuklarını kaybedince senelerini yalnızlık içinde geçirmiş, Su ve Efe'nin hayatına girişi ile birbirlerine can yoldaşı olmuşlardı.

Su, kulübe geldiğinde daha kapıdan girerken güvenlikten sorumlu Kaptan'ın "Patron değişti." havadisiyle gecenin hareketli geçeceğini anlamıştı, ancak başına gelecekleri asla tahmin edemezdi.

Barın arkasındaki personel odasına gidip yıllardır kullandığı artık yer yer yıpranmış askeri yeşili parkasını çıkarttı. Üstündeki kazağı da çıkartarak kulübün armasının bulunduğu tişörtü giydi. Görev yerine geçmişti ki garson çocuklardan biri gelerek "Abla yeni patron tanışmak için bizi çağırıyormuş." dedi. Su derin bir nefes aldı. Hafif terlemiş ellerini pantolonuna sürterek "Geliyorum." dedikten sonra çocuğu takip etti.

***

Üst katta personelin gelmesini bekleyen Koray ise Bora'ya çatmakla meşguldü.

"Ya hayır anlamadığım sen hem adamın teklifini kabul etmeyeceğim diyorsun hem de ayağının tozuyla gelmiş kızın takıldığı kulübü alıyorsun. Allah aşkına Bora, bu ne perhiz bu ne lahana turşusu kardeşim. Üstüne bir de beni ortak ettin ya ne yapacağım ben kulüpte."

"Koray, susta bir motorun soğusun. Ne var işte yatırım yaptın sayemde. Tabii ki Tamer'in uçarı kızıyla evlenecek değilim. Ülkeye sağlam bir giriş yapalım istedim."

"Hah yaptık sağlam girişi, gelir gelmez silah zoruyla kulüp satın aldık. Ne giriş ama?" derken Bora gelen personeli görerek "Kapa çeneni personel geliyor." dediğine Koray kafasını çevirip film çekilmiş camdan gelenlere baktı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Hah bir sürü kazma!" diye homurdanırken, en arkadan gelen Su'yu gördüğünde; "Bu bodur piliç kim?" diye sordu.

Kapı açılmadan kısa bir süre önce Bora "Sakın kıza asılayım deme Koray, barmaid olmalı." diye onu tembihlerken kapı açılıp çalışanlar içeri girmişti.

En arkadan gelen Su, kapıyı kapatıp tek sıra dizilen diğerlerinin arkasından geçerek sıranın en sonuna doğru ilerledi. Koray'da kafasını uzatıp önündeki develerden onu görmeye çalışırken, Su en sona tam genç adamın önüne doğru geldi. Koray, kolundan destek alıp yarı yatar pozisyona gelerek genç kadını baştan ayağa süzdü. Kadının tüm ayrıntılarını incelerken oynayacak fare bulmuş kedi misali yüzüne geniş bir gülümseme yerleştirmişti.

Su ise kafasını eğmiş ayaklarına bakıyordu, kafasını kaldırıp Koray'ın yüzünü gördüğünde ise "Bu ne sırıtıyor böyle pişmiş kelle gibi?" diye homurdandı.

Bora "Hoş geldiniz arkadaşlar, size gerekli bilgi verilmiştir. Bugünden itibaren kulübün yeni sahipleri biziz ben Bora Balkan," dedi. Konuşurken Koray'ı gösteriyordu ama onun ilgisinin sadece Su'nun üstünde olduğunu görünce "Koray!" diyerek dikkatini çekmeye çalıştı. Koray ise gözlerini Su'dan ayırmadan "Ha ha evet," diyerek onu onayladı.

Bora kafasını sallayıp personele döndü. "Personel değişimi olmayacak arkadaşlar, herkes bu zamana kadar nasıl çalıştıysa aynı düzen devam edecek. Onun haricinde bir sıkıntısı olan bize söyleyebilir." diyerek konuşmaya devam etti.

Su ellerini arkada bağlamış, ayaklarını iki yana açmış halde durarak Bora'yı dinliyordu ama önündeki gıcığın ona baktığını da biliyordu. Uyuz gülümsemesini gördükten sonra adama sinir olmuştu. Adının Koray olduğunu öğrendiği şapşal, patron konumunda olmasa çoktan ağzının ortasına yumruğu yemişti.

Koray ise Bora'nın bütün konuşması boyunca Su'yu izlemiş *'Güzel ama giyimine bir el atmak lazım.'* diye düşünmüştü. Bir kadında en sevmediği şey erkek kıyafetleriydi ki bu kız sanki inadına böyle giyinmişti. Ayağındaki asker postalları, *'Koray onları görünce daha irkilmiş, aklına kötü anılarını getirmişti.'* ama inadına gülümsüyordu. Altında bol erkek kotu üstünde kulübün armasının bulunduğu dar tişört ile aslında seksi olmuştu ama yinede pantolon ve ayakkabının bir an önce değişmesi gerekiyordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Bora "Soracağınız bir şey yoksa işinizin başına dönebilirsiniz." dediğinde, personel yok dercesine kafasını salladı. Bora onlara çıkabileceklerini işaret etmişti ki Koray "Bir saniye, bir saniye benim bir sorum var." diyerek yerinden doğrulduğunda personel genç adama döndü.

Koray, Su'ya odaklanarak "Adınız ne?" dediğinde, Su kaşlarını çatarak ona ters bir bakış atıp "Su!" dedi. Sinirli olduğu bakışları kadar sesinden de belliydi.

Koray öne doğru eğilip kafasını yana yatırdı. "Su Hanım hem barda çalışıyor olmanız hem de kadın olmanız dolayısıyla sizin kıyafetlerinizde..." dedi eliyle Su'yu baştan ayağa gösterirken "...bir değişiklik yapmaya karar verdik." diye devam etti.

Su daha da sinirlenirken "Anlamadım?" dediğinde, Koray "Yani diyorum ki müşteri çekmek açısından şöyle daha albenisi olan kıyafetler giyseniz. Sonuçta burası bir gece kulübü müşterinin gözüne hitap ederseniz daha çok müşteri çekebiliriz." diye açıkladı. Su'dan aldığı karşılık ise genç adamı şaşırtmıştı. Genç kadının bu kadar cesur olabileceğini tahmin edememişti.

Su yarım bir gülüş sunarken, Koray'ın yaptığı gibi "Adınız ne?" diye sordu. Koray sırıtarak "Koray." diye atıldı.

Su daha geniş gülümsedi. "Hımm Koray Bey, ben de ne diyorum biliyor musunuz? O kıyafetleri size giydirsek, bir de makyaj yapsak. Bence daha çok müşteri çekeriz." Sözlerini duyan çalışma arkadaşları gülüşlerini öksürüklerinin arkasına saklarken, Bora saklama gereği duymadan güldü.

Utanması sıkılması olmayan Koray ise onun cesaretine hayran kalsa da atışmayı devam ettirdi. Sırıtarak "Aslında iyi fikir Su Hanım, bu sayede sizden daha güzel olduğumu da kanıtlamış oluruz." dediğinde, Su onun arsızlığına sinirlenip "Eğer barmaid değil de konsomatris arıyorsanız kendinize yeni bir çalışan bakmalısınız." dedi.

Koray cevap verecekken, Bora araya girme ihtiyacı duydu. "Koray!" diyerek arkadaşını uyardıktan sonra Su'ya "Siz işinizin başına dönebilirsiniz Su Hanım, işi bırakmanıza gerek yok aynı şekilde devam edin lütfen." dediğinde genç kadın ona başıyla selam verdikten sonra sinirli adımlarla odadan çıktı. Arkasından diğerleri de çıkarken, Koray hâlâ öfkeli adımlarla uzaklaşan Su'yu izliyordu.

Bora "Ne yapıyorsun lan sen?" dediğinde, gözlerini Su'dan ayırmayan Koray "Oğlum ben bunu yerim lan." dedi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Bora "Allahın sapığı rahat bırak kızı. Belli ki sana kanacak bir tip değil." diye Koray'ı uyardı. Ama genç adam, Su'yu bir gecelik istemekten vazgeçmedi. Tek bir sefer yeterdi hevesini alması için ondan sonra Su ne isterse yapabilirdi. Bir şans verse yeterdi. Geçmişinde yaşadıkları ona yeteri kadar ders olmuştu. Hiçbir kadınla daha fazlası olmaya niyetli değildi.

Koray bunları düşünürken bara giden Su, sinirden kuruladığı bardakları elinde parçalayacaktı. Yanına gelen garson Ömer "Abla sakin ol ya adam şaka yaptı sana." dediğinde, öfkeli gözlerini ona dikip "Ömer defol git sinirimi senden çıkarmayayım." diye bağırdı. Ömer "Tamam ya ne kızıyorsun, ben senin iyiliğin için söyledim." dedikten sonra ona doğru eğilip "Adamlar tehlikeliymiş, önceki patrondan zorla almışlar burayı, dikkatli ol diye söylüyorum." diye ekleyerek uzaklaştı.

"Çok gördüm ben onun gibi dalga geçen şerefsizleri..." diye homurdanan Su bardakları kurulamaya devam ederken, onun gibi bir dalgacı yüzünden şimdi buradayım diye düşündü. Tehlikeliymiş! Tehlikeli olması sanki Su'nun çok da umurundaydı. Dalga geçmesi Su için daha korkutucuydu. Kerem'de *'Ben seninle dalga geçtim.'* demişti. Ne kolaydı onlar için bir kadınla dalga geçmek. Ne kadar basitti birinin hayatıyla oynamak. Eski anıların etkisiyle Su'nun elleri titrediğinde bardağı bıraktı. Titreyen elleriyle saçlarını geri atarak yukarı baktı. "Allah'ım bir hata daha yapmama izin verme." diye dua etti. Çünkü biliyordu kalbinin yukarıdaki gibi serserilere zaafı vardı.

***

Kulüp her zamanki gibi yoğundu. Genç kadın barda bilikte çalıştığı mesai arkadaşı Yalçın ile kavga etmemek için kendini zor tutuyordu. Her zaman işe bir saat geç gelmesi yetmiyormuş gibi bütün gece tüm müşterilerle Su ilgilenmişti. Çocuk, kadın müşterilerle muhabbet etmekten başka bir şey yapmıyordu. Bunu yeni patronla konuşmalı ve yeni bir barmen bakmalarını istemeliydi.

Gecenin sonuna doğru kulüp kapanıp ortalık toparlanırken, Yalçın "Ben çıkıyorum Su gerisini sen halledersin." diyerek Su'nun cevap vermesini bile beklemeden çıkıp gitti. Su "Git amına koduğum, sanki çok bir bok yapıyorsun. Ben tek başıma daha iyi idare ederim be!" diye söylenerek elindeki işi yapmaya devam etti.

Yan tarafından kulağını çınlatan bir ıslık gelince, Su yerinde sıçra-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

yarak o tarafa döndü. Koray bar taburesine oturmuş sırıtarak genç kadına bakıyordu. "Sen ne terbiyesizmişsin yaaa." dediğinde Su "Bir sen eksiktin am-" diye başladığı cümleyi tamamlayacaktı ki adamın patronu olduğunu hatırlayarak sustu. Koray gülerek "Söyle, söyle. Bana rahatça koyabilirsin." derken, Su "Akıllısı beni bulmaz, delisi dibimden ayrılmaz." diye homurdanarak arkasını dönüp işine devam etti.

"Bana oradan bir viski doldursana." diyen sese siktir git demek istesede kibarca, "Farkındaysanız paydos ettik Koray Bey!" diyerek onu tersledi.

Koray "Ben buranın patronu değil miyim arkadaş? Viski istiyorsam vereceksin." dediğinde Su eline şişe ile bardağı alıp ona döndü. Bardağı doldurup, önündeki tezgâha çarparak bıraktığında Koray bardağı almak için elini attı. Kısacık bir an parmakları birbirine temas ettiğinde Su parmak uçlarında yanma hissederken, Koray'ın nefesi kesildi. İkisi de *'Yok artık lan bu anca filmlerde olur!'* diye düşünürken sessizliğe bürünerek kendi düşüncelerine daldılar.

Su kirli bardakları toparlayıp kasa sayımına başladığında *'Kendine gel kızım o sana yasak! Onun gibi birine daha kapılamazsın.'* diye bilinçaltına uyarılar gönderirken, Koray kadehini yudumlayıp '*Aynı hatayı ikinci defa yapamam.'* diye düşünüp Su'ya olan duygularının tek gecelik kalacağına kendini ikna etmeye çalışıyordu.

Su işlerini bitirip "Ben çıkıyorum." diyerek Koray'ın yanından geçerken genç adam sessizce, kafasını sallayarak onayladı. Genç kadın Koray'ın bakmamasını fırsat bilerek genç adamı incelediğinde adamın yakışıklı olduğunu kabul etti. Toplantıda sinirinden dikkat edememişti ama Koray çok yakışıklıydı. Tekrar *'Kendine gel Su!'* diye homurdanarak kendini sertçe uyardı. Parkasını giyip hızlı adımlarla çıkışa yürürken, oğluna kavuşacağı için sevinçliydi.

Eve geldiğinde Gülden Hanım onu karşılamıştı. "Efe biraz geç uyudu haberin olsun illa seni beklemek istedi. Ama tabii ki sonunda uykuya yenik düştü."

"Tamam abla, ilgilendiğin için sağ ol." dedikten sonra bugünkü bahşişlerden topladığı parayı kadına uzattı. Gülden Hanım "Bu ne kızım?" dediğinde "Abla Efe ile o kadar ilgileniyorsun, zaten az kira alıyorsun. Bari bunu kabul et beni daha fazla mahcup etme." diyerek vermeye çalıştığı paranın açıklamasını yaptı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Koy onu cebine kızım. Ezan vakti beni günaha sokma, mahcup oluyormuş..." diye homurdana homurdana kendi evine geçen Gülden Hanımın arkasında elinde parayla kalmıştı Su. Kadının arkasından "Allah senden razı olsun." diyerek kapıyı kapattı. Oğlunun uyuduğu yatak odasına gidip üstünü değiştirerek yatağa girdi.

Efe annesinin kokusunu alır almaz "Anniiii." diyerek sarılırken, Su oğlunun saçlarını öperek "Geldim prensim." dedi. Yorgunluk üstüne çöküp uykuya dalarken aklında pişmiş kelle diye adlandırdığı haylazca sırıtan Koray vardı. Bu gece yaşananlar sünger çektiği geçmişini tekrar gün yüzüne çıkardı. Rüyasında geçmişe yolculuk yapan Su o acı günleri tekrar yaşıyordu

Otele giden Koray'da yatağa girdiğinde, Su'yu aklından çıkaramazken geçmişin acı hatıraları süzüldü zihnine. Her bir ayrıntıyı rüyasında tekrar yaşarken lanet etti bir kez daha kadın milletine.

İkisi de ne kadar birbirlerini reddetseler de kader onlar için planını çoktan yapmıştı. Koray bir kadın yüzünden tüm kadınlara düşman olurken yine bir kadın sayesinde her kadının bir olmadığını anlayacaktı. Su'nun da hayalleri duyguları yüzünden yok olmuştu belki ama yine o hayalleri yeşerten duyguları olacaktı...

***

Su'nun rüyası...

Başına geleceklerden habersiz, çalan alarmın sesiyle gözlerini güne sevinçle açtı. Güne başlamak için yataktan kalkıp banyonun yolunu tutarken kardeşi odasından fırlayıp ondan önce banyoya girmişti. "Sude sakın girme, ben gireceğim." diye bağırsa da kardeşi kapıyı kapatmadan önce ona dil çıkartarak içeri girdi.

Kapıya vuran Su "Bunu ödeyeceksin küçük hanım." diye bağırdığında içeriden gelen tek ses sifonun sesiydi. Bazen neden tek çocuk olmadım diye düşünüyordu. Ne gerek vardı bir çocuğa daha, o yetmemiş miydi anne babasına? Güya babasının ilk göz ağrısıydı ama evde hep ezilen o oluyordu. Kardeşiyle aralarında bir yaş olsada Sude evin şımarık küçük çocuğu, Su'nun aksine tam bir baş belasıydı.

Kapının önünde duvara yaslanıp ellerini göğsünde birleştirerek Sude'nin çıkmasını beklerken babası yatak odasından çıkmıştı. Hakan Bey,

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Su'nun halini görünce "Yine niye asmış güzel suratını benim miniğim?" dedi.

Al işte babası yine ona bebekmiş gibi davranıyordu. Bu durum sinirlerini bozsada babasına âşık bir genç kız olduğu için sesini çıkartmıyordu. Siyah saçlarını iki yana atıp çakmak çakmak olmuş ela gözlerini, babasının kahve gözlerine çevirdi. "Niye olacak baba, yaptı kızın yine yapacağını. Sabah matematik sınavım var ona yetişmem gerekiyor ama Sude Hanım'ı bekliyorum."

"Sinirlenme kızım hemen, gerekirse ben bırakırım seni, kardeşine kızma." diyen babasının sözleriyle hemen gülümsedi. Kollarını göğsünden çözerken "Gerçekten mi?" dediğinde içeride onları dinleyen Sude, hemen kapıyı açarak "Onu bırakıyorsan, beni de bırakacaksın baba." dedi kıskançlıkla.

İki kızına da gülümseyerek bakan Hakan Bey, "Tamam prensesler tamam, ikinizi de bırakacağım. Hadi hazırlanın da kahvaltıya geçelim." diyerek mutfağa ilerledi. Babası gidince Su, kardeşini iterek banyoya girerken, Sude de hazırlanmak için odasına yönelmişti.

Su başarılı bir öğrenciydi. Anadolu lisesinde okuyordu. Puanı daha iyi okullara yetse de evine en yakın okulu tercih etmişti. Sude'nin bütün kıskançlıkları da bu yüzden değil miydi? O iyi bir puan tutturamadığı için meslek lisesine gitmek zorunda kalmıştı. Babası taksi şoförlüğü yapıyordu. Durumları çok iyi olmasada, Hakan Bey'in kazandığı iki kızını okutmasına yetiyordu. Ailesini kimseye muhtaç etmemek için gece gündüz çalışan babasının emeğini boşa çıkarmamak adına derslerine daha çok çalışıyordu Su. Hayalleri vardı onun. İleride çok başarılı bir iş kadını olacak, babası bu kadar çok çalışmak zorunda kalmayacaktı. Ailesine o bakacaktı. Ama hiçbir şey planladığı gibi olmadı.

Sabah söz verdiği gibi okula babası bırakmıştı. Matematik sınavı çok iyi geçmemişti çünkü kendini iyi hissetmiyordu. Okuldan çıktığında yakın arkadaşım dediği Kader, matematik sınavının ne kadar zor olduğundan bahsediyordu. Su'nun telefonu çaldığında "Seninki arıyor yine." dedi. Telefonu çalınca Kerem ile buluşacağı aklına geldi. Tamamen aklından çıkmıştı. Kendini iyi hissetmediği için tek istediği eve gitmekti ancak Kerem'e nasıl açıklama yapacağını da bilmiyordu.

"Aşkım." diyerek telefonu cevapladığında Kerem "Sevgilim nasılsın?" dedi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"İyiyim aşkım okuldan çıktım şimdi sen nasılsın?" derken içinden Kerem'in buluşmayalım demesi için yalvarıyordu. Sabahtan beri bulanan midesiyle daha fazla ayakta kalmak istemiyordu. Eve gidip uyumak istiyordu.

"İyim hayatım. Bugünkü buluşmamız iptal onun için aradım. İşim çıktı. Birkaç günlüğüne şehir dışına çıkmam gerekiyor." Su, Kerem'in söyledikleriyle rahat bir nefes aldı.."Tamam aşkım, sorun değil. Bir sıkıntı yok değil mi?"

"Yok hayatım şirket işleri, yeni bir ihale var onunla uğraşıyorum." diyen Kerem'e "Tamam canım döndüğünde görüşürüz kendine iyi bak." diyerek kapattı telefonu. Derin bir oh çektiğinde Kader "Hayırdır kızım rahatlamış gibisin." dedi.

Su telefonu çantasına koydu. "Hiç halim yok Kader. Sınavda ne yaptığımı bile bilmiyorum. Midem sürekli bulandı. Şimdi de bir halsizlik var, sanırım grip olacağım. Yani bu halde Kerem ile görüşemezdim."

Her sırrını bilen Kader, Su'nun masumiyetini genç adama verdiğini de biliyordu. Onun aklına gelen genç kızın aklına gelmemişti. Birden heyecanla "Su, yoksa hamile misin?" diye sesli bir şekilde sorduğunda Su yürümeyi kesti.

Etrafında duyan var mı diye kontrol ettikten sonra sessizce Kader'e doğru yaklaşıp, "Sen ne saçmalıyorsun Kader. Tabii ki değilim." diye tısladı.

"Ya kızmasana hemen ne bileyim ben. Midem filan deyince o geldi aklıma."

Su "Yok öyle bir şey." diyerek Kader'i terslese de aklında soru işareti kalmıştı. 'Yok değilimdir. Yani olamaz değil mi?' diye düşünürken birlikte eve gitmek için ayrıldıkları köşe başına kadar yürüdüler. Su sessizliğe bürünmüş kafasından ihtimalleri gözden geçiriyordu. Âdetinin de geciktiğinin farkındaydı. Kader'in sorduğu sorunun gerçek olmasından korkmaya başladı. Korkuları artarken kalbi hızlandı. Solukları da hızlanırken nefesi kesilerek olduğu yerde durarak irice açılmış gözlerle Kader'e dönüp "Olabilir mi?" diye sordu?

Kader onun ne demek istediğini anlamıştı. "Test yapmadan bilemeyiz. Hadi eczaneden bir tane alalım." diyerek Su'nun koluna girip onu eczaneye sürükledi.

Kader ile eczaneye geldiklerinde Su korkuyla içeri girdi. Eczane görevlisine doğru yaklaştıklarında Kader "Gebelik testi istiyoruz." dedi. Su

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

onun çekinmeden dile getirmesiyle arkadaşına ters ters bakarken Kader "Ne var?" diyerek omuz silkti.

Eczanedeki görevli kadın onların üstlerindeki üniformaya baktıktan sonra onaylamaz bir ses çıkartarak testi getirdi.

Ücreti ödemek için Su babasının verdiği harçlığı çantasından çıkarırken elleri titredi. Babası bu parayı kazanmak için ne çok çalışıyordu ama kızı onunla gebelik testi alıyordu. 'Aman Allah'ım gebelik testi alıyorum!' diye düşünmek bile dehşete düşmesine sebep oluyordu. Elleri titreyerek parayı görevliye uzattı.

Testi aldıktan sonra Kader'in evine gittiler. Su testi yaptığında geçen kısacık zaman ona bir ömür gibi gelmişti. Eğer hamileyse ne yapacaktı. Babası nasıl karşılayacaktı. Ama Kerem ile karşılarına çıkarlarsa evleniriz derlerse sesi çıkmazdı. Değil mi? Sonuçta evleneceklerdi. Bebeği babasız değildi ki. Kerem'e hamile olduğunu söylediğinde onunla evleneceğinden emindi. Çünkü o, Kerem'i, Kerem'de onu seviyordu. Birbirini seven insanlar evlenirdi değil mi?

Su bunları düşünürken çubuğun başında bekleyen Kader çığlık atarak elini ağzına kapatıp "Su hamilesin." diye bağırdı. Su onun sesiyle daldığı düşüncelerden sıyrıldı. İşte tüm korkuları gerçek olmuştu. Hamileydi. Korkudan elleri titrerken "Ben ne yapacağım?" diye fısıldadı.

Kader yanına gelip elini tuttu. "Ne yapacaksın kızım Kerem'e söyleyeceksin ve hemen evleneceksiniz. Aksi halde Hakan Amca seni öldürür." Su'da aksini düşünmek istemiyor, ihtimal bile vermiyordu.

Su, öğrendiği gerçekle Kader'in yanından ayrıldığında eve kadar giden yolda aklına her türlü senaryo geldi. Ancak yaşanacaklarının hiçbirini hayal etmemişti. Kerem ile evlilik kararı aldıklarını düşünmüş, okumasını isteyen babasını okuyacağına söz vererek ikna edeceğini hayal etmişti. Ancak hiçbir şey düşündüğü gibi olmadı. Aksilikler eve gidip de kardeşine bir çare bulması için durumunu açıkladığı ilk anda başlamıştı.

Su eve gittiğinde yemek saatine kadar odasından çıkmamış içi içini yerken hamileliğini bir süre ailesinden nasıl saklayacağını düşünmüştü. O sıra yemeğe çağırmak için odasına gelen kardeşine denize düşen yılana sarılır misali sarıldı. Kardeş olmaları bile yardım etmesine yeter sanıyordu ama Sude'nin onu ne kadar kıskandığından, babasının gözdesi olabilmek için neler yapabileceğinden habersizdi.

Su, Sude odasına girer girmez onu çekip yatağına oturttu. "Sude yar-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

dımına ihtiyacım var." dediğinde "Olur, alırım yüz kâğıdını." diyen Sude ise işin dalgasındaydı.

"Ne istersen yaparım yeter ki yardım et"

"Tamam, söyle bakalım"

Su bir anda söyleyip kurtulma düşüncesiyle "Hamileyim." dediğinde Sude'nin gözleri şaşkınlıktan kocaman açılmış, "Şaka yapıyorsun!" diye bağırmıştı. Ablasının böyle bir şey söylemesini beklemiyordu. Su her zaman evin uslu kızıydı, bu anca onun gibi yaramaz kızların yapabileceği bir şeydi.

Su konuşamadığı için kafasını iki yana sallayarak şaka yapmadığını belirtmeye çalıştı. Sude şaşkınlığını üstünden atarak bir anda gülümsedi. "Şimdi düştün elime." derken ayağa kalkmış Su'ya acıyarak baktıktan sonra odadan çıkmak için kapıya koşmuştu. Su, onun ne yapacağını anladığında arkasından koşarak "Sude hayır!" diye bağırdı. Olacakların korkusuyla ağlamaya başlarken çok geç olmadan Sude'ye yetişmek için peşinden koştu.

Sude koşarak salona girdiğinde akşam yemeği için masaya kurulmuş onları bekleyen Hakan Bey kızına baktı. Telaşını fark ederek "Ne oldu kızım?" dediğinde Sude hiç vakit kaybetmeden "Ablam hamileymiş." dedi. Sude'nin ağzından çıkanlar Hakan Bey'in kalbinin sıkışmasına sebep oldu. Masanın üstünde duran elleri titredi. O sıra mutfaktan çıkan Ayla Hanım ise Sude'nin sözleriyle elindeki tencereyi düşürmüş sıcak çorba her yere dağılmıştı.

Hakan Bey, kapıda titreyerek duran Su'ya baktığında "Su, ne saçmalıyor bu?" diye bağırdı. Hiddetle ayağa kalktığında iri bedeni öfkeden titriyordu. Yaptıklarının iğrenç bir şaka olduğunu düşünüyor, miniğinin, canından çok sevdiği kızının böyle bir hata yapmadığını umuyordu. Su'nun korkuyla titrer hali ise tüm düşüncelerinin tersi olduğunu gösteriyordu. Onu öyle görmek daha da sinirlenmesine sebep olurken "Cevap ver doğru mu?" diye bağırdı. Su kafasını eğerek sessiz kaldı. İlk defa ona öfkeyle bakan kahverengi gözlerden korkuyordu. Hakan Bey kızının yanında gidip önünde durduğunda Su kafasını kaldırıp babasına bakamadı. Gözlerinden yaşlar dökülürken babası "Yüzüme bak Su. Cevap ver!" diye acıyla haykırdığında Su gözyaşlarının yıkadığı yüzünü kaldırarak ona baktı. "Ba-ba" diye kekeledikten sonra "Do-doğru" diye ekledi.

Hakan Bey'in kalbine giren sancı ilk başta elinin hareketini engel-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

lese de yaşadığı öfkenin şiddetiyle Su'ya tokat atmıştı. Yıllarca kılına bile dokunmaya kıyamadığı kızına ilk darbeyi vurmuş, onun böyle bir rezillik yapmasını kaldıramamıştı. Su babasının darbesiyle yere düştüğünde kanayan dudağı değildi canını yakan, Babasının sonrasında söylediği sözlerdi.

"Ben yıllarca evlat değil bir orospu yetiştirmişim!" diyen babasını sözleri Su'nun kulaklarında çınladı. Babasının her tepkisini ölçüp tartmıştı ama bu kadarını düşünememişti. Su yere kapanıp hıçkırarak ağlarken Hakan Bey saçından tuttuğu gibi dış kapıya sürükledi ilk göz ağrısını. Öfkeden gözü kararmış hiçbir şey düşünemez olmuştu. Öfkesi yatıştıkça belki kızını dinlemek aklına gelecekti ancak o zaman her şey için çok geç olacaktı. Su hıçkırarak "Baba yapma, baba lütfen yapma." diye bağırırken babası, dış kapıyı açıp Su'yu kızı değil de bir yabancı gibi dışarı attı.

"Defol git bu evden senin gibi evlat olmaz olsun"

Yıllardır evi olan yerin kapısı açılmamak üzere Su'nun yüzüne kapanmıştı. Su, kapıya vurarak "Baba aç kapıyı, yalvarırım aç kapıyı." diye haykırsa da o kapı ona bir daha açılmadı. Ağlayarak kapının önündeki basamağa çöken Su "Baba!" diye sayıklıyordu. O dışarıda kendini kaybederken içerisi daha kötü durumdaydı. Ayla Hanım kocasıyla kızının sahnesini donmuş bir şekilde izlerken Sude de yaşananların şaşkınlığındaydı. Babasının yumuşak mizacından böyle bir tepki beklemezken yaptığından pişman olsada ablası sonunda gözden düşmüştü. İçten içe bu duruma sevinirken babası gözlerinin önünde yere yığıldığında "Baba!" diye bağırarak yanına koşmuş hâlâ yerinde donup kalan annesine seslenmişti. Bir aile bir günde dağılırken diğer tarafta çok daha farklı acılar yaşanıyordu.

Su çöktüğü basamakta hıçkırıkları arasında "Lütfen dinle baba." diye sayıklarken söylediklerinden hiçbir şey anlaşılmıyordu. Aslında onu duyacak kimse de yoktu kapının arkasında. Soğuk basamakta titreyerek etrafına bakıp bir çare aradı ama yoktu. Kader aklına geldiğinde kapının açılmayacağını anlayarak oturduğu yerden kalktı. Çıplak ayakları ve pijamasıyla sarsak adımlarla Kaderlerin evine doğru yürümeye başladı. Akşam karanlığında serin hava teninin ürpertirken kendine sarılıp "Kerem gelsin geçecek hepsi. Babam beni affedecek." diye kendini avutarak gitti Kaderlerin evine.

Kader kapıyı açtığında karşısında gördüğü tükenmiş arkadaşının haliyle "Su ne oldu sana?" diye bağırdı. Su "Babam..." diye haykırarak kendini Kader'in kollarına atmış tekrar ağlamaya başlamıştı. Kader "Hakan

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Amca'ya bir şey mi oldu?" diye sorarak olanları anlamaya çalışırken Su ağlayarak "Öğrendi Kader." demişti.

Gözleri irice açılan Kader onu geri çekip üstünü süzdüğünde Su'nun pis ayaklarını ve pijamalarını gördü. Durumu anlamıştı, belli ki Su evden atılmıştı. Arkalarından annesi Kader "Kimmiş gelen kızım?" dediğinde Su kafasını eğdi. Kader'in annesi onun halini görünce "Hayırdır inşallah Su kızım ne oldu?" diyerek yanlarına gelmişti.

Hemen atılan Kader "Yok bir şey annecim, bizde odama gidiyorduk. Su bugün bizde kalacak." diyerek Su'yu odasına çekse de annesi hemen salona gidip Su'nun ailesini aradı. Çalan telefon açılmadığında merakı daha çok arttı. "Neyse yarın olsun bakalım öğreniriz." diyerek kocasının yanına oturup dizisini izlemeye devam etti.

Kader'in annesi ertesi gün her şeyi öğrendi, o dâhil tüm mahalle de ailenin başına gelenleri öğrenmişti.

Su, Kader'den aldığı kıyafetlerle sabahın erken saatlerinde evin yolunu tutarken kapıyı çaldığında yine kapı duvardı. Gözlerinden yaşlar süzüldü. "Su kızım sen niye buradasın, hastane de değilsin?" diyen komşunun sesiyle arkasına döndüğünde "Ne hastanesi Hatice abla?" dedi korkuyla.

"Kızım akşam ambulans geldi senin haberin yok mu? Babanı hastaneye kaldırdılar." dedi karşı komşu Hatice Hanım. Komşularının sözleriyle Su yokuş aşağı koşmaya başlarken "Baba!" diye ağlamaya başlamıştı. Kalbi sıkışıyordu acıdan ya onun yüzüne babasına bir şey olursa nasıl ayakta kalırdı.

Hastaneye gittiğinde daha içeri girer girmez kapıda karşılaştı annesiyle. Ayla Hanım, Su'yu karşında görmesiyle sinir krizi geçirirken etrafındaki insanları umursamadı bile "Ne işin var senin burada şırfıntı?" diye bağırarak Su'nun saçlarına yapışıp çekiştirdi. Su'nun tek derdi babasıydı. "Anne, babam nasıl?" diye soruyor annesinin hakaretlerini, saçlarındaki acıyı duymuyordu bile.

"Utamadan bir de babam nasıl diyor?" diye çığlık atan Ayla Hanım'ı hastanenin güvenliği zor ayırmıştı Su'nun saçlarından. Ayla Hanım güvenliği iterek kendinden uzaklaştırmaya çalışırken "Felç geçirdi senin yüzünden. Artık yatağa mahkûm baban zil takıp oyna şimdi ahlaksız." diye bağırıyordu.

Annesini aramak için aşağı inen Sude de kalabalığı görüp oraya iler-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

lemişti. Annesini ve karşısındaki Su'yu gördüğünde sinirle koşup genç kadını göğsünden iterek "Defol buradan." diye bağırdı.

Su onun itmesiyle yere düştü. Gözyaşlarıyla ıslanmış gözlerini kardeşine dikip "Sude!" dedi. Sude iki elini yumruk yapmış kafasını öne uzatarak kırmızı gözleriyle ona sinirle bakıyordu. "Babam ölüyordu senin yüzünden, defol git buradan." diye bağırdığında olayı izleyen yaşlı bir kadın gelip Su'yu düştüğü yerden kaldırdı.

Su oradan uzaklaşmadıkça anne kızın sakinleşeceği yoktu. "Hadi kızım gel, biraz dışarı çıkalım." diyerek genç kızı çıkışa yönlendiren kadının kolunun üstünden annesine bakmaya devam ediyordu Su.

Sude tekrar "Defol!" diye bağırdığında Su kafasını eğip yaşlı kadından destek alarak hastaneden çıktı. Genç kız, yaşlı kadının yardımıyla hastanenin bahçesindeki bir banka otururken kadın kızın halini görerek büfeden gidip ona su aldı. Suyu titreyen elleriyle ağzına götüren genç kız içtiği suyun bile haram olduğunu düşünüyordu. Hıçkırıklara boğularak ağlamaya başladığında kadın "Ah be kızım üzülme bu kadar. Ailen sinirli şimdi düzelir elbet" desede Su hiçbir şeyin düzelmeyeceğinin farkındaydı. Artık Kerem gelip onunla evlense bile ailesi kabul etmezdi Su'yu.

Kerem'in aklına düşmesiyle biraz umutlanan Su, kadına; "Teyze telefonunuzu kullanabilir miyim?" diye sordu.

Kadın "Tabii kızım." diyerek telefonunu verdiğinde Su hemen Kerem'in numarasını tuşladı. Kerem "Efendim." diyerek telefonu açtığına Su ağlamaklı sesiyle "Aşkım." dedi. Kerem "Su sen misin?" dedi şaşkınca.

"Evet, Kerem döndün mü?"

"Yok, aşkım nerde... Burada işlerim uzayacak gibi görünüyor. Ne oldu sana? Sesin iyi gelmiyor." dediğinde Su böyle bir şeyi telefonda anlatamayacağı için "Ne zaman gelirsin?" diye sordu.

"En az iki günü bulur." cevabını aldı. "Tamam geldiğinde Kader'i ara, benim telefonum kayboldu." diyerek kapattı telefonu.

Teşekkür ederek kadına telefonu geri verdiğinde kadın "Allah yardımcın olsun." diyerek yanından ayrıldı. Su kadının arkasından "Umarım yardımcı olur." diye fısıldamıştı.

İlk başlarda durmadan ağlarken zamanla gözyaşları tükenmiş yerini donuk bir hal almıştı. Beyni haykırıyordu Su'ya, 'Senin yüzünden!' diye, kalbi sıkıştırıyordu sürekli 'Sen yaptın!' diye. Nefesi kesiliyor, boğazı düğümleniyor, yine birkaç damla gözyaşı yanaklarından süzülüyordu. Su

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

günü bankın üstünde oturarak, geceyi de banka kıvrılıp yatarak geçirdi. Ayrılamıyordu oradan. Biliyordu şimdi gitse annesi onu yine kovacaktı ama babasını görmeden de gidemezdi Su. Ama bilmiyordu ki bu bankta son yatışı değildi. Onu çok daha zor günler bekliyordu.

Sabah gözlerini annesinin donuk bakışlarıyla açtı. Yanında bekleyen annesini görmesiyle "Anne!" diyerek yattığı yerden kalkarken tutulmuş kasları ağrıyordu.

"Sus sakın bana anne deme!" diyen nefret dolu sesi duyduğunda ayağa kalkıp "Anne lütfen..." diyerek kadına yaklaştı ama Ayla Hanım geri adım attı. "Yaklaşma pisliğini daha fazla bulaştırma bize."

Su inlercesine tekrar "Anne." dediğinde "Sus dedim sana sus da dinle." diye bağırdı Ayla Hanım.

"Senin bundan sonra ne annen ne baban ne de kardeşin var, anladın mı? Defol git buralardan. Değil görmek, sesini bile duymak istemiyorum. Sakın karşımıza çıkma Su."

Ayla Hanım sözleri biter bitmez arkasını dönüp giderken geride ne kadar çaresiz bir kız bıraktığının bilincindeydi ama asla Su'yu kabul etmeyecekti. Annesi gittikten sonra Su orada daha fazla dayanamayarak Kaderlere gitti. Onların evinde geçirdiği iki günün ardından Kader ve ailesinin hakkında konuştuklarını duymasıyla hüsrana uğradı. Orada daha fazla kalmayı da gururuna yediremeyerek onların evinden ayrıldı. Artık tek şansı kalmıştı Kerem. Onun döndüğünü umut ederek Kerem'in evine geldiğinde en büyük sürprizle karşılaştı.

Kerem, Kader'den olanları çoktan öğrenmiş, geldiği halde Su'ya haber vermemişti. Çünkü Su'nun başına bela olmasını istemiyordu. Su, Kerem'in zilini çaldığında Kerem kapıyı ona tam bile açmamış "Ne istiyorsun?" diyerek araladığı kapının arkasından sormuştu.

Su böyle bir karşılaşmayı beklemezken "Aşkım." dedi. "Ne aşkı kızım ya? Hâlâ anlamadın mı? İstemiyorum seni ben!"

Kerem'in sözleriyle Su genç adama şaşkınca baktı. "Sen ne diyorsun Kerem, ben hamileyim." dediğinde Kerem "Ee ne yapalım yani?" dedikten sonra cebinden çıkarttığı paraları Su'ya doğru atıp "Al bunu kurtul karnındakinden." dedi.

"Yapma Kerem, ailem çok kötü durumda. Eğer evlenirsek belki beni affederler." diyerek son şansını deneyen Su duyduklarıyla tüm dünyası başına yıkıldı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Ne evliliği kızım? Ben zaten evliyim. Seninle kısa bir macera yaşadık işte o kadar. Sen ne sandın bilmiyorum ama git kendini yamayacak başka bir kapı bul." diyerek kapıyı yüzüne kapatan Kerem'in arkasından baka kaldı Su. Bir kapı daha suratına kapatılırken titreyerek eğilip Kerem'in attığı paraları aldı. Gururu ona alma diye haykırırken karnındaki bebeği için aldı parayı. Ne gidecek bir yeri ne kimsesi kalmıştı. Ne yapacaktı bundan sonra, sokaklar, parklar mı evi olacaktı?

Su o günden sonra babası hastaneden çıkana kadar hastanenin bahçesinde yatıp iyi haberlerini beklerken babası felçli olarak hastaneden çıktığında yıkılmıştı. Bir süre evin etrafında gezdi. Bir gün Sude elinde genç kızın sırt çantasıyla karşısına çıktı. Çantayı önüne atıp "Git buradan huzurumuzu daha fazla kaçırma." dediğinde Su doğduğu şehirde daha fazla yapamayacağını anladı. Kerem'in önüne attığı parayla şehirden ayrılan ilk otobüse bilet aldığında nereye gittiğini önemsemedi. Tek istediği oradan uzaklaşmaktı.

Yeni yaşamını kuracağı şehre ilk geldiği günlerde akşam olduğunda parkta yatıyor, sabah erkenden de iş arıyordu. Sokakta yaşamaya başlamasının ilk ayında küçük bir markette iş bulduğunda insanlara kimsesiz olduğunu belli etmemeye çalıştı. Akşam olduğunda sanki evine gidiyormuş gibi işten çıkıyor, sabah olduğunda yattığı parkın yakınlarındaki caminin çeşmesinde elini yüzünü yıkayarak tekrar işe gidiyordu. Annesinin çantasına koyduğu birkaç parça kıyafeti de kirlendiğinde parası olmadığı için temiz çamaşır çalmak zorunda kalmıştı. İşyerinde her gün temiz olmaya özen gösteriyordu. Hayatı bir süre böyle devam ederken hamileliğin yan etkileri mide bulantısı ve baş dönmesi de başlamıştı. Günü tek öğünle o da çalıştığı marketin verdiği öğle yemeğiyle geçirirken zayıflamıştı. Baş dönmeleride hem zayıflıktan hem de hamilelikten artmıştı. Bir süre durumu iyi gidiyordu ama aksilikler peşini bırakmıyordu.

Market sahibinin gözüne takılan Su, adamın ona yaklaşmasından korkuyordu. İşini yaparken ne zaman arkasını dönse adamla karşılaşıyor, bakışlarındaki ahlaksızlığı görebiliyordu. Bu işe ihtiyacı olduğu için sesini çıkarmadı ama adam git gide daha fazla yakınlaşıp garip dokunmalara yeltendiğinde genç kız huzursuzlaşmaya başlamıştı. Bir gün mesaiye kaldığında Su, depodaki malları düzeltirken patronu da yanına gelmişti. Genç kız işini yaparken adam başında dikiliyor, Su'yu izliyordu. İşi bittiğinde genç kız adama dönerek "İşim bitti ben çıkabilir miyim?" diye sordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Adam ahlaksız bakışlarını üstünden ayırmadan gülümseyerek "Bu ne acele güzelim, nerede oturuyorsun sen?" dedi.

Su çizgisini bozmadan "Yakında değil. O yüzden hemen çıksam iyi olacak." dediğinde adam yanağını okşayarak "Ben seni gideceğin yere kadar bırakırım. Merak etme." dedi.

Sinirlenen genç kız, adamın eline vurarak kendinden uzaklaştırdı. "Ne yapıyorsun sen be?" diye bağırdığında adam "Nazlanma kızım günlerdir bana göz süzüyorsun. İstediğini vermek için geldim, şimdi naz mı yapıyorsun?" diye karşılık verince tüm siniri tepesine çıkmıştı. "Sen ne saçmalıyorsun pis sapık? Ne göz süzmesi?"

Adam "Eee çok uzattın ama gel şuraya." diyerek belinden tutup Su'yu kendine çektiğinde genç kız az önce dizdiği bira şişelerinden birini alarak adamın kafasına indirmişti. Şişe parçalara ayrılırken alkolün ağır kokusu içeriye yayıldı. Su'nun üstü ve yerler alkolle ıslanmıştı. Sersemleyerek yere düşen adam tekrar kalkmaya çalışırken Su kırılan şişenin kesik yerini adamın boğazına dayayarak "Çalıştığım günlerin parasını ver lan!" dedi.

Adam titreyen sesiyle "Ce-cebimde var." derken Su elini adamın cebine sokup hakkı olan parayı aldı. Korkudan titreyen adamın yüzüne tükürerek "Bu sana ders olsun, bir daha çalışanlarını taciz etmezsin." dedikten sonra koşarak marketten çıktı. Sokakta koşar adım ilerlerken anlık heyecanı yerini korkuya bıraktı. Sinirle yaptıkları karşısında kendisi de şaşırdı. 'Aman Allah'ım, ya adam ölseydi?' diye düşünürken hem korkmuş hem de kendini biraz güçlü hissetmişti. Sokakta yaşamak onu tamamen değiştirmişti artık. Liseli genç kız ölmüş, yerine büyümek zorunda kalan güçlü bir anne gelmişti. Kerem'in verdiği paralarla bir kere bile karnındaki çocuğunu aldırmayı düşünmemişti Su. Sırf çocuğu yüzünden her şeyini kaybetmişken bir de onsuz nasıl kalırdı. Eğer ona kıysaydı bu dünyada kimsesiz kalır, dayanamazdı. Şimdi bütün bu zorluklara bebeği için katlanmıyor muydu?

Marketten ayrıldıktan günler sonra Su, bu sefer bir meyhanede bulaşıkçı olarak çalışmaya başlamıştı. İçkili mekân olduğu için ilk başta şüpheyle yaklaşmıştı ancak şaşırtıcı derecede burası onun için daha iyiydi. Bazen sarhoş olan müşteriler sorun çıkartsa da meyhanenin sahibi yaşlı çift onu koruyorlardı. Su orada çalıştığının ikinci ayında yaşlı çifte ev aradığını söylemişti. Kazandığı parayla uygun bir ev bulmaya çalışmış ama bulamamıştı. Onun hamile olduğundan bi haber patronları kalacak yer

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

olarak meyhanenin arkasındaki küçük odayı ona tahsis ettiğinde her şey bir süre yolunda gitmişti. Genç kız, karnını doyuracak kadar para kazanıyor, hatta az da olsa gerçekleşecek doğumu için kenara para ayırabiliyordu. Su, kısa boylu zayıf bir yapıya sahip olduğu için hamileliği ilerlese de karnı belli olmuyordu. Ancak hamileliğinin altıncı ayında yaşlı kadının meraklı bakışlarını üstüne çekmeye başlamıştı. Kadın "Sen kilo mu aldın?" diye sorular sormaya başlamış, genç kızı tedirgin etmişti. Bir gün bu sorulara daha fazla dayanamayan Su, onlara gerçeği açıklayınca yaşlı çiftin yüzleri solmuştu. İşe alırken Su'nun kimliğinden yaşını görmüşler, onun kimsesiz olduğunu düşünerek işe almışlardı ama hamile olabileceği hiç akıllarına gelmemişti.

Gerçekleri söyleyerek rahatlayan genç kız sonunda hayatının düzene girdiğini düşünürken bir gece şahit olduğu konuşma sonucu hamileliğinin yedinci ayında yine sokaklara düşmüştü. Yaşlı çift onun hakkında konuşuyordu. "Piçiyle başımıza kaldı." diyordu yaşlı adam karısına. "Atsan atılmaz ki şimdi sokağa. Kız hamile, günahta ne yapsak hanım?" diye dert yanıyordu. Bu konuşmayı duyduktan sonra Su orada daha fazla kalamazdı. Babasının ona ilk öğrettiği şey gururdu. Bir kere gururunu hiçe saymıştı zaten şimdi yine gursuzluk yaparak istenmediği yerde duramazdı.

Yine parklar, camiler yatağı olmuştu ama bu sefer daha bir zor olmuştu. Çünkü karnı daha da büyümüştü. Biriktirdiği paraları karnını doyurmak için harcarken günler geçmiş, parası tükenmek üzereyken Gülden Hanım, Hızır gibi yetişmişti imdadına.

Her sabah ekmek almaya giderken parkta hep aynı yerde oturan kız dikkatini çekmişti kadının. Bir gün yine önünden geçerken daha fazla dayanamayarak yanına oturmuş sohbet etmeye çalışmıştı.

"Oturabilir miyim kızım?" diyerek yanına gelen kadına bakmadan kafasını sallayarak cevap vermişti Su. Kendi düşüncelerinde o kadar kaybolmuştu ki yanına kimin geldiğini bile merak etmiyordu. Karnı büyümüştü. Hiç kontrole gitmemişti. Tam olarak bebeğinin kaç aylık olduğunu bile bilmiyordu. Tahminince az kalmıştı doğuma. Nasıl yapacaktı? Hastane yakınlarında bir parka gitmeliyim diye düşünüyordu.

"Sen kimlerdensin kızım?" diyen kadına dalgınlıkla baktı. "Be-ben buralı değilim." derken sesi titriyordu.

"Öyle mi? Burada kime geldin? Her sabah seni parkta görünce me-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

rak ettim." diyen Gülden Hanım'ın soruları Su'nun gözlerini yaşartırken "Kimsem yok benim abla." diyebildi sadece.

Tahmin ettiği gerçeği duyan Gülden Hanım, Su'yu biraz sıkıştırdığında tüm hayatını öğrenmişti. Su'da yaşadığı sıkıntılardan, sokakta geçirdiği günlerden bıkmıştı artık. İçinde biriktirdiği bütün duygular taşmıştı. Bir yandan ağlayıp bir yandan anlatırken sonunda sözleri sessiz hıçkırıklara döndüğünde Gülden Hanım onun sakinleşmesini bekledi. Su'nun ağlaması iç çekmelere döndüğünde Gülden Hanım ayağa kalkıp, "Hadi bakalım gel benimle." dedi. Su kafasını kaldırıp gözlerini kırpıştırarak "Nereye?" diye sordu.

Gülden Hanım gülümseyerek, "Nereye olacak güzel kızım, benim evime." dediğinde Su çekimser bir şekilde "Ama benim hiç param yok." dedi. Gülden Hanım "Kimse senden para istemedi kızım. Hadi kalk bakayım daha yapacak çok işimiz var. Önce seni bir doktora götürelim, sağlığınıza baktıralım sonra çocuğa alışveriş yapmamız lazım. Çok işimiz var çookkk..." diyerek kendi kendine planları yapıp yürümeye başladı. Arkasını dönünce Su'nun hâlâ bankta oturduğunu gördü. Tekrar genç kızın yanına gelip "Hadisene kızım, hâlâ ne bekliyorsun?" diyerek Su'yu yerinden kaldırıp evine götürdü.

Günler akıp geçiyordu. Her gün Su, Gülden Hanım'ın onu bir gün kapıya koyacağı korkusuyla uyanıyordu. Sırf Gülden Hanım'ın gözüne girebilmek için hamile olduğunu unutarak her işe koşturuyor, her seferinde de Gülden Hanım'dan azarı işitiyordu. Su'nun yıkılan umutları Gülden Hanım'ın çabalarıyla zamanla yeşerdi. Doğum zamanı gelip çattı. Oğlunu kucağına alınca yaşadığı tüm sıkıntılar silinmişti. Oğlunun süt kokusunu içine çektikçe hayata daha çok tutunmuş, onun için her şeyi yapacağına and içmişti. On yedi yaşında hamile kalmış, on sekiz yaşında çocuğunu kucağına almıştı. Doğumu evde yapmış bu sayede nüfus işlemlerinden de kurtulmuştu ama Efe'yi kaç yaşına kadar yetkililerden saklayabilirdi bilmiyordu. Gülden Hanım'a "Abla elbet bir gün okula gitmesi gerekecek." dediğinde "Onunda bir çaresini buluruz kızım." diyen Gülden Hanım'a güvendi. Onun da çaresini bulacaklardı.

Su kendini toparladıktan sonra bardaki işi bulmasıyla para kazanmaya başlamıştı. Artık hayatını bir düzene oturmuştu ama arkasında bıraktığı hayatı da merak etmeden duramıyordu. Kader'i arayıp babasının durumunu öğrendiğinde çok kötü oldu. Babası felç geçirdikten sonra çalı-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

şacak kimse olmadığı için ailesi de çok kötü günler geçiriyordu. Su kazandığı azıcık paradan Kader'e göndermeye başladı. Zamanla daha çok kazanmaya başlayınca ailesinin daha çok ihtiyacını karşılamaya başlamıştı. Bir yandan da bitiremediği okulunu açıktan bitirmiş, sınavlara girerek üniversiteyi de açıktan okumaya başlamıştı.

***

Koray'ın Rüyası...

Askeriyenin üstü açık büyük arazi aracında ekip arkadaşlarıyla devriye gezen Koray, Afganistan'ın sıcağından bunalmıştı. Amerikan askeriydi. Evliliğinde daha bir yılını doldurmadan bu görev yerine atandığında lanet etmişti şansına. Evliliğini düşünmek aklına güzel karısı, Jess'i, getirdi. Özlemle iç çektiğinde Daniel "Karını mı özledin parlak çocuk?" diyerek ona takıldı. Diğerleri de ona katılarak gülerken Koray "Siktir git Dani." dedi.

Daniel'in, "Zaten aylardır sikten başka bir şey görmüyorum." sözleri ile hepsinin gülmesine sebep olurken klasik asker muhabbeti başlamıştı. Sıcak ve savaş başlarına vururken hepsi gülecek yer arıyordu. Gülmenin en kolay yoluysa birbirleriyle dalga geçmekti. Her gün yeni bir ceset, her gün yeni bir ölümle karşılaştıklarından en ufak şeylere bile gülmek onlar için avuntu olmuştu. Savaşın en kötü dönemindeydiler. Kimin ne yaptığı belli değildi. Yerli halkın bazısı onlara yardım ediyor, bazıları da iyi gibi görünerek tuzaklar kuruyordu. Koray ve ekibi aylardır tuzaklardan kaçmayı başarmıştı. Herkes savaşın yakında biteceğini konuşurken Koray'ın da tek dileği oydu. İnsanların öldüğünü görmek istemiyordu artık. Pişmandı bu mesleği seçtiğine. Her gün lanet ediyordu verdiği karara. Babası öldükten sonra ülkesinden ayrılıp para kazanabilmek için bir akrabasının yardımıyla Amerika'ya gelmiş ve asker olmuştu. İyi de para kazanıyordu ama akıl sağlığını kaybetmek üzereydi. Küçücük bebeklerin sıcak kurşunla can verdiğini, bazen onların kurşunuyla öldüklerini gördüğünde Koray bir kurşunda kendine sıkmak istiyordu.

İki dağın arasına köprü oluşturmuş kayalığın altından geçerlerken Koray'ın gözüne bir hareketlilik çarptı. Diğerleri sohbete dalmışken Koray, elini kaldırarak onların dikkatini çektiğinde hepsi sessizleşti. Onların susmasıyla birlikte ilk ateş şoförün olduğu kısma açılmıştı. Sıkılan kurşun şoförleri Chow'u anında öldürürken araç hâkimiyetini kaybederek önle-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

rindeki kayaya çarpıp devrildi. Devrilen araçtan hep birlikte çıktıklarında kurşunlardan kaçmak için arabanın arkasına sığınmışlardı. Koray telsizinden merkeze acil durum mesajı göndererek durumlarını bildirdi. Arkadaşlarına baktığında Dani'nin kolundan vurulmuş olduğunu diğerlerinin ise yarasız olduğunu görmek daha iyi hissetmesini sağladı. Kaybettikleri Chow'u düşünmek istemiyordu. Şimdi hayatta kalmaya odaklanmalıydı.

Arabaya üst üste gelen ateşlerden aracı patlatmaya çalıştıklarını anlayan Koray, önlerindeki kayalıkları göstererek "Oraya kaçın!" diye bağırdı.

Diğerleri de aynı şeyi düşünürken Koray ve Anderson geride kalmayı seçti. Yaralı kolundan rahat hareket edemeyen Dani'de onlarla kalmıştı. İki arkadaşları kayalıklara doğru koşarken Koray ile Anderson karşı ateş açarak onları korudu. Ellerinden geleni yapsalar da karşı taraf çok kalabalıktı. Arkadaşları kayalıklara ulaşamadan hayatlarını kaybetmişlerdi. Koray ateş etmeye devam ederken Dani "Yeter artık Koray öldüler, kurşununu bitirme." diye bağırdı.

Koray ile Anderson ateşi kesip sırtlarını arkalarındaki arabaya yasladıklarında toprakta kanlar içinde yatan arkadaşlarını gördüler. Koray "Lanet olsun!" diye haykırırken yanındaki Dani "Öleceğiz." diye sayıklamaya başlamıştı.

Koray yan tarafındaki Dani'nin koluna baktığında kanamanın çok fazla olduğunu gördü. Vücudu titreyen Dani şoka girmiş gibiydi. Dudaklarından dökülen öleceğiz sözcükleri ise Koray'ın psikolojisini daha çok bozuyordu. Dani'yi ensesinden tutup kendine çevirirken gözlerine baktı. "Hey kendine gel dostum." dediğinde Dani titreyerek "Öleceğiz." demeye devam ediyordu. Onun yanağına vuran Koray "Kendine gel Dani, ölmeyeceğiz anladın mı? Ölmeyeceğiz! Buradan birlikte kurtulacağız. Biraz daha dayan dostum." dediğinde Dani biraz sakinleşti. Koray'ın sözlerine güvenirdi. Genç adam bu zamana kadar verdiği hiçbir sözden geri dönmemişti. Dani sakinleştiğinde Koray arkasına yaslanıp etraflarında devam eden ateşe baktı.

Kafasını çevirdiğinde Dani'nin diğer tarafındaki Anderson ile göz göze geldi. İkisi de aynı şeyi düşünüyorlardı. Buradan kurtuluşları yoktu.

Anderson sıcaktan çatlamış dudaklarını yalayarak "Bizimle oynuyorlar." dedi. Koray da aynı şeyi düşündüğü için kafasıyla onayladı. Düşman isteseydi onları çoktan öldürürdü. Bir el bombası atmaları yeterdi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Koray ile Anderson aynı anda ellerini cephanelerine attılar. El bombalarını çıkartırlarken hızlı hareket etmeleri gerektiğini biliyorlardı.

Koray, elindeki bombalarla birlikte tekrar arkasına yaslandı. Derin bir nefes alarak rahatlamaya çalıştı. Gözlerini kapatıp bir dua mırıldanırken Jess'in gülen yüzü zihnindeydi.

Gözlerini açtığında yanındaki Dani daha sakin ve kararlı bakıyordu. Anderson'a kafasıyla onay verdiğinde elindeki bombanın pimini çeken Anderson arkasına doğru rast gele salladı. Dani ile Anderson ayağa kalkıp koşmaya başladığında Koray da elindeki bombanın pimini çekmiş arkaya doğru fırlatmıştı. Diğer elindekini atmadan önce arkadaşlarının kayalıklara kadar ulaştığından emin oldu. Bombalar kurşunların azalmasına sebep olsada tamamen durdurmamıştı. Vaktinin azaldığını anlayan Koray elindeki diğer bombayı da atarak koşmaya başladı. Kısacık bir kesintiden faydalanırken kayalıklara yaklaştığında kurşun yağmuru tekrar başladı. Zikzaklar çizerek kaçıyordu ancak kayalığın arkasına geçmeden önce sağ tarafına isabet eden kurşundan kaçamadı. Kolunu kaldırıp yan tarafını sıyırıp geçen kurşun izine baktı. Kurşunun kumaşta açtığı delikten kan sızıyordu. Dişlerini sıkarak küfretti. Gözlerini kapatıp açarak on metre ilerisindeki Dani ile Anderson'a baktığında acıyla haykırdı. Anderson'ın kasılan bedenine sarılan Dani ağlıyordu. Can çekişen beden kasılırken Koray gözlerini ikisinden ayıramadı. Koray'ın gözyaşları yanaklarından süzülürken Anderson'ın bedeni hareketsizleştiğinde Daniyle birlikte haykırdı. Hâlâ yardım gelmemişti. Etraflarından kurşunlar vızır vızır geçerken cebinden cüzdanını çıkartarak Jess'in resmini açıp öptü. "Özür dilerim Sevgilim, sana geri dönemediğim için özür dilerim." diye ağlarken gözünün ucunda bir hareket gördüğünde oraya baktı.

Dani, elinde tuttuğu iki el bombasıyla ona bakıyordu. "Cehennemde görüşürüz kardeşim." diyerek gülümsedi. Koray "Dani hayır!" diye bağırsa da Dani, yaralı eliyle bombaların pimini çekip ayağa kalktı. Tek eliyle bombaları fırlattığında saniyeler içinde kurşuna dizilmişti. Koray "Hayırrr!" diye haykırırken saklandığı kayalığın arkasından çıkamadı. Ellerini yumruk yapıp kafasını yaslandığı kayalığa vururken hıçkırmaya başladı. Silah arkadaşları ölmüştü. Bir tek o kalmıştı ve farkındaydı ki sıra da o vardı. Koray tüm cephanesi bitene kadar savaşmayı göze alırken ilk bulduğu açıklıkla karşı saldırıya geçti. Henüz ölmemişti. Savaşmadan da ölmeyecekti. Karşı taraf ısrarla yaşamasına izin veriyordu. Koray kayalı-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ğın arkasına tekrar geçip kaç kurşunu kaldığına baktı. Tükenmek üzereydi. "Ne yapacağım?" diye fısıldarken arkadaşlarının cesetleriyle saklandığı yerin arasında bir şey yuvarlandığını gördü. Hızla yerinden kalkıp, koşmaya başladığında arkasından bomba patlamış, bombanın saldırısından kurtulsa da kurşunlardan kaçamamıştı. Artık öldüğünü düşünürken hayatının daha yeni başladığından habersizdi.

Koray aylarca tedavi gördükten sonra sonunda Amerika'ya dönmüştü. Bu süre içerisinde Jess ile fazla konuşamasa da ona durumunu hissettirmemeyi başarmıştı. Endişelenmemesi için söylememişti karısına, onu korkutmak istememişti. Seyahat edecek konuma geldikten sonra Koray ayağının biraz daha iyileşmesini bekledi. Bacağındaki kaslar kopmuş ameliyatla tekrar bağlanmıştı. Başlarda yataktan hiç kalkamasa da artık biraz aksayan bacağıyla rahatça yürüyebiliyordu. Savaşın izlerini bacağında ve sırtının bazı yerlerinde taşıyordu ama umursamıyordu. Bir daha yürüyemeyeceğim diye çok korkmuştu, ancak şimdi ayaktaydı ve bu ona yetiyordu. Doktor zamanla aksayan ayağının da iyileşeceğini söylemişti. Şimdi Koray'dan mutlusu yoktu.

Havaalanından taksiye binerek evinin yolunu tutarken yol kenarındaki çiçekçiden bir buket kırmızı gül aldı. Jess güllere bayılırdı. Karısına kavuşacak olmanın sevinciyle yol ona çok uzun gelirken şoföre sürekli "Daha hızlı." diyordu. Yaşadıklarını bir an önce unutabilmesi için karısına ihtiyacı vardı. Onun neşesine, onun yaşam enerjisine muhtaçtı.

Eve geldiğinde çantasını sırtına alıp elinde güllerle bahçeden hızlı adımlarla geçti. Cebinden anahtarını çıkartarak kapıyı açtı. Jess onu görünce ne tepki verecekti acaba. O da özlemiş miydi Koray'ı? Kapıyı açtığında evde hiçbir hareketlilik göremezken Koray, "Aşkım." diye seslenerek çantasını atıp merdivenleri tırmanmaya başladı. Üst kata çıktığında yatak odasından gelen seslerle kaşları çatıldı. Yanlış eve gelip gelmediğini merak etti. Hâlâ karısına kötü bir şey konduramıyordu. Gözlerinle görmeseydi konduramazdı da. Kapıyı açtığında kendi yatağında, kendi karısının üstünde yan komşusu yakın arkadaşı Tom'u görünce tüm dünyası yıkıldı. Aldığı güller elinden düştü. Onlar Koray'ı fark etmeden ateşli sevişmelerine devam ederken Koray arkasını dönmüş merdivenleri aksayan bacağına rağmen koşarak inmişti. Evin girişine attığı çantasını sırtına alıp, yıkılan dünyasını yeniden inşa etmek için sokaklara düşmüştü. Sokakları evi bel-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

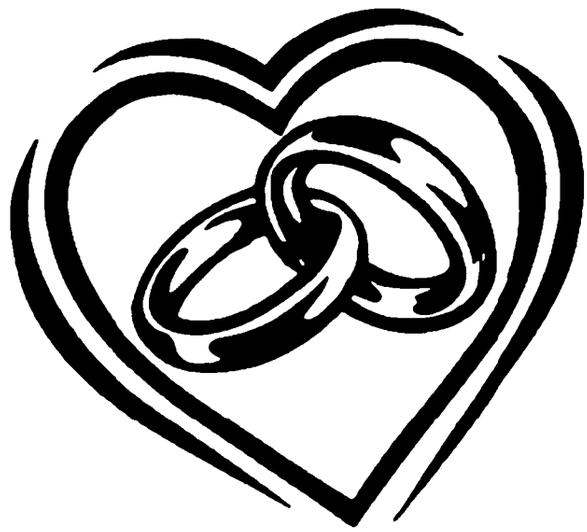
lerken kendini bulma yolunda çıktığı seyahat onu artık çok daha farklı bir insan yapacaktı.

Gözlerinin gördüğüne, kulaklarıda şahit olmuştu ancak Koray'ın beyni hâlâ yaşananları reddetmeye çalışıyordu. Gördüğü sahneden sonra yıkılan Koray, kendini sokağa atar atmaz ilk işi bir avukatın yanına gitmek oldu. Boşanma davası açıp tüm yetkileri avukatına devrettikten sonra sokaklar yeni eviydi. Sırtında çantasıyla günlerce gittiği yollarda yaşadıklarına bir çare bulamazken bir akşamı oturduğu barda unutana kadar içmişti. Dertlerine geçici bir çözüm bulmuştu, sarhoş olmak. O andan sonra Koray'ın ayık bir günü olmamıştı. Günlerini eyaletler arasında yürüyerek geçiriyordu. Gittiği bazı şehirlerde birkaç gün kalırken kimi insana göre deli, kimi insana göre avare, kimi insana göre sarhoş oluyordu. Günü birlik işler de çalışıp içki alacak kadar para kazanıyor, hiçbir şeyi umursamıyordu. Koray'ın bu hayatı iki yıl devam etti. Alkolik olup çıkmıştı. Sonunda bir gün alkol alacak parayı bulamadığında Newyork sokaklarındaki bir çöp konteynırının dibinde uyup kaldığında gördüğü rüya sonucu kendine geldi. Rüyasında aynı şimdi uyuduğu çöpün kenarı gibi bir yerde ölüp kaldığını, ölüsünü köpeklerin bulduğunu görmüştü. Bir zamanlar hayata sıkı sıkı tutunan güçlü bir askerdim ben diye düşünmüştü. "Bir kadın için değmez." diyerek tedavi için başvurduğu hastanede bir yıl tedavi olduktan sonra hem Afganistan'daki görevi sonucu gördüğü fiziksel ve psikolojik tedavi hem de şimdiki hali göz önüne alınarak askerlikten malulen emekli olabilmişti.

Tedavisini başarıyla atlatıp hastaneden çıktığında şans yine yüzüne gülmüş, eskiden birlikte görev yaptığı arkadaşının güvenlik şirketi kurduğunu duymuştu. Koray hiç düşünmeden arkadaşıyla iletişime geçerek Kevin'a ortaklık teklif etmişti. Böylece Koray'ın yeni hayatının kapıları açılmıştı.

İlk iş olarak Bora'nın şirketinin güvenlik işlerini aldı. Zamanla Bora ile yakın arkadaş olan Koray işleri ilerleterek arkadaşından tüm şirketi satın almıştı. Artık kendi işinin patronu başarılı bir güvenlik uzmanıydı. Bora'nın bütün güvenlik işlerine bakıyordu. Genç adam Türkiye'ye dönmeye karar verdiğinde de Bora'yı yalnız bırakmayarak o da döndü. Yaşadığı ihanet sonucu kadınları günü birlik ilişkileri için kullanan, kadınlara hiç değer vermeyen Koray, aslında aşkın onun yaşadığıyla alakası olmadığını anlayacaktı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BÖLÜM 1

Su, ertesi sabah güne gözlerini açtığında geçirdiği zor günlerle ilgili gördüğü rüyanın etkisindeydi. Ta ki oğlu gözlerini açıp, "Günaydın anni." diyene kadar. Kötü günlerin izlerini geride bırakarak "Günaydın prensim." deyip oğluna sıkıca sarıldı. Kokusunu içine çekerek saçlarından öptü.

Efe'nin saçlarından kirlendiğini belli eden kokuyu aldığında "Prensimin bıcı bıcı zamanı mı gelmiş?" dedi. Efe hemen annesinin kollarından kurtulmaya çalışarak "Anni hayıy, hayıy." diye itiraz etmeye başladı.

Su oğlunu daha sıkı tuttu. "Annecim ama saçların çok kirlenmiş, kokuyorsun." desede Efe kafasını iki yana sallayarak itiraz ediyordu. Su kucağında oğluyla birlikte kalkarak yatakta oturdu. "İstesende istemesende o banyo yapılacak Küçük Bey." dediğinde Efe küçük parmaklarını birbirine vurup onlara bakarak dudaklarını büzüp "Ama üşüyom." dedi.

İçi acımıştı Su'nun, gözleri doldu. Havalar serinlediği için ev biraz soğuktu. Isıtıcı olarak kullandıkları tek şey elektrikli sobaydı. O da eski püskü kendini zor ısıtıyordu. Üstündeki yorganı atıp kucağında Efe ile ayağa kalktığında pencereden bakıp güneşin tepeyi bulduğunu gördü. Dışarıda güneş olsada içerisi soğuktu.

Oğluna güneşi gösterirken "Annecim bak güneş var ama o bizi ısıtır. Suyu da sıcak yaparım, ben de yanında girerim, hiç üşümeyiz." dedi. Büyük bir çabayla inatçı oğlunu ikna etmeye çalışıyordu. Oğlu ise hiç cevap vermeden güneşe bile bakmadan kaşlarını çatmış ellerine bakmaya devam ediyordu. "Dedesi kılıklı, inatçı keçi." diye homurdanırken aklına düşen babasıyla *'Seni onların elinden nasıl kurtarırım?'* diye düşündü.

Kafasını iki yana sallayıp şimdi bunu düşünmenin sırası değil derken

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

oğlunu yanağından öptü. "Hadi bakalım o zaman kahvaltı yapalım. Karnın doyunca ikna ederim belki seni." diyerek odadan çıkıp küçük koridorun sonundaki mutfakla bir olan oturma odasına girdi. Zaten evin oturma odası haricinde iki odası daha vardı. Biri Su'nun odası diğeri de Efe'nin kullanılmayan minik oyuncak odasıydı. Oda o kadar küçüktü ki tek kişilik yatak bile zor sığardı o yüzden Su orayı sadece minderlerle döşemişti.

Efe'yi salonun ortasındaki oyuncaklarının yanına bıraktıktan sonra "Sen oyuncaklarınla oyna bende kahvaltımızı hazırlayayım. Tamam mı yakışıklım?" diyerek ayağa kalkıp buzdolabından kahvaltılıkları çıkarmaya gitti. Saate baktığında on iki buçuk olduğunu görünce '*Gülden Abla da az sonra gelir.*' diye düşündü. Senelerdir bu bir alışkanlık olmuştu. Tüm düzenleri Su'nun iş saatlerine göreydi. Efe bile uyku düzenini sanki Su'nun iş saatlerine göre ayarlıyordu. Akşamları annesini beklemek için geç saate kadar uyanık kalmaya çalışıyor. Sabahları da annesi kalkmadan yataktan kalkmıyordu. Su sadece açık öğretimin sınavları olduğu zamanlar erken kalkıyordu ve bu işten izin aldığı nadir günler, sınav günleriydi. Sınavlar Cumartesi Pazar olduğu için Su mecbur izin almak zorunda kalıyordu çünkü Cuma ve cumartesi akşamları kulübün en yoğun olduğu akşamlardı. İzin almazsa ertesi gün sınava gidecek hali olmazdı.

Su düşünceler eşliğinde kahvaltıyı hazırlarken kapı çaldığında kapıya koştu. Gülden Hanım'ı gülerek karşılarken "Hoş geldin abla, niye anahtarınla açmıyorsun?" diye sordu.

"Ay belki müsait olmazsın kızım, ne bileyim ben." diyen Gülden Hanım'a gözlerini deviren Su "Saçmalama abla." diye karşılık vermişti. Gülden Hanım içeri geçip oyuncaklarıyla oynayın Efe'yi kucağına alarak koltuğa oturdu. Efe hemen televizyonu gösterip "Pepe pepe." dediğinde Su, kumandayı Gülden Hanım'a verdi. "İyi bakalım siz pepe izleyin, ben de kahvaltıyı hazırlayayım." diyerek mutfak tezgâhının başına geri döndü.

Domates ve salatalık doğramış, beyaz peynir ile zeytin çıkarmıştı bir de yumurta haşlarsa kahvaltı hazırdı. Dört kişilik masaya kahvaltılıkları koyduktan sonra televizyon izleyen ikiliye "Hadi gelin bakalım acıkmadınız mı?" diye seslendi.

"Acıkmaz olur muyuz annesi? Seni bile yeriz değil mi oğluşum." diyerek Efe'yi gıdıklayan Gülden Hanım ayağa kalktığında masayı görmüştü. Su'nun hazırladığı iki parça şeye bakarken "Aaa bak geçen bizim köyden akrabalar bal filan göndermişlerdi. Ben onları alıp geleyim." di-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

yerek Su'nun ağzını açmasına fırsat vermeden Efe'yi annesinin kucağına verip kendi evine geçti.

Gülden Hanım evine gidip aslında marketten aldığı balı, tereyağını, çilek ve vişne reçelini kâselere boşaltıp tepsiye koyarak Su'nun evine geri döndü. Su tepsidekileri görerek "Abla..." dedi sitemli ve mahçup bir tonda.

"Sus konuşma sakın. Benim evde dursa bozulacaklar kızım. Ben zaten hep sende kahvaltı yapıyorum, anlasana kendimi düşünüyorum." diyerek Su'nun konuşmasına fırsat vermedi. Su onun yaptıklarının altında eziliyordu. O da biliyordu onların hiçbirinin köyden gelmediğini çünkü Gülden Hanım da, Su kadar yalnızdı. Kocasıyla kaçarak evlendikleri için o da ailesi tarafından reddedilmişti. Belki de bu yüzdendi Su'ya bu kadar kol kanat germesi. Zamanında benzerlerini o da yaşamıştı ama onun yanında belli bir süre eşi vardı. Su ise yapayalnızdı.

Kahvaltılarını yaparlarken Gülden Hanım "Nasıl geçti gecen?" diye sorduğunda Su akşamki olanları hatırladı.

Yüzünü buruşturarak "Sorma abla kulüp el değiştirmiş." dediğinde Gülden Hanım hemen telaşlanarak "Su, yoksa işten mi çıkardılar?" diye sordu.

"Yok abla, sadece eski huzuru bulamayacak gibiyim"

"Sanki çok huzurluydun ya. Eskisinden kötü olan ne kızım?"

"Yeni patronlar biraz karanlık tipler. Gerçi yanlış yapacak birilerine de benzemiyorlar ama biri yavşak biraz." derken Gülden Hanım, "Aferin kızım oğluna çok güzel örnek oluyorsun." diye Su'yu azarladı. Genç kadın dudağını ısırıp Efe'nin dikkati üstünde mi diye bakarken "Yavaş diyecektim abla dilim sürçtü." dedi.

Efe ise o kelimeyi çok iyi duymuş her şeyi kaydeden beyni kelimeyi süzgeçten geçirdikten sonra "Anni hep yaşfak diyoy." demişti.

Gülden Hanım tekrar kızgınca genç kadına bakıp "Aferin Su." dedi.

Genç kadın kızaran yüzüyle "Abla vallahi bir iki defa ağzımdan kaçmıştır." dedi.

"Neyse senin arkadaşının akrabası geldi dün. Zarfı verdim ama kızım sen onların güvenilir olduğundan emin misin?"

Su'da bunu çok düşünmüştü ama elinden başka bir şey gelmiyordu ki parayı sürekli buraya mal almaya gelen Kader'in kuzeniyle gönderiyordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Kader'e verdiğini de teyit ediyordu. Kader'in de ailesine verdiğine inanmak istiyordu.

Gülden Hanım "Benim o çocuğu gözüm hiç tutmuyor." dediğinde "Ne yapayım abla ben götüremem ya, verdiklerini düşünmekten başka elimden ne gelir? Hem Kader'e soruyorum parayı getirip getirmediğini, o da aldım ve Sude'ye verdim diyor." diye karşılık verdi Su.

Efe, "Anni doydum." dediğinde Su, oğluna vermek için hazırladığı ballı ekmeği ağzına attı. Efe'yi sandalyeden indirip "Hadi bakalım biraz oyna sonra bıcı bıcı yapacağız" dediğinde Efe koşarak diğer odaya kaçtı. Su arkasından bağırdı. "İstediğin yere saklan, gelir seni bulurum su düşmanı."

Gülden Hanım "Kızma çocuğa hava soğuk üşüyor diye istemiyor, ne yapsın kuzum?" dedi.

"Abla leş gibi olmuş kokuyor, hem sobayı açarım önünde otursun bütün gün." Söyledikleri ile Gülden Hanım'dan yine azarı işitmişti.

"Sobayı açacakmış... Sobanın kendine hayrı yok. O hayırsız ailene para göndereceğine yeni bir soba alsan olmaz mı?"

"Abla lütfen." diyen Su bıkkınca nefesini verdi. Gülden Hanım yine ağzını tutamadığı için üzülerek elini Su'nun elinin üstüne koydu. "Ben seni düşünüyorum kızım. Önce kendi ihtiyacını gör, artan paranı gönderirsin yazık oğluna."

Su onun elini öperek "Sağ ol ablam. Senin hakkını ödeyemem ama babam benim yüzümden o haldeyken, onları çaresiz bırakamam. Beni anla lütfen" dedi.

Gülden Hanım onun saçını okşarken "Allah'ım yüzüne baksın kızım ne diyeyim. İnşallah bu güzel gönlüne göre biri çıkar bir gün karşına." dediğinde Su hemen "O kazık bir kere girer Gülden abla, tekrar sikilmeye niyetim yok." diye homurdandı. Gülden Hanım genç kadının ettiği küfre kızarak "Bak yine bozdu ağzını. Yürü git oğlunu da yıka o bozuk ağzını da. Ben toplarım buraları." deyip gönderdi Su'yu.

Su oğluyla banyo yaptıktan sonra oyun oynayarak iş saatine kadar vakit geçirdi.

***

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Koray ise Eva Kaya ile tanışmıştı.

Eski günlerin hatıralarıyla güne başlayan Koray fazlasıyla huzursuzdu. Bu yetiyormuş gibi Bora'nın iş yaptığı Tamer Kaya'nın kızına bakıcılık yapacaktı. Bora ile olan arkadaşlık ilişkileri olmasa asla kabul etmeyeceği bir işti. Malikâneye geldiğinde ise başına açacağı işten tamamen habersizdi. Aklında Eva'yı para içinde yüzen şımarık bir velet olarak şekillendirmişti ama tanışacağı kızın aklındakiyle alakası yoktu.

Arabasını garaja park edip indiğinde daha önce tanıştığı küçük hanımın özel koruması genç adamı karşıladı. Sarp elini uzatarak "Hoş geldin." dediğinde Koray hem rüyasının hem de Bora'nın onu erkenden uyandırmasının etkisiyle "Pek hoş gelmedim." diye karşılık verip Sarp'ın elini sıktı.

Genç adam, "Hep böyle huysuz musundur?" diye sorarken Koray, içinden Bora'ya küfrediyordu.

"Aslında oldukça neşeliyim ama bugün tersime denk geldi. Bir daha beni bu kadar huysuz göremezsin merak etme." diyerek sırıttığında üstündeki aksiliği atmaya başlamıştı.

"İyi bakalım." diyen Sarp tanışacağı şımarık kız hakkında konuşmaya başladığında dikkatle onu dinledi. "Sana Eva hakkında kısa bir bilgi vereyim. Üstüne fazla gidilmesinden hoşlanmaz. Eğer ona engel olmaya kalkarsan daha çok inat eder. En çok da küçük görülmekten nefret eder. Ne yap et sakın Eva'yı küçümseme, pişman olursun" dediğinde Koray elini Sarp'ın omzuna koyup "Bak dostum ben 3 yıl boyunca orduda görev yaptım. Şımarık bir kız çocuğundan korkacak değilim." dedi.

Sarp kafasını iki yana salladı. "İyi o zaman yaşa ve gör. Belli ki başka türlü anlamayacaksın"

Genç adamın imasını fark eden Koray "Ben hallederim merak etme." diyerek elini Sarp'ın omzundan çekip "Nerede bekliyoruz?" diye sordu.

"Kapıda tabii ki, görevdeyken evin içine girmeyi düşünmüyorsun herhalde."

"Vallahi aslında oturma odasında televizyon karşısına geçmeyi çerez yiyip film izleyerek beklemeyi çok isterdim ama sanırım Bora da beni izler."

Ana kapının bir tarafında Koray diğer tarafında Sarp beklemeye başlamıştı. Eva'nın arabası kapıya getirildiğinde Sarp getiren görevliye "Niye getirdin şimdi bunu?" diye kızdı. Adam "Eva Hanım çıkacakmış." dediğinde Sarp "Hah şimdi sıçtık!" diye homurdandı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Koray ise gülerek "Nah çıkar!" dedi. Eva, ağır kapıları açarak dışarı çıkmıştı. Koray kızı görmesiyle gülümsedi. Arabasına ilerlemeye çalıştığında iki büyük adımda önüne geçerek kesmişti yolunu. Eva kafasını kaldırıp Koray'a baktığında genç adam, onun gözlerinden çekil önümden mesajını aldı ama bu onu daha çok eğlendirmişti. Boyuna bakmadan Koray'a kafa tutuyordu.

Kızın arkasından Sarp, "Eva bugün evde kalman gerekiyor." dediğinde, genç kadın ona döndü ve yaklaşarak "Öyle mi? O nedenmiş?" diye sordu alayla. Koray ikiliyi dikkatle izledi. Kıza bakan Sarp'ı gözlerindeki duyguları görmemek mümkün değildi. Bora bunu fark ettiğinde bakalım neler olacak diye düşündü.

Genç adam, "Baban öyle istiyor." dedi. Eva kollarını önünde kavuşturup güldü. "Emir almadığımı en iyi sen biliyorsun Sarp. Şimdi şu yeni çocuğu önümden çek, spora geç kalıyorum."

Sarp tam bir şey diyecekti ki Koray kızın onun kim olduğunu bilmediğini anladı. "Öncelikle adım Koray, Küçük Hanım ve ben ondan değil Bora Bey'den emir alırım, son emri de evden dışarı çıkmamanız."

Eva'nın yüzündeki ifadeden şaşkınlığı okunuyordu. Koray'a yaklaşarak "Bana bak goril! Senin patronun bana emir veremez. O yüzden şimdi çekil önümden yoksa az sonra olacaklardan ben sorumlu değilim." dediğinde Koray göğsünü dürten küçük parmağa bakıp ukalaca sırıttı. "Bu parmakla mı seni durdurmama engel olacaksın?" dediğinde Eva'nın damarına bastığından habersizdi.

Sarp'ın "Ah hayır!" dediği duyulurken, Koray ona bu kadar abartma bakışı atmak istedi ama ilgisi sırıtan kızdaydı. Eva aralarına biraz mesafe koyduğunda vazgeçtiğini düşünen Koray, kafasına isabet eden darbeye karşı hazırlıksızdı. Eva, Sarp'a doğru döner gibi yapıp birden geri attığı ayağını kaldırarak Koray'ın kafasın sert bir tekme attığında neye uğradığını şaşıran genç adam afallayarak geriye doğru sendeledi. Ardından kaburga boşluğuna yediği sert yumrukla nefessiz kalarak iki büklüm oldu. Her nefes aldığında zorlanan Koray, git gide kızarırken nefes almaya çalıştıkça içinden siktir diye haykırıyordu. Eva, Sarp'a dönerek "Sen bununla ilgilen, ben spora gidiyorum. Babama ve o adama da selamımı iletirsin." diyerek arabasına binip oradan uzaklaşmıştı.

Sarp hızla Koray'ın yanına gelip, "Doğrulman lazım yoksa nefes alamazsın." dedi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Bunu Koray da biliyordu ama o acıya nasıl dayanacağını düşünüyordu. Birden doğrularak sıkışan ciğerini kurtarırken derin bir nefes alıp kendini yere bırakarak aldığı nefeslerin tadını çıkarttı. El kadar kız ona haddini bildirdiğine hâlâ inanamıyordu. "Sikerim böyle işi." diye homurdanırken eliyle karnını ovuyordu. Sarp "Ben sana demiştim, *'Sakın onu küçük görme!'* diye" dediğinde "Oğlum küçük bir ninja olduğunu da söyleseydin ya!" diye bağırdı.

Sarp'a elini uzatarak onu kaldırmasını istedi. "O değil oğlum kız gitti. Bora var ya sikecek beni." diye telaşlandığında genç adam "Kapıları Tamer Bey açtırdı. Haberleri var yani rahat ol." diye karşılık verdi.

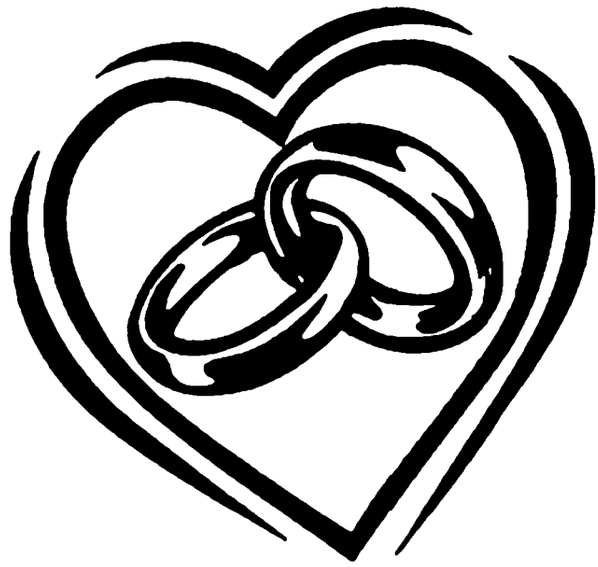
"Nereden haberleri var oğlum. Naklen canlı yayın mı yapıyoruz burada?"

Koray'ın sözleriyle Sarp güldü. Kapının üstündeki kamerayı işaret ederek "Eva daha kapıya gelirken Tamer Bey'e haber uçmuştur. Yani hepsini izlediler." dediğinde Koray küfrü bastı. "Siktir lan sittin sene Bora'nın çenesinden kurtulamam. Oğlum emin misin, izlemişler midir?"

"İzlememiş olsalardı dış kapılar açılmazdı."

Aldığı cevapla Bora'nın yanına gitmek için garaja doğru hareketlenen Koray, en iyisi bir an önce yüzleşip kurtulmak diye düşündü. Bu kız nereye gitmişti ki acaba diye merak ederken Sarp seslendi. "Eva'yı takip edeceksen boşuna uğraşma adamları çoktan peşinden gönderdiler." Ona tamam dercesine elini kaldırıp salladı. Kendi adamlarını da buralara yerleştirmesi gerektiğini anlamıştı. Bu kızla tek başına baş edemeyecekti.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BÖLÜM 2

Koray, Bora ile buluşmak için adamın verdiği adrese gittiğinde adresin duvarlarla çevrili bir villaya ait olduğunu gördü. Daha arabasıyla kapıdan girerken evi tanımıştı. Amerika'dayken sürekli Bora'nın mimarlarla birlikte üstünde çalıştığı projenin hayat bulmuş haliydi. Koray'ın bundan haberi şimdi oluyordu, demek Bora yıllar öncesinden ülkeye dönmeyi hayal etmişti. Arabasını Bora'nın arabasının arkasına park etti. Dışarıda bekleyen adamlarına selam vererek kapıya yöneldi.

Bora kapıyı açıp onu içeri buyur eder etmez "Abi vallahi kız kız değil canavar. Öyle bir şey yapabileceğini hiç tahmin etmezdim." diyerek açıklamaya başladı.

"Senin gibi eski bir askerin, ufak tefek kızdan dayak yediğini görmek güzeldi." diyerek gülen Bora'ya kırgın gözlerle baktı. "Yapma kardeşim kız bildiğin canavar, hakkımı yeme bacağını o kadar açabileceğini nereden bilirdim." dedikten sonra "Gerçi çok esnek vücudu olduğunu öğrendin sayemde hadi yine iyisin." diyerek pis pis sırıttı Bora'ya.

Bora hemen ciddileşti. "Kes zevzekliği seni buraya bunun için çağırmadım." dediğinde Koray da ciddileşerek "Malum konu mu?" diye sordu.

Bora ikisine de birer içki doldurdu. "Burası Amerika gibi değil. Orada bile bizi rahat bırakmıyordu, şimdi onun çöplüğündeyiz daha dikkatli olmamız gerekiyor."

"Dostum bayadır sesi çıkmıyordu belki akıllanmıştır, ne dersin?" diyerek Koray iyi niyetli davranırken Bora elindeki bardağa bakıp güldü. "Ben hiç hayal kurmadım Koray, sende kurma. Gerçekler daha az can yakar."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Arkadaşının yüzündeki acı dolu gülümsemeyi izleyen Koray, böyle baba olmaz olsun diye düşündü. Bora'nın yılardır köşe bucak kaçtığı, kendisini koruduğu kişi babasıydı. Adamın Bora'ya yapmadığı kalmamıştı. Bazen Koray kendi babasını düşünmeden edemiyordu. Babasını küçük yaşta kaybetmişti ama hatıralarında her zaman şefkatli bir adam vardı. Amerika'ya gidene kadar annesiyle yaşayan Koray, oraya gittikten bir sene sonra annesinin ölüm haberiyle kimsesiz kalmıştı. Anne ve baba tarafından akrabaları vardı ama annesi öldükten sonra hepsiyle iletişimini kesmiş memleketine hiç gitmemişti.

Bora ile bir süre alacakları yeni önlemlerden konuşurken vaktin nasıl geçtiğini anlamamışlardı. Eva'yı takip eden korumaların yanına gönderdiği kendi adamı aradığında Bora'nın yaptığı yemeği yiyorlardı. Adam, Eva'nın kulübe gittiğini söylediğinde Bora, "Onu en sevdiği yerin yeni sahipleriyle tanıştıralım." diyerek ayaklandı.

Koray önündeki yemekten bir iki lokma daha aldıktan sonra Bora'nın arkasından koşarak evden çıktı.

***

Su ise kulübe geldiğinden beri aksiliklerle uğraşıyordu. Oğluyla geçirdikleri güzel bir günün ardından illa kötü bir şey olmalıydı. Diğer barmen yine işe gelmemiş bütün iş Su'ya kalmıştı. Neyse ki bir önceki günden tezgâhı temizleyip bırakmıştı yoksa açılışa kadar yetişemezdi. Kaptan içki kasalarını yanına indirirken "Seninki gelmemiş yine bugün." dediğinde Su içkileri raflara dizmeye başladı. "Hiç hatırlatma Kaptan. Yemin ederim sabrımın sınırlarına geldim. Bu gece patronlara söyleyeceğim adam gibi birini işe alsınlar."

Bütün içkileri hazırladığında açılışa da dakikalar kalmıştı. Müzik başlarken kapılar da açıldı. Dışarıda kuyrukta bekleyen insanların içeri dolmasıyla Su ilk müşterilerini selamladı. İlk gelenler bir çiftti. Adamın kızdan biraz büyük olduğunu fark ederken Su'nun gözüne başka bir ayrıntı daha takıldı. Adamın sol yüzük parmağı boştu ama dikkatli bakılırsa yüzük izi vardı. Su bir zamanlar dikkat etmediği ayrıntıya içki servis ettiği kız için dikkat etmişti. Şimdiki tecrübelerinin o zamanlarda olmasını isterdi. Maalesef ki tecrübe hem zamanla hem de yaşayarak kazanılan bir şeydi.

O küçük ayrıntıyı gördüğünden beri Su'nun içi rahat değildi. Gülüşerek sohbet eden arada dans edip geri bara gelen çiftten ayırmıyordu

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

gözlerini. Bir yolunu bulup kızı uyarmalıydı. Su böyle durumlarda rahat duramıyordu. Defalarca aynı durumlarla karşılaşmış bazen kızları erken uyandırdığı için kendiyle gurur duymuş, bazen de kızlar ona omuz silkmiş ve sana ne demişti ki öyle kızların ağzını burnunu dağıtası geliyordu.

Su bunları düşünerek içki servisine devam ederken içeri giren afeti gördüğünde yüzünde bir gülümseme oluştu. Eva en sevdiği müşterilerinden biriydi. Hayat tarzını pek beğenmese de kızın bir kötülüğü yoktu. Yaptığı tek kötülük kendineydi.

Eva bara geldiğinde "Ne haber kız çıtır?" diyerek onu selamladı. Su'da Eva'ya gülümseyerek "İyidir kız sürtük, senden ne haber?" diye karşılık verdi. Uzun zamandır aralarında gelişen samimiyettendi bütün kötü lafları. İkisinin de içinde bir kötülük yoktu.

Eva "İyi yine geldim işte senin kokteyllerini tatmaya, bağımlılık yapıyorsun kızım." dediğinde Su kahkaha atarak "Benim kokteyllerimi mi tatmaya geldin yoksa yeni erkekleri mi?" diye karşılık verdi. Eva ona alınmış gibi bakarak "Senin kokteyllerinin yerini hangi erkek tutabilir?" dediğinde Su içten bir kahkaha daha atmıştı.

Düşünceleri diğer çiftten uzaklaşırken, Eva'nın istediği kokteyli hazırlayıp genç kızın önüne bıraktı. Ardından bar tezgâhına yaslanıp en güncel dedikoduyu söylemek için Eva'ya doğru eğildi. "Yeni patronu görmen lazım, tam dişine göre."

Aldığı bilgiyle şaşıran Eva "Kulüp el mi değiştirdi?" diye sorduğunda Su daha fazla bilgi vermek için genç kıza biraz daha yaklaşmıştı.

"Evet, aslında eski patronun satmak gibi bir düşüncesi yoktu ama bu adam karanlık bir tipmiş, zorla aldı diyorlar."

"Ah kalsın o zaman, ben o tiplerle hiç uğraşamam."

Su tek kaşını kaldırıp "Bence görmeden konuşma." dedikten sonra müşterilerle ilgilenmek için Eva'nın yanından ayrıldı. Eva'ya patron olarak bahsettiği tabii ki Bora'ydı. Diğerinden bahsetmeye bile gerek yoktu.

Su bir süre diğer müşterilerle ilgilendi. O sıra Eva'nın yanına da arkadaşları gelmişti. Bir diğer müşteriyle ilgilenirken Eva'nın arkadaşlarının "Ohaa taaşşş!" diye bağırdıklarını duydu. Kapıdan korumalarıyla giren yeni patronları gördüğünde Eva'nın yanına giderek patron olarak Bora'yı gösterip "İşte yeni patron." dedi.

Su müşterilerle ilgilenmek için geri dönerken Bora'nın yanındaki gevşeğe bakmamak için kendiyle savaştı. Ancak gözleri ona ihanet ederek Ko-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ray'a baktı. Göz göze geldiklerinde adam arsızca sırıtarak göz kırptığında "Geri zekâlı!" diye homurdanıp kafasını çevirdi.

Gece hızla devam ederken bir ara Eva piste çıkmış ve yer yerinden oynamıştı. Erkekler onunla dans etmek için etrafını sarmaya başladığında Su kafasını iki yana sallayarak uçkurunun peşinden giden iğrenç mahlûklar diye düşündü.

***

Aynı anda üst katta Bora ile pisti daha doğrusu Eva'yı izleyen Koray gülerek "Öyle bakınca adam öldürülseydi eminim şu an Eva ölü bir adamla dans ediyor olurdu." dedi.

Bora homurdanarak "Hiç konuşma Koray. Kız senin beceriksizliğin sayesinde dışarıda." dediğinde Koray yüzünü buruşturup itiraz etti. "Sadece boşluğuma geldi dostum. Yoksa bir kızdan dayak yiyecek adam mıyım ben?"

Bora sessizce Eva'yı izlemeye devam ettiğinde Koray'ın gözleri de Su'ya kaydı. Dikkatli bakınca Su'nun peçeteye bir şey yazıp kızın birinin önüne uzattığını gördü. Kızın yanındaki adam pisti izlerken kız peçetede yazanları okumuş adamın kafasını çantasını geçirerek bardan uzaklaşmıştı. Adam da kızın peşinden koşarken Su onları gülerek izlemişti. Koray kaşlarını kaldırarak olayı izlerken yanındaki Bora'nın hızla hareket etmesiyle ilgisi o yöne kaydı.

Poyraz gibi eserek aşağıya inen Bora'yı demirlere tutunup sarkarak dikkatle izledi. Bora kalabalığı yarıp bir adamla dans eden Eva'yı kolundan tuttuğu gibi merdivenlere sürüklemeye başladı.

Su'nun da tüm ilgisi de piste kaymıştı. Eva'yı sürükleyen Bora'yı herkes gibi o da şaşkınlıkla izledi. Su diğerini aramak için gözlerini etrafta gezdirdi. Kafasını yukarı kaldırdığında yine Koray ile göz göze geldi. Koray, Su'nun ona bakmasıyla bunu bekliyormuş gibi aşağıya inmek için hareketlendi.

Bara geldiğinde tezgâha yaslanıp başka bir müşteriye servis yapan Su'yu bekledi. Genç kadın işini bitirdiğinde Koray'a bakmadan başka bir müşteriye geçti. Genç adam Su'nun onunla ilgilenmeye niyeti olmadığını fark ederek "Hey, barmen sıra benimdi." diye bağırdı. Su onu duymazdan gelerek işine devam etiğinde Koray "Su Hanım!" diye seslenince bakmak zorunda kaldı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Koray'ın karşısına geçip iki eliyle tezgâhı tuttu. "Efendim Koray Bey." diyen Su'nun yüz ifadesi ne isteyeceksen çabuk iste ve siktir git der gibiydi.

Koray gıcıklığına gülümseyip "Özel bir kokteyliniz var mı?" diye sordu.

Su bıkkınca "Koray Bey ne istiyorsanız söyleyin, müşteriler bekliyor. Gördüğünüz gibi benden başka ilgilenecek kimse yok." dediğinde Koray "Tamam senin özel kokteylinden istiyorum." dedi. Her barmenin birkaç özel tarifi olurdu ve Su'nun da olduğuna emindi. Su diğer tarafa dolandığında Koray onu tınlamadığını sandı ama Su bir bardakla geri dönmüş, arka tezgâhtaki içkilerin başına geçerek kokteyli hazırlamaya başlamıştı.

Su içinden *'Sen şimdi görürsün.'* diyerek en ağır ve en çok yakan kokteylini hazırladı. Kendi kendine sinsice sırıtıyordu. *'Seni yakacağım sarı çocuk!'* diye düşünürken kendi düşüncesiyle sarsılıp "Neler diyorum ben böyle?" diye homurdandı.

Su işini bitirip arkasını döndüğünde onu ilgiyle bekleyen Koray'ı gördü. Yüzündeki şeytani gülüşle "Buyurun Koray Bey." diyerek bardağı adamın önüne bıraktı. Koray, genç kadına parmağını sallayıp "Yüzünde Nuri Alço gülüşüyle baktığına göre içkime ilaç kattın değil mi?" sözlerini duyan Su "Zevzek." diyerek diğer müşterilerle ilgilenmek için uzaklaştı.

Genç kadın gittiğinde Koray, bardağa bir süre baktıktan sonra kafasına dikti. Anında pişman oldu. İçkinin dudaklarına değmesiyle yanmaya başlamış, yutkunduğunda gözleri yaşarmıştı. Hepsini yuttuktan sonra "Allah!" diyerek ağzını açıp nefes almaya çalışırken kıpkırmızı oldu. "Bu ne lan? Bugün bütün kadınlar beni nefessiz bırakmaya yemin etmiş gibi." diye söylenirken Su en masum ses tonuyla "Beğendiniz mi Koray Bey?" diye sordu. Koray ise genç kadına öfkeyle bakıp "Kızım benimle uğraştığına pişman edeceğim seni!" demişti.

Su ona kahkaha atarak cevap verdi. Bir bardak su uzattıktan sonra yeni gelen bir müşteriye servis yapmaya gitti. Koray çatık kaşlarıyla genç kadını izlerken "Çok mu sertti?" diyen bir başka kadının sesiyle arkasına döndü.

Karşısında Eva'nın arkadaşları vardı ve güzel kızlardı. Koray bu fırsatı kaçırmadan "Çooook sert, denemek ister misin?" diyerek bardağını kıza uzattı.

Kız şuh bir şekilde gülerek, Koray'ın elindeki bardağı genç adamın

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

elinin üstünden kavradı. Bardağı dudaklarına götürürken gözlerini de Koray'dan ayırmadı. Küçük bir yudum alan kız gözlerini kapatarak, kafasını kaldırıp aldığı yudumu boğazından aşağı gönderdi. Koray, kızın yaptığı her hareketi dikkatle izliyordu. Kız gözlerini açıp dudaklarını yalayarak "Hımm sertmiş." dediğinde Koray kendinden geçmiş, aleti ise çoktan sertleşmişti. Kızın kulağına eğilerek "Adın ne fıstık?" dediğinde kız gülerek "Canan, senin adın ne?" diye karşılık verdi.

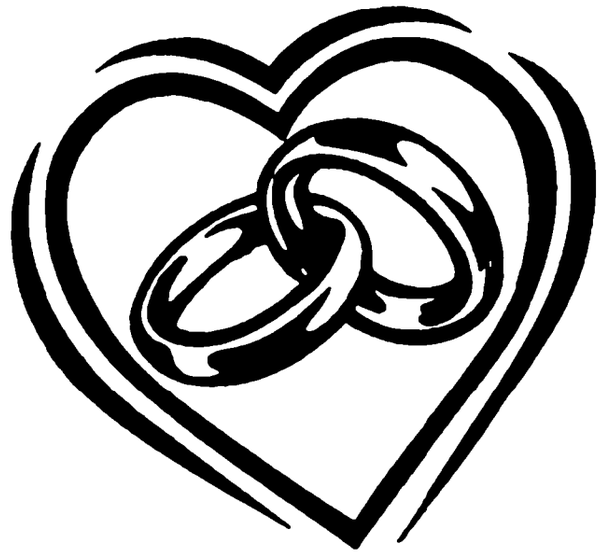
Kızın kulağına "Koray." diye fısıldadıktan sonra "Daha sert bir şey tatmak ister misin?" diye sordu. Genç adam heyecanla kızın cevabını bekledi. Canan "Neden olmasın?" dediğinde ise içinden işte gol diye bağırmış dışından ise "Bir yere ayrılma, hemen geliyorum." diyerek Bora'ya gittiğini haber vermek için yukarı koşmuştu.

Tüm yaşananları izleyen Su ise bir kez daha yanılmadığını gördüğünde şaşırmadı. Bu tipleri artık bir kilometre öteden tanıyabiliyordu. Tek istedikleri biraz eğlenceden başka bir şey değildi. Eğer Su, Koray'a izin verseydi büyük ihtimal bu gece Canan'ın yerinde olur ertesi günü kıçına tekmeyi yerdi.

Koray, biraz gecikmelide olsa bara geri döndüğünde Eva'nın arabasını aldığı için keyifliydi. Bugün arabayı gördüğü an denemek istemiş, akşamsa o fırsat ayağına gelmişti. Bora, Eva'yı evine kendisi bırakmak isteyince muhteşem arabası ona kalmıştı.

Gecikmesine rağmen az önceki fıstık barda onu bekliyordu. Sırıtarak yanına gidip kulağına "Hazır mısın fıstık?" diye fısıldadı. Canan arkadaşına bir şey diyerek Koray'a dönüp gülerek "Hadi gidelim." dedi. Koray da ona gülümserken kafasını kaldırdığında Su ile göz göze geldi. Bir an gülümsemesi değişti. Canan "Gitmiyor muyuz?" diye sorunca önüne dönüp kızı peşi sıra sürükleyerek çıkışa yöneldi. Erkek Fatma'nın bakışlarının etkisini üstünden atmalıydı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BÖLÜM 3

Su yorgun argın eve gittiğinde hemen oğlunun yanına kıvrılıp uyumaya çalıştı ama uyku tutmuyordu. Aklı nedense Eva'nın arkadaşı ile çıkan Koray'a kayıyordu. Şimdi niye onu düşünüyordu? Ne gerek vardı o salağı aklına getirmenin. Gözlerini kapatıp kötü hatıralarını düşündü, kendine gelmek için gözlerini açıp oğluna baktı. "Çektiklerin sana yetmedi mi kızım?" diye kendini azarlarken aklına bugün barda işini bozduğu adam gelince gülümsedi. Elinden geldiğince başka kızların onunla aynı kaderi paylaşmaması için uğraşıyordu ama bunlar sadece Su'nun görebildikleriydi. Ya göremediklerini kim kurtaracaktı. İçi yine sıkıntıyla şişerken oflayıp oğluna daha sıkı sarıldı. Ardından gözlerini huzursuz bir uykuya kapatırken "Bir gün daha güzel şeyler başaracağım." diye kendine söz verdi.

Koray ise sabah koynunda Canan ile uyandığında kızın altından kolunu kurtarıp yataktan kalktı. Kızı getirdiği ucuz otelin banyosuna girerek elini yüzünü yıkadı. Kız uyanmadan odadan kaçmayı planlıyordu. Banyodan çıktığında Canan hâlâ uyuyor olunca rahat bir nefes alarak üstünü giymeye başladı. Tam ayakkabılarını giymiş çıkıyordu ki kız yatakta doğrularak "Bu kadar erken mi kaçıyorsun?" diye sordu. Yüzüne sahte bir gülümseme yerleştirip arkasını dönen Koray "İş beni bekliyor fıstık müsaadenle." dedi.

Kız gülerek üstündeki örtüyü atmış çıplaklığına aldırmadan Koray'ın karşısına dikilmişti. Parmaklarını gömlek düğmelerinde gezdirip "Ah! Yoksa başına kalırım diye mi korktun?" dedi alayla.

Koray elini ensesine atıp ne yapacağını şaşırırken "Yok ya... yani şey..." demişti ki Canan kahkaha atıp "Korkma üstüne kalacak değilim.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Güzel bir gece geçirdik bitti. Ama istersen son bir kez daha deneyebiliriz. Sabah seksini her zaman daha çok sevmişimdir." derken eli aşağıya doğru kaymıştı.

Koray, genç kadın eli daha fazla aşağı inmeden durdurdu. "Kusura bakma fıstık benim seninle işim tek seferde bitti." dedikten sonra arkasını dönüp odadan çıktı. '*Kız ne azgın çıktı.*' diye düşünürken telefonu çaldığında arayanın Bora olduğunu gördü. "Efendim kardeşim." diye telefonu açtığında Bora kükreyerek "Hangi delikteysen kıçını kaldırıp, hemen Eva'nın yanına git." dediğinde gülerek "Sanada merhaba kardeşim. Sağ ol bende iyiyim. Harika bir gece geçirdim, şimdi de senin vahşi kızına bakıcılık yapmaya gidiyorum işte." dedi.

"Başlatma lan gecenede sanada. Ben sana kızın arabasını arkamızdan getir demedim mi? Nerede lan araba?"

"Of Bora! Oğlum bak bu kadar sinir bünyene zarar verir. Yapma erken yaşta gebereceksin bu gidişle. Anladık gidiyoruz hadi bay bay."

Telefonu kapatıp cebine atarken kendi kendine güldü. '*Bu adam da amma sinirli, Allah o kıza sabır versin.*' diye düşündü. Eva'nın arabasına binip malikânenin yolunu tutarken "Bakalım bu sefer vahşiyle neler yapacağız?" dedi.

Ve Koray'ın o günden sonraki iki günü gayet monoton geçmişti. Bora'nın emriyle kızın yanından ayrılmamıştı. Kızın evden dışarı çıkmasına izin vermedikleri için Eva evde otururken onlarda bahçe de Sarp ile beklemişlerdi. Bu sayede Sarp ile konuşacak çok zamanları olmuştu. Ona Eva'ya olan duygularını sorduğunda, Sarp önce itiraz etsede sonunda kabul etmişti. Bora'nın bunu duyduğunda neler yapacağını az çok tahmin eden Koray arkadaşına söyleyip söylememekte kararsız kaldı. Çünkü biliyorduki söylerse tek bebek bakıcısı olarak kızın başında o kalırdı.

İki gün sonra Eva, âşık çocuğa ata binmek için ısrar ederken Koray "Ben gelebilirim." diye teklif etmiş ancak ağzının payını almıştı. Sonuç olarak Sarp ve Eva at binmeye gitmiş, Koray sıkıntıdan patlamak üzere yalnız kalmıştı.

Onlar gittikten bir saat sonra Bora geldiğinde Koray içeride televizyon izliyordu. Ayaklarını orta sehpaya uzatmış, Esma Hanım'ın getirdiği çerezi yerken bir komedi filmi izliyordu. Bora'nın "Eva nerede?" diye kükremesiyle koltuktan fırlayıp yere düştü.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Hızla ayağa kalkarken "Şey âşık ço-" demişti ki "Sarp ile at binmeye gitti." diye düzeltti.

Arkadaşı "Lan ben sana kızın peşinden ayrılmayacaksın demedim mi?" diye söylenerek ahırın yolunu tuttuğunda "Git de kadınına kendin sahip çık." diye homurdandı. Yere dökülen çerezleri toplayarak filmini izlemeye devam etti.

Ancak Bora'nın ikilinin yanına gitmesi Koray'ın düşündüğü şeyin başına gelmesine sebep olmuştu. Bora âşık çocuğu görür görmez durumu çakmış ve Koray'ı Eva'nın özel koruması yapmıştı. Günleri Eva ile dopdolu geçerken, Koray genç kadını daha yakından tanıma fırsatı bulmuştu. Uçlarda yaşayan bir kız gibi görünse de Eva görünenin çok ötesindeydi.

Günlerini Eva ile geçirirken, gecelerini Su ile uğraşarak geçiriyordu.

Su içinde durum farklı değildi. Gündüzleri Efe ve evle uğraşırken, geceleri artık başına bela olan Koray ile geçiyordu. Bu gece ise genç kadın gecenin başından sinirlenmeye başlamıştı. Bütün gece kızlarla sohbet etmiş olan Yalçın'a ters ters baktı. Bir içki servisi daha yaptıktan sonra daha fazla dayanamadı. Kızın elini avucuna almış el falı bakıyorum ayağına kıza yavşayan Yalçın'ın yanına gidip genç adamın omzuna vurarak "İki dakika gelsene." dedi.

Yalçın sohbet ettiği kıza "Hemen geliyorum." diyerek barın arkasındaki odaya giren Su'nun yanına gitti. "Ne var?" diye sorduğunda Su kollarını göğsünde kavuşturup "Akşamdan beri kızlara yavşamaktan çalışmıyorsun. İşine bak artık herkese tek başıma yetişemem." dedi.

Yalçın sinirle bir adım öne atıp Su'ya yaklaştı. "Ben işimi yapıyorum kızım, çalışmaya götün yoksa sen çalışma." dediğinde Su elindeki el bezini sıkarak "Doğru konuş lan! Senin çalışıyorum dediğin bu mu it? Tek başıma olsam daha iyi çalışırım lan." diye bağırdı.

"Sen kime it diyorsun lan orospu!" diye Su'nun boğazına sarılan Yalçın'ı Koray omuzlarından kavrayıp diğer tarafa fırlattı. Kulübe geldiğinde barı boş gören Koray, bir süre beklemiş müşterilerle kimsenin ilgilenmediğini fark edince arka odaya geçip bu manzarayla karşılaşmıştı.

"Neler oluyor burada?" diye ikiliye bakarak bağırdı. Su sinirden çakmak çakmak olmuş gözleriyle Yalçın'ı gösterip "Akşam başladığından beri çalışmıyor. İşini yapmasını söylediğimde ise çalışmadığını kabul etmiyor." dedi. Yalçın "Kapa lan çeneni! Asıl çalışmayan sensin orospu! Bu gece birini ağına düşüremedin diye mi sinirlendin? Ne o, bu akşam iş çıkmadı

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

mı sana?" dediğinde genç adamın ağzından çıkanlarla Koray öfkeden köpürmüştü. Yalçın'ın karşısına dikilip "Sen bir kadınla nasıl konuşuyorsun lan?" dedi.

Yalçın yeni patronun Su'yu korumasıyla bozguna uğrarken "Patron ben gerçeği söylüyorum bu gelen müşteriler ile para karşılığı..." diye konuşuyordu ki Su üstüne atladı. Koray ne olduğunu anlamadan Su pire gibi hızlı hareket edip Yalçın'ın üstüne atlamış suratına tırnaklarını geçirerek "Sen benim namusuma nasıl dil uzatırsın lan şerefsiz?" diye bağırmıştı.

Koray, Su'yu kucaklayarak geri çekmeye çalıştı. Su adamın saçına yapışmış bırakmıyordu. Koray "Yeter!" diye bağırarak Su'yu arkaya savurduktan sonra sinirle "Sen geç içeri müşterilerle ilgilen." dedi.

Su, Koray'ın öfkesi karşısında yutkunarak sözünü dinleyip odadan çıktı. Koray karşısındaki adama döndüğünde Yalçın "Patron valla..." diyerek ağzını açmıştı ki Koray tüm sinirini ondan çıkarırcasına yumruğunu adamın ağzına geçirdi.

Genç adam yere düşerken Koray, saçlarından tutup kafasını kaldırdı. "Bir daha sakın seni buralarda görmeyeyim." diyerek cebinden çıkarttığı parayı Yalçın'ın üstüne attı. "Bu içeriden alacağını karşılar, şimdi defol git!" dedikten sonra geri çekildi. Yalçın üstelemeden paraları alıp odadan kaçtı.

Su müşterilerle ilgilenirken bir yandan da kapıyı takip ediyordu. Yalçın'ın kaçarcasına çıktığını ve ağzından sızan kanı gördü. Genç adam arkasına bile bakmadan oradan uzaklaşmıştı. Hemen ardından Koray, saçını düzelterek dışarı çıktı. Barın diğer tarafına geçip Su'nun karşısına oturarak sırıttı. "Eee bu gece bana bir şans verecek misin? Hem bak kahramanında oldum." dediğinde Su kafasını iki yana sallayıp "Bir an, sadece kısa bir an gerçekten ciddi olacaksın sandım." dedi. Ardından iki parmağını birbirine yaklaştırıp "Küçücük bir an bunu hayal etmiştim." dediğinde Koray sırıtarak "Bana bir şans verirsen sana seks sırasında ne kadar ciddi olduğumu gösteririm, söz." dedi.

Su, "Allah'ım sen bana sabır ver!" diye homurdansa da genç adamın her geldiğinde içtiği viski şişesini açıp bir kadeh ikram etti.

"Bu sefer bendensin." diyerek güldüğünde "Elinden zehir olsa içeri kızım." diyen Koray kadehi kafasına dikti. Su, Koray'a gözlerini devirdikten sonra uzun süredir içki servisi bekleyen müşterilere döndü. Saatler birbirini kovalarken vakit çabuk geçmiş, kapanış saati gelmişti. Genç ka-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

dın kasa sayımını yapıp teslim ettikten sonra içeriden montunu aldı. Hâlâ barda oturan Koray'ın yanından geçerken "İyi geceler Koray Bey." dediğinde Koray saatine bakıp gülümseyerek "Günaydın diyecektin galiba saat beş." dedi.

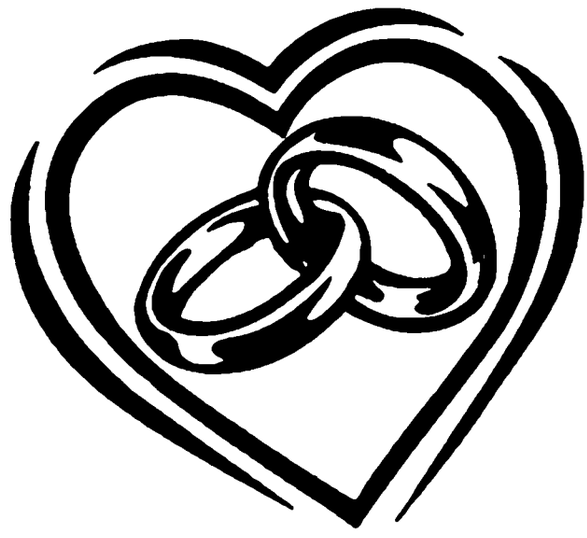
Su'da gülümsedi. "Bize göre gece daha yeni başlıyor." diyerek çıkışa ilerlerken Koray da arkasından ayaklanıp "Bekle seni ben bırakayım." dedi.

"Gerek yok ben giderim." diyen Su dışarı çıktığında Koray da peşinden gelmişti. "Sana sormadım Su. O it bir yerlerde seni bekliyor olabilir. Bekle bırakayım." dedi ama genç kadın onu dinlemeden yokuş aşağı yürümeye başlamıştı.

Koray arkasından "Su!" diye bağırırken Su arkasını dönmeden elini havaya kaldırıp salladı. "Merak etmeyin Koray Bey, bu zamana kadar başımın çaresine baktım."

Koray ellerini cebine atarak genç kadının arkasından baktı. Su'nun küçük bedeni ara sokakta kaybolurken "Niye kalbim seninle tekrar atmaya başladı?" dedi. "Sende beni çeken ne var Erkek Fatma." diye fısıldadıktan sonra karşıdaki arabasına doğru ilerledi. Hissettiklerini reddederken *'Yediğim kazığı tekrar yiyemem.'* diye düşündü. Arabasına binip Tamer Bey'in oteline gitti, odaya çıktığında bile aklında Su vardı. Kendini yatağa atıp yorgunlukla uykuya daldığında rüyasında da Su vardı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BÖLÜM 4

Koray'ın günleri Eva ve Bora'nın arasında mekik dokuyarak ve onların sorunlarıyla uğraşarak geçerken, Su'nun da hayatı Efe, iş ve okul şeklinde devam ediyordu. Su'nun sınav tarihleri gelmiş ama ne zamandır tek başına çalıştığı için izin alamamıştı. Sürekli sinirleri gergin bir şekilde gezerken her gece gelen Koray'ın önce ona asılıp sonra da başka bir kadınla bardan ayrılmasından bıkmıştı. Neden bu kadar takıyordu, neden sinirleniyordu? Soruların cevabını bilmiyordu ama Koray'ı her seferinde başka bir kadınla çıkarken görünce kalbi sancıyordu.

Oysa Koray sürekli etrafta başka biriyle gezerken bardan çıktıktan sonra onları evlerine bırakıyor ve yoluna devam ediyordu. Etrafa kız yok yalnız kaldım diye yakınırken tek bir kişiyi arzuladığının farkındaydı ama bunu tek gecelik yaşayacağınada kendisini inandırmıştı. Koray genç kadın tarafından sürekli reddedildiği için takıntı yaptığını düşünüyordu. Evet, evet takıntı yapmıştı o Erkek Fatma'yı.

Su sınav günü işten çıktığı gibi eve koştu. Üstünü değiştirmeden yatağa yatmış iki saat sonra zorda olsa sınava yetişmek için kalmıştı. Gülden Hanım'ın dualarıyla sınava gitti. Uykusuzluktan bildiklerinide karıştırırken, sürekli şıklar arasında kalmış neyi doğru neyi yanlış yaptığını anlamamıştı. Sınavdan çıktığında sinirleri bozuktu. Sınava girdiği okulun bahçesindeki çöp kutusundan almıştı bütün hırsını. "Kahretsin!" diye bağırarak çöp kutusunu tekmelerken arkasından bir ses "Bence sakinleşmelisin, yoksa devlet malına zarar vermekten hapse gireceksin." dediğinde Su öfkeyle sesin sahibine döndü.

Uzun boylu neredeyse 1.80 boylarında esmer bir genç durmuş ona ba-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

kıyordu. Su arkasını döner dönmez genç adam cebinden bir peçete çıkartarak Su'ya uzattı. Su ağladığının bile farkında değildi. Hep böyle olurdu. Ne zaman sinirlense bir şeylerden hırsını alamasa ağlardı. Peçeteyi alıp çekinmeden gözlerini sildikten sonra burnunuda sildiğinde genç adam yüzünü buruşturdu. İşi bittiğinde kızarmış burnunu havaya dikerek "Ne o zabıta mı olacaksın? Sana mı kaldı devletin malını korumak?" dedi.

Genç adam güldü. "Görgü kuralları gereği..." diyerek elindeki peçeteyi gösterip "...bana teşekkür etmen gerekir." dedi. Su gözlerini kaçırırken "Önce ilk söylediğine cevap vermem gerekirdi, bekleseydin ona da sıra gelecekti. Teşekkür ederim." dedi ve arkasını dönerek uzaklaşmaya başladı.

"Hey dur!" diyen genç adam arkasından yetişerek onunla yürümeye başladı. Su "Ne istiyorsun? Teşekkür ettim ya." dedi durup genç adama bakarak. Adamın birdenbire nereden çıktığını merak ediyordu.

Genç adam güldüğünde Su sinirle "Ne gülüp duruyorsun sen? Burada benim görmediğim bu kadar komik olan ne var?" diye bağırdı. Hemen ciddileşen genç adam hafifçe geri çekilip "Tamam, tamam kızma. Bu agresifliğin çok hoşuma gitti. Sürekli sinirlisin ona gülüyorum." dedi.

Bu sözleri genç kadını daha fazla sinirlendirmişti. "Bana bak ne istiyorsan çabuk söyle, ayağımın altına almayayım seni. Çok hoşuna gidiyormuş, görürsün hoşuna gideni." İçinden ise kendinden en az yirmi santim uzun olan birini ayağının altına nasıl alacağını düşünüyordu. Her şeye rağmen başını dik tutmaya kararlıydı.

Su'nun ona sinirlendiğini anlayan genç adam hemen alttan aldı. "Özür dilerim niyetim seni daha fazla kızdırmak değildi. Sadece tanışmak istedim ben Kerem." diyerek elini uzattı.

Su duyduğu isimle geriye sıçradı. Kısık ama tehdit dolu bir sesle "Uzak dur benden!" dedikten sonra hızla oradan uzaklaştı. O değildi, sadece ismi benziyordu. Genç adamın onunla alakası yoktu ama ondan kaçması için aynı ismi taşıması bile yeterdi.

Kerem, genç kadının arkasından baka kaldı. Bu seferde hırçın kızla tanışmayı başaramamıştı. Neydi bu kızı bu kadar hırçın yapan merak ediyordu. Üç senedir onu her sınav haftası izliyor hareketlerini inceliyordu. Gözetmen hocalarla yaptığı kavgalar onu hep güldürürdü ama ilk defa sınavdan umutsuz çıkmıştı. Genç kadını öyle görmeye dayanamayarak bu

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

sefer cesaretini toplamış ve konuşmuştu ama yine başarısız olmuştu. Fakat şimdi daha cesaretliydi yarın şansını tekrar deneyecekti.

Kötü geçen sınavının etkisiyle Su sinir küpü olarak işe gittiğinde gecesinin daha beter geçeceğini sanıyordu. Her zamanki gibi açılıştan önceki hazırlıklarını yaptı. Bu süre içinde diğerleri onun her zamankinden daha sinirli olduğunu anlamıştı. Daha ilk dakikadan ağzının payını alan Koray gibi...

O gece erkenden kulübe damlayan Koray, sırıtarak bara yaklaştı. Arka tezgâhta işiyle uğraşan genç kadının dalgınlıktan onu fark etmediğini anladı. Su elindeki bardak dolu tepsiyle genç adama doğru döndüğünde "Böööö!" diye bağırmış, Su korkuyla sıçrayarak elindeki tepsiyi yere düşürmüştü.

Su'nun kalbi korkudan ağzında atıyordu. Karşısında kahkahalarla gülen Koray tüm sinirlerini daha da germişti. Arkasından aldığı büyük bir bardağı o sinirle Koray'a fırlattı. Ani gelen saldırıyı hemen fark eden Koray eğilmeseydi büyük ihtimal geceyi hastanede geçirirdi.

Kafasının üstünden geçip arkadaki bir masaya çarparak dağılan bardağa bakıp ıslık çaldı. Su'ya dönerek "Kızım kafamı yaracaktın lan!" dediğinde Su "Ödümü patlattın geri zekâlı ne yapmamı bekliyordun?" diye bağırdı.

Su'nun irileşmiş gözlerinden ve o gözlerdeki ifadeden bugün daha bir gergin olduğunu anlayan Koray, iki elini havaya kaldırarak "Küçük bir şakaydı." dedi. İri bedenine tezat bir masumlukla omuzlarını kaldırdı.

"Senin şakanın..." diye küfreden Su, yerdeki cam parçalarını toparlamaya başladı. Koray da barın diğer tarafına geçip yardım etmeye yeltendiğinde Su "Yapacak başka işiniz yok mu Koray Bey? Lütfen daha fazla zarar vermeyin ve gidin." dedi. Su'nun sesindeki bir şey durup genç kadına bakmasına sebep oldu. Su sert bir kadındı her zaman dalgayla karışık bir sertliğe sahipti. Koray'ın da en çok bu hoşuna gidiyordu ama bu kez sesinde hüzün vardı.

Cam parçalarını toplayan kadına bakakaldı. İki yanından sarkan saçlarının arasından görünen ufak yüzünü görmeye çalışarak öne doğru eğildi. Onun gibi koca bir bünye küçük bir bedenin karşısında onunla denk olmak için eğilince komik görünüyordu. Yüzünü tam Su'nun yüzünün altında tutarken "Neyin var?" diye fısıldadı.

Su, Koray'ın yakınlığıyla ne yapacağını bilemezken gözlerini yerden

kaldırmış onun hafif yeşile çalan mavilerini bu kadar yakından görmesiyle nefesi kesilmişti. Koray'ın da ondan farkı yoktu. Her zaman kahverengi sandığı gözlerin etrafına serpiştirilmiş yeşil noktacıkları yeni fark etmişti. Su'nun küçük ağzı bir şey diyecek gibi açılmış sonra kapanmıştı. Ne diyeceğini bilemiyordu. Koray'ın gözleri Su'nun incecik dudaklarına kayarken eğilmek için sarf ettiği çabadan dolayı ayakları artık son gücünü de yitirmiş, garip bir açıyla tam o dudakları öpmeyi düşünürken Su'nun önüne cam parçalarının üstüne yere kapaklanmıştı.

Koray saniyelik bir refleksle yerdeki cam parçalarını hatırladı. Yüzünü çevirmeyi başarabilmiş ve yan bir şekilde düşmüştü ama omzunu ve kafasının yan tarafını koruyamamıştı. Batan camların acısıyla "Siktir!" diye bağırdığında Su elindeki parçaları bir kenara atmış "Koray!" diye çığlık atarak onu kaldırmaya çalışmıştı. Su'nun yardımıyla Koray yerden kalktı. Su onu kolundan tutup aşağı çekti. Genç adamın omzuna baktıktan sonra eliyle saçını kaldırarak kafasına baktı. Saçlarının arasında cam parçaları vardı ama neyse ki derisine saplanan yoktu. Kafasında ufak çizikler haricinde ciddi bir yarası yoktu ancak omuz için aynı şey söylenemezdi. Omzundaki kesikler derin olmalıydı ki tişörtü yer yer kanlanmıştı. Cam parçalarından biri ise hâlâ derisine saplanmış halde duruyordu. Su ne yapacağını bilemeyerek titreyen ellerini cam parçasına yaklaştırıp uzaklaştırdı. Genç kadının cesaretsizliğini fark eden Koray "Çeksene şunu!" diye bağırdı.

Su genç adama bakıp korkuyla "Ya çok kanarsa?" dediğinde Koray "Su ellerimi bırakırsan ben çekerim. Hâlâ ellerimi tutmaya devam edeceksen çek artık şunu!" dedi. Su o zaman fark etti bir eliyle Koray'ın ellerine can simidi gibi sarıldığını. Elini telaşla geri çektiğinde Koray ağzını hiç açmamış olmayı diledi. Onun elini çekmek yerine camı çıkaracağını sanmıştı.

Serbest kalan eliyle camı tutup çeken Koray, acıyla yüzünü buruşturdu. Tişörtündeki kan izi büyümeye başladı. Su "Ben size demiştim işte kanamaya başladı. Hemen hastaneye gidin." dediğinde Koray, kafasını iki yana sallayıp "Küçük bir kesikten bir şey olmaz ecza dolabı var mı?" diye sordu.

"İçeride var ama dikiş atılması gerekebilir."

Koray, Su'ya aldırmadan arkadaki odaya geçti. Su olduğu yerde biraz durduktan sonra onu takip ettiğinde "Ben hâlâ bir doktora gitme-" diyerek içeri girdi ancak lafı yarım kalmıştı. Çünkü Koray arkası dönük bir şekilde

üstündeki tişörtü çıkartıyordu. Su'nun açık olan ağzı kapanarak yutkundu. Gözleri Koray'ın kaslarla örtülmüş sırtında gezindi. Tamam, kızım sakin ol diyerek kendine çeki düzen verirken Koray arkasını dönerek, "Ecza dolabı nerede?" diye sordu.

Su hemen gözlerini kaçırarak personel dolaplarının yanındaki küçük ecza dolabına yöneldi. Gerekli malzemeleri dolaptan alırken *'Arkası bu kadar güzelse önünü düşünemiyorum.'* diye içinden geçirdi. Koray'da Su'nun arkasından aldıklarına bakarken onun bant almadığını gördüğünde bandı almak için kolunu uzattı. Su irkildi. Koray'ın arkasında olduğunu fark etmemişti.

Koray "Umarım elindekilerle orada dikilerek bana yardımcı olabileceğini düşünmüyorsundur." dediğinde alaycı ses tonunu duyan Su sinirlenerek genç adama dönüp "Arkamdan çekilirseniz hareket edeceğim ama tüm yolumu kapattınız." dedi.

Koray ona sırıtarak arkasını döndü. "Senin yüzünden az kalsın geberiyordum be! O cam parçası şah damarıma batmış olsaydı şimdiye ben nalları dikmiş, sende başımda oturmuş ağlıyor olurdun."

Koray odadaki tekli koltukların birine oturdu. Genç kadında yanına gidip önündeki eski sehpaya aldığı malzemeleri bırakırken "Arkanızdan ağlayacağımı size düşündüren ne Koray Bey?" dedi. Solüsyonu pamuğa döküp Koray'ın açık yarasına bastırdığında genç adam cevap verecekken ani gelen acıyla küfrü basmış "Kızım yavaş olsana biraz!" diye bağırmıştı.

Su ona inat yaraya daha çok baskı uygularken hâlâ kanadığını fark edince "Hâlâ kanıyor." dedikten sonra temiz pamuk alıp yarayı temizledi. Koray arkasına yaslanmış gözünü kapatarak "Temizlemek yerine deşersen kanar tabii, biraz nazik ol." dedi. Su bu lafın üstüne daha çok bastırmak istese de haklı olabileceğini düşünerek yarayı yavaşça silmeye başladı.

Su pamukla yarayı temizleyip tekrar sildikten sonra deri pomadından sürdü. Yapacak başka bir şeyin olmadığını düşündüğünde sargı bezinden bir parça kesmeye başlamıştı. Koray'ın çıplak üstüne bakmamak için direniyordu ama gözleri ona ihanet etti. Dudağını ısırarak tüm kaslarını ezberine kaydetti. Tenindeki yara izleri, iri ve kaslı bedenini lekelemişti. Onların nasıl olduğunu merak etti. Sonra kendine kızdı. Adamın yara izinden ona neydi, Su düşüncelerinin arasında kaybolurken bir iki dakikadır kıpırdamadan Koray'ı izlediğinin farkında değildi.

"İlgini mi çekti?" diyen sesi duyduğunda gözleri Koray ile buluştu.

Hemen kestiği sargı bezini genç adamın omzuna bastırıp "Yine ne saçmalıyorsunuz?" dedi ama yanakları kıpkırmızı olmuştu.

Koray kafasını kaldırıp baktığında genç kadının yüzünün kızardığını gördü. Koca bir kahkaha atıp "Vücudum hoşuna gitti?" dedi. Su sinirle daha çok kızarırken gazlı bezi Koray'ın omzuna atıp "Sana yardım edende kabahat." diyerek odadan çıktığında genç adamın kahkahası arkasından yankılandı.

Dışarı çıkan Su, sıcak basan yüzünü elleriyle serinletmeye çalıştı. Bir elini beline atarak "Geri zekâlının tekisin kızım." diye kendi kendine homurdandı. Kırılan bardakları toplamaya devam ederken kapıdan "Açılışa son on dakika." diye bağırdılar. O sıra garsonlardan Ömer'i gören Su "Ömer şurada bardak kırıkları olacak onları temizlesene." diyerek Koray'a fırlattığı bardakların kalıntılarını gösterdi. "Tamam abla." diyen Ömer bir süpürge ve kürekle onları toplarken Su'da yerdekileri bitirmişti. El bezini ıslatıp kalan küçük parçaları da onunla sildikten sonra yer temizdi.

Ayağa kalkıp dolaptan yeni bardaklar çıkartırken Koray'ın hâlâ içeriden çıkmadığını fark etti. Müşteriler dolmadan onu oradan çıkarmalıydı. Tam kapıya gitmiş *'Müşteriler gelmek üzere.'* diye bağıracaktı ki Koray ile kapıda karşılaştı.

"Bende sizi uyarmaya geliyordum. Açılmak üzereyiz."

Koray ellerini göğsünde kavuşturup "Açılsın bana ne?" dediğinde Su onun üstündeki tişörtü gördü. Eski barmenin yedek tişörtüydü. Bedeni biraz küçük olduğu için Koray'ın bütün kaslarını komple sarmıştı. Yine kızaran Su, gözlerini onun yüzüne sabitleyip "Ayakaltında dolaşmamanız için Koray Bey." dedi. Kızarmış yüzüne inat sert olmaya çalışıyordu. Koray'ın karşısında ergenliğine yeni girmiş kız çocukları gibi olduğuna inanamıyordu.

Koray kapıya yaslanıp yerinden kıpırdamazken "Neyin olduğunu söylemezsen buradan ayrılmam." dedi.

"Bir şeyim yok Koray Bey. Lütfen kapıları açmak üzereler şu an bana engel olmaktan başka bir şey yapmıyorsunuz."

"Bu iş yerinin benim olduğunu unuttun sanırım Su. Sen çalışmazsan kaybedecek olan benim ve ben umursamıyorum. Şimdi bana neyin olduğunu söyle."

Su onun kurduğu cümleyle Koray'a daha dikkatli baktı. "Neden umurunuzda olsun ki?"

"Çünkü sen benim çalışanımsın ve burada verimli çalışman için moralinin de iyi olması gerekir. Bu yüzden umurumda, artık uzatma da söyle neyin var?"

Su bir ayağıyla fayansı eşelerken yere bakıp "Dün ve bugün izinli olmam gerekiyordu ama gördüğünüz gibi buradayım." dedi.

"Bu yüzden mi sinirlisin? E niye söylemedin? Bir çaresine bakardık." diyen Koray'a bakmak için kafasını kaldırdı. "Tabii nasıl bakacaktınız Koray Bey? Ne zamandır tek başıma çalışıyorum. Bir barmen almadınız, yoksa kendiniz mi çalışmayı düşünüyordunuz."

"Neden olmasın?" diyen Koray'ın aklına bir fikir gelmişti. Sırıtmaya başladığında kapıdan "Kapı açılıyor." diye bir ses geldiğinde Koray, Su'nun yanına geçti. "Hadi çalışalım o zaman."

Su, genç adamın sözlerinden sonra şaşkınca baktı. "Ciddi olamazsınız." dediğinde Koray sırıtarak "Gayet ciddiyim." dedi.

"Siz ne anlarsınız ki? Bana daha çok engel olacaksınız Koray Bey." desede müşteriler gelmeye başlamıştı. Su'yu duymazdan gelen Koray bara gelen ilk müşteriye "Ne alırdınız?" diye sorarak genç kadını susturdu. Su şaşkınca onu izledi. Müşteriler artıp Koray ona içkilerin ve bardakların yerini sormaya başladığında çalışmaya başlamaktan başka yapacak bir şeyi olmadığını anladı.

Ve gece Su için tamamen kâbusa dönüştü. İlk başlarda her şey iyi gidiyormuş gibi görünürken Koray siparişleri karıştırmış, üstüne birkaç defa da bardakları düşürüp kırdığında Su'nun sabrı taşmıştı. En son bir bardak daha kırdığında Su iki hızlı adımla dibine girdi. Genç adamın önündeki tezgâha eğilmesini fırsat bilerek kulağına "Koray Bey gidin artık şuradan." diye bağırdı.

Koray hızla doğruldu. "Ne? Ne yaptım ki? Her şey yolunda işte." diyerek eliyle karşısındaki müşterileri gösterdiğinde ona öfkeyle bakan yüzleri görünce "Şey yolunda yani... galiba..." dedi.

Su müşterilerden özür dileyerek siparişleri tekrar alıp doğrularını verirken arkasındaki Koray'a "Lütfen ya gidin arkada oturun ya da her zamanki gibi gecenizi geçirecek birini bulun. Yeter ki beni rahat bırakın." dedi.

Koray onun arkasından kulağına eğildi. "Bu gecemi seninle geçirmek istiyorsam ne yapmalıyım?" dediğinde Su'nun taşan sabrı ağzını bozmuş "Git kendini becer!" dedirtmişti. Ne dediğini fark etmesiyle "Hii!" diye iç

çekip gözlerini irice açtı. Koray kahkahalarla güldü. "İnan sonunda benim olacağını bilsem denerdim." dediğinde ise Su sinirden çıldırmıştı.

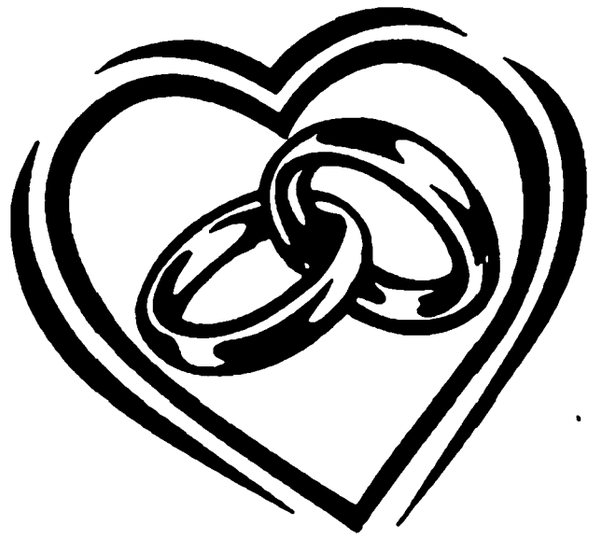
Arkasındaki kalabalığa aldırmadan Koray'a döndü. Minik elleriyle genç adama vururken "Defolun artık şuradan." diye bağırdı. Su ona vurdukça Koray güldü. Su'nun eli omzuna geldiğinde acıyla inledi. "Tamam, tamam gidiyorum." dedikten sonra barın çıkışına yöneldi.

Genç adamın gitmesiyle Su'nun hareket alanı genişledi. Anında eski temposunu bularak çalışmaya geri döndü.

Koray barda bulduğu boş bir yere oturarak Su'yu izlemeye başladı. Yüzünde memnun bir ifade vardı. Su işini yaparken ona hayran oluyordu. Hem hızlı hem de becerikliydi. Bütün gece en ağır tempoyla çalışsa da müşterilere gülümseyerek servis yapmayı ihmal etmiyordu.

Koray bir süre sonra Bora'nın çağrısıyla kulüpten ayrılmak zorunda kaldı. Aklında Su'nun almak istediği izin vardı. Nedenini merak ediyordu ve öğrenecekti.

Su'nun gecesi bittiğinde gözleri etrafta Koray'ı aradı ama yoktu. Gitmiş olduğunu fark ettiğinde içinde garip bir kırgınlık oluştu. Bunun üstünde fazla durmayarak evin yolunu tutarken bir önceki gün gibi eve gider gitmez uykuya daldı.

BÖLÜM 5

Alarmın sesiyle gözlerini açan Su, iki saatlik bir uykunun ardından sersemdi. Yataktan çıkmak istemiyordu ama okulu bitirmek istiyorsa bu sınava girmeliydi. Bu seneden sonra bir senesi kalmıştı biraz daha dişini sıkması gerekiyordu.

Üstünü giyinip uyuyan Efe'nin alnını öptükten sonra odadan çıktı. Gülden Hanım mutfakta Su için atıştırmalık bir şeyler hazırlıyordu. Genç kadın "Günaydın abla." dedikten sonra hazırladıklarını görünce "Abla keşke zahmet etmeseydin, hiç iştahım yok." dedi.

"Olur mu öyle şey kızım? Aç karnına kafan mı çalışır? Hadi, bir şeyler ye." diyen Gülden Hanıma gülümseyen Su "Sanki kafamda çok şey var da çalışacak, bir bok bilmiyorum." diye karşılık verdi.

"O kadar çalıştın, iki gün çalışmadın diye unutacak değilsin ya? Merak etme sen yaparsın."

"İnşallah abla dünkü hiç iyi geçmedi." diyen Su kahvaltılıklardan atıştırmaya başladı.

Gülden Hanım genç kadının omzuna vurup "Sana öyle gelmiştir izin alamadın, doğru dürüst uyuyamadın diye stres yaptın ya ondan." dedi.

Çaydan içip yutkunan Su "Umarım öyledir abla bakalım sonuçlar gelince göreceğiz." dedikten sonra ayağa kalkıp "Eline sağlık abla ben çıkıyorum. Var mı bir isteğin?" diye sordu.

"Yok kızım, hadi Allah yardımcın olsun." diyerek Gülden Hanım onu uğurladığında Su koşarak indi merdivenlerden. Biraz daha oyalanırsa geç kalacaktı.

Minibüs durağına kadar koştu. Sınava gireceği okula geldiğinde her-

kes içeri alınmıştı. Giriş belgesinden sınıfına bakıp koşarak girdi içeri. Sınıfa geldiğinde nefes nefese kalmıştı. Sınıfta boş olan tek sıraya geçerken gözü ona sırtan birine takılınca kaşları çatıldı. Bu dün ona mendil veren kişiydi. Kerem. Su genç adamı daha yeni fark ederken daha önce de aynı sınıfta sınava girip girmediklerini merak etti. Su o tarafa baktığında Kerem gülümseyerek selam verince Su sinirle kafasını başka bir yere çevirdi. Dünkü azar işe yaramamıştı anlaşılan. Kerem ise onun sinirli hareketiyle daha çok gülümsemişti. Çıkışta genç kızla tekrar konuşmaya çalışacaktı.

Sınav kâğıtları dağıtılmaya başladığında Su, heyecanla terleyen ellerini üstüne sildi. Bu sefer karıştırmamayı umut ediyordu. İlk başlarda gerginlikten yine şıkları karıştıran Su sınavın sonuna doğru biraz toparlamıştı. Tüm soruları bittiğinde uyku sersemi başta yaptığı sorulara tekrar baktı. Birkaçının cevabını değiştirerek bitirip kâğıdını teslim etti.

Sınıftan çıkıp merdivenlere yöneldiğinde arkasından birinin seslendiğini duydu. Sesi tanımıştı. Adımlarını hızlandırarak merdivenleri inip binadan çıktı. Kurtulduğunu sanmıştı ki "Neden benden kaçıyorsun?" diye bağıran Kerem'e dönmek zorunda kaldı.

"Senden kaçtığımı kim söyledi?" diyerek genç adama baktığında Kerem de ona yaklaşmıştı. "Sana seslendiğimi duyduğun halde durmadın, hatta koşarak kaçtın."

"Pardon da seni tanımıyorum etmiyorum, neden duracakmışım?"

Kerem genç kadına gülümsedi. "Dün tanışmıştık bu kadar çabuk mu unuttun? Üstelik konuşmanın da amacı budur, birbirini tanımak. Halkla ilişkiler dersine çalıştıysan iletişimin temelinde konuşmak olduğunu görmüş olman gerekiyordu"

Su ona boş gözlerle bakıyordu "Bir şeyi unuttuğunun farkında mısın? Ben seninle konuşmak istemiyorum, hatırlatırım bu da önemli bir ayrıntı." dedikten sonra arkasını dönen Su yoluna devam etti. Kerem, "Özür dilerim yabani olduğunu unutmuşum." Sözleriyle Su olduğu yerde durdu. Dişlerini sıkarak gözünü kapatıp sakinleşmeye çalıştı. 'Şimdi dönsem ağır ağır yanına gitsem ağzının ortasına bir yumruk geçirsem ne güzel olur.' diye düşünürken Kerem onun gitmesine fırsat bırakmadı.

Hızla yürüyüp Su'nun önüne geçerek genç kadına baktı. Gözleri kapalı olan Su'nun sinirli olduğu yüzünün her halinden belliyken, o sırıtarak genç kadını izliyordu. Kerem "Bak seni kızdırmak istemiyorum ama her

seferinde bana ters cevaplar vererek buna sen sebep oluyorsun." diye gülerek konuşunca Su gözlerini açtı.

Sakin kalmaya çalışarak "Peki şöyle yapalım o zaman. Sen bana ne istediğini söyle, ben de cevap vereyim ve artık beni rahat bırak." dediğinde Kerem adeta tüm dişlerini göstererek güldü. "Seni tanımak istiyorum."

Aldığı cevapla Su ellerini beline yerleştirdi. Kafasını aşağı yukarı yavaşça salladı. "Anlıyorum." dedikten sonra kafasını kaldırıp Kerem'in gözlerine dikkatle bakarak devam etti. "Bak yakışıklı çocuk. Anlamadığın bir nokta var, ben seni tanımak istemiyorum. Tamam mı? Anladın mı? Şimdi bunu sana tane tane söylememi ister misin?" Öksürüp boğazını temizledi, sesini yükseltip "BEN-SE-Nİ-TA-NI-MAK-İS-TE-Mİ-YO-RUM!" dedi.

Kerem ofladı. "Ama neden? Bu kadar zor olmak zorunda mısın? Kötü bir niyetim yok. Senelerdir her sınavda aynı sınıftayız, sadece arkadaş olmaya çalışıyorum."

"İsmini anmak istemediğim senin aklın kıt mı? İstemiyorum diyorum lan istemiyorum. Aaaaa yeter!" diye bağırarak Kerem'i orada bırakıp giden Su adımlarını hızlı hızlı atıyordu. Bütün hasta herifler beni buluyor derken genç adamın adı aklına düştü. Birkaç ayda bir yaptığı araştırmayı yapma zamanının geldiğini hatırladı.

Su soluğu internet kafede alırken boş yerlerden birine geçerek sahte adla açtığı sosyal medya hesabına girdi. Tanımadığı birinin resmini koymuştu profiline. Açılır açılmaz arama motoruna Kerem Şimşek yazarken ilk baktığı, yer bildirimleri oldu. Seneler önce yapması gerekeni üç yıldır ayda bir yapıyordu Su. En başta Kerem'in ismini şu lanet internete yazıp aratsaydı çıkan sonuçlardan aslında evli bir adam olduğunu görürdü ama o zamanlar aklına gelmemişti.

Merakına yenik düşerek fotoğraflarını açtığında ise Kerem'in karısıyla olan fotoğraflarını gördü. Şimdi onun fotoğraflarına baktığında içinde tiksintiden başka hiçbir duygu yoktu. Ona nasıl âşık olduğunu bile sorguluyordu. Artık duygularını aşk olarak bile tanımlamıyordu. Onunki gençlik heyecanıydı gelip geçmiş gitmişti ama giderken de sağlam bir iz bırakmıştı.

Efe doğduktan sonra Su kendini toparlayınca Kerem'i araştırmıştı. Karısının ne kadar güzel bir kadın olduğunu görmüş, çok zengin bir iş adamı olduğunu öğrenmişti. Neyse ki iş yaptığı şehirlerin arasında Su'nun yaşadığı yer yoktu. Genelde ülkenin güneyinde iş yaparken Su ile tanıştığı yıllar küçük bir iş için Su'nun yaşadığı yerde bulunmuştu. Su yaşadığı

yeri terk ettikten bir sene sonra da Kerem'in orayla bağını kopardığını Kader'den öğrenmişti.

Su onun hâlâ çok uzakta olduğunu görünce rahatlayarak hesabı kapatıp kafeden çıktı. Bir gün Kerem ile karşılaşmak en büyük korkusuydu. Onun Efe'yi doğurduğunu bilmesini istemiyordu. Öğrendiğinde önemsememişti ama aradan geçen yıllar onun da fikrini değiştirmiş olabilirdi. Su adamın Efe'yi elinden almasından korkuyordu. Sürekli *'En başta istemedi şimdi de istemez.'* diyerek kendini avutsa da emin olamıyordu.

Eve gittiğinde anahtarıyla kapıyı açar açmaz Efe "Anniii!" diye bağırarak kucağına atladı. Gülerek oğlunu yakalayıp havaya kaldırarak yanağından sulu sulu öptü. Efe de annesini öptükten sonra sıkıca boynuna sarılıp "Hoş geldin anniişşş." dedi.

"Hoş bulduk prensim." diyen Su içeri girdiğinde Gülden Hanım'ı koltukta oturduğu yerde uyurken gördü.

Gülerek kadına bakarken Efe'ye "Çok mu yordun sen Gülden teyzeni?" dediğinde oğlu dudak büzüp "Ben biy şey yapmadım o hep oyuyo." dedi.

Su yavaşça "Abla." diye seslendiğinde yerinde sıçrayan kadın az kalsın koltuktan düşecekti. Gözlerini açtığında karşısında Su'yu gören Gülden Hanım "Ay geldin mi kızım? İçim geçmiş." dedi.

Genç kadın "Efe ile uğraşmaktan yoruluyorsun. Biraz yat dinlen istersen." dediğinde Gülden Hanım "Sen dinlen asıl kızım, o sıpayı ver bana git uyu biraz. Nasıl geçti sınavın?" diye karşılık verdi.

Gülden Hanım, Efe'yi almak için yanına geldiğinde "Bilmiyorum ki bu sınavların nasıl geçtiğini sonuçlar gelince göreceğiz." dedi. Efe'yi Gülden Hanım'a uzatıyordu ki Efe boynundan kopmayınca geri çekildi. "Prensim ben uyumaya gidiyorum, sende yatacak mısın?"

Efe başını göğsüne koyarak "Nen nen yapayım." diye karşılık verince gülümsedi. "Tamam o zaman." diyerek Gülden Hanım'a baktı. "Abla biz yatıyoruz, sende dinlen görüşürüz sonra." dediğinde Gülden Hanım "Ben evime gideyim sizde ana oğul rahat rahat uyuyun." dedi.

Su akşama kadar yatıp dinlendikten sonra yemeğini yiyip kulübe gitti. Açılıştan kısa bir süre sonra Koray gelmişti. Su genç adamın sipariş vermesine fırsat vermeden her zaman içtiği viskiyi servis etti. Koray sırıtarak "Aferin tatlım öğreniyorsun." dediğinde Su gözlerini devirerek diğer müşterilerin siparişlerini aldı.

Koray, barda Eva'yı bekliyordu. Saatini kontrol ettiğinde çoktan gelmesi gerektiğini düşünerek aradı. Yolda olduğunu öğrenince rahat bir nefes aldı. Salaklık ederek bugün peşine birini takmamıştı. Eva'ya bir şey olursa Bora, Koray'ın derisini yüzerdi.

Su masaların siparişin alarak yanına gelen Ömer'e istediği altı bardak birayı doldurdu. Onu gönderdikten sonra bardaki müşterinin siparişini alamadan bir başka garson gelerek üç tane cosmopolitan istedi. Su cosmopolitanları da hazırlayıp gönderirken Koray'ın biten kadehini görerek yenisini verdi.

Koray, Su'nun onunla ilgilenmesiyle mutlu olurken "Bana evet demen için ne yapmam gerek Su?" diye bağırdı. Sonra Su'nun geçen gece git kendini becer dediği aklına geldi. "Önceki isteğin haricinde tatlım, o çok zor bir istek. Onun dışında ne istersin."

Su yeni bir kokteyl hazırlarken "Kendinize başka bir kapı bulun Koray Bey, buradan size iş çıkmaz." dedi.

Koray sıkıntıyla nefes verirken "Hadi ama bebeğim bir test sürüşü istiyorum senden, daha sonra zaten vazgeçemeyeceksin." dediğinde Su yine gözlerini devirdi.

Eva, Koray'ın yanına geldiğinde genç adamın son sözlerini duyarak "Ah bu çok iğrençti Koray. Böyle kız tavlamayı nerede öğrendin sen?" dedi.

Koray "Hey bence gayet güzel bir teklif." dediğinde Su elini tokalaşmak için Eva'ya uzattı. "Hoş geldin sürtük." dedikten sonra tezgâhtan Eva'nın kulağına eğilip "Şu adamdan kurtar beni." diye ekledi.

Eva, Su'ya güldü. "Hoş buldum çıtır. Sen başının çaresine bakarsın, ben karışmıyorum."

Su aynı şekilde gülerek "Vay yazdım bunu bir kenara seninde işin düşer bana." dedikten sonra Eva'nın her zamanki içkisini hazırlamaya başladı.

Eva sırıtırken Koray onlara doğru elini sallayıp "Hey bende buradayım, farkındasınız değil mi?" diye sordu.

Su "Farkında olmamayı çok isterdim." derken Eva sanki ilk defa görüyormuş gibi "Aaa Koray inanamıyorum, sende mi buradaydın?" diyerek dalga geçti.

"Bugün pek neşelisiniz yengeciğim, yoksa bilmediğimiz bir şey mi var?" derken kaşlarını oynatarak Eva'yı sinir etti.

Eva bunun üstüne Su'ya dönerek "Aslında belki de sana yardım etsem iyi olacak. Ne dersin öldürüp bir yere gömelim mi?" dedi.

Su içkiyi onun önüne bırakırken "Bence canlı canlı gömelim daha zevkli olur." diye karşılık verdi.

Su işinin başına dönerken Eva ilgisini bardakilere çevirdi. Koray biraz ilerisindeki Su'ya parmağını sallayarak "Gün gelecek beni isteyeceksin ama ben seni istemeyeceğim yavrum, o zaman görüşürüz seninle." diye tehdit ettiğinde Su genç adama hiç bakmadı ama cevap vermekten de geri kalmadı. "İtin duası kabul olsa diye bir söz var bilir misiniz Koray Bey?"

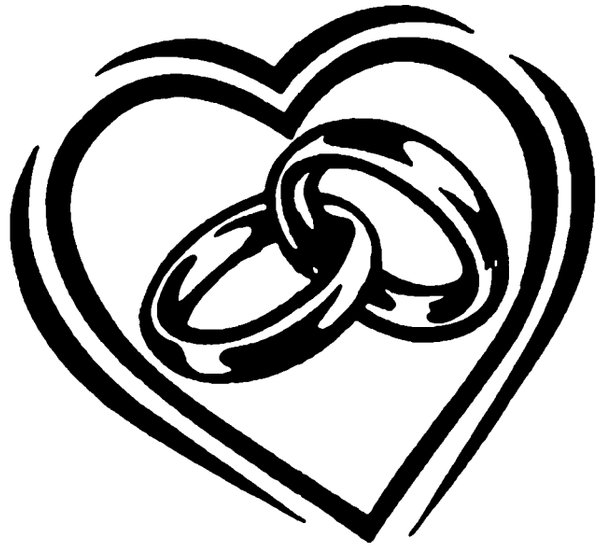
Koray ağzının payını alarak yüzünü buruşturdu. "Bak yine açtın ağzını. Karşında patronun var senin kızım, az terbiyeli olsana." dediğinde Su onun karşısına gelip kollarını göğsünde kavuşturdu. Koray'ın gözleri onun şişen göğüslerine kayarken "Patronum beni taciz etmekten vazgeçtiği gün bende terbiyeli olurum Koray Bey." diyerek göz kırpıp arkasını döndü. Su müşterilerle ilgilenmeye giderken Koray onun sıkı kalçalarına bakarak iç çekti.

Koray bütün gece onunla uğraşmaya devam etmişti. Bir ara Eva barda adamın biriyle dans etmeye başladığında ise ortalık karışmıştı. Su dans pistinin ortasında tam olarak neler yaşandığını göremeyince bar tezgâhının üstüne tırmanmıştı. Eva'nın dans ettiği adamla yumruk yumruğa kavga eden Koray'ı ağzı açık bir şekilde izledi. Su, Koray'ın aldığı her darbede sıçrarken, bir süre sonra korumalar gelip ikiliyi ayırınca rahatladı.

Koray, Eva'yı alarak kulüpten ayrılırken, genç kızın dans ettiği adamın Koray'ın adamları tarafından götürüldüğü Su'nun gözünden kaçmadı. Bora ve Koray'ın gerçekten karanlık tipler olduğuna inanmak istemiyordu. Diğer patronu Bora'nın gizemli bir tipi olsada Koray bu gevşekliğiyle karanlık bir adama hiç benzemiyordu.

Aklına Koray'ın bıkmadan usanmadan yaptığı teklifler geldi. Küçücük bir an kabul etmeyi düşündü. Nasıl olurdu Koray ile birlikte olmak. Gözlerini kapatıp hayal ederken ürperdiğinde hemen kendine gelerek kafasını iki yana salladı. Ne saçmalıyordu. Kendisi bir anneydi, nasıl böyle bir teklifi kabul ettiğini düşünebilirdi. Kendi kendine küfrederken suratı asılarak içki servisi yapmaya devam etti.

Gece bitip de evine gittiğinde hemen uykuya daldı. Bilinçaltının derinliklerinde kalan hayali rüyasında gün yüzüne çıktı. Su rüyanın etkisiyle nefes nefese gözlerini açtığında Koray'ı daha çok reddetmesi gerektiğini biliyordu. Daha sert olmalıydı aksi halde kendisi de baştan çıkacaktı.

BÖLÜM 6

Su'nun kötü geçen sınav haftasından sonra geceleri kulüpte daha yoğun çalışmaya başlamıştı. O günden sonra Koray barmen aramaya başlamış, hatta bir iki kişiyi işe aldıkları da olmuştu ama en fazla iki gün dayanmışlardı. Kimse kulübün yoğunluğuyla baş edemiyordu. Sonunda Eva'nın abisinin işsiz kalmasıyla Su'nun çalışma arkadaşı Evren oldu. Evren tecrübesiz olsada çabuk kavrayan biri olduğu için kısa zamanda işi kapmış Su'nun iş yükünü azaltmıştı. Su'da onunla çalışmaktan memnundu, yufka yürekli ve iyi biriydi Evren.

O akşam Koray, kulüpten içeri girdiğinde her zamanki kalabalık onu karşıladı. İnsanlar ona garip bakışlar atıyordu. İki gün önce Bora ile birbirlerine temiz bir dayak çekmişlerdi. Adamın öfke sorunları git gide büyüyor, genç adamda bundan nasibini alıyordu. Hoş bu durum Koray'ın da hoşuna gitmese katlanmazdı tabii. Evet, yüzündeki yaralar hâlâ iyileşmemişti ve bu ona daha da tehlikeli bir hava vermişti. İnsanların ona ürkerek bakmasına şaşırmıyordu.

Kavga ettikleri günün üzerinden iki gün geçmişti ve Bora'dan ses yoktu. Bir saat önce arkadaşını kontrol etmeye gitmişti. Bora kapıyı açıp yaşadığını gösterdikten sonra siktirip gitmesini söyleyerek genç adamı başından defetmişti. O da sırf biraz kafa dağıtmak için Su'yu görmeye gelmişti.

Bara yürürken Evren ile Su'nun birbirine yakın durarak sohbet ettiklerini görünce çenesini sıktı. Bunların arasında son zamanlarda su sızmıyordu. Koray umursamaması gerekirken garip bir kıskançlık hissediyordu. Evren'le yakınlaştıklarını görmek hoşuna gitmemişti. Erkek Fatma'ya karşı garip bir çekim hissediyordu. Su'ya karşı olan hislerini sürekli reddedilme-

sine bağlıyordu. Su genç adamın önüne taş koyuyordu. Kadının bariyerlerini hâlâ aşamamıştı ama bu gece aşmayı planlıyordu. Bu gece onu elde edecekti. Bara yaklaştığında onu ilk gören Su oldu. Koray genç kadının dudaklarından "Hah! Geldi baş belası." dediğini okudu. Onun sözleriyle Evren kafasını kaldırmış Koray'a bakmıştı. Koray bara ulaştığında her zamanki ukala gülüşünü yüzüne yansıtıp "Ne haber millet?" diyerek ikiliyi selamladı. Su ağzının içinde bir selam mırıldanarak diğer taraftaki müşteriyle ilgilenmek için uzaklaşırken

Evren "Hoş geldin ne alırsın?" diye sordu. "Her zamankinden, sek olsun." derken gülümsemeye devam ediyordu. Evren içkisini doldurup yanına geldiğinde "Nasıl gidiyor? Bu gecede kalabalık." dedi. "Aynen, ne zaman kalabalık değil ki? Bunca zaman Su burayı tek başına nasıl idare ediyormuş anlamadım."

"Su yapar." diyen Koray'ın bakışları hayranlıkla genç kadına döndü. Aynı anda Su da arkasına dönmüş ve ona bakmıştı. Bir saniye süren bakışma Su'nun hızla geri dönmesiyle bitmişti. Koray, ondan bilerek uzak durduğunun farkındaydı ama nedenini anlamıyordu. '*Patron olduğum için mi çekiniyor acaba?*' Ama Su'nun böyle bir bahanenin arkasına saklanmayacağına emindi. Su korkusuz bir Erkek Fatma'ydı, böyle şeylere takılacak bir kız değildi. Onu beğenmediğini düşününce içkisini bir dikişte bitirdi. Eğer öyleyse elden bir şey gelmezdi.

Öte yandan Su, Koray'dan köşe bucak kaçıyor. Onun etki alanına girmemeye çalışıyordu, sütten ağzı yanan yoğurdu üfleyerek yer mantığıyla. Yaşadığı küçük yaştaki tek tecrübe ona yetmişti. Onun gibi erkekleri ilk elden tecrübe etmiş, akıllarında tek bir düşünce olduğunu öğrenmişti. Koray gibiler her çiçekten bal almaya çalışan hovardalardı. Su'nun ona verecek balı yoktu. Ama Koray'dan korkuyordu. Her ne kadar ona karşı tarif edemediği bir tutku hissetse de etkisi altına girmemeye çalışıyordu. Eğer kendini bir kaptırırsa yine üzülen o olacaktı.

Bütün gece Su müşterilerle ilgilenmiş, Koray ise onu izlemişti. Çok nadir zamanlarda Su'da dönüp genç adama bakıyordu ama bu bir elin parmağını geçmezdi. Aralarındaki bu bakışmalar Evren'in de dikkatini çekerken kafasını iki yana salladı. '*Bunların aralarında bir şey var ama ikisi de ödlek tavuğun teki!*' diye düşündü. Gecenin ilerleyen saatlerine Evren'in misafiri gelince izin alarak kulüpten erken ayrılmıştı.

Su barda yalnız kaldığında iş temposu daha da arttı. Saatler sonra Su nefes alacak fırsat bulmaya başlamıştı. Koray etrafına baktığında kalabalı-

ğın azaldığını gördü. Dj artık müziğin ritmini düşürmüş kapanışa insanları hazırlamaya başlamıştı. Sonunda dj müziği kestiğinde güvenlikte sarhoş olan insanlara eşlik etmek için içeri girdi. Onlar kulübü boşaltırken Su da kasa kapanışını almaya başlamıştı.

Kulüpte tamamen yalnız kaldıklarında Koray, ayağa kalkıp barın arkasına geçti. Gece boyunca kaç içki içmişti saymamıştı ama cesaretini topladığına göre epey içmiş olmalıydı. Yazar kasanın başında hesap yapan Su'nun tam arkasında durduğunda genç kadının vücudu gerildi. Su, günlerdir oynadıkları köşe kapmacanın sonuna geldiklerini anlamıştı. Koray elini yanında küçücük kalan kızın beline attığında Su tıslayarak "Koray Bey!" dedi. Sesi resmen benden uzak dur diye bağırıyordu ama Koray artık kayışı koparmıştı.

Su'yu kendine çekerek bedenine yapıştırdığında ağzından çıkan inlemeyi bastıramadı. Bütün gece küçücük bedenin ortalıkta gezip insanlara hizmet edişini izlemişti. Koray onun kıvrımlı vücudunu izlerken arzusu her saniye daha da artmıştı.

Genç adamın ani hareketiyle Su'nun elindeki paralar yere saçıldı. Su lanet okuyarak eğilip paraları almak istemiş ama Koray'ın eli eğilmesini engelledi. Su'nun kalçası genç adamın kasıklarına yapışmış, Koray'ın daha çok inlemesine sebep olmuştu.

Su hızla doğrulurken "Çekin elinizi üstümden!" dedi.

Koray genç kadını daha çok kendine çekerek kulağına eğildi. "Yetmez mi artık bu işkence? Seninde istediğini biliyorum neden nazlanıyorsun?" Alkollü kafası kelime seçimlerinin ne kadar yanlış olduğunun farkında bile değildi.

Su geçmişi hatırlayıp markette çalıştığı zamanlardaki adamın dediklerini düşünürken öfkelenmiş onun ayağına sertçe basıp geri çekilmesini sağlamıştı. Arkasına dönüp Koray'ın burnun dibine girerek "Sakın bir daha benim ne istediğime kendi başına karar verme!" dedi. Bir adım atmış gidiyordu ki Koray kolunu tezgâha koyarak engelledi onu.

"Hadi ama Su kötü bir niyetim yok. Aramızdaki çekimi sende hissediyorsun. Buna bir son verelim artık."

Su kafasını kaldırıp onun çürük içindeki yüzüne baktı. "Şu an çalışanınıza sarkıntılık ettiğinizin farkında mısınız? Sizi dava etmeye karar vermeden çekilin önümden." Son kozlarını oynuyordu artık. Koray biraz daha ısrar ederse ona gerek kalmadan Su üstüne atlayacaktı. Kaç yıldır hiçbir

erkeğe karşı böyle bir tutku hissetmemişti. Koray'ın alkolle karışık kendi kokusu burun deliklerine doldukça kendini kaybediyordu.

Koray "Sikerim çalışanını kovuyorum seni." dedikten sonra Su'nun çenesini kavradığı gibi dudaklarını esir aldı. Neye uğradığını şaşıran Su afallasa da Koray ne istediğini çok iyi biliyordu. Parmaklarıyla çenesine baskı uygulayıp dudaklarını araladığında dilini ağzına soktu. Su hiç vakit kaybetmeden onun dilini ısırdığında Koray'ın gözleri irice açılmıştı. Su'nun sinirli bakışlarıyla karşılaştığında genç kadın hâlâ dilini bırakmamıştı. Koray onu itmek yerine kalçalarını kavrayıp daha çok kendine çektiğinde Su da gardını indirdi. Koray'ın dilini serbest bırakıp öpüşüne karşılık vermeye başladığında Koray onu havaya kaldırarak barın arkasındaki odaya yöneldi. Koray üç kişilik koltuğa Su'yu yatırırken iri bedeni biraz zorlansa da sonunda istediğini başardı. Su'nun dudağını dişlemesiyle inlerken elleri kot pantolonunun düğmesine ulaştı. Hâlâ inanamıyordu. Su nasıl olmuştuda ona izin vermişti. Derken Su, Koray'ı göğsünden iterek durdurduğunda Koray korkuyla gerildi. Eğer şimdi dur derse Koray şansına küfredecekti. Geri çekilip içinde arzunun alevlerinin yandığı irislerini Su'ya dikerken "Ne?" dedi kabaca.

Su derin bir nefes alıp soluklarını sakinleştirdi. "Sadece tek gece, daha fazlası yok."

Koray şaşkınlıkla gözlerini kırpıştırırken "Tamam." diye soludu. Normalde onun kadınlara söylediği cümleyi karşı taraftan duymak genç adamı şaşırtmıştı.

Su, "Tamam." diye tekrarladıktan sonra bir an önce bu işe bir son vermek için hızlanarak Koray'ın tişörtünün eteklerinden tutup hızla çıkardı. Ona yardımcı olmak için geri çekilen Koray pantolonunu çıkarmak için ayağa kalktığında Su da üstünü çıkarmak için doğrulmuştu. Koray pantolonunu çıkarmasıyla tamamen çıplak kalırken Su gömleğini çıkarmış sutyenini çıkarırken donup kalmıştı. Koray'ın vücudunun üst kısmını daha önce çıplak görmüştü ama şimdi karşısındaki tamamen çıplak adamdan gözlerini alamıyordu. Mahrem yerine bakmamak için gözlerini kaçırırken ne yaptığını düşünmemeye çalışıyordu. Bu geceden sonra ondan kurtulacaktı ve kendini bununla avutuyordu.

Su, Koray'ın düğmesini açtığı pantolonunu çıkartırken Koray iri elleriyle pantolonun belini kavramış bir çekişte çamaşırıyla birlikte çıkarmıştı. Şimdi ikisi de çıplaktı ve gözlerindeki ateş daha da artmıştı. Koray ani bir hareketle Su'nun üstüne saldırdığında, genç kadın çığlık atmaya bile fırsat

bulamadı. Su koltuğa uzanıp genç adamı üstüne çekerken, onu ilk gördüğü günden beri arzuladığı hareketi yaparak, kalçalarını avuçladı. Koray onun bu hareketinden cesaret alırken kaya gibi sertleşmiş erkekliğini girişine dayadı. Hazır mıydı, kontrol bile etmemişti ama Koray çoktan hazırdı. Su itiraz etmeyip kalçalarını kaldırarak ona karşılık verdiğinde Koray onun derinliklerine doğru yola çıktı. "Kahretsin! Çok darsın..." diye inlerken Su nefes almadan Koray'a alışmaya çalışıyordu. Koray sonuna kadar girip yerleştiğinde Su inleyerek kalçasını sıktı. Koray kulağına "İyi misin?" diye fısıldarken o sadece kafasını sallamıştı. Ondan ses çıkmayınca Koray endişelendi. Canını mı acıtmıştı. Bir bakire kadar dardı ama hiçbir engelle karsılaşmadığına göre bakire olması mümkün değildi.

Su, Koray'ın durmasına sinirlenirken "Lanet olsun, niye kıçını kıpırdatmıyorsun? Bütün yapabileceğin bu kadar mıydı?" dedi.

Koray bunu bir hakaret olarak algılarken "Hayır yavrum bu kadar değil. Seni saatlerce inleteceğim merak etme." diyerek hareket etmeye başladı.

Sözünde duran Koray enerjileri bitene kadar Su'yu rahat bırakmamıştı. Su bir süre sonra kaç defa orgazm olduğunu saymayı bırakmıştı. Koray'ın ağzınında oldukça edepsiz olduğunu öğrenmiş, ona ayak uydurarak genç adamı kışkırtmıştı. Su yorgunluktan uykuya daldığında aklındaki tek düşünce eve gitmeliyim oldu.

Koray sabah gözlerini açtığında Su küçük odada yerdeki eşyalarını toplayıp giyinmeye çalışıyordu. Aceleden ters giydiği gömleğini çıkarıp tekrar giyerken küfürler havada uçuyordu. Koray yüzünde memnun bir sırıtışla onu izlerken "Ne bu acele?" dedi.

Su genç adamın sesiyle sıçradı. Arkasına bakmadan "Lanet olsun saat öğlen olmuş, ilk defa eve geç kaldım." dedi.

Koray gerinerek koltukta doğrulup tutulan kaslarını esnetti. Ayağa kalkıp Su'ya arkadan sarılırken "Bu seferlik böyle olsun zaten geç kalmışsın biraz daha geç kal." dedi. Boynuna öpücükler kondurarak kadını günaha davet ediyordu. Daha önce Canan'ın ondan istediğini şimdi o Su'dan istiyordu. Tek istediği onu bir kez daha hissetmekti.

Su arkasındaki çıplak vücudun fazlasıyla farkındayken Koray'ın elinden kurtulup öne bir adım attı. Yine arkasına bakmadan konuşurken sesi sertti "Dün gecenin tek seferlik bir şey olduğunu ne çabuk unuttunuz Koray Bey?" dediğinde Koray kaskatı kesildi.

Koray aptal değildi. Dün gece ne kadar sarhoş olsada Su'nun söylediklerini hatırlıyordu ama yaşadıkları şeyden sonra fikrini değiştireceğini düşünmüştü. Dalga geçerek "Yapma ya onca performans boşa gitti desene. Ben de seni kandırdım sanıyordum." dedi.

"Beni diğer kadınlarla karıştırmayın Koray Bey. Aramızdaki tutkunun tek seferlik olduğunu sizde biliyorsunuz, ayrıca ikimizde istediğimizi aldık."

Koray, Su'nun sözleriyle daha da sinirlendi. Gergince kahkaha atıp "Yapma Su, bu kadar korkmana gerek yok. Tek taşı alıp dizlerimin üstüne çökecek değilim. O hatayı bir kere yaptım, benim içinde tutkudan başka bir şey değildi." derken sözlerinin inandırıcı olmasını umuyordu.

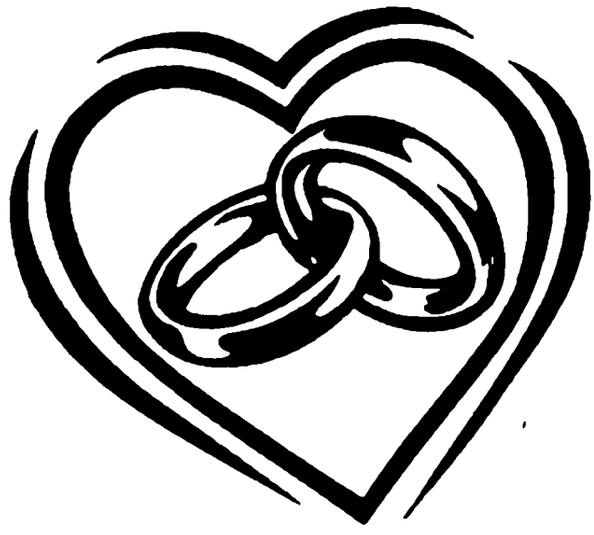
Su "Siz evli miydiniz?" derken sesi şaşkınlığını belli ediyordu. Telefonu çaldığında şaşkınlığının yerini endişe alırken Gülden Hanım'ın aradığını görünce hemen cevapladı. Efe'nin "Anni." diyen sesini duyduğunda "Efe, hayatım." dedi.

Koray eline aldığı tişörtle şaşkınlıkla genç kadına döndüğünde Su gözlerini kaçırarak telefonla konuşmaya devam etti. Her şeyi yanlış anlayan Koray, Su konuştukça daha çok sinirleniyordu. Su telefondaki adamdan özür dileyip mesaiye kaldığını açıklarken Koray sinirden köpürdü. Madem hayatında biri vardı dün akşam ona neden karşılık vermişti. Koray'a başka biri olduğunu söyleseydi, ona dokunmazdı bile. Su telefonu kapattığında Koray öfkeyle haykırdı. "Sen başkasıyla birlikte olduğun halde nasıl?" diye bağırırken sinirden düzgün cümle bile kuramıyordu.

Su'nun gözleri şaşkınlıkla irileşti. "Ben!" diye başlamıştı ki Koray elindeki tişörtü hızla kafasından geçirip kapıya yöneldi. "Hepiniz aynısınız." derken Su'nun yüzüne bile bakmadan çıkıp gitmiş, açık ve boş olan kasayı bile görmemişti.

Su sinirle onun arkasından çıkmış tam bağıracaktıki kasayı gördü. Açık olan kasa bomboştu. Su dün gece yere saçılan paraları hatırlayarak aşağıya baktı ve tek bir tanesini bile göremedi. Kafasını kaldırdığında Koray çıkmak üzereydi. Korkuyla "Koray!" diye bağırdı. Genç adamın arkasına dönmesinin tek sebebi Su'nun sesindeki korkuydu. "Soyulduk."

Koray dondu kaldı. Dün gecenin bedeli ağır olmuştu. Koray küfürleri ardı ardına sıralarken bunu Bora'ya açıklamanın yollarını düşünmeye başladı. Lanet olsun her şey ters gitmek zorunda mıydı?

BÖLÜM 7

Koray, Su'nun sesiyle öfkeyle attığı adımları telaşla geri döndü. Boş olan kasayı bir de kendi gözleriyle gördü. Görmesiyle "Bora sıçacak ağzıma." derken aklına gelen güvenlik kameralarıyla yukarı koştu.

Koray'ın yukarı hareket etmesiyle Su da merakla onu takip etti. Koray onun arkasından geldiğini görünce "Sen git sevgilini bekletme." diye tısladı. Zaten sinirleri tepesindeydi bir de Su'nun başka bir adamla birlikte olduğunu düşündükçe ortalığı dağıtmak istiyordu.

Odaya girip bilgisayarın başına geçerken gecenin kayıtlarını odanın karşısındaki büyük led ekrana yansıtarak izlemeye başladı. İleri sararak Su'ya arkadan sarıldığı kısımlara gelince gecenin etkisi onu esir aldı. Sıkıntıyla yerinde kıpırdadığında kapının yanından görüntüleri izleyen Su'da huzursuzca kıpırdandı. Ne yaptıkları açıkça ortadaydı.

Su, Koray'a karşılık verip bacaklarını beline doladığı kısmı görünce sesli bir şekilde yutkundu. Ortada bir hırsızlık olduğu için bu görüntülerin polis tarafından da izleneceğini düşününce kıpkırmızı kesildi. Su ve Koray sonunda kameranın görüş açısından kaybolmuş ve çok geçmeden küçük bir çocuk görüntüye girmişti.

Su farkında olmadan kim olduğunu anlamak için ekrana yaklaşınca Koray "Çekil önümden Su, göremiyorum." dediğinde "Özür dilerim." diyerek geri çekildi. Çocuğu tanımıştı kasaların taşınmasında ve ufak tefek temizlik işlerinde yardım etmesi için alınan sokak çocuğuydu bu.

Koray "Al işte Bora'ya o kadar dedim acıma yetime döner koyar gö-" diyerek homurdanırken Su'nun ona şaşkınca baktığını görünce sustu.

"Ne yapacağız Koray Bey?" diyen Su'nun ürkek gözlerine bakarken

sinirle "Yine Bey olduk. Gece Koray, Koray diye inlediğini ne çabuk unuttun!" dedi.

Her şey üst üste gelmişti ve Koray sinirini Su'dan çıkartıyordu. Su da aynı sinirle karşılık verdi. "Salak gibi neden seni düşünüyorum ki ben. Doğru diyorsun ne bok yersen ye!"

Öfkeyle çıkmıştı ama içi endişeyle doluydu. Akşamki hasılat en aşağı yüz bindi. Koray patrondu ona bir şey olmazdı ama Bora Bey onu suçlarsa ne yapacaktı. Kaç yıl bedavaya çalışsa ödeyemezdi o parayı.

Öte yandan Koray'ın karşılaştığı durum hiç de Su'nun düşündüğü gibi olmamıştı. Koray, Bora'yı arayarak kulübe gelmesi gerektiğini söylediğinde Bora şirketteki toplantısını iptal ederek onun yanına geldi.

Bora geldiğinde içeri girer girmez "Toplantımı iptal ettirecek kadar önemli olan şey nedir Koray?" diye sinirle konuşunca işinin bitmiş olduğunu anladı.

"Otursana kardeşim bir içki ikram edeyim." diyerek Bora'yı koltuğa yönlendirip odadaki içki rafından bir bardak viski doldu. Bora oturduğu yerden "Yine ne haltlar karıştırdın?" diye sordu.

Adam arkadaşını tanıyordu. Koray durup dururken ona böyle iyi davranıyorsa bir şeyler yapmış olmalıydı. Aksi halde Koray bir bardak su bile ikram etmezdi.

Bora onu baştan ayağı incelerken Koray'ın dağılmış saçları ve kırışmış üstü başı dikkatini çekti. "Geceyi nerede geçirdin lan? Yine hovardalık peşinde miydin?"

Koray içkisinden bir yudum aldı. Bora'nın dedikleriyle alkol genzine kaçınca öksürmeye başladı. Anında kıpkırmızı kesilirken "Onu nereden çıkardın?" diyebildi öksürüklerinin arasından.

Bora onun dağılmış üstü başını göstererek "Kadın seni fena dağıtmış." dediğinde Koray "Ya gece dağıttı, sabah da parçalara ayırdı." diye homurdandı. Su'nun sevgilisini hatırlamıştı.

Bora bitirdiği bardağını sehpaya bırakırken ayağa kalkarak takımının ceketini düzeltti. "Her ne diyeceksen çabuk de, işim var benim Koray." dediğinde Koray demekten çok göstermenin daha kolay olacağını düşünerek bilgisayardan görüntüleri açtı.

Bora karşısındaki ekranda oynayan görüntülere kafası karışmış gibi bakarken Su ve Koray'ın birbirlerini yedikleri yeri görünce "Lan it bir si-

kine sahip çıkamadın. Ben demedim mi lan sana kızdan uzak dur diye!" kükrediğinde Koray "İzle." diyebildi sadece.

Bora hırsızlık görüntülerini izlediğinde gözünü bile kırpmadan ekrana baktı. Koray'ın aptallığına mı yansın, çocuğun zekiliğine mi, bilemedi. *'İyi olmuş belki ders alır.'* diye düşündü ama Koray'ın böyle şeylerden ders alacak bir yapısı yoktu. Adamın hiçbir şey umurunda değildi.

Koray görüntüyü kapattığında Bora hiçbir şey demeden kapıya yöneldi. Koray şaşkınca "Polise haber vermeyelim mi?" dediğinde Bora arkasını dönüp "Ne diyeceksin polise? Uçkuruma sahip çıkamadım ben işi pişirirken çocuğun biri de paraları götürmüş mü?" dedi.

Genç adam "Bora ne yapmam gerekiyor onu söyle, zararı karşılarım." dediğinde Bora onun Su'ya olan hassasiyetini ölçmeye çalıştı. "Burada suç sende değil. Su çalışan olduğunu unutup böyle bir şey yapmayacaktı. Senet imzalat çalışarak ödesin borcu."

Beklediği itiraz anında gelmişti. Koray "Saçmalama lan olur mu öyle şey? Bütün suç benim. Zararın ne ise karşılarım ben. Bir de senet yap diyor ya. İstesen iki gecede çıkarırsın zararını, dokunur mu sana?" diye sinirle sözlerini sıraladığında Bora gülümsedi.

"Bende öyle düşünmüştüm kardeşim. Hesap numaramı biliyorsun, parayı hesaba geçersin ve bir daha da dikkatli olursun." diyerek arkasını dönüp kapıdan çıktı.

Koray şaşkınlıkla Bora'nın arkasından baktı. "Lan! Bu beni mi kekledi şimdi?" derken koşarak Bora'ya yetişip "Yaptığı çocuğun yanına kâr mı kalacak?" dedi.

Bora arkasına bile dönmeden konuştu. "Açıkta olan götü herkes becerir kardeşim. Açıkta bırakanın yanına kâr kalmadı."

Arkadaşı çıktığında Koray arkasından "Orospu çocuğu!" diye homurdansa da Bora'nın haklı olduğunu biliyordu.

Koray adamlarına verdiği emirle çocuğu aratmaya başlamıştı ama hiçbir iz bulamamıştı. *'Tabii ben de alsam o kadar parayı arkama bile bakmadan tüyerdim buralardan.'* diye düşündü. O günden sonra ise Su'dan uzak durmaya yemin etmişti. Her ne kadar geçirdikleri gecenin hayaliyle akşamları uykuya dalsa da karar vermişti artık Su'nun yakınına bile yaklaşmayacaktı. Sevgilisini aldatan bir kadınla işi olmazdı. Bu yüzden kulübe gidişlerini kesti.

***

Öbür tarafta Su da farklı duygular içerisindeydi. O günden sonra aklına gelen kötü şeylerin hiçbiri ile karşılaşmamıştı. Ne işten kovulmuş ne de ondan para talep eden olmuştu. Utancından Evren'e de bir şey diyemezken aklındaki şüphelerle çalışmasına devam ediyordu. O gece Koray'dan tahmin ettiğinden daha çok etkilenmişti. Aralarında zaten bariz bir çekim vardı ama Su bunun bir seferden sonra söneceğini düşünmüştü. Her şeyi bunu düşünerek göze almışken şimdi onun dokunuşlarını hayal ederek günlerini geçiriyordu. Koray ile geçirdiği gece şimdiye kadar yapmadığı bir şeyi yaptırmıştı Su'ya. Onun hayal ederek kendini tatmin etmiş sonunda ise yanında uyuyan meleğini görmesiyle utancından yerin dibine girmişti.

Zevklerinin esiri oluyordu, Koray onun tamamen farkında olmadığı bir tarafını ortaya çıkarmıştı. Şimdiye kadar hiç hissetmediği bir tutku hissediyordu. Kerem ile birlikte olduklarında bunun yarısını bile hissetmemişti. İlk birlikteliklerinde acı içinde kıvranmıştı Kerem ise kendi ihtiyacını gördükten sonra onu umursamamıştı. Su ilk defa birkaç gece önce boşalmıştı artık bunu anlayabilecek kadar biliyordu seksin ne olduğunu.

Tüm duyguları karışmıştı. Bir yandan arzuları onu yönlendirirken diğer taraftan Su kesinlikle bir daha aynı hatayı yapmayacağına yemin ediyordu. Olmayacaktı. Koray'ı bar da gördüğü kadarıyla tanımıştı. Her gününü farklı bir kadınla geçiren uslanmaz bir çapkındı. *'Çoktan beni unutmuş, yerimi başka kadınlarla doldurmuştur.'* diye düşünüyordu Su. O günden sonra Koray'ın ortalarda olmadığınıda göz önüne alırsa düşüncelerinin doğru olduğu kanısına varıyordu.

Su oflayarak sabah sabah yine daldığı düşüncelerin sıkıntısıyla kalktı yataktan. Sabah diye düşünüyordu ama her zaman olduğu gibi saat neredeyse üç olmuştu. Yıllardır onun sabahları ikindi vakitleriydi.

Odadan çıkıp oturma odasına gittiğinde boş bir odayla karşılaştı. Etrafta dolaştırdığı gözleri buzdolabının üstüne yapıştırılmış notu gördü. *'Efe ile parka gidiyoruz kızım.'*diyen notu alarak gülümsedi. Bu kadının hakkını ne yapsa ödeyemezdi. Efe'nin yanından kalktığını bile hissetmemişti. Normalde Su ile yataktan kalkardı ama genç kadın bugün biraz fazla uyuduğu için prensi dayanamamış olmalıydı.

Kendine yiyecek bir şeyler hazırlarken kapı çaldığında bir an panik olsada gelenin Kader'in kuzeni olduğunu düşündü. Kader dün aramış kuzeninin mal için oraya geleceğini gelmişken Su'nun emanetinide alacağını

söylemişti. Su ona yeteri kadar biriktiremediğini söylese de bir daha anca iki ay sonra geleceğini öğrendiğinde kabul etmişti.

Koşarak odaya gidip zarfı alarak kapıya gitti. Geri dönüp kapıyı açtığında karşısında Kader'in iri yarı kuzeni vardı. Bayram, fazla uzun olmasada biraz kilolu olduğu için Su'ya kocaman görünmüştü. Delici bakan kahverengi gözlerinden ise genç kadın hiç hoşlanmıyordu.

Zarfı uzatarak "Teşekkür ederim sana da sürekli zahmet veriyorum." dedi. Su iyi niyetli davranmak isterken Bayram sırıtarak "E o kadar zahmete giriyoruz. Bir kahve ısmarlarsın." dediğinde Su onu içeri davet etmek zorunda kaldı. Huzursuz olsada elinden bir şey gelmiyordu, çünkü bir nevi ona muhtaçtı.

Su, Bayram'ın içeri girmesi için geri çekildiğinde adam yavaş yavaş girdi içeri etrafı süzerek. Su onu oturma odasına yönlendirirken koltukları gösterip "Sen otur bende kahveni yapayım." dedi.

Bayram, Su'nun gösterdiği yere oturmazken onun yanına gelerek ocağın önündeki masanın sandalyelerinden birine oturdu. Su onun hemen arkasında olmasından rahatsız oldu. Sırtı adama dönük rahat hareket edemiyordu. Yan dönüp kahveyi yapmaya başladı. Bayram "Dölün evde değil mi?" dediğinde sırtını dikleştirip öfkeyle adama baktı. "Ne diyorsun sen?" dediğinde Bayram bu sefer "O adamdan peydahladığın işte, onu göremedim." dedi.

Su'nun tüm bedeni gerilip tüyleri diken diken oldu. Kahveyi fincana döküp çarparcasına Bayram'ın önüne bıraktı. "Kahveni zıkkımlan defolup git. Bir daha da oğlumula ilgili konuşma."

"Ne kızıyorsun yavrum yanlış bir şey mi dedik. Tüm mahalle çalkalandı senin yaptıklarınla herkesin dediğini dedim ben de kızma hemen."

Su tezgâha yaslanıp kollarını önünde bağladı. Tepkisizce adama bakarken öfkesi gözlerinden okunuyordu. Bayram eğlenircesine gülümseyip kahvesinden bir yudum aldı. Su sabırla onun içip gitmesini bekliyordu. Eğer ona muhtaç olmasa şimdiye o iğrenç ağzına bıçağı sokmuştu.

Adam kahvesini içip ayağa kalktığında Su sonunda gideceğini düşünerek rahatladı. Oysa Bayram'ın çok farklı planları vardı. Su'yu bir anda kolundan tutup kendine doğru çekti. "Hazır baş başayken biraz eğlenelim mi?"

Adam iğrenç kokan nefesi Su'nun burnuna doldu. Elleriyle adamı iterken "Bırak lan beni!" diye bağırdı. Bayram tam aksine bir elini sıkıca

beline sarıp diğeriyle kalçasını kavradığında Su'nun korkudan nefesi kesildi. Adamın tahrik olmuş erkekliğini karnında hissetmesiyle öfkeyle çığlık atıp tırnaklarını adamın yüzüne geçirdi.

Genç kadının karşı koymasıyla sinirlenen adam "Ne mal olduğunu bilmiyoruz mu sanıyorsun orospu? Zorluk çıkarma şimdi!" dedikten sonra "Kardeşinin tadı mahallenin dilinde. Senin tadına da yabancılar yerine ben bakayım. Bir farkım olsun." dediğinde duyduklarıyla Su'nun tüm bedeni öfkeden kasıldı. Derin derin nefes alıp onu itmeye çalıştı. Gözü ocakta duran cezveye takıldığında harekete geçmekte gecikmedi. Cezveyi aldığı gibi adamın yüzüne geçirdi. Henüz soğumamış olan cezve adamın yüzünü yaktı. Bayram acıyla biraz geri çekildi ancak daha büyük öfkeyle Su'ya döndü.

Su adamın saldıracağını anlayarak kapıya doğru atıldı ancak Bayram saçlarından tutarak genç kadını geri çekti. Adam yüzüne tokat atarak genç kadının yere düşmesini sağladı. Su yerden kalkamadan adam üstüne atılınca genç kadın çığlık atmaya başladı. Korkudan kalbi duracak gibiydi. Göz kenarlarından gözyaşları akarken içinde yükselen öfkenin tarifi yoktu. Neredeyse bir yıl sokakta yaşamış, tecavüzden hep kıl payı kurtulmuştu. Ama köşe bucak kaçtığı şey şimdi evim dediği yerde mi başına gelecekti?

Su çığlık çığlığa bağırırken Bayram büyük etli eliyle ağzını kapatmış Su'nun pijama üstünü çekerek yırtmıştı. Su onun altında çırpınırken elini ısırdığında Bayram küfrederek elini çekti. Su tüm binayı inleten bir çığlık daha atmıştı.

O sıra apartmanın kapısından kucağında Efe ile giren Gülden Hanım çığlığı duydu. "Su!" diye fısıldayıp "Allah'ım sen koru." diyerek merdivenleri koşarak çıkmaya başladı. Kapının önüne geldiğinde üst katta oturan üniversite öğrencileri de merdivende durmuş, Su'nun dairesine bakıyordu. Gülden Hanım orada bekleyen öğrencilerin birine Efe'yi tutuşturarak içeriden Su'nun çığlığı gelince Efe "Annii." diye ağlamaya başlamıştı. Elleri titreyerek anahtarla kapıyı açan Gülden Hanım hemen salona koştu. Gördüğü manzarayla ilk başta donup kalsa da daha sonra "Yardım edin! Polis çağırın!" diye çığlığı basıp Bayram'ın üstüne atladı.

Bayram kadının sesiyle geri çekilmeye çalıştı. Gülden Hanım onu yakasından kavrayıp can havliyle yumruk yaptığı elini kafasına kafasına geçiriyordu. Dışarıda bekleyen öğrencilerde içeri girip Su'nun halini görünce durumu fark ettiler. Bayram'ın üstüne saldırdıklarında adam iri bedeniyle

hepsini etrafa savurarak koşmaya başladı. Gençler yakalamak için arkasından koştu.

Adamın kaçışıyla Gülden Hanım, Su'nun yanına çökmüştü, onu kucağına çekerek sakinleştirmeye çalıştı. Su hıçkırarak ağlarken Gülden Hanım da gözyaşlarına engel olamıyordu. Onların halini gören ve yaşananlardan korkan Efe de ağlıyor, annesinin yanına gitmek için atılıyordu.

Kendini biraz toparlayan Su, üstünü düzelterek ayağa kalktı. "Tamam anneciğim geçti." diyerek oğlunu alıp başını okşadı. Bayram'ın peşinden giden gençler nefes nefese içeri girdi. Su'ya bakarak "Kusura bakma abla kaçırdık şerefsizi." dediklerinde Su yutkunarak "Teşekkür ederim." diye fısıldadı.

Öğrencilere sürekli yemek yapıp götüren Gülden Hanım, gençleri tanıyordu. "Ali, oğlum bu olanlardan kimseye bahsetmeyin olur mu? Mahalledeki edepsizleri biliyorsunuz." dediğinde Su kaşlarını çatarak ona bakıp "Niye biz utanıyoruz abla? O şerefsizin suçundan neden biz çekiyoruz?" dedi. "El öyle demez kızım, zaten gözler üstümüzde biliyorsun." diyen Gülden Hanımda kendince haklıydı. İnsanların söyledikleriydi hayatları şekillendiren, her gördüğüne her duyduğuna farklı anlamlar yükleyen kötü zihniyetlerdi insanların hayatını körelten.

Adı Ali olan genç "Merak etme kimse duymayacak Gülden Teyze. Var mı yapabileceğimiz bir şey?" dediğinde iki kadın da gençlere teşekkür edip onları yolcu etti.

Su üstüne değiştirip Efe ile oturma odasına döndüğünde daha sakindi. Gülden Hanım onun yüzündeki ifadeye bakarak "Yavrum bana kızma ne olur? Ben senin kötü bir şey yapmadığını biliyorum ama elalem öyle düşünmez diye dedim." dediğinde Su "Kızmadım abla sende haklısın, yıllardır benim yüzümden bir sürü laf duydun." dedi.

"Ah be Su, kızım ben öyle mi dedim şimdi. Senin hakkında bana kim kötü konuşabilir? Konuşanın alnını karışlarım. Sana söz gelsin istemedim."

"Abla tamam bir şey yok. Sen Efe'yi tut da ben şu Kader'e bir telefon açayım." diyerek Efe'yi ona uzatarak telefonu cebinden çıkarıp odaya geçti.

İkinci çalışta hemen telefonu açan Kader'e "Beni iyi dinle!" diyerek başladı. "Bir daha o şerefsiz kuzenin benim evimin yakınına adımını atarsa onu öldürürüm, anladın mı?"

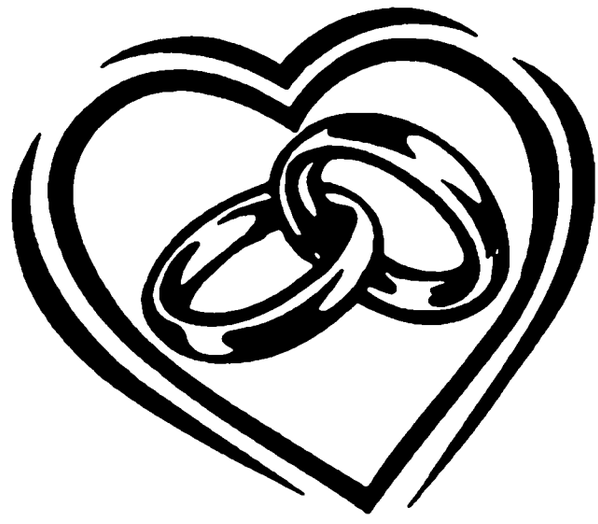
Kader "Ne diyorsun sen kız? Ne yaptı sana benim kuzenim işini hal-

letmekten başka." dediğinde "Tecavüz etmeye kalktı Kader!" diye tısladı. Karşısından hiçbir ses gelmediğinde "Sude ile ilgili söyledikleri doğru mu?" diye sordu. Kendi yaşadığına zerre kadar aldırmıyordu ama o itin söylediği tek cümle takılmıştı aklına.

Su'nun dedikleriyle az önce saldıran Kader'den eser kalmamıştı. "Ah üzgünüm Su, böyle bir şey yapacağını hiç düşünmezdim. Sen iyi misin?"

"Beni boş ver Kader soruma cevap ver."

Kader'in fısıltıyla çıkan sesinden "Doğru." kelimesini duyduğunda acıyla gözlerin kapattı Su. "Sen gittikten sonra biliyorsun baban çalışamayınca evi satıp kiraya çıktılar. Ama parayı çok çabuk bitirdiler. Ben etrafın yalancısıyım ne kadar doğru bilmiyorum ama Sude'nin para karşılığı..." diyen Kader'in sözleriyle Su "Sus!" diye çığlık attı. Gözünden yaşlar ardı ardına akarken "Sus!" diye haykırdı tekrar. Telefonu kulağından çekip fırlatırken yere çöktü. Her şey onun suçuydu. Yaptığı hata nelere sebep olmuştu. Önce babasına sebep olmuş sonra da kardeşinin namusuna. Su hıçkırıklar içinde kalarak yerde iki büklüm ağlama krizine girerken Gülden Hanım onu nasıl sakinleştireceğini bilemedi. Daha yeni susmuş Efe de annesinin başına çökmüş "Annii aylama." diye saçlarını okşuyordu. Gülden Hanım da ağlarken "Ah Su, ah kadersizim Allah'ım artık yüzüne baksın ağlama benim iyi kalpli yavrum." diye dua ediyordu.

BÖLÜM 8

Koray, kulübe geldiğinde arabanın içinde bekledi bir süre. İçeri girmek için cesarete ihtiyacı vardı. Su ile geçirdikleri geceden sonra hiç gelmemişti. Kaç hafta olmuştu dört mü beş mi bilemiyordu ama artık uzak kalamamıştı. Geçmişteki tecrübelerine dayanarak kadınlara güvenmiyordu. O gecenin sabahında Su'da bunu çok güzel doğrulamıştı. Ama işte yine buradaydı. Ondan uzak duramıyordu. Sadece uzaktan görüp bir iki kadeh içki içmek istemişti. Kapıda çok fazla bekledikten sonra korumalar yolu kapattığı için onu uyardığında arabayı aşağı yola çekerek beklemeye başlamıştı. Hâlâ cesaretini toplayamamıştı. Gün doğmak üzereydi ve muhtemelen kulüp kapanmıştı. Artık beklemenin bir faydası yoktu, Su çoktan evine gitmiş olmalıydı. Tam arabayı çalıştırıp gidecektiki yokuştan inen birini gördü. Koyu yeşil montu dar pantolonu ve asker postallarıyla oldukça tanıdıktı. Bu şans mıydı yoksa kader miydi? Onun Su olduğunu anladığında ayağına gelen fırsatı tepemedi. Arabadan çıkıp Su'nun karşısına dikildiğinde genç kadın korkuyla çığlık atarak "Ödümü kopardın Koray!" diye bağırdı. Su birkaç hafta önce yaşadığı tacizden sonra gölgesinden bile korkar olmuştu. Her an bir yerden Bayram şerefsizi çıkacak diye korkuyordu. Koray bir eliyle saçını karıştırdı. "Üzgünüm, senin olduğunu görünce selam vermek istedim."

Su arabanın durduğu yere bakıp tekrar Koray'a döndü. "Bu saatte, burada ne yapıyorsun?"

Genç adam "Şey... ben öyle geçiyordum seni gördüm." dediğinde Su ona inanmayarak baktı. Koray "Tamam ya seni bekliyordum." diyerek itiraf ettiğinde ise Su yürümeye devam ederek "Boşuna beklemişsin." dedi.

Su ona kırgındı. Aslında kırgın olması çok saçmaydı. Sonuçta tek gecelik bir ilişki olduğunu en başta o Koray'a söylemişti. Koray'ın daha sonra bir kere bile aramaması Su'yu kontrol etmemesi normaldi. Böyle olmasını Su istemişti. Ama yine de genç adamın bu kadar umursamaz olması, o geceden sonra kulübe bile gelmemesi, kulübü Evren'e devretmeleri üst üste gelince Su'nun aklına tek bir şey gelmişti. Koray ondan köşe bucak kaçıyordu.

Koray genç kadının önünü keserek "Senden uzak kalamıyorum." dedi.

Su "Yaaaa tabii!" diyerek onun etrafından dolaşmaya çalışınca Koray tekrar önünü kesti.

"Su biliyorum şu an iğrenç bir durumdayım. Senin başkasına ait olduğunu bilerek buraya gelmemeliydim ama yapamadım."

Su onun sözleriyle kafasını kaldırıp Koray'a baktı. Genç adamın neyden bahsettiğini bile bilmiyordu. Koray "O adamı bir kere aldattın, demek onu sevmiyorsun." dediğinde Su'nun o sabah soyulduklarını fark etmeden önceki olanlar aklına geldi. Koray'ın ne düşündüğünü anladı. Gözleri şaşkınlıkla irileşip öfkeyle parladı. "Sana inanamıyorum Koray, iğrençsin." diyerek genç adamı itip hızla yürümeye başladı.

Koray, ondan kaçan genç kadını kolundan tutup geri çekti. "Evet bunu da yapacak kadar iğrenç biriyim." diyerek Su'nun düşünmesine izin vermeden öpmeye başladı. Tek gecelik bir ilişki olarak kendini kandırmaya çalışsada ilk gördüğü andan beri genç kadından hoşlanıyordu. Hayatında artık evlilik olmasada karşılıklı çıkarları doğrultusunda bir birliktelik yaşayabilirlerdi.

Su, Koray'ı itmeye çalışsada iri bedeni bir milim bile kıpırdamıyordu. Koray genç kadını ensesinden tutup sertçe dudaklarını öperken Su, genç adamın dudaklarını kanatacak şekilde ısırarak karşılık verdi. Koray "Ah!" diye bağırarak geri çekildiğinde dudağından kan sızıyordu. Parmağıyla dudağındaki kanı silen Koray "Ne yapıyorsun kızım sen? Manyak mısın?" dedi.

Su arkasını dönüp gitmeden önce "Bir daha beni zorla öpersen seni gebertirim." diye karşılık verdi.

Koray, Su'nun arkasından bakakaldı kaldı. Biraz sonra koşarak genç kadına yetişti. Ellerini cebine atarak yanında yürümeye başladı. Su onun yanında romantik bir gezintiye çıkmışlar gibi yürümesine bakarak "Koray, defol git!" dedi.

Koray, Su'ya dönüp arsız bir gülücük atarken "İstediğimi alana kadar gitmem." dedi.

Su'nun sinirleri tavan yaptı. Öfkeyle çantasını fırlatarak "Ne istiyorsun Koray? Senin deyiminle başka bir adama ait olduğumu bile bile beni becermek mi istiyorsun?" diye bağırıp Koray'ın üstüne yürüdü.

Koray onun başkasına ait olduğu düşüncesiyle sinirlense de söylediklerinin doğru olduğunu biliyordu. Bunu itiraf etmek onun için zor olsada "Evet." dedi. Karşılığında Su'dan bir tokat bekliyordu ama tam aksi Su onu ensesinden tutup aşağıya doğru çekerek dudaklarından öpmeye başlamıştı. Koray bir zamanlar kendi yaşadığını bir başkasına yaşattığını bile bile arzusuna gem vuramayarak Su'ya karşılık verdi. Su geri çekilip çantasını yerden aldı. "Hadi istediğini alda beni rahat bırak." diyerek geri dönüp arabaya yürüdüğünde ise Koray daha da şaşırmıştı.

Arabaya bindiklerinde Koray hâlâ şoktaydı. Bir süre hiçbir şey yapmadan bekledikten sonra "Su... ben... bu yanlış. Yani böyle olmasını istemiyorum." dedi.

"Koray konuşmayı kes! Evine mi gidiyoruz, nereye gidiyorsak gidelim artık."

Koray sinirle kontağı çevirdi. "Bana lanet olası adamdan ayrılacağını söylemen yeter biliyorsun değil mi?" diye bağırdı.

"Üzgünüm Koray, o lanet olasıca adamı çok seviyorum. Ayrılamam."

Su'nun aynı şekilde bağırarak söylediği cümleyle Koray tokat yemiş gibi hissetti. Arabayı hızlandırarak "Onu çok sevmen başkasıyla sevişmene engel olmuyor." diye tısladı.

"Kapa çeneni artık Koray, başkasını sevmem seninde beni arzulamana engel olmuyor değil mi? Bana çamur atarken kendine bir bak. İlk gece olduğu gibi sadece seks..."

Koray sustu ama öfkeyle dolup taşıyordu. Yola çıktığında ise nereye gideceği konusunu hiç düşünmemişti. Bora'nın evine gidemezdi, adam onu keserdi. Arada bir kaldığı Tamer Bey'in oteline gitmeye karar vererek ilk kavşaktan geri döndü.

Su sessizce nereye gittiklerini merak ederek bekledi. İlk başta öfke ve istekle Koray'ı kışkırtmıştı ama şimdi emin değildi. Arabada sessizlik içinde yol alırken yaptığı gözüne daha da korkutucu geliyordu. Hepsinden öte kocaman bir yanlış anlaşılmayı düzeltmek için uğraşmıyordu bile. Aklına Gülden Ablasına haber vermesi gerektiği gelince telefonunu çıkartarak

gecikeceğini mesajla bildirdi. O çıkarken oğlu biraz rahatsızdı, aklı onlardaydı ama Gülden Hanım'dan Efe'nin ateşinin biraz düştüğüne dair bir mesaj alınca rahatlamıştı.

Genç kadının birine mesaj attığını gören Koray sinirle "Sevgiline gecikeceğini mi haber veriyorsun?" diye sorunca Su hiç düşünmeden "Evet!" dedi.

Koray yumruğunu direksiyona vurarak "Lanet olsun Su! Bu işi hiç kolaylaştırmıyorsun." diye bağırdı.

Su tam cevap verecektiki durdular. Kafasını kaldırıp baktığında lüks bir otelin önünde olduklarını gördü. Kapısı açıldığında inmek zorunda kaldı. Görevliye teşekkür ederken Koray da yanına gelmiş Su'nun elini tutarak çekiştirmeye başlamıştı.

Resepsiyondan oda istediğinde görevli kız gülümseyerek "Her zamanki odanız boş Koray Bey." dedi.

Su burnundan soludu. Asansöre doğru giderken "Beni buraya getirdiğine inanamıyorum." diye tısladı. Yüzü öfkeden kızarmış sinirle yumruklarını sıkıyordu. Asansöre girdiklerinde Koray "Nereye götürecektim başka?" dediğinde ise bağırarak "Fahişelerini getirdiğin yere beni nasıl getirirsin?" dedi.

Önlerinde duran adam onlara omzunun üstünden bakınca Koray "Saçmalama Su yok öyle bir şey." diye fısıldadı.

Su adamın onları dinlediğini fark ederek sustu. İnecekleri kata geldiklerinde Koray onu yine çekiştirmeye başladı.

Uzun koridoru geçip bir kapının önünde durdular. Koray odanın kapısını açtığında Su'yu tabiri caizse içeri savurdu. "Konuştuklarına dikkat et Su! Senin gözünde nasıl biri olduğumu bilmiyorum ama düşündüklerini kendine sakla."

"Hiç yalan söyleme Koray! Bu odayı ne kadar sık kullanıyorsan kız seni tanımış! Her zamanki odan!" diyerek ellerini açıp odayı gösteren kadını sinirle kendine çekti. Bir elini saçlarının arasına kaydırarak kafasını sabitledi. Fazla canını yakmamaya özen gösteriyordu, genç kadını hareketsiz kılacak kadar sıkmıştı.

"Bu otel Tamer Bey'in lanet olası! Benim burada evim yok ya burada ya da Bora'nın evinde kalıyorum. Her zaman aynı odada kaldığım için görevli öyle söyledi." diye tısladı.

Su, genç adamın yaptığı açıklamayla sakinleşmiş, öfkesinin yerini

utanç almıştı. Yinede inatla Koray'ın gözlerine meydan okuyarak bakmaya devam ediyordu. "İyi o zaman işimize bakalım." diyerek Koray'ın dudaklarına uzandığında genç adam kafasını geri çekti.

Genç kadının saçlarındaki elini gevşetti. "Bu böyle olmak zorunda değil Su." dediğinde hâlâ onu ikna etmeye çalışıyordu.

"Koray ya bu işi bitir ya da bırak gideyim!"

Koray üsteledikçe Su reddetmeye devam edince genç adam da vazgeçti. Ne olacaksa olsun diyerek Su'yu sertçe öpmeye başladı. Genç kadının kalçalarını kavrayıp kucağına aldı. Yatağa doğru gidip Su'yu yatağın üstüne adeta fırlatarak "Üstündekileri çıkart!" diye emretti. Madem Su böyle olmasını istiyordu Koray da ona istediğini verecekti. Genç adam hırsla üstündekileri çıkarmaya başladığında onun öfkelendiğini anlayan Su elleri titreyerek kıyafetlerini çıkartmaya başladı. Neden bu işe bulaşmıştı burada ne bok yiyordu bilmiyordu ama sonunu hiç iyi görmüyordu.

Koray çıplak kaldığında iç çamaşırlarını çıkarmak için uğraşan Su'yu yatakta iterek uzanmasına sağladı. Sertçe üstündekileri çıkarırken Su "Koray." dedi ama onu duymadı. Bu sefer ağırdan alarak vakit kaybetmeyecekti. Su sadece seks istiyordu ve istediğini alacaktı. Su'nun bacaklarını ayırıp çoktan hazır olan erkekliğini içine kaydırdığında Su çığlık attı. Koray dişlerini sıkarak gözlerini kapattı. Genç kadının ani saldırısına alışması için biraz bekledi. Altında Su kıpırdanmaya başladığında o da hareketlendi. Koray hızlı ve sert bir şekilde darbelerini ayarlarken Su ayaklarını beline dolayarak onu engellemeye çalıştı. Bacaklarını sıkılaştırırken "Koray canımı yakıyorsun." dedi.

Koray kafasını onun boynuna gömdü. "Böyle olsun istemiyor muydun? Sadece seks." Nefesi Su'nun tenine çarpıyor, genç kadını tahrik ediyordu. Su onun dudaklarına ulaşmak için kafasını çevirerek yanağına öpücükler kondurmaya başladı. Koray ilk başta karşılık vermezken Su ısrarlı davranınca kafasını çevirerek dudaklarını buluşturdu. Oldukça hızlı ve sert başlayan seks yavaş bir sevişmeye dönüşürken Koray başının dertte olduğunu biliyordu. Sadece Su'nun vücudunu arzulamıyordu. Evet, onu deli gibi istiyordu ama içinden bir ses Koray'a sadece seksin yetmeyeceğini fısıldıyordu.

Koray diliyle boynunda bir yol çizmeye başladı ve genç kadın gıdıklanarak kıkırdayınca bu ses adamın çok hoşuna gitti. Biraz daha abartarak dilini boynunda gezdirirken Su, genç adamın saçlarını çekip gülerek

"Yapma." dedi. Koray, genç kadının isteğini kabul etti. Dilinin yerini dişleri aldığında ise Su "Koray!" diye inlemişti. Koray, "Beni mahvedeceksin." diye fısıldadığında sözleri Su'ya anlamsız bir homurdanma gibi gelmişti.

Koray en başta yaptığı davranışı düzeltmek için genç kadının içinden çıktı. Su'nun bedenine öpücükler kondurarak aşağı doğru inmeye başladı. Su itiraz edercesine onu yukarı çekmeye çalıştı, ona aldırmadan işine devam eden Koray, kafasını bacaklarının arasına yerleştirerek "Çok acıdı mı?" diye sordu.

Su, soruya cevap vermezken "Buraya gel Koray." dedi, genç adamı ellerinden çekerek.

Koray karşılık olarak genç kadının bacağının iç kısmını ısırdı. "Cevap ver güzelim." derken bir parmağını da Su'nun kadınlığında gezdiriyordu. Su zevkle inlerken fısıldadı. "Evet."

Koray diğer bacağına da öpüp yaladı. Su'nun klitorisini okşamaya devam ederek "Ne kadar çok?" diye sordu.

Su inleyerek "Lanet olsun Koray! Ne yapacaksan yap artık!" dediğinde Koray kıkırdayarak daha fazla uzatmayıp kadınlığının dudaklarını öpmeye başladı. Su'nun beli kıvrılarak yatakta havalandı. Koray elleriyle kalçalarını sabitledi. Dili ustaca hareket ederken Su çığlık atmamak için kendini sıkıyordu.

İnlemelerinin arasında bir ses duyduğunda telefonunun çaldığını fark etti. Orgazm olmak üzereydi ve başta telefonu umursamamıştı ama ısrarla çalmaya devam ediyordu. Koray da sesi duyarak kafasını kaldırırken "Bakacak mısın?" diye sordu.

Su küfürler ederek genç adamı üstünden atıp yataktan kalktı. Çantasını attığı yere gidip telefonu çıkardı. Koray yatağa uzanarak onun sinirle telefonu çıkartışını ve arayanı görünce endişelenmesini izledi. Su telefonu açtıktan kısa süre sonra "Tamam hemen geliyorum." diyerek telefonu kapattı. Kıyafetlerini toplamaya başladığında durumun ciddi olduğunu anlayan Koray "Su neler oluyor?" dedi.

"Lütfen Koray, şu an seninle uğraşamam. Gitmem lazım." diyen Su sutyenini bulamayınca "Lanet olsun nerede bu çamaşır?" diye bağırdı.

Koray yatağın köşesinden sarkan çamaşırı Su'ya uzattıktan sonra giyinmeye başladı. Normalde böyle bir durumda öfkelenirdi ama Su'nun yüzündeki ağlamaklı ifade susmasına sebep oluyordu. İkisi de giyindiklerinde Su, Koray'a bakmadan kapıya giderek odadan çıktı.

Koray onun peşinden giderek "Su bekle!" diye bağırdı. Asansörde genç kadına yetiştiğinde tekrar "Neler oluyor?" diye sordu.

"Koray bir şey olduğu yok, lütfen soru sorma."

Asansörden indiklerinde Koray, Su'nun peşini bırakmamakta ısrarcıydı. "Benim yüzümden başının belaya girmesini istemiyorum. Bir sorun mu var? Ne oldu? Yardım edebileceğim bir şey var mı?"

Otelden çıktıklarında Su'nun aklına oraya ne kadar çabuk giderse o kadar iyi olacağı geldi. Kararını vererek Koray'a "Beni devlet hastanesine götürür müsün?" dediğinde ikinci defa rica etmesine gerek yoktu. Koray çoktan arabasını getirmelerini söylemişti.

Yola çıktıklarında trafiğe takılınca Su, "Kahretsin!" diyerek ağzının içinde küfürlerini sıralıyordu. Üzgündü, eve gitmesi gerekirken ikinci defa arzularına yenilip Koray'ın peşine takıldığı için kızgındı. Oğlunu hastayken yalnız bıraktığı için pişmandı. İzin almalıydı bu gece kulübe hiç gitmemeliydi.

Koray ne olduysa Su'yu üzdüğünün farkındaydı. Önündeki trafiğin açılmasını beklerken Su'nun ağladığını belirten iç çekmeler kulağına gelince genç kadına dönüp elini tuttu. "Su ne oldu bilmiyorum ama zamanında yetişeceğiz. Tamam mı? Güven bana."

Su saçlarını önüne alarak genç adamın yüzünü görmesini engelledi. Onu ağlarken görmesini istemiyordu. Konuşamadığı için kafasını sallayarak onayladı.

Koray, trafiğin açılmayacağını anladığında ara sokağın birine girdi. Biraz yolu uzatacaktı ama beklemekten daha iyiydi. Yol boyunca Su'nun elini bırakmazken hastaneye geldiklerinde Su hızla kapıyı açıp acile doğru koştu. Koray hem onu yalnız bırakmak istemediğinden hem de merakında genç kadını takip etti.

Hastaneye girdiğinde Su, yaşça büyük bir kadınla konuşuyordu. Kadın ağlarken Su'ya bir şeyler söylüyordu, duyduklarıyla genç kadında ağlamaya başladı. Acilden sedyede küçük bir çocuk çıkardıklarında iki kadın da sedyeye koştu. Koray da arkalarından giderken Su'nun "Efe bebeğim." dediğini duydu. Çocuk "Anni!" diye fısıltı halinde konuştuğunda ise Koray'ın öne doğru attığı adımı havada kaldı. Geriye doğru bir adım çekildi. "Ne annesi be!" dediğinde genç adamı duyan Su hızla kafasını kaldırdı. Göz göze geldiklerinde Koray, genç kadının gözlerindeki pişmanlığı ve utancı gördü. Başından beri her şeyi yanlış anladığını ve Su'nun onu hiç

düzeltmediğini fark edince neye uğradığını şaşırdı. Efe aslında oğluydu ve Su çocuğunu sevgilisi sanmasına izin vermişti. Koray'ın kendini aşağılık bir adam gibi hissetmesine izin vermişti.

Genç adam hastanenin iç karartan bekleme odasındaki koltukların birine çökmüş eliyle saçlarını karıştırırken düşünüyordu. Su'ya öfkesi düşündükçe kabarıyor, onu nasıl sefil ve iğrenç bir adam gibi hissettirdiğini hatırlıyordu. Başkasının kadınına göz diktiğini düşünerek kendinden tiksinmişti Koray. Başka birine ait olan bir kadını arzuladığı için kendinden nefret etmişti. Onu aldatan arkadaşının ve eşinin durumuna kendisini soktuğunu bile bile istemişti Su'yu. Ve kendinden defalarca nefret etmesine neden olurken onların da böyle bir arzuya gem vuramamış olduklarını anlamıştı. Genç adamı en çok yaralayan belki de buydu. Onları anlamıştı. Su'dan kopamayacak kadar onu isterken aldatılmışlığının sebebini buna yormuştu ama yaşananların sadece arzudan öte bir şey olmadığını düşünürken yanılıyordu. Koray, Su'da sadece arzu değil huzurda buluyordu.

"Koray!" diye bir fısıltı kulaklarına çalındığında kafasını kaldırıp baktı. Su yaşadığı üzüntüyle genç adama bakıyordu. Sonunda Koray ile yüzleşmeye gelmişti. Koray "Çocuk nasıl oldu?" diye sorarken öfkesini dizginlemeye çalıştı. Ne de olsa bir çocuğun hayatı söz konusuydu. Eğer Koray hemen müdahale edip Efe'yi Tamer Bey'in tedavi olduğu hastaneye sevk ettirmeseydi her şey için çok geç olabilirdi. İlk gittikleri hastane fazla ilgilenmeden çocuğu beklemeye alırken Koray, çocuğun daha iyi bir kontrolden geçmesine inanarak buraya sevk ettirmişti ve haklı olduğu ortaya çıkmıştı. Efe havale geçirmek üzereydi. Diğer hastanede düşürdükleri ateşi yolda gelirken birden artınca az kalsın onu kaybediyorlardı. Koray hastanede uzun süre kalacaklarını anladığında daha önce hiç yapmadığı bir şeyi yaparak Bora'ya mesaj atıp gün içerisinde Eva'ya göz kulak olamayacağını söylemiş ve ondan izin istemişti. Neyse ki Bora fazla soru sormadan ona izin verdi.

Su iç çekerek "Doktorlar iyi diyor. Ateşini kontrol altına almışlar ama hâlâ özel odada." dediğinde ayağa kalktı. Su, genç adamın iri bedeninden uzaklaşmak için bir adım geri gitti. Koray kolunu kavrayarak uzaklaşmasına engel oldu. Madem çocuk iyiydi hesabını şimdi sorabilirdi. "Bana bir açıklama borçlusun Su!" Dişlerinin arasından konuşuyor, kendini kontrol etmeye çalışıyordu. Şu an o çocuk hasta olmasa Koray yapacaklarından korkuyordu.

Su etrafa endişeyle bakıp kolunu çekiştirerek "Koray, insanlar bize bakıyor lütfen." dedi.

Genç adam etraflarındaki meraklı gözlere gözlerini dikti. İnsanlar bakışlarını çevirdi ancak insanların tekrar onlara döneceğini biliyordu. Su'yu peşinden sürükleyerek koridora çıktı. Koridorun sonundan dönerek merdiven boşluğuna geldi. Genç kadını duvara yaslayıp eğilerek iki kolunun arasına sıkıştırırken "Seni dinliyorum." dedi.

Su paniğe kapılmamaya çalışıyordu ama faydasızdı. Daha önce umursamaz, dalgacı Koray'ı hiç böyle görmemişti. Gözlerindeki sinir o kadar fazlaydıki içinde yanan öfke ateşine genç kadın elini uzatsa dokunabilirdi. Su her zamanki dik başlılığıyla "Sana hiçbir şey açıklamak zorunda değilim Koray." dediğinde genç adam gözünü kapatıp açtı. Eliyle Su'nun çenesi kavrayıp sıktı.

"Çok zorluyorsun... şansını çok fazla zorluyorsun Su. Şu an senin boynunu kırıp atmamak için kendimle nasıl bir savaş verdiğimi bilmiyorsun."

Genç adamın öfkeyle söylediği sözler Su'nun sertçe yutkunmasına sebep oldu. "Beni suçlayamazsın. Bir sevgilim olduğu kanısına kendin vardın."

Koray'ın çenesindeki eli sıkıydı ama acıtmıyordu. Genç kadın çok iyi biliyordu ki Koray istese canını çok kolay yakabilirdi. Belki de hâlâ Koray'a meydan okumasının da sebebi buydu. Genç adamın canını yakacağına inanamıyordu. Hem zaten ona açıklama yapmak zorunda da değildi. Dediği gibi öyle düşünen Koray'dı ve Su sadece yanlışı düzeltmemişti. Çünkü o sıralar Koray'a güvenmiyordu. Düşüncelerinin onu uzak tutacağını varsaymıştı bir süre öyle de olmuştu ama o sıralar Su yanlışı düzeltmediğinden pişman olmamış mıydı?

Hayır! Buna izin veremezdi. Bir daha olmasına katlanamazdı. Koray'ın kalbine sızmasını istemiyordu. Onun gibi erkekler Su gibi kadınlarla gününü geçirir ve sonra arkalarına bakmadan giderlerdi. Su tekrar aynı şeyleri yaşayamazdı.

Koray cevap vermeden önce onun gözlerinden geçen karmaşayı gördü. Su kendiyle savaşıyordu. Genç adam *'Neden?'* diye düşündü. Su'nun gözlerindeki garip endişe genç adamın biraz yatıştırdı. "Ne hissettiğimi bilmiyorsun Su. Bilseydin bana bunu yapmazdın. Senelerce nefret ettiğim adamın konumuna düştüğümü sanarak nefret ettim kendimden. Başkasının

kadınına sahip olduğumu düşünerek seviştim seninle ve kendimden nefret ettim."

Su onun gerçekten acı çektiğini görüyordu ama Koray'ı kendinden uzaklaştırmalıydı. "O zaman sen de aşağılık bir adamsın Koray. Çünkü başkasının kadınına sahip olduğunu düşündüğün halde kendine engel olamadın." Su daha lafı bitmeden Koray'ın yüzünün aldığı şekille sözcüklerini geri almak istedi.

Genç adam sarsılarak geri çekildi. Su'nun söylediklerinin haklılığıyla bir kez daha yıkıldı. Ve bunun Koray'ı Su'nun gözünde nasıl bir duruma soktuğunu düşündü. Muhtemelen kız söylediği gibi Koray'ın aşağılık biri olduğunu düşünüyordu ve belki de haklıydı.

Koray söyleyecek söz bulamadı. Hiçbir şey demeden arkasını döndü ve gitti. Biraz nefes almaya ihtiyacı vardı. Arkasından Su'nun sessizce adını söylediğini duydu. Ses o kadar kısıktı ki belki de Koray genç kadının seslendiğini hayal etmişti.

Su fısıltı halinde "Koray!" derken arkasındaki duvardan güç almak istercesine daha çok yaslandı. Koray'ı istediği gibi uzaklaştırmıştı işte. Peki, neden kalbi sızlıyordu. Genç adamı yaraladığını bilerek sevinmeliydi. Sonuçta Koray onunla sadece arzusu için birlikteydi. Bunu ikisi de en baştan açık açık konuşmuştu ama neden Su'nun kalbi sıkışıyordu. Kendini toparlayarak duvardan ayrılıp bekleme odasına doğru döndüğünde az ileride Gülden Hanım'ı gördü. Yüzündeki ifadeye bakılırsa Koray ile olan konuşmalarını duymuştu.

"Ne kadarını duydun abla?"

Kadın endişeli ifadeyle Su'ya baktı, onun kızmasından endişelenmiyordu. Endişesi Su içindi. Onun kalbinin bu kadar yaralı olduğunu yeni fark etmişti. Genç adama sarf ettiği sözleri neden söylediğini tahmin edecek kadar iyi tanıyordu genç kadını. Ama bu kadar yaralı olduğunu daha önce hiç hissetmemişti.

"Yeteri kadarını duydum Su."

Su hiçbir şey demeden yanından geçip Efe'nin yanına gitmek istedi. Gülden Hanım kolundan tutarak durdurdu. "Yapma Su, bunu kendine yapma. Henüz çok küçüksün kızım." Söyleyemediklerinin arasında bu kadar çabuk küsme hayata diyordu. Tam olarak bunları dile getiremese de Su'nun onu anladığını bakışlarından görmüştü.

Su kafasını iki yana salladı. "Yapamam abla. Bunu kendime de oğ-

luma da yapamam. Artık lisedeki küçük kız değilim. Bir oğlum var, ona göre hareket etmeliyim."

Gülden Hanım onu çok iyi anlıyordu. Bu yüzden bir şey demedi. Bazı şeyleri zamana bırakması gerektiğini o da biliyordu. Su'nun gitmesine izin verirken "Kader bazen senin yerine karar verir kızım." diye fısıldadı.

Su, kadını duysada *'Benim kaderim baştan yazılmış.'* diye düşündü. Gülden Hanım'ın yanından uzaklaşarak Efe'yi aldıkları odanın önüne gitti. Kapının yanındaki bekleme sandalyelerine otururken tek düşündüğü oğlunun iyi olmasıydı. Hayattaki tek dayanağı oydu. Tekme tokat ailesinin evinden atıldığında tutunabildiği tek daldı oğlu. Onu kaybederse Su da kendini kaybederdi.

Saatler geçip giderken Su, odanın kapısından bir kere bile ayrılmamıştı. Gülden Hanım yanında sessizce oturuyor, dua ederek ona eşlik ediyordu.

Beklerken Su'nun gözleri sürekli koridorun diğer tarafına kayıyordu. Farkında olmadan Koray'ı beklerken çoktan gitmiş olduğuna inandırdı kendini. O istemişti sonuçta gitmesini, şimdi böyle çaresiz hissetmesine gerek yoktu. Ama Koray'ın oğlu için yaptıklarını da göz ardı edemezdi. Teşekkür etmesi gerekirken genç adama hakaret ederek kalbini kırmıştı.

Kafası son birkaç saattir alıştığı üzere tekrar koridorun girişine döndü. Koray'ın büyük adımlarla onlara yaklaştığını görünce kalbini sıkan elin gevşediğini hissetti. Rahat bir nefes aldı. Koray yanına geldiğinde yüzünü görebilmek için kafasını tamamen kaldırdığında "Koray!" diye başlamıştı ki Koray "Konuşma Su, şimdi sırası değil." dedi.

"Ama Koray..." diyerek konuşmaya çalıştığında ise genç adam o yokmuş gibi Gülden Hanım'a dönüp, "Dün geceden beri ayaktasınız. Boş odalardan birini ayarlattım. İsterseniz biraz dinlenin." dedi.

Gülden Hanım kafasını iki yana sallayarak "Yok oğlum, sağ ol. Efemin iyi olduğunu öğrenene kadar buradan ayrılmam." dediğinde Koray "Doktoruyla konuştum. Durumu iyi, bir şey olursa ben size haber veririm." diye karşılık verdi.

Su'ya dönerek "Hadi Su, siz biraz dinlenin. Ben burada beklerim." dediğinde genç kadın itiraz edecektiki Gülden ablasının gerçekten yorgun olduğunu görüp kafasını sallayarak ayağa kalktı. Gülden Hanım'ı da yanına alarak uzaklaşırken Koray, Efe'nin kaldığı odanın kapısında beklemeye başladı.

Saatlerce hastanenin bahçesinde bekleyip sinirinin yatışmasını sağladıktan sonra tekrar gelebilmişti. Su'ya olan öfkesi kendi yanlışlarını görmesiyle dinerken onları burada yalnız bırakamayacağını da anlamıştı. Üstelik onun hikâyesini de merak ediyordu. Evren'i arayıp Su'nun kaç yaşında olduğunu sorduğunda yirmi bir cevabını almıştı. Hastane kayıtlarına göre Efe üç yaşındaydı. Su çok küçük yaşta hamile kalmış olmalıydı. Peki, kocası neredeydi. Parmağında bağlılığını bildiren bir işarette yoktu.

"Koray?" diye seslenen kişiye döndüğünde Doktor Ahmet Bey'in yanına yaklaştığını gördü. Ayağa kalkarak elini uzatırken "Merhaba Ahmet Bey, nasılsınız?" diye sordu.

"İyiyim evlat, sen nasılsın? Arayıp ambulans istediğinde Tamer'e bir şey oldu sandım. Korkuttun beni."

"Kusura bakmayın bir arkadaşımın çocuğu rahatsızlandı acil olmasa sizi aramazdım."

"Sorun değil oğlum. Durumunu öğrendim şimdi, ateşini kontrol altına almışlar, kontrol için bekletiyorlar. Kanında da enfeksiyon çıkmış ama korkulacak bir şey değil."

Koray kafasını sallayarak adamı onayladı. "İlgilendiğiniz için sağ olun." dediğinde Ahmet Bey koluna hafifçe vurarak "İşimi yapıyorum. Şimdi gitmem gerekiyor eğer bir ihtiyacın olursa aramaktan çekinme" dedi. Adam, Koray'a veda edip uzaklaştığında Su koridorda göründü.

Koray arkasındaki koltuklara kendini bıraktığında Su da yanına oturdu. Elindeki bardaklardan birini Koray'a uzatırken sessizce "Teşekkür ederim." dedi. Koray sayesinde oğlu iyileşiyordu yoksa onu kaybedecekti. Genç adama kendini affettirmek istiyordu.

Koray bardağı alıp kahvesini yudumlarken bir şey söylemedi ama merak ettikleri aklını kurcalıyordu. Ancak aklındaki soruları sormak için uygun bir zaman değildi.

"Öyle demek istemedim Koray, özür dilerim." Genç kadının titreyen kısık sesiyle ona döndü. Koray, "Özür dileme Su. Yanlış bir şey söylemedin. Son zamanlarda düşünmeden hareket ettim ve onun karşılığını aldım. Bana sağlam bir ders verdin. Merak etme, sana kızgın değilim." dediğinde Su rahatlaması gerekirken üzüldü.

"Belli ki seni rahatsız etmişim. Sende uzak kalmam için bu şekilde davrandığını fark ettim. Bir daha olmayacak, yaptıklarım için ben de özür

dilerim." diyerek devam eden genç adam Su'nun pişmanlığından haberdar değildi.

Su itiraz ederek "Koray sadece senin hatan değildi. Bende sana karşılık verdim yani hata yaptıysak karşılıklı yaptık. Lütfen böyle konuşarak beni daha fazla mahcup etme." dediğinde Koray önüne dönerek "Tamam o zaman bir sorunumuz yok." dedi.

Bir süre ikisi de konuşmazken Koray "Babası nerede?" diye sorunca Su'nun tüm bedeni gerildi. İşte sabahtan beri beklediği soru gelmişti. Efe ile tanışan herkesin sorduğu ilk soru babası olurdu. Koray geç bile kalmıştı.

"Öldü." dediğinde boğazında oluşan yumruya engel olamadı. Koray "Üzgünüm." derken sesi gerçekten üzgün geliyordu. Su gerçeği söyleyememenin verdiği mahcubiyetle tekrar sessizliğe gömüldü. Koray ise *'Acaba onu sevmiş miydi?'* diye düşünmekten konuşamadı. Bir süre sonra hemşire gelip odaya girdiğinde ikisi de ayağa kalkıp kadının çıkmasını bekledi.

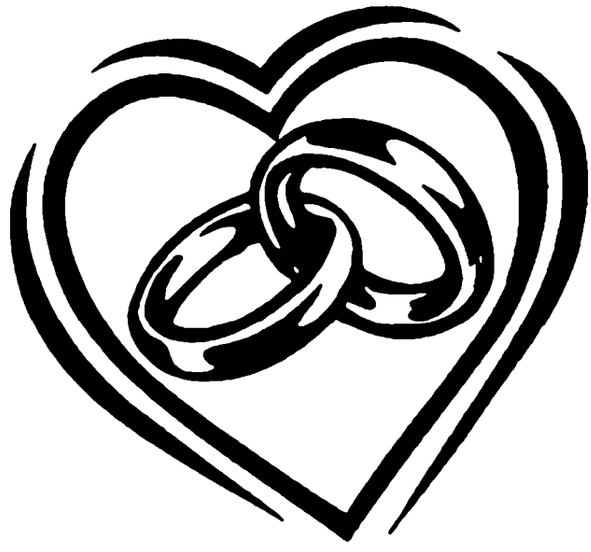
Hemşire çıktığında Su "Nasıl?" diye sorarken Koray da "İyi mi?" diye sormuştu. Hemşire ikisine de gülümseyerek baktı. "Merak etmeyin oğlunuzun durumu gayet iyi. Son testler için biraz daha kan aldık. Ateşi de normal, yakında onu görebilirsiniz." dedikten sonra uzaklaştı.

Su ile Koray birbirine baktı. Hemşirenin onları karı koca sandığı yere takılıp kalmışlardı. İkisi de acaba nasıl olurdu diye düşündü. Su, Koray gibi bir eşe sahip olmayı isterdi ama genç adamın bugün gördüğü ilgili tavrının dışında uslanmaz bir çapkın olduğunu da biliyordu. Onu kaç defa bardan farklı kadınlarla ayrılırken görmüştü sayısını bile hatırlamıyordu. Koray'ın telefonunun çalmasıyla girdikleri transtan çıktılar. Koray, Bora'nın aradığını görerek Su'dan uzaklaşırken, genç kadın da düşüncelerinin ağırlığıyla koltuklara çöktü.

Koray geri geldiğinde "Su benim çıkmam gerekiyor. Bir şey olursa ara, elimden geldiğince çabuk gelmeye çalışırım." dedi.

Su onun gideceğine üzülmüştü. "Önemli değil, Koray. Zaten elinden geleni yaptın. Sen işlerinle ilgilen, gerisini biz hallederiz."

Koray, genç kadına numarasını verdikten sonra oradan ayrıldı. Su'nun yanına gelen bir başka hemşire "Burada beklemeyin, oğlunuzu yarından önce göremezsiniz. Gidip dinlenin." dediğinde itiraz etmeden Gülden Hanım'ın dinlendiği odaya gitti. Sabah olduğunda oğlunu görebileceğinin sevinciyle uykuya daldığında bundan sonra hayatının kontrolünü kaybedeceğini hissediyordu.

BÖLÜM 9

Efe iki gün sonra hastaneden çıktı. Küçük çocuk hastalığın verdiği etkiyle halsizleşmişti ancak yine de iyiydi. Su oğlunu bırakıp işe gitmek istemese de iki gecelik yokluğunun açığını kapatmak zorundaydı. Efe hastanede olduğu süre boyunca işe gitmemişti. İki gecelik boşluk Su'nun ekonomisinde büyük bir kayıp demekti. Son birikmişini de Bayram denen şerefsize verdiği için elinde avucunda para kalmamış, hastane masraflarını bile ödeyememişti. Hoş zaten sormaya gittiğinde ödemesi gereken bir masrafta yoktu. Borçları biri tarafından kapatılmıştı. O birini tahmin etmek Su için zor değildi. Adı gibi emindi ki Koray tüm masrafı ödemişti. Bu yüzden de daha çok çalışması gerekecekti. Koray'a olan borcunu en kısa zamanda ödemesi gerekiyordu.

Bara geldiğinde Evren, ortalığı toparlamakla meşguldü. Yanına giderek "Hey selam!" dediğinde Evren ona döndü. Genç adam "Ooo Su Hanım sonunda gelebildiniz." diyerek sitem ettiğinde Su "Özür dilerim Evren. Mecbur olmasam seni zor durumda bırakmazdım biliyorsun." diye karşılık verdi.

Evren, genç kadına yaklaşıp kafasını ona doğru eğdi. "Hey şaka yapıyorum, izine herkesten çok ihtiyacın olduğunu biliyorum. Tek başına çalıştığın için en çok sen yoruluyorsun ama bu iki günde neyi fark ettim, biliyor musun?"

Su ona merakla bakıp "Neyi?" dediğinde Evren, kapıyı işaret ederek "Orada bekleyen adamların..." dedikten sonra masaları temizleyen garsonları gösterdi. "...garsonların, yani tüm çalışanların küçük bir parçada olsa

haklarında bir şey biliyorum. Ama..." deyip Su'yu gösterirken "...bana en yakın olan çalışanım hakkında bir bok bilmiyorum." diye ekleyerek güldü.

Su genç adamın ağzından çıkan küfre güldü. Evren kadar ince ruhlu birinin ağzında eğreti durmuştu. "Yanımda dura dura seninde ağzın bozuldu." diyerek konuyu dağıtmaya çalıştı, çünkü Evren'in Efe'yi öğrenmesini istemiyordu. Kimsenin öğrenmesini istemiyordu. Etrafındakilerin Efe'yi öğrendiğinde ne tepki vereceğini kestiremiyordu ki bu da onu deli ediyordu. Ya kötü düşünürlerse ya Su'ya acırlarsa ya da en kötüsü onu kötü bir kadın olarak görürlerse. Su bunları düşünmek istemiyordu. Bu yüzden Efe sır olarak kalmalıydı. Aslında Koray'ın bile öğrenmesini istemezdi. Tek umudu genç adamın ağzını sıkı tutmasıydı.

Evren "Su, seni zorlamak istemiyorum tamam mı? Senin hayatın, istediğin zaman anlatırsın ama şunu bilmeni istiyorum..." diyerek genç kadının omzuna elini koyup sıktı. "...ne olursa olsun yanında olurum. Anladın mı? Seni yargılamam ki yargılayacak konumda değilim. Yani kısaca benden çekinme, utanma."

Su, ailesinden görmediği anlayışı genç adamdan görünce duygulandı. "Teşekkür ederim Evren, bana çok iyi davranıyorsun." dediğinde Evren onun nemlenen gözlerini fark ederek "Hey, ne bu şimdi, ağlayacak mısın? Hadi ama sen... Erkek Fatma..." diye güldü. "...vay canına çok mu duygu yüklü konuştum?" diye eklemeyi de ihmal etmedi.

Su, genç adama gülüp omzuna yumruk attı. "Kes şunu." dedikten sonra işinin başına geçti. Bu ara Efe'nin hastalığından hassalaşan duyguları yaklaşan âdetinin etkisiyle daha da beter olmuştu. Bardakları yerleştirirken "Ota boka ağlar oldum." diyerek homurdandı.

Kapılar açılıp mesaisi başladığında iki günün ardından yoğunluğa ayak uydurması zor oldu. İki günde paslanmıştı sanki çoğu siparişi unuttu. Aklı karıştıkça sinirlendi. Bu kadar dalgın olmasının sebebi Koray olmalıydı. Gözleri sürekli kapıya kayıyor, genç adamın gelmesini bekliyordu. Gelseydi de ona borçlu kalmayacağını söyleyerek şu yükten bir kurtulsaydı. Koray'ın onu muhtaç biri olarak görmesini istemiyordu.

Sonunda beklediği oldu. Gecenin sonuna doğru Koray kapıdan girmişti. Doğru bara gelip oturdu. Su başka bir müşteriye servis yaptıktan sonra genç adamın viskisini doldurarak önüne bıraktı. Koray viskiyi alıp gülümseyerek yudumlarken "Artık öğrendin." dedi.

Su omuz silkerek "Devamlı müşterimsin, alışkanlık oldu." dediğinde Koray, kafasını onaylarcasına salladı.

Genç adam "Efe nasıl oldu? Taburcu olmuşsunuz." dediğinde Su bir an duyan var mı diye etrafına baktı. Koray da genç kadının verdiği tepkiyi anlamak için etrafına göz gezdirmişti ancak etrafta tanıdık kimse görülmüyordu. Su tezgâhın üstünden genç adama yaklaşıp kısık sesle "İyi, bilmiyormuş gibi de konuşma. Hastane ücretini ödemişsin." dediğinde genç kadının konuştuklarını birinin duymasından çekindiğini anlamıştı.

Genç adam Su'nun bütün dediklerini yok sayarak fark ettiği şeye odaklandı. "Efe'yi kimse bilmiyor mu?" diye sorurken yüzünden şaşkınlığı anlaşılıyordu.

Su, genç adamın yüksek sesle söyledikleri karşısında telaşla "Kapa çeneni Koray!" diye tısladı. Bir müşteri bira isteyince Su servis yapmak için gittiğinde Koray şaşkınlıkla genç kadını izliyordu. Su'nun gözleri suçluymuş gibi bakmaya başlamış yanakları kızarmıştı. Neler karıştırıyordu bu. Oğlundan utanıyor olamazdı bir kadın ölmüş kocasının çocuğundan neden utanırdı ki. Koray bunu düşünmesiyle "Yoksa..." diye fısıldamış, Su geri gelmişti.

"Hastane masraflarını sana en kısa zamanda ödeyeceğim söz." diyen Su'ya gözlerini devirerek "Bana borcun yok Su." dedi.

Su "Sen istesen de istemesen de ben sana o parayı ödeyeceğim Koray. Sana sormuyorum ve lütfen Efe konusunda ağzını kapat!" dediğinde Koray'ın aklına bir şey gelmişti.

İki gün sonra Eva ile Bora'nın nişanları vardı ve Koray oraya yalnız gitmek istemiyordu. Yanında götürmek istediği bir kadın vardı ve o da karşısındaydı. Kocaman gülümseyerek "Tamam, bana olan borcunu ödeyebilirsin ama benim istediğim şekilde." dediğinde Su genç adamın kocaman sırıtışına ek olarak söylediği sözleri duyunca yanlış anladı. "Lanet olsun sen sikinden başka bir şey düşünmez misin?" diye kızdığında Koray koca bir kahkaha patlattı.

"Ah be bebeğim, ben düşünmüyorum ama belli ki senin aklından çıkmıyor. İnan bana şu an aklımın ucundan bile geçmemişti." diyen Koray'ın cümlesiyle Su utancından kızardı. Utancını öfkesinin arkasına saklayarak "Siktir git Koray!" dedikten sonra müşterilerle ilgilenmeye gitti ama Koray'ın ne istediğini öğrenmediğini fark etti.

'Benim ne suçum var adamla doğru düzgün yaptığımız başka bir şey

yok ki, başka ne isteyebilir.' diye düşünen Su'nun zaten dalgın olan aklı daha da gitmişti. Üstüne Koray'ın sırıtarak onu izlemesi elinin ayağını birbirine dolaştırıyordu. Unutkanlığı yetmezmiş gibi bir de sakar olmuştu. Bir iki defa bardak kırarken Koray'a her baktığında genç adam, onunla dalga geçercesine gülümsüyordu. Su, buna daha çok sinirlenirken *'Neden hem heyecanlı hem sinirliyim?'* diye düşünüyordu. Sonunda kulüp sakinleşip sadece koltuklarda sızan sarhoşlar kaldığında Koray'ın karşısına geçerek "Tamam, ne istiyorsun?" diye sordu.

Genç adam "Önce bir içki alabilir miyim?" diyerek bardağını uzattı. Su elinden bardağı koparırcasına alıp "İlla süründüreceksin değil mi?" diye karşılık verdi.

Omuz silken Koray "Hep ben mi sürüneceğim?" dediğinde Su genç adamın hastanede söylediklerini hatırladı. "Üzgünüm Koray, gerçekten amacım seni üzmek değildi." Koray, boş ver dercesine elini iki yana salladı. "Konumuz o değil." dedikten sonra öne doğru eğilip "Benimle Bora ile Eva'nın nişanına gelmeni istiyorum." dedi.

Su onun isteğiyle gülmeye başlarken "Sen kafayı mı yedin?" dedi.

"Hayır, çok ciddiyim."

"Koray sen beni..." dedikten sonra kendini aşağıdan yukarı göstererek "...sosyetenin en ünlü çiftini nişanına götürmekten bahsediyorsun. Farkında mısın?" dedi.

Koray ne saçmalıyorsun sen dercesine genç kadına baktı. "Eva senin arkadaşın Su saçmalama." dediğinde Su, "Asıl sen saçmalama Koray. Eva ile ben arkadaş olamayacak kadar farklıyız, o sadece iyi bir müşteri." dedi. Su söylediklerine inanıyordu. Evet, Eva ile iyi anlaşıyor hatta yeri geliyor şakalaşıyorlardı ama Su onu arkadaşı olarak hiç düşünmemişti. Zaten Eva onun gizli saklı hayatını bilse belki de onunla hiç konuşmazdı. Gayrimeşru bir çocuk herkesin kabul edeceği bir şey değildi. Su oğlundan utanmıyordu ama insanların düşünceleri yüzünden onu gizlemek zorunda kalıyordu. Bu yüzden oğluna neredeyse hapis hayatı yaşatmaktan nefret ediyordu. Efe'nin ne bir arkadaşı vardı ne de başka bir şeyi, kimliği bile sahteydi.

Koray, "Offf Su!" derken genç kadını aksine ikna edemeyeceğini anladı. "Sen böyle düşünmeye devam et ama benim isteğim değişmedi. Hâlâ benimle o nişana gelmeni istiyorum. Başka bir şey de kabul etmiyorum..."

Genç kadın tam itiraz edecekti ki Koray "...ve unutmadan benim

seçtiğim kıyafetleri giyeceksin." diye ekleyerek kaşlarını oynattığında Su, "Hayatta olmaz!" diye çığlık attı.

"Kabul etmiyorum Koray, olmaz. Ben sana paranı öderim, hesabımız kapanır. Seninle bir yere gelemem." dediğinde Koray, kafasını yana yatırarak "Tamam ben de herkese bir oğlun olduğunu söylerim." dedi. Genç kadını bu şekilde tehdit etmeyi kendine yakıştıramamıştı ama Su'nun başka türlü kabul edeceği yoktu.

"Bu kadar aşağılık olabileceğini tahmin etmezdim. Ha pardon istediğini almak için ne kadar aşağıya düşeceğini daha önce görmüştük. Değil mi?"

Su'nun sözleriyle Koray'ın gülen yüzü birden asıldı. Su da gerildi ama dediğinden de dönmedi. Çünkü Koray'ın ona sürekli istemediği şeyler yaptırmasından bıkmıştı.

Koray, bardağını bitirip ayağa kalkarken cebinden çıkardığı parayı tezgâha atarak arkasını dönüp gitti. Su olduğu yerde kalırken Koray'ın hızlı adımlarla uzaklaşmasını izledi. Tezgâhı tutan eli sıkılaştı. Sanki Koray'ın hissettiği hayal kırıklığını kalbinde hissetmiş gibi kalbi sıkışıyordu. Koray'ın bedeni kapıdan kaybolduğunda minik yumruğunu mermer tezgâha geçirdi. "Lanet olsun!" diye bağırıp barın arkasından çıkarken koşarak Koray'ın peşinden gitti.

Kulüpten çıktığında Koray park yerindeki arabasına doğru gidiyordu. İçeride attığı hızlı adımların yerini yavaş ve sarsak adımlar almıştı. Su "Koray!" diye seslendiğinde Koray omzunun üstünden arkaya bakmış yoluna devam ederek "Ne o hakaretlerin bitmedi mi?" demişti.

Su kısa bacaklarıyla attığı hızlı adımlarla genç adamın sarsak adımlarının önüne geçti. Karşısına dikilip ellerini beline yerleştirerek "Kabul ediyorum." dedi.

Koray, Su'nun yanından geçerek arabasına doğru ilerlerken "İyi." dedi. Su'da genç adamla döndü ve sırtına bakıp "Bir şey demeyecek misin?" diye sordu. Genç adamın umursamaz tavrına şaşırmıştı. Tamam, çok bir şey beklemiyordu ama iyi deyip yoluna devam etmesi Koray'ın tarzı değildi.

Koray kafasını yukarı kaldırıp güldü. Genç kadına dönerek "Ne diyeyim Su?" derken ellerini önünde birleştirdi. Birleştirdiği ellerine göğsüne kaldırıp minnet duyuyormuş gibi davranarak "Beni çok mutlu ettin Su. İyi

ki kabul ettin. Önce ağzıma sıçtın, şimdi sıçtığını temizledin. Ah ne kadar mutlu oldum anlatamammı demeliyim?" dedi.

Su ona öfkeli gözlerle baktı. Sinirden yerinde tepinmek istiyordu. *'Neden bu adamla her şey çok zordu.'* diye düşünürken Koray'ın da aynısını onun için düşündüğünü bilmiyordu. Bir ayağını yere vururken Koray onu elleri belinde tek ayağıyla yeri döven halini kavgaya hazırlan küçük çocuklara benzetti.

Su ağzına gelen bütün küfürleri saymak istese de bir iki defa ağzını açıp kapattı. "Artık sana ne diyeceğimi bile bilmiyorum. Beni deli ediyorsun ya." diye çığlık atarak arkasını dönüp kulübe ilerledi.

Koray ise Su'nun geçirdiği küçük sinir krizini eğlenceli bulmuştu. Neşesi biraz yerine gelirken "Yarın üçte hazır ol. Elbise bakmaya gideceğiz." diye bağırdı. Aldığı karşılık ise uzaklaşan Su'nun kaldırdığı elindeki orta parmağıydı. Koray kafasını iki yana sallayıp kahkaha atarken kahkahası derin bir oflamaya dönüştü. "Ben de seninle ne yapacağımı bilmiyorum be küçük kaplan."

Ertesi günü saat üç olduğunda Su, telefonunun sesiyle yataktan fırladı. Kalkarken uyku sersemi arayanın kim olduğuyla ilgili türlü senaryolar üretti ama aklına hiç şebek Koray gelmedi.

Yataktan kalkıp çantaya koştuğu birkaç saniyede ailesinin başına bir şeyin geldiğini, Gülden Hanım'ın Efe'yi parka götürdüğü ve orada oğluna bir şey olduğunu düşündü. Sonunda telefonu bulup titreyen elleriyle çıkardığında arayanı görünce telefonu karşıdaki duvara fırlatmak istedi.

"Ne var Koray?" diye sinirle açtığı telefonun karşı tarafından Koray neşeli sesiyle "Aman ne güzel, sevimli kızımız yine pek neşeli." dedi. Su telefonu kendinden uzaklaştırıp "Sevimli kızın seni siksin Koray!" diye sinirle homurdanıp saçlarını çekiştirdikten sonra telefonu tekrar kulağına tutup "Ne istiyorsun?" diye sordu.

"Öncelikle sevimli kızımızın söylediğini yapmasını çok istesem de bozuk ağzının acil dezenfektana ihtiyacı olduğunu düşünüyorum. Ama daha da önemlisi seni nereden alayım?"

Burnundan soluyan Su, saate baktığında uyup kaldığını gördü. "Bana yarım saat ver hazırlanıp çıkıyorum."

"Tamam, sen hazırlanırken ben seni evde beklerim. Nerede oturuyorsun?"

"Koray ben gelirim dedim. Sen nerede olacağını söyle?" diye bağı-

ran Su'ya "Tamam kızma hemen, merkezdeki AVM'de seni bekliyorum." dedikten sonra "Eğer Efe'yi bırakamazsan onu da getir." dedi. Su bir an durakladı. Genç adamın isteğiyle neye uğradığını şaşırdı. Koray niye böyle bir teklif yapmıştı? Aynı soruyu Koray'da kendine soruyordu ama nedense hastanede gördüğü o afacanla tanışmak istiyordu.

Su bir an bunu düşündükten sonra kendine saçmalama diye karşı çıktı. "Gerek yok Gülden ablaya bırakırım." diyerek telefonu kapattı.

Odasından çıkıp banyoya geçerken koridorda ona doğru koşan Efe'yi gördü. "Anni uyanmışşş!" diye bağırarak kucağına atlayan oğluna sarıldı. Yanaklarından öpüp "Evet uyandı ve annenin çok acelesi var aşkım. Hadi Gülden teyzenin yanına git bakayım." diyerek Efe'yi indirip poposuna vurarak salona geri yolladı.

Su duş alıp çıktığında küçük dolabının karşına geçip sınırlı kıyafetlerine baktı. Kot, kot ve yine kot hepsi aynı model üç tane farklı kotu vardı. Zaten başka kıyafeti olmadığını da çok iyi bildiği halde neden ne giyeceğini düşündüğünü anlamadı. Eğilip katlanmış olan tişörtleri karıştırırken en altta Gülden Hanım'ın bir zamanlar ona aldığı ve Su'nun *'Bu çok dar ben bunu giyemem.'* diyerek bir kenara attığı siyah taytı gördü. Dudağını ısırarak taytı giyip giymemeyi düşünürken, ani bir kararla çekip aldı. Kaçarcasına ayağa kalktığında kafasını dolabın üst rafında çarpınca "Aptal dolap!" diye küfredip bir yandan da kafasını tutuyordu.

Dolapla kavga etmeyi bir kenara bıraktıktan sonra taytın üstüne bordo, uzun kollu bir tişört seçerek giyinmeye başladı. Giyindikten sonra aynada kendine baktığında elini beline koyarak tişörtün kapatmadığı poposuna baktı. "Ah kahretsin çanak gibi ortada." diyerek homurdanırken tekrar üstünü değiştirmeye üşenmişti.

"Herkes giyiyor Su sende giy, ne olacak?" diye söylenirken diğer yandan da "Herkesin seninki gibi koca bir kıçı yok!" diyerek kendine cevap veriyordu.

Dolabının rafından aldığı ama hiç kullanmadığı göz kalemini aldı. İri ela gözlerini biraz daha belirginleştirip dudaklarınada nemlendirici sürdü. Geri çekildiğinde ne yaptığını fark ederken, neden bu kadar hazırlandığını bilmiyordu.

Soluğu kesilip kalbi hızlanırken midesi hareketlendi. Bir anda ellerini ter basınca avuçlarını taytına sürtüp "Kızım Su kendine gel ya. Ne oluyor

sana?" dedi. Aynayla konuşmasına bir son vererek postacı çantasını alıp omzuna astı.

Salona girdiğinde Efe ile çizgi film izleyen Gülden Hanım'a "Abla ben çıkıyorum." dedi. Gülden Hanım, genç kadının kıyafetini görünce "Su, kızım ne güzel olmuşsun sen böyle." dedi. Su'yu süzdüğünde aldığı taytı giydiğini fark edince "Ay giydin mi? Bak demedim mi ben sana, çok güzel olmuş." diye ekledi.

Su'nun yanakları kızardı. "Of abla her zamanki kıyafetlerim işte bir tek tayt yeni diğerleri kirliydi o yüzden." diyerek yalan atarken Gülden Hanım'ın pantolonlarını daha yeni yıkadığını bildiğini unuttu.

"Hımm öyle mi iyi olmuş o zaman kızım bir değişiklik olmuş, güzel olmuş." diyerek gülümseyen Gülden Hanım'ın yüzüne kısık gözleriyle bakan Su "Ablaaa!" diye uyarırcasına konuştu. Gülden Hanım kucağında Efe ile ayağa kalkarak genç kadına yaklaştı. "Aaaa, güzel olmuş dedim kızım. Bir şey mi dedim?"

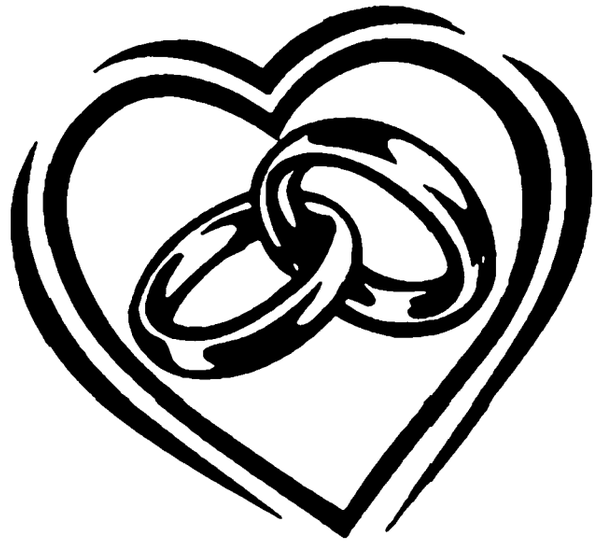
"İyi tamam neyse ben çıkıyorum." diyerek arkasını dönüp kapıya ilerlediğinde ise Gülden Hanım "Nereye?" derken Efe "Anni gitmeee." diye ağlamaya başladı.

Gülden Hanım'ın sorusu Efe'nin ağlamasıyla cevapsız kalırken Su, Efe'yi öpüp "Aşkım hemen geleceğim." dedi. Efe annesinin boynuna sarılarak bırakmadı.

Gülden Hanım, "Kızım nereye gidiyorsan çocuğu da götür. Bak durmuyor." dediğinde genç kadın "Abla okul için evrak işleriyle uğraşacağım. Onunla nasıl yapayım?" diye bir bahane uydurdu.

Gülden Hanım'ın dikkatli bakışlarıyla iç çekti. Söylediği yalanların altında ezilmekten korkunca Efe'yi kucağına alıp tekrar içeri yöneldi. "İyi bakalım sıpa, sende gel ama önce üstünü değiştirmemiz gerekiyor." diyerek oğlunun üstünü değiştirmeye gitti.

Gülden Hanım ise arkasından gülümsüyordu. Su'nun yalan söylediğini anlamıştı ve Koray ile buluşacağını tahmin ediyordu. Çünkü bugün her zamankinden farklıydı. O genç adamı sevmişti, Koray'ın Su'ya iyi geleceğini düşünüyordu. İçinden *'Sonunda yüzü gülecek inşallah.'* diye sevinerek salona gidip televizyondaki çizgi filmini değiştirdi. Takip ettiği bir dizinin tekrarını açtı. Kendi evinde duvarlar üstüne geliyordu. Onlar ana oğul gezerken o da evde biraz keyif yapardı.

BÖLÜM 10

Su, oğluna bir kot ile ona uygun mavi süveterli gömleğini giydirdikten sonra gömleğin yakasına da kırmızı bir papyon taktı. Oğlunun kırmızı ayakkabılarını da alıp giydirerek geri çekilip yakışıklısına baktı. "Sen ne yakışıklı oldun böyle?" diyerek Efe'yi öptü, küçük çocukta gülümseyerek sarıldı annesine. Su, Efe'nin saçlarını da taradıktan sonra "Hadi bakalım, gidelim artık küçük bey. Gorili daha fazla bekletmeyelim." diyerek Efe'nin elinden tuttu. Koridordan geçip dış kapıyı açtı, oğlunu kucağına alırken "Abla biz çıkıyoruz." diye seslendiğinde Gülden Hanım "İyi gezmeler." diye karşılık verdi. Su dışarı çıkıp kapıyı arkasından kapattı. Onun gezmeler demesinden evrak işi yalanına inanmadığını anlamıştı.

Kucağında Efe ile otobüs durağına giderken daha yolun başında yoruldu. "Annecim sen kilo mu aldın?" diye yakınırken alışveriş merkezine giden otobüse bindi. Efe annesinin saçlarıyla oynarken başını omzuna koyup esnedi. Su "Efe sakın uyuma. Gelmeyi sen istedin oğlum. Uyuyacaksan niye ağladın arkamdan?" diyerek Efe ile konuşuyordu ama Efe'den çıt çıkmıyordu.

Yol boyunca Efe uyurken otobüsten indiklerinde uyandı. Kafasını annesinin omzundan kaldırıp ilerideki parkı göstererek "Kaykay." diye bağırdı.

"Sonra aşkım önce şu gorili bulalım." diyerek telefonunu çıkarmaya çalıştı. Oysa alışveriş merkezinin karşısındaki kafeteryada oturan Koray, onları görmüş gülerek yanlarına yaklaşıyordu. Su'nun kucağındaki Efe'yi görmese az kalsın genç kadını tanımayacaktı. Asker postalları ve bol kot giymiş bir Su beklerken, tayt ve üstündeki dar bordo tişört ile oldukça dik-

kat çeken bir kadın ile karşılaşmıştı. Koray, genç kadına yaklaştıkça dar taytın içindeki poposunu daha rahat inceleme fırsatı bulmuştu.

Hâlâ genç adamı fark etmeyen Su, zor bela çıkardığı telefondan Koray'ı ararken "Allah bilir nerede bu gerzek?" diye homurdandı. Arkasından "Burada o gerzek!" diyen sesle irkildi.

Su, "Koray bu şekilde yaklaşmaktan vazgeç artık." diye bağırırken Koray gülerek önlerine geçmiş, bakışlarını Efe'ye yönlendirmişti. "Merhaba." diyerek elini uzattı.

Yabancılarla annesinin ve Gülden Hanım'ın izni olmadan konuşmayan Efe, annesine bakarak onay istedi. Su "Koray abi şu an için zararsız oğlum." dediğinde Efe, Koray'ın elini tutarak "Meyhaba." dedi.

"Ben Koray senin adın ne bakalım?" diyen Koray'a seyrek dişlerini göstererek gülümseyen Efe, dudağını ısırarak "Effe." dedi. Koray gülerek çocuğu Su'nun kucağından aldı. "Memnun oldum Efe. Sen çok ağır görünüyorsun anneyi şimdiden yormayalım. Çünkü o bugün çok yorulacak." diyerek Su'ya sırıttı. "Hani getirmeyecektin?" diye sorduğunda Su oflayarak "Beni bırakmadı." diye cevap verdi.

Koray alışveriş merkezine ilerlemeye başladığında Su, arkasından onu takip etti. "Oğlumu ben taşıyabilirim Koray." desede aslında memnun olmuştu. Çünkü kolları ağrımıştı bile.

Koray onu duymadan Efe ile sohbet ederken Su kafasını kaldırıp ikiliye baktı. Koray'ın uzun boyundan Efe'yi de aşağıdan görmeye çalıştı. Oğlunun yüzünü net göremese de Koray ne dediyse kıkırtısını duyuyordu. Koray ise Efe'nin kulağına eğilmiş "Senin annen çok cadı biliyor musun?" dediğinde Efe gülüyordu.

Tabii Efe'nin onu ispiyonlaması uzun sürmedi. Efe aşağıya doğru annesine bakarken "Anni Koyay sana cadı dediii." diyerek genç adamı ispiyonladığında Su "Sen de buna güldün mü oğlum? Aferin." diyerek homurdandı.

Efe "Ama öylesin siniylenince keyl oylandaki cadıya benziyoysun." dediğinde Koray koca bir kahkaha patlattı.

"Efe biz seninle çok iyi anlaşacağız oğlum." derken hâlâ gülüyordu. Su ise onları izlerken Koray'ın ağzından çıkan oğlum kelimesine takılmıştı. Evet, Koray onu öylesine söylemişti ama bu Su'nun yüreğine dokunmuştu.

Yürüyen merdivene geldiklerinde Koray, Su'nun önüne geçmesi için yana çekildi. Su önce çıktığında Koray bunu yaptığına pişman oldu.

Su'nun dik yuvarlak poposu tam önündeyken gözünü oradan alamıyordu. Arzusuyla boğazı kuruyup aklı farklı düşüncelere dalarken Efe onun saçını çekip ileride satılan balonları gösterdi. "Baakkk bayloonnn." dediğinde genç adam gerçeğe dönebildi. Sertçe yutkunup yürüyen merdivenlerden inmeden önce Su'nun kulağına eğilerek "Bu kıyafetlerini daha çok sevdim." diye fısıldadı.

Su'nun yanakları kızarırken "Diğerleri kirliydi." dediğinde Koray "Bence yıkama bırak hep kirli kalsınlar." diye karşılık verdi. Efe, aralarına kafasını uzatıp ikisinin konuşmasını bölerken "Ne konuşuyoysunuz siz?" dedi. Koray "Efe düşündüm de seninle anlaşamama olasılığımızda var!" diyerek *'Umarım her anımızı böyle bölmezsin.'* diye homurdandı. Çünkü Koray'ın artık ileriye dönük planları vardı.

Su için elbise bakmaya gitmeden önce Koray, Efe'ye balon almak için durdu. Efe'nin istediği helikopter şekilli balonu alarak yoluna devam ederken Su sanki onlardan bağımsızmış gibi ikiliyi takip ediyordu. Bir film izler gibiydi. Efe sanki onun değil de Koray'ın çocuğuymuş gibi, genç adam gayet rahat hareket ederken Su *'Ne yapıyorum ben böyle?'* diye düşünce denizlerinde kaybolarak arkalarından ilerliyordu.

Koray "İşte burası." diyerek bir mağazanın önünde durduğunda Su vitrindeki şık elbiselere baktı. Her birinin birbirinden pahalı olduğu belli olan elbiseleri incelerken Koray'a yaklaşıp "Koray." dedikten sonra cebindeki yüz lirayı düşünüp utanarak "Bunlara benim paramın yeteceğini sanmıyorum." diye ekledi.

Koray sinirle "Senden para istediğimi söylemedim Su!" deyince Su'da sinirlendi. "Kendi elbisemi kendim alabilirim." dedikten sonra vitrine bakıp tekrar adama dönerek "Daha uygun bir yerden." diye ekledi.

Koray onu dinlemeden içeri girdiğinde genç kadın arkasından "Koray!" diye tıslasa da oğlu adamın kucağında olduğunda Koray'ı takip etmek zorunda kaldı. Arkasından içeri girdiğinde Koray'ın önüne geçti. "Yeter bu kadar saçmalık. Ben gidiyorum ver oğlumu." diyerek Efe'ye uzandı. Koray genç kadını bir sinekmiş gibi eliyle kışkışladı.

Su sinirlenerek genç adamın koluna vurup Efe'ye tekrar uzandı. "Gel oğlum anneye." dediğinde Koray, genç kadını yine iterken Efe onları şaşkınlıkla izliyordu.

Su sinirle ardarda Koray'ın eline vururken "Ver oğlumu Koray!" diye bağırınca Koray kolunu kaldırıp genç kadının beline dolayarak kendine

çekti. Bir anda Koray'ın yan tarafına yapışan Su, gözlerini kocaman açıp adama baktı. Koray "Sus Su sus, yoksa seni herkesin içinde öperim." diye tehdit ettiğinde genç kadın "Se-sen..." dedi ama gerisini getiremedi.

Koray'ın sözleriyle Efe annesini kıskandı. "Anni menim öpemeysin."

Koray çocuğa sırıtarak "Ah annenin nerelerini öptüm bir bilsen." dediğinde Efe'nin kaşları çatılmış Su genç adamın göğsüne yumruk atmıştı. Belli oldu Koray'ın anne oğuldan çekeceği vardı.

Koray'ın daha diyecekleri vardı ama lafı "Nasıl yardımcı olabilirim?" diyen sesle bölündü. Hepsi birden yanlarına gelen satış elemanına baktı. Koray en sevimli gülümsemelerinden birini takınıp "Hanımefendiye elbise bıkıyorduk." diyerek Su'yu gösterdi.

Su, kızın dikkat çeken fiziğine ve simsiyah saçlarına tezat yemyeşil gözlerine baktı. Koray'ın sesindeki ekstra kibarlığıda fark etti. Su, genç adamı iterek kendinden uzaklaştırırken üstünü düzeltti. "Aslında şöyle bir baktımda elbiseleriniz tarzıma uymuyor. Teşekkür ederiz." Dediğinde görevli, "Lütfen bütün modellerimizi görmeden karar vermeyin. Eminim size uygun bir model bulabiliriz." dedi.

Su "Eminim bulursunuz ama benim onlara param yetmez be kızım!" diye homurdanırken genç kadını sadece Koray duymuştu.

Koray boğazını temizleyerek görevlinin dikkatini üstüne çekti. Gülümseyerek "Siz hanımefendiye bakmayın. Elinizdeki tüm modelleri gösterin." dediğinde satış görevlisi "Bu taraftan." diyerek mağazanın içine doğru ilerlemişti.

Koray, Su'yu beklemeden görevliyi takip etti. Genç kadın arkalarından ayaklarını yere vura vura giderken görevli "Tercih ettiğiniz bir renk var mı?" diye sordu. Ani gelen soruya Koray "Bordo." derken Su "Siyah." diye cevap vermişti.

Kızın bakışları ikisi arasında gidip gelirken Koray, Su'nun öldürücü bakışlarına yenilerek "Tamam siyah olsun" dedi.

Zaten Su'yu zorla mağazaya sokmuştu, zıtlaşmanın gereği yoktu. Satıcı çeşit çeşit kıyafetleri gösterirken Koray, Su'nun hiçbirini denemek gibi bir niyeti olmadığını anladığında "Siz hepsinden Su'nun bedeninden olanları ayırın denesin. Böyle bakmakla olmaz." dedi.

Su "Ne?" diye bağırırken gözlerini irice açıp Koray'a döndü. "Burada bir sürü model var Koray, hangi birini deneyeceğim?" dediğinde Koray omuz silkip "Aralarından seç o zaman." dedi.

Su bol ve kabarık elbiseleri seçerek oflaya puflaya kabinlerin yolunu tutarken Koray'da Efe ile beklemek için koltuklara oturdu. Satıcı kız yanlarına gelip "Allah bağışlasın oğlunuz çok tatlı." deyince Efe parmaklarıyla oynadığı oyundan kafasını kaldırıp Koray'a bakmış sanki kızın söylediği hoşuna gitmiş gibi genç adama sırıtmıştı. Onun seyrek dişli gülen suratını izleyen Koray içinde tarif edemediği bir duygunun kıpırdadığını hissetti. Daha önce hiç çocuğu olacağını düşünmemişti ama Efe'nin oğlu olmasını isterdi.

Efe'ye gülümseyip kıza "Teşekkür ederim." diyerek açıklama gereği duymadı. Tam bu sıra kabinden çıkan Su, Koray'ın kızla gülerek konuşmasını görmüş kıskançlıktan çatlamıştı. *'Niye kıskanıyorsun salak, sana ne adam istediğine yavşar.'* diye homurdanırken yine de dikkatlerini çekmek için "Nasıl olmuş?" diye bağırdı ters bir sesle.

Koray genç kadına baktı, Su'nun üstünde emanet gibi duran elbiseyi inceleme gereği bile duymadan "Olmamış." dedi.

Su bir şey demeden kabine girdi çünkü olmadığını kendiside biliyordu. Bir başka elbise giyerken tekrar çıktığında kızı, oğluyla oynarken görünce bu sefer oğlunu kıskandı. *'O benim oğlum.'* diye bağırmak isterken içinden kendi kendini azarlayarak *'Kimse senin değil demedi zaten çatlak karı.'* diyordu. Ellerini beline koyarak kendi iç dünyasındaki savaşa sinirlenen Su, alt üst olan duygularına küfretti. Koray ise Su'nun halini fark edip gülerek ayağa kalktı. Genç kadının yanına giderek "Su, iyi misin?" diye sordu.

Su önüne düşen saçı üfleyip "Değilim, senin yüzünden sinir harbi yaşıyorum. Of Koray nereden çıktı bu nişan işi?" diyerek kızdığında Koray gülerek "Benden çıkmadı güzelim. Şikâyetini Eva ile Bora'ya sun." dedi.

Arkalarından Efe'nin şen sesi geldiğinde ikisi de kızla oynayan Efe'ye baktı. Koray "Kız erkekleri tavlamayı biliyor." derken şaka yapmıştı ama Su onu ciddiye almıştı.

Gözlerini kısarak Koray'a baktı. "Evet belli oluyor Koray Bey. İsterseniz oğlumla biz işinize mâni olmayalım. Akşamlık eğlenceniz çıktı." dedikten sonra arkasını dönüp kabine girdi.

Koray, genç kadının arkasından baka kaldı. Su'nun sinirini tek bir şeye yorarak "Kıskandı!" deyip sırıttı. Kabine giren Su ise Koray'a elbisenin nasıl olduğunu sormadığını fark ettiğinde *'Of! Bunu da ben beğenmedim.'* diyerek elbiseyi çıkartıp bir başkasını giydi. Aklında ise Koray'ın

söyledikleri vardı. Gerçekten kızı beğenmiş miydi? Akşam için numarasını vermiş miydi?

Giydiği elbiseye önce kabinde kendisi baktı. Bu seferkinin biraz daha iyi olduğunu düşündü ama dışarı çıktığında Koray yine beğenmemişti.

Koray genç kadının ardı ardına giydiği elbiselerde tek bir şeyi fark etmişti. Su hepsini kalça tarafı bol modellerden seçmişti. Su kabine hareketlendiğinde ondan önce içeri girip giymek için seçtiği diğer modellere baktı. Hepsinin aynı tarz olduğunu görünce "Bunları boşuna deneme hiçbiri olmaz." dedi.

Su, genç adama "Neden?" diye sorarken Koray dışarı çıkmış satış görevlisine "Bakar mısınız?" diye seslenmişti. Kız Efe ile oynadığı el oyunundan kafasını kaldırıp baktığında bir sorun olduğunu anlayarak ayağa kalktı.

Koray, kıza Su'yu gösterip "Vücut hatlarını ortaya çıkaran modelleri gösterir misiniz?" dediğinde Su "Hayır! Hiç gerek yok, ben o tarz elbiseler giymem." diye karşı çıktı. Bu sefer sert bakışların hedefi Su olmuştu. İki inatçı öfkeli bakış birbiriyle çatışırken Efe satış görevlisinin arkasından koşarak gidip bir elbisenin eteklerine yapıştı. "Anni bu olsun." derken elbiseyi sallıyordu.

İkisi de Efe'ye döndüklerinde görevli "Evet o çok güzel bir model Efeciğim." diyerek Efe'yi yanağından öptü. Su'nun kızın saçını başını yolmasına az kalmıştı.

Koray da onların yanına gitti. Elbiseyi askıdan alarak Su'ya gösterirken "Bence de bu olsun." diyerek sırıttı.

Su "Olmaz!" desede "Anni lütfeynnn." diyen oğlunu kıramadı. Elbiseyi Koray'ın elinden koparırcasına alarak kabine ilerledi.

Elbiseyi giyip dışarı çıktığında Su kafasını eğip elbiseyi kontrol ediyor nasıl durduğuna bakıyordu. Straptez üstü yüzünden iç çamaşırını çıkarmak zorunda kalmıştı. Bedenini tamamen sıkmasından dolayı göğüsleri yukarı kalkmış, poposu da arkadan fırlamıştı. Su böyle giyinmeye hiç alışık olmadığından önünü çekiştirdi. Karşısına baktığında ağzı açık onu izleyen Koray'ı gördü.

Koray, Su çıktığından beri gözünü kırpmadan onu izliyordu. Beyaz dolgun göğüslerini vücudunu saran elbiseden belli olan kalçasını görünce sertçe yutkundu. "Bu-bu olmaz" diyerek elini sallayıp Su'ya üstünü değiştirmesi için kabini işaret etti.

Su ise onun bu halinden memnun olarak inadına "Hayır, bence de bu olsun." diyerek sırıttı. Üstündeki elbiseden hoşlanmasada sırf Koray'a inat giyebilirdi.

Koray, ona doğru yaklaşıp kulağına eğildi. "Bu elbiseyi giyersen, gecenin sonu sen, ben ve yatak üçlüsünden oluşur güzelim. Bunu göze alıyor musun?" diyerek geri çekilip meydan okuyan bakışlarını Su'nun gözlerine dikti.

Su ise ona sinsice gülümsedi. "O üçlünün yabancısı değilim güzelim." diyerek onu taklit ettikten sonra arkasını dönüp üstünü değiştirmek için kabine gitti. Ve arkasında sallanan poposunu izleyen bir Koray bırakmıştı. Su'nun açık açık teklifini kabul ettiği de Koray'ın gözünden kaçmamıştı.

Su kendi kıyafetlerini giyip elbiseyle birlikte dışarı çıktığında elbiseyi görevliye uzatıp "Tamam bu olsun." demişti ki gözüne etiket takıldı. Fiyatı görmesiyle gözleri dışını fırladı. "Yok, yok vazgeçtim olmasın." dediğinde ödeme yapmak için elini cüzdanına atan Koray dönerek ona baktı.

Genç adam "Ne oldu, az önce çok cesurdun?" diyerek ona sırıtınca Su, Efe'yi kucağına aldı. Koray'ın da kolundan tutarak dışarı sürüklemeye başlamıştı. Görevliyi şaşkınca arkalarında bırakarak dışarı çıktıklarında Koray "Ne oldu Su?" diye sordu. Su'nun gözleri kocaman açılmıştı. "Sen kafayı mı yedin Koray? Bir elbiseye o kadar para verilir mi? Benim maaşımın beş katı o elbise. Çüş be! Bunlar resmen soyguncu olmuş. Yok arkadaş olmaz. Ben o elbiseyi giyersem bir yeri sökülecek, yırtılacak diye düşünmekten kalp krizi geçiririm..."

Su'nun sözleri dudağına yapışan Koray'ın dudaklarıyla bölündü. Farkında olmadan ağzını aralayıp ona izin verdiğinde Koray genç kadını belinden tutarak kendine çekmişti ki yüzünde patlayan tokadın şak sesiyle geri çekilmek zorunda kaldı.

"Lan!" diyerek kafasını çevirdiğinde kaşlarını çatmış ona öfkeyle bakan Efe ile karşılaştı. "Anni menim!" diyerek Koray'a arkasını dönüp Su'nun boynuna sıkıca sarılan Efe'yi şaşkınca izledi. Su, Koray'ın kızaran yanağına ve şaşkın yüzüne bakarken gülmeden duramadı.

Koray neye uğradığını şaşırırken Efe'nin vurduğu yeri kaşıyarak "Elide ne ağırmış arkadaş." diyordu. Gülen Su'ya ise gül sen gül bakışları atarken "Boşuna gülme hanımefendi daha elbise seçmedik. Bir tane bulana kadar buradan çıkmak yok yürü." diyerek Su'yu başka bir mağazaya yönlendirdi.

Her mağazada Su elbise denemekten bıkarken Efe de artık zorluk çıkamaya başlamıştı. Alışverişin geri kalanında Efe, Koray ile konuşmamış, annesinin kucağından ayrılmayarak sürekli mızmızlanmıştı. En son girdikleri mağazadan da çıktıklarında Su tükenmişti. Koray ise karşısında gördüğü oyuncak mağazasını gözüne kestirdi. Efe'nin gönlünü nasıl alacağını bulmuştu. Annesine Koala gibi yapışan çocuğa bakarak "Efe bak karşıda ne var?" dedi.

Efe genç adama omzunu silkerek "Hıhh." derken Koray "Ama bak karşıda kocaman bir yarış arabası var." dedi. Bu cümle çocuğun ilgisini çekmişti. Efe'nin kafası kalkmış arkasını dönerek Koray'ın gösterdiği yere bakmıştı. Koray "Hadi gel oraya gidelim." diyerek kollarını uzattığında Efe bir annesine bir ona uzanan kollara bakarak bir süre düşündükten sonra Koray'a kollarını uzatmıştı.

"Bir oyuncak arabaya satıldık, yazdım bunu Efe Bey." diye arkalarından homurdanarak giden Su ise aslında önünden giden iki erkeği eğlenerek izliyordu.

Koray, Efe ile mağazadaki bütün oyuncakları denerken Su gözleri dolarak onları izledi. Efe, Koray ile oyuncaklara bakıp uzaktan kumandalı arabalarla oynarken çok mutlu görünüyordu. Elinden geldiğince Efe'ye babasızlığı hissettirmemeye çalışsa da bir babanın yerini tutamayacağını da biliyordu. Şu an için Efe küçük olduğundan fazla sorunla karşılaşmasalarda büyüdükçe babası ile ilgili sorular sormaya başladığında sorunları bir çığ gibi büyüyecekti.

Gözünden bir damla yaş aktı. Su bunu fark ederek hemen arkasını dönüp gözünü kuruladı. Tekrar ikiliye döndüğünde ellerinde oyuncaklarla ona doğru geldiklerini gördü. Koray aldıklarını paketletmek için kasaya giderken Su da koşarak peşlerinden yetişti. Tam ağzını açmış *'Gerek yok, alma.'* diyecekti ki Koray onun söyleyeceklerini hissederek "Ağzını bile açma Su. Sakın! Pişman ederim." dediğinde Su'nun açılan ağzı pat diye kapandı.

Oyuncakları paketlettiren Koray, Efe'yi kucaklayıp poşetleri de aldı. Dışarı çıktıklarında "Ben çok acıktım. Ya siz?" deyince Su, Efe'ye uzanarak "Yeter artık biz gidelim Koray. Gülden abla merak edecek." dedi.

Koray "Merak etseydi arardı Su, yemek yiyelim ben sizi bırakırım." dedikten sonra "Ne yemek istersin Efe?" dedi. Efe yumruğunu havaya kaldırarak "Piyzaaa." diye bağırdı. Koray da onu taklit edip "Piyzaaa yiyelim

o zaman." diyerek ilerlemeye başladığında Su bir kez daha onları takip etmek zorunda kaldı.

Arkalarından ayaklarını sürüyerek giderken, iş saatine az kaldığını fark etti. Bu yorgunlukla işe gittiğinde bütün gece ona zehir olacaktı.

Su, yemek boyunca karşısında Efe'yi bir bacağına oturtmuş Koray'ı izledi. Bütün gün yaşadıklarından sonra daha fazla bu manzaraya dayanamamıştı. Boğazı düğümlenerek ayağa kalktığında "Ben lavaboya gidiyorum." diyerek uzaklaştı onlardan.

Daha arkasını döner dönmez gözyaşları yanaklarından süzülmeye başladığında "Niye ağlıyorsun geri zekâlı?" diye kendini azarlıyordu. Kadınlar tuvaletine girdiğinde direk lavaboya gidip elini yüzünü yıkadı. Sürdüğü kalem gözaltlarına bulaştığında "Bir pandalığın eksikti Su aferin, salak." diye aynadaki yansımasıyla konuşmaya başladı. "Hayır, niye ağlıyorsun aptal? Niye duygusala bağlıyorsun şimdi hiç olacak şey mi bu?" diye konuşmaya devam ederken arkasındaki kabinden çıkan kadın Su'ya garip bir şekilde bakarak "İyi misiniz?" diye sorunca Su "Oradan bakınca iyi gibi mi görünüyorum?" diye patladı.

Kadın "Deli!" diyerek dışarı çıktığında ise Su arkasından "Sensin deli koca göbek." diye bağırıyordu. "Allah'ım ne oluyor bana?" diye kendi yaptıklarına inanamazken gözaltlarını temizleyerek dışarı çıktı.

Koray ile Efe'nin yanına gittiğinde çantasını sandalyeden alıp "Gidelim mi artık?" dedi.

Koray genç kadının yüzünün halini görünce "Ne oldu Su? Biri bir şey mi yaptı?" diye hemen onun arkasına bakıp bir tehlike aradı. Su "Yok bir şey, sadece yoruldum. Daha işe gideceğim Koray." dediğinde "Tamam, gidelim." diyen Koray genç kadının söylediğine inanmamıştı. Bir şey olduğu ortadaydı ama ne olduğunu çözemiyordu.

Koray onları eve getirdiğinde Efe uyuyordu. Su, Efe'yi kucağına aldığında Koray'da çocuğa aldığı oyuncakları alarak genç kadını takip etti. Gülden Hanım onların geldiğini pencereden görmüş kapıyı gülümseyerek açmıştı. Su'nun kucağındaki Efe'yi alarak "Ben yatırırım ver bana." derken Koray'a "Hoş geldin oğlum." dedi.

Arkasını dönüp Efe'yi yatırmaya gitmeden önce ise "Gir içeri oğlum bir kahve iç." demeyi ihmal etmemişti.

Su şaşkınca kadının arkasından baktı. Koray ise fırsatı değerlendirerek içeri girip kapıyı arkasından kapattı. "Geç bari." diyen Su'nun gös-

terdiği yere doğru ilerledi. Salona girdiğinde Koray, evin eski eşyalarını ve rutubetli duvarlarını fark etti. Elindeki poşetleri koltuğa bırakıp Su'nun kahve yapmaya gittiği yere ilerledi. Genç kadını sinir edeceğini bildiği bir tonda "Sade olsun." dedi. Su "Peki, Koray Bey!" diye tısladı.

Su kahveyi yaparken kısa süre önce başına gelenleri hatırladı. Bir an ürperse de arkasındakinin Koray olduğunu düşünerek rahatladı. Kahveyi yapıp Koray'a ikram etti. Gülden Hanım hâlâ ortada görünmeyince ne yapmaya çalıştığını anlayarak '*Ben sana sorarım abla!*' diye içinden geçirdi.

Koray kahvesini yudumladı. "Gülden Hanım neyin oluyor?" diye sorduğunda Su daha sonra gelecek soruları engellemek için "Bu seni hiç ilgilendirmiyor Koray." dedi. Koray'ın merakını daha çok kabarttığının farkında değildi.

Su soruları engellemek için ani çıkış yapmıştı ama Koray'ın bütün gün yaptıklarından sonra bu kadar sert davrandığına da pişman olmuştu. Boğazını temizledikten sonra gözlerini masanın örtüsüne dikerek, "Bugün için teşekkür ederim Koray. Efe çok mutlu oldu." dedi.

Koray "Peki ya sen?" dediğinde kafasını kaldırıp genç adama baktı. Koray, "Sen mutlu oldun mu?" diyerek sorusunun yenilediğinde genç kadın kafasını sallayarak gülümsedi. "Efe mutluysa..." dedikten sonra omzunu silkerek "...ben de mutluyum" diye ekledi.

Kahvesini bitiren Koray "O zaman teşekkür etme." diyerek ayağa kalktı. "Hadi seni de işe bırakayım." dediğinde Su onun söylediklerini çok fazla düşünmek istemeyerek "İyi olur." dedi.

Çıkarken "Abla biz çıkıyoruz." diye seslendi. Gülden Hanım hemen odadan çıkarak "Ah kalkıyor musunuz? Efe uyandı da onu uyutmaya çalışıyordum." derken gereksiz bir açıklama yaparak kendini de açık etmişti.

Koray gülümseyerek "Kendinize iyi bakın." dediğinde Gülden Hanım "Sende oğlum, yine bekleriz." diye karşılık verdi. Su kadına sus artık dercesine bakıp, "Görüşürüz abla." diyerek Koray'ın arkasından çıktı.

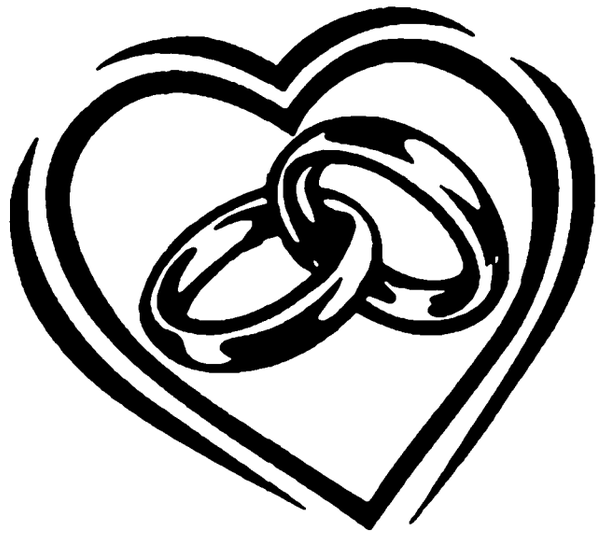
Kulübün önüne geldiklerinde ise Su'nun içi içini yiyordu. Araba durunca inecekken Koray'a "Sende gelsene." dedi. Koray onun bu teklifi yapmasına şaşırdı. Kabul etmek isterken "Teşekkür ederim işim var." diyerek reddetmek zorunda kaldı.

Bunun üstüne Su daha çok meraklandı. "Hımm, ne işin var?" diye sorduğunda Koray koltukta genç kadına doğru dönüp sırıtarak "Niye merak ettin Su?" dedi.

Su "Ne merak edeceğim canım, genelde gelirdin ya o yüzden ben şey yaptım..." desede Koray gülerek "Hadi ama Su asıl sormak istediğini sor" dedi. Su kafasını çevirip arabadan dışarı bakarken "O kızla mı buluşacaksın?" diye geveledi.

Koray onun ne dediğini zor anlamıştı. "Hangi kız?" diye sorduğunda "O sülük işte sana ve Efe'ye yavşayan." cevabını alınca kahkaha attı. "Kızın yavşama aralığı baya bir genişmiş yediden yetmişe." diyerek gülmeye devam etti.

Su sinirle arabanın kapısını açtı. "Sana bir şey diyenin ben yedi ceddini!" diye saymaya başladı. Öfkeyle kapıyı çarparak kapatmadan önce Koray'ın "Bora'nın yanına gideceğim." dediğini duydu. Duyduklarından memnun kalan Su'nun yüzünde geniş bir gülümseme oluştu.

BÖLÜM 11

Su, gergin bir halde salonda ileri geri yürürken Gülden Hanım "Ah yeter, otur artık kızım başımı döndürdün." diye bağırdı.

Su, Gülden Hanım'a cevap vermesede dediğini dinleyerek koltuğa, yanına oturmuştu. Nişan günü gelip çatmıştı işte. Su hiç istemese de Koray yüzünden mecbur gitmek zorundaydı. Üstelik onca yapılan masraftan sonra gitmese ayıp olurdu. Üstündeki elbiseye tekrar baktı. "Bir şey olmasa bari." diye fısıldadı korkarak.

Su'yu duyan Gülden Hanım "Merak etme kızım, hem ne olacak elbiseye?" dediğinde, "Abla beni bilmiyor musun? Ben bunun içinde yürüyemem. Bir yere takar yırtarım, kesin." diye karşılık verdi.

Gülden Hanım "Yırtılmaz korkma." desede Su emin olamıyordu.

Alışveriş merkezindeki maceralarının ertesi günü bir adam kapılarına dikilmiş, Koray'ın selamını söyleyerek elindeki kutuyu Su'ya verip gitmişti. Genç kadın kutunun içindeki elbiseyi gördüğünde az kalsın kalp krizi geçiriyordu. Sinirle Koray'ı arayıp ağzına gelen bütün küfürleri saydıktan sonra telefonu kapatmıştı. Karşılığında aldığı tek cevap ise bir mesajdı; '***Evet, kesinleşti. Acil olarak ağzına dezenfektan lazım.***' yazmıştı. Su mesaja da sinirlenmişti. Ancak kutunun içindeki diğer kutuyu açtığında sinirden adeta tepinerek çığlık atmıştı. Kocaman topuğu olan platform siyah ayakkabıyı gördüğünde gecenin sonu gözlerinde canlanmıştı. Su ayağı alçıda hastane odasında yatıyordu.

Su ayakkabılara alışmak için fırsat bulduğu her an yürüme çalışması yapmıştı. Ama hâlâ alıştığı söylenemezdi.

"Sen dua et Efe uyudu yoksa zor giderdin." diyen Gülden Hanım'a

bakarak "Sorma abla ya uyumasaydı saçımı da yapamazdın zaten." dedi. Saçını Gülden Hanım maşa yapmasına yardım ederken makyajını da internette gördüğü bir teknikle kendisi yapmıştı.

Kapı çaldığında Su ayağa fırlayarak "Geldi." dedi. Ayağındaki topuklularla sallanarak koşarken Gülden Hanım'ı güldürmüştü.

Bir hışımla açtığı kapıda '*Kaç saattir nerede kaldın lanet olasıca?*' diye saydıracakken karşısında gördüğü manzarayla nutku tutuldu.

Her zaman spor giyinen Koray, siyah takım elbisenin içinde çok şık görünüyordu. Beyaz gömleğinin üst düğmesi açıkken yakalarını yukarı kaldırmış takımda bile araya bir serserilik katmıştı. Hafif uzun olan saçlarını arkada toplamış, kirli sakalını da tıraş etmişti. Elindeki bir demet gül ise sanki kıyafetini tamamlamıştı. Su onu süzmesiyle ağzından hayran bir tınıda çıkan "Vavvv!" sesine mâni olamadı.

Koray da aynı şekilde Su, kapıyı açtığı an onu süzmeye başladı. Omuzlarından aşağı dökülen dalga dalga saçlarını takip ederek elbiseden taşan dolgun göğüslerine geldiğinde göğüslerinin üstünde parmaklarını gezdirmek istedi. '*Kendine gel oğlum hops!*' diyerek kendini uyarırken gözlerini vücuttan ayırıp Su'nun yüzüne odakladı. Gözlerini belirgin ve buğulu gösteren makyajını fark etti. Ah onu bu kadar makyajlı ilk defa görüyordu. Ne de yakışmıştı.

Su vavvv dediğinde, elinde olmadan ukalaca sırıtıp iki elini yana açarak kendi etrafında dönerek genç kadına görsel bir şölen sundu.

Su ise onun elindeki demete takılmıştı. Ona mı almıştı? Neden almıştı? Koray ona gül mü almıştı? Aklından bunları geçirirken Koray kocaman gülümsemesiyle tekrar karşısında durdu. Sinirlenmeye çalışsa da Koray'ın gülümsemesi bulaşıcıydı.

İkisi kapıda dikilmiş birbirlerine sırıtarak bakarlarken mezuniyet törenine giden liseli bir çift gibiydiler. İçeriden Gülden Hanım "Gidiyor musunuz kızım?" diye seslenmese kapıda saatlerce dikilebilirlerdi.

İkisi de anın büyüsünden sıyrıldı. Koray elindeki demeti Su'ya uzatmış sonra geri çekerek içinden bir tanesini ayırıp demeti tekrar Su'ya uzatarak "Bunlar senin için." dedi. Su titreyen elleriyle çiçekleri alırken sessizce teşekkür etti. İlk kez bir erkek ona çiçek veriyordu. Böyle şeylerin fazla abartıldığını savunurdu ama şimdi kalbinin heyecanla atışını hissettikçe, hiç de abartılmıyormuş diye düşündü. Bu çok güzel bir duyguydu. İlk defa kendisine değer verildiğini hissediyordu.

Su kendi düşüncelerine dalmışken Koray "Su?" dediğinde "Hı." diyerek ona baktı. Koray kafasını eğip ayakkabısına baktığında Su onun içeri ayakkabıyla girmek için izin istediğini anladı. Onun parlak ayakkabılarına bakarken "Geç, sorun olmaz." dedi.

Koray içeri girerken Su arkasından genç adamı takip etti. Televizyon izleyen Gülden Hanım, kapıdan giren Koray'ı görünce gülümseyerek "Hoş geldin oğlum." dedi. Koray "Hoş bulduk." dedikten sonra elindeki tek gülü kadına uzattı.

"Gelirken burada iki güzel kadın olduğunu unutmuşum, kusura bakmayın. Bu tek gülü sizin için ayırdım. Sizin gibi tek ve özel." dediğinde Gülden Hanım'ın yanakları kızarmış genç kızlar gibi kıkırdamıştı.

"Ah yakışıklı çocuk, sen kadınların kalbini çalmasını çok iyi biliyorsun." dediğinde Su, Koray'ın her yaştaki kadının üstündeki etkisine bir kez daha şahit olmuştu.

Genç adam, Gülden Hanım'ın sözleriyle "Maalesef çok iyi bilmiyorum. Bilseydim istediğim kalp çoktan benim olurdu." dediğinde ise Su duyduklarına inanamadı. Koray açık açık bir şeyi mi ima etmişti, yoksa o mu yanlış anlamıştı?

Birden elindeki demeti hatırladı. Mutfağa gidip vazo yerine kullanmak için kavanoz çıkardı. Çiçekleri kavanoza koyarak arkasını döndüğünde "Gidelim mi?" diye sordu.

Koray "Tamam." dediğinde ikisi kapıya ilerledi. Gülden Hanım da onları kapıya kadar geçirmişti. Arkalarından "İyi eğlenceler." diyerek kapıyı kapattığında Su'nun topuklu ayakkabı ve elbiseyle imtihanı başlamıştı.

Platform topuklularla yürümek ölümken elbisenin balık kesimi adımlarını daha çok kısıtlıyordu. Önden önden giden Koray ile iyice sinirlendi. Sonunda dayanamayarak elbisenin eteğini tutup dizinin üstüne kadar ters bir biçimde katladı.

Daha rahat yürüdüğünde "Oh be!" dedi. Koray içeride kırdığı pottan kendi düşüncelerine dalmış genç kadını unutarak önden ilerlemişti.

Su'nun sesiyle kendine gelip arkasına döndü. Genç kadının halini görmesiyle gülerek kolunu uzatıp "Yeni bir tarz olmuş. Bence elbise bu şekilde kendini daha çok göstermiş." dedi.

Su ona kızsa da düşme korkusundan genç adamın koluna girerek "Kapa çeneni!" dedi.

Dar merdivende birbirlerine yapışarak inerken, Koray'ın gözleri sü-

rekli Su'nun göğüslerine kayıyor, onun eşsiz yasemin kokusu burnuna doluyordu. Apartmandan çıktıklarında Su, Koray'ın önünde eğilerek eteklerini düzelttiğinde genç adam boğazından taşmak üzere olan sesi zor durdurdu. Su arkasında olan bitenden habersiz arabaya ilerledi. Koray, genç kadın arabanın kapısını açmadan önce yakaladı. Bir elini arabaya koyarak diğerini Su'nun beline sarıp kadını kendine çekti.

Su dengesini kaybedip belindeki ele yapışırken Koray'ı kalçasında hissettiğinde gözleri kocaman açıldı. Genç adam kısık bir sesle "Bebeğim boşver nişanı, biz direk bir otele gidelim. Ben bu halde bütün gece duramam." diye inledi. Su derin bir nefes aldıktan sonra hemen arkasındaki ayağın üstüne topuğunu geçirdi.

Koray acıyla sıçrayıp geri çekilirken Su sinirle "Geber Koray! İnşallah hiç boşalama da sürekli mor toplarla gez!" diye homurdana homurdana kapıyı açıp arabaya bindi.

Koray genç kadının beddualarını duyduğunda gözlerini irice açtı. Hızla şoför tarafına dolanıp arabaya bindi.

"Su o laflarını geri al güzelim. Bir erkeğe öyle beddua edilir mi? İnsaf be!" diyen Koray ciddi ciddi Su'dan dediklerini geri almasını istiyordu. Su kahkaha attıktan sonra "Of Koray sür artık şu arabayı. Mümkünse bir an önce bitsin bu gece." dedi.

"Süreyim tabii süreyim de gecenin sonunda seni de sürebileceksem uçururum bu arabayı." diyerek kaşlarını oynatan Koray'a ters bir bakış attı. "Koray o önündekini kesip ağzına tıkmadan önce çalıştır şu arabayı." diye bağırdığında Koray hemen arabayı çalıştırdı. "Ya bu akşam senin benimkiyle derdin ne kadın? Hem böyle güzel olarak çocuğu heveslendir hem de onu kesmekle tehdit et." dedikten sonra önüne bakarak "Korkudan havası kaçmış balon gibi söndü zavallıcık." dedi.

Su kafasını iki yana sallayarak genç adama gülerken "Sen iflah olmazsın." dedi.

Nişanın yapıldığı otele geldiklerinde Su arabadan inmeden derin bir nefes aldı. Vale kapısını açtığında "Hadi hayırlısı." diyerek attı adımını.

Koray hemen yanına gelip kolunu uzattığında elini genç adamın koluna koyarak "Düşüp rezil olursam seni öldüreceğim Koray." dedi.

Birlikte içeri yürürlerken Koray, etrafını kontrol ederek bir sorun olup olmadığına baktı. Su'nun sözleriyle gülümseyerek "Merak etme ben seni tutarım." dediğinde Su "Hah!" diye bir ses çıkarınca Koray daha çok güldü.

Gazetecilerin arasından geçip otele girdiklerinde Koray'ın adamlarından biri yanına geldi. Koray, Su'ya "Sen geç, ben de geliyorum." dedi. Su genç adama "Kafayımı yedin sen?" diye bağırdı. Birden yükselen sesiyle insanlar onlara döndü. Koray, genç kadına yaklaşıp "Güzelim sesini biraz alçalt." derken etrafa gülümseyip bir sorun olmadığını göstermeye çalışıyordu.

Su ise onun kolunu çimdikleyerek "Tanımadığım insanların arasına beni tek başıma gönderip, ne halt etmeye gideceksin acaba?" dediğinde koruma gülmüş, Koray'ın bakışları adamı bulmuştu.

Gülüşü boğazına takılan adam öksürdü. Koray, Su'ya dönerek "Ben aynı zamanda Bora'nın güvenlik sorumlusuyum. Biliyorsun, değil mi? Her şeyin yolunda olup olmadığını kontrol etmem gerekiyor." dedi.

"Madem öyle, madem bu gece çalışacaksın beni neden getirdin Koray?" diye tıslayan Su'nun laflarıyla pes etti. Onu bekleyen adama odaklanarak "Bir sorun var mı?" diye sordu.

"Yok, efendim her şey kontrol altında."

Koray kulağındaki minik kulaklığı çıkartıp aktifleştirdikten sonra tekrar taktı. Yakasındaki mikrofonu da aktifleştirip "Alfa konuşuyor, beni duyuyor musunuz?" diyerek çalışıp çalışmadığını kontrol etti.

Kulağına gelen evet efendim cevaplarından sonra "Güzel, bütün gece gözünüzü dört açın. En ufak bir olayda bana ulaşmanızı istiyorum. Kolay gelsin arkadaşlar." diyerek direktiflerini verdi. Ardından yanındaki adama "Bu gece kontrol sende." dedi.

Adam kafasını sallayarak "Nasıl isterseniz efendim." dediğinde Su'ya tekrar kolunu uzatarak içeri ilerlemeye başladı.

Koray'ın az önce yaptıklarını ve konuştuklarını dikkatle dinleyen Su ise içeri girerlerken merakından çatlamıştı.

"Sen sürekli kulağında o şeyle mi geziyorsun?"

Koray ona kafasını sallayarak cevap verdiğinde Su "Peki, senin onları duyduğun gibi onlarda seni duyuyor mu?" dedi.

Koray yine kafasını salladığında Su tıslayarak "Koray sakın bana biz onca şeyi yaparken tüm adamlarının dinlediğini söyleme." dedi. Koray genç kadına şaşkınlıkla baktıktan sonra kahkahalarla gülmeye başladı. İkili içeride de oldukça dikkat çekerken Su etrafında onlara bakan zengin iş adamları ve eşlerine bakıp Koray'ın koluna ikinci bir çimdik attı.

Genç adam canının acısıyla gülmeyi kesti. Su, "Lütfen zaten gerginim. Bütün ilgiyi üstümüze çekip durma." dedi. Koray, Su'yu sakin bir köşeye yönlendirdi. Önlerinden geçen garsonun tepsisinden iki kadeh alarak genç kadına uzattı. "İç, biraz gevşetir." dedikten sonra az önceki sorduğu soruyu cevapladı. "Sorunun cevabı ise tabii ki hayır... Ben teşhirci miyim? Herkese en özel anlarımı naklen yayın yapayım."

Su içkiden bir yudum alıp omzunu silkerek "Senden her şey beklenir." dedi. Koray genç kadına gülerek kafasını iki yana salladı. Su, gergince bulunduğu ortamı izliyordu. Birkaç simayı tanımıştı. Daha önce kulüpte de gördüğü kişilerdi. Yani müşterileri. Su bir kez daha benim ne işim var burada diye düşünürken Koray onun gerginliğini fark etmişti.

Koray'da genç kadın gibi etrafını incelerken karşısındaki çift dikkatini çekti. Su'yu dürterek kafasıyla adamın yaşlı, kadının genç olduğu ikiliyi gösterdi. "Kadının surat ifadesine bak öfkeli, bence buraya gelmeden önce atışmışlar." dediğinde Su karşısındaki çifte bakarak "Olabilir." dedi.

"Olabilir mi? Bence kesinlikle atışmışlar. Hatta kadın seks istemiş adamda yaşlı olduğu için onu tatmin edememiştir."

Koray'ın dedikleriyle Su'nun içkisinden aldığı yudum genzine kaçınca öksürüklere boğuldu. Gözleri sulanırken öfkeli gözlerini Koray'a dikti. "Bir kere de başka bir şey düşünmez misin, sen be adam!" dediğinde Koray gülümseyerek "Ama gerginliğin gitti gördün mü?" dedi.

Su genç adamın ne yapmaya çalıştığını anladığında gülümsedi. "Gerçekten çok farklı yöntemlerin var Koray." dediğinde Koray kulağına eğilip "Aslında gerginliğini dağıtacak çok daha farklı yöntemlerimde var ama sanırım o zaman teşhirci oluruz." dediğinde Su dirseğini Koray'ın kaburgalarına geçirdi.

Çok geçmeden Eva ve Bora çifti kapıdan göründüğünde bütün ilgi onlara yönelmişti. İlk dans için piste çıktıklarında Su herkes gibi onları hayran kalarak izledi. Uyum içinde yaptıkları dans genç kadının hoşuna gitmişti. Eva'nın çok cesur bir kadın olduğuna bir kez daha şahit oldu. Bütün ilgi onların üstlerindeyken Bora ile yaptıkları dansı sorunsuz bitirmişlerdi. Su kendisinin böyle bir kitlenin önünde dans edebileceğini düşünemiyordu. Çünkü genç kadın dans etmeyi bilmiyordu. Evet, bir kulüpte çalışıyordu daha önce defalarca farklı danslara şahitlik etmişti ama kendisi hiç denememişti.

Çift misafirlere hoş geldiniz demeye başladığında Su, gözleriyle iki-

liyi takip etti. Çift bir süre sonra onlara yöneldiğinde gerginliği tekrar arttı. Eva'nın ne tepki vereceğini bilemiyordu ama bu tepkiyi de beklemiyordu.

Eva onu fark etmesiyle "İnanamıyorum Su!" diye bağırdığında Su, "Kızım bağırmasana." diyerek Eva'yı azarladı. Eva kahkaha atarak genç kadına sarılıp "Bu sen misin?" diye sordu. Su konuşmasa Eva onun olduğuna inanmazdı. Çünkü gördüğü seksi kadın tanıdığı Erkek Fatma'ya hiç benzemiyordu.

Koray "Ah bir de bana sor?" dediğinde Eva ağzı kulaklarında Su'dan ayrıldı. Bir Koray'a bir Su'ya bakarak "Yoksa siz..." demişti ki ikisi de aynı anda "Yok öyle bir şey." dedi. Eva daha çok gülünce Su genç kadının kolunu çekiştirerek "Kızım gülüp durmasana." dedi.

Su, Eva'nın gözlerindeki eğlenen pırıltıları görünce biraz rahatladı. Eva'nın senin burada ne işin var dercesine bir tepki vermesini beklemişti ama o tam aksine Su'nun orada bulunmasından memnun gibiydi.

Evren ile Buket de yanlarına gelince Eva abisine sarılırken Buket'i uzaktan selamladığında Su onların arasının açık olduğunu fark etti. Evren'in nişanlısını ikinci görüşüydü ama kızla hiç sohbeti olmamıştı. Şimdi de onlara mesafeli dururken Eva'nın arkasından başka bir çift gruba katıldı.

Adam Bora ile Eva'yı selamlarken Su, Bora'nın sert sesini duyunca meraklanmış yanındaki Koray ise kıkırdamıştı. Su, ona neler oluyor dercesine baktığında Koray "Boş ver." dedi.

Biraz sohbet ettikten sonra Bora, Eva'yı çekiştirerek yanlarından götürdüğünde hepsi birlikte sohbet etmeye başladı. Su gelenlerin kardeş olduğunu öğrenirken Mete'nin Koray gibi uslanmaz bir çapkın olduğunu da fark etti.

Mete genç kadına elini uzatarak "Beni bu güzel hanımefendiyle tanıştırmayacak mısınız?" dediğinde Koray "Hops yavaş gel!" diyerek arkadaşını uyardı. Mete, Su'nun elini öpüp bıraktığında "Ama olmaz ki bütün güzel kadınları kapmışsınız." deyince yanındaki kardeşi gözlerini devirdi.

Onlar sohbet etmeye devam ederken Koray pistte dans edenleri görünce Su'nun kulağına eğilerek "Hadi dans edelim." dedi. İşte Su'nun korktuğu başına gelmişti.

Kafasını iki yana sallayarak "Olmaz Koray." dediğinde Koray onu belinden tutup dans pistine doğru yönlendirmeye başlamıştı bile. Genç adam "Hadi ama..." diye ısrar edince Su, "Koray ben dans etmeyi bilmiyorum." diye tısladı.

"Tamam, ben seni yönlendiririm. Çok kolay, istersen ayaklarımın üstüne bile basabilirsin." diyen Koray, Su'nun topuklularını hatırlayarak "Aslında basmasan da olur." diye lafı çevirdi.

Su itiraz etmeye devam ederken Koray onu ilerletmeye devam ediyordu. Dans eden çiftlerin arasına geldiklerinde Su "Koray yemin ederim bir gün ecelin benim elimden olacak." diye saydırdı. Koray bir elini genç kadının beline yerleştirip kendine çekerek diğeriyle de elini tuttu. "Şişşş sakin ol bebek, her şey kontrol altında." diyerek dans etmeye başladığında Su da ayaklarına bakarak genç adama uymaya çalışıyordu.

Koray, sürekli ayaklarına bakan genç kadının kafasını kaldırdı. "Bana bak Su." dediğinde Su gözlerini genç adamın gözlerine sabitledi. Koray belindeki eliyle Su'yu yönlendirmeye başladı. "Gördün mü, bu kadar basit." diyerek gülümseyen Koray adımlarını hızlandırdı. Su ile ortada dönmeye başladığında genç kadın "Koray yavaş." desede genç adam halinden memnun gülümseyerek onu yönlendirmeye devam etti.

Zamanla alışan Su rahatlayıp gülümsemeye başladı. Koray'ın yüzü bir anda donarak yerinde durduğunda Su ne olduğunu anlamadı. Koray "Ne oldu?" diye kükrediğinde Su "Koray?" dedi. Koray, Su'yu pistin ortasında bırakıp gitmeden önce "Burada bekle Su." demişti.

Koray sakin kalmaya çalışarak çıkışa ilerledi. Yanından geçtiği Mete "Nereye?" diye sorduğunda "Geliyorum." diyerek salondan çıktı.

Su bir anda yalnız kalmasıyla etrafına bakındı. Tabii ki genç adamın dediğin yapmadı. Kötü bir şey olduğunu hissedip koşarak Koray'ın arkasından balo salonundan çıktı. Koray'ın çıkış kapısından koştuğunu gördüğünde ayakkabıları ve elbise koşmasına engel oluyordu. Eğilip elbisenin etek ucundan tuttu. Dikiş yerinden dizlerine kadar yırttıktan sonra ayakkabılarını çıkartıp eline aldı.

Koray'ın arkasından dışarı çıktığında Su otopark alanındaki küçük grubu gördü. Nefes nefese koşarak yanlarına gittiğinde gördüğü manzarayla soluğu kesildi. Eva titreyerek Bora'nın yarasına tampon yapıyor, Koray yerde yatan adamın nabzını kontrol edip Eva'yı sakinleştirmeye çalışıyordu. Eva'nın beyaz elbisesi Bora'nın kanıyla kırmızıya boyanırken siren seslerini duyan Su rahatladı. Bunu kim yapmıştı? Niye yapmıştı deli gibi merak ediyordu. İlk geldikleri gün bu iki adam hakkında birçok dedikodu çıkmıştı ama Su, Koray'ı tanıdıkça onun mafya olabileceğine ihtimal vermiyordu.

Ambulans hemşiresinin ilk müdahaleyi yapması için geri çekilen Eva kalkmaya çalıştığında Su, genç kızı yakaladı. Belinden destek olarak kalkmasına yardımcı olup biraz geri çekti. Bora'yı sedyeye koyup götürürlerken arkalarından Eva'da hareketlendiğinde Su karşısına geçerek ona sarılıp başka tarafa yönlendirmişti.

Ambulansı başka bir araçla takip ederlerken Eva yıkılmış görünüyordu. Su *'Aynı durumda Koray olsa ben ayakta durabilir miyim?'* diye düşünürken gözü arabayı süren genç adama kaydı. Genç adamın da Eva'dan farkı yoktu. Su gözlerindeki korkuyu görmese Koray'ın sadece işini yaptığına inanırdı ama kulaklıktan gelen haberi duyduğu an yüzünün aldığı şekli görmüştü. Sonrasında ise Koray otomatik pilota bağlamış gibi davranmaya başlamıştı. Kısa sürede hastaneye geldiklerinde üçü birden sedyenin arkasından koştu. Direk ameliyata alınan Bora'nın arkasından kapılar kapandığında ne yapacaklarını bilemeyerek şaşkınca ayakta kaldılar.

Eva kriz geçirmeye başladığında sakinleştirici vererek odaya aldılar. Su, Eva'nın yanında kalırken Koray olayın iç yüzünü öğrenmek için adamlarıyla konuşmaya gitti.

Koray adamlarıyla konuştuğunda kimsenin olaya şahit olmadığını öğrendi. Bu durum öfkeden gözünün dönmesine sebep olmuştu. Genç adamın sesini duyan Su, Eva'nın yanından ayrılarak koridora çıkmıştı. Koray öfkeden çıldırmış halde adamlarıyla konuşuyordu. Mete aradığında ise nişandakilerin hiçbir şeyden haberdar olmadığını hatırladı. Koray durumu kısaca izah ettikten sonra ameliyathaneden çıkan hemşireyi görerek Mete ile konuşmasını sonlandırdı.

Hemşireye yaklaşarak "Bora nasıl?" diye sordu. "İyi olacak beyefendi." dedi hemşire. "Çok kan kaybetmiş ama doktorlarımız ellerinden geleni yapıyor. Neyse ki kurşun kalbe isabet etmemiş, yoksa her şey için çok geç olabilirdi." diyerek uzaklaştı.

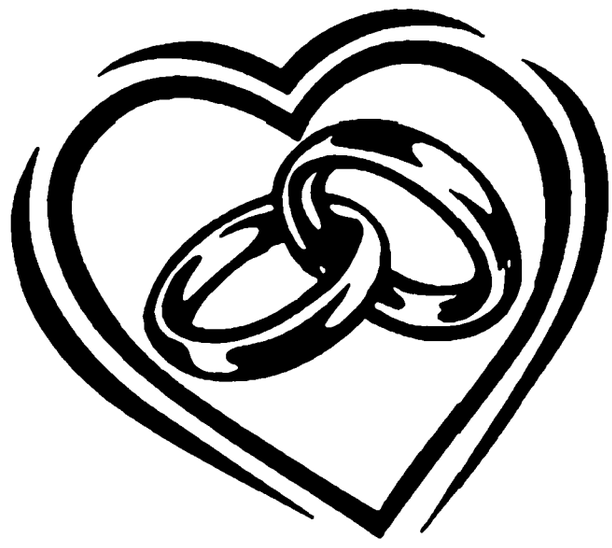
Koray rahat bir nefes alarak bekleme koltuklarından birine oturduğunda Su da genç adamın yanına geldi. Başını ellerinin arasına alarak öne eğilen Koray, Su'nun yırtılmış elbisesini ve çıplak ayaklarını gördü.

"Elbisene ve ayakkabılarına ne oldu?"

"Ayakkabılar ve elbise koşmamı engelliyordu" diyen Su umursamazca omuz silkti. "Alışmadık götte don durmazmış." dediğinde Koray sırıtarak kafasını iki yana salladı. Bu kadın üzgünken bile onu neşelendirebiliyordu.

Olanları öğrenen diğerleri de hastaneye geldiğinde Koray, Tamer Bey'in öfkesinin hedefi olmuştu. Yaşlı adam açık açık Koray'ı işini yapamamakla suçladığında genç adam sesini çıkartamadı. Tamer Bey haklıydı. Koray, Su'ya kapılarak işini aksatmış ve arkadaşını koruyamamıştı.

Bora ameliyattan çıktığında herkes rahat bir nefes almıştı. Koray, Su'nun daha fazla orada beklemesini istemeyerek adamlarından biriyle genç kadını evine gönderdi. Kendisinin daha yapacak çok işi vardı. Öncelikle arkadaşını vuran adamı bulup yaptığı hatayı düzeltmeliydi.

BÖLÜM 12

Bora uyanır uyanmaz hastaneden çıktığında Koray'ın işleri de artmıştı. Bora'yı istirahat etmesi için malikâneye yerleştirirlerken Tamer Bey kontrolü ele aldı. Koray bambaşka bir Tamer Bey ile tanıştı. Gerçek ortaya çıkmıştı. Koray'ın adamlarının ihaneti sonucu Bora vurulmuştu. Bora'yı öldürmeye çalışan üvey kardeşi Salih'ti. Bora'nın vurulmasına sebep olanları cezalandırmak isteyen Tamer Bey'in karanlık tarafı ortaya çıktığında Koray kendi sağlığı için adamın işine karışmamaya karar vermişti.

Tamer Bey, Koray'a ve adamlarına hesap sorduktan sonra Efe'yi sorduğunda genç adam şok olmuştu. Yaşlı kurt, Koray'a açıkça her şeyden haberdar olduğunu bildirmişti.

İki gündür Su'yu göremeyen Koray, o günün akşamı daha fazla dayanamayarak kulübe gitti. Kafasını dağıtmaya ihtiyacı vardı. Her gün Bora'yı vuran Salih'in izini sürmekten sıkılmıştı. Akıntıda kürek çekmek gibiydi onlarınki bir yere varabildikleri yoktu.

Su ise nişanda olanlardan sonra Koray'ı deli gibi merak etdiyordu. Ama o gece olanlar genç kadını korkutmuştu. Evren'den Bora'nın iyi olduğunu öğrenerek rahatlasa da onların içinde bulunduğu durumu merak ediyordu. Kimse neden vurulduğunu veya kimin vurduğunu bilmiyordu. *'Belki de bize söylemiyorlar.'* diye düşünen Su, Koray ile görüşmelerine son vermesi gerektiğine karar verdi. Hayatı yeterince karışıkken bir de oğlunun hayatını tehlikeye atamazdı. Koray'dan hoşlandığının farkındaydı ama o artık cahil liseli bir kız değildi. Düşünmesi gereken bir oğlu vardı. Sırf kendi istek ve arzuları için Efe'nin hayatını yok sayamazdı.

Su, bunları düşünürken dalgınca işini yapıyordu. "Hey barmen!" di-

yen tanıdık sesi duyarak kafasını kaldırdı. Koray'ın sırıtan yüzüne bakarken gülümsemek istese de yüz ifadesini bozmadan genç adamın karşısına geçip "Ne alırdınız?" diye sordu.

Koray, genç kadının tavrına şaşırdı. Ellerini iki yana açıp "Ne bu şimdi ne oldu?" dediğinde Su "Hiçbir şey." dedi.

Genç adam, kıza dikkatle bakarken kafasını sallayıp "Her zamankinden." dedi. Su siparişini hazırlamak için uzaklaştığında Koray'ın gözleriyle genç kadını takip ediyordu. Genç kadın, yine eski haline geri dönmüş, etrafına duvarlarını örmüştü. Koray bu duvarların sebebini öğrenmeliydi.

Merakla gece boyunca Su'yu izledi. Su'da Koray'ın onu beklediğinin farkındaydı. Söyleyeceklerinin ve alacağı cevapların telaşına düşerken sonrasında pişman olmaktan korkuyordu.

İşi bitip de Evren'e kasayı devrettiğinde Evren barın köşesinde bekleyen Koray'ı gösterdi. "Seninki bekliyor yine." dediğinde genç adama ters bir bakış atan Su "Nereden benimki oluyor Evren?" diye karşı çıktı.

Evren, "Şuradan oluyor arkadaşım, sürekli buraya gelip seni meşgul etmeler, birlikte davetlere katılmalar falan filan..." diye sayarken Su genç adamın omzuna vurdu.

"Senin hiç işin gücün yok mu?"

Evren, Su'ya gülümseyerek "Sizi izlemek işlerden daha eğlenceli." dedi.

"Kendi işine bak Evren!" diyen Su, genç adamın yanından geçti. Barın arkasındaki odaya giderek çantasını aldı.

Dışarı çıktığında Koray hâlâ aynı yerindeydi. Genç adamın yanından geçerken "İyi geceler." diyerek yoluna devam etti. Koray karşılık vermeden Su'nun arkasından ayağa kalkıp peşinden gitti.

Kulüpten çıktıklarında Su her zaman gittiği yola döndü. Koray arkasından hızlandı. Su'nun kolundan tutup kendine çevirerek "Neler oluyor Su?" diye sordu.

Su kolunu kurtarmak için çekiştirse de Koray bırakmadı. Genç kadın "Koray bırak!" diye bağırdı.

"Neler olduğunu anlatmadan bırakmıyorum Su." diye sinirle konuşan Koray'a bakan Su şaşkındı. Genç adamı daha önce bir kere sinirli görmüştü ve şimdi de ikincisine şahit oluyordu.

Su sessizce "Canımı acıtıyorsun." dediğinde Koray elini gevşetti. "Neden bana böyle davranıyorsun?" derken sesi sakindi.

"Böyle olması gerekiyor, bu saçma şeye daha fazla devam edemeyiz." diyen Su genç adama bakmak istemeyerek gözlerini yere çevirdi.

"Saçma şey? Sen neden bahsediyorsun Su?"

Koray'ın inanamayarak sarf ettiği sözlerle Su kolunu kurtarıp geri çekildi. "Neden bahsediyor olabilirim Koray? Karşılıklı çıkar ilişkimizden bahsediyorum. Artık buna bir son vermeliyiz."

Genç adam şaşkınca "Hah!" diyerek gülüp ellerini beline yerleştirdi. Kafasını iki yana sallayıp "Karşılıklı çıkar ilişkisi ha!" diyerek tekrar güldü. Genç kadına bakarken dudağının köşesini ısırıp "Senin için bu kadar basit yani." dedi.

Su genç adamın sözleriyle kaşlarını çattı. Koray ilişkileri hakkında daha fazlasını hissediyormuş gibi konuşmuştu. "Senin içinde tek gecelik bir birliktelikten fazlası değildi Koray." diyerek birbirlerine söyledikleri yalanı hatırlattı. Aslında söylediğine kendi bile inanmıyor Efe ile geçirdikleri günü gözlerinin önüne getirmemeye çalışıyordu.

Koray kafasını onaylarcasına salladı. "Haklısın Su." dediğinde genç kadın "Evet." dedi. Koray arkasını dönüp uzaklaşmaya başladı. Su bu kadar çabuk gitmesine şaşırdı. Ne yapacağını bilemeden orada dikilip kalırken Koray'ın arabaya binip son gaz uzaklaşmasını izledi. İstediği olmuşken neden bozguna uğramış hissediyordu. Başparmağını ağzına götürüp tırnağını ısırdı. Arkasını dönerek yoluna devam ettiğinde düşüncelere daldı. Eve gidene kadar aralarında geçenleri düşünürken en sonunda Koray'ın bu kadar çabuk ikna olmasına takıldığını anladı. Bir de beyninde sürekli *'Yanlış yaptın.'* diyen bir ses yankılanıyordu.

***

Koray uyumak için geldiği otel odasında yatağa uzanmış gözlerini tavana dikerek Su'yu düşünüyordu. Uyumaya çalıştıkça uyuyamamış Su'nun birden değişen tavrına neyin sebep olduğunu düşünmekten yatakta dönmüş durmuştu. En sonunda uyumaya çalışmaktan vazgeçti. Tavanı izleyerek düşünmeye başladı. Bir saattir düşüncelerine bir cevap bulamazken yataktan kalkarak balkona çıktı. Yeni doğan günün ışıkları gökyüzünü aydınlatırken derin bir nefes aldı.

"Neden bu kadar zorsun be hayat?"

"Neden bu kadar çile çektiriyorsun insana?" Son günlerde yaşananların ağırlığı üstüne çöktü. Bora'nın başına gelenlerden dolayı çektiği vicdan azabı yetmezmiş gibi Salih'i de hâlâ bulamamıştı. Koray işini yapamadığını fark ederken kendini yıllar sonra ilk defa yetersiz hissetti. Çok amatörce davranmıştı. Burada da Amerika da olduğu gibi işimi rahatlıkla yaparım diye düşünmüştü ama burası düşmanın çöplüğüydü, bunu unutmuştu. Bütün bunların üstüne Su'nun davranışları tamamen bunalmasına neden oldu. Başını eğip sıkıntıyla yüzünü sıvazlarken artık uyuması gerekiyordu. İki saat sonra tekrar mesaisi başlayacak uykusuzluk işini daha kötü yapmasına sebep olacaktı.

Su, Koray ile yaptıkları konuşmadan sonra günlerce kafayı yediğini düşündü. İş çıkışı sabaha karşı eve geliyor, stresle yatıyor ve her kalktığında Koray'ın kokusu burnuna geliyordu. Uyanıp kahvaltısını yaparken onun kokusunu alıyor, söyledikleri aklına geliyor ve gözleri doluyordu. Bir haftadır görmemişti Koray'ı. En son arkasını dönüp gittiğinden beri çıkmamıştı karşısına. Daha önce de böyle yapmıştı. Ama bu sefer farklıydı. Su, kendine itiraf edemese de Koray'ı özlüyordu.

Geciken âdetinin stresiyle uyur uyanık yattığı yataktan içeriden gelen seslerle kalktı. Üstünde yeni aldığı ayıcıklı pijamalarla gözlerini ovuşturarak salona girdiğinde hâlâ rüyada olduğunu düşündü. Hormonlarının etkisi rüyalarına da yansımış olmalıydı.

Gözlerini ovmaya devam ederken "Böyle rüyalardan nefret ediyorum." diye homurdanarak salondan geri çıktı. Efe "Anni uyuyo." diyerek kıkırdarken Gülden Hanım "Su!" diye arkasından seslenmişti.

Genç kadın salona geri döndü. Gözlerini elleriyle ovarkeb esnerken "Of, uyanmak istiyorum ya." dedi. Salonun ortasında koca bacaklarını önüne uzatmış Efe'nin karşısında oturan Koray'a bakarak "Neden gerçek gibisin?" dedi.

Koray ise genç kadının hareketleriyle şaşkına uğradı. Su onunla görüşmek istemediğini söyledikten bir gün sonra Koray işteki stresten bunalmıştı. Aklına Efe geldiğinde küçük afacanı görmek istedi. Geldiğinde genç kadın uyuyor olunca onun ziyaretinden haberdar olmamıştı. Gülden Hanım ve Efe ile vakit geçirdikten sonra işine döndüğünde kendini rahatlamış hissedince her gün gelmeye başlamıştı. Su uyanmadan gidiyor, bu sayede onun gazabından kurtuluyordu ama bugün erken uyanacağı tutmuş ve genç adamı görmüştü.

İşte şimdi sıçtık diye düşünürken genç kadının kendini rüyada sandığını anladı. Keyifle gülümserken "Çünkü gerçeğim." dedi. Su'nun saçları dağınık, yeni uyanmış halini izlerken halinden oldukça memnundu. Çok tatlı görünüyordu bir kere. Hatta o üstündeki çocukların giyeceği türden olan pijamasıyla bile Koray'ı etkileyebilen tek varlıktı. Genç kadını izlerken Su'yu ne kadar özlediğini fark etti. Sadece fiziki olarak değildi özlemi. Ona dokunmayı, yasemin kokusunu içine çekmeyi, yanında olduğunu hissetmeyi özlemişti.

Su'nun ağzı açık kaldı. Kafası karışarak karşısındaki Koray'a baktı. Uyanık olduğunu anlamaya başladığında, Gülden Hanım yanına gitti. Genç kadın koridora doğru çevirip "Gel kızım. Yüzünü yıkayalım da uyan." dedi.

Su'yu banyoya götürürken Gülden Hanım gülmemek için kendini zor tutuyordu. Su "Abla, ben şimdi rüyada değil miyim?" demesiyle Gülden Hanım kendini daha fazla tutamadı.

"İlahi Su sen çok yaşa kızım." diyerek gülerken genç kadını banyoya itti. "Yıka şu yüzünü de kendine gel."

Su banyoya girip lavaboda yüzünü yıkadıktan sonra beyni uyanmaya başladığında az önce Koray'a rezil olduğunu fark etti.

Yüzünü kurularken banyo kapısında duran Gülden Hanım'a "Abla insan bir uyarır ya. Hiç olacak şey mi? Hem onun ne işi var burada ya!" dedi.

Gülden Hanım "Efe'yi görmeye gelmiş, merak etme seninle işi yokmuş artık." diyerek Su'ya laf attığında genç kadın gözlerini kısıp "Tam olarak böyle mi dedi?" diye sordu.

"Yani çocuk kibar olduğundan tam olarak böyle demedi tabii, ben senin anlayacağın şekilde söylediklerini tercüme ettim."

"Hah kibarmış! Sen onun ettiği küfürleri duysan kulakların kızarır." diyen Su gaza geldiğinin farkında bile değildi.

Gülden Hanım güldü. "Neden kızdın ki kızım? Sen istemedin mi uzak durmasını? O da senden uzak duruyor işte." dediğinde Su "Ben onun uzak durmasını Efe'yi korumak için istedim. Sadece benden değil Efe'den de uzak durması gerekiyordu." diye söylendi.

Gülden Hanım aldığı cevapla meraklandı. "Nasıl yani?" dediğinde Su kadının önünden geçip "Neyse abla, ben üstümü değiştirip geleyim." dedi.

Odasına giderken şaşkınlığından ve utancından eser kalmamıştı. Artık tamamen sinirliydi. Ama siniri onun burada olmasından değil, daha çok Koray'ı özlerken günlerdir genç adamın bir oda kadar yakınında olduğunu

öğrenmesineydi. Koray'ı Efe'den uzak tutmaya çalışırken yaptıkları hiçbir işe yaramamıştı. Olan ona olmuş, boşu boşuna pişmanlık duymuştu.

Bir kot ile tişört giyerek salona geri döndüğünde Koray ayaktaydı. "Ben gideyim artık." diyerek Gülden Hanım ile konuşuyordu.

Su genç adamın arkasından içeri girdi. Ellerini göğsünde kavuşturarak "Bence de gitmelisin." dedi.

Koray genç kadının sert sesiyle arkasını döndü. "Gidiyorum Su, merak etme." diyerek kapıya yöneldiğinde Efe arkasından "Koyay yine gel." diye seslenmişti.

Koray küçük afacana buruk bir gülümsemeyle bakarken içinden *'O biraz zor görünüyor küçük adam.'* dedi. Su'ya baktıktan sonra kapıdan çıktığında, genç kadın peşinden gidince Gülden Hanım arkasından kızgınca "Su!" diye seslendi.

"Al işte gitti yine deli fişek kıracak çocuğu." diyerek pencereye koşan Gülden Hanım aşağıya bakarak onları görmeye çalıştı. Koray'ın arabası apartmanın önündeydi ama görünürde yoklardı.

Aşağıya inen Koray, Su'nun "Koray konuşmamız lazım." demesiyle genç kadına döndü.

"Yine ne diyeceksin, çok merak ediyorum?"

Su son iki basamağı inmeyerek hemen hemen onunla aynı boyda durdu. Ellerini göğsünde kavuşturarak sertçe Koray'a bakarken "Senin benim evimde ne işin var?" dedi.

Koray sakince "Efe'yi görmeye geldim ne var bunda?" dediğinde Su "Ne alaka, neden Efe'yi görmek isteyesin ki?" diye üsteledi.

"Çünkü alışveriş merkezinde geçirdiğimiz gün Efe ile vakit geçirmek hoşuma gitti Su. Bana kızmaya da hakkın yok. Sen benimle görüşme dedin Efe ile görüşemezsin demedin."

Su "Saçmalama Koray, Efe benim oğlum tabii ki görüşmeyelim derken Efe'yi de kastediyordum." diye bağırdığında Koray üstüne yürüyerek "Neden Su? Neden? Bana bir neden söyle?" diye kükredi. Su yerinden sıçrayarak geriye bir adım atıp arkasındaki basamağa çarptı.

Merdivenin korkuluğuna tutunurken "Bir neden olması şart mı? İstemiyorum işte." dediğinde Koray "Neden? Tek gecelik ilişkiler seni daha mı çok tatmin ediyor?" deyince Su "Sen ne diyorsun?" dedi.

Koray, genç kadına doğru eğilirken "Ne dediğimi duydun. Daha en

başta tek gecelik olmasını isteyen sen değil miydin?" diye tıslayınca Su da sinirle "Seninde itiraz ettiğini hatırlamıyorum." dedi dişlerinin arasından.

Koray sinirle gülümsedi. "Bir erkeğin en çok istediği ilişki türü ayağına gelmiş, hangi erkek teper bunu yavrum." dediğinde Su elini havaya kaldırmıştı. Koray'a tokat atacakken genç adam Su'nun elini havada yakalayarak kendine çekti.

"Ama şimdi itiraz ediyorum Su. Tek gece değil her gece benim ol istiyorum." diyerek Su'nun yüzüne karşı fısıldadığında genç kadın nefessiz kaldı. Hem sinir hem heyecanla Koray'ın gözlerine bakarken "Yapamam Koray!" dedi. Elini genç adamın tutuşundan kurtarıp arkasını dönerek merdivenleri çıkmaya başladı.

Koray onun arkasından bakakalmıştı. Su yaşadığı gerginlik ve heyecanla bir iki basamak çıkmıştı ki başı dönerek dengesini kaybetti. Korkuluklara tutunarak düşmemeye çalıştığında dizlerinin üstüne çökmek zorunda kaldı.

Koray genç kadın birden dizlerinin üstüne çökmesiyle öne atıldı. Belinden tutup destek olmaya çalışırken "Su iyi misin?" diye sordu.

Baş dönmesinin geçmesini bekleyen Su, kafasını onaylarcasına sallayıp ayağa kalkmaya çalıştı. Koray'ın ellerini itip "Dünden beri bir şey yemedim. Açlıktan başım döndü. İyiyim." dedikten sonra yavaşça merdivenleri çıkmaya devam etti.

"Emin misin, hastaneye gidelim mi?" diyen Koray'ın endişeli sesini duyduğunda gözleri dolarak "İyiyim Koray, sende git artık." dedi.

Koray genç kadını bırakmak istemedi. "Tamam, yukarı çıkmana yardım edeyim, giderim Su." diyerek genç kadına destek olarak kapıya kadar çıkarttı. Su zile bastığında Koray arkasını dönerek merdivenlerden inmeye başlamıştı. Kapının açılmasını bekleyen Su genç adamın arkasından bakarken içinde çok büyük bir sıkıntı vardı. Geciken âdetini ve son zamanlardaki hallerini düşünürken aklına gelenin başına gelmemesi için dua etti.

Kapının açılması ile sessizce eve girdi. Bir süre sonra Efe ile Gülden Hanım'ın sesi salondan geliyordu. Usulca odasına ilerledi. İşe gidene kadar odasından çıkmayı düşünmüyordu. Yatağın içinde girip oturdu. Dizlerini karnına çekerek gözlerini kapattı. Saatler geçti. Efe arada bir gelerek annesiyle oynamaya çalıştı anca Su'nun aklı başında değildi. Koray gittiğinden beri beynini kemiren şeyi düşünüyordu. Olmaz olamaz diye kendini teskin etmeye çalışsa da biliyordu ki olması büyük bir ihtimaldi. Gerçek olma

olasılığıyla nefesi kesilirken ciğerlerine yeteri kadar hava çekememiş panik hissi kalbinin daha hızlı atmasına sebep olmuştu. Karnına ağrılar girmeye başlayınca bu onun için son nokta oldu. Yataktan hızla kalktı, üstüne ceketini giyip çantasını alarak odadan dışarı attı kendini.

Salona geçip "Ben çıkıyorum abla." dedikten sonra yerde Koray'ın aldığı oyuncaklarla oynayan oğlunun alnına bir öpücük kondurdu. "Bugün seninle ilgilenemedim ama telafi edeceğim Efem, tamam mı?" Efe gözlerini oyuncağından ayırmadan kafasını salladı. Belli ki kırılmıştı. Su'nun kalbi burulurken gözleri dolmuş, eğer olasılıklar doğruysa işin içinden nasıl çıkacağını şaşırmıştı. Düşüncelerinin önüne bir set çekerek dur dedi. Kesinleşmeden hiçbir şey düşünme artık diye kendini uyardı. Bu şekilde kendine zarar vermekten başka bir şey yapmıyordu. Eğildiği yerden kalkarken başı dönünce elini alnına atarak gözünü kapatıp geçmesini bekledi.

Gülden Hanım yanına gelerek "Kızım iyi misin?" diye sordu. "İyiyim abla, ben çıkayım artık." diyen Su kapıya yöneldiğinde Gülden Hanım "Daha erken değil mi?" diye seslendi.

"Bir yere uğrayacağım, biraz işim var." diyen Su'yu yanlış anlayan Gülden Hanım "Hımm bu uğrayacağın yer yakışıklı ve uzun boylu bir genç adamın kolları olmasın." diye genç kadına takıldığında çok sert bir cevap aldı.

"Kendine gel abla. Ne sanıyorsun bilmiyorum ama Koray ile aramda bir şey yok. Olmayacakta!" diyen Su'nun öfkeli sözleriyle şaşıran Gülden Hanım "Kusura bakma kızım. Ben sizi çok yakıştırmıştım o yüzden, yoksa seni kızdırmak istemedim." dedi.

Su, Gülden Hanım'ı kırdığını fark ederek pişman oldu. Yüzü asılırken "Abla ben biraz gerginim, kusura bakma." dedi.

Kapıdan çıkarken Gülden Hanım'ın "Kendine de Koray'a da haksızlık yapma kızım. Senden tek istediğim bu." dediğini duydu ama duymak istemedi. Çünkü kimseye haksızlık yapmak istemiyordu.

Aklına Efe ile Koray'ın alışveriş merkezindeki halleri gelince haksızlığın dik alasını yaptığını fark etti ama başka türlü kendini ve oğlunu nasıl koruyacağını bilemiyordu. Yıllardır etrafına duvarlar örmüş, her yaklaşmak isteyeni uzak tutmuştu. Koray'a kadar. Koray hayatına adım attığı gün duvarlarını aşındırmaya başlamış sonra da tuzla buz etmişti. Onu eski haline geri döndürmüştü. Düşüncesiz davranıp hatalar yapmasına sebep olmuştu. Yine ve yine... Hatalarının bedelini senelerdir çekmesine rağmen

hiç düşünmeden hata yapmıştı. Sadece seks diyerek ilk başta kendini kandırmış sonunda işe yine duygularını karıştırmıştı. Su tam bir aptaldı, bunun başka bir açıklaması yoktu.

O düşüncelere dalmışken ayakları onu gitmek istediği yere götürmüş, kendini eczanenin önünde bulmuştu. Yıllar sonra yine aynı şekilde kapıda dikilmiş, *Eczane* yazan tabelaya içindeki korkularla bakıyordu. İnsanoğlu yaptığı hatalardan ders çıkarsa kusursuz bir varlık olurdu diye bir söz okumuştu bir zamanlar veya öyle bir şeydi şu an pek hatırlamıyordu. Ama sözün özü buydu. Şimdi Su bu sözün ne kadar doğru olduğunu ilk elden tecrübe ediyordu. Hatalardan ders çıkarılmadığı sürece o hataların cezasını çekmenin hiçbir anlamı yoktu. Belli ki Su daha akıllanmamıştı.

Eczaneye girip gebelik testi istediğinde elleri titreyerek parayı çıkardı. Sakinleşmek için gözlerini kapattı. "Buyurun hanımefendi." diyerek çalışan ona bir poşet uzattığında gözlerini açarak parayı verip koşar adım çıktı oradan. Poşeti çantasına atarken doğru kulübe yöneldi. Mesaisi başlamadan bu testi yapmalıydı.

Koşar adım kulübe geldiğinde Kaptan "Erkencisin bugün?" diyerek genç kadını karşıladı. "Öyle oldu." diyerek içeri yöneldi. Konuşmak istemediğini anlamasını istemişti ancak Kaptan'ın gevezeliği üstündeydi. İri yarı bedeninin ve sert yüzünün aksine Kaptan oldukça saf ve iyi kalpli biriydi. Su'nun arkasından içeri girerek "Su, Patron ile konuşsan da bana biraz avans verse." dediğinde Su, kulübün üst katına baktı. Evren'in odasının kapısını açık görünce "Bak odası orada Kaptan, git kendin konuş." dedi.

"Ya yapma senin aran daha iyi ben çekiniyorum." diyen Kaptan'a dönen Su gülerek "Yapma ama sen bu bedenle karşısına dikilip para istesen hiç soru sormadan tüm parasını sana verir Evren." dedi.

Kaptan beyaz dişlerini göstererek sırıtırken kollarını kaldırıp kaslarını şişirdi. "Hadi ya o kadar korkutucuyum demek." dediğinde Su kendinin farkında olmayan biri diye düşündükten sonra "Evet Kaptan konuşana kadar." diyerek göz kırpıp arkasını dönüp bara gitti.

Kaptan hemen arkasında hareketlenirken "Ee konuşacak mısın?" diye seslendiğinde Su barın arkasına geçip arkadaki odaya girmeden "Ne yapacaksın parayı?" diye sordu.

Kaptan yine kocaman gülümsedi. "Miniğim hamile ona hediye alacağım." dediğinde Su'nun midesi takla attı.

"Ah!" derken kendi halini düşündü. Aklına başka diyecek bir şey gel-

meyince "Tamam konuşurum." diyerek odaya girdi. Kaptan arkasından "Teşekkür ederim." diye bağırıyordu.

Su çantasını koltuğa fırlatıp kendini de koltuğun üstüne attı. Kafasını arkaya yaslayarak gözlerini kapattı. Gerçeği öğrenmeye ne kadar hazırdı. Gözlerini açıp öne eğilirken koltuğa bakınca 'Eğer hamileysem *muhtemelen bu koltukta hamile kaldım.*' diye düşünür düşünmez ayağa kalktı. Sanki daha fazla otururşa hamile kalma olasılığı artacakmış gibi.

Su çantasının içinden poşeti alarak lavabonun yolunu tutarken üst kata çıktı. Evren onu görmeden hızla odanın önünden geçti. Lavaboya girip kapıyı arkasından kilitledi. Normalde alt katta olan müşterilerin kullandığı lavaboyu kullanmak istememişti. Buradakini kimse kullanmazdı daha az rahatsız edileceğini düşünmüştü.

Testi çıkartıp talimatları yerine getirirken içinden sürekli *'Hiçbir şey olmayacak, korkularımın yersiz olduğunu az sonra göreceğim.'* diyordu.

Testten gözünü ayırmadan yeterli sürenin geçmesini bekledi. Kapıya vurulduğunda yerinden sıçrayarak bir çığlık kopardı. Kapıdan Evren'in "Ah Su sen miydin, kusura bakma." dediğini duyduğunda telaşla testi alıp poşetine sardı. Poşeti cebine atarak kapıyı açıp dışarı çıktı. Evren utançtan kızarmış yanaklarıyla karşısında duruyordu. "Özür dilerim boş sanmıştım." dediğinde "Sorun değil Evren." diyerek genç adamın yolundan çekildi. Evren lavaboya girerken "Odama geç, konuşmamız lazım." dediğinde Su, Kaptan için para isteyeceğini hatırlayarak "Evet benim de seninle konuşmam lazım." dedi.

Cebini bir alev topu gibi yakan testin varlığını her adımda hissederek Evren'in odasına gitti. Beklerken oturduğu yerde ayaklarını titretiyor cebindeki teste bakıp bakmamakta kararsız kalıyordu. Sonunda Evren içeri geldiğinde Su ayağa kalktı. Evren "Otur lütfen." diyerek onun karşısına geçtiğinde "Önce sen söyle bakalım ne konuşacaksın benimle?" dedi.

Su "Bizim Kaptan senden avans istiyor da onu söyleyecektim." dediğinde Evren gülerek "O koca adam neden karşıma geçip benimle kendi konuşmuyor? Hâlâ anlamış değilim." dedi.

"Ne kadar istiyor?" derken cebinden cüzdanını çıkarmıştı. Su, "Hiç bilmiyorum ki karısına hediye alacakmış, hamileymiş." dediğinde Evren cüzdanındaki paranın az geleceğini düşünerek kalkıp masanın çekmecesinden anahtarını alarak kasaya gitti. Kaptanın maaşı kadar parayı aldıktan sonra daha önce Su için hazırladığı zarfı da aldı.

Başka bir zarfa Kaptan'ın parasını koyarak Su'ya uzattı. "Bu Kaptan'a benim hediyem olsun ama söyle bir dahakine kendisi gelsin." dedikten sonra diğer zarfı da Su'ya uzatarak "Bu da senin" dedi.

Su "Bu ne?" diyerek zarfı alıp içine baktığında bir tomar parayı görünce "Bu ne Evren?" diye sorusunu yeniledi. Evren "Primin." dediğinde Su'nun ağzı açık kalmıştı.

"Ama..." demişti ki Evren "İtiraz etme Su. Kaç aydır tek başına iki kişilik iş yapıyorsun. Bunu çoktan hak ettin" dediğinde Su paraya ihtiyacı olacağını düşünerek "Teşekkür ederim" dedi.

"Seninle asıl konuşmak istediğim konu ise yeni barmen." diyen Evren'e şaşkınlıkla bakan Su "Yeni birini mi aldın?" diye sordu.

Evren kafasını sallayarak onayladı. "Evet sabah görüşmeye geldi. Düzgün bir çocuğa benziyor ama tecrübesi yok." dediğinde Su yüzünü buruşturarak "Desene bu da iki gün sonra kaçacak." dedi.

"Yoğunluk konusunda onu uyardım. Ne olursa olsun çalışacağını ve işi kısa sürede öğreneceğini söyledi. Sanırım işe çok ihtiyacı var."

Su ayağa kalktı. "Akşama göreceğiz. Başka bir şey yoksa ben çıkıyorum." dediğinde Evren'de onunla kapıya yöneldi. "Bu gece ben olmayacağım bilgin olsun. Kontrol sende, Koray'dan rica ettim gelmesi için ama işim var diyerek reddetti. Bir şey olursa beni hemen ararsın."

"Tamam, merak etme. Kaptan olduğu sürece güvenlikte de sorun olacağını sanmıyorum için rahat olsun." diyen Su içinden *'Asıl Koray gelirse endişe et, malum biz bir araya gelince kulüp soyuluyor.'* diye düşünüyordu.

Aşağıya indiklerinde Evren çıkışa giderken Su da barın arkasına geçti. Kapıya baktığında Evren'in Kaptan ile konuştuğunu ve Kaptan'ın başının yere eğdiğini görünce gülümsedi. Onun Evren'den çekinmesine bir anlam veremiyordu. Ama Kaptan şimdiye kadar gelen bütün Patronlara aynı davranmıştı.

Evren gider gitmez Kaptan yanına geldi. "Bu patron çok iyi bir adam be!" diyen Kaptan'a bakan Su gülerek "Öyle." dediğinde tezgâhın altındaki rafa koyduğu zarfı alarak ona uzattı.

"Bu arada avans değil, Evren'in hediyesiymiş." dediğinde Kaptan'ın gözleri irileşerek "Ciddi misin?" demişti. Su onun ifadeleriyle gülümsedi. "Çok ciddi hem de." dedikten sonra kendi zarfını da alıp içeri geçerek çantasına koydu. Cebindeki test o an aklına düşerken elini cebine attı. Kalbi onu soluksuz bırakacak kadar hızlandı. Başını döndürüp dengesini kaybet-

tirince Su dolabına tutunmak zorunda kaldı. Ah kahretsin bunu öğrenmeye hazır değildi. Ama eninde sonunda öğrenmeyecek miydi?

Tutunarak koltuğa geçti. Otururken cebindeki testi çıkartıp baktı. Binlerce his bir anda vücudunu talan ederken en büyüğü korkuydu. Aynı şeyleri bir kez daha yaşayamazdı. Bunu yapamazdı, o kadar güçlü değildi. Gözlerinden oluk oluk yaşlar akmaya başlarken "Hamileyim!" diye fısıldadı. Zaten tahmin ettiği, bir ihtimal olmaz diye düşündüğü şey gerçekti. Ellerini gözlerine kapatıp hıçkırırken kendinden nefret etti. Hatalarından, hayatından nefret etti. Testi yerdeki çantasına atıp ayağa kalktı. Çantasını dolaba fırlatırken dolabın kapağını çarparak kapattı. Kendini toparlamaya çalışsa da yapamadı. Koltuğa geri çökerken Su daha fazla dayanamayarak tamamen hıçkırıklarını serbest bıraktı. Hıçkırarak dizlerini karnına çekip kendine sarılırken nefret ettiği hayatının şimdi nereye gideceğini düşündü. Koltukta cenin pozisyonun da yatarken alnını dizlerine dayayıp "Kendimden nefret ediyorum." diyerek hıçkırdı.

***

Evren'in isteğinin aslında Su ile konuşmak için fırsat olduğunu düşünen Koray ise bara gelip genç kadını göremediğinde arka tarafa geçip, personel odasına girdi. Kapıdan genç kadını gördüğünde endişeyle yanına koştu. "Su?" diyerek koltuğun önüne çöktü. Koltukta titreyerek ağlayan Su'ya bir şey olduğunu düşünürken elini saçlarına atarak yüzünü görmek için saçlarını geriye çekti. "Su, güzelim, neyin var Su?" diye endişeyle sesleniyordu ama Su onun sesini ve saçlarına dokunan ellerini hissedince çıldırdı. Hüznü öfkeye dönüşürken öfkesinin ve karnındakinin tek sebebi karşısındaydı.

Su genç adamın eline vurarak kendinden uzaklaştırdı. Yattığı yerden doğrularak "Defol git buradan!" diye bağırdı.

Genç adam, Su'nun saldırısıyla şaşkına uğrayıp geri çekildi. "Su?" demişti ki Su ayağa kalkarak "Defol git buradan Koray! Buradan da hayatımdan da defol git!" diye bağırmaya devam etti. Koray, "Su sakin ol kendinde değilsin." diyerek ona uzanmıştı ki Su bir kez daha eline sertçe vurarak kendinden uzaklaştırdı.

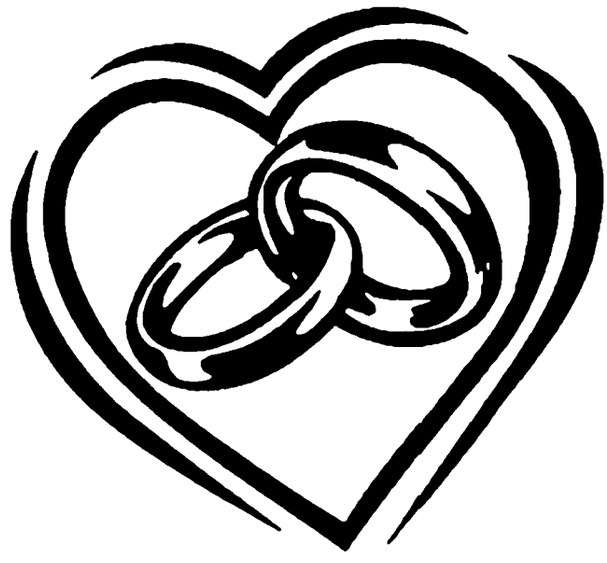
"Nefret ediyorum senden. Neden girdin hayatım ha, neden? Lanet olası duvarlarımı neden yıktın?" diye bağırırken Su çırpınıyor, Koray'ı göğsünden iterek kapıya sürüklüyordu.

"Mutlu olmaya başlamışken neden tekrar hayatımı mahvettin?" diye bağıran Su'ya ne diyeceğini şaşıran Koray ise onun son zamanlardaki davranışına ve şimdiki sinir krizine bir anlam veremiyordu.

"Bak sakin ol konuşalım." demişti ki Su, "Defol!" diye çığlık attı. "En başta sana benden uzak dur dedim. Beni rahat bırak dedim. Neden bırakmadın ha neden?" diye bas bas bağıran Su titremeye başlarken kendinden geçtiğinde Koray öne atılarak genç kadının halsiz bedenini yakaladı. "Tuttum güzelim, tuttum seni." derken kucağına aldı. Dönüp kapıdan çıkacakken kapıda duran yeni barmen ile Kaptan'ı gördü.

"Su'yu hastaneye götürüyorum, Evren'i arayıp haber verin." dediğinde Kaptan'ın yanındaki genç adam, "Duyduklarımıza göre seni kovuyordu. Bırak da biz götürelim." dedi. Koray genç adam öyle bir baktı ki Kaptan bakışı fark edip yanındakinin omzuna elini koydu. "Koray Bey'in götürmesi daha iyi..."

Koray yoluna devam ettiğinde "Su uyandığında sizi görünce tekrar kriz geçirebilir." diyerek şansını zorladı. Koray cevap dahi vermeden adımlarını hızlandırarak çıktı oradan. Su'yu arabasına yatırıp sürücü koltuğuna geçtiğinde kalbi korku ve pişmanlıkla deli gibi atıyordu. Su'nun bu hale gelmesinin sebebi belli ki kendisiydi ama neden böyle olmuştu. Her şey iyi giderken bir anda değişen ne olmuştu, anlam veremiyordu. Onun haykırarak defol git demesi gözünün önüne geldikçe ölmek istiyordu. Ona bu kadar acı çektirecek ne yapmıştı. Tamam, belki çok iyi bir ilişkileri yoktu ama Koray onunla çekişirken bile mutluydu. Ama Su'nun mutlu olmadığı apaçık ortadaydı. Nerede hata yapmıştı bulamıyordu. Hızla hastaneye sürerken tek istediği her ne hata yaptıysa Su'nun onu affetmesiydi.

BÖLÜM 13

Su kendine geldiğinde tüm bedeni garip bir yorgunluk içerisindeydi. İnleyerek gözünü açmaya çalışınca bayılmadan önce olanları hatırladı. Hatırladıkları gözlerinin anında açılmasına neden olmuştu. Burnuna dolan kokudan ve odadaki eşyalardan hastanede olduğunu anladı. Odanın içini aydınlatan tek şey soluk bir gece lambasıydı. Kafasını çevirdiğinde parlak bir çift gözle karşılaşınca irkildi. Gözlerini kaçırarak etrafı inceledi. Ardından yutkunarak tekrar genç adama döndü. Koray onu dikkatle izliyordu. Tek kişilik koltukta yayılarak oturmuş bir ayağını diğerinin üstüne atmıştı. Koltuğun kenarına dayadığı dirseğinden güç alarak kafasını eliyle desteklerken sadece genç kadına bakıyordu.

Su'da onun gözlerine baktı. Bakışlarından Koray'ın öğrendiğini anlamıştı. Bir süre sonra Koray ayağa kalkıp odanın diğer köşesine giderek ışığı açtı. Su gözlerini kırpıştırarak ışığa alışmaya çalıştı.

Koray gelip yatağın başında durduğunda Su onu tam görebilmek için yattığı yerden bile kafasını arkaya atmak zorunda kalmıştı. Kollarını göğsünde birleştiren Koray'ın kol kasları gerilip tişörtünü daha da darlaştırırken Su bu sessizlikten korktu, sanki Koray ona gövde gösterisi yapıyor ve korkmasını istiyordu.

Sonunda Koray "Nasılsın?" diye sordu. Su onun sabit sesiyle ne düşündüğünü anlamadı. Acaba Koray bebek ile ilgili ne hissetmişti. Sevinmiş miydi? Yoksa üzülmüş müydü? Neden sevindiğini düşünmüştü ki şimdi? Tabii ki üzülmüştü. Adamın tüm hayatını alt üst etmişti. Onun gibi çapkın bir adam buna sevinmezdi.

Boğazını temizleyerek "İyiyim." dediğinde Koray "Uyandığını dok-

tora söyleyeyim." diyerek odadan çıktı. Su, korku ve endişeyle yattığı yerden doğrulurken kolundaki serumu görünce yüzünü buruşturdu. Oldum olası iğnelerden nefret ederdi. Onun orada olduğunu görmek bile Su'nun kolunu deşiyorlarmış gibi hissetmesine yetmişti.

Çok geçmeden Koray yanında kadın bir doktorla geri geldiğinde Su hâlâ yüzünü buruşturarak kolundaki seruma bakıyordu. Doktorun neşeli sesi kulaklarına dolduğunda Su kafasını kaldırıp kadına bakmıştı.

"Evet, annemiz uyanmış. Nasılsınız Su Hanım?" diyen doktorun yüzüne vurduğu gerçekle Su'nun midesi bulanırken "İyi." diye fısıldayabildi.

Kadın elindeki raporlara baktı. "Evet sağlığınız gayet iyi ama bazı vitaminleriniz eksik. Bundan sonra beslemenize daha çok dikkat etmeniz gerekiyor." sözleriyle Su'nun boğazı düğümlendi. Koray'a bakmamaya çalışırken "Kaç günlük?" diye sorduğunda doktor kafasını rapordan kaldırıp bir Koray'a bir Su'ya baktı. "Ah kusura bakmayın onu atladım." diyerek kafasını tekrar kâğıtlara gömüp "Tahlillere göre dört haftalık hamilesiniz." dedi.

Su gözlerini sımsıkı kapattığında Koray pür dikkat onu izliyordu. Su tam da tahmin ettiğim gibi diye düşünerek gözlerini açtığında doktora; "Bebeği aldırmak için ne kadar zamanım var?" diye sordu. Doktor genç kadına şaşkınlıkla bakarken "Aldırmak mı istiyorsunuz?" dedi. Doktorun kafası karışmıştı çünkü babaya haberi verdiğinde onun ne kadar mutlu olduğunu görmüştü.

Koray, Su'nun sorusuyla sinirlendi. Doktora "Bizi yalnız bırakır mısınız?" diye sertçe sorduğunda kadın "Tabii." diyerek çıktı odadan.

Koray sert adımlarla Su'nun başında dikildiğinde genç kadın kafasını kaldırıp ona bakmadı. Kolundaki seruma bakışlarını dikerken Koray "Bana da fikrimi sormayı düşünüyor musun, yoksa çoktan kararını verdin mi Su?" dediğinde gözleri doldu.

Alt dudağını kemirirken "Bebeği neden isteyesin ki?" diyen Su'ya sinirle bakan Koray "Evet doğru diyorsun neden isteyeyim ki, sonuçta hiç hesapta yokken ortaya çıktı değil mi? Tüm hayatım alt üst olacak bu da bir gerçek." dedi. Su'nun yanağından bir damla yaş süzüldü. Yine oluyordu işte. Geçmiş yine tekrarlanıyordu. Aynı sözler farklı kişiler acı çeken yine Su oluyordu.

Su burnunu çektiğinde Koray elini saçlarına atarak karıştırdı. "Benim yerime karar vermenden bıktım artık."

Su, genç adamın ne demek istediğini düşündü. Koray, "Bu sefer ben

senin yerine karar veriyorum Su." diye devam ettiğinde genç kadın yaşlı gözlerini kaldırıp ona baktı. Koray delice bakan yeşil gözlerini genç kadına dikerken "Evleniyoruz!" dedi. Su "Hıııı!" diye içini çekti ve dondu. Beyni kısa devre yaparken Su doğru duyup duymadığına karar veremiyordu.

Koray onun irileşen gözleriyle donan suratına gülümseyerek baktı. Genç kadının yüzüne doğru eğilerek "Doğru duydun Su." diye fısıldadığında Su gözlerini kırpıştırarak gerçeğe döndü. Arkalarındaki kapı tıklatıldığında Koray geri çekilirken doktor yanında bir hemşireyle geri gelmişti.

"Rahatsız ettik ama serum bitmiş olmalı." diyen doktorun önünden çekilen Koray kadına yol açarken hemşire Su'nun yanına gelerek serumu çıkarmıştı.

Hemşire çıktığında Doktor "Şu an için durumunuz gayet iyi Su Hanım. Aldırmayı düşünüyorsanız altı haftanız var." dedi. Koray "Düşünmüyoruz." dediğinde doktor gülümseyerek "Güzel." dedi.

"O zaman size bazı takviyeler yazacağım. Onları kullanırsanız vitamin eksikliğiniz giderilecektir. Tabii yemenize de çok dikkat etmeniz gerekiyor. En kısa zamanda bebek için kontrole gelmelisiniz."

Doktorun söylediklerini dinleyen ama az önceki duyduklarından sonra onu anlamayan Su, aval aval doktora bakarken kadının ona merakla baktığını görmüyordu. Koray "Tamam Doktor Hanım en kısa sürede kontrole geleceğiz." diyerek Su'nun yerine cevap verdi. Doktor tekrar Su'ya dönerek "Sormak istediğiniz bir şey var mı Su Hanım?" dediğinde Su "Ha!" demişti.

Doktorun kaşları çatılırken "Sormak istediğiniz bir şey var mı?" diye cümlesini tekrarlayınca Su kafasını iki yana salladı. Şu an konuşabilecek durumda değildi. Adeta lâl olmuştu.

"Peki, ben çıkış işlemlerinizi onayladım. Kontrolde görüşürüz." diyerek çıktığında Su etrafına bakıyor ama göremiyordu. Koray yanına gelip koluna dokunana kadar da olduğu yerde donup kalmıştı.

Genç kadının donmuş haliyle oldukça eğlenen Koray ise Su'nun ayakkabılarını aldı. Yatağa yaklaşıp koluna dokunarak "Su." dedi. Su irkilerek genç adama baktığında Koray, "Hadi hastaneden çıkabiliriz." dedi. Genç kadın kafasını sallayarak ayaklarını yataktan sarkıtınca önünde eğilen Koray, ayakkabılarını giydirmeye başlamıştı.

Su gözlerini kırpıştırarak Koray'ın ne yaptığını fark edip kendine geldi. "Ben giyerim." diye itiraz ettiğinde Koray "Hallettim." diyerek

ayağa kalktı. Su genç adamın giydirdiği ayakkabılarına bakarken Koray ona elini uzattı. "Hadi." dediğinde Su, Koray'ın uzattığı eli yok sayarak ayağa kalktı. Koray kafasını iki yana sallayarak onu takip ederken işinin zor olduğunu biliyordu.

Hastaneden çıktıklarında Su serin havayı derin bir nefes alarak içine çekti. Koray, otoparktaki arabasını göstererek "Araba bu tarafta." dediğinde Su, "Ben taksiyle giderim" dedi. Kulüp aklına gelince saate baktı.

Gece ikiyi gösteren saati gördüğünde "İşe gitmem gerek." dedi. Koray, onun koluna yapışarak "Saçmalama Su eve gidiyoruz." diyerek arabaya çekiştirmeye başladı.

"Sen ne yapmaya çalışıyorsun Koray. Bırak beni." diye bağıran Su'ya sinirle dönen Koray, "Asıl sen ne yapmaya çalışıyorsun? Az önce hastaneden çıktın. Sen ne kulübünden söz ediyorsun?" diye bağırdı.

"Evren yok, Allah bilir ne yapmışlardır. Tabii ki gideceğim." diyen Su'ya arkasını dönen Koray onu arabaya çekmeye devam etti. Genç adam "Evren ile sen uyanmadan konuştum. Kulübe gitti yeni aldığı çocukla idare ediyorlarmış." dedikten sonra omzunun üstünden bakıp "Yani gitmene gerek yok." diye ekledi.

Arabanın kapısını açıp Su'yu içine iterken de "Üstelik konuşmamız gereken çok şey var!" dediğinde Su "Hayır, hiçbir şey yok." diye fısıldadı. Çünkü konuşmalarını gerektirecek bir konu yoktu ortada. Sırf bir bebek için evlenmeyecekti.

Koray arabaya binip yola çıktıklarında "Nasıl yapalım? Gülden Hanım ile önce sen mi konuşmak istersin, yoksa beraber mi konuşalım?" dediğinde Su "Konuşacak bir şey yok Koray." dedi.

Koray ona bir an baktıktan sonra önündeki trafiğe döndü. "Anlamadım?" dediğinde "Diyorum ki konuşacak bir şey yok! Bu bebek doğmayacak!" diye bağırdı Su.

Koray direksiyonu kıracak gibi sıkarken "Buna tek başına karar veremezsin Su!" diye tısladı.

"Ah öyle mi Koray Bey? Emin olun öyle bir veririm ki! Bu benim hayatım, tabii ki tek başıma karar vereceğim."

Koray sinirle arabayı sağa çekti. Su'ya dönerek "Karnındaki benim de çocuğum Su!" diye bağırdı. Su ise o sinirle "Nereden biliyorsun?" diye karşılık verdi. Koray öyle bir sarsıldı ki araba çarpmıştan beter oldu.

İçinde yaşadığı çöküşle "Öyle bir ihtimal mi var?" dediğinde Su genç

adamdan gözlerini kaçırdı. Tabii ki yoktu ama bunu Koray'ın bilmesi gerekmiyordu. Koray önüne dönerek yanlarından hızla geçen arabaları izledi bir süre. İçine çektiği derin ama yetersiz nefeslerle göğsü şiddetle inip kalkarken kafasını iki yana sallayarak "Sana inanmıyorum." dedi. Su daha önce de onunla oyun oynamıştı Efe'yi sevgilisi sanmasını sağlamıştı. Bu seferde oyun oynuyordu. Biliyordu.

"Bence artık gözlerini açmalısın Koray. Daha en baştan tek gecelik ilişkileri tercih ettiğimi biliyorsun." diyen Su'nun lafıyla direksiyona yumruk atan Koray "Kapa çeneni Su!" diye bağırdı.

"Elimde kalmadan o siktiğimi çenesini kapat!" diye ikinci defa bağırdığında Su koltuğuna sinmişti. Koray hırsla arabayı çalıştırıp gaza bastığında araba öne doğru fırladı. Su önüne tutunarak "Koray." diye bağırırken Koray genç kadının korku dolu sesini umursamadan gaza yüklenmeye devam ediyordu.

Korkuyla nasıl geldiklerini anlamayan Su, kendini evinin önünde buldu. Koray sert ve keskin bir sesle "Bu gece düşün taşın Su, yapacaklarının sonucunu iyi düşün. Yarın geleceğim, bu sefer bana doğruları anlatacağını umut ediyorum." dediğinde Su cevap vermeden titreyen elleriyle kapıyı açtı. Dışarı adımını atar atmaz arkasındaki araba son gaz uzaklaştığında Su, Koray'ın kaza yapmaması için dua etti. Onun tepkisinden sonra ağzından çıkanlara pişman oldu ama ne yapacağını da bilemiyordu.

Ağır adımlarla apartmana yürüyüp yukarı çıktı. Çantasının kulüpte kaldığını hatırlayınca zili çalmak zorunda kaldı. Gülden Hanım, uykulu gözlerle kapıyı açıp genç kadını görünce şaşırmıştı. "Su?" demişti ki Su "Abla ne bir şey sor ne de söyle. Şu an tek istediğim uyumak." diyerek içeri girip odasına ilerledi.

Su, odasına girip üstünü çıkartarak oğlunun yanına uzandığında Efe'yi kucağına çekerek sıkıca sarıldı. Kokusunu içine çekerken gözleri doldu. Karnındaki bebeği düşündükçe ağlamak istiyordu. Bebeği aldırmaktan başka çaresi yoktu. Bir bebek için evlenilmeyeceğini çok iyi öğrenmişti. Deli gibi âşık olduğunu düşündüğü Kerem bile bebeğini istememiş onu kapı dışarı etmişti. Şimdi Koray'ı bebek için evliliğe zorlamak akıl işi değildi. Ki aralarındaki şeye ilişki bile denemezdi. Koray'ın sırf vicdan azabı yüzünden evlenelim dediğini biliyordu. Belli ki çok yufka yürekliydi. Aksi halde Koray gibi çapkın bir adam Su'ya evlenelim demezdi. En iyisi onu bu yükten kurtarmaktı. Bebeğin babasının o olmadığını söylemek işe ya-

ramazdı. DNA testi denen bir şey vardı. Buralardan da kaçıp gidemezdi. Bebeği doğurmayı düşünse kaçması gerekirdi. Başka bir yerde yeniden başlayabilir miydi?

Su, kafası karışık ağlayarak Efe'ye sarılıp uykuya daldı. Kararını çoktan vermişti. Başka yolu yoktu. Bunu Koray'a yapamazdı. Onun evlilik hakkındaki düşünceleri daha ilk gün öğrenmişti. Koray *'Merak etme tek taşı alıp önünde diz çökecek değilim.'* derken tükürürcesine konuştuğunda düşüncelerini açık ve net bildirmişti. Şimdi bebeği kullanarak onu evliliğe zorlamak haksızlıktı.

***

Koray tüm sinirini karşısındaki adamdan çıkartıyordu. Adam kendinden geçtiğinde bile sakinleşememişti. Adamlarından biri "Abi adam kendinden geçti." diye uyarmasa Koray karşısındaki bedeni kum torbası niyetine kullanmaya devam edecekti.

Su'yu evine bıraktıktan sonra otele gitmiş uyumaya çalışmaktan sıkılınca soluğu depoda almıştı. Aralarındaki muhbirlerin kendi adamlarıyla sınırlandıramayacağını öğrendiklerinde şirket ve otellerdeki her çalışan süzgeçten geçmişti. Oteldeki çürük elmaları topladıklarını öğrenen Koray, buraya geldiğinden beri hepsiyle özel olarak ilgilenmişti.

Adamının lafıyla geri çekilip karşısındaki adama baktı. Ağzı açık bir şekilde boynunun yana düştüğün gördü. Patlayan kaşından sızan kanların ağzına dolduğunu gören Koray yüzünü buruşturarak arkasını dönüp "İndirin şunu." dedi.

Deponun kapısı açılıp Tamer Bey içeri girdiğinde Koray bir havluyla elini siliyordu. "Hayırdır evlat erken başlamışsın bugün." diyen Tamer Bey'e "Öyle oldu." diyen Koray adama bakmadı. Gergin ve sinirliydi bir de onun azarını çekecek durumda değildi.

Koray'ın dövdüğü üç adama bakan Tamer Bey "Bana iş bırakmamışsın." dediğinde Koray omuz silkerek "Benim adamlarımı siz dövdünüz, ben de sizinkileri döveyim dedim." dedi.

Tamer Bey genç adama gülümsedi. "İyi misin evlat?" dediğinde Koray en geniş gülümsemesini ona göstererek "Bomba gibiyim." dedi. Bunun üstüne Tamer Bey genç adamın yanına geldi. Koray'ın koluna girerek "Gel bakalım biraz konuşalım seninle." dedi.

Koray konuşmak istemese de Tamer Bey'e engel olamadı. Depodan

dışarı çıktıklarında Tamer Bey onu arabasına yönlendirerek şoförüne dışarıda beklemesini söyledi. Koray arabaya binip arkasına yaslanarak rahatlamaya çalıştığında Tamer Bey "Anlat bakalım." dedi.

"Anlamadım, neyi anlatayım?" diyen Koray'a gülümseyen Tamer Bey, "Seni böyle yiyip bitiren kadını anlat evlat." dediğinde Koray kafasını başka yöne çevirdi. Bu yaşlı kurttan hiçbir şey kaçmıyordu.

Koray anlatıp anlatmamayı düşünürken Tamer Bey "Evlat rahat ol. İstemiyorsan seni zorlamıyorum ama birinin fikir vermesine ihtiyacın var gibi." dediğinde anlatmaya karar vermişti.

Koray çekinmeden Tamer Bey'e Su ile aralarındaki ilişkiyi anlattı. Tamer Bey onu sakince dinlemiş aralarda sorular sormuştu. Koray'ın anlatacakları bittiğinde Tamer Bey "Kızı araştırdın mı?" dedi.

Koray başını iki yana sallarken "Araştıracaktım ama fırsatım olmadı." dediğinde Tamer Bey homurdanarak telefonunu çıkarttı. "Bir de özel güvenlik olacaksın. Kendine hayrın yok Koray." demeyi ihmal etmemişti.

"Zafer bana birini araştırmanı istiyorum." diyen Tamer Bey'e ilgiyle baktı. Tamer Bey "Su'nun soy ismi ne?" diye sorduğunda "Aras." diye cevap verdi.

Telefona "Bana Su Aras hakkındaki her şeyi on beş dakikaya bulmanı istiyorum. Evren'in barında çalışıyor." diyen Tamer Bey telefonu kapatarak genç adama dönüp "Bakalım neler çıkacak?" dedi.

Koray yaşlı kurda şaşkınlıkla bakmaya devam ederken Tamer Bey "Bakma öyle aval aval. Anlattıklarına göre en başta yanlış ata oynamışsın." diyerek konuşmaya başladı.

"Kıza yaklaşımın yanlış olmuş evlat. Çocuğu var diyorsun eşinin öldüğünü söyledin ama buna kendinde inanmıyorsun. Eğer düşündüğüm gibiyse kızın geçmişi pek iyi değil. Seni kendinden uzak tutmak için yaptıkları da cabası."

"Ne yapmalıyım peki?" diyen Koray'a Tamer Bey yine gülümsedi. "Önce kalp kırıklıklarını tamir et, sonrası gelir."

Koray bu cümleyi düşünürken onun kimi kastettiğini anlamadı. Tamer Bey'in sesindeki ima çift taraflıydı. Şimdi Koray kendi kırıklıklarını mı, tamir edecekti yoksa Su'nunkileri mi onu düşünüyordu.

Sessizlik içinde geçen on beş dakikanın ardından Tamer Bey'in telefonu çaldığında Koray kalbinin hızlandığını hissetti. Nefes borusunda bir boşluk oluşurken öğreneceklerini çok merak ediyordu.

Tamer Bey telefonu cevaplayıp Zafer'i dinlerken hiç sesini çıkarmamıştı. Koray onun mimiklerinden iyi veya kötü bir şey öğrenmeye çalışıyordu ama Tamer Bey'in yüzü ifadesizdi.

Telefonu kapattığında Koray'a baktı. "Su'nun bir çocuğu olduğunu söylemiştin değil mi?"

Koray kafasını sallayarak onu onaylarken "Adamımın öğrendiklerine göre Su Aras hiç evlenmemiş ve üstüne kayıtlı bir çocuğu da yok. Açıktan liseyi bitirmiş şimdide üniversite üçüncü sınıf öğrencisi, barda çalıştığını biliyorsun zaten." diyen Tamer Bey'in sözlerini Koray yarıda kesti.

"Ama hastane kayıtları, çocuğu hastaneye yatırdığımızda Efe'nin kimliğini kendi gözlerimle gördüm." derken Tamer Bey "Gördüğün kimliğin gerçek olduğuna emin misin? Herhangi bir sigorta kayıtları var mıydı?" Dediğinde Koray anlamıştı. Kimlik sahteydi.

Gözlerini kapatarak "Başka ne öğrendiniz?" diye sorduğunda Tamer Bey "Bu kadar evlat, gerisini kendin öğrenmen gerekiyor." dedi.

"Kızın ne yaşadığını kayıtlardan öğrenemeyiz. Bundan sonrası sana kalmış ama yerinde olsam atacağım her adımı on defa düşünürdüm."

Koray bir süre daha öğrendiklerini düşünürken kolundaki saate baktı. Saatin üç olduğunu görünce "Teşekkür ederim Tamer Bey benim gitmem gerekiyor." diyerek arabadan inip kendi arabasına ilerledi.

Taşlı zeminde tozu dumana katarak arabayı kaldırırken bir an önce Su'yu bulması gerekiyordu. Tamer Bey ile konuşurken zamanın bu kadar çabuk geçtiğini fark etmemişti. Su'ya düşünmesi için verdiği süre çoktan dolmuştu ve artık bir cevap istiyordu. Öğrendiklerinden sonra bir sürü cevaba ihtiyacı vardı.

Su'nun evine geldiğinde merdivenleri koşarak tırmanırken yumruklarıyla kapıyı dövdü. Kapıyı açan korkmuş Gülden Hanım'ı karşısında gördüğünde "Su uyandı mı?" derken nefes nefeseydi.

"Ne bu telaş Koray, Su çıkalı çok oldu." sözlerini duyduğunda Koray "Nereye gitti?" diye bağırdı.

"Ne bileyim oğlum, işleri varmış hem ne bu telaş? Ne oldu?" diyerek Gülden Hanım da telaşlanırken Koray merdivenleri koşarak inmeye başlamıştı. Arkasından "Koray!" diye seslenen kadına dönüp bakmadan çıktı apartmandan.

Gülden Hanım telaşla içeri girerken Efe "Koyay niye bağıydı?" dedi. Gülden Hanım "Bir şey yok oğlum." diyerek onu geçiştirirken telefonunu

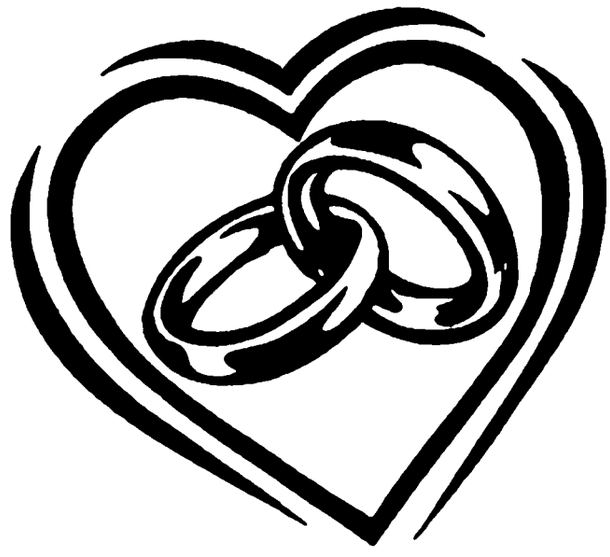
alarak Su'yu aradı. Önce meşgul çalarak düşmeyen hat daha sonra kapalı çaldığında telaşı daha çok artmıştı.

Koray üst üste Su'yu ararken telefonu önce çalıp sonra meşgule düştüğünde bir küfür savurdu. Tekrar aradığında kapalı olduğunu bildiren sesi duyunca elindeki telefonu fırlatmak istedi. Trafikte hızla yol alırken solladığı araçlar arkasından korna çalıyor o hiçbirini duymuyordu. Arabayı kulübe sürerken tek istediği Su'nun orada olmasıydı.

Kulübe gelen Koray, kapalı olan kapılardan henüz açılmadığını görünce kapıyı tekmeledi. Burada olması imkânsızdı. Ne yapacağını bilemeyerek kapının önüne çökerken Su'nun düşündüğü şeyi yapmadığını umdu. Olasılığı bile kalbini paramparça etmeye yetiyordu. Bir bebeği olacağını öğrendiğinde aklına gelen ilk şey Su gibi bir kız çocuğuydu. Daha sonra Efe gibi bir oğlunun olması fikri içini ısıtmıştı. Aklına başka bir şey gelmemişti bile. Bebeği aldırmayı Su'nun ağzında duyana kadar düşünmemişti bile. Öyle bir ihtimal yoktu. Olamazdı. Onun bebeğiydi o. "Su sakın yapma, Su..." diye tıslayarak telefonundan bir numara çevirdi. Adamı telefonu cevapladığında "Tüm hastane kayıtlarını araştır. Su Aras adına açılmış bir kayıt varsa hemen beni ara." diyerek kapattı.

Çöktüğü yerden kalkarak arabasına ilerledi. Arabaya bindiğinde önce kontağı çalıştırsa da nereye gideceğini bilemediğinde burada beklemeye karar verdi. Adamından haber beklerken Gülden Hanım'ı arayarak Su eve gelirse ona haber vermesini istedi. Kadın neler olduğunu tekrar sorunca Koray önemli bir şey değil diyerek kapattı telefonu.

Koray içini saran sıkıntıyla arabada beklemeye başlarken Su'nun bebeği aldırdığına her geçen dakika daha çok inanmaya başlamıştı. İlk öğrendiğinde yaşadığı sevinci hatırlarken şimdi yaşadığı hüzünle karşılaştırınca yıllar sonra ilk defa gözünden yaş aktı. Bu sefer aradığını bulduğunu düşünmüştü. Jess ile tanışıp evlendiğinde hayal ettiği tek şey bir bebeklerinin olmasıydı ama çok geçmeden yanlış kişiyle hayal ettiğini görmüştü. Su ile tanıştıktan sonra ise bu sefer onun doğru kadın olduğuna inandırmıştı kendini. Hele bir de hamile olduğunu öğrenince Su ile birliktelikleri kaçınılmaz olmuştu. Beyni kısa zamanda çok şey hayal etmişti ama Su'nun geçirdiği krizle onun aynı şeyleri düşünmediğini de anlamıştı. Nasıl olsa ikna ederim derken şimdi Su ortadan kaybolmuştu. Aklına tek ihtimal geliyordu, Su bebeği aldırmıştı.

BÖLÜM 14

Bir süre sonra araştırma yapan adamlarından haber gelmişti. Su hiçbir hastanede yoktu. Adına açılmış bir tane bile kayıt yoktu. Ama Koray aklından *'Özel bir muayenehaneye gittiyse onu bulamam.'* diye de geçiriyordu. İlla hastanede aldırmasına gerek yoktu. Başını direksiyona yaslayıp düşünmemeye çalışarak korkuyla bekledi. Kulübün demir kapılarının açılma sesi geldiğinde o tarafa döndü.

Dışarıda kimse yoktu. İçeriden kapıyı açıp dışarı çıkan Kaptan göründü. Hemen arabadan inen Koray adamın yanına giderek "Az önce kapıyı çaldım niye açmadın?" diye bağırınca Kaptan ona şaşkınlıkla baktı.

"Koray Bey açılış saatine kadar beklemem gerekiyordu o yüzden." diyen Kaptan'ın yakasına yapışan Koray "Su'yu gördün mü?" diye sordu. Kaptan başını sallayarak "Evet efendim içeride olmamın sebebi de o zaten." deyince Koray devamını dinlemeden onu içeride sanarak "Su." diye bağırıp içeri koştu.

Arkasından Kaptan "Koray Bey," diye seslense de Koray çoktan içeri girmiş "Su!" diye bağıra bağıra barı ve arkasını kontrol etmiş ama onu bulamamıştı.

"Nerede?" diye bağırarak Kaptan'a döndüğünde adam "Üç saat önce çıktı. Çantasını almak için gelmişti onu aldı ve çıktı." dedi.

Koray çaresizlikle bar tezgâhına tutunurken Kaptan yanına gelerek "Bir sorun mu var Koray Bey?" diye sordu.

Genç adam, Kaptan'a dönüp "Bir şey dedi mi? İşe gelecek mi bu gece?" diye karşılık verdiğinde Kaptan kaşlarını çatarak "Gelmeyeceğim demedi..." dedi.

Koray bu da bir umut diye düşünürken genç kadın gelene kadar iş işten geçmiş olabileceğini biliyordu. Yapacak bir şeyi yoktu. Her şey Su'nun vicdanına kalmıştı. Eğer o bebeği aldırırsa Koray buna saygı duymaktan başka bir şey yapamazdı. Baba olma umudunun elinden kayıp gittiğini hissettikçe omuzları daha çok çökerken "Ne olur yapma Su?" diye fısıldadı.

Kaptan, Koray'ı derdiyle baş başa bırakarak içki kasalarını taşımaya başladığında çok geçmeden yeni barmen gelmişti. Koray'ı tezgâha yaslanmış sandalyede otururken görünce "Henüz açıldığımızı sanmıyorum." dedi. Koray kafasını kaldırarak ona baktı.

Yerinde dikleşerek "Sen yeni mi başladın?" diyen Koray'a "Evet." diye cevap veren çocuk barın arkasına geçtiğinde Koray "Bana bir viski doldursana." dedi.

Çocuk tekrar "Daha açılmadık dedim ya!" dediğinde Koray "Bu ukalalığını yeni olmana bağlıyorum. Şimdi beni kızdırmada şuradan bir viski ver. Hatta sen bana direk şişeyi ver." dedi. O sıra kasanın birini getiren Kaptan konuşmayı şahit olarak "Dediğini yap Kerem." dedi.

Kerem "Ama..." demişti ki Kaptan onun kulağına eğilip omzunu sıktı. "Koray Bey kulübün eski sahibi, Evren Bey'in de arkadaşı. İşinden mi olmak istiyorsun?" dediğinde Kerem "Bilmiyordum." diye homurdandı. "İyi artık biliyorsun. Şimdi adamın istediğini ver." diyerek Kaptan diğer kasaları taşımak için yanından ayrılacakken Kerem arkasından "Su ne zaman gelecek?" diye seslendi. Kaptan "Gelir birazdan." diyerek dışarı çıktığında Koray gözlerini karşısındaki genç adama dikti. "Sana ne Su'dan?" dediğinde Kerem ona döndü. Kerem karşılık vermeden arkasındaki raftan viski şişesini alıp bardakla birlikte Koray'ın önüne bıraktıktan sonra işine döndüğünde Koray "Sana bir şey sordum?" diye bağırdı.

Kerem tekrar adama dönerken "Sizi ilgilendirdiğini sanmıyorum." diyerek bar tezgâhını silmeye başladı. Koray ayağa kalktı. "Ne demek seni ilgilendirmez?" diye elini tezgâha vurduğunda Kaptan taşıdığı kasayı bırakıp yanlarına gelmişti.

"Sorun nedir Koray Bey?" derken Kerem'e kızgınca bakıyordu ama genç adam onları umursamadan işine devam etti. Koray, Kaptan'a "Bunun Su ile ne ilgisi var?" diye sordu.

"Bildiğim kadarıyla hiçbir ilgisi yok efendim." diyen Kaptan'a "Neden Su'yu sorup duruyor o zaman?" diye bağırdı. Kaptan "Bilmiyorum

efendim." dediğinde genç adam yerine geri oturarak Kerem'in her hareketini izlemeye başladı.

Kaptan kasaları taşıyıp kapıya çıkarken garsonlar gelmiş masaları düzenlemeye başlamışlardı. En son Evren'de geldiğinde Su'dan hâlâ bir iz yoktu.

Koray şişeyi yarılamışken Evren yanına oturarak "Bugün erken başlamışsın?" dedi. Evet, erken başlamıştı hatta abartmıştı bile. Amerika da geçirdiği tedaviden sonra her zaman dikkat eder fazla abartmazdı ama bu sefer sınırı geçmişti o da farkındaydı.

Genç adam cevap vermeyince Evren "İyi misin Koray?" diye sordu. Koray dönmeyen diliyle "Değilim, hiç iyi değilim." diye cevap verdi.

"Dostum fazla kaçırmışsın gel daha fazla içme." diyerek Evren onun elindeki bardağı almak istedi ama Koray genç adamın elini sertçe itti. Karşısındaki Kerem ile bakışan Evren ona kafasıyla bizi yalnız bırak derken Kerem çıktığında "Koray neyin var, ne oldu?" diye sordu.

"Bitti, bizi bitirdi..." diye mırıldanan Koray'ın dediklerinden hiçbir şey anlamayan Evren "Abi kalk hadi. Gel seni eve götüreyim, bir kendine gel." diyerek kalkıp adamı çekiştirdi. Koray "Bırak beni." diye bağırarak Evren'i iterken "O gelmeden hiçbir yere gitmiyorum." dedi.

Evren "Kimi bekliyorsun abi?" dediğinde Koray parmağını sallayıp "O Erkek Fatma'yı..." dedikten sonra dudaklarını uzatarak "...Şu'yuuuuu." dediğinde Evren durumu anlamıştı.

Bunun üstüne Evren genç adamı rahat bıraktı. Koray içmeye devam ederken kulüp açılmış ancak Su ortalıkta görünmemişti. Evren de barda Kerem'e yardım etmeye başlamıştı. Cebinde titreyen telefonu hissettiğinde bulanık gözleri arayanı göremezken ikinci denemeden sonra telefonu cevaplayabildi. "Aluuu!" derken karşıdan Gülden Hanım "Koray oğlum, Su geldi ama hiç iyi değil. Odasına kapattı kendini ağlıyor." dediğini duyunca oturduğu sandalyeyi devirerek kalktı.

Onu gören Evren yanına koştu. Koray önündeki insanları iterek çıkışa yürümeye çalışıyordu. Evren, Koray'ı kolundan yakalayıp "Nereye?" dediğinde Koray "Şuyaaa!" diye konuşunca "Bu halde mi? Oğlum gel bir kendini topla." diyerek genç adamı diğer tarafa yönlendirdi. Koray'ı erkekler tuvaletine sokup kafasını suyun altına tutarak kendine gelmesini sağladı. Buz gibi su başından aktıkça Koray, Evren'e ardı ardına küfrediyordu. O

küfrettikçe Evren güldü. "Sabah olunca bana dua edeceksin aptal. Az önceki halinle Su'nun karşısına çık bak neler oluyor?"

Koray'ın ayıldığını çırpınmasının durmasından anlayan Evren geri çekildi. Koray biraz daha suyun altında kaldıktan sonra çeşmeyi kapatarak ıslak saçlarının suyunu sıkıp ardından sallayarak doğruldu. Sabaha kalmadan Evren'e teşekkür etmişti. Hâlâ biraz sallanıyordu ama en azından artık her taraf dönmüyordu.

"Bir şey değil. Git sorununuz neyse halledin artık, iki gündür en iyi elemanım işe gelmiyor. Kepenkleri indirmem an meselesi. Git ve Su'yu kendine getir." diyen Evren'in sözleriyle Koray nereye gideceğini hatırlayarak koşar adım çıkmıştı oradan.

Bu halde araba sürmeye cesaret edemeyip taksiye bindi. Şoföre adresi verdiğinde araba ilerlemeye başlasa da yeteri kadar hızlı değildi. Koray'ın içinde taşan duygular çok fazlaydı. Su'nun bebeği aldırmadığına dair umut, aldırdıysa ne yapacağını bilememenin çaresizliği ve genç kadına duyduğu sevgi hepsi iç içe geçmişti. Yol boyunca göğsünde atan kalbin en yüksek sesini kulaklarında duyarken bebeği aldırmış olsada onu affedeceğini anlamıştı. Su'ya olan duyguları bebek ile sınırlı değildi. Eğer Su öyle bir şey yapmışsa da onu affedecek, onun iyi olmasını sağlayacaktı.

Taksi durduğunda parayı ödeyip arabadan hızla indi. Koşarak merdivenleri çıktığında iki kere düşme tehlikesi yaşamıştı. Kapıyı kucağında ağlayan Efe ile Gülden Hanım açtı.

Koray hemen içeri girdi. Ayakkabısını çıkartıp "Nerede?" dediğinde Gülden Hanım Su'nun odasını göstererek "Neler oluyor oğlum? Durmadan ağlıyor. Ne oldu?" diye soruyordu.

Koray kadına cevap vermeden Su'nun odasına girdiğinde yatakta ağlayan kadını gördü. Aynı dün akşamki gibi cenin pozisyonunda hıçkırarak ağlıyordu. Yüreği dayanmadı onu ikinci defa bu şekilde görmeye Koray'ın. Onu mutlu etmek istiyordu ama Su onun bebeği yüzünden acı çektikçe kahroluyordu. Yatağın yanına gidip Su'nun başucuna çökerken hiçbir şey demeden saçlarını okşadı. Genç kadın onun içkiyle karışık kokusunu aldığında nefesini tutup hıçkırmamak için uğraştı. Koray eğilip saçlarını öptüğünde tuttuğu nefesi kocaman bir hıçkırıkla çıktı ağzından. O daha kötü olunca Koray "Su yapma böyle, kendine zarar veriyorsun. Bak bebek umurumda değil, anladın mı? Aldırdıysan da kızmam, yeter ki ağlama." dediğinde arkadan bir hiii sesi gelirken Su kafasını sallamaya başlamıştı.

Su kafasını sallarken ağzından mırıltıyla çıkan "Yapamadım." sesini duyan Koray derin bir nefes alarak rahatladı. Koray yatağa çıkıp genç kadını kaldırarak kucağına çekti. "Neden ağlıyorsun o zaman Su, söz veriyorum seni yalnız bırakmayacağım. Lütfen ağlama." dediğinde Su genç adama sıkıca sarılmış "Ben nasıl bir anneyim, bebeğimi öldürmeyi düşünebildim." demişti. Su'nun sözleriyle onun vicdan azabı çektiğini anlayan Koray genç kadının saçlarını okşarken "Tamam Su geçti... geçti yasemin kokulum, yanındayım." diyordu.

Kapıdan onları gözlerinden yaşlar akarak izleyen Gülden Hanım ise Allah'ım sana çok şükür diye dua ediyor, Su'nun aklının başına gelmesi için yalvarıyordu. Çünkü biliyordu ki Su şu an içinde bulunduğu duygusal andan dolayı Koray'a izin veriyordu. Kendine geldiği an yine Koray'dan uzaklaşmaya başlayacaktı.

Dizlerine yapışmış Efe de annesi ile Koray'a doğru hareketlendi. "Koyay?" dediğinde Koray arkasına bakarak yatağa yaklaşan Efe'yi gördü. Su'ya doladığı kolunu çözüp Efe'ye uzatarak "Gel oğlum." dedi. Onun çağrısıyla Efe koşarak yatağa çıkmıştı. Koray ile Su'nun arasına, kucaklarına, yerleşirken annesine bakarak "Anni ağlama." dediğinde Su oğluna sarıldı. Üçü birbirlerine dolanmış halde yatakta yatarken Gülden Hanım kapıyı kapatarak onları yalnız bıraktı. Bütün gece mutlu olmalarını dua etmekten başka bir şey gelmiyordu elinden.

Su'nun ağlaması Koray'ın ve Efe'nin mırıltıları eşliğinde durulurken hüzün yerini yorgunluğa bıraktığında uykuya daldı. Efe de çok geçmeden gözlerini yumduğunda Koray, içini çekerek ikisine daha çok sarılıp Su'nun yasemin kokusunu soludu. "Bir ömür bu kokuyla uyumaya razıyım ben yasemin kokulum. Artık istesen de bırakmam seni." diyerek Su ile Efe'yi alnından öpüp gözlerini kapattı. İçinde tarif edemediği bir huzur vardı. Artık ne yapması gerektiğini çok iyi biliyordu. Yarın ilk iş evlilik olayını halledecekti.

Su gözlerini açmaya çalıştığında sanki göz kapaklarının üstüne bir öküz oturmuş kalkmıyordu. Zorla gözlerini aralamaya çalışırken akşamki ağlama nöbetinden sonra şiş olduklarını anladı. Kesin pofuduk ayılara benzedim diye düşünürken gözleri açıldığında nefesi kesildi. Karşısında hayatında gördüğü en güzel ve en komik manzara vardı. İster istemez dudaklarında bir gülümseme belirirken gözleri doldu.

Yatakta Koray, biraz yan bir şekilde sırt üstü uzanmış saçları yastığa

dağılmıştı. Üstünde uzanan Efe ise yüz üstü yatıyor bir kolunu Koray'ın boynuna atmışken hafif aralık ağzından akan salyalar adamın tişörtünü ıslatıyordu. Su onun bu haline gülerken Koray'ın da ondan farkı yoktu, Efe gibi ağzı aralık bir şekilde hafiften horluyordu.

Su'nun gülümsemesi karnına giren ağrıyla solarken elini karnına attı. İkinci bir kramp daha girdiğinde nefesi kesildi. Koray ile Efe'yi uyandırmadan yataktan kalkmaya çalıştığında daha güçlü bir ağrı gelince hafif bir çığlık atarak kıvrandı. Onun sesiyle Koray hemen yataktan fırlamış, Efe'yi fark ederek son anda çocuğu tutmuştu. Efe'de gözlerini açtı, Koray oğlanı yan tarafına bırakıp Su'ya yöneldiğinde, genç kadın ayağa kalkmaya çalışıyordu ama iki büklümdü. Karnına kramplar girerken Su acıdan kıvranıyordu. Koray, "Su?" diyerek yanına gelmişken genç kadın doğruldu ve bacaklarının arasından akan sıvıyı hissetti. Ne olduğunu anladığında gözlerinden yaşlar akarak "Koray, bebeğim..." dedi. Genç kadın dengesini kaybetti. Düşmeden önce Koray onu kucaklamış, koşarak kapıya giderken Su, "Bebeğim gidiyor Koray, bir şey yap." diyerek ağlıyor, çığlık atıyordu. Koray kapıyı açıp koşarak merdivenlerden indiğinde daha yeni aydınlanan havadan henüz sabahın çok erken saati olduğunu anladı. Arkalarından Efe'nin "Anni." diye bağıran sesi gelirken Koray "Efe, Gülden Hanım'ı uyandır oğlum." diye bağırarak apartmandan çıkmıştı.

Dışarı çıktığında akşam taksiyle geldiğini hatırladı. Koray ıssız caddede koşmaya başladı. Su kucağında sallandıkça çığlık atıp ağlarken Koray deli gibi koşuyor, taksi arıyordu. Ayakkabısız bir halde kucağında Su ile koşarken karşılaştığı insanlar ona deli görmüş gibi bakıyordu. Ana caddeye geldiğinde taksi görene kadar koşmaya devam ederken Su'nun çığlıklarının kesildiğini fark etmedi. Taksi önünde durduğunda hemen arabaya binerek "Abi en yakın hastaneye çabuk!" diye bağırdı. Taksi şoförü gaza basarken "Abla iyi mi abi?" diye sordu. Koray, Su'nun gözleri kapalı halini gördü. Yüzünü eleriyle okşarken "Su, bebeğim aç gözlerini." desede Su'dan bir tepki alamamıştı. Yakın olan hastaneye iki dakikada gelirlerken Koray hemen inip acile koştu. Acilde onu karşılayan hemşireye "Hamile, düşük..." gibisinden açıklamaya çalışırken Su'yu alarak içeri gittiklerinde Koray kafasını eğince kan olan tişörtünü gördü.

Sıkıntı içinde eliyle yüzünü sıvazlarken cebindeki telefonu çaldı. Gülden Hanım'ın ismi ekranda yanıp sönerken "Efendim." dediğinde kadının

korkulu sesi duyuldu. "Oğlum neredesiniz? Efe'yi kapıda ağlarken buldum."

"Hastanedeyiz Gülden Hanım, Su..." dedikten sonra yutkunarak "... sanırım düşük yaptı." dedi.

"Hangi hastane?" diye soran Gülden Hanım'a hastanenin ismini veren Koray onun "Hemen geliyorum." demesiyle kapattı telefonu.

On dakika sonra Su'yu içeri alan hemşireyi dışarı çıkarken gördü. Hemşirenin yanına giden Koray "Nasıl?" diye sorunca kadın "Tam zamanında yetiştirmişsiniz, düşük tehlikesi geçti." dedi. Koray rahat bir nefes alarak "Bebek yaşıyor yani" dedi.

"Evet, şimdilik" diyen hemşirenin lafıyla erken sevindiğini anladı. "Ne demek şimdilik" dediğinde "Doktor kontrolleri yapsın size daha doğru bilgi verecektir" diyen hemşire uzaklaştı.

Hemşirenin ardından arkasını döndüğünde kapıdan giren Efe ile Gülden Hanım'ı gördü. Gülden Hanım'ın kucağından ona kollarını açan Efe'yi kucağına aldı. "Nasıl, iyi mi?" diyen Gülden Hanım'ı "Hemşire iyi olduğunu söyledi ama doktoru bekliyorum." diye cevapladı.

"Koyay anni neyde?" diyen Efe'ye "Az sonra gelecek Efe, biraz uyuması gerekiyormuş." diyen Koray, Efe'nin "Neden evde uymuyor?" demesiyle ne cevap vereceğini şaşırdı.

O sıra Su'yu acilden sedyede çıkarttıklarında Koray ile Gülden Hanım sedyeye doğru hareketlendi. Koray daha dün Su'nun hamile olduğunu müjdeleyen doktorla göz göze geldi.

Koray tanıdık bir yüz görmenin rahatlığıyla kadına yaklaşıp "Durumu nasıl?" diye sordu.

"Ciddi bir düşük tehlikesi atlattı Koray Bey. Getirdiğinizde gece ağlama krizine girdiğini söylemiştiniz. Yine aynısı oldu diye tahmin ediyorum." diyen kadını kafasını sallayarak onayladı Koray.

"Anne fazla stres altında olunca bebeği de tehlikeye atıyor. Bundan sonra çok dikkatli olması gerekiyor, birkaç gün istirahat etsin."

Koray "Ben ilgileneceğim merak etmeyin." dedikten sonra "Nereye götürüyorlar?" diye sordu. Su'nun özel odaya alındığını öğrenince onları takip etti.

Su'yu odaya yerleştirdikten sonra Efe'yi ve Gülden Hanım'ı genç ka-

dının yanında bırakarak odadan çıktı. Temiz hava almak için hastanenin çıkışına ilerlerken adamlarından birini aradı.

"Bana bir gömlek ile nikâh memuru getir?" dediğinde karşıdaki adam yanlış anladığını düşünerek "Anlamadım efendim?" dedi.

Bu sefer "Bana hemen gömlek ile nikâh memuru getir!" diye bağıran Koray'ın net sesi yanlış anlaşılmaya açık değildi.

Adam şaşkınca "Efendim saat yediye geliyor, nikâh memurunu nereden bulayım?" dediğinde Koray "Lan nereden bulursan bul, yarım saat içinde burada olsun." diye bağırdıktan sonra hastanenin adresini vererek telefonu kapattı. Yukarı çıktığında Su hâlâ uyuyordu. Koray, Gülden Hanım'ın yanına yaklaşarak planını anlattı. Gülden Hanım'ın gözleri şaşkınlıkla büyüse de Su'yu başka türlü kumpasa getiremeyeceklerini bildiğinden kabul etmişti.

Su gözlerini açtığında bu sefer Koray yerine beş kişilik bir kalabalıkla karşılaştı. Kendine gelmeye çalışarak yatakta doğrulurken Efe "Anni!" diyerek genç kadına koştu. Su, Efe'ye uzandığında ağrı hissedince yüzünü buruşturdu. Efe'nin yatağa çıkmasına Koray yardımcı olurken gülümseyerek Su'ya "Günaydın." dediğinde Su telaşla "Bebeğim." diye fısıldadı.

Koray eğilip genç kadını alnından öperek "İyisiniz, ikinizde iyisiniz." dediğinde Su rahatlamıştı. Efe'ye sarılırken gözlerini odadaki kalabalığa çevirdi. Gülden Hanım ayakta durmuş ona bakarak gülümserken tanımadığı iki adam da gergin bir şekilde ona bakıyordu. Kısa ve göbekli olan adamın elinde çanta vardı. Adamın sinirli olduğunu fark eden Su, "Neler oluyor?" diye sordu.

Koray nikâh memurunu ensesinden tutup yatağa yaklaştırdı. "Evleniyoruz güzelim." dediğinde Su "Hadi oradan!" demişti.

Koray genişçe gülümsedi. Tekrar "Evleniyoruz güzelim." dediğinde Su ona dik dik bakıp "Saçmalama Koray." dedi.

Gülden Hanım, genç kadının yanına yaklaştı. "Kızım." demişti ki Su "Abla sakın bana buna uyduğunu söyleme!" dedi.

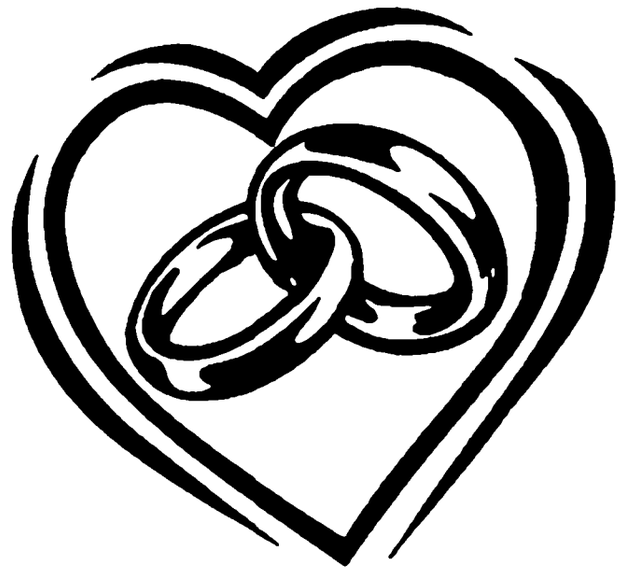
Koray ciddileşerek "Su?" dediğinde Su "Ya az kalsın bebeğimi kaybediyordum ben, bu ne Koray? Hastane odasında olduğumuzun farkında mısın?" diye bağırdı.

Koray '*Gayet farkındayım, o bebek düşmeden sana nikâhı da kıymam gerekiyor.*' diye düşünürken "Zaten evlenmeyecek miyiz Su?" dedi. Su ağzını kapatarak kafasını eğip oğluna baktı. Bu sadece onu ilgilendiren bir

karar değildi ki. Hissediyordu evet dediği an tüm hayatları değişecekti. Evet, harika bir hayatları yoktu ama ya her şey daha kötü olursa ne yapacaktı. Efe'ye bakarken sabah gözünü açtığındaki manzarayı hatırladı. Efe, Koray ile iyi anlaşıyordu. Belki her şey daha iyi olurdu.

Kafasının karışıklılığıyla gözlerini sımsıkı yumdu. Efe "Seni seviyoyum anni." dediğinde gözlerini açıp oğluna baktı. Efe, daha iyi bir hayatı hak ediyordu. Gözlerini Koray'a çevirerek "Tamam." dediğinde Koray, nikâh memuruna "Hemen başla." dedi. Elini ise acele etmesini istercesine hadi hadi diyerek sallıyordu. Bu hali Su'yu güldürürken Koray telaşla elinden çantasını düşüren adama kızdı. "Ya abi sakarlığın sırası mı? Hatun şimdi vazgeçecek diye ben burada üç buçuğum sen çantayı düşürüyorsun, bu hiç yapılacak şey mi?" diye söylenirken adamın çantasını topladı.

Gülden Hanım kıkırdarken nikâh memuru nikah işlemini yapmaya başladığında odada adamın sesi haricinde çıt çıkmıyordu. Efe bile neler olduğunu anlamış gibi susmuş nikâh memurunun ağzından çıkanları dinliyordu. Su ve Koray evet dedikten sonra şahit olan Gülden Hanım ile Koray'ın adamı da evet dediğinde Efe de "Eveeyyyttttt!" diye bağırınca herkes güldü. İmzalar atıldığında Koray'ın üstünden büyük bir yük kalkarken Su rahatlamayla karışık sıkıntı içerisindeydi. Umarım bir hata daha yapmamışımdır diye umut ediyordu.

BÖLÜM 15

Hastaneden eve geldiklerinde Koray, Su'yu kucağından indirmeden her yere taşıyordu. Sonunda yatağıyla buluşan Su, tepesinde şunu getireyim mi bunu getireyim mi diye dolanan Koray'a "Ayyy yeter! Koray yeter. Hiçbir şey istemiyorum." diye bağırdı.

Koray bir anda olduğu yerde durdu. "Hı tamam." diyerek Su'ya bakmaya başladı. Su kafasını sarkıtıp kapıdan onları gülerek izleyen Gülden Hanım'a "Abla bize biraz izin verir misin?" dedi.

Gülden Hanım yatağın kenarında duran Efe'ye "Efe hadi gel pepe çıkmış onu izleyelim" dediğinde Efe koşarak onun peşine takılmıştı. Su ve Koray yalnız kaldıklarında genç kadın, "Kapıyı kapatır mısın Koray?" dediğinde Koray sırıtarak "Gerdeğe girmeye bu kadar hevesli olduğunu bilmiyordum bebeğim" dedi.

Su arkasındaki yastığı alıp Koray'ın kafasına fırlatırken "Geri zekâlı" diye bağırdı. Koray ise "Tamam, tamam sakin ol. Ani hareket yapmak yok, unuttun mu?" diyerek Su'yu yatıştırmaya çalıştı.

Su ona "Yaptırtma o zaman Koray, beni sinir etme." diye bağırdıktan sonra eliyle saçını arkaya atıp "Otursan iyi olur, konuşmalıyız." dedi.

Genç kadının değişen ses tonundan Koray *'Aha geliyor yine bomba bakalım, bu sefer ne çıkacak?'* diye düşündü. Yatağa, Su'nun yanına oturduğunda genç kadın kenara kayarak ona yer açtı.

Bir süre hiçbir şey demeden bekleyen Su, aklındakileri toparlamaya çalışıyordu ama nereden başlayacağını bilmiyordu. Kafasını kaldırıp Koray'a baktığında çatık kaşlarla onu izlediğini gördü. Ağzındaki baklayı bir

anda çıkarmaya karar vererek "Hayatımızın aynı şekilde devam etmesi gerektiğini düşünüyorum." dedi.

Koray'ın kaşları daha çok çatıldı. "Anlamadım?" dediğinde Su devam etti.

"Bak, bir bebek yüzünden böyle bir şeye mecbur kaldık ama illaki devam ettirmek zorunda değiliz. Bebek doğana kadar evli kalırız, kimliğini çıkarttıktan sonra boşa-"

Koray elini kaldırarak onu susturdu. "Bebek doğduktan sonra boşanmak mı istiyorsun?"

Su kafasıyla onayladı. "Evet. Sen de aynısını istemiyor musun? Sonuçta bu bebek için istemediğimiz bir evlilik yaptık. En mantıklısı bebek doğduktan sonra boşanmak..."

Koray'dan çıt çıkmazken Su, "Sana hiçbir şekilde yük olmam merak etme. Hamileliğimin yarısına kadar çalışırım, para biriktiririm ve senden hiçbir şey istemiyorum. Boşandıktan sonra da senden bir şey istemem." dediğinde Koray sinirle ayağa kalktı. Genç kadına dönerek içinde birikenleri söylemek için ağzını açtı ama Su'nun gözlerinde gördükleriyle sustu. Su bu düşüncelerini sonuna kadar savunuyordu. Bunu gözlerinden görebiliyordu. Koray onu zorla evliliğe mahkûm etmişken Su'nun konuşmalarında sanki genç kadın onu zorlamış gibiydi. Koray onu anlamakta zorluk çekiyordu.

Gözlerini kaçırıp odada gezdiren Koray sıkıntıyla nefesini verdi. "Nasıl istersen öyle olsun Su ama hamileliğini bu evde geçirmene izin veremem. En kısa zamanda bir ev bulacağım ve oraya taşınacaksınız."

"Ben evimden memnunum Koray, Efe'yi de bu evde doğurdum. Nesi var evimin?" diye bağıran Su'ya "Nesi mi var Su? Küçüklüğüne bir şey demiyorum, her tarafı rutubet evin ne bir anneye ne de yeni doğacak bir bebeğe uygun. Evet Efe burada doğmuş ama hatırladığım kadarıyla daha geçenlerde enfeksiyon yüzünden hastanedeydi." diye cevap verdi Koray.

Su, bu sözlerin üstüne sessizliğini koruyunca Koray devam etti. "Benim de şartım bu. Bebek doğduktan sonra boşanmak istiyorsan boşanalım ama en kısa zamanda daha iyi bir eve geçeceksiniz."

Su "Boşu boşuna masraf yapacaksın." diye homurdandı. Koray omuz silkerek "Benim param sana ne?" dediğinde genç kadın "Ne halin varsa gör?" diye çıkıştı.

"İyi, anlaştığımıza göre ben ev aramaya başlıyorum." diyerek kapıya yönelen Koray tam çıkacakken arkasını dönüp "Birkaç gün işe gitmeyi

unut. Doktoru duydun dinlenmen gerekiyor. Hatta doğuma kadar hiç çalışmamalısın." dedi. Su karşılık olarak orta parmağını gösterip "Çok beklersin." diyerek arkasını dönüp yattı.

Koray gülerek kafasını iki yana salladıktan sonra odadan çıktı. Gülden Hanım ile Efe'nin yanına salona gitti. Efe çizgi film izliyor, Gülden Hanım da yemek hazırlığı yapıyordu.

Kadının karşısına oturan Koray "Ben size sormadan bir karar verdim ama iyi mi yaptım, kötü mü yaptım bilmiyorum?" dediğinde Gülden Hanım genç adama dönerek "Ne kararı verdin oğlum?" diye sordu.

Koray, Efe'ye baktıktan sonra Gülden Hanım'a döndü. "Bu ev Su ve Efe için uygun değil, yeni bir ev düşünüyorum." dediğinde Gülden Hanım "Evlendiniz, tabii ki böyle kararlar vereceksin. Hem Su kızım da artık daha iyi bir evde yaşamayı hak ediyor." dedi.

"Şey ben sadece Su ve Efe'den bahsetmiyorum, ben sizinde onlarla gelmenizi istiyorum."

Koray'ın söyledikleriyle ne diyeceğini şaşıran Gülden Hanım "Olur mu öyle şey oğlum? Benim ne işim var sizin yanınızda, siz bir aile oldunuz artık." derken Koray "Asıl siz gelmezseniz olmaz. Anladığım kadarıyla yıllardır Su'nun tek ailesi sizsiniz, onun hakkında hiçbir şey bilmiyorum ama sizi ne kadar sevdiğini, değer verdiğini görebiliyorum." dedi.

Gülden Hanım kafasını iki yana salladı. "Siz daha yeni evlisiniz olmaz öyle şey." dediğinde Koray gülerek "Ah hiçbir şey sandığınız gibi değil. Su'ya göre biz ***'SÖZDE EVLİYİZ.'*** İnanın sizin varlığınız bana yardımcı bile olacak. Hem beni o cadıdan kim koruyacak?" deyince Gülden Hanım da güldü.

"Üstelik Su'nun sizi bırakıp da geleceğini sanmıyorum. Yani siz şimdiden taşınmak için hazırlanın." dedikten sonra ayağa kalkan Koray "Ben ev aramaya başlasam iyi olacak." diyerek veda edip evden çıktı.

Gülden Hanım'ın kalbine çoktan girmişti. Ama az önce yaptığı konuşmadan sonra Koray kadının kalbinde Su'nun yanındaki yerini almıştı. Şimdi geriye tek bir şey kalmıştı, inatçı ve burnunun dikine giden Su'yu ikna etmek. Onu da başaracaktı.

Koray evden çıktıktan sonra Bora'ya haber verip bütün gün ev aramıştı ama istediği gibi bir tane bile bulamamıştı. Evren'in evi aklına geldi. Onun evine yakın başka boş ev var mı diye sormak için kulübe gitti.

Koray kulüpten içeri adım atar atmaz Evren genç adama sitem etmeye başlamıştı.

"Oğlum ben sana dedim ki git elemanımı kendine getir, gelsin ve çalışsın. Sen ne yaptıysan kız arayıp iki gün daha izin aldı." diyen Evren'e "Öyle mi?" dedikten sonra "Başka bir şey demedi mi?" diye sordu.

Evren genç adama merakla baktı. Elindeki kuruladığı bardağı yerine bırakıp Koray'ın yanına geldi. "Yo, başka ne diyecekti ki?" dediğinde Koray omuz silkerek "Ne bileyim, neden gelmediğini söylemiştir belki diye dedim." dedi.

Konuşurken onları dinleyen bir başka meraklı kulaktan haberleri yoktu. İşe sırf Su'yu biraz daha sık görürüm umuduyla başlayan Kerem, geldiği günden beri genç kadını görememişti. İlk gün onu baygın olarak bu adamın kollarında gördükten sonra merakla işe dönmesini bekliyordu ama Su ortada yoktu. İlk başlarda bu iri yarı adamın ona bir şey yaptığını düşünmüştü ama Su telefonda Evren ile konuşunca öyle olmadığını anladı. Zorla bir yerlerde tutuluyor olsa arayıp haber veremezdi. Şimdi Kerem sabırla genç kadının geleceği günü bekliyordu. İki gün demişti Evren, iki gün sonra Su burada olacaktı.

Evren "Söyledi." dediğinde, Koray "Hadi ya!" diyerek oturduğu yerde doğruldu. Genç adam "Hastaymış biraz o yüzden gelemiyormuş." dediğinde Koray geri çökmüştü. "Hı anladım." derken tezgâha dayadığı ellerine baktı. Su bu evliliği gizleyecekti.

Evren onun eline vurarak "Anlatsana, neler oluyor sizin aranızda?" dediğinde Koray bir an anlatmayı düşündü ancak Su'nun onu çiğ çiğ yeme olasılığı çok yüksekti. Bu yüzden "Hiçbir şey, onu boş ver de ben ev arıyorum. Senin evin gibi ama biraz daha büyük, bahçeli olsun. Var mı bildiğin bir yer?" diyerek konuyu değiştirdi.

Evren kuşkuyla "Tek başına o kadar büyük evi ne yapacaksın oğlum?" diyerek genç adamın ağzını aradığında Koray sinirlendi. "Sana ne oğlum? Tek başımayım diye benim bir hayatım yok mu? At koşturacağım, var mı itirazın?"

Genç adam Koray'ın bu aşırı tepkisine güldü. "Tamam, kızma hemen. Şu an için yok ama bakarım. Bulursam sana haber veririm." dedikten sonra "İçecek bir şey alır mısın?" diye sordu. Koray teklifi kafasını iki yana sallayarak reddederken "Dün fazla kaçırmışım." dedi.

"Ha onu anladın yani aferin!" diyen arkadaşına "Defol git lan..." deyip güldükten sonra "...hadi sana kolay gelsin." diyerek kulüpten ayrıldı.

Arabaya bindiğinde otele gitmeyi düşünse de hiç gidesi yoktu. Bora'yı aramayı düşündü ama onun da başında bir sürü dert vardı. Gitmek istediği tek yer vardı o da Su'nun evi. Arabayı evin önünde park ettiğinde *'B*üyük ihtimal Su beni kovacak.' diye düşünse de şansını denemek istedi. Dün gece aynı yatakta uyuyup kalmışlardı. Alkolün etkisinden hemen sızmış olsada onun kokusunu tüm gece solumuş, huzur bulmuştu. Efe'nin minik ellerinin boynuna sarılışını hele hiç unutmuyordu.

Kapıyı çaldığında derin bir nefes aldı. Gülden Hanım kapıyı açıp gülümserken "Hoş geldin oğlum, gel biz de yemek yiyorduk." diyerek genç adamı eve davet etti.

"Hoş bulduk." diyen Koray, Su'nun tepkisinden korkarak içeri girdi. Ayakkabılarını çıkartıp salona ilerlediğinde Su tahmin ettiği gibi oturduğu yerden genç adama öfkeyle bakıyordu. "İyi akşamlar." dediğinde Su ağzının içinde bir şeyler homurdandı. Arkasından gelen Gülden Hanım "Geç otur oğlum." diyerek Su'nun yanındaki sandalyeyi gösterirken dolaptan da Koray için bir tabak çıkarmıştı. Yemeğin kokusuyla karnı kazınan Koray, ev arayacağım diye bütün gün bir şey yemediğini fark etti. Resmen aklı uçup gitmişti.

Gülden Hanım genç adam bir kâse çorba ile bir tabak sebzeli pilav koydu. Koray çorbayı kaşıklamaya başladığında gözlerini kapatıp "Tarhana." diye fısıldadı. Yemeğin mis gibi kokusunu içine çekerken keyfine diyecek yoktu.

Gülden Hanım genç adamın tepkisine gülümsedi. "Tarhanayı biliyor musun?" diye sorduğunda Koray "Bilmez miyim, annemin en sevdiği çorbaydı." dedi.

Genç adamın sesindeki hasreti fark eden Gülden Hanım "Annen uzakta mı oğlum?" diyerek Su'nun merak ettiği soruyu da sormuştu. Su fark ettirmeden yemeğiyle oynayarak onları dinliyordu. İlgilenmiyormuş gibi yapıyordu ama Koray hakkında öğreneceği her şeyi merak ediyordu.

"Uzun zaman önce vefat etti. En son onun ellerinden yemiştim, şimdi de sizin elinizden yiyorum. Çok lezzetli olmuş ellerinize sağlık." diyen Koray'ın sözleriyle Su'nun gözleri dolmuş boğazı düğümlenmişti. Neden onun sözlerinden bu kadar etkilenmişti, lanet olası hormonlar diye düşünürken Gülden Hanım bu sefer "Peki ya baban?" diye sordu.

"O da sizlere ömür. Benim Bora'dan başka kimsem yok." dedikten sonra Gülden Hanım'ın arkadaşını tanımadığını hatırlayarak "Bora benim arkadaşım. Aynı zamanda onun güvenlik sorumlusuyum, bazı işleri de birlikte yapıyoruz." diye açıkladı.

Gülden Hanım kafasını sallarken Koray'ın elini sıkıp "İnşallah artık yeni bir ailen olacak." dedi. Su kadının sözleriyle kafasını kaldırmış, Koray'da genç kadına bakınca göz göze gelmişlerdi. Su ima ettiği şey için Gülden Hanım'a kızacakken Koray'ın gözleriyle karşılaştı. Söyleyeceklerini unutup bir süre genç adamın gözlerindeki ifadelerin geçişini izlemişti. Gördükleri ve anlamak istedikleri çelişirken kafasını eğerek yemeğini yemeye devam etti. Efe "Anni mam." diyerek ekmeği gösterdiğinde oğluna ekmeği uzattı. Aklında Koray'ın ona sevgi dolu bakışı vardı. Bu olamazdı. Nasıl olurdu ki Koray onu seviyor olamazdı. Evet, evet bu imkânsızdı. Onun gibi bir adam Su'yu nasıl sevecekti. Bu hormonlar ona hayallerini göstermekten başka bir şey yapmıyordu. Su öyle olmasını hayal ettiği için bunları görmüştü.

Ortam bir süre sessizleşti. Gülden Hanım "Ev bulabildin mi oğlum?" diye sorduğunda Su sinirle kadına baktı. Kendini Koray'a yamanmaya çalışan bir kadın gibi hissediyordu. Ablası bunu göremediği için kızıyor, nasıl bu kadar önemsiz bir konu gibi konuşulurdu. Su, Koray'ın yanında asalak gibi yaşamasını mı istiyordu? Hoş ilk başlarda onun yanında da asalak gibi yaşamıştı ama bu bile yeterince gururunu kırmıştı. Şimdi aynı şekilde yine bir başkasına muhtaç omak istemiyordu.

Koray "Henüz bulamadım ama en kısa zamanda bulacağım." dediğinde Su "Bizim bir evimiz var zaten." dedi. Artık sinirlerine hâkim olamıyordu. Hayatının dümeni çoktan ellerinden kayıp gitmiş, başına kimin geçtiği belli değildi.

Gülden Hanım, genç kadına baktı. "Kızım bu ev eskidi. Sizin için hiç sağlıklı değil. Daha geniş, ferah bir eve taşınalım. Hem Efe evdeki rutubet yüzünden sürekli hastalanıyor, biliyorsun." dediğinde Su şaşkınca "Sen de taşınmak istiyor musun?" diye sordu. Onun taşınalım demesine şaşırmıştı. Gülden Hanım kocasından kalma bu evi bırakıp gelmek istemez diye korkmuştu.

"Koray oğlum ısrar etmese burayı bırakıp gelmezdim. Hem seninde yardıma ihtiyacın olacak siz düzeninizi kuruduktan sonra ben evime geri

dönerim." diyen Gülden Hanım'a "Bebek doğduktan sonra beraber döneriz." dedi Su.

"Su artık saçmalıyorsun. Bebek doğduktan sonra buraya nasıl dönmeyi düşünüyorsun? Beni bebekle bir başıma bırakıp buraya mı geleceksin?" Koray öfkeyle genç kadına bakarken Su'dan da aynı karşılığı aldı. Su, sinirle "Tabii ki bebeğimle geri döneceğim." dediğinde Koray "Nah dönersin!" deyince Gülden Hanım'dan uyarı aldı.

Koray ettiği küfürle utanırken Su'ya sinirle bakıyordu. Efe "Koyay nah ne demek?" dediğinde Gülden Hanım ikisine de kızdı. "Sizin ikinizin de ağzınızın ayarı yok. Çocuğa kötü örnek oluyorsunuz." dedikten sonra Efe'ye "Gel oğlum, biz gidip dişlerimizi fırçalayalım." dedi.

Onların arkasından Su da kalkıp tabakları toplamaya başladı. "Kocaman kadını da kendine uydurmaya utanmıyorsun değil mi? Neden ona da söyledin ev işini?" dediğinde Koray kendi tabaklarını alıp ayağa kalktı. "Ben kimseyi kendime uydurmuyorum Su. Olması gereken bu, gerçekleri göremeyecek kadar kör olan sensin."

Tabakları lavaboya koyduktan sonra "Ben artık gideyim." dedi. Kapıya gidiyordu ki Gülden Hanım geldi. "Nereye oğlum?" dediğinde "Otele gideyim artık geç oldu." diyen Koray'a itiraz etti. "Olur mu öyle şey evladım. Siz artık evlisiniz öyle ayrı gayrı yaşanır mı?" diyen kadına Koray ile Su uzaylı görmüş gibi bakmışlardı.

"Abla saçmalama evde başka yer mi var?" diyen Su'ya ters bir bakış atan Gülden Hanım "Odan var ya kızım. Dün gece üçünüz gayet güzel sığmıştınız." dediğinde Su'nun ağzı açık kaldı.

Koray ise ne diyeceğini bilemez haldeydi. Su böyle bir şeyi kabul etse Allah derdi ne diyecekti ama Su'nun sağlam kafayla böyle bir şeyi kabul etmeyeceğini çok iyi biliyordu. "Sağ olun Gülden Hanım ama ben gideyim. Rahatsızlık vermek istemem." dediğinde Gülden Hanım "Koray hâlâ mı oğlum, şu hanımdan vazgeç artık abla de bana abla. Gitmene izin vermiyorum." dedikten sora kararlı gözlerle Su'ya baktı.

"Su da gitmeni istemiyor. Değil mi kızım?"

Su ise abla bir sus diyerek ayaklarını yere vura vura tepinmek istiyordu ama ağzını açıp karşı gelemiyordu. Gözleri odanın ucundaki koltuğa kaydığında ise kollarını göğsünde kavuşturdu. "Tamam ama..." dedikten sonra koltuğu göstererek "...koltukta yatar." dedi. Gülden Hanım'dan yine bir itiraz gelmişti.

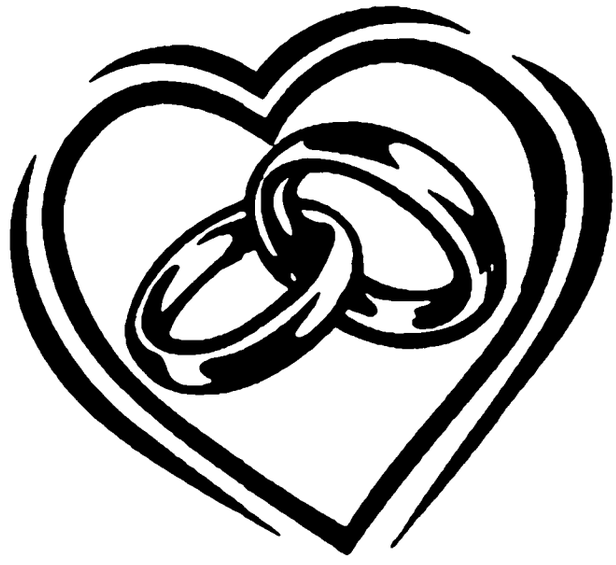
"Ne münasebet, orada ben yatacağım. Dün çocuk ağla ağla helak olmuş yine bir şey olursa gözümün önünde olun bari."

Su artık sinirle "Abla!" diye hırladı. Koray ellerini havaya kaldırarak "Hanımlar sakin olun. Ben otele giderim." dediğinde bu sefer Efe olaya karışarak "Koyay kalll..." demişti.

Bu istekle Su'nun bütün kalkanları yere indi. "Ne haliniz varsa görün?" diyerek Koray'ı itip odaya gitti. Koray, Efe ve Gülden Hanım salonun ortasında kala kalırken Gülden Hanım gülümseyerek Koray'a göz kırptı. Koray onun oyun yaptığını anlamıştı. Genç adam kocaman gülümserken "Teşekkür ederim." diye fısıldadı.

Su odaya gittikten sonra birlikte televizyon izlediler. Efe genç adamın kucağına oturup geniş göğsüne yaslanarak çizgi film izlerken halinden memnundu. Koray aile olmak için ilk adımı attıklarını düşünüyordu. İlk defa kendini bir aileye bağlı hissederken bir süre sonra kucağında uyuyup kalan Efe'yi izleyerek geleceği hayal etti. Efe'nin büyürkenki hallerini merak etti. Bundan sonraki değişimlerini izleyebileceği için mutlu oldu. Bir de doğacak bebekleri vardı. Nasıl dünyaya gelecek, nasıl büyüyecek, baba dediğini duyabilecek miydi? Bunları düşünürken Gülden Hanım "Oğlum hadi gidip yatın artık." dedi. Kafasını sallayarak onaylayıp "İyi geceler." dedikten sonra Efe ile kalkarak odaya ilerledi ama savaşa girecekmişçesine korkuyordu. Odaya attığı her adımda Su'nun onu topla tüfekle beklediğini hayal ediyordu.

Odaya girdiğinde beklediği olmadı. Su çoktan derin bir uykuya dalmıştı. Yatakta diğer tarafa doğru dönmüş Su'nun önüne Efe'yi yatırdıktan sonra Koray'da genç kadının arkasına uzandı. Aralarındaki mesafeyi korurken kolunu beline sarmayı istese de yapamadı. Su'yu kızdırmak istemiyordu. Teni onun teniyle buluşmak için karıncalanırken, Koray kendini uyumaya zorladı. Su'nun davranışları bu evliliğin gerçek olmayacağını açıkça belirtse de o umutluydu.

BÖLÜM 16

Koray gözlerini açtığında Efe ve Su hâlâ uyuyordu. Bir süre ikisini izledikten sonra yavaşça yataktan çıktı. İki gündür aynı kıyafetlerle dolaşıyordu. Otele gidip üstünü değiştirmeliydi. Saat sabahın yedisiydi. Gülden Hanım'ın da uyuduğunu düşünerek sessizce kapıya ilerledi. Ayakkabılarını giymeye çalışırken "Nereye oğlum?" diyen sesle yerinden sıçradı.

"Uyanmış mıydınız?"

"Ben sabah ezanıyla kalkarım. Nereye gidiyorsun?"

"Otele gidiyorum. Üstümü değiştirip ev aramaya devam edeceğim."

"Tamam, oğlum, merak etme Su'nun işe gitmesine izin vermem." diyen kadına gülümseyerek teşekkür eden Koray evden çıktı. Merdivenden inerken Gülden Hanım'ın çok iyi bir kadın olduğunu düşünüyordu. Su'nun onun gibi bir yakını olduğu için genç kadın adına sevindi.

Arabasına binip otele giderken Bora aradı. Telefonu cevapladığında "Ne haber kardeşim?" derken Bora "Neredesin lan sen? Arayıp gelmeyeceğim diyorsun, sonra duyuyorum ki evlenmişsin." diye kükredi.

Ağzının içinde homurdanan Koray "Bu itlerin ağzında da bakla ıslanmıyor." dedi.

Bora "Ayrıntıları sonra konuşacağız. Seni cenaze için aradım. Gelecek misin?" diye sorunca Koray küfretti. Cenaze tamamen aklından çıkmıştı. Eva'nın, huzur evinde ziyaret ettiği manevi babaannesi Yasemin Hanım vefat etmiş, kadının kimsesi olmadığı için cenazeyi Eva sahiplenmişti.

"Kahretsin ben onu tamamen unuttum." dedikten sonra "Otele gidiyorum, üstümü değiştirip geleceğim." diyerek telefonu kapattı.

Otele geldiğinde hızla duş alıp üstünü değiştirerek oradan ayrıldı. Mezarlığa doğru giderken Su'nun geçmişi aklına geldi. Koray da kimsesiz sayılırdı. Yurt dışındayken annesini kaybettikten sonra tüm akrabalarıyla olan bağlantısını kesmişti. Peki ya Su'nun ailesi ne yapıyordu? Bir ailesi olduğunu Tamer Bey'den öğrenmişti. Nerede ve ne yaptıklarını, neden kızlarının yanında olmadıklarını öğrenme zamanı gelmişti. Telefonunu çıkartarak adamlarından istihbarat geçmişi olan Özkan'ı aradı. Özkan "Efendim Koray Bey." diyerek telefonu açtığında "Neredesin Özkan?" diye sordu.

"Mezarlığa gidiyoruz, yoldayız." Cevabını alınca Bora ve Eva'nın da yolda olduğunu öğrenmiş oldu.

"Tamam, ben de geliyorum. Senden bir isteği olacak." dediğinde Özkan "Dinliyorum Koray Bey." diye karşılık verdi.

"Su Aras'ın aile geçmişini, soy ağacını istiyorum. Bulabilir misin?" dediğinde Özkan "Eşinizin mi?" diye sorduğunda dişlerinin arasından "Evet eşimin Özkan." dedi.

"Tamam Koray Bey." diyen adama "Bugün bekliyorum." diyerek telefonu kapattı.

Cenazeden sonra Bora ile şirkete geçip, arkadaşına özel hayatındaki gelişmeleri kısaca açıkladı. Her ne kadar arkadaşı onun sorumsuz davranışı üstüne sinirlenip bir dizi küfürlerini savursa da sonunda hayırlısı olsun demişti. İşle ilgili konuları da hallettikten sonra ev aramak için şirketten çıktı.

İnternetten bulduğu emlak bürosuna geldiğinde arabasından indi. Karşısında gördüğü lüks ofise ıslık çaldı. Tabelasından ofisin bulunduğu binaya kadar her şey ben para içinde yüzüyorum diye bağırıyordu. İki katlı bir villayı ofis haline getirmişlerdi. Koray tabelanın altından geçip binaya ilerledi. Zili çalmadan kapı açılmış genç bir kadın onu karşılamıştı.

Koray zili çalmak için havaya kalkan elini indirdi. Karşısındaki sırf bacaktan oluşan kadını süzdü. Kadın içeriyi göstererek "İçeri girin lütfen." dediğinde Koray gözlerini kadının bacaklarından ayırıp ilerlemeye başladı.

Biraz ilerledikten sonra geniş bir holde durdu. Genç kadın önüne geçerek ona yol gösterdiğinde Koray kadını tekrar süzdü. Çivi gibi topuklular, minininde minisi siyah etek, beyaz gömlek ve kusursuz topuz...

Koray kadının gösterdiği ofise girip renkli koltuklardan birine oturdu. Genç kadın yanına gelerek "Ahu Hanım birazdan müsait olacak. Ne içerdiniz?" diye sorduğunda "Böyle iyiyim teşekkürler." dedi.

Kadın onu yalnız bırakarak odadan çıktı. Kısa süre sonra başka bir ka-

dın içeri girdi. Bu kadın da diğeri kadar güzeldi. Koray içinden *'Ben nereye geldim lan böyle?'* demeye başlamıştı.

Gelen uzun boylu esmer güzeli "Merhaba..." diyerek elini uzattı. "... ben Ahu." deyip kendini tanıttığında Koray ayağa kalkarak uzatılan eli sıkıp "Koray." dedi.

Kadının ofisine geçtiklerinde Koray geldiği yerin emlak ofisinden çok başka bir yere benzediğini düşünüyordu. Ahu Hanım "Size nasıl yardımcı olabiliriz Koray Bey?" dediğinde "Güzel, geniş ve bahçeli bir ev arıyorum." diye karşılık verdi.

Ahu Hanım tebessüm ederken Koray'ın parmağını kontrol etmiş olmayan yüzüğü görmüştü. "Bütçe aralığınız nedir?" diye sorduğunda Koray "Bütçe sorun değil. Hoşuma giden bir ev olsun yeter." deyince kadın resmen balık yutmuş kedi gibi genişçe gülümsedi.

Koray kadının yüzündeki ifadeyi görsede önemsemedi. Tek istediği Su'yu bir an önce o apartman dairesinden kurtarmaktı.

Bilgisayarını açan kadın elindeki birkaç evin resimlerini açarak Koray'a gösterdi. Koray evlerden iki tanesini beğendiğinde Ahu Hanım "Görmek ister misiniz?" diye sordu.

Genç adam onayladığında ayağa kalkarak dışarı çıkmışlardı. Kadın park halindeki arabasını göstererek "İsterseniz beraber gidelim." dediğinde Koray "Ben sizi takip ederim." dedi. Nedense kadının ona yiyecekmiş gibi bakan gözlerinden tırsmıştı. Ah bekar olsa havada karada affetmezdi ama şu durumda ufaklık bile tepki vermemişti kadına. Kendi kendine *'Sıkıyorsa tepki ver Su seni yağlı kazığa oturtur.'* diyerek güldü. Arabayı çalıştırıp kadını takip etti.

Yolda telefonu çaldığında arayanın Gülden Hanım olduğunu görünce "Efendim Gülden Hanım." diyerek açtı.

"Oğlum Su işe gitti. Çok uğraştım engel olmak için ama dinlemedi." diyen kadının söyledikleri neşesini kaçırdı. "Tamam, Gülden Hanım ben işim bitince yanına geçerim." diyerek telefonu kapattığında az önceki saçma düşüncelerine karşılık "Sanki Su'nun çok umurundasın, kadın lafını bile dinlemiyor." diye homurdandı.

Önündeki araba ara bir yola girip durduğunda o da park ederek arabadan inmişti. Yan yana sıralanmış aynı tip evlerin olduğu bir sokakta durmuşlardı. Koray gözlüklerini çıkartıp evin dıştan görünüşüne baktı. Resimdeki kadar güzeldi.

Ahu Hanım demir kapıyı açıp "Bu taraftan." diyerek önden yürürken Koray bahçeyi inceledi. Bakımsızlıktan solmuş çiçekler ve kurumuş otlar her yerdeydi. Yandaki eve baktığında bir kadın balkonda telefonla konuşuyordu. Komşuların olması iyiydi, *'Su yalnız kalmaz.'* diye düşünürken evin içine girdi. Geniş bir girişi vardı evin, daha yeni tadilattan çıktığı belliydi. Ahşap ve boya kokusu her yerdeydi. Kokudan Koray'ın genzi yanarken evi gezmeden "Burası olmaz." diyerek dışarı çıktı. Ahu Hanım şaşkınlıkla onun arkasından çıktı. "Neyini beğenmediniz Koray Bey?" dediğinde Koray "Ev çok ağır kokuyor. Ben aldığım takdirde hemen taşınacağım. Eşim hamile, küçük bir de çocuğumuz var bu kokuyu solumalarını istemiyorum." dedi.

Kadın ona ağzı açık baktı. "Anlıyorum." dedikten sonra kapıyı kilitleyerek "Diğer eve geçelim o zaman." dedi. Yürürken kadın kafasını iki yana sallıyordu. Koray da dediklerini düşünürken *'Ben bütün bunları hangi ara düşündüm de dile getirdim?'* diye geçirdi içinden. O da kendi haline şaşırıyordu.

Diğer eve geldiklerinde bahçeye araç ile girilebiliyordu. Kadın araç yolunun kapısını açıp içeri girdiğinde Koray'da onu takip etti. Şimdiden burayı daha çok sevmişti. Ev fazla geniş gibi görünmese de ön bahçesi genişti. İçeri girdiklerinde önceki evden daha küçük olduğu kesinleşmişti. Girişteki holü geçtikten sonra salon vardı. Tam karşıda mutfağı görebiliyordu Koray. Kadında onun baktığı yeri göstererek "Mutfak tam karşıda." dedikten sonra sağ taraftaki merdivenin yanından giden koridoru gösterdi. "Burada iki tane oda mevcut kiler veya çalışan odası olarak kullanabilirsiniz"

Kadın "Üst katta da üç oda var." diyerek merdivenleri çıkmaya başladığında Koray onu takip etti. Tam karşıda bir oda ve karşılıklı iki oda vardı. Kadın önce karşıdaki odanın kapısını açtı. "Burası ebeveyn odası geniş ve ferahtır." diyerek Koray'ın geçmesi için kenara çekildi. Koray içeri girerken Ahu Hanım genç adama gözlerini kısarak bakmıştı. Bu bakışı görmeyen Koray odanın içine ilerledi. İki tarafı cam olan oda gerçekten güzeldi. Pencereye doğru ilerleyerek dışarı baktı. Yan taraftaki evin bahçesi görülüyordu. Onun haricinde bir manzarası yoktu ama çevresinde yüksek katlı binalar olmadığı için rahat güneş alıyordu. Koray evi sevmişti. Ellerini cebine atarak arkasını dönüp alıyorum diyecekti ki dibine kadar gelen kadını görmesiyle geri sıçradı.

Ahu Hanım ona gülümseyerek "Beğendiniz mi?" dediğinde Koray "Evet ben de alıyorum diyecektim." dedi. Kadın dışarı bakarak onun dibine girdi. Koray, bir adım yana kayınca kolona yaslandı. Dışarı bakan Ahu Hanım bakışlarını gökyüzüne evirdi. "Evet, burayı beğeneceğinizi düşünmüştüm." diyerek Koray'a döndü.

Elini kaldırıp Koray'ın pazısına koydu. "Kaç yıldır evlisiniz Koray Bey?" dediğinde Koray kadının parfümünde boğularak "Daha yeni." deyip gülümsedi.

"Ah küçük çocuğunuzda olduğunu söylemiştiniz." diyen Ahu Hanım, Koray'ın kolunu okşayıp sıkınca genç adam kaçmaya çalıştı ama kolonla kadın arasında sıkışmıştı. *'Ne oluyoruz lan karı mal seçer gibi yokluyor beni?'* diye düşünürken "Evliliğinize bağlı mısınız Koray Bey?" diyen kadının sözleri onu kendine getirdi. Kadını omzundan tutup geri itti. "Çok bağlıyım Ahu Hanım. O kadar bağlıyım ki karımdan habersiz sıçmaya bile gitmiyorum." dedikten sonra kadından kaçarak kapıya gitti.

"Bu evi alıyorum gerekli işlemler için sekreterinizle iletişime geçerim."

Hızla merdivenlerden inerken kadının açık çekini geri çevirdiğine şaşkındı. Sanki Su ile tanıştıktan sonra her kadını geri çevirmemiş gibi *'Hey gidi Koray hey, sen kim bir kadını geri çevirmek kim?'* diyerek arabasına bindi. Evi bulduğuna göre artık içini döşemek kalmıştı. Ev ile ilgili planlarını düşünürken kulübe doğru yola çıktı.

Kulüpte olan Su ise sinirden çıldırmak üzereydi. Evde oturmaktan, sürekli yatmaktan sıkılarak kulübe gelmişti ama karşılaştığı kişiyle cinleri tepesine çıkmıştı. Kapıdan içeri girip kendi yerinde Kerem'i görünce "Yine mi sen?" diye bağırmış, Evren bile onun sesiyle odasından çıkmıştı.

Aşağı gelen Evren, Su'yu görünce genç kadına sarıldı. "Nerelerdesin sen?" dediğinde Su ona cevap vermeden Kerem'i gösterip "Bunun burada ne işi var?" dedi.

Kerem'e bakan Evren ise "Sana demiştim ya yeni işe başlayan çocuk. Tanışıyor musunuz?" dediğinde Su "Sülük!" diye homurdandı.

Kerem genç kadını duyarak "Hey sadece iş arıyordum senin burada olduğunu nereden bileyim?" deyince Evren "Evet tanışıyorsunuz." diyerek kendi sorusunu cevapladı.

Su konuşmadan iki adamı oldukları yerde bırakıp barın arkasındaki personel odasına girdi. Kapıyı arkasından sertçe kapattı. "Hiçbir yerde

huzur yok." derken üstündeki tişörtü çıkartarak kulübün kıyafetini giydi. Kapıyı açtığında karşısına çıkan Kerem'i eliyle itip "Git diğer tarafta oyna çocuk, burası benim." dedi. Kerem genç kadına gülerek "Diğer tarafta olsa senin yanında oynamayı seviyorum." dediğinde Su "Ne diyorsun lan sen?" diyerek ona döndü.

Evren barın diğer tarafından elini onların arasına uzattı. "Hey, sakin olun. Neler oluyor? Biri bana anlatsın." dediğinde Kerem "Bir şey olduğu yok Patron. Su Hanım biraz fazla yabani." diyerek barın diğer köşesine gitti.

Su ile karşı karşıya kalan Evren "Su hayırdır, gerçekten Kerem rahatsız ediyorsa söyle çıkartayım." dediğinde genç kadın "İşini yaptığı sürece sorun yok Evren." dedi aksi bir sesle.

"Tamam. Ama bilmem gereken bir şey varsa söyle."

Su kararlı bir ifadeyle "Ben hallederim, rahat ol." dedikten sonra "Ee ben yokken neler oldu?" diyerek konuyu değiştirdi.

"Burada değişen bir şey yok. Asıl dedikodu sende, anlat bakalım Koray'ı bu kadar dağıtacak ne yaptın?"

Su yaptığı işten kafasını kaldırıp genç adama baktı. "Ne demek istiyorsun? Anlamadım, Koray Bey ile benim bir ilgim yok." diyerek itiraz etti. Dışından bunları derken içinden *'Yalanına tükürdüğümün salağı.'* diye kendine küfrediyordu. Hiçbir ilgisi yoktu tek ilgisi artık adamın nikâhlı karısıydı. Ne gibi bir ilgisi olabilirdi ki.

"Ne bileyim Su, adam geçen akşam geldi deli gibi seni aradı. Bulamayınca oturdu bir güzel içti. Koray'ı ilk defa bu kadar yıkılmış gördüm. O adamı tanıdığım süre boyunca hep neşeli gördüm. O gece ise her şeyini kaybetmiş gibiydi. Neler oluyor sizin aranızda? Sakın bana yok bir şey deme çünkü bir şeylerin olduğu kabak gibi ortada."

Su iki gündür gelmediği işini büyük bir şevkle yapmaya başladı. "Lütfen Evren şu an konuşmak istediğim en son konu bu." dediğinde Evren oflayarak "Sana yardım etmeye çalışıyorum. Koray ile aranızda olanları çözemesemde bir birliktelik yaşadığınız kesin." dedi.

Su telaşla kafasını kaldırıp "Ne birlikteliği, birliktelik filan yok." diye bağırınca Kerem de merakla onlara dönmüştü. Su ona kısa bir bakış attıktan sonra önündeki Evren'e doğru eğilip "Yok birliktelik filan, nerenden çıkartıyorsun bunları?" diye tısladı.

"Pes Su, gerçekten pes!" diyerek ellerini iki yana kaldırıp geri çekilen

Evren, "Sen inkâr etmeye devam et bakalım" dedikten sonra odasına gitmek için merdivenlere yöneldi.

Genç adam uzaklaştığında Su derin bir nefes almıştı. *'Evet, karnımda onun çocuğunu taşıyorum ama birlikte filan değiliz sadece evliyiz.'* diye kendi kendine ikinci defa söylenirken "Kafasını siktiğimin, hangi akla hizmet kendini bu bok oyununa soktun." diye küfretti.

Yanından gelen "Oha!" diyen sesle o tarafa döndü. Kerem genç kadına şaşkınca bakıyordu. Su ettiği küfürlerin hepsini duyduğuna emindi ama öncesinde söylediklerini duyup duymadığını bilemedi.

"Ağzın tahmin ettiğimden de bozukmuş." diyerek sırıtan Kerem'in ağzına elindeki büyük boy bira bardağını sokmak istese de "Bana bak çocuk, git ötede oyna lafının neresini anlamıyorsun sen?" dedi.

Kerem kollarını göğsünde birleştirip genç kadına tepeden baktı. "Bana çocuk demekten ne zaman vazgeçeceksin? Bildiğim kadarıyla aynı yaştayız, hatta senden büyük bile olabilirim." derken hafifçe Su'ya doğru eğilmişti.

Su yüzüne yaklaşan yüze ukalaca sırıtarak baktı. Elini kaldırıp iki parmağıyla genç adamın alnına vurup "Buranın içindekine bakılırsa henüz altı yaşından fazla gelişememişsin çocuk." diyerek son kelimeyi vurguladı.

"Oranın içindekileri nereden biliyorsun?" diyen Kerem arsızca sırıtmaya devam ediyordu. Su yüzünü buruşturup arkasını dönmeden önce "Benimle ısrarla konuşmaya çalışacak kadar geri zekâlısın ya oradan." diyerek işine devam etti.

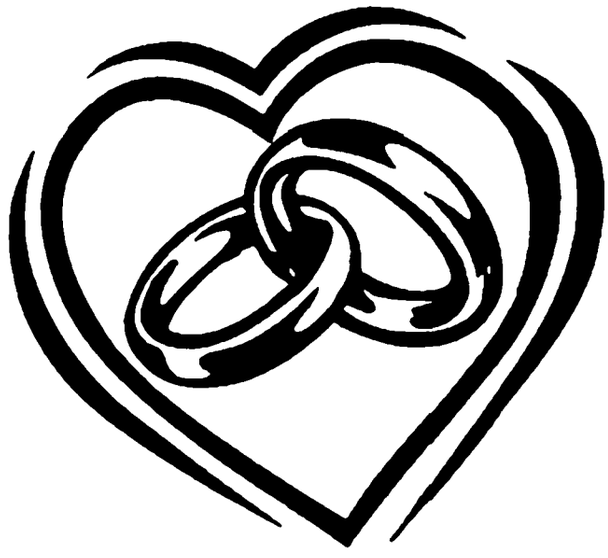
Kerem işine geri dönerken "O zaman çok zeki olduğumu kanıtlamış oluyoruz." diye karşılık verdi. Su gözlerini devirsede ne ona dönüp baktı ne de cevap verdi. Çocuk gerçekten yapışkandı ama yakışıklı bir yapışkandı orası kesin. Normal bir genç kız olsaydım ne hissederdim diye düşünmeden yapamadı. Bir anne ve anne adayı olmasaydım. Tek derdim derslerim olsaydı ne hissederdim. Aslında ne hissedeceği ortadaydı, büyük ihtimal Kerem gibi yakışıklı birinin onunla iletişime geçmesinden gurur duyardı. Yani onun yaşındaki kızlar öyle hissederdi her halde değil mi?

Kafasını iki yana sallayarak kaçırdığı şeyleri ve sonuçlarını düşünmekten vazgeçti. Zor da olsa kendine iyi bir hayat sağlamayı başarmıştı. Efe gibi bir çocuğa sahip olduğu için hiç pişman değildi. Şimdi doğacak bebeği için de pişmanlık duymuyordu. Tek istediği onlara iyi bir gelecek sunmaktı.

Arkasındaki raftan üstteki içki şişesine uzanmaya kalkınca karnına bir ağrı girdi. İrkilerek elini indirip karnını tuttu. Arkasından bir el uzanıp onun istediği şişeyi aldığında Su "Teşekkür ederim." diyerek Kerem'e döndü. Onun dibinde olduğunu görünce geriye bir adım atmaya çalıştı ama rafla arasında kalmıştı.

Kerem elindeki şişeyi yana çekerek genç kadına yaklaştı. "Su biliyorum iyi bir başlangıç yapmadık. Yani yanlış bir zamanda seninle konuşmaya çalıştığım için benden hoşlanmıyorsun ama..." demişti ki lafı "Su!" diye bağıran bir sesle bölündü.

Su yerinde sıçrayınca arkasındaki raflara çarpıp hareket ettirdi. Üstten birkaç şişe düşerken genç kadın umursamadı. Gözleri kırmızı boğa görmüş gibi üstelerine gelen Koray'daydı. "Şimdi sıçtın kızım!" derken içinden bildiği tüm duaları ediyordu.

BÖLÜM 17

Koray, Su ile Kerem'i birbirine o kadar yakın görünce adeta sinirden köpürmüştü. Su işe geldiği için zaten sinirliydi, üstüne bir de bu dingilin genç kadına yakın olduğunu görmek tuzu biberi olmuştu.

Genç adam bara yaklaşırken Su önündeki çocuğu iterek kendinden uzaklaştırdı. Su, Koray'a yaklaştığında genç adam dişlerinin arasından "Sana birkaç gün çalışmamanı söylemiştim." dedi.

Su omzunun üstünden Kerem'e baktıktan sonra endişeyle Koray'a döndü. Genç kadın "Bunu dışarıda konuşabilir miyiz?" derken Kerem, Koray'ı hedef alarak "Sana ne Su'nun çalışıp çalışmadığından?" diye sordu. Yavaşça genç kadının arkasından yaklaşmıştı. Koray onlarla arasında duran bar kapısını itip tezgâhın arkasında aralarına katıldı. Su küçük alanda ikisi arasında kalmıştı. Gözlerini Koray'dan ayırmıyor bir şey söylememesi için dua ediyordu.

Genç adam, gözlerini kısarak Kerem'e baktı. "Bana ne olduğundan sana ne lan sen kim oluyorsun?" diye sertçe çıkıştı. Kerem de altta kalacak gibi değildi. "Senin gibi bir pislik olmadığım kesin!" dediğinde Koray'ın eli havalanmış Kerem'in boğazına yapışarak onu rafların olduğu duvara yapıştırmıştı. Su "Koray!" diye çığlık attı. Genç kadının sesine, yere düşen şişelerin sesi karışınca barda büyük bir gürültü koptu. O gün ikinci defa Evren odasından fırlayarak çıktı.

"Yine ne oluyor ya?" diyerek aşağıya indiğinde Kerem'in boğazını sıkarak onu nefessiz bırakan Koray'ı gördü. "Koray ne yapıyorsun abi?" derken Su genç adama "Evren bir şey yap." diyordu. Koray ise nefessizlikten dışarı fırlayan Kerem'in gözlerinin içine bakıyor, diğerlerini umursamı-

yordu. "Seni bir daha Su'nun etrafında görürsem bu tuttuğum soluk borunu keser içine de o çok bilmiş dilini sokarım. Anladın mı?"

Koray'ın ciddi tehdidine rağmen Kerem inatla itiraz edercesine homurdandı. Koray genç adamı sarsarak raflara çarptığında rafta kalan bir iki şişe daha aşağı düştü.

"Hop hop yavaş oğlum, onlar benim sermayem lan!" diyen Evren bir şekilde Koray'ın dikkatini çekmeye çalışıyordu.

Su, Koray'ı hayretle izliyordu. Kerem de uzun boyluydu ama Koray genç adamdan daha iriydi. Kerem'in boğazını sıkan ele çok fazla güç uyguladığı şişen kaslarından belliydi. Su, Koray'ın serbest koluna tutunurken "Koray bırak artık." dedi. Koray, Kerem'i bir anda bırakınca genç adam nefes nefese yere düştü. Koray yerdeki adama kısa bir bakış attıktan sonra öfkeyle Su'ya dönüp "Yürü!" dedi çıkışı göstererek.

İşte şimdi Su'nun inadı yine baş göstermişti. "Çalışacağım." derken iri ela gözleri Koray'a sinir ve kararlılıkla bakıyordu. Ama Koray daha öfkeliydi. "Su, yürü dedim sana!" diye kükrediğinde Su geriye kaçarken Evren araya girdi. "Hey sakin ol Koray. Buraya bu şekilde gelip Su'yu götüremezsin." dediğinde Koray genç adama bakarak "Öyle mi Evren?" demişti ki Su "Koray!" diye inledi. Koray'ın ağzından dökülecek cümleyi anlamıştı. *'O benim karım.'* diyecekti biliyordu. Koray genç kadına baktı, Su'nun gözleri lütfen yapma diye sessizce yalvarıyordu.

Koray bir süre Su'nun gözlerine baktı. Derin bir nefes alıp eliyle yüzünü sıvazladı. Tekrar Su'ya baktığında "Herkes kendi hayatını yaşamaya devam mı edecek Su?" diye sordu.

Öyle bir ses tonuyla konuşmuştu ki Su cevap vermekte gecikti. Aslında kendi istediği de bu değil miydi? Neden evet demekte zorlanıyordu. Çünkü korkuyordu. Verdiği cevapla her şeyini kaybetmekten korkuyordu. Yinede korkusu verdiği cevaba engel olamadı.

"Evet, Koray." dediğinde Koray'ın omuzları düştü. Kafasını anladım dercesine salladı ve "Çıkışta gelir seni alırım." diyerek çıktı oradan.

Evren onları şaşkınlıkla izlerken giden Koray'ın arkasından baktı. "Az önce ne oldu?" dediğinde Su'da aynı şeyi düşünüyordu. Ne olmuştu? Koray'ın ses tonundaki şey neydi? Vazgeçiş miydi? Neden Su'nun canı bu kadar yanıyordu?

Kerem ayağa kalktıktan sonra hırıltıyla "Bu adamla aranda ne var?"

diye sorunca Su tüm sinirini ona yönlendirerek "Seni ilgilendirmeyen bir şey Kerem! Gerçekten artık benden uzak dur." dedi.

Kerem elini boğazından çekti. Adamın sıktığı yer fena halde ağrıyordu. Su genç adamın boynundaki ize baktı. Koray'ın sıktığı yer kıpkırmızı olmuştu.

Genç adamı "Haddim olmayan şeylere karışmayı severim Su. Özellikle konu sevdiğim insanlar olursa." diyerek personel odasına geçtiğinde Su arkasından şaşkınlıkla baka kaldı. Az önce Kerem onu sevdiğini mi ima etmişti?

Evren "Kızım bu çocuk sana abayı yakmış ama Koray onu sağ bırakır mı bilemem." dediğinde Su, Koray'ın adıyla kalbinde bir sızı hissetti. Neden böyle olmuştu şimdi. Neden onu kaybetmiş gibi hissediyordu.

Evren "Su!" diye seslendiğinde yavaşça arkasını döndü. Tam ağzını açmıştı ki "Tamam, tamam bir şey sormayacağım." diyen Evren ellerini kaldırarak merdivenlere yöneldi. Su barda tek başına kalırken ayağının altındaki kırılan şişeleri ve dağılan içkilere baktı. İş ona kalmıştı. Oflayarak derin bir nefes aldığında alkol kokusu genzini yakarken başını döndürdü. Midesi kalktığında personel tuvaletine kendini atacak kadar vakti olmuştu.

Çıktığında iki garsonun barı temizliyordu. Su o kokuyu tekrar solumak zorunda kalmadığına sevinmişti ama maalesef koku tüm barı kaplamıştı. Merdivenlerin orada sararmış yüzüyle dururken üst kattan onu gören Evren "Sen iyi misin?" diye sordu. Genç kadın kafasını kaldırıp "Evet iyiyim..." dedikten sonra barı gösterip "...koku biraz ağır geldi." diye açıkladı.

Evren koşar adım merdivenleri indi. Genç kadını kolundan tutarak dışarı yönlendirip "Hadi biraz hava alalım." dedi. Su saatine bakıp "Açılışa az kaldı hazırlıkları yapmalıyım." diye itiraz etti ama "Biraz temiz hava al yaparsın." diyen Evren kararlıydı.

Kapıya çıktıklarında Kaptan'a selam vererek barın yan tarafına doğru yürümeye başladılar. Sessizce biraz yürümüşlerdi ki Su onun konuyu yine Koray ile ikisine getireceğini bildiğinde Evren'den önce davranıp "Nişanlılık nasıl gidiyor?" dedi.

Evren ne yaptığını biliyorum dercesine ona gülümsedikten sonra yüzünü buruşturup "Biliyorsun nişanlılık benim için yeni bir şey değil." dedi.

Su "Hım peki o zaman babalık nasıl gidiyor?" diye soruyu değiştirdiğinde Evren'in yüzünü bir hüzün kapladı. Evren eski nişanlısının hamile

olduğunu öğrenmiş, bu yüzden eski nişanlısıyla tekrar evlilik planları yapmaya başlamıştı.

"Bilmiyorum Su. Henüz o konuda bir şey hissedemiyorum. Buket'e olan hislerim o kadar karışık ki baba olmanın tadını bile çıkartamıyorum."

Evren'in sözleri Su'ya Koray'ın da böyle düşünüp düşünmediğini merak ettirdi. Evren "Bugün biriyle tanıştım." dediğinde Su aklındaki düşüncelerinden sıyrılıp genç adama bakarken "Nasıl yani?" dedi.

"Iıı" diyen Evren gözlerini kaçırdı. "Çok saçma biliyorum ama onu görür görmez garip bir duygu hissettim." dedikten sonra kendi kendine gülüp "Bu çok saçma değil mi?" dediğinde Su da gülerek "Hiçbir şey anlamadığım için bir şey diyemeyeceğim." dedi.

"Bugün Eva'nın bir arkadaşıyla tanıştım. Kızı cenazede tanımak biraz traji komik, üstelik yanımda karnında bebeğimi taşıyan kadın varken daha bir traji komik. Ama kızdan gerçekten etkilendim Su."

"Ah!" diyen Su, yine kendi durumuyla onun durumunu karşılaştırmaya başlamıştı. Ya yarın bir gün Koray da birinden hoşlanırsa ne olacaktı. Bu olasılığı düşünmek onu aşırı derecede gerdiğinden yine midesi bulanmış, gözlerine yaş dolmuştu.

Evren bir şeyler anlatmaya devam ediyordu ama Su, Koray'ın başkasına âşık olduğunu düşünmeden duramıyordu. Evren "Sence ne yapmalıyım?" diye sordu. Su "Ne?" derken Evren "Sen beni dinlemedin mi Su?" dedi.

"Ah." diyen Su "Kusura bakma Evren dalmışım." dediğinde Evren "Neyse, bir yolunu bulurum ben?" dedikten sonra "Şimdi sen anlat bakalım Koray ile olan durum ne?" dedi.

"Of Evren." diyen Su kafasını çevirip sokağın girişine baktı. Onları izleyen bir adam görünce "Bu kim?" diye sordu. Evren arkasını dönüp takım elbiseli adama bakarken bilmem dedikten sonra adama doğru ilerleyip "Bir şey mi istemiştiniz?" dedi.

Adam "Hayır efendim." dediğinde Evren kaşlarını çattı. "O zaman neden bizi izliyorsunuz?" diye sorduğunda adam "İşimi yapıyorum." diye karşılık vermişti.

Evren'in kaşları daha da çatılınca adam Su'yu göstererek "Su Hanım'ın korumasıyım, Koray Bey'in emri." diye açıkladı. Duyduklarıyla Su'nun alt çenesi adeta yere düşmüştü. Adama karşısında Koray varmış gibi bakmaya başladı. "O Koray'a gidip de ki..." dedi ama edeceği küfür-

leri söyleyemedi. Çünkü çok kötü şeyler söyleyecekti ve hiçbiri şu an dışarı vurulacak şeyler değildi. Hırsla arkasını dönerken "Koray ben senin..." diye homurdanarak bara girdi.

Evren kafasını iki yana sallayarak Su'yu takip etti. Adam da arkasından geldiğinde korumaya dönüp "Bunların arasında ne oluyor?" diye sordu. Adam omzunu silkerek karşılık verince "İyi söyleme be! Birisi de söylese şaşarım zaten." diyerek içeri girdi.

Su gece başladıktan bir süre sonra Kerem ile çalışmaya alışmıştı. Neyse ki Kerem işini zorlaştırmamış Koray olayından sonra Su'ya fazla yaklaşmamıştı. Tabii bu olayda tam barın ortasında oturan Koray'ın adamının da etkisi olabilirdi. Adam karşılarında oturmuş Kerem her Su'nun tarafına yaklaştığında sinirli bir şekilde ona bakmıştı. Koray resmen başına bir bekçi köpeği dikmişti. Su bütün gece buna sinirlenirken gece bittiğinde tükenmişti. Her zamankinden daha çok yorulduğunu fark ederken Evren ile konuşması gerektiğini düşündü ama ne diyeceğini bilemiyordu. Hamile olduğunu söylese Koray ile evlendiklerini de söylemesi gerekecek üstüne bir de Efe'yi açıklaması gerekecekti. Diğer türlü saklasa nereye kadar saklayacaktı ki. Yakında karnı şişmeye başlardı. Bol kıyafetlerle belli bir zamana kadar gizleyebilirdi. Ya sonra... eninde sonunda söylemesi gerekecekti ama şimdilik buna hazır değildi.

Hesabı kapatıp kasayı teslim ettikten sonra Evren'in odasından çıkıp aşağıya indi. Kerem onu bekliyordu. Ve tabii arkasında da Koray'ın adamı... Kerem "Su konuşabilir miyiz?" dediğinde Su "Kerem, çok yoruldum daha fazla sorun istemiyorum anladın mı? Evime gidip dinlenmek istiyorum." dedi. Kerem "Ama." demişti ki arkasındaki adam "Su Hanım'ı duydun çocuk." dedi.

Kerem herkesin ona çocuk demesinden bıkmıştı. Arkasına sinirle dönerken "Bu seni neden ilgilendiriyor yaşlı adam?" dedi. Su ise onların ikisini de umursamadan çantasını almak için içeri geçti. Kerem de arkasından hareketlenmişti ki adam önünü kesti. "Su Hanım çıkana kadar burada kal." dediğinde Kerem sinirle burnundan soludu.

Su odadan çıkıp kapıya giderken iki adama bakmamıştı bile. Dışarı adımını attığında hemen kapıda bekleyen Koray'ın arabasını görünce de şaşırmadı. Seslice nefesini dışarı verirken bu da geçecek diye mırıldandı. Bu karışıklıkta elbet son bulacaktı. Kapıyı açıp arabaya bindiğinde Koray hiçbir şey demeden arabayı çalıştırıp yola çıktı. Su ona baktığında sabit

bir yüz ifadesiyle arabayı kullandığını gördü. Dönüp bir kere bile Su'ya bakmamıştı.

Su sesini çıkarmadan ellerini göğsünde birleştirip yolu izlemeye başladı. Evin önüne geldiklerinde Koray Su'ya dönüp "Ev buldum. Yarın gidip birlikte bakalım, yapılması gerekenleri belirleyelimde bir an önce taşının." dedi.

"Koray gerçekten başka bir ev istemiyorum." diyen Su'ya genç adam sessizce baktı. Su ofladığında "Bütün şartlarını kabul ediyorum. Senden tek bir şey istiyorum neden bu kadar karşısın Su?" dedi.

"Çünkü sana yük olmak istemiyorum. Kendi başımın çaresine bakabilirim."

"Kendi başının çaresine bakabileceğini çok iyi biliyorum Su. Senin anlamadığın karnındaki sadece senin çocuğun değil. Onu sağlıklı ve iyi olmasını istiyorum anladın mı? Bana yük olmaktan bahsetmekten vazgeç! Ben sadece çocuğum için en iyisini yapmaya çalışıyorum bu da benim en doğal hakkım."

Koray'ın dedikleri Su'nun kendini damızlık inek gibi hissetmesine sebep olmuştu. Ne kadar salaktı. Koray'ın onu önemsediğini düşünecek kadar salaktı. Dişlerini sıktı. Minik eli yumruk oldu.

Koray'ın gözü genç kadının yumruk olan eline kaydı. Su yine sinirlenmişti. İstediğini elde ediyordu, genç kadının üstüne gitmeye devam etti. "Doğduktan sonra velayetini de bana vermeni istiyorum. Doğumdan sonra bu eve taşınmakta ısrar edersen çocuğumun hastalanacağı bir yerde olmasını istemiyorum." dediğinde Su saçlarını savurarak kapıya döndü. Kapı koluna uzanarak açmaya çalıştı ama Koray ondan önce davranarak kapıları kilitledi.

"Aç kapıyı Koray!" diyen Su'ya "Söyleyeceklerim henüz bitmedi Su." diyerek devam etti. "Avukatıma bu söylediklerimle ilgili evlilik sözleşmesi hazırlamasını söyledim. Sorun çıkarmadan imzalarsan sevinirim."

Su göğsündeki yanan ateşle ağlamamak için direndikçe Koray'ın söyledikleri o ateşi körüklemiş sonunda taşmıştı. Kapı koluna attığı elin üstüne alnını yaslayarak hıçkırırken bu sözlerin neden bu kadar ağrına gittiğini anlamak istemiyordu. Koray aslında söylediklerinin çoğunda haklıydı ama neden Su'nun zoruna gidiyordu.

Koray, Su'nun hıçkırıklarla sarsılan omuzlarını izledi. O ağladıkça Koray'ın göğsü sıkışırken elini sırtına dökülen dalgalı saçlarına uzatmıştı

ki dokunamadı. Eli yumruk olup geri çekilirken gözlerini kapatıp derin bir nefes aldı. "Su, ağlaman bebek için iyi değil, biliyorsun. Doktorun dediğini unutma kendini toplaman gerekiyor"

Su bunun üstüne daha çok ağladı. Koray "Kahretsin!" diyerek kapıyı açıp arabadan inerek ondan tarafa dolandı. Su'nun tuttuğu kapıyı açarken elini ona uzatarak "Gel hadi seni eve çıkartayım." dediğinde Su onun elini itip "Uzak dur benden." dedi.

Su burnunu çekerek yavaşça ayağa kalktı. Koray'a bakmadan apartmana ilerledi. Koray, genç kadını takip etti, evin kapısına geldiklerinde "Yarın sizi almak için gelirim." diyerek Su'yu bırakıp gitti. Su elinde anahtarla onun gidişini izlerken barda hissettiklerinin gerçekleştiğini fark etti. Evet, verdiği kararla bu iş tamamen kâbusa dönmüştü.

***

Koray, Su'yu eve bıraktıktan sonra Özkan ile otelin lobisinde buluştu. "Kusura bakma Özkan, bu gece sana fazla mesai yaptırdım." dediğinde Özkan "Önemli değil efendim." dedi.

"Yarın ve öbür gün izinlisin istediğini yap." diyen Koray adama gülümsedikten sonra "O it Su'ya yaklaştı mı?" diye sordu.

"Hayır, efendim çıkarken konuşmak istedi ama Su Hanım izin vermedi." diyen Özkan'ın sözleri Koray'ı biraz olsun mutlu etmişti.

"Araştırdın mı?" diye sorduğunda Özkan elindeki çantadan bir dosya çıkarmıştı. Dosyayı onun önüne koyarken "Su Hanım'ın doğum yeri buradan iki şehir uzaklıkta, ailesi hayatta, bir kız kardeşi var ve babası dört sene önce felç geçirmiş yatağa bağlı bir şekilde hayatını sürdürüyor. Resmi dairelerden, hastane kayıtlarından bulabildiklerim bu kadar, isterseniz geniş bir araştırma yaparak tam olarak nerede yaşadıklarını ve Su Hanım'ın neden burada olduğunu öğrenirim." dedi.

Koray dosyayı eline alıp açarken Su'nun gittiği okulları geçirdiği hastalıkları ailesinin isimlerini inceledi. "Ne zaman öğrenirsin?" dediğinde Özkan "Bana verdiğiniz izin süresini araştırma yapmak için kullanabilirim." dedi.

Koray kafasını onaylarcasına salladıktan sonra "İstediğin kadar izin kullanabilirsin. Bana her şeyi öğrenmeden gelme." dedi. Özkan ile kahve içerlerken genç adamdan özellikle Efe'nin babasını araştırmasını istedi. Kahveleri bittiğinde dinlenmek için odasına çıktı. Yarın Su Hanım'ı daha

çok zorlayacaktı ama endişeliydi. Su üzüldükçe dayanamıyordu üstelik düşük tehlikesi vardı. Bebeğe bir şey olmasını da istemiyordu fakat Su'yu kışkırtmazsa karşılık alamayacağını anlamıştı.

Koray sabah kalkıp şirket arabalarından birini alarak yola çıktı. Kendi spor arabası yerine büyük aile tipi bir arabayı tercih etmişti çünkü Gülden Hanım ile Efe'ye de evi göstermek istiyordu. Apartmanın önüne park edip arabadan indikten sonra koşarak merdivenleri çıktı. Kapıyı çaldığında Gülden Hanım'ı görmeyi beklerken kapı kolundan sarkan bir Efe ile karşılaştı. Küçük boyuyla kapıyı zorla açmıştı. Koray kocaman gülümseyip "Hey yakışıklı." dediğinde Efe de "Koyay gelmiş." diyerek onun kucağına atladı. Koray oğlanı koltuk altlarından kavrayıp havaya kaldırdı. Yanaklarını öptükten sonra Efe'yi boynuna yerleştirip eğilerek içeri girdi. Ayakkabısını çıkartıp salona girerken Efe'nin kafası vurmasın diye tekrar eğilmek zorunda kalmıştı. Efe halinden memnun Koray'ın omzunda zıplarken "Bak ben kocaman oldum anniii." diye bağırdı. Su ile Gülden Hanım kahvaltı yapıyordu. Gülden Hanım, Efe'ye gülümseyerek baktı. Koray'ın gözleri genç kadındaydı. Su yorgun ve bütün gece uyumamış gibi görünüyordu. Koray onun halini görünce akşam söylediklerinden pişmanlık duydu.

"Hoş geldin oğlum." diyen Gülden Hanım'a "Hoş bulduk nasılsınız?" diyerek karşılık verdi. Masadaki boş sandalyeyi çekip oturdu. Efe'yi belinden tutup kaldırarak kucağına aldı. Küçük oğlana "Gezmeye gitmek ister misin?" diye sordu.

Efe ona neşeyle bakarken "İsteyimmm, hani animle sana gelmiştik ya o günkü gibi mi?" dediğinde Koray gülerek "Yok bu biraz farklı ama istersen yine oraya gideriz." dedi.

Efe "Oley oley" diye sevinirken Gülden Hanım "Nereye gidiyorsunuz?" diye sorunca Koray "Sizde geliyorsunuz, ev buldum sizinde fikrinizi almam lazım." dedi.

Elindeki çatalla önündeki domatesi dürten Su hiç konuşmadı. Koray arada ona bakıyordu ama Su kafasını kaldırmıyordu.

"Ne kadar çabuk buldun oğlum." diyen Gülden Hanım'a gülümseyen Koray "Bu konuda kararlı olduğumu söylemiştim." deyince Su homurdandı. Koray, "Ne oldu Su?" diyerek ona döndü. Su kafasını kaldırarak öfkeyle genç adama bakıp "Hiç, hiçbir şey olmadı. Avukatın sözleşmeyi hazırladı mı merak ettim?" dedi.

"Ne sözleşmesi kızım?" diyen Gülden Hanım'a Koray açıklayacaktı

ki Su ondan önce davranarak "Damızlık inek sözleşmesi abla, Koray Bey bebeği doğurana kadar bize el bebek gül bebek bakacakmış sonrasında..." dedikten sonra eliyle vurur işareti yaparak "...kıçımıza bir güzel tekmeyi basacakmış. Ha bebeği de kendine alacakmış." dedi.

Gülden Hanım genç kadının söylediklerileriyle şaşkınca Koray'a baktı. Koray kafasını iki yana salladı. "Neden bu kadar taktın Su? Sen de bunu istemiyor muydun? Bebek doğana kadar evli kalırız diyen sendin şimdi zoruna giden ne?"

Su masaya vurup öne doğru eğilirken "Bu bebeği ben sana vermek için doğurmuyorum Koray. O benim de bebeğim doğduğunda benimle kalacak. Efe'ye nasıl baktıysam ona da bakacağım." diye tısladı. Koray da ona gözlerini kısarak bakarken masaya doğru eğilip "Ben de o bebeğin babasıyım Su. Ben de doğduktan sonra çocuğumu bırakmak istemiyorum. Daha düzgün bir yol bulsan iyi edersin." dedi.

Bunun üstüne Su bağıracaktı ki bütün konuşma boyunca onları dinleyen Efe, "Bebek mi olacak? Ne zaman olacak? Bebek nasıl oldu anni?" dediğinde bütün gözler ona döndü. Koray yutkunurken Su, Efe'ye irice açılmış gözleriyle bakıyordu. Gülden Hanım ise kıkırdayarak "Ayıklayın şimdi pirincin taşını." dedi.

Koray ile Su aynı anda "Iıı... şey ııı..." derken Efe kafasını ikisi arasında gezdiriyordu. Gülden Hanım onların cevap veremeyeceğini anladığında ayağa kalkarak Efe'yi Koray'ın kucağından aldı. "Hadi biz hazırlanalım Efem, gezmeye gidecekmişiz." diyerek salondan çıkarken Efe'nin hâlâ "Annimin bebeği mi olacak?" dediğini duydular. Onun sesindeki üzüntüyle Su'nun içi sızladı. "Acaba kıskanacak mı?" diye fısıldadı.

Genç kadını duyan Koray "Büyük ihtimal kıskanacak." dediğinde Su sinirle ayağa kalktı. "Hep senin yüzünden." dedikten sonra masayı toplamaya başladı. O tabakları çarparak lavaboya bırakırken Koray da arkasından kalkarak "Ben o çocuğu tek başıma yapmadım Su!" dedi.

"Kapa çeneni Koray." diyen Su masayı topladığında salondan hışımla çıkmıştı. O çıkar çıkmaz Gülden Hanım ile Efe içeri girince Koray onlara sıkıntıyla gülümsedi. "Su hazırlanıp geliyormuş." diyen Gülden Hanım'a, Koray "Tamam." diyerek kalktığı yere geri oturmuştu.

Su her zamanki erkeksi kıyafetleriyle salona girdiğinde Koray "Hadi gidelim." diyerek ayağa kalktı. Aşağıya indiklerinde Gülden Hanım, Efe ile arkaya geçerken Su, Koray'ın yanına oturmuştu. Koray arkaya Gül-

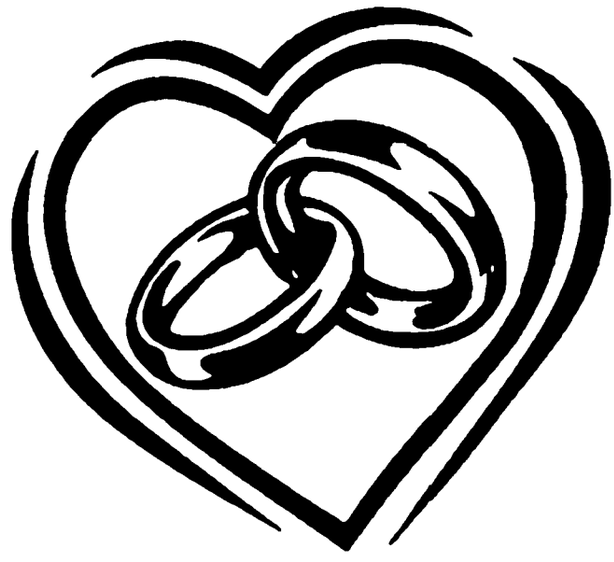
den Hanım'ın kucağındaki Efe'ye bakarken "En kısa zamanda sana araba koltuğu almak lazım ufaklık ha!" deyince Su'nun kalbinin ritmi bozuldu. Onun söylediği bu basit sözcüklerle Efe'yi ne kadar düşündüğünü fark etti ve bu onu neden bu kadar heyecanlandırıp sevindirdi anlamadı.

Arabada kimseden çıt çıkmadı. Koray'da birden dudaklarından dökülen kelimelerle şaşırdı. Kızarıp önüne dönerek arabayı çalıştırdı. Dün Ahu Hanım'ın sekreterini aramış gerekli evrakları bugün eve getirmesini söylemişti. Kız onları bekliyor olmalıydı. Koray evin girişine geldiğinde içerideki arabanın Ahu Hanım'ın arabası olduğunu görünce sessizce küfretti. Su, genç adama merakla bakıp "Ne oldu?" diye sordu.

Koray arabayı park edip "Yok, bir şey." diyerek arabadan indi. Ahu Hanım da evden çıkmıştı. Dünkünden pek farkı olmayan mini dar elbisesi ve yüksek topuklularıyla salınarak onlara doğru yaklaştı. Su arabadan inip Koray'ın yanına geldiğinde kadını görmüştü. Kadını baştan ayağa süzerken ister istemez bakışları ayağındaki postallarına erkek pantolonuna ve tişörtüne kaydı. Yüzünü buruştururken içinden *'Gerçekten çok şıksın kızım.'* diyerek yürüyen afet ile el sıkışan Koray'a çevirdi bakışlarını.

Tüm el sıkışmayı sinirden saçları dikilerek izledi. Koray'a cilveyle gülümseyip elini sıktıktan sonra genç adama dokunmaya devam eden kadının elini kırıp kıçına sokmak istedi.

Onların gülüşerek konuşmasına daha fazla seyirci kalamayan Su yanlarına ilerledi. Kadın onu görerek "Ah merhaba, ben Ahu sizde?" dedikten sonra Koray'a bakıp "Akrabanız mı?" diye sorunca Su çıldırmıştı. Koray'ın evi akrabaları için aradığını söylediğini düşünmüş kadına gerçeği açıklamadığını sanmıştı. Kadına elini uzatıp kocaman gülümsedi. "Eşiyim tatlım." dediğinde kadının bakışları şaşkınca onu buldu. Kadının yaşadığı şaşkınlık onu memnun etti. Kadına daha dikkatli baktığında yüzündeki gülümseme soldu. Bu olamazdı! Bu imkânsızdı! Su kadının elini gereğinden fazla sıkıp bıraktığında Koray'a döndü. Genç adamın gülen yüzüyle karşılaştığında kaşlarını çattı. Neden bu, bu kadar sırıtıyor diye düşünürken Koray kulağına eğilmişti. "Sonunda beni kabullendiğini bilmek güzel karıcığım." dediğinde yaptığı hatayı anladı. Fakat daha büyük sorunları vardı. Karşısındaki kadın gibi... Onun burada ne işinin olduğunu merak ediyordu.

BÖLÜM 18

Su düşüncelere dalmışken Ahu Hanım'ın "İçeriye geçelim mi artık?" demesiyle kadını takip ettiler. Kapıdan içeri girdiklerinde Su oturdukları evden dört kat büyük olan evi görünce iç çekti. Girişi geçip salona geldiklerinde kadının "Ev biraz küçük ama oldukça konforludur." demesiyle Su "Sen küçük ev görmemişsin." diye homurdandı. Tabii zenginlik içinde yaşayan birinin küçük evin ne olduğunu bilmemesi normaldi. Alt kattaki mutfağı ve iki odayı gezdikten sonra salonda durduklarında Ahu Hanım'ın, Su'ya ve Gülden Hanım'ın kucağındaki Efe'ye bakışlarını gördü Koray. Kadının aralarındaki evliliği anlamaya çalıştığının farkındaydı. Efe, Gülden Hanım'ın kucağından inip boş evde koşarak gezmeye başladığında genç adam çocuğu yakalayarak omzuna yerleştirdi.

Su'ya döndüğünde genç kadının da çatık kaşlarıyla Ahu Hanım'ı izlediğini gördü. Dikkati dağıtmak için "Hadi üst kata da bakalım." dedi. Su ve Gülden Hanım'a önden gitmeleri için işaret etti. Arkalarından gelen kadına "Siz evrakları hazırlayın Ahu Hanım, biz gezeriz." dedikten sonra diğerlerini takip etti. Su genç adamın dediğini duyduğunda memnun olmuştu çünkü o kadınla bir arada olmak canını sıkıyordu. Şu an kendini kötü bir kâbusun içinde gibi hissediyordu. Deli gibi korkuyla atan kalbini rahatlatan tek şey kadının onu tanımıyor olmasıydı.

Üst kata çıktıklarında Koray, onlara ilk önce büyük odayı gösterdi. Odanın içindeki banyoya gitti. Oda kadar banyo da büyük ve şıktı. Duvarı komple kaplayan aynaya ağzı açık bakan Efe "Ayna kocamaannn." dedi. Ağzındaki seyrek dişlerine bakarken Koray'ı güldürdü. Arkalarından gelen Su'nun yansıması aynada görüldü. İkiliye gülümseyerek bakıp kapıya

yaslanmıştı. Koray onun ilk defa içten bir şekilde gülümsüyor olduğunu görünce kalbi ısınmıştı ama o gülümseme ona değil Efe'ye idi. İçten içe küçük adamı kıskandı. Keşke Su ona da böyle gülümseseydi.

"Ayna canavarı, yine buldun mu bir ayna?" diyerek Efe'ye laf atan Su'nun gözleri Koray'a kaydığında yüzü ifadesizleşti.

Efe, Koray'ın alnına minik ellerini yerleştirip genç adamın yüzünü yukarı çevirdi. Öne doğru eğilip Koray'ın gözlerine bakarken "Koyay bu oda benim olsun muu?" dediğinde Koray gülerek "Bu oda annenin olacak küçük adam, beraber kalırsınız." dedi.

Arkasını dönüp odaya girdiklerinde yanında duran Su'ya "Ne diyorsun güzel değil mi?" diye sorduğunda Su "Bu kadar büyük odaya gerek yok. Diğer odalardan birinde kalırım ben." diye itiraz etti.

"Ev sizin Su, istediğin yerde kalırsın." diyen Koray'ın lafına Gülden Hanım karışmıştı. "Peki ya sen oğlum?" dediğinde Su kadına ne demek istediğini sorarcasına bakarken Koray da "Nasıl yani?" dedi.

"Sen diyorum oğlum. Sen nerede kalacaksın? Burası belli ki ebeveyn odası bence ikiniz için ideal."

Gülden Hanım'ın sözleriyle Su sinirlendi. "Abla bu evliliği gerçek bir evlilik olmadığını bir anla artık."

Gülden Hanım ilk defa öfkeyle elini beline yerleştirip Su'ya döndü. "Bana bak Su susayım susayım diyorum ama illa beni çileden çıkartıyorsun. O bebeği oraya ben koymadım her halde kızım daha neyin gerçekliğinden söz ediyorsunuz siz. Aklınızı başınıza alın bu çocuk oyuncağı mı? Evliliğin en kutsal kavramını yerine getirmiş bebek yapmışsınız, daha ne gerçekliği olacak kızım? Ha söylesene bana."

Su onun sözleriyle kıpkırmızı kesildi. Yanındaki arsız Koray bile put kesilmişti. İkisinden de ses çıkmayınca Gülden Hanım onlara bakıp "Bu eve taşınılacaksa hep beraber taşınılacak hepiniz şart koyup duruyorsunuz, işte benim şartımda bu. Sonrasında ister oyun oynamaya devam edin ister gerçeklerle yüzleşin ama bu evde hep beraber kalınacak." dedikten sonra Koray'ın omzundaki Efe'ye uzanıp "Gel oğlum sen. Bu iki deli konuşsun biz aşağıya inelim." diyerek Efe'yi alıp çıktı odadan. Aşağıya giderken diğer iki odaya da bakmayı ihmal etmemişti. Koray güzel bir ev bulmuştu. Efe'nin böyle bir evde büyümesini her şeyden çok istiyordu. İnşallah aralarındaki şu saçmalığa bir an önce son verirler diye dua etti.

Aşağıya indiğinde pencereye yaslanmış onları bekleyen kadına gü-

lümsemeye çalıştı. Kadın "Geliyorlar mı?" diye sorunca "Biraz baş başa kalmaya ihtiyaçları var." dedi.

Kadının düşen suratını gözlerini kısarak izleyen Gülden Hanım bu kadından hiç hoşlanmamıştı. Koray'a olan bakışları onu beğendiğini ortaya koyuyordu. Adamın yakışıklılığını bir Su göremiyor diye içinden geçirirken Ahu Hanım "Efe, Koray'ın çocuğu mu?" diye sorduğunda Gülden Hanım ona sert bir bakış attı. "Bunlar çocuğun yanında konuşulacak konu değil hanımefendi, üstelik bu durumun sizi ilgilendirdiğini de düşünmüyorum."

Kadın bir özür mırıldanarak ona arkasını dönüp bahçeye bakmaya başladığında "Sürtük!" diye homurdandı. Efe onu duyarak elini ağzına kapatıp kıkırdarken "Annim gibi konuştun." dedi.

Gülden Hanım "Sen sus bakim." derken yukarıdan bağrışma seslerinin gelmesini bekliyordu ama hâlâ ses duyamayınca bu sefer normal bir şekilde konuştuklarını umdu.

Üst kattakiler ise ellerini göğüslerinde bağlayarak karşılıklı bir süre konuşmadan durdular. Sonunda Su kafasını çevirip pencereden dışarı bakarken "Ev arkadaşı gibi yaşayabiliriz, sonuçta burası senin evin." dedi.

Koray "Emin misin Su? Seni rahatsız etmek istemem." dediğinde Su omuz silkerek "Zaten birbirimizi fazla göreceğimizi sanmıyorum. Sonuçta ben gece çalışıyorum sen gündüz." dedi. Koray dişlerini sıkarak "Daha ne zamana kadar çalışmayı düşünüyorsun?" diye sordu.

Su ona kararlılıkla baktı. "Çalışabildiğim zamana kadar Koray, sana fazla yük olmak istemiyorum anladın mı? En azından kendi ihtiyaçlarımı karşılayabilmek istiyorum."

Koray genç kadına bir adım yaklaştı. "Su benim amacım seni buraya kapatmak değil. İstediğin kadar çalışabilirsin buna karışmam ama güzelim bebeğimizi düşün biraz." dediğinde Su'nun kalbi atmayı bıraktı. Nefesini tutarken Koray onun nefes almadığını fark ederek "Su nefes al bebeğim." dedi. Su derin bir nefes çekti içine. Şaşkınlıkla Koray'a bakarken genç adam onu kolundan tutarak "İyi misin?" diye sordu.

Su sıklaşan soluğuyla kafasını salladı. Koray'ın koluna değen parmaklarından vücuduna akan elektriği hissettikçe hormonlarına lanet etti. Koray'da ondan farklı bir durumda değildi. Su'nun kolunu tuttuğu an eli alev almış onun teninden ayrılmak istemeyerek tenini okşamaya başlamıştı. Su'nun sık sık nefes almasına onun soluklarıda eşlik ederken bir elinide

boynuna atarak başını kendine çevirip ona doğru eğildi. Su gözlerini kapatıp genç adama karşı çıkmadığında Koray dudaklarını onunkilerle buluşturdu. Gözlerini kapatıp hissettiği yumuşaklılığın tadını çıkartırken inledi. Kahretsin onu çok özlemişti. Su kollarını kaldırıp genç adamın boynuna doladı. Koray onu kucağına alarak ayaklarını yerden keserken pencerenin yanındaki kolona yaslayarak öpüşmelerini derinleştirdi. Mekân zaman kavramlarını birbirlerinde kaybederlerken ilk kendine gelen Koray oldu. Su ise ondan beklenmeyecek bir şekilde daha fazlasını ister vaziyetteydi.

Koray dudaklarını ondan ayırdığında Su itiraz edercesine inleyince Koray sırıttı. "Birileri beni özlemiş." dediğinde Su'nun gözlerindeki şehvet yerini şaşkınlığa ve öfkeye bıraktı. Koray'ı omzundan iterek bacaklarını belinden çözdü. Koray, Su'nun ani değişimini görünce söylediklerinin büyüyü bozduğunu anlayarak diline küfretti. Genç adam onu yavaşça yere bırakırken Su şişmiş dudaklarını eliyle yoklayarak "Kahretsin!" diye homurdandı. Elleri titriyor az önceki duyduğu şiddetli arzunun ne olduğunu anlamaya çalışıyordu.

Koray onun yine her şeyi reddedip sinirleneceğini anladı. "Sadece şaka yaptım Su. İkimizde bir an kapıldık. Sıkıntı yapma bir daha olmayacak." dedikten sonra genç kadından uzaklaşarak kapıya yürürken "Geliyor musun?" dedi. Koray biliyorduki böyle yapmazsa Su yine itirazlara başlayacak, bağırıp çağıracaktı.

Su kendi duygularını çözümlemeye çalışırken Koray'ın söyledikleri ona cevap olmuştu sanki. Koray'ı sevip sevmediğini düşünürken onun bir an kapıldık diyerek durumu basitleştirmesi Su'nun karar vermesine yetmişti. Evet, kapılmışlardı bu sevgi değildi. Sadece saf şehvetti.

Koray'ı takip ederken üstünü başını düzeltti. Umarım bir şey fark edilmiyordur diye düşünürken aşağıya indiğinde Ahu Hanım'ı görünce yine gerilmişti. Portatif bir masanın üstüne koyduğu evrakları Koray'a göstermek için eğilmiş eğilirken de geniş göğüs dekoltesinden Koray'a güzel bir manzara sunmuştu. Koray bunu fark ederek gözlerini kaçırdığında arkasına bakmış, Su'nun kadına olan öfkeli bakışlarını görmüştü.

Ahu Hanım, "Bütün evraklar hazır." dediğinde Koray genç kadına "Buraya gelsene Su." diyerek yanına çağırdı.

Su yanlarına ilerlerken, Efe ile Gülden Hanım, Efe'nin ısrarı üzerine bahçeye çıkmıştı. Su ikilinin yanında durduğunda "Ne oldu?" diye sordu.

Ahu Hanım ona kalemi uzatıp kâğıtta bazı yerleri işaret ederek "Şuralan imzalayın." dediğinde genç kadın, Koray'a "Bu ne şimdi?" dedi.

Koray eğilip kâğıtlara baktı. "Dur bakayım neymiş aa noter onaylı satış sözleşmesiymiş." diyerek Su ile dalga geçince Ahu Hanım'ın gülüşünü genç kadının sert bakışlarıyla kesti. Kadın gülümsemesini öksürüğüyle gizlerken Su, "Koray neden benim adım yazıyor?" diye tısladı.

Koray ona gülümserken "Çünkü sevgili karıma nikâh hediyem, o yüzden senin adın yazıyor Su." dediğinde genç kadın yutkunmaya çalışarak "A-ama bu olmaz Koray." dedi.

Koray genç kadının kalem tutan elini kavradı. Arkasına geçip diğer elini beline sararak Su'nun kâğıtlara doğru eğilmesini sağladı. Genç kadının kulağına "Bunu sizin için yapıyorum." derken eliyle karnını okşayıp ne demek istediğini gösterdi. "Bir gün bana bir şey olursa bir eviniz olmalı." dedikten sonra "Hadi imzayı atalım." dediğinde Su daha fazla düşünmek istemedi. Gözleri dolarken elinin üstündeki Koray'ın büyük elinin desteğiyle kâğıtları imzaladı. İmzaları atıp doğrulduklarında dahi Koray elini Su'nun üstünden çekmedi. Genç kadının beline sarılarak Ahu Hanım'a dönen Koray "Her şey için teşekkür ederiz." dedi.

Kadın yapmacık bir gülümsemeyle onlara baktı. "Hayırlı olsun." dedikten sonra masadaki evrakları toplayıp "Anahtar kapının üstünde, tekrar görüşmek üzere Koray Bey." diyerek evden ayrıldı. Su, içinden umarım bir daha karşılaşmayız diye geçirdi.

Kadının topuk tıkırtılarının sesi kaybolduğunda yine Koray ile baş başa kaldılar. Su kafasını eğip kadının bıraktığı evraklara baktı. "Bunu neden yaptığını anlamıyorum?" diye fısıldadığında Koray ofladı. "Her yaptığım şeyin bir nedeni olmak zorunda değil. Bunları düşünmekten vazgeç." diyerek salonun ortasına geçip ellerini iki yana açarak "Şimdi her şeyi unut ve eve odaklan. Evini nasıl düzenlemek istiyorsun?" dedi.

Su onun gülerek durduğu yere bakarken içi sıkıntıyla doluyordu. Bunlar çok fazlaydı. Koray onlar için çok fazla harcama yapıyordu. Su senelerce çalışsa bunu ödeyemezdi.

Onun ne düşündüğünü anlayan Koray "Su içini rahatlatacaksa burayı kiralıyormuş gibi düşün tamam mı? Boşanmak istediğin zaman her şeyi bana bırakırsın." dediğinde bu düşünce Su'ya mantıklı gelmişti.

"Tamam." diyerek kafasını salladığında arkasındaki cama vurulunca o tarafa döndü. Efe çift kanatlı cam bahçe kapısının önünde durmuş onlara

bakarak sırıtıyordu. Su oğluna gülümserken ilerleyerek kapıyı açtığında Efe koşarak içeri girdi. Arkasından nefes nefese Gülden Hanım geldi. "Ay bu bahçe ne büyük Efe'yi yakalayacağım diye canım çıktı."

Efe ise hâlâ koşuyor ve "Nene beni yakalamadı, nene beni yakalamadı..." diyordu. Koray çocuğa atıldığında Efe kıkırdayarak yana doğru kaçtı. Genç adam "Ama ben seni yakalayacağım." diyerek Efe'yi kovalamaya başlamıştı. "Koyay beni yakalayamaz." diyen Efe'yi arkasından yakaladığı gibi havya kaldıran Koray onu gıdıklarken Efe gülerek elini ağzına atıp "Koyay yapma." diye bağırıyordu. Gülden Hanım "Bunlar çok iyi anlaşacak." dediğinde Su kafasın iki yana sallayarak "Ben de ondan korkuyorum." dedi. Onları böyle görmek hem içini ısıtıyor hem de endişeye boğuyordu. Doğum yaptıktan sonra boşanırlarsa Efe, Koray'a fazla alışmış olacaktı.

Efe'yi yakalayıp kucaklayarak onlara dönen Koray "Eee hanımlar evimizi nasıl düzenliyoruz." dediğinde Gülden Hanım gülümserken Su da ister istemez gülümsemişti. Koray'a karşılık vermemek her geçen gün zorlaşıyordu.

Bir saat sonra Gülden Hanım yaşlı olduğunu öne sürerek alt kattaki odalarda birinde kalmayı istedi. Su üst kattaki karşılıklı odalardan sağdakini almıştı. Koray da onun karşısındaki odayı alacağını söylediğinde Su şaşırmıştı. Oysa Koray'ın büyük odayı alacağını sanmıştı. Ertesi günü mobilyalara bakmak için birkaç yer gezeceklerini söyleyen Koray'a bu sefer iki kadın da karşı çıktı. Koray "Hepsini gider kendim seçerim." diyerek onları tehdit edince razı gelmişlerdi. Evden çıkmadan önce Koray'ın adamları eve güvenlik sistemi kurmak için geldiğinde Su *'Bir güvenlik uzmanından da başka bir şey beklenmezdi.'* diye düşündü. Evin içinde hiçbir şey yoktu ama son sistem bir güvenlik sistemi kurulmaya başlanmıştı.

Efe ile Gülden Hanım'ı eve bıraktıktan Koray, Su'yu kulübe bırakmak istediğinde genç kadın itiraz etmedi. Koray kulübe yaklaştıklarında "Sana bir şey sorabilir miyim?" deyince Su onun ne soracağını merak etti. Çünkü Koray ilk defa bu kadar ince davranıyordu. Normalde bir şey sormadan önce izin istemezdi. Büyük ihtimal kızacağı bir soruydu.

"Sor." dediğinde Koray biraz durduktan sonra "Bu Kerem denen çocuk kim?" duyduğu soru karşısında Su güldü. Beklediği soruların hiçbiri bu değildi. Onun ailen nerede? Efe'nin babasına ne oldu? Neden Gülden

Hanım ile yaşıyorsun? Tarzında sorular sormasını bekliyordu ama bunu değil.

O gülünce Koray, Su'ya bakarak "Ne? Ne gülüyorsun?" dedi.

"Hiç." diyen genç kadın tekrar kıkırdayıp "Neden sordun?" dedi.

Koray "Seninle fazla ilgili gibi merak ettim." derken sıkıntılıydı. Ya Su o çocuğu seviyorsa ne yapacaktı. Çocuk Su'nun yaşında, Koray'dan çok daha gençti. Su ile ikisi arasında on yaş vardı. Su birini sevecekse kendi yaşlarından biri olma olasılığı daha fazlaydı.

"Aynı yerlerde sınavlara giriyoruz. Senelerdir bu böyleymiş. Ben onu ilk defa geçen ay gördüm. Bir sınav çıkışı denk gelmiştik. Yanıma gelip tanışmak istedi, bu kadar. Daha önce onu hiç görmemiştim. Bir de dün işe gidince gördüm. Evren'in aldığı barmenin o olduğunu bilmiyordum."

Su sustuğunda Koray acayip rahatlamıştı. Anlattıklarından genç kadının çocuğu hiç önemsemediği belliydi. Ama belli ki Kerem için aynısı söz konusu değildi. Koray'ın o çocukla kısa bir konuşma daha yapması gerekiyordu.

Kulübe geldiklerinde kapıda Kaptan'ın yanında başka bir iri yarı adam daha duruyordu. Su adamı görünce "Evren yeni bir adam daha mı almış?" dedi. Koray onun baktığı yere bakarak dünkü Özkan'ın yerini alan adamını gördü. Koray, Su'nun tepkisinden korkarak ağzının içinde "Yok ya o benim adamım." deyince genç kadın, "Ne?" diyerek ona döndü.

"Öyle işte." diyen Koray'a gözlerini kısan Su "Ne dediğini tam olarak anlamadım Koray!" dedi.

"Of, o benim adamım Su." diyen Koray'a sinirle bakan Su "Dünkü adam da senin adamınmış, hatırlattığın iyi oldu Koray. Bu nereden çıktı?" diye bağırdı.

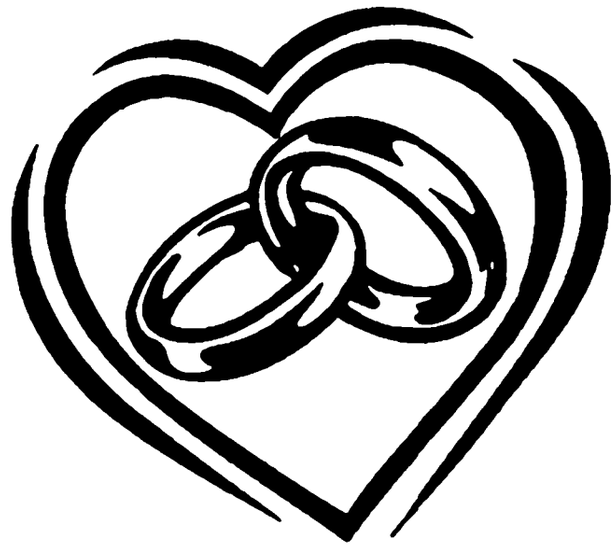
"Bak kızma hemen. Bu gece yanında olamayacağım. O yüzden ben yokken birilerinin sana göz kulak olmasını istiyorum. Sonuçta bardasın her türlü insan var, birinin sana ve bebeğe zarar vermesini istemiyorum."

Su ona kızmak istedi ama ağzını açtığında konuşmak yerine bıkkınlıkla nefesini verip sustu. "Tamam, bir şey demiyorum ama bu işi abartma Koray. Yıllardır çalışıyorum, bu zamana kadar hiçbir şey olmadı."

Koray, genç kadının bağırmamasıyla şaşkına uğrarken "Kızmadın mı?" dediğinde Su "Sadece birazcık." dedi.

Buna gülümseyen Koray "Vay be demek seni yavaştan yumuşatıyo-

rum." diyerek ukala bir bakış attı. Su gözlerini devirerek "Zevzek..." diyerek arabadan indi. Onun Kaptan'a selam verip içeri girişini, adamının Su'yu takip etmeden önce arabaya doğru selam verişini izledikten sonra yola çıktı Koray. Belki de zamanla genç kadının bütün duvarlarını aşardı.

BÖLÜM 19

Su bir elini beline atmış diğerini öne uzatarak yer gösteriyordu. Koray'a "Şuraya bırak." diyerek odasının köşesini gösterdi. Sonra vazgeçerek "Yok yok oraya değil." diyerek diğer köşeyi gösterdi. Koray oflayarak diğer tarafa gittiğinde Su tekrar vazgeçerek "Ya aslında şu tarafa mı koysak?" dediğinde Koray omzundaki şifonyeri gürültüyle yere bıraktı.

Alnında biriken teri silerken "Karar ver artık Su." diye bağırdı. Su dudağının köşesini ısırarak "Galiba orası iyi oldu." dedi. Koray duvara bir metre uzaklıkta duran şifonyere bakarak gözlerini devirdi. "Neredeyse odanın ortası burası Su." dediğinde Su "İyi o zaman şuraya bırak." diyerek yatağın diğer köşesini gösterdi.

Koray şifonyeri tekrar kaldırıp "Az önce oradan getirmiştim." diye homurdanırken onun dediği yere bıraktı. Su "Koray!" dediğinde Koray "Siktirme şimdi şifonyerinden Su! Yeter, yemin ederim çivileyeceğim şimdi buraya." diye bağırınca Su gülerek "Yemeğe inelim diyecektim." dedi.

Koray ensesini kaşıyarak "Ha tamam." deyince "Hadi!" diyerek kapıya yöneldi Su. Birlikte aşağı inerlerken küçük çocuklar gibi itişiyorlardı. Koray kalçasını Su'ya biraz hızlı vurunca genç kadın neredeyse merdivenden yuvarlanacak oldu. Koray'ın yüreği ağzına gelerek öne atılıp genç kadını tuttu. "Kahretsin Su, özür dilerim." derken sesi korkudan titriyordu. Su da titrek bir nefes alırken "İyiyim, tamam." diyerek doğruldu. Az kalsın yaşanacak olan felaketten kıl payı kurtulunca sakin bir şekilde aşağıya indiler. Salon ise tamamen karışıktı. Her yerde Koray'ın adamları ve eşyaları aldıkları yerin çalışanları vardı. Neredeyse yirmi adam Gülden Hanım'ın emrinde evi yerleştiriyorlardı. Gülden Hanım onları görünce gülümsedi.

"Gelin bakalım yemek hazır." diyerek mutfağa yönelirken "Sizde dinlenin biraz çocuklar, yemek zamanı." diye adamlara seslendiğinde hepsinden memnun bir mırıltı yükseldi. Su gülümseyerek Gülden Hanım'ın peşinden mutfağa gitti. Koray da diğerleriyle birlikte koltuklara seridi.

Evi alalı üç gün olmuştu. Ertesi gün eşyaları seçtikten sonra Koray temizlikçi tutarak evi temizletmiş diğer gün Su kendi evindeki eşyaları kutuladıktan sonra bugün de taşınmaya başlamışlardı. Üç günde çok şey değişmişti. Artık Su'nun huyunu öğrenen Koray her şeyi anlaşmaya dökmüş ona ev arkadaşı tarzında bir anlaşma sunmuştu ve aralarındaki gerginlik uçup gitmişti. Arada bir birbirlerine duydukları tutku haricinde iki iyi arkadaştan fazlası değillerdi. Bu durum Koray için şimdiden işkenceye dönüşürken aynı eve taşındıklarında başına neler geleceğini merak ediyordu. Bir başka endişelendiği konu ise Özkan'ın araştırmasını biraz daha uzatmak istemesiydi. Normalde bugün Su hakkındaki bilgilerin elinde olması gerekirken önceki gün Özkan onu aramış ve geniş çaplı bir araştırma yapması gerektiğini söylemişti. Bu durum Koray'ın canını sıkmıştı. Belliki çok önemli şeyler vardı. Yoksa Özkan ekstra çabaya girmezdi.

Gülden Hanım ile Su yemekleri masalara taşırken Koray da kalkarak onlara yardım etti. Adamlardan birkaçı da yardıma gelirken yemekler hazır hale gelmişti. Su bahçede oyun oynayan Efe'ye bakmaya çalıştı, Koray yanından geçerken "Getiriyorum." diyerek bahçeye çıktı. Adamlar tabaklarını alıp yemeklere saldırırlarken Su'nun da karnı zil çalıyordu. Çok fazla yemeye başlamıştı son zamanlarda, yemesinden kısmaya çalışsa da dayanamıyordu. Hele Gülden Hanım'ın yemeklerinden hiç vazgeçemiyordu. Gülden Hanım onun koluna vurarak "Gel seninki mutfakta." dediğinde Su kocaman gülümseyerek onu takip etti. Evin tamamen yerleşmiş tek yeri mutfaktı. Mutfak masasının sandalyeleri bile içerideki adamlarda olunca Su tabaklarını yanına alarak masaya tırmandı. Gülden Hanım, genç kadına kaşık verirken Efe ile Koray içeri girmişlerdi. Koray, Efe'yi Su'nun yanına bıraktığında Efe annesine dönerek masanın üstünde bağdaş kurup oturdu. Su biraz geri çekilip ortalarına tabakları koyarak Efe'nin karşısına bağdaş kurarak oturmuştu. Koray onlara gülerken masanın diğer tarafını göstererek "Oraya da ben geçeyim mi?" dedi. Su genç adamı baştan ayağa süzüp masanın boş olan yerine baktıktan sonra "Sığacağını pek sanmıyorum ama sen bilirsin." diyerek güldü.

"Sığsam bile taşıyacağını sanmıyorum tatlım." diyen Koray'ın lafıyla Efe gülerek "Koyay kocamaannn." dedi.

"Evet, Koyay kocaman." diyerek onu taklit eden Su pilavdan bir kaşık aldı. "Koyay gibi kocaman olmak istiyorsak ne yapıyoruz, yemek yiyoruz." derken kaşığı Efe'ye uzattı. Efe ağzını kocaman açtı, kaşığı ağzına almadan önce "Anni sen hiç yemek yemedin mi? Küçücüksün." dediğinde Koray'ı kahkahalara boğmuştu.

Oğlunun sözleriyle yüzünü buruşturan Su "Ah bazen yesen de fayda etmiyor oğlum." dedikten sonra gülen Koray'a dönüp "Bence Koyay yemesin zaten yeterince yemiş değil mi Efem?" dedi.

Karnı açlıktan kazınan Koray ise karnını ovarak "Ah hayır açlıktan ölüyorum ben." dediğinde Efe genç adamı göstererek "Anni Koyay'ı da besle." dedi.

"Hadi anni hadi." diyen Efe'ye kafasını iki yana sallarken Su, pilavdan koca bir kaşık aldıktan sonra "Al bakalım koca oğlan." diyerek Koray'a uzattı. Koray'ın gözlerine bakmamaya çalışıyordu ama gözleri ona ihanet etti. Genç adama bakınca ona gülen gözlerle baktığını gördü ve içi bir hoş oldu. Su kaşığı çektiğinde Koray "Hımmm." diyerek beğendiğini gösterirken genç kadının yanakları kızardı. Kafasını eğip yemek yemeye çalışırken karnındaki tatlı kıpırdanmaları yok saymaya çalıştı. Mutfağın bir köşesinden neşeyle onları izleyen Gülden Hanım mutluydu. Tahmin ettiği gibi bunlardan çok güzel bir aile olacaktı. Onu fark etmeyen üçlüyü daha fazla rahatsız etmemek için sessizce mutfaktan ayrıldı.

Su, Koray ile Efe'den çok kendini beslemeye başladığında Koray, Efe ile ikisine yeni bir tabak yemek koymuştu. Mutfakta hep beraber yemek yedikten sonra işlere geri dönerlerken tekrar çalışmaya başlamaları biraz zaman aldı. Yemeğin üstüne hepsine bir ağırlık çökmüş, çaylar içildikten sonra geri kalan işe başlamışlardı.

Evin yerleşmesi gece yarısını bulduğunda Su tükenmişti. Bugün için Evren'den izin aldığına memnundu yoksa bu yorgunluğun üstüne bir de işi hayatta çekemezdi. Ufak tefek eşyaların haricinde evin eksikleri yoktu. Su odasında durmuş odanın yarısını kaplayan büyük yatağa onun yan tarafındaki tavana kadar olan dolaba baktı. Onun kıyafetlerine oldukça fazla gelen bir dolaptı. Su'nun toplasan on parça kıyafeti anca vardı, onlar da şifonyerlerin çekmecesine çok rahat sığarlardı.

Su iç çekerek "Bir rüyada mıyım, yoksa hayalde mi?" diye fısıldadı.

Son üç günü hız trenine binmişçesine çabuk geçmişti. Su günleri geçirirken sürekli bir rüyada olduğunu ve çok kötü bir şekilde uyanacağını düşünüyordu. Aksi halde son günlerde olanlar gerçek hayatta yaşanmayacak kadar mükemmeldi. Bir anda istediği her şey önüne serilmiş gibiydi. Gözlerini kapatıp bu imkânları ona sunan Koray'ın varlığına şükrettikten sonra banyoya doğru ilerledi.

Ilık bir duşun ardından aşağıda hâlâ Koray ile oynayan Efe'yi de alıp rahatlıkla uyuyabilirdi. Su, üstünü çıkartıp duşun altına girerken, Koray kucağında uyuyup kalan Efe'yi odaya getirmişti. Odaya girmeden önce kapıyı çalıp Su'ya seslenmişti ama cevap veren olmayınca onun uyuduğunu sanarak yavaşça içeri girdi. Tam yatağa doğru gidiyordu ki önce boş olan yatağı fark etti sonra da su sesini. Kafasını çevirip baktığında banyonun açık olan kapısından duşun altındaki Su'nun çıplak bedenini görünce birçok duyguyu bir anda yaşadı. Onun vücuduna duyduğu arzu kendini gösterirken özlemle kavruldu. Koray kendini içindeki duygularla öyle bir kaybetmişti ki kucağındaki Efe ile Su'yu dikizlediğinin farkında bile değildi.

Efe omzunda kafasını çevirip ona daha sıkı sarıldığında kendine gelebildi. Gözünün önünde canlanan bütün sahneleri kafasını sallayarak geri yollarken hızlı adımlarla yatağa gitti. Efe'yi yatırdıktan sonra sessizce oradan ayrılmaktı amacı ama hızlı hareket edeyim derken ayağını yatağa çarpıp, küfrettiğinde sessiz olma çabaları boşa çıktı.

Banyodan suyun sesi kesilip vücuduna sardığı havluyla kapıya çıkan Su "Ne yapıyorsun sen?" diye bağırdı. Koray bir yandan parmaklarını ovarken diğer yandan da "Sessiz ol Efe uyuyor." dedi.

Su onun arkasındaki yatağa baktıktan sonra "Ha!" derken arkasını dönüp banyoya baktı ve durduğu yeri kontrol etti. Kapının açık olduğunu fark ettiğinde Koray'ın onu görmüş olduğunu anlayarak yüzü yanmaya başladı. Kahretsin yine ateş basmıştı.

Koray'da ondan farklı değildi. Çıplak Su kadar karşısındaki Su'da oldukça çekiciydi. Islak saçları küçük vücuduna sardığı minicik havlusu... Koray içinden *'Kendine gel hayvan!'* diye haykırdı. Fazla doğrulamadan topallayarak "İyi geceler." deyip kapıya ilerlemeye başladı. Malum doğrulursa Su ayağından başka yerlerinin de ağrıdığını görecekti.

Su olduğu yerden Koray'ın odadan çıkışını izlerken bir an kendini onun önüne atacak oldu. Koray kapıdan çıkıp arkasından kapıyı kapattığında tekrar duşa girdi ama bu sefer azan hormonlarını sakinleştirmek için

suyu en soğuğa ayarlamıştı. Karşı odada Koray'da onun gibi soğuk duşun altında şansına küfrediyordu. Bu evde sürekli Su'nun dibinde olup ona dokunmadan, onu tatmadan nasıl duracaktı. İmkânsızdı... Ah kahretsin resmen kendi kuyusunu kazmıştı.

O sabah erkenden kalkan Koray, alt kata indiğinde mutfaktan mis gibi kokular gelince o tarafa doğru hareketlendi. Ocağın başında patates kızartan Gülden Hanım'ı görünce kocaman gülümseyerek "Günaydın." dediğinde ona dönen Gülden Hanım "Günaydın oğlum." diye karşılık verdi.

Koray kadının hazırladığı sofraya baktı. "Su erken mi kalkacak bugün?" dediğinde Gülden Hanım kızarmış patatesleri de masaya bırakıp "O top patlasa ikiden önce uyanmaz oğlum. Kahvaltıyı senin için hazırladım, bu saatte kalkacağını tahmin etmiştim." dedi.

Koray gözlerindeki parıltıyla Gülden Hanım'a baktı. "Bunları benim için mi hazırladınız?" dediğinde Gülden Hanım gülerek "Oğlum az önce dedim ya." dedi.

"Hadi otur ben de çayını doldurayım." diyen kadının elini öpmek için eğilen Koray "Gerçekten yüce gönüllüsünüz." dedi. Gülden Hanım "Dur oğlum!" diyerek ona engel olup "Otur, hadi otur." diyerek sandalyeye yönlendirdi.

Duygulanmıştı Koray. Yıllar sonra ilk defa onun için kahvaltı hazırlayan bu kadını annesiyle bağdaştırmadan yapamadı. Evlendiklerinde Jess bile ona hiç kahvaltı hazırlamamıştı. Ona anne sıcaklığını hissettiriyordu Gülden Hanım. Annesine olan özlemi baş gösterirken iç çekerek onun için bir dua mırıldanıp kahvaltısını etmeye başladı. Gülden Hanım ikisine de çay doldurup genç adamın karşısına otururak Koray'a eşlik ederken mutfağa saçı başı dağılmış Su girdiğinde ikisi de şaşırmıştı.

Su masadaki ekmeğe yıllardır aç kalmış gibi atıldı. Gülden Hanım "Sen bu saatte kalkar mıydın kızım?" deyince Su ekmeği ağzına atıp "Midem kötü." diye homurdandı.

"Ağzında bir şey varken konuşulmaz Su." diye onu azarlayan Gülden Hanım "Sabah bulantıları normaldir." dedikten sonra "Kontrol için randevu aldınız mı?" dediğinde Koray ile Su gözüne ışık tutulmuş tavşan gibi ona baktılar.

"Ne bakıyorsunuz bebeğin durumunu öğrenmek istemiyor musunuz?" Su duyduğu soruyla ağzındaki ekmeği seslice yuttu. Koray'da çatalını tabağa bırakıp "Bilmem ki öğrenmeliyiz sanırım değil mi?" dedi.

Gülden Hanım kafasını iki yana sallarken ayağa kalktı. Dolaptan sütü çıkartarak bardağa doldurup Su'nun önüne bıraktıktan sonra "Öğrenmelisiniz tabii. Bebeğin sağlığı yerinde mi? Ne yapılması gerekiyor. Bunları merak etmiyor musunuz?" dedi.

Koray kafasını sallayarak hemen telefonunu çıkartarak "Ben doktoru arayayım o zaman." dediğinde Su gözlerini sonuna kadar açarak "Koray saat sabahın yedisi." dedi.

Koray elindeki telefondan saate bakarken "Evet." dedikten sonra "Tamam o zaman bir saat sonra ararım." dedi.

Su önündeki sandalyeyi çekip oturduktan sonra "Aynı doktora mı gideceğiz?" diye sordu. Koray kafasını onaylarcasına salladı. "O bize kontrol için randevu almamızı söylemişti, hamileliğin hakkında bizden çok şey bildiği de kesin ama istersen başka doktora da gidebiliriz."

Omuz silken Su "Önemli değil ona gidelim." derken düşünceliydi. Efe'ye hamileyken ilk kontrolüne Gülden Hanım sayesinde doğurmak üzereyken gitmişti. Şimdi ne yapacağını bilmediğinden nabzı hızlandı. Kafasını kaldırıp Gülden Hanım'a bakarak "Abla sen de gelsene benimle." dedi.

Gülden Hanım geç kıza gülümsedi. "Koray ile gidersiniz kızım benim ne işim var?" dediğinde Su'nun nabzı biraz daha hızlanırken "Abla biliyorsun korkuyorum." dedi.

"Tamam, istersen gelirim ama Efe'yi ne yapacağız?" diyen Gülden Hanım'ın lafıyla "Doğru ya!" diye homurdanarak bardağındaki sütü içmeye başladı. İçindeki endişe an be an büyürken bugünün çabuk geçeceğini umut ediyordu.

Kahvaltısını bitiren Koray ayağa kalktığına "Ben şimdi gidip işlerimi halledeyim. Randevu için seni almaya gelirim beraber gideriz. Oradanda işe bırakırım seni." dedi.

Su "Tamam." diyerek sessizce genç adamı cevapladığında "Kahvaltı için teşekkür ederim Gülden Ha-" diyecekti ki Gülden Hanım'ın ters bakışıyla sırıtarak "Abla." dedi ve işe gitmek için evden çıktı.

O gittikten sonra Gülden Hanım, Su'nun yanına oturdu. "Uzun zamandır seninle konuşmuyoruz Su Hanım anlat bakalım." dediğinde Su kafasını kaldırarak "Ha! Neyi anlatayım abla?" deyince Gülden Hanım gözlerini devirip "Bu bebeği nasıl yaptığınızı anlat kızım." dedi.

Onun sözleriyle Su kıpkırmızı olunca Gülden Hanım gülerek "Of Su, yaparken utanmadın da dillendirince mi utanıyorsun kızım? Ne hissedi-

yorsun onu anlat diyorum yavrum, son zamanlarda olanlar seni nasıl etkiliyor?" dedi.

Su kafasını eğerek önündeki bardakla oynadı. "Nasıl hissedeceğimi bilmiyorum ki abla. Her şey o kadar çabuk oldu ki, kendimi dinleyemiyorum artık. Biri hayatımın dümenini eline almış beni istediği yere sürüklüyor gibi hissediyorum."

"İyi bir yere sürüklüyor ama." diyen Gülden Hanım'a umut dolu gözlerle bakarken "Gerçekten böyle mi düşünüyorsun abla?" dedi.

Gülden Hanım, Su'nun elinin üstüne elini koydu. "Koray iyi bir çocuk Su, eğer ona izin verirsen senin için her şeyi yapmaya hazır kızım."

"Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun abla, ben neden bunları göremiyorum."

"Çünkü ben sizi dışarıdan gözlemliyorum kızım. Ben senin yaşadıklarını yaşamadım. Bu yüzden sen önüne duvarlar örerek o duvarlardan başka bir şey görmüyorsun ama ben ikinizi de görebiliyorum. Sanmaki tek yaralı sensin, Koray'ın da zamanında acı çektiği gözlerinden belli. Ama o çabalıyor kızım. Seni mutlu etmek için çabalıyor. Peki, sen neden çabalamıyorsun?"

Su'nun gözleri doldu. "Hakkımda hiçbir şey bilmiyor abla." dedikten sonra boğazından bir hıçkırık yükseldi. "Ailesinin yüzünü yere eğen, sokağa atılan biri olduğumu bilmiyor. Efe'nin babasının öldüğünü sanıyor, hakkımdakileri öğrendikten sonra benim yanımda kalır mı sanıyorsun?" diyerek ağlamaya başladığında Gülden Hanım yerinden kalkarak genç kadına sarılıp, kafasını göğsüne çekti.

"Ah Su, ah be kızım anlat o zaman. Anlatmadan bilemezsin ki. Anlat Koray karar versin ne yapacağına?" diyerek onun saçlarını okşarken Su "Gözlerindeki bakışların değişmesine dayanamam." dedi boğuk sesiyle.

Su, Gülden Hanım'ın göğsünde biraz ağladıktan sonra Koray gelene kadar yatmak için yukarı çıktı. Efe'ye sarılıp uykusuna dalarken endişe içindeydi. Doktorda neler olacağını çok merak ediyordu.

Koray, şirkete Bora'nın yanına gittiğinde Bora "Gel bakalım damat." diyerek onunla dalga geçerken Koray gülümseyerek "Kapa lan çeneni." dedi.

Genç adam, Bora'nın masasının karşısına geçip otururken "Nasıldı ev istirahatı?" diyerek geçen haftalarda evde oturduğu zamanı hatırlattı.

Bora yüzünü buruşturduğunda Koray güldü. Arkadaşı "Konuyu değiş-

türme, ne yaptın evi yerleştirdin mi?" derken Koray'ın ağzından laf alınak için kararlı görünüyordu.

Koray kafasını sallarken düşünceli bir şekilde "Yerleştirdim." dediğinde Bora "Neler oluyor anlat?" dedi.

"Çok zor lan..." diyen Koray eliyle yüzünü sıvazladı. "Su çok zor bir kadın." dediğinde Bora gülerek "Bunu yeni mi anladın lan salak? Ben daha ilk gün sana postayı koyduğunda anlamıştım. Seni de uyardım ama sen kaşındın." dedi.

Koray kocaman gülümsedi. "Sağlam kaşınmışım abi." dediğinde Bora kafasını iki yana sallayarak "Sen uslanmazsın." dedi.

Koray buna sessiz kaldı çünkü çoktan uslanmıştı. Su onu adam etmişti. İşlerle ilgili toplantıyı tamamladıktan sonra şirketten ayrılan Koray, hemen doktoru aradı. Doktorun o günkü bütün randevularının dolu olduğunu öğrendiğinde morali bozulmuştu. Ertesi gün sabaha ilk randevuyu alan Koray, Su'yu arayarak bilgi verdi. Yarına kadar sabretmesi gerekecekti. Aklına Efe gelirken taşınma esnasında fazla kıyafeti olmadığını hatırladı. Hazır dışarı çıkmışken biraz alışveriş yapma zamanıydı.

Koray alışveriş merkezine geldiğinde tam olarak ne alması gerektiğini bilmediği için doğru satış görevlisinin yanına gitti. Görevliye "Üç yaş, erkek çocuk için kıyafetlere bakıyorum. Yardımcı olur musunuz?" diye sordu. Görevli gülümseyip "Tabii buyurun." diyerek onu yönlendirdi.

Çeşit çeşit pantolon, tişört gömlek alan Koray havaların ısınmaya başladığını düşünerek kısa şortlarda aldı. Hepsini Efe'nin üstünde hayal ederken onun kıyafetleri gördüğünde ne tepki vereceğini düşündü. Büyük ihtimal seyrek dişlerini göstererek kocaman gülümseyecekti. Koray kendi kendine gülümserken kız paketleri hazırlamaya başladığında beklemekten sıkılarak etrafta gezinmeye başladı. Minik tulumlar gözüne çarptığında o tarafa ilerledi. Biraz karıştırdıktan sonra sarı renkli bir tulum gördü. Üstünde *'Ben tatlı, annem tatlı, babam şanslı.'* yazan tulumu da alıp kasaya ilerledi.

Mağazadan çıktığında Efe'ye aldıklarının sevinci yanında, Su'nun tulumu gördüğünde ne tepki vereceğini düşündü ama bu Efe'nin tepkisini tahmin etmek kadar kolay değildi. Aslında bir yandan da korkuyordu. Ya Su kızarsa ne yapacaktı. Ama niye kızsınki sonuçta kendi çocuğu için bir şeyler almıştı.

Eve gittiğinde kapıdan girer girmez Efe'nin cıvıldayan sesi kulakla-

rına dolunca elindeki poşetlerle salona ilerledi. Efe yerde oturmuş oyun oynarken Gülden Hanım'a bir şeyler anlatmaya çalışıyordu.

"Öyle değil nene değil." diyerek koltukta oturan Gülden Hanım'a çenesini yukarı uzatarak cevap veriyordu. Koray onlara doğru ilerleyip "Ne öyle değil Efe Bey?" dediğinde Efe oturduğu yerden kalkarak "Koyay." diye bağırdı ve koşarak kucağına atladı.

Genç adam elindeki poşetleri yere bırakıp onu kucakladı. Yerden poşetleri de aldıktan sonra Efe ile Gülden Hanım'ın yanına oturdu.

"Su nerede?" diye sorduğunda Gülden Hanım "İşe gitmek için hazırlanıyor gelir birazdan." dedi.

Aldığı kıyafetleri poşetten çıkarttı. Kucağındaki Efe'nin önüne tutup "Bak neler aldım sana?" dediğinde Efe iç çekerek "Bana mıııı?" dedi. Sesindeki şaşkınlık ve sevinç Koray'ın mutlu olmasına yetmişti.

Poşettekileri çıkartmakta ona yardım eden Gülden Hanım "Ay oğlum bunlar çok güzel." dedikten sonra ayrı olan küçük poşetteki tulumu görünce gözleri doldu. İç çekerek "Koray?" dediğinde Koray kadına dönüp tulumu görünce yutkunarak "Ne güzel değil mi?" dedi.

"Oğlum bu çok güzel, bunları düşünmen çok güzel bir davranış." dedikten sonra "Ama Su ne düşünür bilmiyorum." dediğinde arkalarından "Ne konuda ne düşünecekmişim abla." diyen Su'nun sesi geldi.

Merdivenlerden inen Su, onlara yaklaşırken Efe'nin kucağındaki ve koltuktaki kıyafetleri görerek "Bunlar ne?" diye sordu.

Koray yerinden kalkarken Efe'yi kucağından indirdi. Efe, Su'ya koşup elindeki tişörtü göstererek "Anni bak Koyay bana almış." dediğinde Su'nun gözlerinde adeta şimşekler çakarak Koray'a baktı.

Koray "Su, sadece küçük bir hediye." derken Su "Senden hediye isteyen mi oldu?" dedi. Gülden Hanım "Su!" demişti ki Su ona bakarak "Abla Efe'yi yukarı çıkartır mısın?" dedi.

Gülden Hanım, Koray'a üzgün bir bakış attı. Efe'yi alarak merdivenlerden çıktığında Su "Senin parana ihtiyacım yok benim Koray! Bunu daha kaç defa söyleyeceğim." diye bağırdı.

Koray dişlerini sıkarak "Sadece ufak bir hediye Su." diye tekrar etti. Su elini havaya kaldırıp etrafta sallayarak evi gösterirken "Lanet olası koca bir ev aldın zaten daha neyin hediyesinden bahsediyorsun Koray! Amacın beni yerin dibine sokmaksa tebrik ederim başarıyorsun. Senden hiçbir şey istemiyorum. Anladın mı ne bana ne de oğluma bir şey alma." diye bağırdı.

Koray ellerini yumruk yaparken "Benim yanımda kendini küçük görmekten vazgeç artık." diye bağırdı. Efe'ye aldıklarını koltuktan alıp Su'nun önüne fırlatırken "Birkaç parça kıyafet için kendini yerin dibine girmiş gibi mi hissediyorsan hisset Su! Tek isteğim Efe'yi biraz mutlu etmekti." diye bağırdı.

Öfkesini alamayan Koray yerdeki kıyafetleri tekmeleyerek kapıya ilerledi. "Paraya bu kadar değer verdiğini hiç düşünmezdim." dedikten sonra kapıyı arkasından çarparak çıktı evden.

Su "Ben paraya değer vermiyorum." diye arkasından bağırsada Koray çoktan gitmişti. Koray'ın kurduğu mantığı anlamazken sinirden titreyerek salonun ortasında dikili kaldı. Gülden Hanım merdivenlerden göründüğünde Su "Ben işe gidiyorum." diyerek kapıya ilerlemişti. Onun yine azar çekmesini kaldıramayacaktı. Dışarı çıktığında Koray'ın adamlarından biri onu bekliyordu. O çıkınca adam ilerideki arabayı göstererek "Sizi ben bırakacağım." dediğinde Su "Taksiyle gideceğim." diyerek bahçe kapısına ilerledi.

"Su Hanım işimden olmak istemiyorum." diyen adamın lafına "İyi!" diye tıslayan Su sinirli adımlarla arabaya ilerledi. Arabanın kapısını açıp koltuğa oturduktan sonra çarparak kapatırken Koray'a içinden saydırıyordu.

Bara geldiğinde hâlâ siniri geçmemişti. Üstünü değiştirmek için personel odasına girdiğinde tam tişörtünü çıkarmıştı ki arkasındaki kapı açılınca "Höst lan!" diye bağırdı.

Kerem karşısında iç çamaşırıyla duran Su'ya ağzı açık baka kaldı. Su "Ne bakıyorsun lan? Çıksana." diye bağırdığında Kerem kendine geldi. "Ah! Ben özür dilerim." diye kekeleyerek kapıdan çıktı. Su üstüne tuttuğu tişörtü dolaba fırlatıp barın tişörtünü giyerken "Bütün salaklar hep beni buluyor nedense?" diye homurdanıyordu.

Dışarı çıktığında Koray'ın adamının Kerem'i ensesinden tutup sarstığını gördü. Kerem ise adama bağırıyordu ama kendisinin iki katı olan adam onu sinek gibi sallıyordu.

Su, Kerem'e sinirli olduğu için adamın onu tartaklamasına ses çıkarmadan işini yapmaya başladı. Adam "Bir daha girdiğin yere dikkat edersin." diyerek Kerem'i öne fırlatarak bıraktı. Kerem üstünü başını düzelterek adama ters ters baktı. İşe başlamadan önce "Su, bilemedim kusura bakma." demeyi ihmal etmemişti.

Su "Önemli değil." diye mırıldandıktan sonra işine devam etti. Zamanla sinirleri yatışmaya başladığında Koray ile yaptıkları kavgayı tekrar tekrar düşündü. Bardakları düzenlerken "Çok mu ileri gittim?" diye mırıldandı. Yanındaki Kerem "Ne dedin?" deyince irkilen Su ona baktı. "Sana bir şey demedim." diyerek işini yapmaya devam etti. Su oflaya puflaya söylediklerini düşünürken içini basan sıkıntıdan kurtulamıyordu. Çok fazla ileri gittiğini fark etmeye başladığında haksızlık yaptığını düşünerek vicdan azabı çekmeye başladı. Kerem "Neyin var Su, çok dalgınsın?" dediğinde Su onu tersleyerek "Sana ne Kerem?" dedi.

Kerem, Su'ya yaklaştı. "Bak o adamla aranda bir şeyler olduğunu biliyorum ama mutlu olmadığını da görüyorum. Anlatmak istersen dinlerim." dediğinde Su "Tabii hemen anlatırım." diyerek dalga geçti.

Arkasındaki raftan bir şişe aldı. "Birine anlatmak istersem anlatacağım en son kişi sen olursun Kerem." dediğinde Kerem yüzünü buruşturarak "Sadece arkadaş olmaya çalışıyorum." dedi.

Su elindeki şişeyi sertçe tezgâha bıraktı. Kerem'e dönüp bir elini beline atarak "Senin sorunun da bu, ben arkadaş aramıyorum anladın mı? Şimdi sessizce işini yapsan iyi olur." dedikten sonra arkasını dönüp açılışa kadar dinlenmek için içeri geçti.

Kerem kötü bir çocuk değildi ama Su onun bu kadar ısrarcı olmasından nefret ediyordu. Zaten karma karışık bir hayatı vardı, bir de Kerem'i bu karmaşaya arkadaş olarak dahil etmeye hiç niyeti yoktu. Kerem'i düşünmeye bir son verirken aklı yine Koray'a kaydı. Neden Koray onu anlamıyordu? Koray'ın yaptıklarının altında Su yeterince eziliyordu ve yapmaya devam etmesine katlanamıyordu. O böyle yaptıkça Su onunla parası için evlenmiş gibi hissediyordu. Oğluyla birlikte kene gibi ona yapışmışlardı sanki. Dışarıdan biri evliliklerinin içeriğini ve Koray'ın yaptıklarını bilse aynen böyle düşünürdü.

Su koltukta ayaklarını uzatmış dinlenirken Kaptan'ın "Açılışa son beş!" diye bağıran gür sesini duyduğunda homurdanarak kalktı. Gün geçtikçe kendini daha yorgun hissetmeye başlamıştı. Bunda sabah bulantıları yüzünden uykusunu alamamasının da etkisi büyüktü.

Yine kalabalık bir geceye başlarlarken çok geçmeden Evren bara geldi. Yanında kızıl kısa saçlı bir kızla konuşarak bardaki sandalyelere yerleşirlerken Su "Hoş geldin patron ne alırsınız?" diyerek ona gülümsedi.

Evren yanındaki kadını göstererek "Nil ile tanış Su, arkadaşım..."

dedikten sonra Nil'e de "...en sevdiğim ama en yaramaz çalışanım Su." diyerek Su'yu tanıştırdı. Nil gülümseyerek tezgâhın üstünden elini uzattı. "Memnun oldum." dediğinde Su'da gülümseyerek "Ben de." deyip kadının elini sıktı.

Siparişlerini aldıktan sonra onların yanından ayrılırken birkaç gün önce Evren'in bahsettiği kızın o olduğunu anlamıştı. Onların siparişlerini verdikten sonra kalabalık bir gruba siparişlerini hazırlayan Su arada etrafta göz gezdirerek Koray'ı arıyor ama göremiyordu.

O, Koray'ı düşünürken genç adam başka bir yerde onun gizlediklerini öğreniyordu.

Evden çıktıktan sonra Özkan aradığında işinin erken bittiğini belirterek döndüğünü söylemişti. Koray, az önce Su ile yaşadıkları kavgadan sonra adamın ne bulduğunu daha çok merak ediyordu. Su'nun geçmişi düşündüğünden çok daha karmaşık olmalıydı.

Özkan bulduklarını ona uzattı. "Efendim, Su Hanım'ın zor bir hayatı olmuş." dediğinde Koray dosyadan kafasını kaldırarak "Neler öğrendin?" diye sordu. Özkan kafasını iki yana salladıktan sonra "Dosyayı okuyun. Okuduktan sonra beni aramanızı bekliyorum." dedi.

Koray "Lanet olsun, daha çok çatlamam için mi yapıyorsun be adam?" diyerek yerinden kalkıp koşar adım oradan çıkmıştı. Arabaya binip biraz ilerledikten sonra kenara çekip dosyayı kucağına açtı ama bakmaya cesaret edemedi. Bunları öğrenmek için adam tutmamış mıydı? Şimdi neden tereddüt ediyordu. Telefonu çaldığında dosyayı yan koltuğa atıp "Efendim Bora." diyerek cevapladı. Bora "Şirkete gelsene." dediğinde onun sesindeki tınıdan canının sıkkın olduğunu anladı. "Geliyorum." diyerek telefonu kapattığında arabayı çalıştırarak şirkete gitti.

Güvenlik haricinde şirkette bir tane insan kalmamıştı. Elindeki dosyayla üst kata çıkan Koray, Bora'nın odasına girdiğinde onu elinde bardakla koltukta yayılmış bir vaziyette buldu.

Karşısındaki koltuğada kendisi yayılırken dosyayı sehpaya fırlatarak "Neyin var dostum?" dedi.

Bora doğrulup onun attığı dosyayı eline aldı. "Bu ne?" deyince Koray omuz silkerek "Su Hanım'ın geçmişi." dedi. Bora gülerek "Bunun için biraz geç kalmadın mı?" diye dalga geçti.

Koray'da omuz silkip "Sen araştırdın de ne oldu öğrendiklerinin hepsi

yanlışmış." dediğinde Bora ona kaşlarını çatarak bakıp "O dosyayı bana sen hazırladın Koray hatırlatırım." dedi.

"Olabilir. Bizim öğrenemeyeceğimiz şeylerde var. Eva ile yatak odasına girmiyordum ya..." dediğinde Bora'nın fırlattığı bardaktan son anda kaçabildi.

"Kes zevzekliği." diyen Bora elindeki dosyayı alıp okumaya başladı. Okuduklarıyla yerinden doğrulup dikkatle incelemeye başladı. Arkadaşının kaşlarının çatılmasıyla Koray'da doğruldu. Bora "Sen ne bok yiyorsun lan hâlâ burada?" dediğinde Koray "Ne diyorsun lan?" dedi.

Bora ona kafasını kaldırıp baktı. "Dosyayı okumadın mı mal herif?" diye bağırınca Koray onun elindeki dosyayı bir hışımla çekerek sehpaya koyup okumaya başladı.

Okuduğu her bir satırla yumruklarını sıkarken son sayfada Özkan adamın fotoğrafının üstüne "Ne yapmamı istersiniz?" yazmıştı. Özkan, Su'nun yaşadıklarının her bir detayını ayrıntılarıyla öğrenmişti. Tek bir şey hariç Efe'nin babası... Onun içinde Su'nun yakın arkadaşıyla pek çok görüşme yapmıştı ama kız hiçbirinde Özkan'a cevap vermemişti. Resimdeki adamın ise yakın zamanda Su ile birlikte olduğuna dair hikâyeler anlattığını yazmıştı. Özkan anlatılanlara göre başka bir araştırma yaptığında ise Su'nun eski komşularından o tarihlerde saldırıya uğradığını öğrenmişti. Adamın belli aylarda mal alımı için buraya geldiğini yazan Özkan, onun şimdi de burada olduğunu yazmış ne yapmak istediğini sormuştu Koray'a.

Koray hemen Özkan'ı ararken "O piçi en kısa zamanda depoda istiyorum." diye tısladı. Özkan "Tamam." dedikten sonra telefonu kapattı. Koray ayağa kalkıp kapıya ilerlediğinde Bora da ceketini alarak "Bekle bende geliyorum." dedi.

Koray yoluna devam ederken Bora'da onu takip etti. Çok geçmeden depoya geldiklerinde Özkan, Bayram'ı sandalyeye bağlamış başında bekliyordu.

Koray ile Bora adamın başında dikildi. Karşılarındaki erkek kılığındaki pisliğe böcekmiş gibi bakarken Koray bağlı ağzını göstererek "Çöz." dedi Özkan'a.

"Gereksiz ve çok konuşuyor efendim." diyen Özkan, Bayram'ın ağzını çözer çözmez haklı olduğu ortaya çıkmıştı.

"Siz kimsiniz? Ne istiyorsunuz benden? Yemin ederim benim fazla param yok. Ben fakir bir esnafım. Kimseye karışmam ne istiyorsunuz ki

benden. Polis misiniz? Vallahi ben kadın pazarlamıyorum. O söylentilerin hepsi yalan. O kızlar kendileri istiyorlar..."

Koray adamı çenesine attığı yumrukla susturdu. Bayram ağlamaya başladığında Koray "Ben konuş demedikçe konuşmayacaksın anladın mı?" dedi. Bayram kafasını salladı.

Bora kenara çekilerek Koray'a yer açtı. Adamın başında dikilen Koray "Su Aras'ı nereden tanıyorsun?" diye sordu. Bayram cevap vermeyince "Konuş!" diye kükredi. Bayram irice açılmış gözleriyle ona bakıp "O orospuyu mu?" dediğinde Koray'ın yumruğu ikinci defa yüzünde patlamıştı. Bayram'ın saçlarından tutup kafasını geri yatırırken "Bir daha o kelimeyi kullanırsan dilini keserim anladın mı?" diye tısladı.

Bayram "Anladım, anladım..." dediğinde Koray onun karnına yumruk atarak "Konuş dedim mi lan ben sana?" diye bağırdı. Bayram ağlamaya başlamış kafasını iki yana sallayarak onu cevaplamıştı.

Aralarındaki sohbet arada Bayram'ın yüzünde patlayan yumruklarla devam etti. Bayram, Su'ya yaptıklarını itiraf edince Koray içindeki öfkeyle kavruldu. Bayram'ı çıplak elleriyle öldürmek için elleri kaşınırken Bora yüzü kan içinde görünen Bayram'ın tepesinde dikilip elleri cebinde adama baktı. "Bence sikini keselim ağzına sokalım ona iyi bir ders olur." dediğinde Bayram inlemişti. Yumruklardan şiş olan gözlerinden etrafı göremiyordu ama söyleneni çok rahat duyabiliyordu.

Koray "Bu itin yaşamasını istemiyorum." dediğinde de iç çekerek ağlayan Bayram onların konuşmalarını duydukça korkudan altına yaptı.

Kokuyu alan Koray, yüzünü buruşturdu. Adamın kafasına tokat atıp "Bir de altına mı yaptın lan?" dedikten sonra Bora'ya "Bu iyice çürük yumurta çıktı iyi mi?" dedi.

Bora "Sağlam çıksa şaşardım." dediğinde Koray, Bayram'ın arkasında sessizce bekleyen Özkan'a bakarak "Sence ne yapalım Özkan?" diye sordu. Yüzünde vahşi bir sırıtış vardı.

Bayram, adamların arasında geçen konuşmadan iyice korkmuştu. Hayatı için yalvarmaya başladı. Özkan bağlantılarını kullanarak adamın yaptığı yasadışı işleri bulmuş ve polise çoktan bildirmişti. Adamın gözünü korkutmaktan başka bir şey yapmıyorlardı. Biraz sonra polisler gelecek ve adamı tutuklayacaklardı.

Koray adamlarına "Siz gerisini halledin." diyerek Bora ve Özkan ile dışarı yöneldiğinde Bayram haykırarak yalvarmaya devam etti.

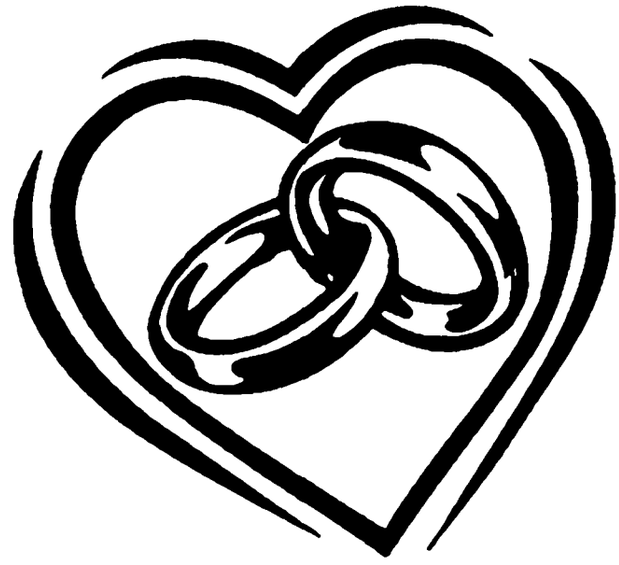
Arkalarından hayatı için yalvaran adamı umursamadan dışarı çıktılar. Koray üstünü düzeltirken Özkan'a "Bu şerefsiz umurumda değil. Bana diğer piçi bul, anladın mı? Kim veya ne olduğu umurumda değil ne yap et bana o piçi bul." dedi.

"Peki, efendim." diyen Özkan içeri geri dönerken, Koray ve Bora arabaya doğru ilerlediler. Arabaya bindiklerinde Bora "Su'nun sana karşı bu kadar sert olmasının nedeni ortada." dediğinde Koray "Evet, yaşadıkları kolay değil şimdi daha iyi anlıyorum." dedi.

Aynı sıralarda Su, eve gittiğinde Koray'ın hâlâ gelmediğini olmayan arabasından anlamıştı. Nerede olduğunu merak ederek üst kata çıktı. Yatak odasına geldiğinde uyuyan Efe'nin yanına ilerledi. Çocuğun yanındaki yastıkta duran tulumu gördü. Üstünde yazanları okuduğunda iç çekti. Gözleri dolarak elini uzatıp sarı tulumu aldı. Yastıktaki notta *'Koray almış!'* yazısını gördüğünde ağlamaya başladı. Ağlayarak tulumu elinden bırakmadan yatağa uzanırken kendinden nefret etti. Sinirli yapısından, Koray'a karşı önyargılı davranışlarından nefret etti. Elinde olmadan onu kaç kere kırdığını fark ederken kendi kendine söz verdi. Bundan sonra kızmak yoktu.

Sabah çalan telefonunun sesiyle yataktan kalktı. "Ne var?" diyerek telefonu açtığında Kader'in sesini duyunca yataktan doğruldu. "Ne istiyorsun Kader?" dediğinde Kader "Seni haberdar etmek için aradım Su. Bir adam geldi, seni sordu bana. Komşulardan öğrendim ki senin hakkında sorular sormuş herkese. Bilgin olsun." dedi.

Su duyduğu endişeyle midesine kramp girdi. "Kimmiş?" dediğinde Kader "Bilmiyorum ama iyi giyimli birisiydi. Kerem göndermiş olmasın?" deyince Su'nun telefonu elinden düştü. Önce karısı Ahu şimdi de kendisi karşısına çıkmıştı. Yıllar sonra ne istiyordu.

BÖLÜM 20

Koray öğrendiklerinin ağırlığıyla eve geldiğinde Gülden Hanım her zamanki gibi mutfakta ocağın başındaydı. Koray kadını sürekli ocak başında görüyordu, yemek yapmak Efe ile uğraşmak kadını yoruyor olmalıydı. Mutfağa girdiğinde "Günaydın..." dedikten sonra gülümseyerek "En kısa zamanda sana bir yardımcı almak lazım abla." dedi.

Gülden Hanım genç adama gülümsedi. "Günaydın oğlum ama sen bana az önce yaşlı mı dedin." dediğinde Koray kadına şaşkınca bakarak "Onu nereden çıkardın abla, ben sen yorulma diye dedim." dedi.

Gülden Hanım gülümseyerek genç adamın sırtına vurdu. "Şaka yapıyorum, ben halimden memnunum merak etme hadi kahvaltını yap?"

"Yinede bir temizlik firmasıyla anlaştım haftada iki defa gelecekler." diyen Koray'a ters bir bakış atan Gülden Hanım "Ben hallederim diyorum oğlum. Hem Su da yakında işi bırakır, evde durmakta ona yaramıyor. Temizlik konusunda tasalanma." dedi.

"Ama o hamile." diyen Koray'a, Gülden Hanım kahkaha atarak cevap verdi. "Bunu bir de ona anlat. Efe'ye hamileyken karnı burnunda rahat durmaz, her işi yapmaya kalkardı." dediğinde Koray'ın gözleri buğulandı. Su'yu o şekilde hayal ederken o zamana kadar sokakta yaşadığını hatırladığında "İyi ki karşısına sen çıkmışsın abla." dedi farkında olmadan.

Gülden Hanım'ın elindeki çaydanlık sesli bir şekilde ocağa konduğunda Koray arkasına döndü. Gülden Hanım genç adama hayretle bakarak "Biliyorsun!" dedi.

Koray yaptığı hatayı fark etti. Kafasını yavaşça sallayarak onayladı.

Gülden Hanım bir elini ağzına atıp iç çekti. Koray'ın yanına gelip oturarak "Nasıl öğrendin?" diye sordu.

"Su'nun davranışlarından, Efe'nin sahte kimliğinden şüphelendim. Araştırması için birini tuttum."

O konuştukça Gülden Hanım'ın gözleri büyüdü. "Ne düşünüyorsun peki?" dediğinde Koray dişlerini sıkarak "O piçi bulup anasından emdiği sütü burnundan getirmeyi." dedi.

Gülden Hanım "Ah oğlum o kadar iyisin ki..." diyerek genç adama sarıldığında Koray şaşırmıştı. Hem küfretmiş hem de birini öldüreceğini ima etmişti ve Gülden Hanım şu an ona sarılıyordu. *'Kesin ömrüm kısaldı.'* diye düşünüyordu ki Gülden Hanım geri çekilerek "Küfrettiğini şimdilik duymazlıktan geliyorum." dedi.

Koray bunun üstüne sırıtırken Gülden Hanım'ın da gözleri parlıyordu. Gözlerinde yaşlar kıpırdanırken "Bildiğini Su'ya söylemelisin." dedikten sonra "Yok aslında söylememelisin, peşine adam taktığını öğrenirse daha çok çıldırır o deli. O'na anlattırmalısın oğlum, yaşadıklarını kendi ağzıyla anlatmalı sana." dedi.

"Anlatmasını bende isterim ama görüyorsun ya abla ikimiz bir araya geldiğimizde tek yaptığımız şey kavga etmek."

Kafasını onaylarcasına sallayan Gülden Hanım aklına gelen fikirle gülümseyerek baktı Koray'a.

"Ne?" diyen Koray'a "Harika bir fikrim var." diyerek genç kızlar gibi kıkırdayıp ayağa kalktı. Koray "Abla ne, söylesene." dediğinde Gülden Hanım sakince ocağa gidip kendine bir çay doldurdu. Bu sırada da düşünüyordu. Su'yu ters köşe yapmanın türlü türlü yollarını hayal ediyordu. Koray'ın yanına oturup planını ona anlattı. Sustuğunda Koray kocaman gülümsüyordu. Bu kadından korkulurdu. Bunları onunla konuşmak Koray'ı utandırsa da sonunda Su onun olacaksa her şeyi yapardı.

Su kontrol için hazırlanmış aşağıya indiğinde Gülden Hanım ile Koray'ın mutfakta gülüşerek konuştuklarını duydu. O içeri girer girmez ikisi de susunca Su'nun kaşları çatılmıştı. Aldığı telefon yüzünden zaten stresliydi bir de onların bu davranışı iyice gerilmesine neden olmuştu. "Günaydın." diye mırıldanarak dolaba ilerledi. Meyve suyunu çıkardığında Gülden Hanım "Kontrole gideceksin kızım bence onu içmemelisin." dedi.

"Ah tamam." diyen Su aldığı şişeyi dolaba geri koyarken bir bardak alarak su doldurdu. Derin bir nefes alıp arkasını dönüğünde Koray kah-

valtı yapıyor, Gülden Hanım da gülümseyerek ona bakıyordu. Su, Koray'a bakarken dün için ondan özür dilemesi gerektiğini düşündü. Sonra aklına tulum gelirken farkında olmadan "Tulum çok güzelmiş." sözleri çıktı ağzından.

Koray çayından bir yudum almak için kaldırdığı bardağı onun sözleriyle havada kaldı. Bardağı geri indirip genç kadına bakmadan "Bir şeyi beğenmen ne hoş." dedi. Su bu sözleri hak ettiği için sessiz kaldı. Koray ayağa kalkarak saate bakıp "Hadi gidelim artık ilk randevu bizim." dedi. "Eline sağlık abla görüşürüz." diyerek Gülden Hanım'a veda ettikten sonra mutfaktan çıktığında Su'da "Görüşürüz abla." diyerek Koray'ı takip etti. Gülden Hanım gülümseyerek onları yolcu etti. Koray ile Su arabaya binip yola çıktıklarında ölüm sessizliği başlamıştı.

Hastaneye geldiklerinde arabadan inmeden önce Su, "Dün için özür dilerim." dedi.

Koray ona aldırış etmeden "Hadi doktor bekliyor." diyerek arabadan indiğinde Su sinirle onu takip etti. Koray yanına geldiğinde "Gerçekten üzgünüm Koray." diye tısladı.

Koray yürürken genç kadına yandan bir bakış attı. "Şu an üzgün olmaktan çok sokmaya hazırlanan bir yılan gibi görünüyorsun." dediğinde Su olduğu yerde dondu. Onun bu ani saldırısına hazırlıklı değildi. "Aslında ben bu kadar çirkef biri değilim." derken gözleri doldu. Koray az önce onu dövecekmiş gibi davranan şimdi ise kırılgan bir çiçek gibi dolu dolu gözlerle ona bakan varlığa şaşkınlıkla baktı.

"Hey sadece şakaydı Su." diyerek ellerini havaya kaldırıp ona gülümsedikten sonra elini genç kadına uzatarak "Şaka yaptım tamam mı? Hadi gidip şu doktoru görelim artık." dedi.

Su elinin tersiyle gözünden akan yaşı sildikten sonra onun elini tuttu. Koray'ın elinden yayılan sıcaklığı hissettiği korku bastırıyordu. Doktorlardan nefret ediyordu.

Doktorun kapısına geldiklerinde Su'nun ayakları ilerlemeyi kesince Koray ona dönerek "Ne oldu?" diye sordu.

Su, Koray'ın elini biraz fazla sıktı. "Koray korkuyorum." dediğinde Koray gülerek "Sen doktordan mı korkuyorsun? Ben seni korkusuz Erkek Fatma sanırdım." dedi.

Su genç adamın koluna vurdu. "Kapa çeneni, dalga geçme. Gerçekten korkuyorum."

Koray kolunu genç kadının omzuna atıp kendine çekti. "Korkma ben yanındayım." dediğinde Su gerçekten rahatlamıştı ve bu onu afallattı. Ah Koray'ın sıcaklığı nasıl da içine akmış onu rahatlatmıştı. Koray, genç kadına güven verircesine omzunu sıktıktan sonra "Hadi artık ben bebeğimizi görmek için sabırsızlanıyorum." dediğinde Su onun her bebeğimiz demesinde olduğu gibi ritmini kaybeden kalp atışlarını hissetti. Kafasını sallayarak odaya ilerledi. Koray doktorun kapısını çalarken Su'nun nabzı aşırı derecede hızlanmıştı.

İçeri girdiklerinde daha önceki doktorları, onları gülümseyerek karşıladı. Kısa bir nasılsınız görüşmesinden sonra Su'yu muayene etmek için ultrasonun yanındaki sedyeye yerleştirdi. Koray da Su'nun başında dikilirken kapıdan elinde bir tepsiyle hemşire girdiğinde Su tepsidekileri görünce gerildi.

Genç kadının tepkisini fark eden Doktor "Korkmayın, gerekli tahliller için kan alacağız." dediğinde Su, Koray'a bakarak can simidi gibi genç adamın eline yapıştı. Koray "Şişşt sakin ol tatlım." derken Su "Nasıl sakin olayım geri zekalı, iğne yapacaklarını söylüyorlar." dedi.

Doktor Su'nun tepkisine güldü. "İlk hamileliğiniz mi Su Hanım?" dedikten sonra Efe'yi hatırlayarak "Pardon bir oğlunuz vardı değil mi?" deyince Su "Evet." diye fısıldadı.

"O zaman bunlara alışık olmanız gerekiyor" diyen doktordan gözlerini kaçıran Su, Koray'a da bakamıyordu. Hemşire yanına geldiğinde "Kolunuzu sıyırın lütfen." deyince eli titreyerek kazağını yukarı çekti. Gözleri kızın koluna bağladığı lastiğe, onun iğneyi açışına kayarken Koray'ın çenesini tutan parmağı iğne ile bakışmasını bölmüştü.

Koray onun ürkek bakışlarını kendine çevirdi. "Bana bak Su oraya değil tamam mı?" dediğinde Su kafasını sallayarak gözlerini Koray'ın gözlerine dikti. Koray onun yanağını okşayıp elini sıkıca tutarken Su, genç adamın gözlerine dalmıştı. İlk başta kalbi korkuyla atıyordu ama şimdi yüz seksen derece yön değiştirmiş Koray'ın bakışları altında heyecanla titriyordu. "Bitti!" diyen hemşirenin sesiyle kendine gelen Su iğneyi hiç hissetmediğini fark etti. "Nasıl olur hiç hissetmedim." diyerek şaşkınlıkla kan dolu tüplere baktı.

Doktor "Naz'ın eli oldukça hafiftir." diyerek hemşireye gülümserken Koray "O benim marifetim bebeğim, beni görünce aklını kaybediyorsun ya." dedi. Hemşireyle doktor kahkaha atarken Su, Koray'ın koluna bir tane

patlatmıştı ama o da gülümsüyordu. Koray'ın şaka yaptığını biliyordu ama Su'nun kalbi onun dediklerinin doğru olduğunun kanıtlar gibi hızla atmaya devam ediyordu.

Doktor ultrason için karnına soğuk jeli sürdüğünde genç kadın irkildi. Bebeğini ilk defa görecek olmaktan heyecanlanırken Koray, Su'nun elini tutarak "Görelim bakalım şu miniği." dedi. Su bir an ekrana heyecanla eğilen adama baktı. Gözlerindeki parıltı ve heyecan Su'nun da gülümsemesine sebep oldu.

Doktor, Su'nun karnında ultrason başlığını gezdirirken ikisi de nefeslerini tutmuş monitöre bakıyorlardı ama hiçbir şey anlamadıkları için doktordan bir işaret bekliyorlardı. Bir süre sonra doktor hâlâ sesini çıkarmayınca Su endişeyle "Nerede?" diye sordu.

Doktor sıkıntıyla nefesini verirken "Bilmiyorum Su Hanım göremiyorum." dediğinde Su "Nasıl göremiyorsunuz? Hamile olduğumu siz söylediniz." diye bağırdı.

"Sakin olun lütfen bazen üst taramadan bebekler görünmeyebiliyor bir de alttan kontrol edelim." diyen doktora ikisi birden "Alttan?" dedi. Doktor başka bir ultrason başlığı çıkarttığında ikisinin de gözleri dışına fırlamıştı.

Su "Hayır!" diye cırlarken Koray "Hayatta olmaz." diye bağırdı. Doktor ikisine de deli görmüş gibi baktı. "Bunu yapmak zorundayım. Bebeğin sağlığını merak etmiyor musunuz?"

Koray "Ne yani onu oraya mı sokacaksınız?" diyerek elini uzatıp Doktora salladı. Doktor, "Koray Bey bu normal bir muayene." dediğinde "Onun neresi normal be? Ben giremiyorum oraya, o hiç giremez." diyen Koray'a doktor ağzı açık bakarken Su "Koray!" diye adeta çığlık attı.

Koray fazla ileri gittiğini fark etti. Utanarak kafasını eğip elini ensesine attı. Su'ya bakarken "Fazla ileri gittim değil mi?" dediğinde Su dişlerinin arasından "Buradan çıktığımızda seni öldüreceğim Koray." dedi.

Doktor boğazını temizledikten sonra "Bir daha şansımızı deneyelim." diyerek diğer başlığı aldı. Koray "Evet, evet deneyin zaten küçücük bir yer, nereye gitmiş olabilir ki çıkar şimdi o." dediğinde Su elinin tersiyle adamın karnına vurarak "Sus!" diye tısladı.

İkisine gülen Doktor "Çok eğlenceli bir çiftsiniz." dediğinde bu sefer ikisi birden "Ya ne demezsiniz?" dedi.

Bir süre sonra doktor gülümseyerek ekranda bir noktayı işaret etti.

"İşte miniğimiz burada." dediğinde Koray nefesini tuttu. Doktor bir tuşa bastığında kalp atışlarının sesi kulaklarına dolarken Su tuttuğu gözyaşlarını bırakmıştı. Koray, Su'nun üstünden eğilmiş ekrana bakarken "Bir noktadan başka bir şey görmesem de onun orada olduğunu bilmek bir mucize." diye fısıldadığında Su da "Evet mucize." dedi.

Koray'ın bakışları Su'ya döndü. "Bizim mucizemiz." dediğinde bakışları buluştu. Su'nun nefesi kesilirken "Bizim mucizemiz." diyerek Koray'ı tekrar ettiğinde genç adam elinde olmadan eğilip kadını öpmüştü.

Doktorun öksürük sesiyle geri çekilen Koray "Kusura bakma doktor, ben sizi tamamen unuttum." diyerek sırıttı. Doktor gülerek kafasını iki yana salladı. Bakışları genç kadını bulurken "Su Hanım toparlanıp gelin de konuşalım." dedi.

"Tamam." diyen Su peçeteyle karnını silerek doğruldu. Koray üstünü düzeltmesine yardım ettikten sonra birlikte doktorun masasının önündeki koltuğa oturdular.

Doktor ultrasından aldığı fotoğrafı ikiliye uzattı. "Şu an için bebek rahme tutunmuş görünüyor ama ben yine de dikkatli olmanızı isteyeceğim. Kendinizi fazla yormak yok." dediğinde Koray "Hah tam adamına söylediniz!" diye homurdandı.

"Ne demek istediniz Koray Bey." diyen Doktora "Su Hanım *'Kendini yorma!'*nın anlamını bilmiyor diyorum Doktor Hanım." dediğinde Su "Kapa çeneni Koray." dedi.

Koray genç kadına dönüp "Neden? Doktorun bana hak vermesinden mi korkuyorsun?" dediğinde Su'da genç adama dönerek "Neden korkayım ki çalışmak istiyorum çalışıyorum. Kim ne derse desin çalışmaya devam edeceğim." dedi.

Doktor "Biraz sakin olur musunuz?" diyerek araya girdikten sonra "Çalışmanızda bir sakınca yok Su Hanım, sadece kendinizi fazla yormayın yeter." dediğinde Su, Koray'a gördün mü bakışları attı.

Koray doktora dönerek "Nerede çalıştığından haberiniz var mı?" dediğinde doktor kafasını iki yana sallayınca Koray "Barda çalışıyor." dedi.

"Ah!" diyen doktora "Ya ah..." diyen Koray doktorun sonraki söylediklerileriyle Su'ya gördün mü bakışları atan kendisi olmuştu. "Su Hanım bar bir anne adayı için uygun bir çalışma ortamı değil. Ayakta saatlerce içki servisi yapıyorsunuz diye tahmin ediyorum. Bu konuda Koray Bey'e

katılıyorum. Riskli bir hamilelik dönemindesiniz şu an için bir sıkıntı yok gibi görünse de kendinizi aşırı yorduğunuzda her şey tersine dönebilir."

Su azar işiten küçük çocuklar gibi kucağındaki elleriyle oynadı. "Ama çalışmam gerekiyor." dediğinde Doktor, Koray'a bakıp Su'ya döndükten sonra "Anlamıyorum neden orda çalışmaya devam etmek isteyesiniz ki, paraya ihtiyacınızın olduğunu sanmıyorum." dedi.

Su kafasını iki yana salladıktan sonra "Neyse Doktor Hanım eğer başka bir şey yoksa gidebilir miyiz?" dedi. "Tamam." diyen doktor ajandasını kontrol etti.

"Her şeyin yolunda olduğundan emin olmak için iki hafta sonra sizi tekrar görmek istiyorum." dediğinde ikisi de "Tamam." diyerek onayladı.

Odadan çıktıklarında Su rahat bir nefes almıştı. Arabaya bindiklerinde Su, Koray'ın doktorun yanında söylediklerini hatırlayınca "Koray sen geri zekalı mısın?" dedi.

Koray arabayı çalıştırırken genç kadına şaşkınca bakıp "Yine ne yaptım?" diye sordu. Su "Doktorun yanında yaptıkların yetmezmiş gibi konuşma bana." diye bağırdığında Koray o anı hatırlayarak sırıttı.

"Bir de gülüyor şuna bak!" diyen Su'ya "Ne? Ağlayayım mı? Sanki yalan bir şey mi dedim? Doğruyu söyledim, ben giremiyorsam hiçbir şey giremez arkadaş." dediğinde Su elleriyle yüzünü kapatıp "Allah'ım, kapa çeneni!" diye inledi.

Işıklarda durduğunda Su'nun elleriyle kapattığı yüzüne doğru eğilip kulağına "Orası sadece benim." diye fısıldadı. Geri çekildiğinde Su ne yapacağını bilemez halde donup kaldı.

Koray tekrar trafiğe çıkarken onun donup kaldığını görünce eğlenerek "Nefes al bebeğim." dedi. Su içine derin bir nefes çekip ellerini yüzünden çekerek "Seni öldüreceğim." dedi ama Koray'ın yüzüne bakamıyordu. Koray "Hı hı..." diyerek onunla dalga geçtikten sonra "İş saatine daha var eve mi geçelim?" dedi.

Su, başını sallayarak genç adamı onayladığında Koray eve doğru sürmeye başladı. Eve geldiklerinde Gülden Hanım ile Efe'yi kavga ederlerken bulmuşlardı. Efe altındaki iç çamaşırıyla kollarını göğsünde bağlamış koltuğa yaslanarak dururken Gülden Hanım önünde diz çökmüş onu giydirmeye çalışıyordu.

İkiside onları fark etmemişti. Gülden Hanım "Efem, yakışıklı oğlum,

hadi giy bak üşüyeceksin." dediğinde Efe yüzünü yana çevirerek "Giymem anim onlayı sevmedi giymem." diyordu.

Onun dediklerini duyan Su, merakla onlara doğru ilerledi. "Efe?" dediğinde Efe "Anni." diyerek ona doğru koşmuştu ki Koray, Efe'yi kucaklayarak Su'nun kaldırmasına engel oldu. Su genç adama şaşkınca baktığında Koray, "Ağır kaldırmak yok!" dedi.

Su gözlerini devirdi. "Saçmalama ver oğlumu bana." diyerek kollarını uzattığında Koray "Otur öyle." dedi.

Su onunla inatlaşmak istesede uzatmamak için koltuğa oturduğunda Koray, Efe'yi kucağına bırakmıştı. Efe'nin buz gibi olmuş çıplak kollarına sarılırken "Oğlum neden üstünü giyinmedin sen?" dedi. Gülden Hanım sinirle "Çünkü annesi bu kıyafetleri sevmemiş." dedi, elinde Koray'ın aldığı kıyafetler vardı.

Su dudağını ısırıp kadının elindekileri aldı. "Olur mu öyle şey oğlum, bak bunlar çok güzel." diyerek Efe'yi giydirmeye başladı. Efe "Neden onlayı yeye attın o zaman, neden Koyay'a aldığı için kızdın?" diye merakla sordu. Su onları yere atanın Koray olduğunu söylemek istese de Efe'nin aklı daha çok karışacaktı.

Su oğluna verecek cevap ararken yanına oturan Koray "Çünkü annen bazen oldukça cadı olabiliyor Efe. Ve cadılar ne yapar, genelde sinirlenir?" dedi. Efe kıkırdayarak "Annim çok cadı." dedi.

Su, Koray'a gözlerini kısarak bakarken "Bazen Koyay da şebek olabiliyor ve anneyi çok kızdırabiliyor Efe." dediğinde Efe "Anni şebek ne demek?" dedi.

Koray genç kadına gülümsedi. "Bak çocuk şebeğin ne olduğunu bile bilmiyor ama cadıyı çok iyi biliyor, neden? Çünkü annesi bir cadı." dediğinde Su, Efe'yi giydirmiş tam Koray'a sözlü saldırı yapacaktı ki Gülden Hanım aralarına girip Efe'yi aldı. "Şebek bu ikisine denir oğlum. Şebekler gibi oynaşıp duruyorlar ve sen artık uyumalısın." diyerek üst kata ilerlemeye başladı.

Koray ile Su gülmemek için kendilerini zor tutarlarken Efe'nin yukarı çıkarken "Oynaşma ne nene?" dediğini duyduklarında ikisi de kahkahalara boğulmuştu.

Gülmekten gözleri yaşaran Su gözlerini silmeye çalışırken aklına Kerem'in Efe'yi arıyor olabileceği gelince onu kaybetme korkusuyla ağlamaya başladı. Koray onun gülerken birden ağlamaya başlamasıyla ya-

nında şaşkınca bakıp kaldı. Genç kadın elini uzatarak "Su." dediğinde Su hıçkırdı.

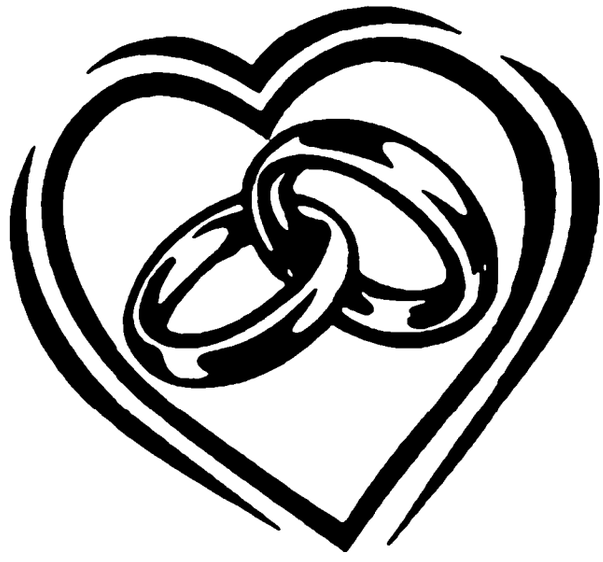
Koray ona yaklaşıp tepkisinden çekinerek kolunu omzuna attıktan sonra "Ne oldu yine?" diyerek kendine çekerken Su'yu yatıştırmaya çalışarak sırtını okşadı.

Su yüzünü Koray'ın göğsüne gömüp doyasıya ağlarken Koray'a sıkıca sarıldığının farkında değildi. Koray arkasına yaslanarak onu kendine çekip tamamen göğsüne yerleştirdi. "Seni bu kadar üzenin ben olmadığımı umut ediyorum." diye fısıldadı. Su'dan ses gelmeyince eliyle saçını okşayıp "Seni mutlu etmek, gözyaşlarını silmek istiyorum Su bana izin verir misin?" dediğinde genç kadın duyduklarıyla daha çok ağlamaya başladı. Koray sessizce onun ağlamasının geçmesini beklerken Su yüzünü tişörtünde kuruladığında yüzünü buruşturarak "Bir de sümkür tam olsun bebeğim!" dediğinde Su kıkırdadı.

Koray onun güldüğünü duyduğunda rahatladı. "Keşke hep gülsen." dediğinde Su ağlamaktan kızarmış yüzünü ona doğru kaldırdı. "Neden?" dediğinde Koray "Çünkü ağlayınca çok çirkin oluyorsun." dedi. Onun göğsüne minik yumruğunu vuran Su "Hayır neden gözyaşlarımı silmek istiyorsun?" dedi.

Koray'ın gülümsemesi donarken ona dikkatle bakmaya başladı. İçinde hissettiği duyguları genç kadına açacak bir kelime aradı ama Su'ya bunları nasıl anlatacağını bilemedi. "Çünkü hak ediyorsun." dediğinde Su duymak istediklerinin bunlar olmadığını biliyordu. Tam olarak ne duymak istediğini de bilmezken gülümsemeye çalışarak "Teşekkür ederim." dedi.

Koray parmağıyla onun yanağını okşadı. "Peki, izin verecek misin?" dediğinde Su yavaşça onun göğsünde kafasını sallayarak onayladı. Koray rahat bir nefes verirken yavaşça onu kendine çekerek dudaklarına uzandı. Su'nun gözyaşlarının tadını dudaklarından alırken onu mutlu etmek için her şeyi yapacağını biliyordu. Su dudaklarını aralayıp öpüşmeyi derinleştirdiğinde, Koray inleyerek dudaklarını sertçe öpünce Su'da kendini kaybetmişti. Merdivenden gelen ayak seslerini duyana kadar doyasıya öpüşürlerken nefes nefese geri çekildiklerinde gözlerdeki bakış yerini tutkuya bırakmıştı.

BÖLÜM 21

Koray ile Su aralarındaki tatsızlıklara bir son vermek için uğraşırken genç kadın, her şeye sinirlenmemek için ekstra çaba harcıyordu. Koray'ın ısrarı üzerine artık barda da eskisi gibi yoğun çalışmıyordu. Evren ile görüşmüş haftanın üç günü izin kullanmaya başlamıştı. Uzun süre tek başına barı idare ettiği için Evren buna karşı çıkmazken, haftanın bir günü de Kerem izin kullanıyordu. İzin günlerini kendi aralarında konuşarak belirlerlerken, Su bazen üst üste iki gün izin kullanıyor, bazen ise iki günde bir kullanıyordu. Bu sayede Efe ile de daha fazla vakit geçirmeye başlamıştı. Koray da işlerden arta kalan vaktini evde geçirirken Su onu daha yakından tanıma fırsatı bulmuştu.

Mesela Koray'ın yemek konusunda seçici olmadığını öğrenmişti. Önüne ne konulursa yiyordu ki bunda Gülden ablasının el lezzetinin de payı büyüktü. Bir izin gününde ise onun odasını temizlemek için girdiğinde Koray'ın çok dağınık olduğunu keşfetmişti. Resmen dolabında düzgünce katlanmış bir tane kıyafeti bile yoktu. Her biri odanın çeşitli yerlerine dağıtılmıştı. Film hastasıydı. Özellikle aksiyon filmlerine bayılıyordu ama Su onun savaşlı filmlerden özellikle kaçındığını geçen akşam fark etmişti. Hep beraber film izlemek istediklerinde Su Brad Pit'in oynadığı Fury filmini izlemek isteyince Koray kesin bir dille itiraz etmişti. Su onun tepkisinin nedenini merak etsede Koray'ın yüz ifadesinden konuşmayacağını anlamıştı.

Su bunları düşünerek mutfağa geldiğinde dolabı açıp içindeki fıstık ezmesini çıkarttı. Çekmeceden bir kaşık alıp tezgâha oturarak yemeye başladı. Gece gece canı çekmişti. Bir önceki gece çikolataya saldırırken bu gece fıstık ezmesine gönlü kaymıştı. Böyle yemeye devam ederse Su doku-

zuncu ayında yüz kilo olacak, doğuma onu yuvarlayarak götürmek zorunda kalacaklardı. Hafif çıkmaya başlayan karnını okşadıktan sonra fıstık ezmesini hiç ellenmemiş gibi yerine koyarken kaşığınıda yıkayarak arkasından iz bırakmadı.

Tam arkasını dönmüş kapıya gidiyordu ki karşısına çıkan Koray'a çarpınca sıçrayarak geri çekildi. Koray'ın iri vücudu karşısında sadece bir baksırla dikilirken Su gözlerini ondan alamadı. Edepsizce onun kaslarını süzerken dudaklarını yaladığında Koray "Su güzelim olmuyor ama böyle hep sen ziyafet çekiyorsun bir gece de ben çeksem." dediğinde, Su onun gece ziyafetlerine laf attığını sanarak "Canım çekti ne yapabilirim?" dedi.

Koray ona kocaman gülümsedi. "Ah bebeğim benim de canım çekiyor, onu diyorum işte." dedikten sonra Su'nun üstündeki ayıcıklı pijamaları gösterip "Şöyle dantel gecelikler giysende benim de gözlerim bayram etse." dediğinde Su'nun jetonu düşmüştü.

Su utancından yerin dibine girerken "Koray inanmıyorum sana ya sapık!" diye bağırdı. Koray gülerek onu kollarına çekip sıkıca sarılırken "Seni kızdırmaya bayılıyorum." dediğinde Su genç adamın çıplak göğsüne vurup "Zevzeksin!" diyerek gülüyordu.

Su'nun ellerini teninde hisseden Koray'ın gülümsemesi sönüp vücudunun bazı yerlerine aşırı kan pompalanmaya başladı. Yutkunarak geri çekilip "Fazla temas etmesek iyi olur." dediğinde Su, Koray'ın üzerindeki etkisini fark etmişti.

Su'nun yüzünü ateş bastı. "Ta-tamam iyi geceler." diyerek Koray'ın yanından geçip koşar adım salondan merdivenlere ilerledi. Bir iki basamak çıkmıştı ki kolundan aniden geri çekildi. Belindeki kol onu arkasına çevirmiş Koray'ın dudakları dudaklarını örtmüştü. Su hiç düşünmeden Koray'a karşılık verdi. Koray, genç kadının belini kavrayıp, ağzının içindeki dili emdiğinde Su tırnaklarını genç adamın omzuna geçirmişti. Koray, Su'yu kucağına alarak duvarla arasına sıkıştırdı. Uzun zamandır birlikte olmamalarının etkisiyle kendini kaybeden geç adam, kasıklarını Su'nun kasıklarına sürterek rahatlamaya çalışıyordu. Su onu hissettikçe inlerken Koray ağzının içindeki dilini dişliyor dudaklarını emiyordu. Koray acı çekerek geri çekildi. Su'yu bedeniyle vücudu arasında sabit tutmaya devam ederek "Durmazsak hiç iyi şeyler olmayacak Su!" dedi. Dudaklarını onun tenin-den uzaklaştırmadan yanağına sürterek konuştu. Su refleksle bacaklarını sıkıp kalçasını ona yaklaştırdığında ikisi de baskıyı hissederken inlediler.

Genç kadın, "Koray." diye inledikten sonra tırnaklarını tekrar genç adamın omzuna geçirdi. Koray'a karşı tarifsiz bir öfke hissederken genç adamın boynuna doğru "Neden başladın o zaman geri zekâlı?" diye tısladı.

Koray, gözlerini kapatıp genç kadının kalçalarını kendine doğru çekti. "Bunu yapmazsam gözüme uyku girmeyeceğini biliyordum ama sanırım artık hiç uyuyamayacağım." derken dudakları Su'nun boynunu keşfediyordu.

Su tekrar "Koray!" diye inlerken onun erkeksi kokusundan kendini uzaklaştırmaya çalıştı. Bu durumdayken ne kadar uzaklaşabilirse... Kafasını duvara yaslayarak "Buna bir çare bulmalıyız." dedi.

Koray vücudunun üst kısmını genç kadından uzaklaştırdı. Elbiselerinin üstünden birleştikleri yere bakıp "Kesinlikle bulmalıyız yoksa bir daha işlev göremez şekilde donup kalacak benimki." dedi.

Onun sözleriyle Su kafasını iki yana sallayıp gülerken genç adamı iterek "Beni bırakmayı düşünüyor musun?" diye sordu.

"Sanırım bırakmalıyım." diyen Koray, genç kadını bırakmaktan çok daha farklı şeyler yapmak istiyordu. Su'ya son bir buse bıraktıktan sonra istemeyerek geri çekilip genç kadını yavaşça serbest bıraktı.

Su pijamasını düzeltirken Koray'ın önündeki kocaman olmuş çadıra bakmamaya çalışıyordu ama böyle bir görüntüyü görmemek mümkün değildi. Kafasını kaldırdığında Koray gözlerindeki arzuyu saklama gereği duymadan genç kadına bakıyordu. Su utanarak gözlerini kaçırıp onun çıplak göğsüne baktı. Koray elini ensesine atarak kaşırken "Iı eee nasıl bir çözüm öneriyorsun?" dedi. Su onun ensesini kaşımasına güldü. Koray ya utanınca ya da gergin olunca bu hareketi yapıyordu.

Su aşağıya bakmamak için büyük bir çaba harcayarak ellerini beline yerleştirip "Anlaşmamıza sekside katabiliriz." dedi.

Koray gözleri parladı. "Nasıl?" derken Su iki elini havaya kaldırıp tırnak işareti yaptı. "Ev arkadaşıydık ya..." dedikten sonra genç adama biraz sokularak "...ev arkadaşlığımızı bir tık yukarı taşıyıp buna birbirimizin ihtiyaçlarını karşılamayı da ekleyebiliriz." dedi.

Genç adam iç çekti. Tam olarak duymak istedikleri bunlar değildi. "Zaten her şey seksle başlamadı mı?" diye homurdandığında Su bunu yanlış anladı. Sinirle "İstemiyorsan hayır demekte özgürsün Koray." dediğinde genç adam, "Öf öyle değil bebeğim ya, sence istemiyor gibi mi görünüyorum?" diyerek çamaşırındaki kabarıklığı gösterdi. Koray aslında araların-

dakinin sadece seksle kalmasını istemediğini söylemek istemişti. Ama Su hislerinden emin değilken ona bunu söylememeyi düşünüyordu. Genç kadına birlikte olurlarsa gayet uyumlu olabileceklerini göstermek istiyordu. Bu konuda Gülden Hanım ile birkaç tane plan yapmışlardı. Belki de şimdi o planları devreye sokmanın zamanıydı. Su'ya yaklaşıp elini duvara koydu. Genç kadının üstüne doğru hafifçe eğilirken "Benim aklımda daha iyi bir fikir var." dedi.

Su genç adama merakla baktı. Koray, diğer eliyle genç kadının çenesini okşayıp "Neden en baştan başlamıyoruz?" dediğinde "Nasıl?" diyerek şaşırma sırası Su'daydı.

Koray'ın parmakları genç kadının yüz hattında gezerken "En baştan başlayalım diyorum bebeğim, birbirimizi en baştan tanımaya başlayalım. Mesela yemeğe çıkalım, sinemaya gidelim işte ne bileyim iki sevgili ne yapıyorsa onu yapalım." dediğinde Su nefes almayı bıraktı.

Koray bunu fark edip gülümseyerek "Nefes al bebeğim." dediğinde Su sesli bir nefes aldı, iri gözleriyle genç adama bakıp "Sen ciddi misin?" diye sordu.

Koray gülümsemeye devam etti. "Hem de çok..." dediğinde Su'nun kalbi heyecanla hızlanırken içini bir telaş sardı. Nasıl olacaktı. Su'nun sevgililikteki tek tecrübesi vardı o da hayatını alt üst etmişti. Ya yine her şeyi eline yüzüne bulaştırırsa ne olacaktı. Koray onu yakından tanıdıkça ondan nefret ederse, Kerem gibi onu istemezse ne olacaktı. Bunları düşündükçe Su titremeye başladı. Koray endişelenerek "Su?" dediğinde genç kadın, adamın yüzüne bakmadan önündeki kolu itip, "İyi geceler." diyerek odasına koştu.

Kapıyı arkasından kapatıp, sırtını kapıya yasladı. Gözlerinden yaşlar süzülürken "Ya beni istemezse." diye fısıldadı. Neden buna bu kadar takmıştı? Kerem istemediğinde kendi başının çaresine bakmış bir süre sonra onun kendisini istememesi umurunda bile olmamıştı. Koray'ın onu istemeyeceğini düşünmek neden kalbini kezzaba atılmışçasına yakıyordu. "Koray'a aşığım." diye fısıldarken kendi sesi kulaklarına dolduğunda iç çekip elini ağzına atarak kelimelerini engellemek istedi. Ona âşık olma fikri bir yandan hoşuna giderken bir yandan da en büyük korkularını tetikliyordu. Çok korkuyordu. Ondan vazgeçemeyecek kadar sevip terk edilmekten çok korkuyordu. Canının parçası, kanı, hayattaki en önemli varlığı, babası bile onu terk etmişti. Ya Koray'a da bu kadar değer verir ve o da onu terk ederse

ne yapacaktı. Üstelik artık tek düşüncesi kendisi değildi. Hem karnındaki bebeği vardı hem de Efe. Koray'a şimdiden bağlanmıştı görebiliyordu. Koray onlardan vazgeçerse çocuklarının acısınıda kendisi bastırmak zorunda kalmayacak mıydı?

Burnunu çekerek elleriyle gözlerini kurulayıp paytak adımlarla yatağa gitti. Efe'nin başucuna oturdu. Onun sarı saçlarını okşarken "Sen ve kardeşin için en güzelini istiyorum ama ne yapacağımı bilmiyorum oğlum." diye fısıldarken Efe, Su'ya doğru dönüp uykusunda "Koyay babba." diye mırıldandı. Su'nun kalbi tekledi. Tahminleri doğru çıkıyordu işte Efe, Koray'a gereğinden fazla bağlanmıştı bile. "Allah'ım bana yardım et." diyerek gözlerini kapatıp yatağa uzandı ve Koray ile sevgili olmayı hayal ederek uykuya daldı.

Sabah uyandığında gördüğü rüyanın etkisiyle Su homurdanıyordu. "Bizden anca böyle sevgili olur." dedikten sonra "O olayın üstüne sevgili olmayı hayal edip uyursan anca böyle bir rüya görürsün işte." diye homurdandı.

Gözlerini kapatınca rüyası aklına gelince kıkırdadı. "Tövbe tövbe..." diyerek ayağa kalkarken rüyasında Koray'ın ona her sevgililer gününde aldığı gecelikler aklına geldi. Her seferinde çeşit çeşit gecelik alıyordu. Nasıl bir rüyaysa sadece sevgililer gününde olanları görmüştü Su. Koray'ın aldığı gecelikler bir gardırobu doldurmuştu rüyasında. En sonunda yine bir gecelikle geldiğinde Su kriz geçirerek Koray'ın kafasında parçalamıştı geceliği.

Banyoya gidip elini yüzünü yıkadıktan sonra odaya gelerek üstünü değişti. Yatakta uyuyan Efe'ye baktıktan sonra aşağı inmek için odadan çıktığında odasından hızla çıkan Koray'ı gördü. Yüzündeki endişeli ifadeyi fark edince "Koray ne oldu?" diye sordu ancak Koray çoktan koşarak merdivenlere varmıştı. Su onun arkasından koştu. Koray "Acil durum, işe gitmem lazım, ayrıca koşma düşeceksin." diye bağırarak evden çıkmıştı.

Su şaşkınlıkla onun arkasından merdivenlerden indi. Aynı şaşkınlıkla Gülden Hanım da girişte durmuş Su'ya bakarak "O giden Koray mıydı?" demişti.

"Evet abla."

"Allah korusun kötü bir şey mi var acaba Su?" diyen kadına verecek cevabı yoktu.

İkisi birlikte mutfağa giderlerken Su, Koray için endişeleniyordu. Yüz ifadesinden kötü bir şey olduğu ortadaydı ama ne olmuş olabilirdi.

Koray gelen telefonla evden aceleyle çıktığında arabaya biner binmez Özkan'ı aradı. "Neler oluyor anlat?" diye bağırdığında Özkan "Efendim bizden istenildiği gibi Bora Bey ile Eva Hanım'ı limandan aldık, yolda pastanede durmak istediklerinde pastane çıkışı saldırıya uğradılar Tamer Bey'in iki adamıyla bizden bir kişi vuruldu ama durumları iyi." diyerek raporunu verdiğinde genç adam "Kim yaptı?" diye sordu.

Özkan bir süre sessiz kaldıktan sonra "Kenan'ın adamlarıydı bir de..." diyerek tekrar sessiz kalıp "Tahir vardı aralarında Tamer Bey'in eski adamı." dedi.

Koray "Emin misin?" dediğinde Özkan "Evet efendim benden başka biri fark etti mi bilmiyorum ama ben çok net gördüm oydu" diyerek cevap verdi.

Koray, Tahir'in işten çıkarıldığı zamanı hatırlamaya çalışırken Tamer Bey'in onu sekreterinin önünde kovduğundan başka bir şey hatırlamıyordu. "Şimdi neredesiniz?" diye sorduğunda Özkan "Tamer Bey'in evindeyiz efendim." deyince "Geliyorum." diyerek kapattı telefonu.

Koray malikaneye geldiğinde hemen arabasından inip koşarak merdivenleri çıkarken kapıda bekleyen adamlara kısaca selam verip içeri girdi. Karşısından gelen çalışana Bora'yı sorduğunda "Bodrumda efendim." cevabını alınca kaşları çatılarak bodruma inen merdivenlere yöneldi. Bodrumda ne işinin olduğunu anlamazken aşağı indiğinde spor odasından gelen yumruk sesleri merakını gidermişti.

Koray hızlı adımlarla ona doğru ilerledi. Bora, genç adamı fark etmeyince Koray önündeki kum torbasını çekti. Bora dengesini kaybederek yere düştüğünde acıyla bağırdı. Koray onu yerden kaldırıp "Ne yaptın lan yine kendine?" diye bağırdı.

Bora gözlerini sımsıkı kapatıp "Lanet olsun!" diye tıslayınca Koray onun omzuna dokunduğunda geri sıçramıştı.

"Dur da bir bakayım dikişler patlamış mı?" diyerek gömleğine uzanan Koray'a bakması için izin verdi Bora. Koray moraran dikiş yerlerine bakarken hafif şişen omzu gördüğünde "Yürü Bora, hastaneye gitsek iyi olacak." deyip onu çekiştirerek çıkardı spor odasından.

Arabaya bindiklerinde Koray arabayı çalıştırırken yanında otura Bora'ya "Yemin ederim sorunlusun be adam, lan sen daha yeni ameliyat ol-

madın mı? Kum torbasıyla ne işin var senin geri zekâlı ya tamamen sakat kalsan ne bok yiyeceksin?" diye söylenirken Bora "Koray karı gibi dırdır yapma patlatacağım bir tane." Dedikten sonra hastaneye gitmek için kapıya yöneldi. Tabii Koray'da hemen arkasında.

"He patlat yavrum patlat, alışıksın sen patlatmaya patlat bak o patlamayan dikişlerini ben nasıl patlatıyorum? Bu nedir arkadaş? Kurşunlardan kurtuldu yok olmaz, illa bir zarar verecek kendine."

"Koray, kapa çeneni!"

"Kapatmıyorum lan kapatsana."

"Ya sabır oğlum sizi bana sayıyla mı veriyorlar lan?"

"Sus Bora, çok sinirliyim. Bam teli gibi gerginim, şimdi sana bir tane geçireceğim." diye bağıran Koray'a şaşkınlıkla bakan Bora "Kurşuna dizilen benim, Eva tarafından topa tutulan benim, Tamer Bey tarafından muallakta bırakılan benim ve gerilen sensin. O da güzel lan, Su mu hamile sen mi oğlum? Gerginmiş gerginliğine tüküreyim senin." dedi.

"Oğlum sabaha kadar morarmış toplarla yat, ne yaparsan yap kendini tatmin edeme, ondan sonra zar zor kapattığın gözünü kardeşinin kurşuna dizildiği haberiyle aç bak bakalım ne oluyor?" diyen Koray'a "Sana da toplarına da!" diye bağıran Bora hastaneye geldiklerinde Koray'dan kaçabilmek için daha araba tam durmadan kapısını açıp indi. Koray arabayı park edip onun arkasından koşarak gittiğinde acilden giriş yapan Bora kolunda ikinci bir operasyona alınınca Koray o çıkana kadar onu bekledi. Kısa sürede Bora'yı çıkarttıklarında kolunu tekrar askıya alarak taburcu etmişlerdi.

Koray, genç adamı evine götürdü. İçinde bulundukları durumlar ilgili detaylı bir şekilde tartışırken zamanın nasıl geçtiğini anlamamışlardı. Koray arkadaşının yanından ayrıldığında hava kararmıştı. Su'nun kulüpte olduğunu bilerek oraya gitti.

Pazar akşamı ve saat erken olduğundan kulüp fazla kalabalık değildi. İçeri girdiğinde Su'nun yalnız çalıştığını görünce Kerem'i yanında görmediği için rahatlamış, fazla yorulacağını düşünerek de üzülmüştü. Bara gidip oturduğunda bardaki adamına "Sen çık biraz hava al ben buradayım." dedi. Su müşterisine içki servisini yapıyordu. Arkasını döndüğünde Koray'ı gördü. Koray gülümsediğinde Su hiçbir tepki vermeyince "Yine duvarlar örülmüş." diye homurdandı.

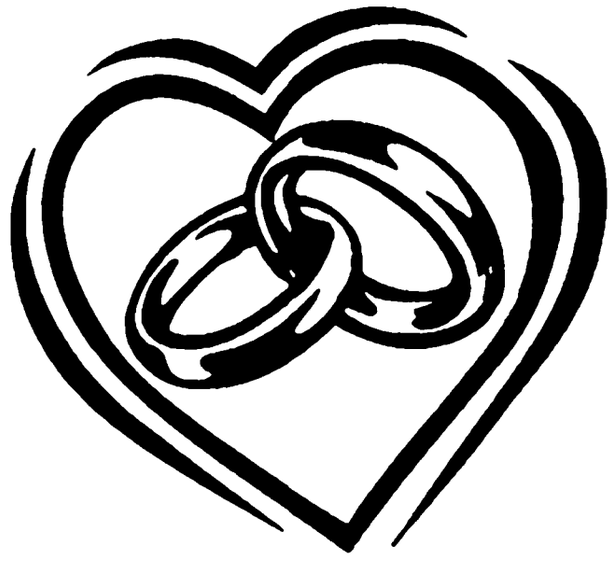
Su ise Koray'ın düşündüğünün aksine nasıl davranacağını bilemi-

yordu. Onu görünce hızlanan kalbi nefesini keserken eli ayağı birbirine giriyordu. Akşamki konuşmalarını hatırlayınca *'Nasıl davranacağını?'* diye düşündü. Kendini sakinleştirdikten sonra Koray'ın sabahki acil işini merak etti. Genç adama doğru gidip "Hoş geldin." dedi.

Koray "Hoş buldum." dediğinde Su "Ne alırdın?" deyince Koray onun hâlâ soğuk olduğunu düşünerek sinirlenmişti. "Her zamankinden." diyerek sert bir şekilde konuştuğunda Su kaşlarını çatarak arkasını dönüp siparişini hazırlamaya gitti. Bardağı Koray'ın önüne bıraktığında tam sabah ne olduğunu soracaktı ki Koray saldırıya geçti.

"Yine ne yaptım Su? Söylesene ha! Yine yüzüme bile bakmıyor, tek kelimelik sohbetler kuruyorsun. Söylesene yine bu tavırlarını hak edecek ne yaptım?" dediğinde Su'nun ağzı açık kaldı.

Su arkasından seslenen müşteriye bakıp Koray'a dönerek "Geliyorum." dediğinde Koray "Gelmesen de olur Su." diyerek bardağını kafasına dikip ayağa kalktı. Bunalmıştı artık onun bu tavırlarından, tam çıkacakken aklına Evren geldiğinde üst kata yöneldi. Arkasından garson biri "Patron bu akşam yok." dediğinde Koray çıktığı merdiveni geri inip çıkışa ilerledi. Su ise üzgün bir şekilde onun gidişini izliyordu. Koray dışarı çıktığında Evren'i aradı. Evren telefonu açtığında Sarp ile sahilde olduklarını söyleyince genç adamın ülkeye dönmesine şaşırarak arabasına binip onların yanına gitti. Biraz erkek erkeğe vakit geçirmeye ihtiyacı vardı.

BÖLÜM 22

Koray, Evren ile Sarp'ın arabasının yanına park edip arabadan indi. Sarp "Arabanın bagajında tabure olacak al da gel." diye bağırdı. Koray bagajdan tabureyi alarak yanlarına gitti. Tabureyi açıp otururken Sarp'a "Hoş geldin âşık, aştın mı aşkını?" diye takıldı ama dediklerine kendisi bile gülemedi Su ile olan sıkıntıları tüm neşesini kaçırıyordu. İkinci şişe açılıp kadehler yenilenirken Evren, Koray'a "Ne yaptın? Buldun mu ev?" diye sordu.

"Buldum." diyen Koray dalgınlaşarak Evren'in doldurduğu bardağı kafasına dikerken Sarp "Hayırdır ne evi? Sen böyle iyi diyor otelden çıkmıyordun." dedi.

"Adama otel dar gelmiş her halde. Stüdyo daireye bile ikna edemedim illa bahçeli bir ev istedi durdu." diye gülen Evren "Nasıl doldurabildin mi bari evi?" diye devam etti.

Kafasını onaylarcasına sallayan Koray "Doldurdum, doldurdum fazlasıyla doldurdum." derken denizden gözlerini ayırmıyordu. Deniz ne güzel ne de harika bir şeydi. Gece gecenin karanlığına ayak uydurup kararırken gündüz gökyüzüyle birlikte aydınlanıyordu. Sarp ile Evren, Koray'ın dalgınlığını fark ederek birbirlerine bakarlarken ikisi de bilmem dercesine omuz silkti. Neşeli şen şakrak Koray'ı ilk defa bu halde görüyorlardı. Koray ise aklındaki tek şeye odaklanmıştı. Deniz adına. Su'ya bebeklerine Deniz adını koymak istediğini söylese kabul eder miydi? Her şeye karşı çıktığı gibi buna da karşı çıkma olasılığı yüksekti. Büyük ihtimal bu benim bebeğim ismini ben koyacağım der bağırır çağırır Koray'ı daha çok gererdi.

Sarp'ın dedikleriyle düşüncelerinden sıyrıldı. Genç adam "Ben gelmeden iki hafta önce Amerika'daki şirkete bir kadın geldi seni sordu." dediğinde Koray ona bakıp kaşlarını çatarken "Kimmiş?" diye sordu.

"Adını tam hatırlamıyorum ama Jessica'ydı galiba." diyen Sarp'ın o ismi teleffuz etmesiyle Koray'ın tüm vücudu sinirden titredi. "Sen ne dedin?" diye bağırdığında Sarp doğrularak "Buradaki şirketin güvenliğini üstlendiğini söyledim." dedi.

Koray ağız dolusu küfrederek içkisini yudumladı. Boş bardağı masaya bırakıp "Geberdi deseydin keşke!" dedi. Kadehini yenilerken bir bu eksikti diye düşündü. İçkilerini içip diğer konuları bir yana bırakarak havadan sudan sohbet ederlerken, Koray o kadını unutarak biraz rahatlamıştı. Sohbetlerinden keyif alırken morali bozuk olan Bora aklına geldi. "Lan bir Bora eksik dur onu da arayayım." dediğinde Sarp'ın ters bakışlarına maruz kalınca "Ah pardon!" diyerek çıkardığı telefonu geri koydu.

Ama aklına takılan soruyu da sormadan edemedi. "Bundan sonra sürekli bir arada olacaksınız Sarp. Buna katlanabilecek misin?"

Sarp genç adama gülümsedi. "Hani bir şarkı vardı ya, *'Unutursun için yana yana diyordu.'*[1] İçim yana yana unutmaktan başka çarem var mı?" dediğinde Koray söyleyecek bir kelime bulamadı, kendi derdine düştü. Su'nun duvarlarını hatırlarken o duvarları hiç aşamayacağını düşündü. 'İçim yana yana bende mi unutmak zorundayım?' diye aklından geçirirken *'Bok unuturum.'* dedi içinden.

Biraz daha içtikten sonra Koray kafası güzel bir şekilde arabaya binip ağır ağır eve doğru sürdü. Bu kadar alkollüyken araba kullanmaması gerektiğinin bilincinde olsada taksiyle veya adamlarından birini aramakla uğraşmak istememişti. Trafikte yavaş ilerleyerek eve vardı.

Aracı bahçe kapısından girerken kapıya sürttüğünde küfretti. Arabayı yarı yolda durdurup sallanarak indiğinde evdeki koruma genç adamı görerek yanına geldi. Adam, Koray'ı yakalayarak sabit durmasını sağladığında "Koray Bey iyi misiniz?" diye sordu. Kocaman sırıtan Koray "İyi değilim lan, iyi edecen mi?" deyince adam onun konuşmasından ve kokusundan sarhoş olduğunu anladı.

"Eve kadar yardımcı olayım." diyen adama Koray sesini çıkarmadı. Onlar kapıya doğru sallanarak ilerliyorlardı ki evin kapısı açılarak Su göründü.

---

1 Söz ve Müziği Sezen Aksu'ya ait Söz Bitti şarkısının sözleri.

İşten daha yeni gelen Su mutfakta bir şeyler atıştırırken Koray'ın arabayı kapıya sürttüğünde çıkan sesi duymuş, merak ederek kapıya gelmişti. Gözetleme deliğinden izlerken Koray ile korumanın yaklaştığını görünce kapıyı açarak "Koray?" dedi.

Koray gülerek kafasını havada tutmaya çalışırken genç kadına baktı. "Aha derdimin sahibi." dediğinde Su genç adama yaklaşıp diğer koluna girerek "İyi misin sen?" dedi.

Koray, Su'ya iç çekerek baktı. "Değilim. İyi edecen mi? Bir sen iyi edersin Su." dediğinde Su diğer taraftaki adama göz ucuyla bakıp utanarak "Kapa çeneni Koray!" dedi.

Sarhoş Koray'ın çenesi düşmüştü bir kere, kapanması mümkün değildi. "Ah be Su, hep kapa çeneni Koray, sus artık Koray, git Koray, gel Koray diye emirler veriyorsun bir kere de sev beni Koray de be güzelim." dediğinde Su "Koray!" diye tısladı. Merdivene geldiklerinde Koray basamağa adımını atamayınca tökezleyip öne doğru düştü.

Su genç adamın merdivene yüz üstü düşmemesi için önüne geçti. Koray, Su ile burun buruna gelince "Öyle güzelsin ki." diye fısıldadı. Koray'ın nefesinden yoğun alkol kokusunu alan ve yüzünü buruşturan Su "Kafan tamamen gitmiş senin." dedi.

Yanlarındaki koruma Koray'ı üstünden kaldırırken Su tekrar diğer tarafına geçip genç adama destek oldu. Zor bela Koray'ın odasına geldiklerinde genç adamı yatağa yatırdılar. Su "Yardımınız için teşekkür ederim." diyerek korumayı gönderdi.

Yatakta oflayan Koray'ın yanına yaklaştı. Başucuna oturup "Ne vardı bu kadar içecek?" dediğinde Koray gözlerini hafif aralayarak "Sen vardın." dedi. Genç adamın sözlerini yanlış anlayan Su gözleri dolarak "Sana bu kadar dert oluyorsam neden evlendin Koray?" dedi.

Koray inledi. "Sen en güzel dertsin be Su." dedikten sonra Su'ya sırtını döndü. Yüz üstü yatağa uzanarak "Keşke beni sevsen." diye mırıldandı. Su genç adamın sızmak üzere söylediğiyle şaşkına uğradı. Yastığa sarılan Koray'ın üstüne eğilerek merakına yenik düşüp "Sen beni seviyor musun?" dedi. Koray uyku arasında "Her şeyden çok." diye mırıldandı. Zaten dolu gözlerinden yaşları akmaya başlayan Su, Koray'ın yanağını öperek "Bir hayal kadar imkânsızsın Koray." dedi. Geri çekilip genç adamın bağlı olan saçlarını çözüp parmaklarıyla taradı. "Keşke karşıma çok önce çıksaydın. O zaman seni sevmek o kadar kolay olurdu ki."

Burnunu çekip kafasını yukarı kaldırdı. Derin bir nefes aldıktan sonra parmaklarıyla genç adamın saçlarını okşamaya devam edip "Keşke daha az yaralıyken çıksaydın karşıma. O ilk hissettiğim saf duyguları sana karşı hissetmeyi o kadar çok isterdim ki..." dedi.

Sonra kalbindeki daha önce hiç hissetmediği heyecanı hatırladı. "Ama yine de sana karşı ne olduğunu bilmediğim bir duyguya kapıldığım kesin." dedi gülümseyerek.

Parmaklarını Koray'ın son zamanlarda epey uzamış olan sakallarında gezdirirken "Galiba gerçek aşkı şimdi yaşıyorum." diye fısıldadı. Dudaklarından bu kelimeler çıkar çıkmaz Koray hafif aralık gözleriyle genç kadına döndüğünde Su elini birden çekerek geri sıçradı.

Koray, genç kadın fazla uzaklaşmadan belinden tutup kendine çekti. Su hayretle ona bakarken "Uyumuyordun?" diye soludu.

Koray dudaklarını genç kadına yaklaştırdı. "Uyutmadın ki bebeğim bir sussaydın uyuyacaktım ama..." dediğinde Su ona bir tane tokat atıp "Beni kandırdın." dedi. Koray yanan yanağını hiçe sayarak Su'nun avucunu tutup dudaklarına bastırdı. "İyi ki kandırmışım yoksa bunları hiç duyamayacaktım."

Su "Se-sen çok kötüsün..." diye fısıldarken Koray onun dudaklarına tekrar uzandı. "Sen bana âşık olduğunu sanıyorsun ya sevgilim, ben sana çoktan âşık oldum." dediğinde Su'nun bütün gardı düşmüş, Koray'ın dudaklarına yapışmıştı. Koray onun dudaklarından kopmadan Su'yu çevirip yatağa yatırırken dudaklarını öpüyor çok özlediği vücut hatlarını eliyle tekrar keşfediyordu. Eliyle Su'nun göğsünü okşayıp sıktığına genç kadın inlerken, Koray elinin altındaki göğüslerin iriliğinden hoşlanmıştı. Hamileliğin değişimleri Su'nun vücudunda görünmeye başlaması en çok Koray'ı mutlu etmişti.

Onun çıplak tenini hissetmek için elini tişörtünü altına kaydırdığında, Su'da genç adamın tişörtünün etek ucunu tutarak kaldırdı. Koray geri çekilip genç kadına çıkarması için izin verirken aynı şekilde Su'nun tişörtünü de kendisi çıkarmıştı. Aç bir şekilde dudakları tekrar buluşurken Koray'ın elleri Su'nun pantolonunu çıkartmaya çalışıyordu. Daha fazla dayanamayan Koray geri çekilip Su'nun pantolonunu çıkartırken yataktan inerek kendi pantolonunu da çıkartıp bir kenara fırlattı. Su genç adamı arzuyla izledi. Genç kadın sadece iç çamaşırlarıyla kalmış bedeninin üstüne uzanan Koray, ağırlığını Su'nun üstüne vermemeye çalışıyordu. Kollarından

destek alarak vücudunu yüksekte tuttu. Su'nun bacak arasına yerleşip sürtünerek "Beni özledin mi?" diye soludu.

Su onun temasıyla gözlerini kapatıp inlerken Koray sutyenin üstünden genç kadın göğsünü kavradı. "Cevap ver bebeğim." dediğinde Su "Evet." diye inledi. Bunun üstüne kendini kaybeden Koray tam eğilmiş Su'nun çamaşırını çıkartacaktı ki "Anni." diyen sesi duyduğunda dondu.

Su'nun da arzudan kapanmış gözleri bir anda kocaman açıldı. Kafasını çevirip kapıya baktığında Efe'yi pijamalarıyla gözlerini ovuştururken gördü. Bir anda telaşla Koray'ı tekmeleyerek üstünden attı. Koray malum yerine gelen tekme darbesiyle inleyerek yana savrulup yatağın diğer tarafına düştü. Su yataktan fırlayıp kalkarken iki adımda Efe'ye ulaşıp "Anneciğim niye uyandın sen?" dedi. Efe esneyerek annesinin omzuna kafasını koyup "Sen yoktun." dedi.

Su oğlunun sırtını okşadı. "Tamam aşkım yanındayım." diyerek arkasını dönüp Koray'a baktı. Koray yatağın diğer tarafında yerde otururken kafasını yatağa koymuş yüzündeki hayal kırıklığıyla onları izliyordu.

Su ne diyeceğini bilemeden genç adama baktıktan sonra "Üzgünüm." diye ağzını hareket ettirip kendi odasına doğru ilerledi. Efe'yi yatırdıktan sonra üstüne pijamalarını giyip onun arkasına uzandı. Koray ile yaşadıkları anlar dudaklarında bir gülümsemeye sebep olurken arkasında hissettiği bedenle daha geniş gülümsedi.

Koray, Su'nun arksından sessizce yaklaşıp beline sarılarak yatağa uzandı. Genç kadının kulağına "Az kalsın gelecekteki çocuklarımızın sebebi olacaktın kadın." dediğinde Su gülmemek için dudağını ısırmak zorunda kaldı.

"Çok acıdı mı?" diye sorduğunda Koray inledi. "Kızım acımak laf mı? Adam tam doruktayken vurdun öldürücü darbeyi." dediğinde Su kendine engel olamadan elini arkaya atıp Koray'ın erkekliğini kavrayarak "Kendimi affettireceğim." diye söz verdi.

Bunun üstüne Koray kulağına doğru gırtlaktan bir ses çıkartırken "Yapma bebeğim. Bunu bana, şimdi yapma." dedi.

Su onu okşamaya devam ettiğinde Koray "Su." diye tısladı. Su'nun elini kavrayıp önce kendine bastırıp sonra geri çekti. "Bunu yapmaya devam edersen ben duramam güzelim, duramazsam Efe çok ilginç bir manzarayla karşılaşabilir ve çocuk yaşadığı tramvayla ilerleyen yaşlarında sorunlar yaşayabilir. O yüzden buna yalnız kaldığımız ilk anda devam edeceğiz."

Su kıkırdayarak "Tamam artık akıllı duracağım." dediğinde Koray genç kadını yanağından öptü. Başını yastığa koyarak Su'yu kendine çekip "Buna bir an önce çare bulmamız gerek." dedi.

Su onun Efe'yi kastettiğini anladı. "Artık büyüyor yakında kendi odasını isteyecektir." dediğinde Koray "Umarım." dedi ama aklından plan yapmaya başlamıştı bile.

Koray planlarıyla birlikte uykuya dalarken Su'da mutlulukla yumdu gözlerini. Ensesinde Koray'ın nefesiyle rahat bir şekilde uykuya dalarken tek istediği mutlu olmaktı.

Sabah onlardan önce güne gözlerini açan Efe, annesinin kollarını etrafında hissedemeyince kaşlarını çatarak arkasına döndü. Annesini Koray'ın kollarında görünce hissettiği kıskançlıkla yatakta ayağa kalkıp ikisinin başında dikildi. Sinirli bir yüzle birbirlerine sımsıkı sarılan ikiliyi izlerken kollarını göğsünde birleştirip "Koyay bıyak annimi." dedi ama derin uykuda olan Koray ve Su onu duymadı. Efe onlara daha çok sinirlenirken yatağın başucundaki şifonyerin üstünde duran su dolu bardağı görünce gözleri kısıldı. Şifonyere doğru gitti. Eğilerek elleriyle yataktan destek alıp bir elini uzatarak bardağı aldı. Bardaktaki suyun bir kısmını yatağa dökerek eski yerine döndü. "Koyay bak bıyak diyoyum." dedi kendi kendine. Onlar kıpırdamayınca "Pekiiiii." diyerek bardağı Koray'ın yüzüne boşalttı.

Koray "Allah!" diye bağırarak yataktan fırlamış, Koray'ın yüzünden sıçrayan sulardan nasibini alan Su'da çığlık atarak kalkmıştı. Onların ani hareketleri yatağı sallayınca Efe yatağın üstüne düşmüş, kıkırdıyordu.

Koray ile Su etrafa baktıktan sonra yanlarında gülerek oturan Efe'yi ve elindeki bardağı gördüler. Su "Efe bu yaptığın çok ayıp." dediğinde Efe dudaklarını büzerek "Ama Koyay seni bıyakmadı." dedi.

Su oğlunun sevimliliğiyle gülümsedi. Efe'yi kaldırıp kucağına alarak "Oğlum uyuyorduk Koray seni duymamıştır." dediğinde Efe omuz silkip "Bana değil ona sayılıyodun ama sen hep bana sayılayak uyuysun." dedi.

Su yardım istercesine Koray'a baktığında genç adam ne diyeceğini bilemeyerek "Ama Efe biz annenle evlendik ya oğlum sende vardın, hani evet dedik." dedi.

Efe kafasını kaldırıp genç adama bakarak "Evet... dedik" dedi. Koray "Hah işte biz annenle evlendiğimiz için artık birlikte uyumamız gerekiyor." deyince Su gözlerini devirdi.

Aklı karışan Efe ise "Ama siz evet diyeli çok oldu, annim seninle

uyumadı." dediğinde Koray "O geçiş evresiydi oğlum geçtik o günleri artık birlikte uyuyacağız işte." dedi.

Su genç adama güldü. "Çocuğun anlayacağı dilden konuş Koray, iyice aklını karıştırdın." diyerek Efe'ye döndü.

"Oğlum artık o da bizimle uyusun. Hani sen onu çok sevmiştin, hem biliyor musun Koray'ı da gece canavarlar rahatsız ediyormuş, yalnız kalmaktan çok korkuyormuş. Koyayy'da bizimle uyusun korkmasın." dedikten sonra "Değil mi Koray?" diyerek genç adamı dirseğiyle dürttü.

Koray "Evet Efe ya ben de çok korkuyorum. Ben de..." dedikten sonraki kelimeyi bastırarak söyleyerek "...sizinle uyuyayım." dedi. Su onun Efe ile uyumalarından rahatsız olduğunu anlayarak Koray'a bakıp "Memnun değilsen uyumayabilirsin Koray." dedi.

Koray oflayarak "Öyle mi dedim ben şimdi?" dedikten sonra genç kadının kulağına eğilip "Efe ile uyursak hayal ettiklerimi sana nasıl yapacağım?" dedi. Su "Sapık!" diyerek Efe'ye döndü.

Efe onları dikkatle izlerken kaşlarını çatarak "Şimdi siz kayı, koca mısınız?" dediğinde Su "Sen onu nereden biliyorsun?" diye sordu.

"Tevevizyonda göydüm" diyen Efe'ye sarılan Su "Her şeyi görmesen olmaz değil mi?" dedikten sonra "Hadi artık kahvaltıya inelim." diyerek Efe ile yataktan kalktı. Koray'da kalkarak onları izlerken Efe'yi Su'nun kucağından alıp omzuna yerleştirdi.

Kapıdan eğilerek geçtikten sonra "Anneye el salla çünkü seni uçuracağım." dediğinde Efe arkasını dönüp Su'ya el salladı. "Anni Koyay beni uçuyacakmış." dedi ve Koray, Efe'nin ellerinden tutup koşarak merdivenleri inmeye başladı.

Su endişeyle arkalarından "Koray yavaş." diye bağırsa da çoktan aşağıya inen Koray ile Efe'nin kahkahaları kulaklarına geldi. Onların kahkaha sesiyle gülen Su, aşağıya indiğinde Efe ile Koray'ın çoktan kahvaltı masasına oturduğunu gördü. Gülden Hanım'a "Günaydın abla" diyerek sandalyesine geçtiğinde Efe yeni öğrendiği şeyi Gülden Hanım'a yumurtlamıştı.

"Nene biliyoy musun? Koyayla annim kayı koca olmuş, biylikte uyuycaklaymış." dediğinde Su kıpkırmızı kesildi. Gülden Hanım'ın kaşları havaya kalktı. Koray kadına göz kırptığında Su'nun duvarlarının birazını aştıklarını anlamıştı.

Gülden Hanım gülerek keyifle çayından bir yudum aldı. "Eee ne güzel

oğlum, bir yastıkta kocasınlar inşallah." diyerek kıkırdadığında Su "Abla!" diye bağırdı.

Koray ise hiç sesini çıkarmadan kıs kıs gülerek kahvaltısını yapmaya başladı. Su hem Efe'ye yedirip hem de kendi yerken Koray ve Gülden Hanım ile göz göze gelmemeye çalışıyordu. Bu duruma alışana kadar Su her olayda utanmaya devam edeceğinden emindi.

Kahvaltıları bittiğinde Su masayı toplarken Koray "Benim hazırlanmam gerekiyor." diyerek odasına gitti. Efe de salona oyuncaklarıyla oynamak için geçince bunu fırsat bilen Gülden Hanım "Ee anlat bakalım nasıl oldu bu karı koca olayı?" dedi.

Su'nun yüzünde mutlu bir gülümseme oluştu. "Sanırım Koray'a alışıyorum." dediğinde Gülden Hanım kahkaha atarak "Bunu daha yeni fark ettin yani, aferin kızım." dedi.

"Abla dalga geçme, biliyorsun Koray'da başlarda diğer erkekler gibiydi. Onun beni sevebileceğine inanmak imkânsızdı ama dün gece öyle söyleyince... Bilmiyorum, beni kandırıyorsa bile ben ona inanmak istiyorum."

"O çocuğun gözleri sana aşkla bakıyor kızım. Merak etme dil yalan söylesede gözler doğruyu söyler."

Su bunun üstüne derin bir nefes alıp susarak masayı toplamaya devam etti. Koray üstünü giyinmiş bir şekilde mutfağa girdiğinde "Su, yarın doktorla randevumuz var unutmadın değil mi?" dedi.

Su kafasını olumlu şekilde sallarken "Unutmadım" diye cevap verdi. Elindeki tabakları tezgâha bırakıp genç adama dönerek "Gidiyor musun?" dediğinde Koray "Evet." diyerek ona yaklaştı.

Aralarında bir adım mesafe kala birbirlerine bakarak durdular. Koray yine ensesini kaşıyıp "İzin günün ne zaman?" dediğinde Su onun gergin olduğunu fark etti.

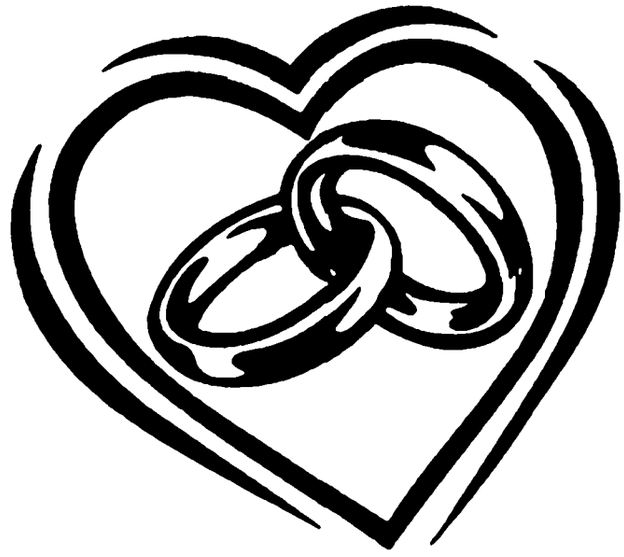
"Yarın. Yani doktora gideceğimiz için yarına almıştım, neden?" dediğinde Koray "Tamam, şey..." dedikten sonra mutfakta gözlerini gezdirdi. Gülden Hanım'ın ortalıkta olmadığını görünce rahatlayarak "Yarın birlikte yemeğe çıkalım mı?" diye sordu.

Genç adamın sorusu Su'yu hazırlıksız yakaladı. "Şey nasıl yani, baş başa mı?" diye kekelerken Koray tek gergin olanın kendisi olmadığını görerek gülümsedi. "Evet baş başa, romantik bir akşam yemeği..." dedikten

sonra genç kadına yaklaşıp kolunu okşayarak "...sonra da belki otele gideriz." dedi.

Su bir anda heyecanla hızlanan kalbini rahatlatmak için elini kalbinin üstüne attı. "Yaaaa, olur..." dediğinde Koray eğilip onun yanağından öptü. "Anlaştık o zaman ben çıkıyorum." diyerek geri çekilip tekrar eğilip Su'yu dudağından öptükten sonra "Akşama görüşürüz." diyerek hızla çıktı mutfaktan.

İkisi de duygularını keşfetmeye başlamışken herkes halinden memnun ve mutluydu. Onların karı koca olduklarını öğrenen Efe'nin ise aklında yeni sorular vardı ve bu sorular yakında sorulacaktı.

BÖLÜM 23

Doktorun odasından çıktıklarında Koray ile yan yana yürüyorlardı. Bebeğin sağlığının iyi olduğunu öğrendiklerinden rahatlamışlardı. Koray bir anda "Telefonumu doktorun odasında unuttum sanırım." diyerek geri döndüğünde Su genç adamın arkasından şaşkınca baktı. Kenara çekilip Koray'ı bekleyen Su, doktorun söylediklerini düşündü. Tehlikeyi atlatmışlardı ama doktor yine de dikkat etmesi gerektiğini söylemişti. İşten çıkmayı düşündü ama nasıl yapacaktı. Tamam, artık evin masrafı yoktu çünkü Koray her şeyi fazlasıyla alıyordu ama ailesine nasıl para gönderecekti. Onu da Koray'dan isteyemezdi ya. Derin bir iç çekip oflarken yanına geldiğini fark etmediği Koray "Yine ne oldu?" diye sordu. Su, genç adama dönerek yaslandığı duvardan ayrılırken "Yok bir şey hadi gidelim." diye karşılık verdi.

Koray, genç kadının yüzündeki sıkkın ifadeyi fark etsede sormak için arabaya kadar sabretti. Arabaya bindiklerinde Su'nun yüz ifadesi hâlâ değişmemişti. Genç adam endişeyle "Ne oldu Su? Söylesene, canını sıkan ne bilmek istiyorum." dediğinde Su ona bakmadan "Önemli bir şey değil Koray." dedi.

Arabayla trafikte ağır ağır ilerlerlerken Koray, genç kadına baktı. "Bizimle mi ilgili?" diye merakla sorduğunda Su gülerek "Hayır, tabii ki." deyince Koray rahat bir nefes almıştı.

Koray yine eliyle ensesini kaşıdı. "Iı şey bu akşamki plan hâlâ geçerli mi?" derken sesi adeta yalvarıyordu. Su dudağını dişleyerek "Evet, Gülden Ablaya söyledim bu akşam Efe ile ilgilenecek." derken heyecandan elleri terliyordu. Akşamın gerginliğiyle parmaklarıyla oynarken Gülden Hanım'ın akşam için verdiği taktikler aklına gelince kıpkırmızı oldu.

Gülden Hanım'a "Akşama Koray ile yemeğe çıkacağız, sonra da eve gelemeyebiliriz." dediğinde kadın hınzır bir gülümsemeyle Su'ya bakıp "Öyle mi? Ah kızım akşama kocan için hazırlanmayı unutmazsın inşallah." demişti. Ardından üstündeki kıyafetleri gösterip "Yemeğe de böyle erkek kıyafetleriyle gitmeyi planlamıyorsundur umarım." diye ekledi.

Kadının sözleriyle kızaran Su "Abla yaaaa!" diye bağırıp yanından adeta kaçarak uzaklaşmıştı. Gülden Hanım arkasından kıkırdayarak "Güzel iç çamaşırları al." diye bağırmaya devam etmişti.

Koray yan tarafında oturan karısının heyecanının farkındaydı. Kendi kalbininde göğüs kafesinde çıkacakmış gibi atmasına dayanamayarak "Oyyyyy bu ne arkadaş liselileri geçtik yemin ederim." dediğinde Su kahkaha attı. O da aklından aynı şeyleri geçirmiş, Koray içinde bulundukları durumu sesli bir şekilde dile getirmişti.

Su kendine engel olamayarak kıkırdamaya devam etti. Genç kadın gülerken Koray kafasını çevirip gülümseyerek onu izledi. Su gülmekten sulanan gözünü sildikten sonra genç adama baktı. Koray'ın ilgiyle onu izlediğini görünce "Ne? Ne oldu?" diye sordu.

Arkadaki aracın korna sesiyle kendine gelen Koray, arabayı hareket ettirirken iç çekti. "Sana gülmek yakışıyor." dediğinde Su "Koray!" diye soludu. Sonra kafasını iki yana sallayıp "Ben böyle şeylere alışık değilim, sen böyle konuştukça ne diyeceğimi şaşırıyorum." dedi.

Koray arabayı sağa çekip park ederek genç kadına döndü. "Bir şey söylemen için demiyorum Su içimden geldiği için söylüyorum." diyerek Su'nun elini tutup dudaklarına götürdü. "Seni mutlu etmek istediğim konusunda ciddiydim. Bende de bazı şeyler seninle değişiyor ve ben bu değişimden memnunum."

Su genç adamın sözleri karşısında iç çekip yutkundu. Koray adeta hayallerinden fırlayıp gelen beyaz atlı prensi gibiydi.

"Koray, söylediklerine kapılmak o kadar kolay ki ama ben hayata tozpembe bakamıyorum. En değer verdiğim kişiler kimseye güvenmemem gerektiği konusunda bana güzel bir ders verdi. Buna rağmen sana güveniyorum. Söylediklerinde içten olduğunu biliyorum ama korkuyorum Koray."

Su konuşurken gözlerini genç adamla birleşen ellerinden ayırmıyordu. Kelimeler dudaklarından döküldükçe gözleri dolmuştu.

Koray, genç kadının çenesini kavrayıp yüzünü kaldırdı. "Gelecek ne

getirecek bilemem Su. Benim de korkularım var, tek korkan sen değilsin. Yaşadıklarının ne olduğunu bilmiyorum, hazır hissettiğinde benimle paylaşmanı beklemekten başka elimden bir şey gelmez. Ama eğer birbirimizi tanırsak her şeyin daha güzel olacağına inanıyorum" diyerek genç kadının dudaklarına uzandı. "Ne olursa olsun seni asla bırakmam." dediğinde söylediklerinde ciddiydi. Karısının dudaklarını öpmeye başladığında söylediği yalan için pişmandı. Su'ya hakkındaki her şeyi biliyorum demek istemişti ama bu itirafla her şeyi berbat etmekten korkmuştu.

Koray geri çekildiğinde Su'nun yaşlarla parlayan gözlerine baktı. "Bu gece bunun devamı gelecek bebeğim." dediğinde, Su "Of Koray!" diyerek gülüp koltuğuna yaslandı.

"Bir gün bana aşkım diyeceksin kızım ahanda şuraya yazıyorum." diyerek direksiyona parmağını sürten Koray'ın tek amacı genç kadının yüzünde daha fazla gülümseme görmekti.

Su "Çok beklersin." diyerek burun kıvırsa da o kelimenin dilinin ucunda olduğunun farkındaydı.

"Göreceğiz." diyerek kaşlarını oynatıp genç kadına sırıtan Koray tekrar yola çıktı.

Genç adam "Seni eve mi bırakayım, benim Bora ile işim var biraz." dediğinde Su "Şey birlikte gittiğimiz alışveriş merkezine bırak." deyince Koray'ın kafası anında ona döndü. Dişlerini göstererek gülümserken "Akşam için mi hazırlanacaksın?" diye sordu.

Su omuz silkti. "Yemekte giyecek düzgün bir kıyafetim yok"

"Ah yapma ama bebeğim. Ben o kıyafeti kendi ellerimle seçmek isterdim, sen şimdi Allah bilir ne alırsın. Bekle, ben işimi bitireyim öyle gidelim."

Su ellerini göğsünde kavuşturup gözlerini kısarak genç adama baktı. "Sen benim zevksiz olduğumu mu söylemeye çalışıyorsun?" dediğinde Koray imayla genç kadını süzdü. "Hadi ama bebeğim bunu görmemek için kör olmak lazım. Saçını kestirip dışarı çıksan kimse kadın olduğunu anlamaz."

Koray'ın söyledikleriyle öfkelenen Su "Koray!" diye tıslayınca genç adam içten bir kahkaha attı.

"Tamam, tamam emin olamasamda bu konuda sana güvenmem gerekecek sanırım." dediğinde alışveriş merkezinin önüne gelmişlerdi. Su

"Akşama görürsün sen." diyerek aşağıya inecekti ki Koray "Su." diyerek onu durdurdu.

Koray nasıl diyeceğini bilemezken gerginlik içinde elini ensesine attı. Su merakla ona bakıyordu. "Hadi Koray ne söyleyeceksen söyle." dediğinde Koray bir nefeste "Paran var mı?" dedi.

Su genç adamın sorusuyla kapıyı hızla açıp "Görüşürüz Koray." demişti ki Koray kolunu tutarak genç kadını durdurdu.

"Lütfen kızma. Sadece... eğer yoksa ben veririm diyecektim. Yani of kızma... Su, seni incitmek istemedim."

"Tamam, Koray sorun yok görüşürüz." diyerek kolunu çekip arabadan inen Su sinirli adımlarla alışveriş merkezine doğru ilerlemeye başladı. Koray bir süre arkasından baktıktan sonra *'Yine batırdın ortalığı salak.'* diye homurdanarak şirkete doğru yola çıktı. Giderken akşam için oteli arayıp her zamanki odasını ayırtmayı da unutmadı.

Su mağazalardan birinin önünde durdu. Kısa bir kararsızlığın ardından içeri girdi. "Hoş geldiniz." diyen satış görevlisi "İyi misiniz?" diye sorunca ağladığını fark etti. Gözünden akan bir iki damlayı kuruladı. "İyiyim." dedikten sonra "Ben elbise bakıyorum şık bir şeyler, yardımcı olur musunuz?" dedi.

"Tabii." diyen kız onun üstünü süzerek ilerlediğinde Su "Giyim konusunda iyi olmadığımı biliyorum. O yüzden sizden yardım istiyorum zaten." diye homurdandı.

"Ben öyle bir şey demedim Hanımefendi." diyen kıza sinirle bakan Su "Ağzın demese de gözlerin yeteri kadar dedi." diye çıkıştı. Kıza gereksiz yere saldırdığının farkındaydı ama elinde değildi. Sinirini çıkaracak biri lazımdı. Her şeye rağmen Koray onu aciz biri olarak görüyordu işte bu bir kez daha kanıtlanmıştı. Belki de Su'ya acıdığı için onun yanındaydı. Aklına gelen bu düşünceyle Su'nun nefesi kesildi. Yoksa bana duyduğu sevgi, acıma duygusu mu diye geçirdi içinden. Nefes almadığının farkında olmazken yanında nefes al bebeğim diyen bir Koray da olmayınca Su'nun başı dönmeye başladı.

Görevli, genç kadının halini fark ederek kolunu tuttu. "Hanımefendi iyi misiniz?" derken Su'nun nefes almadığını fark etti. "Hanımefendi nefes alın." diye birkaç defa söyledikten sonra Su onu duyabilmişti. Gözleri kararırken kızın sesini duyarak derin bir nefes aldı. Başka bir çalışan oturması için bir sandalye getirdi. Su sandalyeye otururken kız önünde eğilerek "Ha-

nımefendi lütfen bir şey söyleyin yoksa ambulans çağıracağım." dediğinde "İyiyim." diye fısıldadı.

Derin derin nefesler aldıktan sonra "Tansiyonum düştü sanırım iyiyim." dedi. Gözlerini açarak ona uzatılan suyu alıp içti. Biraz daha oturduktan sonra "Kusura bakmayın sizi de telaşlandırdım, şimdi daha iyiyim elbise bakabiliriz." diyerek ayağa kalktı. Kız "İyi olduğunuza emin misiniz?" derken Su kafasını sallayarak onu onayladı.

Mağazanın içine doğru ilerlediler, Su etrafında dönerek askılardaki rengârenk ve çeşit çeşit modeldeki elbiselere baktı. Kız "Aklınızda bir model var mı?" diye sorduğunda Su, Koray'ın söylediklerini düşündü. Bıyık altından gülümseyerek "Kısa, seksi bir elbise olsun." dedi.

Kıza kendini gösterdi. "Bu vücudu ne kadar seksi yapabilirsen işte!" dediğinde kız gülerek "Bence vücudunuzu gizliyorsunuz." dedi. Su sokakta yaşadığı zamanlarda gördüğü tacizleri hatırlayarak "Evet." diye fısıldadı. Zamanında bilerek böyle giyinerek erkekleri kendinden uzak tutmaya çalışmıştı. Koray'a kadar gayet güzel idare ediyordu ama genç adam onu bu haliyle istemişti.

Kız çeşit çeşit modelleri gösterirken Su'nun dikkatini bir tanesi çekti. Siyah belden aşağıya bollaşan kısa elbise hem karnını fazla sıkmazdı hem de gerçekten şık duruyordu.

"Şuna bakabilir miyim?" diye işaret ettiğinde kız "Çok güzel bir seçim." diyerek elbiseyi uzattı. Su kumaşının da yumuşak olduğunu gördü. "Bunu denemek isterim." dedikten sonra ayaklarına bakıp postallarını gösterdi. "Bir de ayakkabıya ihtiyacım olacak."

"Siz bekleyin ben hemen getiriyorum." diyen kız uzaklaşmadan "Kaç numara olsun?" diye sordu. Su o sıra topuklu ayakkabı giyip giyemeyeceğini düşünüyordu. Eva'nın nişanındaki topuklu ayakkabılarla olan imtihanını hatırlayınca "Otuz altı numara ama babet tarzı olsun lütfen." dedi.

"Ama bu elbise topuklu ayakkabıyla güzel olur." diyen görevliye buruk bir şekilde gülümsedi. "Biliyorum ama hem hamileyim hem de gördüğünüz üzere topuklularla aram iyi değil." dediğinde görevli itiraz etmeden ayakkabı getirmek için gitmişti.

Çok geçmeden kız elinde bağlamalı bir babet modeliyle geldi. Su elbise ile ayakkabıları alarak kabine girdi. Gayet geniş olan kabinin içinde oturmaya yer olduğunu görünce rahatlamıştı. Çünkü ayakkabılarının bağlarını çözüp çıkartması çok zordu. Elbiseyi giydiğinde kapının arkasındaki

aynadan kendine bakan Su gayet doğru bir tercih yaptığını gördü ama son zamanlarda irileşmeye başlayan göğüsleriyle aynı Hollanda ineğine benziyordu.

Straplez elbisenin önü göğse göre şekilliyken ortasından kısa bir dekolteyle göğüs arasını da gösteriyor, belden bollaşarak bacağının baya bir yukarısında bitiyordu. Göbeğini belli etmediği için elbise vücuduna tam uymuştu ama gözleri sürekli göğüslerine kayıyordu. Arkasındaki koltuğa oturup ayakkabılarının giymeye başlarken gözü tekrar aynaya kaydığında bütün göğüslerinin neredeyse dışarıda olduğunu gördü. Kızın verdiği ucu sivri bilekten bağlamalı babeti giydikten sonra ayağa kalktığında elbiseyi tekrar yukarı doğru çekiştirdi. Ama ne kadar çekse de göğüsleri kocamandı.

Oflayarak dışarı çıktığında görevli kız onu kapıda bekliyordu. Su çıktığında kızın gözleri beğeniyle parladı. "Haklı olduğumu biliyordum, kesinlikle kendinizi gizliyorsunuz." dediğinde Su elbisenin etek uçlarını tutarak "Gerçekten oldu mu?" diye sordu.

"Tabii ki harika olmuş." diyen kıza göğüslerini işaret ederek "Emin misin? Elbiseden fırlayıp halay çekeceklermiş gibi görünüyor." dediğinde kız kahkaha attı. "Hayır bence tam istediğiniz gibi seksi olmuş. Beyefendinin aklını alacaksınız."

Su karşısındaki aynada yansımasına tekrar baktı. "Benim istediğimde o." derken sinsice gülümsüyordu. "Bu olsun o zaman." diyerek kabine girip üstünü değiştirdi. Kasaya gittiğinde minicik bir bez parçası ve ayakkabı için beş yüz lira ödemek zoruna gitse de Evren'in verdiği ikramiyeyi harcamadığı için memnundu.

Gülden Hanım'ın aklına uyarak iç çamaşırı mağazasına gitti. Siyah jartiyerli bir takım alırken *'Ah Su ah. Sen bu hallere düşecek kadın mıydın?'* diye homurdanıyordu. Gece için hazırlığı bittiğinde Koray'ın sürekli kıyafetlerine laf söylemesi aklına geldi. Gülden Hanım'ın aldığı taytı giydiğinde genç adamın nasıl hoşuna gittiğini hatırladı. *'Hamileyim öyle sıkı şeyler giymemeliyim.'* diye içinden geçirirken hamile kıyafetlerinin olduğu bir mağazanın önünden geçiyordu. Fikrini değiştirerek içeri girdi. Su hamileler içinde dar ama göbekte bollaşan kıyafetlerin olduğunu gördü. Bir iki pantolon ve tayt aldıktan sonra onlara uygun göbeğini belli etmeyen tişörtlerden alarak oradan çıktı. Sıcaklar geldiği için botlarından da kurtulup yazlık bir spor ayakkabı aldıktan sonra eli kolu dolu bir şekilde *'Ben*

bu halde eve nasıl gideceğim?' diye düşündü. Telefonu çaldığında poşetleri yere bırakarak çantadan telefonu çıkartıp "Efendim Koray." diyerek açtı.

"Hâlâ aşkım demeni bekliyorum." diyen Koray'ın sözleriyle gülümsedi. Genç adam "Daha alışverişte misin?" diye sorduğunda "Evet." diye karşılık verdi.

"Benim işim uzadı seni almayı düşünüyordum ama gelemeyeceğim. Eğer istersen adamlardan birini göndereyim." diyen Koray imdadına yetişmişti.

Genç kadın itiraz etmeden "Ah çok isterim Koray, çok yoruldum ve eve nasıl gideceğimi düşünüyordum." dediğinde Koray "Kıyamam sana bebeğim. Özkan'ı gönderiyorum on beş dakikaya yanında." dedi.

Su gülümseyerek "Tamam." deyip telefonu kapattığında *'Acaba Özkan hangisiydi?'* diye mırıldandı. Telefonu çantaya atıp beklemek için dışarıdaki kafeteryalardan birine geçti. Limonatasını içerken ne kadar parasının kaldığını hesaplamaya çalışıyordu. Ailesine gönderebilecek kadar kaldığını umut ederken telefonu çaldı. Yabancı bir numara olduğunu görünce Koray'ın adamı olduğunu tahmin ederek açtı.

Tahmin ettiği gibi adam "Su Hanım ben Özkan, sizi almaya geldim neredesiniz?" dediğinde Su kafeteryanın ismini söyleyerek adamı beklemeye başladı. Özkan geldiğinde hesabı ödeyerek kalktı.

Eve geldiğinde vakit geç olduğu için Su, hemen hazırlanmaya başladı. Banyoya girip bacaklarını tıraş etti. Duş aldıktan sonra odaya geçerek üstünü giyinmeye başladı. Jartiyer ile kısa bir savaşın ardından bağlarının nerelere bağlandığını çözdü. Su elbiseyi de giyip ayakkabılarını ayağına geçirdiğinde hazırdı. Saçını kuruttuktan sonra kendi haline bırakıp omuzlarından aşağıya dalgalar halinde inmesini sağladı. Aynanın karşısına geçerek makyaj yapmaya başladı. Göz kalemi ve kırmızı rujdan oluşan makyajını tamamladığında hazırdı. Saate baktığında Koray'ın gelme saatinin yaklaştığını görünce odadan çıkarak aşağıya indi. Televizyon izleyen Gülden Hanım'ın yanına ilerlerken kadının ne tepki vereceğini merak ediyordu. Gülden Hanım göz ucuyla gördüğü harekete şöyle bir baktı. Ardından gözlerine inanamayarak kafası tekrar Su'ya çevirdi. Ağzı bir karış açık "Su?" diyerek ayağa kalktı.

Su elleriyle elbisenin eteğini düzeltirken "Olmuş mu abla?" dediğinde Gülden Hanım "Ay harika olmuşsun kızım." diyerek hayranlıkla süzdü genç kadını.

Su gülümseyerek "Efe'yi uyuttun mu?" diye sordu.

"Uyumasa sizi hayatta bırakmazdı kızım. Koray'ı kıskanmaya başladı bilesin."

"Farkındayım abla ama aynı zamanda Koray'a da çok alıştı."

"Evet, onu çok seviyor." diyen Gülden Hanım'ın lafı çalan kapıyla yarım kalmıştı. Su şaşkınca "Kim geldi?" dediğinde Gülden Hanım tahmin ederek "Bak bakalım kim?" dedi.

Su, Koray olduğunu düşündü *'Ama onun anahtarı var, niye zili çalsın?'* diye mırıldandı. Kapıyı açtığında kocaman gülümseyen Koray ile karşılaştı. Su'da gülümserken Koray'ın elindeki iki demet kırmızı gülü gördü. Genç adamın yüzüne baktığında Koray'ın gülümsemesi soldu. Genç adamın gözleri Su'nun üstündeydi. Koray yutkundu. "Su sen ne olmuşsun?" dedikten sonra bir demet gülü karısının eline tutuşturdu. Ardından elini kalbine atarak "Ah sanırım kalp krizi geçiriyorum." dediğinde Su gülerek çiçeği ona vurup "Ya Koray!" dedi.

Koray da gülerek genç kadını belinden tutup kendine çekti. "Bence biz yemeği filan boş verelim direk otelden başlayalım geceye."

Arkalarından gelen öksürük sesiyle Koray geri çekildi. Diğer elindeki gülleri "Bunlarda kraliçeme." diyerek Gülden Hanım'a uzattı. "Ah haylaz oğlan, sen işini çok iyi biliyorsun." diyerek ona göz kırpan Gülden Hanım, Su'nun elindeki çiçekleri de alarak "Hadi bakalım Efe uyanmadan kaybolun." diyerek onları kışkışladı.

Kapıdan çıktıklarında Koray, Su'ya kolunu uzattı. Genç kadın gülerek elini onun koluna yerleştirdi. Arabaya bindiklerinde Su "Neden zile bastın?" diye merak ettiğini dile getirdi. Koray sırıtarak "Sevgilimin kapısını anahtarımla açmam doğru olmaz diye düşündüm." dediğinde Su kahkaha atarak "Gerçekten baştan başlamaya kararlısın yani?" dedi.

Koray da gülerek kaşlarını oynattı. "Biraz hızlandırılmış bir başlangıç olacak bebeğim, normalde ilk buluşmada çiftlerin birbirlerinin üstlerine atladıklarını sanmıyorum ama şu manzaradan sonra..." derken Su'nun bacaklarını süzüp "...kendimi hayatta tutamam" dedi.

Su kafasını iki yana salladı. "Sapıksın Koray, sapık!" dediğinde Koray "Sadece senin bebeğim, sadece senin." deyince Su sessiz kaldı.

Koray'ın yer ayırttığı restoranda geldiklerinde genç adam önce indi. Koşarak genç kadının kapısını açtı. Su "Bu kadar uğraşmana gerek yok." desede memnuniyetle gülümsüyordu.

Koray "Her şeyi usulüne göre yapmaya çalışıyorum, sen sus bakayım." diyerek genç kadına kolunu uzatarak içeri yönlendirdi. Romantik yemekler konusunda Bora'dan tüyoyu kapan Koray, onun Eva'ya hazırladığı gibi bir akşam hazırlamıştı Su'ya.

Mekânı ikisi için kapatmıştı. Tüm masaları da kaldırtarak restorandın tam ortasında çift kişilik tek bir masa hazırlatmıştı. Etraftaki mumların ışığıyla aydınlatılan restoran da loş bir ortam vardı. Su içeri girer girmez heyecanla sarsıldı. Kalbi göğsünden çıkacakmış gibi atmaya başladığında gözleri yaşlarla doldu. Yemek derken Koray'ın bu kadar uğraşa gireceğini hiç hayal etmezdi.

Burnunu çekerek "Koray." dediğinde Koray "Hadi ama Su, ağla diye değil mutlu ol diye yaptım bebeğim. Ne oldu şimdi ya?" deyince gözlerinde yaşlarla gülümseyerek genç adama bakıp "Çok mutluyum." dedi.

Koray eğilip genç kadının alnını öptü. "Hadi gel yemek yiyelim artık. Ben açlıktan ölüyorum biraz daha beklersek seni yemeye başlayacağım." diyerek onu masaya yönlendirdi.

Su'nun oturmasına yardımcı olduktan sonra karşısına geçti. "Yemek konusunda bana güveniyor musun?" dediğinde Su gözlerini kısarak "Beni zehirlemek istesen de bebeğimize bir şey yapmayacağına inanarak, evet güveniyorum." dedi.

Koray alınmış gibi yaparak "Kalbimi kırıyorsun kadın." dediğinde yanlarına gelen garsona ikisi içinde sipariş verdi. İçecek olarak ikisine de meyve suyu istediğinde Su şaşırarak "Sen alkol almayacak mısın?" diye sordu. Koray önündeki tabağa bakarken "Araba kullanacağım gerek yok." diyerek yalan söyledi. Aslında deli gibi içmek istiyordu ama son zamanlarda çok içmişti. Tedavi olduktan sonra hiç içmemesi gerekirken, o günde bir kadeh içmeye devam etmiş, buraya geldikten sonra da ara ara dozunu aşmıştı. Son zamanlarda elleri titremeye başladığından tekrar bağımlılığa adım attığını anlamıştı. Artık buna bir dur demesi gerekiyordu.

Yemekler geldiğinde Koray "Bana kendinizden bahseder misiniz hanımefendi?" dedi. Su gerildi. Onun düşen yüzünden gerildiğini anlayan Koray "İstemediğin hiçbir şeyi anlatmak zorunda değilsin." dedikten sonra "İstersen yardımcı olayım." dedi. Su "Tamam." dediğinde Koray "Açık Öğretim sınavlarına girdiğini söylemiştin, hangi bölümü okuyorsun?" diyerek durgun sularda yüzmeye başladı.

Su gelen soruyla rahatlarken "İşletme." dedi.

Koray "Neden işletme?" diye sorarak genç kadın daha fazlasını anlatması için teşvik etti.

"Eskiden işletme okuyup büyük bir iş kadını olacağımı hayal ederdim. Tabii Açık Öğretim de okumayacaktım, istediğim üniversiteler vardı. Bunlar Türkiye'nin en iyi üniversiteleriydi. Sonra işler planladığım gibi gitmedi ben de iş kadını olamasam da hayalimdeki bölümü dışarıdan bitireyim diye düşündüm"

Su'nun gözlerindeki hayal kırıklıkları o kadar çoktu ki Koray'ın göğsü sıkıştı. Genç kadının eline uzanıp güç verircesine sıktı. "Hiçbir şey için geç değil, hayallerini hâlâ derçekleştirebilirsin." derken Su'ya her konuda arkasında olduğunu göstermek istiyordu.

Su "Cidden mi Koray?" dedikten sonra meyve suyundan bir yudum alıp "Efe var ve hamileyim. Bu saatten sonra o hayaller benim için imkânsız." dedi.

Koray kafasını yana yatırıp "Ben de varım Su. Bundan sonra ben de varım ve aldığın her kararın arkasında dururum. Sen yeterki ne yapmak istediğini söyle." dedi.

Su yine ağlamanın eşiğine gelmişti. "Bazen gerçek olduğundan şüphe ediyorum."

Koray gülümsediğinde Su iç çekerek, "Ya kafayı yedim ve kendime senin gibi bir koca yaratarak hayal dünyasında yaşıyorum ya da şansım artık döndü, hayat karşıma senin gibi birini çıkardı." dedi.

Koray göz kırparak "Hayal dünyanda başka neler yapıyoruz bebeğim?" dediğinde Su'nun bütün hüznü dağılmıştı.

Yemeklerini keyifli bir sohbet eşliğinde yerlerken Su, Koray'ın eski paralı asker olduğunu ve güvenlik şirketini arkadaşıyla birlikte kurduğunu öğrenmişti. Koray daha sonra şirketin tamamını aldığını ve Bora'nın bazı işlerinde de ortağı olduğunu anlatırken bu yerlere nasıl geldiğini Su'dan gizledi. Su gibi onun da henüz anlatmak istemedikleri vardı.

Restorandan çıktıklarından arabada heyecanla atan kalplerin sesinden başka ses yoktu. Koray her şeyin mükemmel gitmesini umut ederken Su bu akşamın rüya olmasından korkuyordu. Daha önce hayatında hiç romantik bir akşam yemeği yememiş, romantik bir gece geçirmemiş biri olarak yanlış bir şey yaparak bütün büyüyü yok etmekten korkuyordu. Otele geldiklerinde Koray anahtarı valeye verip Su'nun yanına dolanırken Su da arabadan inmişti. El ele tutuşup içeri girdiklerinde hemen resepsiyona ilerlediler.

Koray görevli kıza heyecandan selam bile vermeden "Her zamanki odamın kartını alabilir miyim?" dedi. Kız bilgisayardan oda durumuna bakarak "Üzgünüm efendim odayı siz boşaltınca başka bir müşteriye kiralanmış." dediğinde Koray sinirle "Bugün aradım boş olduğunu söylediniz." dedi.

Su, genç adamın kolunu çekerek "Sakin ol." derken Koray kıza sinirle bakmaya devam ediyordu. Kız "Üzgünüm Koray Bey, inanın bir yanlışlık olmuş." dediğinde Koray "Boş olan bir oda ver o zaman." dedi.

Kız tekrar bilgisayar ekranına baktı. "Sadece balayı odamız boş efendim." dediğinde Koray "İşte bu harika." diyerek kocaman gülümsedi

Su ise kızardı. Koray, Su'ya dönerek arsızca göz kırpıp "Ne diyorsun karıcığım?" dedi. Su onun karıcığım demesiyle daha çok kızarırken resepsiyondaki kız "Evlendiniz mi? Koray Bey tebrik ederim." dedi. Tamer Bey'in neden balayı süitini vermek istediğini kız şimdi anlamıştı.

Koray daha geniş sırıttı. Su'nun elini sıkarak "Evet." dedi. Balayı süitinin kartını alıp asansöre ilerlemeye başladıklarında Su "Koray doğruyu söyle sen mi ayarladın?" dedi.

Genç adam "Vallahi ben ayarlamadım ama şu an niye aklıma gelmedi diye deliriyorum." dediğinde Su onun karnına vurdu. Koray gülerken Tamer Bey'in onlara yaptığı jestten habersiz odalarına çıktılar.

Odaya geldiklerinde Su odanın içine ilerleyip ıslık çaldı. Koray kat görevlisini gönderir göndermez genç kadına arkasından yaklaşıp beline sarıldı. "Gerçek bir balayına kadar bununla idare edeceğiz sanırım." diye fısıldadığında Su "Sahtesi buysa gerçeği kimbilir nasıl olur?" diye soludu. Oda ve arkasındaki inanılmaz adam nefesini kesmişti. Özellikle yatak özenle hazırlanmış gül yapraklarıyla süslenmişti. Koray onu bırakıp uzaklaştığında arkasını dönerek genç adamın nereye gittiğine baktı. Koray duvardaki düğmeye basarak ışığı değiştirip kırmızı loş bir ışık yaptığında lambaya bakan gözlerini karısına çevirerek kaşlarını oynatıp "Böyle daha fantastik" dedi.

Su kıkırdadı. Koray ağır adımlarla yaklaşmaya başladığında Su refleks olarak geri geri gitmeye başlamıştı. Avına yaklaşan aslan misali ona yaklaşan Koray'dan kaçayım derken yatağa gittiğinin farkında bile değildi. Arkasındaki yatağa çarpıp çığlık atarak yatağa düştü. Koray "İşte şu an tam istediğim yerdesin." diyerek ceketini çıkartıp odanın bir kösesine fırlattı. Sadece iç çamaşırı kalana kadar soyunurken Su dirseklerinin üstünde doğrularak hayran gözlerle onu izliyordu. O izlediği için işi daha ağırdan

alan Koray bıyık altı bir gülümsemeyle aheste aheste soyunarak Su'ya şov yapıyordu. Su dudaklarını yalayıp alt dudağını ısırırken arsızlığı ele alarak "Müzik olsaydı da işin içine biraz da dans katsaydın keşke." dedi. Koray iç çamaşırıyla kaldığında tek kaşını kaldırıp ellerini genç kadının iki yanına koydu. Emekleyerek yüzüne yaklaşırken "Az sonra ikimizin yapacağı çok güzel bir dansa başlayacağız bebeğim." dedi.

Su önünde hareket eden dudaklardan gözlerini alamıyordu. Koray'ın dudakları kıvrılıp aç bir şekilde dudaklarına saldırdığında kocasının saçlarını kavrayarak kendine daha çok çekti. Nefes nefese dudaklarını emerlerken Koray onun elbisesinin fermuarını arıyordu. Koltuk altındaki fermuarı bulup indirdiğinde geri çekildi. Elbisenin etek ucunu tutarak Su'nun yardımıyla çıkardı. Koray onun içine giydiği siyah jartiyerli takımı görünce seslice yutkundu. "Kahretsin Su! Bu gidişle beni erken yasta kalpten öldüreceksin kızım. Bunu ne zaman aldın?" diyerek kafasını eğip Su'nun bacağındaki bantların olduğu yeri yaladı. Su "Bugün alışverişte." diyerek inleyince Koray dişleriyle banttı söktü. Su'yu yatağa uzatıp iki bacağının arasına yerleşti. Dantel çamaşırın üstünden Su'yu ısırdığında genç kadın "Koray!" diye çığlık attı. "Evet bebeğim, evet. Koray diye çığlık atacaksın" diyerek Su'yu tekrar ısırırken kokusunu içine çekip "Lanet olsun ağırdan almaya çalışıyorum ama sen böyle kokarken bu imkânsız bebeğim." diye soludu. Su'nun çamaşırının belinden tutup bacaklarından sıyırarak çıkarttıktan sonra ilk günden beri aklından çıkmayan tadı almak için dudaklarını çıplak tenine bastırıp genç kadına çığlık attırmaya devam etti.

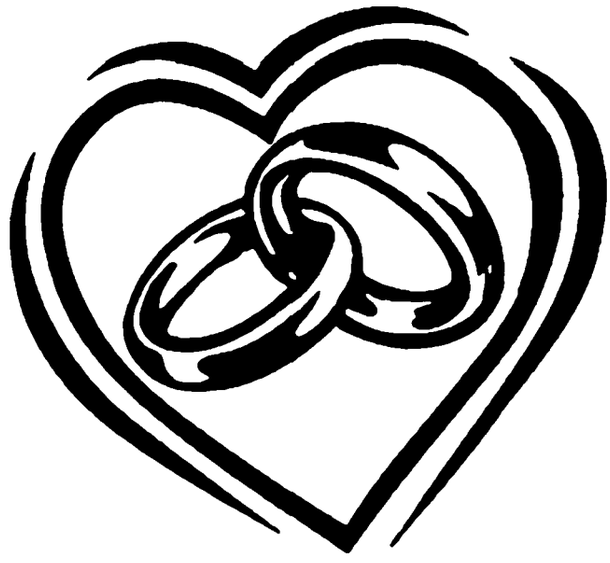
Su onun yaptıklarıyla kendinden geçerken orgazm olduğunda Koray vücudunda karnından yukarı doğru yalayarak çıkıyor, Su nefes nefese onun saçlarını çekiştiriyordu. Koray sutyenini çıkartıp göğüs ucunu ağzına aldığında hafif batan sakalı ve dudaklarının etkisiyle inledi. Son zamanlarda daha bir hassas olan göğüsleri genç adamın her hareketiyle zevkle sızlıyordu. Sonunda dudaklarına ulaşan Koray'ı girişinde hissettiğinde onun iç çamaşırından ne ara kurtulduğunu anlamadı. Gözleri mest olmuş bir şekilde yarı kapalıyken Su, "Bebek?" diye soludu. Koray boynuna öpücükler koyarak "Doktora sordum bir sorun yokmuş." dedi. Su'nun gözleri irileşirken "Hangi ara sordun?" diye bağırdı.

Koray kafasını kaldırıp sırıttı. Genç kadının içine usulca kayarak "Telefon için geri döndüğümde." dedi. Su onu duysada cevap veremedi çünkü Koray yavaşça onu doldurmuş başka bir dünyaya taşımıştı. Koray "Su"

diye solurken yavaş yavaş hareket etmeye başladığında genç kadın kollarını onun omzuna yerleştirip "Hızlan!" dedi. Zaten bunu isteyen Koray "Emriniz benim için zevktir Hanımefendi." diyerek darbelerini hızlandırdığında Su "Koray." diye çığlık atıyordu.

İkisi aynı anda kendini zevke esir ettiklerinde Su, Koray diye inleyerek kendini serbest bıraktı. Koray da son bir darbeyle "Su..." diye solurken doruğa ulaştığında bedeni Su'yu tamamen örtmüştü. Bir süre sonra Koray genç kadının kulağına "Sana böyle çığlık attıracak tek kişi benim bebeğim unutma" diye fısıldadı. Bedenlerini ayırıp yana devrilerek Su'yu kendine çekti. "Zevk içinde adımı haykırmana bayılıyorum." derken Su'nun terden ıslanmış saçlarını yüzünden çekiyordu. Hiç sesini çıkarmayan Su'yu merak ederek doğruldu. "Su." diyerek yüzüne baktığında genç kadının ağladığını gördü. "Su ne oldu? Kahretsin, canını mı yaktım?" diyerek yatakta doğrulup onu sırt üstü çevirerek kanaması var mı diye kontrol etti.

Su ise ağlamaya devam ederken "Sanırım sana âşık oldum." dediğinde Koray için dünya durmuştu.

BÖLÜM 24

Su yaşadığı orgazmla sıklaşan nefesini düzenlemeye çalıştı. Koray kolunu genç kadının başının altına atarak onu çıplak göğsüne çekti.

Sabah Koray tarafından öpülerek, sevilerek uyandırılan Su, yaşadığı orgazmdan sonra ancak kendine gelebilmişti. Genç kadın, Koray'ın daha biraz önce yaptıklarını ve yaşadığı yoğun orgazmı hatırlayarak inledi. Su'nun tahrik edici sesiyle Koray boğuk bir sesle homurdandı. "Böyle devam edersek bebeğimizi düşüreceksin Su. İnleyerek beni azdırma bebeğim."

Su genç adama sarılarak gözlerini kapatırken "Hamilelik hormonlarından nefret ediyorum." diye homurdandı. Koray ise gülerek "Ah ben bayıldım ama şu tehlikeli zamanı atlatalım daha çok bayılacağım." dediğinde Su genç adamın göğsüne vurarak "Utanmazsın." dedi.

Koray, karısının çıplak poposuna vurdu. "Bana diyene bak." diyerek Su'nun gece kalkıp onu uyandırdığını hatırlattı. Genç kadın gece bir anda arzu içerisinde uyanarak Koray'a yaptıklarını hatırlarken tekrar "Bu hormonlardan nefret ediyorum!" dedi. Koray kahkaha atarak ona sarılıp Su'yu sırt üstü çevirerek altına aldı.

Saçlarını yastığın üstüne yayarken gülümseyerek gözlerine bakıp "Dün akşam söylediğini tekrar söylesene." dediğinde Su anlamazlıktan gelerek "Ne söylemiştim?" dedi.

Koray dudaklarıyla genç kadının yanağından boğazına doğru bir yol çizdi. "Hani şu sanırım sana... diye başlayan cümleni diyorum." dediğinde Su yutkunarak "Koray." diye fısıldadı.

Koray kafasını kaldırıp "O değil bebeğim. Adımı bildiğini biliyorum,

ben diğerini duymak istiyorum." diyerek genç kadının dudağından öpüp geri çekildiğinde "Hâlâ hatırlamadın mı?" diye sordu.

Su gözlerini genç adamın etkileyici bakışlarından kaçırdı. Koray'ın çıplak göğsüne bakarken "Hatırlamadım." dedi.

Koray iç çekerek "İlla süründüreceksin yani." dedikten sonra genç kadının yanağına sulu bir öpücük kondurdu. Yatağa uzanıp Su'nun karnını okşadı. Hafif bir şekilde çıkıntı yapan karnında elini gezdirdi. "Sence cinsiyeti ne olacak?" dediğinde Su kafasını çevirip gülümseyerek genç adama bakarken "Kız." dedi.

"Nereden biliyorsun?" diyen Koray avucunu karnını üstüne kapatmıştı. Su'da elini onun elinin üstüne koyarken "Bilmiyorum ama öyle olmasını umut ediyorum. Zaten bir oğlum var kızım olsa çok güzel olur." dediğinde Koray onu oğlumuz diye düzeltmek istedi ama vazgeçti. Henüz sırası gelmemişti.

"Peki, kızımıza bir ad düşündün mü?" dediğinde Su tekrar ona gülümseyerek bakmış kafasını iki yana sallayarak "Hayır." demişti. Koray bir eliyle karnını okşarken diğeriyle karısının saçlarıyla oynayarak "Deniz." dedi.

Su anlamayan gözlerle genç adama baktığında Koray "Adı Deniz olsun mu?" diye sordu. Su'nun bağırmasını bekledi ama tam aksine kocaman gülümseyerek "Deniz çok güzel bir isim." demişti.

Koray "Ya sen böyle her şeye itiraz etmeyince ne tatlı oluyorsun." diyerek Su'yu gıdıklamaya başladığında genç kadın gülerek "Koray yapma." dedi. Yatakta çocuklar gibi boğuşarak vakit geçirirlerken Koray'ın telefonu çalmaya başladığında bir günlük balayı bitmişti.

Bora'nın Koray'ı işe çağırmasıyla keyifleri kaçmıştı. Hazırlandıktan sonra otelden el ele ayrılırlarken onları izleyen kıskanç gözlerden haberleri yoktu. İkisi de birbirlerinden başkasını görmezken Koray etrafına bakmadığı için lobide oturan Jess'i fark etmedi.

Arabaya bindiklerinde Su saatin neredeyse öğlen olduğunu görünce "Zaman ne kadar çabuk geçmiş." dedi. Koray "Benimleyken zaman böyle çabuk geçer bebeğim." diyerek ona ukalaca sırıttığında Su "Her şeyden bir pay çıkarmasan olmaz." diyerek güldü.

Koray "Çıkartırım tabii ben harikayım." dediğinde Su "Ay, egosu tavan yapan bir goril var yanımda." diye bağırdı. Koray karısına dönüp "Hadi ama sende biliyorsun kabul et. Ben harikayım, özellikle bu akşam

sana bunu yeterince kanıtladığımı düşünüyorum Bayan Azgın." dediğinde Su gözlerini irice açarak "Kapa çeneni Koray!" diye çığlık attı.

Koray kahkahalarla gülerken Su elini ağzına atarak gülmemek için kendini tutuyordu. Evin önüne geldiklerinde Su hemen kapı koluna uzandı. Koray ise genç kadına doğru uzanarak "Bir öpücük ver öyle git." dediğinde Su arkasını döndü. Koray dudağını uzatırken genç kadın yanağından öperek arabadan indi. Koray arkasından "Akşama fazlasıyla alırım bebeğim." diye bağırdığında Su, arkasını dönmeden elini havaya kaldırarak orta parmağını göstermişti. Koray onun hareketini görünce daha çok gülerek yola çıktı.

Su eve girdiğinde daha kapıyı açar açmaz Efe kucağına atladı. "Anni neden gelmedin?" derken dudak bükmüştü.

Su oğluyla birlikte salona ilerledi. "Çalışıyordum prensim o yüzden gelemedim." dediğinde Efe burnunu çekerek "Ben çok koyktum. Sen yoktun, Koyay yoktu..." dedi.

Su onun yanaklarından öperken "Özür dilerim aşkım bir daha olmayacak tamam mı?" dediğinde Efe "Bu akşamda yoksun nenem söyledi." deyince koltukta oturan Gülden Hanım'a yardım istercesine baktı Su.

Gülden Hanım oturduğu yerden kalktı. "Yakında annen hep evde olacak Efem sen hiç merak etme." dediğinde Su ona uyarı dolu bakışlar attı ama Efe onun ne dediğini çoktan duymuştu.

"Geyçekten miii?" dediğinde Su oğlunun kalbini kırmamak için "Evet ama daha zamanı var prensim." dedi.

Gülden Hanım, Efe'yi kucağından aldı. "Fazla yok Efem sen hiç merak etme." dedikten sonra mutfağa giderken "Hadi yemek yiyelim." dedi.

Su arkalarından bakıp kalırken Gülden Hanım mutfağa girmeden önce genç kadına döndü. "Kızım git bir banyo yap bence, sonra da boynundaki izleri örtsen iyi olur" diyerek güldüğünde Su "Ne izi?" diyerek elini boynuna attı.

Gülden Hanım kıkırdadı. "Aşk izi." dedikten sonra "Aynaya bak görürsün, hadi duşunu al gel beraber yemek yiyelim." diyerek gözden kaybolduğunda Su hızla odasına çıkmıştı.

Genç kadın aynanın karşısına geçtiğinde Koray'ın boynunda bıraktığı izleri görünce "Ah öldüreceğim seni Koray!" diyerek olduğu yerde tepindi. "Hayır, yapacağını yapmışsın insan bir uyarır milletin içinde böyle gezdim ben." diye homurdana homurdana duşa girdi. Duştan çıktığında tişörtünün

üstüne boynunu kapatabilmek için fular takmak zorunda kalmıştı. Belini fazla sıkmayan yeni aldığı taytlardan birini giyerken ayakkabı olarak yeni aldığı sporları giydi.

Aşağı indiğinde Gülden Hanım ile Efe çoktan masaya oturmuş yemek yemeye başlamışlardı. Su kendine de bir tabak yemek koyarak masaya geçti. Gülden Hanım onun fularına bakarak pis pis güldü.

"Abla yapma lütfen." diyerek oturduğu yerde kıpırdanan Su onun bu tavırlarıyla daha çok utanıyordu. "Tamam, hemen kızarma" diyen Gülden Hanım sessizce yemeğine dönerken Su'da Efe ile ilgilenerek yemeğini yemeye başladı. Yemekten sonra mesaisi başlayana kadar Efe ile oynayan Su, oğlunun gönlünü alabilmişti.

Su kulübe geldiğinde Kerem yoktu. Genç adamın o gün izinli olduğunu hatırlayınca ofladı. Bütün gece yalnız çalışacaktı. Kerem her şeye burnunu sokan lüzumsuz biri olsada işi çabuk kavramıştı ve Su'nun iş yükünü ciddi anlamda azaltmıştı.

O açılış için hazırlanırken Evren gelip bar taburesine oturduğunda Su ona baktı. Evren hiç sesini çıkarmadan son zamanlarda olduğu gibi kara kara düşünüyordu.

Genç adamın yanına yaklaşarak "Yine mi aynı sorun?" dediğinde Evren kafasını kaldırarak onun meraklı gözlerine baktı.

"Nerede yanlış yapıyorum diye düşünüyorum Su neyi değiştirmem gerekiyor bilmiyorum."

"Sana tavsiye verecek bir konumda değilim Evren. Bir nevi seninle aynı durumdayım o yüzden kelin ilacı olsa başına sürer misali ama bir konuda yanlış yaptığını çok iyi biliyorum." Evet, bir nevi Evren ile aynı konumdaydılar Su hamile olduğu için Koray ile evlenmişti, Evren'de Buket hamile olduğu için onunla evleniyordu. Ama Su biliyorduki onun tarafında işler yoluna girmeye başlasada Evren ile Buket'in ilişkisi çok fazla yara almıştı.

Evren genç kadına kaşlarını çatarak bakarken Su'nun ters tavırlarını fark etti. "Neyi yanlış yapıyorum?" derken genç kadının neye kızdığını gerçekten merak ediyordu.

Su, genç adamın elini sıkıp bıraktı. "Sen iyi bir adamsın, istemediğin bir evlilik yaptığını biliyorum ama diğer kıza, kızıla bunu yapma... ona umut veriyorsun. Buket ile evleneceksen ondan uzak dur sana yakışmıyor." dediğinde Evren hem sinir hem de utancından kızarmıştı. Su Evren'i

sinirlendirdiğinin farkındaydı ama Nil'in yaşayacağı hayal kırıklığınıda biliyordu. Son zamanlarda onları bara geldiklerinde yeteri kadar izlemişti. İkisinin birbirlerine nasıl baktığını kör bir insan bile görebilirdi. Kısa zamanda çok fazla kapılmışlardı ve bunun sonu ikisi içinde kötü bitecekti.

"Bana kızma Patron, ben seni düşünüyorum kendini daha çok çıkmaza sokuyorsun. Kalbin yeterince yara almış daha fazla kanatma." diyerek diğer tarafa gidip işini yapmaya devam etti.

Su ona bunları söylemekten hoşnut olmasada Evren'i seviyordu, daha fazla üzülmesini istemediğinden uyarmak istemişti. Evren'i sinirlendirmişti ama gözlerinde Su'yu haklı gördüğüne dair bir ifade de vardı. Tezgâhı silmeye başlarken telefonu çaldığında Koray'ın aradığını görerek "Efendim." diye açtı telefonu.

"Gün gelecek o telefonu aşkım diye açacaksın." diyen Koray'a gözlerini deviren Su "Kısa kes Koray ne istiyorsun?" dedi. Koray aşkım lafına takmıştı ve Su o sözcüğün çok yakında ağzından çıkacağını bilse de o gün bugün değildi. Evren karşısında oturmuş ona bakarken olmazdı.

Koray, genç kadının sesindeki uyarıyı net bir şekilde anlayarak durumu özetledi. "Biz geliyoruz biliyorum son dakika söylüyorum ama Evren'e söyle bir masa ayarlasın altı yedi kişilik Eva'nın ilk iş gününü kutlayacağız."

Su'nun Eva'nın işe başladığından bile haberi yoktu. Kısaca "Tamam." dedikten sonra telefonu kapatıp Evren'e "Eva'nın ilk iş günü kutlaması varmış altı yedi kişilik masa istiyorlar." diye seslendi.

Evren "Tamam, ayarlarız." diyerek bir anda kalkıp merdivenlere ilerlediğinde Su arkasından "Hiç yardım etmiyorsun Patron, olmuyor böyle ama..." diye bağırdı. Evren merdivenleri çıkmaya devam ederken "En kısa zamanda bir barmen daha alacağım söz." diye karşılık verdi.

Su bunu duyduğuna rahatlamıştı. Yakında işten çıkma konuşması yapması gerekecekti. Evren bir barmen daha alırsa iç rahatlığıyla işinden ayrılabilirdi, aksi halde onu yüz üstü bıraktığını düşünerek vicdan yapardı.

Kulüp açıldığında fazla yoğun olmasada kalabalıktı. Su içki servislerini yaparken sürekli kapıyı kontrol ediyor Koray'ı bekliyordu. Sonunda onların geldiğini gördüğünde gülümsemeye başladı. Koray'da onun gülümsemesini görünce kocaman sırıtmıştı. Eva, Koray ve Mete yanına gelip ona selam vererek yerlerine geçtiler. Çok geçmeden Koray tekrar yanına gelmişti.

Su hemen genç adamın karşısına geçerek "Ne alırdınız?" diye sordu. Koray "Hımm senin tadını alabileceğim bir şey, özel bardakta." diyerek tek kaşını kaldırdığında Su "Maalesef taze bitti." dedi.

Koray hayal kırıklığına uğramış gibi yüzünü düşürürken "Ama daha sabah çok tazeydi." dediğinde Su omzundaki bezi alıp ona vurdu. "Kes zevzekliği biri duyacak." diyerek etrafına baktı.

Koray bar tezgâhına dirseklerini yaslayıp öne eğilirken "Duysunlar nikâhlı karım değil misin?" dediğinde Su'nun yüzü değişirken "Koray, lütfen kimsenin bilmediğini biliyorsun." diyerek gergince tekrar etrafına baktı.

Genç kadının bu kadar korkması Koray'ı kızdırmıştı. Hayatlarındaki her şey rayına oturmaya başlamışken Su'nun hâlâ neden çekindiğini anlamıyordu. "Diğerlerine ne zaman söyleyeceksin?" diye sorduğunda Su sıkıntıyla "Bunları konuşmanın yeri burası mı?" dedi.

"Haklısın değil her neyse." diyerek arkasını dönüp bir anda uzaklaştı. Su genç adamın arkasından "Koray!" diye seslensede genç adam duymamış gibi yaparak Eva'nın yanına gitti.

Gece boyunca Koray bir daha yanına gelmedi. Ama ara ara diğerleri gelerek Su ile sohbet etmişti. Eva sarhoş olduktan sonra sahneye çıkıp şarkı söylediğinde Su onu hayretle izlemişti. Çılgın kız, herkesin içinde Bora'ya olan aşkını itiraf ettiğinde Su onun kadar cesur olmayı istedi.

Kulübün kapanmasından biraz önce diğerleri giderken Koray, Su'yu bekledi. Garsonlar etrafı temizlerken Su kasa kapanışını yapıyordu. Sessizce bir köşede bekleyen Koray'a ara ara gözleri kaydığından yaptığı hesabı üç kez tekrarlamak zorunda kaldı. Topladığı parayı Evren'in odasına gidip kasaya koyduktan sonra Koray'ın yanına gelerek "Hadi gidelim." dedi.

Koray ayağa kalkarak genç kadını takip etti. Su'nun üstündeki kıyafetleri o an fark etti. Altındaki dar taytı ve ayağındaki spor ayakkabıyı görünce kocaman gülümseyerek "Sonunda be!" dediğinde Su genç adama bakarak "Ne oldu?" diye sordu.

Dışarı çıktıklarında Koray, genç kadının omzuna elini attı. "Sonunda diyorum bebeğim, sonunda şu postallar ve erkek kıyafetlerinden kurtulmuşsun." dediğinde Su onunla bir alakası yokmuş gibi davranarak "Yaz geldi hâlâ botlarla dolaşacağımı düşünmüyordun herhalde." dedi.

Koray kahkaha atarak "Ne yalan söyleyeyim bir ara düşünmedim de-

ğil." deyince Su'nun dirseği onun karnıyla buluşmuştu. Ahh diye bağıran Koray genç kadına arabanın kapısını açarken "Bunların acısını çıkartacağım senden." diyerek tehdit savurmayı ihmal etmedi.

Çekişerek eve geldiklerinde Su odasına yöneldi. Koray da peşinden geldiğinde genç adama dönüp kaşlarını kaldırarak "Nereye?" diye sordu.

"Uyumaya, artık beraber uyuyacaktık ya bebeğim."

"Hımm." diyen Su kollarını göğsünde kavuştururken "O benimle dalga geçmeden önceydi Beyefendi şimdi lütfen dışarı." diyerek kapıyı gösterdi. Tabii ki bu dediğinde ciddi değildi ama Koray bunu bilmiyordu.

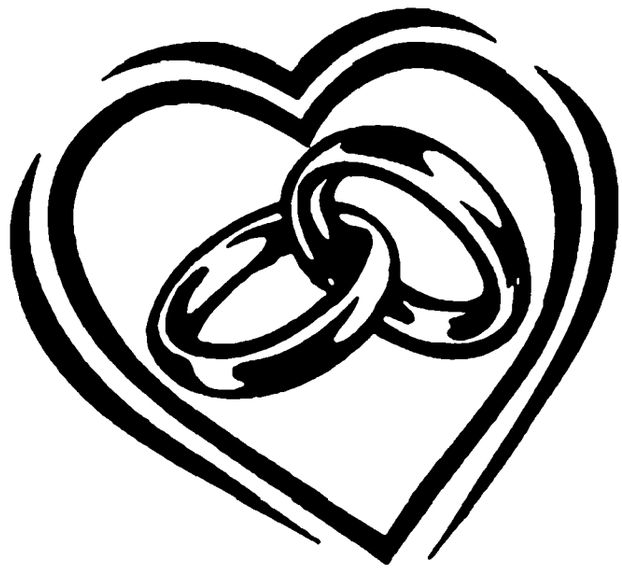
Yavru köpek bakışları atan Koray "Yapma ama Su, küçücük bir dalgaydı. Daha beterlerini yapmışlığım var güzelim, bu ceza çok değil mi?" dediğinde Su gülmemeye çalışarak dudağını ısırınca Koray genç kadının onunla dalga geçtiğini anlamıştı.

Gözlerini kısıp "Çok kötüsün." dediğinde Su omuz silkerek arkasını döndü. Dolabından pijamalarını alan Su üstünü değiştirmek için banyoya gitti.

Koray onu yine takip ettiğinde Su genç adama dönerek "Burayada gelmeyeceksin her halde?" dedi. Koray sırıtarak kaşlarını oynatıp "Duş fantezisi bebeğim." deyince Su onun yüzüne kapıyı kapatarak "Avucunu yalarsın Koray." dedi. Aslında Su yorgun olmasa bu teklifin üstüne atlayabilirdi.

Koray kıkırdayarak geri döndüğünde koca yatağı çaprazlamasına kaplayan Efe'ye baktı. "Hah be oğlum biraz daha büyük olsan bize yer kalmayacak." diye homurdanarak üstündekilerden kurtulduktan sonra Efe'yi kucaklayıp yastıklara yatırarak yanına uzandı. Amacı Su banyodan çıkana kadar beklemekti ama başını yastığa koyar koymaz yorgunluktan uykuya yenik düştü.

Genç kadın banyodan çıktığında yatakta Efe'ye sarılmış uyuyan Koray'ı görünce mutlulukla gülümsedi. Sürekli Efe'nin bir babaya hasret büyüyeceğini düşünmüştü ama şimdi Koray o boşluğu fazlasıyla dolduruyordu. Onların başında dikilip tüm yatağı kaplayan iki erkeğine bakarken *'Hamileliğim ilerlediğinde bu yatağa nah sığarız!'* diye homurdandı. Efe'nin diğer tarafına geçerek yatağa kıvrılırken aklına büyük oda geldi. Belki de artık oraya taşınabilirlerdi ama oda kilitliydi. Odanın neden kilitli olduğunu tahmin etmeye çalışarak uykuya daldı. Koray'ın onun için hazırladığı sürprizden haberi yoktu.

BÖLÜM 25

Su sabah bulantısıyla yataktan fırlayıp banyoya koştu. Geri döndüğünde yatağın boş olduğunu görünce şaşırdı. Koray ve Efe'nin nerede olduğunu merak ederek alt kata indi, mutfak ve salon da boştu. Su'nun kalbi hızlanmış, korkmaya başlamıştı. Telaşla bahçeye çıktığında Efe'nin şen kahkahaları kulaklarına dolunca rahatladı.

Çıplak ayaklarla bahçeye açılan kapıya ilerledi. Efe ile Koray'ın dışarıda top oynadığını gördü. Efe minicik boyuyla Koray'ın ayağındaki topu almaya çalışıyordu.

Kapıyı açıp ellerini beline atarak "Bu saatte ne yapıyorsunuz siz?" diye bağırdı. Su'nun sesiyle Koray kafasını kaldırıp genç kadına bakınca bundan yararlanan Efe, Koray'ın ayağından topu kapmıştı.

Küçük oğlan topu ileri attıktan sonra dönüp zıplayarak "Kazandım, kazandım..." diye sevinçle bağırmaya başladı.

Koray ise itiraz ederek "Hayır efendim şike var. Annen beni meşgul ederken sen topu çaldın, kabul etmiyorum." dediğinde Efe annesi gibi ellerini beline yerleştirerek "Koyay, mızıkçılık yapma bana söz veydin." dedi.

Su onların itişmesini gülerek izliyordu. Koray, Efe'yi yakalayıp omzuna atarak "Tamam be istediğin bir köpek olsun alırız." dediği gibi Su'nun "Ne köpeği?" diye bağırması bir oldu.

"Aha anni yine cadılaştı, kaç Koyay kaç." diyen Efe'ye gülen Koray, genç kadına "Bildiğimiz Köpek bebeğim." diye karşılık verdi. Efe de kıkırdayarak "Anni Koyay sana bebek dediii..." diye bağırdı.

Su oğluna gülümsemek istesede şu an büyük bir derdi vardı. O köpeklerden korkardı. Sokakta kaldığı günlerde en büyük korkulu rüyası kö-

peklerdi. Gecenin bir yarısı yakınlarından gelen köpek sesleriyle kaç defa uykusundan uyanıp korkuyla sabah olmasını beklediği zamanları hatırladı.

"Efe hiç şirinlik yapma sana daha önce köpek almayacağımızı söyledim. Şimdi Koray'ı mı kandırdın?" dediğinde Koray lafa girerek "Niye köpek iyidir, ben de severim. Kocaman da bahçemiz var, çok rahat bakarız." dedi.

"Koray pis kokuyorlar ve tüyü var, üstelik ya Efe'yi ısırırsa hem Deniz olunca nasıl olacak? Bebek içinde sakıncalı." diyerek bahanelerini tek nefeste sıraladı. Bunların yeterli olacağını düşünüyordu. Koray ise tek bir nokta takılmıştı. Su'nun bebeklerinden artık Deniz diye bahsetmesi genç adamın kalbini ısıtmıştı.

Aynı noktaya takılan Efe de "Deniyz kim?" deyince Koray omzundaki Efe ile Su'nun yanına gelmişti. İkisi nasıl açıklayacaklarını bilemeyerek birbirlerine baktı. Arkalarından onları uzun zamandır izleyen Gülden Hanım "Deniz senin kardeşin oğlum." diyerek ikiliye yardımcı oldu. Hepsi Gülden Hanım'a döndüğünde kadın gülümseyerek "Hadi kahvaltıya, yerken tartışırsınız köpeği." dedi.

Efe ile Koray masaya kurulurken Su dolaptan kahvaltılıkları çıkartarak masaya dizdi. Gülden Hanım da omlet pişirip masaya bıraktı. Bardaklara portakal sularını dolduran Su, Koray ile Efe'ye bakarak "Ben köpek filan istemiyorum." dedi.

"Ama anni." diyen Efe'ye sert bir bakış attı. Oğlu susarak kafasını eğip yere bakarken Koray "Bence oylama yapalım." dedi. Efe bunu duyunca kafasını kaldırıp Koray'a "Oylama ney?" diye sordu büyük bir merakla. Koray "Köpeği isteyenler mi çok, istemeyenler mi ona bakacağız." diyerek açıkladı.

Efe yerinde zıplayarak "Evet oylama yapayımmm." dediğinde Su "Tamam yapalım ben hamile olduğum için iki oy hakkım var." deyince Koray "Tamam bizde iki kişiyiz." dedi.

"Bu durumda eşit oluyoruz." diyen Su kafasını Gülden Hanım'a çevirirken Koray ile Efe de kadına dönmüşlerdi. Onların bakışlarıyla Gülden Hanım'ın elindeki çatal havada kaldı.

"Ay ne bakıyorsunuz öyle, ben oy moy kullanmam, aşağı tükürsem sakal yukarı tükürsem bıyık beni arada bırakmayın."

Efe nenesine dudağını büzerek "Ama nene ben çok istiyom. Hiç aykadaşım yok o bana aykadaş oluydu." dediğinde Gülden Hanım, Su'ya bir

bakış attı. Su ona *'Hayır abla kanma.'* bakışları atarken, Gülden Hanım 'Kızım yazık çocuğa haklı.'diyen gözlerle bakıyordu. Su'nun omuzları yenilgiyle düştüğünde Gülden Hanım, Efe'ye dönerek "Tamam o zaman, ben de evet diyorum. Ama bazı şartlarım var." dedi.

"Oley!" diyerek ellerini çırpan Efe'ye Gülden Hanım şartlarını saymaya başlamıştı. "Bundan sonra yaramazlık yok, çikolatalı ellerini koltuklara silmek yok, ben dediğim zaman hemen yatağa gidilecek, yemek yedirdiğimde itiraz edilmeden yenilecek, banyo zamanı kaçmak yok."

Gülden Hanım bütün şartlarını sıraladığında Koray gülerek "Efe yandın oğlum artık Nazi kampındasın." dedi. Su'da genç adama döndü. "Ben de şartlarımı sıralayayım mı Koray"

Koray gülümseyip "Sırala bebeğim sırala, ben Nazi kampından bile beter durumdayım daha ne şart koyabilirsin ki sırala..." dediğinde Su gülerek "Hadi oradan." dedi.

Koray'ın yanına oturup kahvaltılarını yapmaya başladıklarında Efe'nin neşesine diyecek yoktu. Bir ara Koray telefonla konuşup yanlarına geldiğinde yüzündeki ifadeden kötü bir haber aldığını anladı Su.

Endişeyle "Ne oldu?" dediğinde Koray "Hiç ya Bora aradı. Bu akşam bir iş seyahatine çıkmamız gerekiyor." deyince Su'nun da yüzü düştü.

"Böyle birdenbire mi?" dediğinde Koray kafasını sallayarak genç kadını onayladı. Telefonu masaya bırakıp kahvaltısına devam ederken bütün neşesi kaçmıştı. Bora ne kadar kalacaklarının belli olmadığını ona göre hazırlanmasını söylemişti. Onun bu ani seyahatine Allah bilir ne sebep olmuştu. İçinden Bora'ya küfrederken Su'ya baktı. Daha yeni birbirlerine alışmaya başlamışlarken bu ayrılık hiç iyi olmamıştı.

Su, genç adama döndü. "Ne kadar kalacaksın?" dediğinde Koray "Bilmiyorum belli değilmiş." dedi. İkisinin de içine bir sıkıntı çökmüştü. Koray "Ben gidip valizimi hazırlayayım akşama gidecekmişiz." diyerek masadan kalktığında telefonunu masada unutmuştu.

Onlar kahvaltılarına devam ederlerken Koray'ın masadaki telefonu çalmaya başladı. Su bunu fırsat bilerek telefonu alıp "Ben götüreyim." diyerek ayağa kalktı. Amacı Koray'ın yanında olmaktı. Yukarı çıkarken arama bitti. Ardından mesaj sesi duyuldu. Genç kadın telefonun ekranına bakarken içindeki ses *'Mesajı aç.'* diyordu. Sonunda o ses kazandı. Su parmağını ekranda kaydırarak kilidi açtı. Koray'ın telefonunu şifresiz olmasına sevinirken hemen mesajı açmıştı. *'Seni görmem lazım!'* yazısını

okuduğunda hem rahatlamış hem de içine bir kuşku girmişti. Gayet normal bir cümleydi ama neden yabancı bir numaradan gönderilmişti ve neden kimlik belirtilmemişti. O mesajı kapattığında hemen alttaki mesaj dikkatini çekerken onu açtı. Çiçek firmasından gelen mesajda çiçeğin yerine teslim edildiği yazıyordu. Koray kime çiçek göndermişti. Su'nun içindeki kuşku büyürken okunduğu belli olmasın diye son gelen mesajı sildi ve Koray'ın odasına doğru ilerlemeye başladı. Yanlış anlamamak için kendiyle her türlü savaşa girerken Koray'ın kapısını çaldığında numarayı ezberinden geçiriyordu.

Koray "Gel." dediğinde Su gülümsemeye çalışarak içeri girerken Koray, arkasını döndüğünde Su telefonu uzatarak "Telefonun çaldı." dedi. "Kimmiş?" diyerek telefonu alıp ekrana baktı. Koray tanımadığı bir numara olduğunu görünce "Tanımıyorum, yanlış aramıştır." diyerek telefonu cebine attığında Su'nun içindeki kuşku tohumlarını suladığının farkında değildi. Su onun yatağındaki valizinin yanına otururak "Böyle ani seyahatlere çok sık çıkar mısın?" diye sordu.

Koray valizini yerleştirirken genç kadına bakıp sırıttı. "Ne o, yoksa beni özleyecek misin?" dediğinde Su burun kıvırarak "Hiçte bile." dedi.

Koray, karısının önünde çömelip kucağındaki ellerini tutarak "Ama ben seni çok özleyeceğim." dedi.

Buna karşılık Su bir şey diyemedi. Koray karnını okşayıp "Ben gelene kadar bebeğimize iyi bak." dedi. Ayağa kalkarak valizini yerleştirmeye devam etti. Su'nun gözleri dolunca ağlayacağını anladı. "Ben seni rahat bırakayım." diyerek kendi odasına geçti.

Su kendini yatağa atarak hıçkırarak ağlamaya başladı. Hangi ara Koray'a bu kadar alıştığını merak ediyordu. Onu özleyeceğini anladığında bu duygu ona bir tır gibi çarpmış, bütün hislerini alt üst etmişti. Şimdi bir de onu aldatıyor olabileceğinden şüphelenirken bunları hissetmek canını acıtıyordu. Koray hakkında hiçbir şey bilmiyordu. Ya o da evliyse, iş seyahati dediği şey Kerem'in yaptığı gibi karısına gitmekse. Ama öyle olsa resmi nikah yapamazlardı. Aklı karışan Su, hemen en kötüsünü düşünürken Koray'ın hiçbir şeyden haberi yoktu.

Su sakinleştikten sonra aşağıya indiğinde Koray, Efe ile oyun oynuyordu. Kapının girişindeki hazır valizi görünce Su iyice çöktü. Salonda uzaktan kumandalı arabalarını yarıştıran Efe ile Koray'ın arkasından geçip, televizyon izleyen Gülden Hanım'ın yanına oturdu. Gülden Hanım onun

bembeyaz olmuş suratından ve kızarmış kirpik diplerinden ağladığını anladı. "Ne oldu kızım?" dediğinde Su "Yok bir şey abla midem çok kötü." diyerek yalan söyledi. Onları duyan Koray, Su'nun yanına yaklaştı. Koltuğun arkasından sarkarak genç kadının yüzüne bakıp "İyi misin?" diye sordu.

Su "İyiyim." dediğinde Koray onun çenesinden tutup yüzünü kendine çevirdi. "Hiç iyi görünmüyorsun doktora gidelim mi?"

"Gerek yok Koray." diyen Su çenesini ondan kurtarıp televizyona döndü. Koray kollarını arkadan ona sararak "İstemiyorsan gitmem. Bora'ya söylerim, Özkan o'na eşlik eder." diye fısıldadı. Su sessiz kaldığında Koray "Su, böyle aklım sende kalacak Bora'yı arayayım da gelemeyeceğimi söyleyeyim." dedi. Su genç adamın geri çekilen kollarını tutarken "İyiyim ben her zamanki bulantılar, sen git benim yüzümden işinden geri kalma." dedi.

Koray tekrar genç kadına sarılarak "Emin misin?" dediğinde Su kafasını çevirip genç adamı yanağından öperek "Eminim." dedi.

Koray'ın gitme saatine kadar birlikte vakit geçirdiler. Vakit dolduğunda Koray'ı uğurlarken Su yıllar sonra ilk defa çaresiz hissetti. Ah gerçekten gitmesini istemiyordu. Kalbi o kadar çok sancıyorduki sanki bir öküz oturmuş kalkmıyordu. Koray, Efe'yi kucaklayıp öperken "Ev sana emanet erkek." dediğinde Su ağlamak üzereydi. Efe "Sen hiç meyak etme Koyay, ben annimi de kaydeşimi de nenemi de koyuyum." dediğinde hepsi gülümsedi. Gülden Hanımla da vedalaştıktan sonra sıra Su'ya geldiğinde Koray onun dolu gözlerin görünce neşelendirmek için "Ne o kız arkamdan gözyaşı mı dökeceksin?" diyerek dalga geçti. Ama Su ne sinirlendi ne de güldü tek yaptığı Koray'ın boynuna atlayarak "Çabuk dön." demekti. Koray ona sıkıca sarılıp Allah bilir ne kadar süre hasret kalacağı yasemin kokusunu içine çekerken "Döneceğim bebeğim." diye fısıldadı.

Kapıdan çıkarken Su'ya "Nefes almayı unutma." diyerek gülümsedi. Su da burukça gülümseyip "Unutmam." diye karşılık verdi. Henüz bir iki adım atmıştıki geri dönerek kapıda bekleyen Su'nun dudaklarına yapıştı. Gülden Hanım ile Efe onları çoktan yalnız bıraktığı için Koray istediği gibi tutku dolu bir öpücükle dudaklarını mühürledi. Geri çekildiğinde "Ben gelene kadar her gece bunu hayal et, çünkü ben öyle yapacağım." diyerek valizini alıp hızlı ve kararlı adımlarla oradan ayrıldı.

***

Koray, Bora'ya sinirle saydırdığı küfürlerle havaalanına geldiğinde Özkan onu otoparkta bekliyordu. Özkan, Koray'ın valizini almak için arabanın bagajını açarken genç adam öfkeli adımlarla telefonla konuşan Bora'nın yanına gitti.

Bora kızgın bir boğa gibi ona gelen Koray'ı gördü. Telefonu kapatıp cebine atarken sırıtarak "Ne o lan kırmızı görmüş boğa gibi burnundan soluyorsun?" dedi.

Koray arkadaşına sağlam bir yumruk attı. Geri çekildiğinde "Oh be biraz rahatladım." dedi. Bora "Ne oluyor lan salak?" diyerek üstünü düzeltip doğrulurken, etraftaki meraklı bakışları süzen Koray "Beni karımın koynundan ayırmanın bedeli." dedi.

Bora gülerek kafasını iki yana salladı. "Hadi artık uçağa geçelim." dediğinde yanında yürümeye başlayan Koray, onun ukala suratına bakarak "Nereden çıktı bu seyahat?" diye sordu.

"Geldiğimden beri planlıyordum sezon açılmadan otelleri gezmemiz gerekiyordu."

"Sen onu benim külahıma anlat, buna ancak sana kör kütük âşık nişanlın inanır."

Uçağa bindiklerinde hostes ve pilot ile selamlaştıktan sonra yerlerine geçtiler. Koray karşısında oturan Bora'nın düşünceli gözlerine bakarak "Yine ne planlıyorsun?" dedi.

"Bir şey planladığım yok, olması gereken bir seyahatti diyorum sana." diyen Bora'nın bacağına tekme atan Koray "Bora bir daha sormayacağım neler oluyor?" dedi.

Bora kafasını eğip eliyle alnını kaşıdı. Gerginliği her halinden belliydi. "Eva ile ne yapacağımı bilmiyorum."

"Dostum seni bilmesem iktidarsız olduğunu düşüneceğim. Oğlum nasıl ne yapacağını bilmiyorsun bu konuda seni üstüne yok." diyerek Bora ile dalga geçen Koray'ın gülümsemesi onun sert bakışlarıyla ciddiyete dönüştü.

"Tamam, sustum." diyen Koray, ağzına fermuar çekti. Bora arkasına yaslanarak gözlerini kapattı. Koray dalga geçerek yanlış yaptığını anlamıştı. Bora'nın başladığı sohbetini bu sayede bitirmişti.

Arkadaşını konuşturmanın yollarını düşünürken kendi derdini anlatmaya başladı. "Su'nun duvarlarını yavaş yavaş aşıyorum." diyerek gülüm-

sediğinde Bora gözlerini açarak ona baktı. Koray devam etti. "Sen inanmasan da âşk diye bir şey var kardeşim ve ben çok fena âşık oldum"

Bora sesini çıkarmazken Koray gözlerini tavana dikip "Şu an beni ondan ayırdığın için ağzını burnunu dağıtmak istesem de bu ayrılığın bize de iyi geleceğini düşündüğümden bu uçaktayım. Sadece onu düşünüyor, ne yaptığını hayal ediyorum. Ben yokken ona ve bebeğimize bir şey olacak diye endişeleniyorum." dedikten sonra bakışalarını Bora'ya çevirdi.

"Oğlum ben baba oluyorum. Lan düşünsene..." diyerek sırıttığında Bora da gülümseyerek "Tebrik ederim kardeşim." dedi.

Koray teşekkür ederken gözlerini tekrar tavana dikti. "Ben hayatımda ilk kez bu kadar çok sevdim Bora. Su'ya olan hislerimin yanında Jess'e olan duygularım resmen sönmüş bir balon gibi. Galiba o yüzdende Su beni bırakmasın diye her şeyi yapıyorum."

Derin bir nefes aldıktan sonra "Jess bana kazık attığında kahrolurken aynı şeyi Su'nun yaptığını düşününce..." diyerek kafasını iki yana sallayıp "...ölmek istiyorum" dedi.

"Bu yüzden beni sevmesi için her şeyi yapmaya hazırım."

Koray gözlerini tekrar arkadaşına çevirdiğinde Bora dalgın gözlerle "Nasıl anlıyorsun?" diye sodu.

"Neyi?" diyen Koray koltuğunda dikleşip öne doğru eğildi. Bora bakışlarını arkadaşından kaçırırken "Ona olan hislerini anlatıyorsun ya. Onları nasıl anlıyorsun?" dedi.

Koray genç adama güldü. "Anlaman için âlim olmana gerek yok ki dostum. Değişen kalp ritmin sana her şeyi anlatıyor." dediğinde Bora sessizliğe gömüldü. Koray da onu rahat bırakmak için sesini çıkarmazken Bora konuşmaya başladığında uyumak üzereydi.

"Eva aklımı darma duman ediyor. Bazen o kadar saf olabiliyor ki ona inanamıyorum, bazende fazla zeki. Duygularını saklama gereği duymaması benim ne yapacağımı şaşırmama neden oluyor. Bana sürekli hislerini yansıtan mavi gözleriyle baktıkça kendimi suçlu hissediyorum. Onu hak etmiyorum. Ama onu hak etmemem onu istememe engel olmuyor. Çok bencilim. Ona istediğini veremeyeceğimi bile bile onu kendimden uzaklaştırmıyorum. Uzaklaştıramıyorum."

Bora susarak bakışlarını Koray'a çevirdiğinde genç adam ilk defa arkadaşını bu kadar çaresiz gördü. "Bencillik olduğunu bile bile beni sevmekten vazgeçmesin istiyorum kardeşim, söylesene bana bu ne boktan

bir iş." diyen Bora'ya cevap vermekte zorlandı Koray. Onun Eva'ya âşık olduğunu çok iyi biliyordu ama bunu şimdi Bora'ya söylemek uçaktan paraşütsüz atlamak gibi bir şeydi.

Koray genç adama cevap vermek yerine "Bu yüzden mi kaçıyorsun? Onsuz olup, olamayacağını denemek için" dedi. Arkadaşını yıllardır çok iyi tanımıştı Bora kafasını sallayarak onayladığında tahmininin doğru olduğunu gördü.

Oflayarak gözlerini tavana dikti. "Kaç bakalım kardeşim kaç. Ama bu işin dönüşü kötü olacak benden söylemesi." dediğinde Bora'nın sessizliği aynı şeyi düşündüklerini doğrular nitelikteydi.

***

Koray, Bora'nın peşinden otelden otele gezerken vaktin nasıl geçtiğini anlamıyordu ama boşluk bulduğu her dakika Su'yu arayarak hasret gideriyordu. Günler hızla geçerken içindeki yangın her geçen gün büyüdü. Akşamları Su'yu görüntülü arayarak onu ve evdekileri görürken alıştığı kokusunu içine çekememek genç adamı perişan ediyordu.

Bora ve otelde tanıştıkları bir iş adamıyla yemek yerken Bora ani bir kararla "Yarın dönüyoruz." dediğinde Koray yemeğinden kafasını kaldırarak "Vallaha mı?" dedi.

Bora gülerek kafasıyla onaylayınca Koray "Yaşa be Patron!" dedi sevinçle. Genç adamın bu hali yanlarındaki Kerem Bey'in dikkatini çektiğinde adam "Buraları pek sevmediniz galiba?" dedi.

Koray aldığı haberin sevinciyle gülümsüyordu. "Sevmemek demeyelim de ailemi özledim diyelim."

"Öyle mi evli olduğunuzu bilmiyordum..." diyen Kerem Bey onun parmağını işaret ederek "...yüzüğünüz olmayınca" dedi. Koray onun sözleriyle evlilik yüzüğünün olması gereken yere baktı. Jess'den boşanıp yüzüğü içki parası için bozdurduktan sonra bir daha yüzük takmayacağına yemin etmişti ama şimdi Su'yu düşününce bir yüzüğü olmadığına üzüldü. Su'nun da yüzüğü olmadığı kafasına dank ederken ne kadar büyük bir hata yaptığını anladı. Kızı resmen aç kurtlar arasında açık hedef haline getirmişti. Oysa yüzüğü olsa en başta o bardaki Kerem denen it ondan uzak durabilirdi. Ama Su evliliklerini bile gizlerken yüzük alsa takar mıydı?

Kafasını iki yana sallayarak düşüncelerini dağıtırken Kerem Bey'e "Siz evli misiniz?" diye sordu. Gülümseyen Kerem Bey "Evliyim ama

sakın yüzüğümü sorma, bende bilmiyorum nerede?" dediğinde Koray kendini gülümsemeye zorladı. Adamın her hareketinden, yemeğe oturduklarından beri her kadını süzmesinde çapkın olduğu anlamıştı Koray. Kendiside bir zamanlar çapkın olsada evli olduğu halde çapkınlık yapan hem cinslerinden nefret ederdi. Böyle adamlar ona Jess'i beceren yakın arkadaşı Tom'u hatırlatıyordu.

Bora lafı değiştirerek "Kerem Bey gerçekten otel işine girmeyi düşünüyor musunuz?" dedi.

Adam ona dönerken omuz silkti. "Neden olmasın? İnşaat işinden sıkıldım artık, yeni yapacağınız yatırıma ortak olabilirim" dediğinde Koray adamın bu tavrından zengin bebesi olduğunu anlamıştı. Her istediğini istediği zaman elde eden, sıkıldı mı yaptığı işten çok çabuk vazgeçme lüksü bulunan biri olduğu belliydi.

Bora içkisinden bir yudum aldı. "Anlıyorum. O zaman yolunuz bizim o tarafa düşerse detayları konuşmak isterim." dediğinde Kerem Bey gülerek "Yolumun sizin o tarafa düşeceği kesin. Eşim orada emlak işiyle ilgilenmeye başladı beni de peşinden sürüklüyor. Açıkçası sizin yeni yatırımınıza ortak olmak istememin bir sebebide bu." dedi.

Yemekleri bittiğinden Bora ile Koray ayağa kalktı. "O zaman en kısa zaman da sizinle görüşmek isterim." diyerek adama elini uzattı Bora, Kerem Bey "Bir yurt dışı seyahatim var ondan sonra kapınızdayım." diyerek gülüp onun elini sıktıktan sonra Koray'a da elini uzatıp vedalaştı.

Adamın yanından ayrılır ayrılmaz Koray, Bora'ya "Bu zengin bebesiyle gerçekten iş yapacak mısın?" diye sordu.

Kravatını gevşeten Bora "Tekstilin ne olacağı belli değil. Şirketin sıcak paraya ihtiyacı var, bunuda bu zengin bebesi sağlayabilir." diyerek cevap verdi.

"Yine de bu adamı hiç gözüm tutmadı." diye homurdanan Koray'a "Daha imzayı atmadık Koray, sadece konuşacağız." dedi Bora. İkisi de dinlenmek için odalarına çekilirken Koray hemen Su'yu aramıştı ama ona eve döneceğini söylemedi. Çünkü sürpriz yapmak istiyordu.

***

Koray telefonu kapattıktan sonra günlerdir içindeki şüphelerle çıldırmanın eşiğine gelen Su daha fazla dayanamayarak ezberindeki numarayı aradı. Kalbi korkuyla hızlanırken telefon bir süre çaldıktan sonra yabancı

dil konuşan bir kadın çıktı. Su ne diyeceğini bilemeyerek "Me-merhaba." dedi. İçinden *'Hah salak seni çok da anlar.'* diye geçirirken karşıdaki kişi hemen Türkçe "Merhaba." dediğinde Su şaşkınlıkla "Kimsiniz?" diye sordu.

Kadın "Beni siz aradınız, siz kimsiniz?" derken Su onun bazı harflerde dilinin dönmediğini fark etmişti ama yinede çok güzel Türkçe konuşuyordu.

"Ben, Koray'ın eşiyim onu aramıştınız." diyen Su ne yaptığını düşünme fırsatı bulamadan konuşmuştu.

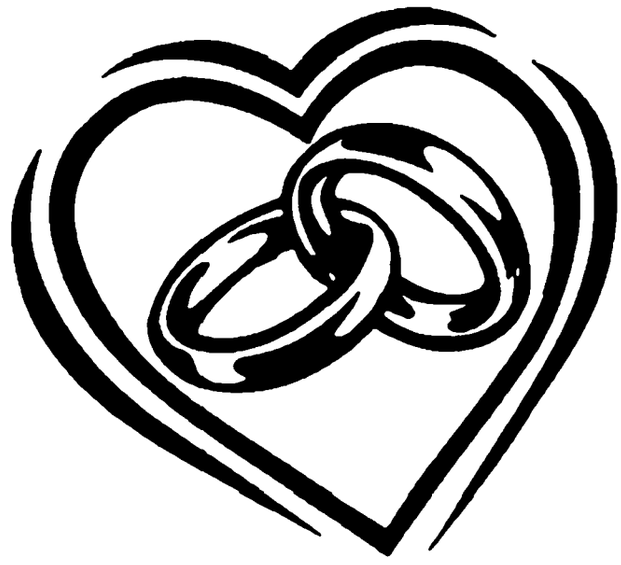
Karşıdaki ses kesildiğinde Su sadece kadının nefes alış verişini duyuyordu. Boğulacakmış gibi nefes alan kadına "İyi misiniz?" dedi. Kadın "Sen yalan söylüyor olmalısın Koray'ın eşi benim." dediğinde Su'nun nefesi kesildi.

Kulağındaki kadın "Koray ile ayrılmış olsak bile o hâlâ beni seviyor biliyorum." dediğinde Su ciğerlerine derin bir nefes çekmiş onun Koray'ın eski karısı olduğunu anlamıştı. Koray ona daha önce bir kere evlendiğini ima etmişti.

Kadına "Ne istiyorsun?" diye tıslarken kadın "Benim olanı." dediğinde Su çıldırmıştı.

"Kusura bakma ama Koray ile ayrıldığınızı kendi ağzınla söylemedin mi?" Su sessiz ama öfkeli ses tonuyla bunları söylerken kadın "Yarın buluş benimle her şeyi anlatayım." deyince Su hemen "Tamam." dedi. Bu kadın iyi bir dersi hak ediyordu.

Jess ona kaldığı otelin ismini söylediğinde Su, Koray'ın sürekli kaldığı otelde kalmasının rastlantı olmasını umdu. Telefonu kapatıp odasına giderek Efe'nin yanına uzanırken sabaha kadar gözüne uyku girmemişti.

BÖLÜM 26

Su hazırlanıp Efe ile Gülden Hanım'a veda ettikten sonra Jess ile buluşmak için otele doğru yola çıktı. Direk otele gitmemek için Koray'ın adamını alışveriş merkezine yönlendirirken adamı orada atlatarak taksiyle otele geçti.

Otelin bahçedeki kafeteryasında buluşmak için sözleştiklerinde Su, kadını tanımadığı için etrafına bakındı ama kim olabileceğini tahmin edemedi.

Jess ise tam girişe bakan bir yere oturduğu için Su'nun geldiğini anında görmüştü. Kısa boylu kadını baştan ayağa süzerken *'Benden sonra bunu mu buldun Koray?'* diyerek burun kıvırdı. Su'nun onu aradığının bilincinde bir süre bekledikten sonra ayağa kalkarak yerini belli edercesine el salladı.

Su'nun iri gözleri kısılarak karşısındaki melez güzeline baktı. Ağzının içinde bir küfür savurdu. Kadın resmen yürüyen afetti. Su ona yaklaştıkça uzun boyunu ince belini ve dolgun basenlerini daha net görebildi. Kadın bildiğin doksan altmış doksandı yahu. Üstelik boyu bir seksenin üzerindeydi. Giydiği topuklular onu daha uzun yaparken Su yanında pamuk prensesin cüceleri gibi kalmıştı.

Kadın "Merhaba ben Jessica." diyerek elini uzattığında Su onun eline küçümser bir bakış attı. Kadının karşısındaki sandalyeye oturup "Seni dinliyorum." dedi.

Jess hafif bir gülme sesi çıkartarak Su'nun karşısına otururken "Ne içersin?" diye sordu.

Su kadının bu tavırlarından sıkılırken bir elini masaya koyup öne

eğildi. "Bana bak ben buraya boş sohbet etmeye, gelmedim ne istiyorsun çabuk söyle. İşim gücüm var benim."

Jess artık kahkaha atarken kafasını iki yana salladı. "Anlamıyorum Koray senin neyine ilgi duydu, boş vaktinde karşısına çıkmış olmalısın." dediğinde Su elini sinirle sıkmış ayağa kalkmıştı. "Anlatacağın bir şey yok değil mi? Amacın ortalık bulandırmaktan başka bir şey değil. Kabahat buraya gelende." diyerek arkasını dönmüş gidiyordu ki Jess "Koray bu akşam döndüğünde görüşeceğiz." dedi.

Su duyduklarıyla kadına döndü. "Ne saçmalıyorsun sen Koray daha dönmeyecek, dönecek olsa haberim olurdu."

Jess bu sabah Koray'a attığı mesajı açarken telefonu Su'ya uzatarak mesajı okumasını sağlamıştı. Jess Koray'a '***Görüşmemiz lazım oteldeyim ben Jess.***' derken Koray yarım saat sonra '**Şehir dışındayım ama bu akşam dönüyorum, döndüğümde görüşürüz.**' yazmıştı. Titreyen ellerinde tuttuğu telefonla Su kalktığı yere geri çökerken "Ne istiyorsun?" dedi.

Jess'in yüzünde ukala bir gülümseme oluşurken "Tabii ki Koray'ı." dedi.

"Anlamıyorum, ayrılmışsanız neden onu isteyesin?" diyen Su'nun sözleri Jess'in suratının asılmasına sebep oldu. "Ben hata yaptım, onu kaybettim ama geri kazanacağım. Koray ile ben çok büyük bir aşk ile evlendik. Beni gördüğünde eminim bana nasıl âşık olduğunu hatırlayacaktır."

Su gözlerini masaya indirirken "Ne yaptın?" dediğinde Jess "Anlamadım?" dedi.

Kafasını kaldırıp Jess'in gözlerine bakarken "Onu kaybedecek ne hata yaptın?" diyerek sorusunu yeniledi. Jess gergince omuz silkerek "Sadece ufak bir yanlış anlaşılmaydı." dedi.

Su onun kaçamak cevabıyla gözlerini kısarak karşısındaki kadını süzdü. Yıllardır barda çalışmasının bir getirisi varsa o da çoğu insanı çözebilmekti. Her çeşit insanla karşılaşırken kimin yalan söylediğini, kimin bir şey gizlediğini çok iyi anlayabiliyordu. Bu kadın hem yalan söylüyor hem de bir şey gizliyordu.

"Yalan söylüyorsun." diye tısladığında Jess'de ona doğru eğilerek "Sen bizim hakkımızda ne biliyorsun ki yalan söylediğimi iddia ediyorsun." dedi sinirli bir sesle.

Yüzüne rahat bir gülümseme oturtarak arkasına yaslanırken "Ama ben sana anlatayım bizi." diyerek Koray ile tanışıp evlenmelerini anlattı.

"Koray ile tanıştığımızda ikimizde çok gençtik, ilk görüşte aşktı bizimkisi. Kısa süreliğine ordudaki ülkenize gelecek olan askerlere dilinizi öğretmek için görevlendirilmiştim." dediğinde Su onun Türkçe'sinin nasıl bu kadar güzel olduğunu anlamıştı.

"Orduda verilen partide tanışmıştık. Etrafımdaki yüzlerce yakışıklı askere rağmen aralarından sadece onu beğenmiş kalbim bir tek onun için çarpmıştı. Tabii Koray da benden farksız değildi. Kısa sürede birbirimize doyamayacağımızı anladığımızda görkemli bir düğünle evlendik." dedi üstüne basa basa. Su'nun boş parmağını süzerken "Hayatımda gördüğüm en güzel tektaş ile bana evlilik teklifi etmişti." dedi.

O anlattıkça Su onun yaşadıklarını kendi yaşadıklarıyla karşılaştırmadan duramadı ve git gide anlattıklarının altında ezildi. Onlarınki ne aşk evliliğiydi ne görkemli bir düğünleri vardı ne de güzel bir tektaşı. Bunları düşünmek Su'nun boğazındaki yumruyu büyütürken Jess "Onu hamile kalarak kandırdığını biliyorum." dediğinde Su'nun yüzündeki tüm kan çekilmişti.

Boş gözlerle Jess'e bakarken kadın "Hamile olduğunu ve bu yüzden Koray'ın seninle evlendiğini biliyorum, küçük piçini de..." demişti ki Su daha fazla dayanamayarak Jess'in yakasına yapışarak onu masaya çekti. Bir eliyle masadan destek alıp diğeriyle kadının yakasına yapışmıştı. "Bana bak amacın ne bilmiyorum ama seni son kez uyarıyorum. Ne bir daha kocamın adını ağzına al ne de oğluma laf söylemeye kalk. Uyarımı dikkate almazsan yemin ederim seni gebertirim." diyerek onu geri iterek arkasını dönüp meraklı bakışların altında otelden ayrıldı.

Jess ise onun üstünde istediği etkiyi bıraktığının bilincinde ukalaca gülümsemekteydi. Amerika'da Tom ile yaşadıkları birliktelik ikisinin de sonu olmuştu. Koray onu terk ettikten sonra Tom'a artık özgür olduğunu söylemiş, adam ise karısından boşanacağının sözünü vererek yıllarca Jess'i oyalamıştı. Tom, aşırı kumar düşkünlüğü sayesinde Jess'in birikimini bitirdiğinde kadın yaptığı hatanın farkına varmıştı. Yıllar sonra Jess, Tom'dan kurtulmaya çalıştığında her şey için çok geçti. Karısı onun kumar borcu olduğunu ve Jess ile ilişki yaşadığını öğrenenince Tom'a tekmeyi basmıştı. Aynı şeyi Jess'de yapmaya kalktığında bir gece kapısına belinde silahlı bir adam dayanmıştı. Tom çoktan kaçıp gitmişti. Mafyadan aldığı borçların sorumlusu olarak de Jess'i göstermişti. Jess'e parayı getirmesi için bir yıl vermişlerdi. E kolay değildi. Üç milyon doları öyle ha deyince bulamazdı.

Verdikleri süre dolmak üzereyken son çare olarak Jess, Koray'ı bulmuştu. Adamlar her yerde peşinden gelirken Koray'ı da onlar sayesinde bulmuştu. Adamlar Koray hakkında birçok bilgiye ulaşırken paralarını karşılayacak kadar zengin olduğunu da biliyorlardı.

Su'nun aklına kurt düşmüştü şimdi sıra planını uygulamak için Koray'ın dönmesine gelmişti.

Koray ile Bora ise Eva'nın hazırladığı defileye yetişmek için oteldeki son işlerini de halledip uçağın kalkış saatine yetişmişlerdi. Koray iki haftadır hasret kaldığı Su'ya kavuşacağı için heyecanlıydı ama aynı zamanda Jess derdinden de kurtulması gerekiyordu. Su evdeyken telefonunu getirdiğinde arayan numaranın Jess'e ait olduğu ortaya çıkınca Koray ne yapacağına karar veremedi. Hiç yüzüne bakmadan defolup gitmesini sağlamak ile yıllar öncesinin intikamını almak arasında kalmıştı. En sonunda onunla son kez yüzleşip defolup gitmesini söylemeye karar verirken akşamki defileden sonra Jess ile buluşacaktı.

Koray'ın evdeki hesabı çarşıya uymamıştı. Defilede yangın çıkmış, Koray'ın tüm planları iptal olmuştu. Yangın ve sonrasında çıkan olaylarla uğraşmaktan yorgun düşünce tek isteği eve gidip Su'ya sarılmak olmuştu. Jess ile olan karşılaşmasını başka bir zamana bırakacaktı.

Yorgun bir şekilde eve geldiğinde sabah olmak üzereydi. Hemen üstünü değiştirip Su'nun yatak odasına geçerek Efe ile yatan karısının arkasına uzandı. Yüzünü saçlarına gömüp çok özlediği yasemin kokusunu doya doya içine çekti. Rahatlayarak uykuya gözlerini yumduğunda daha Su ile hasret gideremeden Bora'nın telefonuyla tekrar ayağa dikilmişti.

Çalan telefonun sesiyle gözlerini açmadan telefona uzanırken Su'da uyanmış arkasında yatan Koray'ı görmüştü. Koray telefonu bir iki defa uğraşmasından sonra alarak cevaplarken karşıdan Bora'nın sert sesini duyduğunda gözlerini açarak doğruldu.

Su ise onun yanında olduğuna inanmakta zorlanıyordu. Gözlerini kırpıştırarak yattığı yerden Koray'a baktı. Koray telefonu kapattığında ona döndü. Genç adam oflayarak Su'ya doğru uzanıp dudaklarını öptü. Geri çekildiğinde "Şimdi seninle hasret gidermek vardı ama gitmem gerekiyor." diyerek yataktan kalktı.

Su, Jess'in dediklerini hatırlayarak saate baktı. "Bu saatte nereye gidiyorsun? Hem daha yeni geldin." dediğinde Koray eğilip tekrar genç kadını öptü. Daha fazlası için yalvaran vücuduna engel olarak geri çekildi.

"Bora Bey azmış, gidip ateşini söndürmem gerekiyor." dedikten sonra Su'ya göz kırpıp "Bir iki saate gelirim" diyerek odadan çıkmıştı. Su genç adamın arkasından kafa karışıklığıyla baktı. Koray'ın yalan söyleyip söylemediğini merak etti. Üstelik kurduğu cümle de çok anlamsızdı.

Su yatağa tekrar uzansa da uyku tutmuyordu. Saatlerce sağa sola dönmekten sıkılarak yataktan kalkıp aşağıya indi. Henüz Gülden Hanım'ın bile uyanmadığını görünce kendini oyalamak için kahvaltı hazırlamaya başladı. Hem Koray hemen gelirse kahvaltı hazır olurdu. Mutfağa gelen Gülden Hanım Su'nun hazırladığı kahvaltıyı görünce "Ooo hayırdır kızım ordu mu geliyor kahvaltıya?" dedi.

Su kızarttığı patateslerin başından arkasına dönüp gülümseyerek bakarken "Günaydın abla Koray geldi de onun için hazırlıyorum." dedi.

"Ay hadi gözün aydın." diyen Gülden Hanım sofranın başına geçip otururken "Hazır masaya da oturmak ayrı bir güzelmiş." dedi.

"Aşk olsun abla sanki hiç hazırlamıyormuşum gibi." diyerek ona sitem eden Su kızarmış patatesleri masaya bırakmıştı.

"Takılıyorum sana kızım." diyen Gülden Hanım'a gülümseyen Su "Ben Efe'yi uyandırayım çıkmışken de Koray'ı arayayım." diyerek odasına gitti.

Efe'nin yüzüne öpücükler kondurarak uyandırdıktan sonra Efe ile aşağıya inerken Koray'ı aramıştı. Çalan telefona Koray cevap vermezken Su içindeki endişeyi büyütmemek için kötü şeyler düşünmek istemiyordu. Dünden beri çok düşünmüştü o kadının söylediklerine inanmayacaktı.

Mutfağa girdiğinde "Cevap vermiyor biz yiyelim." diyerek kahvaltılarını yapmaya başlamışlardı. Su'nun gözleri sürekli telefona kayarken kahvaltısını ağır ağır yapmıştı, Koray'dan hâlâ ses yoktu. Koray için masayı bir saat kaldırmadı ama artık gelmeyeceğini anladığında masayı topladı.

Salona geçip oğluyla çizgi film izlerken telefonu çaldığında Koray sanarak hemen açmıştı ama arayan Jessdi.

"Alo..." dediğinde karşıdan bir süre ses gelmezken "Seni çok özledim Koray." diyen Jess'in sesini duymuştu. "Bende seni özledim Jessica." diyen Koray'ın sesini duyduğunda ise yüzü bembeyaz olmuş, telefon kapanınca konuşmanın geri kalanını duymamıştı.

Sinirden gözü dönen Su hemen odasına koştu. Arkasından "Ne oldu?" diyen Gülden Hanım'ı bile duymadı. Hemen üstünü değiştiren kadın on-

ların nerede olabileceğini bilmezken ilk olarak otelden başlamaya karar verdi.

Gülden Hanım'a "Ben çıkıyorum." diyerek kendini dışarı attığında karşısında Özkan'ı bulmuştu. Su adama "Beni hemen Tamer Bey'in oteline götür." dediğinde Özkan "Hangisine efendim." deyince Su "Koray'ın sürekli kaldığına." dedi.

Özkan onun sinirli konuşmasından ters giden bir şeylerin olduğunu anladığında soru sormadan söyleneni yapmıştı. Sabah Bora ile Eva'nın nikahından sonra Koray onu buraya göndermişti ama kendisinin nereye gittiğini bilmiyordu Özkan. Şimdi Su otele gitmek istediğine göre Koray Bey oradadır diye düşünüyordu ama genç kadının neden sinirli olduğunu çözemiyordu.

Otele geldiklerinde Su hemen inerek resepsiyona doğru koştu. Resepsiyondaki kıza "Jessica adında bir müşteriniz var hangi odada kalıyor?" diyerek sorduğunda kız o'na "Soyadı nedir efendim?" deyince "Bilmiyorum kaç tane Jessica vardır ki burada." dedi.

"Şu an turist müşterimiz çok efendim soyadı lazım." diyen kıza öfkeden gözlerinden şimşekler çıkarak bakarken "Koray Bey'in tanıdığı." dediğinde kız Koray'ın adını duyunca "Ah siz Koray Bey'in eski odasındaki hanımefendiden bahsediyorsunuz." dedi.

Su sinirle gözlerini kapatıp açarken "Kaçıncı kat, kaç numara?" dediğinde kız "Beşinci kat beş bin bir numara." der demez koşarak asansöre gitmişti.

Asansörü beklerken odaya gittiğinde karşılaşacağı manzaraya hazırlıklı olup olmadığını düşünüyordu. Nasıl bir manzara ile karşılaşacağını düşünürken midesi bulandığında kafasını iki yana sallayarak görüntüleri gönderdi. Bu sefer sessiz kalmayacak Koray'ın da o kadının da burnundan getirecekti.

Arkasından gelen Özkan "Su Hanım yardım edebileceğim bir şey var mı?" dediğinde Su ona sinirle dönerek "Evet benim için patronunu döver misin?" dedi.

Adamın kaşları şaşkınlıkla havaya kalkarken "Neden efendim?" deyince Su "Çünkü hak etti." diye homurdanarak gelen asansöre bindi. Özkan'da onunla asansöre binecekken Su ne ile karşılaşacağını bilmediğinden "Sen burada kal!" dedi. Daha fazla kişiye rezil olmaya gerek yoktu.

Özkan onu dinleyerek lobide bekledi. Su odanın kapısına gelmiş si-

nirle elleri yumruk olurken *'Eğer bunu bana yaptıysan seni gebertirim Koray!'* diyerek kapıyı yumruklamaya başlamıştı.

Bir süre kapıyı yumruklarken kapı birden açıldığında tökezleyerek içeri girdi. Kapıyı açan Koray "Su?" diye ona şaşkınlıkla bakarken öfkeden kızarmış gözleriyle genç adama bakan Su "Evet Su." diyerek onu itip "Nerede o?" diyerek odaya tamamen girmişti.

Karşıdaki yatakta iç çamaşırlarıyla oturan Jess genç kadına sırıtarak el salladı. "Burada tatlım." dediğinde Su onun saçını başını yolmak için hareket etti. Koray, Su'yu belinden yakalayarak geri çekti.

Su'yu kendine çevirip "Ne işin var senin burada?" derken Su ona tokat atarak "Asıl senin ne işin var burada?" diye bağırdı. Gözleri sulanmıştı. Koray'ın yaptığına hâlâ inanamazken karşılaştığı manzara her şeyi ortaya döküyordu. Koray neyin içine düştüğünü bir türlü anlamazken Su'nun buraya nasıl neden geldiğini anlamıyordu.

"Ah çok tatlısınız ama benim vaktim azaldı." diyen Jess dikkatleri üstüne çekti. O tarafa baktıklarında elinde silahla ayağa kalkmış Jess'i gördüler. Koray ani bir hareketle Su'yu arkasına alırken "Sen ne yapıyorsun?" dedi.

"Seni tekrar elde edeceğimi sandım ama..." dedikten sonra silahıyla Koray'ın kolunun arkasından bakmaya çalışan Su'yu gösterdi. "...o'na ne kadar âşık olduğun belli. Ben de planımı değiştirdim." Kadının sözleriyle Su'nun ağzı açık kaldı. Çok kötü bir tuzağa düştüğünü o an anlamıştı.

"Ne saçmalıyorsun Jessica?" diye tıslayan Koray'a karşılık kahkaha atan Jess "Eskiden bana hep Jess derdin, tam adımı hiç sevmezdin." dedi.

Koray "Sabrımı zorluyorsun." diye bağırdı. Genç adamın öfkeli sesiyle Su yerinde sıçradı.

"Şöyleki Koray seni tekrar elde edemeyeceğimi anladığımda bir plan yapmam gerekiyordu ve o planda senin minik karını içeriyordu. Kendisi çok çabuk oyuna geldiği için ona teşekkür ediyorum. Beni fazla uğraştırmadı."

Koray'ın sinirden tüm bedeni gerilirken Su'nun minik ellerinin sırtında titrediğini hissediyordu. Su kadının söyledikleriyle yaptığı hatanın farkına varırken tam olarak ne olduğunu anlamamıştı. Tamam aldatılmamıştı ama bu silah nereden çıkmıştı bu kadının amacı neydi.

"Ne istiyorsun?" diyen Koray'a cevap arkalarından gelmişti. İngilizce "Paramızı istiyoruz." diyen adama dönen Koray silahlı iki kişiyle karşı-

laştı. Koray onlara "Ne parası?" diye sorduğunda onu Jess yanıtladı. "Onlara borcum var. Aslında benim de değil, Tom'un borcu ama benim üstüme kaldı. Bende bu parayı nereden bulabilirim diye düşündüm ve aklıma sen geldin."

Onun sanki çok normal bir şeymiş gibi anlattıklarıyla Koray öfkeden deliye dönmüştü. Jessica'yı ve adamları görecek şekilde yan dururken Su'yu hâlâ arkasında tutuyordu. Jessica'nın söyledikleriyle "Sen beni ne sanıyorsun? İkiniz beni arkamdan vurduğunuz halde bir de size para mı vereceğim?" diye öfkeyle bağırdı. Silahlı adam "Ona değil bize vereceksin." dediğinde Koray kıpkırmızı olmuş yüzüyle adama dönüp "Sen kimin çöplüğünde öttüğünün farkında mısın? Seni gebertmemem için yalvarmadan önce ülkeyi terk etsen iyi olur." dedi.

Adam ona ukala bir gülümseme sundu. "Silah benim elimdeyken ve senin kaybedecek çok şeyin varken bana kafa tutman komik." dediğinde Koray refleksle kolunu arkasındaki Su'nun önüne siper etmişti. Adam açık açık onu Su ile tehdit ediyordu.

Su yabancı dil konuşulanlardan hiçbir şey anlamazken neler olduğunu merak ediyordu. Koray'ın arkasından titreyen sesiyle "Neler oluyor Koray?" dediğinde Koray "Elinin körü oluyor Su!" diye bağırdı. Onun kızgın sesiyle Su dudağını ısırırken ağzını açmamasının kendi lehine olduğunu fark etti.

Koray adamlara bakarak "Ne kadar istiyorsunuz?" dediğinde adam sırıtarak "Akıllı çocuk." dedikten sonra "Üç milyon dolar." dedi. Koray "Çüş devenin nalı!" diyerek Türkçe küfürlerini ardı ardına sıraladı.

Sinirle Jess'e dönüp "Seninle tanıştığım güne lanet olsun." dediğinde Jess'in yüzü hüzünle dalgalandı. "Benim de başım belada Koray. Tom her şeyi üstüme attı gitti. İyilikle isteseydim vermezdin, hatta değil para vermek beni görmek bile istemezdin. Üzgünüm."

Koray hiç çekinmeden "Bencil orospu!" diye bağırdığında Su ne kadar büyük bir hata yaptığını bir kez daha anladı. Koray bu kadından nefret ediyordu. Nasıl olurda kadının lafların inanarak onu aldatabileceğini düşünmüştü. Şimdi bulundukları durum onun yüzündendi. Ama gelmeseydi bu silahlı adamlarla Koray yalnız kalırdı o daha kötüydü. Bilmiyordu ki amaç onu oraya getirip Koray'ı çaresiz bırakmaktı.

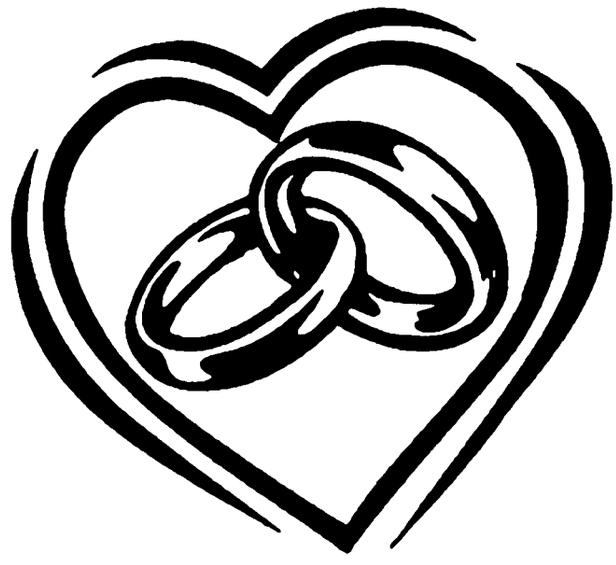
Koray adamlara dönerek "Dediğiniz miktar çok yüksek zamana ihtiyacım var." dediğinde adam, "Banka hesaplarında bu miktarın iki katı var."

dedi. Koray onların her şeyi araştırdığını anladı. "Evet var ama bu kadar yüklü bir miktarı banka bana hemen ayarlayamaz."

Vakit kazanıp karşısındaki düşmanını öğrenmeye çalışıyordu. Bir iki gün verirlerse adamlarını bunların üstlerine salabilirdi.

"Sana yarın akşama kadar süre, parayı sana göndereceğim hesap numarasına akşama kadar çıkarki ailen hayatta kalsın." diyen adam yanındakiyle içeri ilerlerken "Şimdi güzel karını da al git." diyerek silahıyla kapıyı işaret etti. Koray, Su'nun bileğini tutup adamların diğer tarafına çekerken gözünü adamlardan ayırmadan hızlı adımlarla çıktı odadan.

Sinirden gözü öyle bir dönmüştü ki her nefes alıp verdiğinde hava dişlerinin arasından tıslayarak çıkıyordu. Koridorda Su'yu bileğinden çekerek ilerlerken asansöre geldiklerinde sinirden düğmeyi yumrukluyordu. Sonunda aklını kullanmaya karar veren Su ise onun ne kadar sinirli olduğunun bilincinde sesini çıkartmıyordu. Neler düşünerek gelmiş ne halde çıkıyordu buradan. Gelirken öfkeyle yanan gözleri şimdi ürkekçe titriyordu.

BÖLÜM 27

Eva ile Bora'nın nikahı kıyıldıktan sonra Koray dün gece yangın olayından dolayı gidemediği Jess ile olan buluşmasını hatırlamıştı. Bu işi erkenden de halledip evine gitmek istediğinden Jess'i aramış ne söyleyecekse söylemesini istemişti. Jess onu otele çağırdığında Koray önce gitmek istemese de kimseye görünmeden ondan kurtulabilmesi için gitmesi gerektiğini düşündü.

Otele geldiğinde onun eski odasında kaldığını öğrenince tüm bunların tesadüf olmadığını anladı. Jess buraya bir şeyler planlayarak gelmişti ama bu kadar aşağılık bir planı olabileceğini tahmin edememişti. Kapıyı çaldığında "Seni çok özledim Koray." diyen kadına iğrenerek bakarken "Bende seni özledim Jessica demek isterdim ama hiç özlemedim." dediğinde Jessica şuh bir kahkaha atarak onu içeri aldı. Koray, Jessica'nın arkasında tuttuğu telefonundan Su'yu aradığından habersizdi. Jessica, genç adamı içeri alırken Su'nun konuşmanın belli bir kısmını duyduğundan emin olduktan sonra telefonu kapatmıştı.

Koray onun davranışlarını midesi bulanarak izlerken "Ne istiyorsun çabuk söyle, seni daha fazla görmeye katlanamıyorum." dedi.

Jessica kollarını genç adamın boynuna doladı. "Eskiden benim için ölüyordun sevgilim." dediğinde Koray onun kollarını sertçe tutup Jess'i iterek kendinden uzaklaştırdı. "Sakın bana dokunma, şu an kafana bir tane sıkmadığıma dua et."

Genç adamın taşkın öfkesi karşısında Jess, üzgün bir ifadeyle konuşmaya devam etti. "Koray yaptığım hata yüzünden nasıl pişman oldum anlatamam, biliyorum hayatımın en büyük hatasıydı" dediğinde Koray sı-

kılarak "Ne istiyorsun Jessica onu söyle, yıllar sonra ne için karşımdasın." dedi.

"Yapma ama Koray bir avukat ile boşanma dilekçesini yollamışsın, karşıma bile çıkmadın. Açıklama yapmama izin vermedin."

Koray, genç kadının söyledikleriyle sinirden kıpkırmızı kesildi. "Sen neyin açıklamasından bahsediyorsun lan en yakın arkadaşımla boynuzladın beni." diye tükürükler saçarak haykırdı.

Jess cevap vermeden üstündekileri çıkarmaya başladığında Koray "Ne yapıyorsun, giy şunları." diye bağırdı. Jess üstünü çıkarmaya devam ederek "Sana kendimi affettirmeme izin ver." dedi.

Koray karşısındaki kadının daha ne kadar alçalacağını düşünürken "Git kendini Tom'a becert Jessica. Şimdi bana ne istediğini söyle yoksa ben gidiyorum." dediğinde Jess iç çamaşırlarıyla kalmış onun karşısına geçmişti. "Beni arzuladığını biliyorum. Her zaman arzuladın." derken zaman kazanmaya çalışıyordu.

Koray genç kadının daha fazla konuşmasını istemiyordu. Sinirlerine hâkim olamayarak boğazına yapışarak sıktı. "Ben daha önce senin gibi karaktersiz bir kadın tanımadım. Yaptığın şeye rağmen yüzüme nasıl bakabildiğini merak ederken, bir de seni arzulayacağımı mı düşünüyorsun?" diyerek genç kadını geri doğru fırlattı.

Jess tökezleyerek yatağa düşerken Koray "Hayatımda Su olmasaydı sırf sana haddini bildirmek için seni becerir, sonra da bir orospu gibi bırakıp giderdim ama artık senden intikam bile almak istemiyorum." diye bağırdı. Tam arkasını dönüp kapıya gitmiştiki kapı çalmaya başladı. Kapıyı açtığında Su'nun öfkeli gözleriyle karşılaşmıştı. Onlar tartışmaya başlarken Jess yastığının altına sakladığı silahını alarak onlara doğrultmuş, her şey daha çok karışmıştı.

Koray ve Su, aşağıya indiklerinde lobideki Özkan'ı gören Koray çıkışa ilerlerken adamı yanına çağırdı. Arabasını getirmelerini beklerken Özkan'a "Jessica burada bir boka bulaşmış bulaştığı adamları bize musallat etti. Kim olduklarını bana hemen bul?" dedi.

Koray'ın arabası önlerine geldiğinde Özkan "Tamam efendim." diyerek kendi arabasına ilerledi. Koray hâlâ sımsıkı bileğine yapıştığı Su'yu yolcu kapısını açarak içeri fırlattı. İçinden taşan öfkeye daha fazla katlanamazken yolcu kapısını kapattığında arabanın tavanına yumruklarını geçirerek tekmelemeye başladı. O kadar sinirliydiki nerede olduğunun, ne

yaptığının farkında bile değildi. Onun yumruklarının sesiyle Özkan arkasına dönerken Koray'ın öfke nöbeti geçirdiğini fark ederek yanına yaklaşıyorduki, genç adam arabanın tavanına geçirdiği bir iki yumruktan sonra elleriyle kafasını kavrayarak geri çekilip sakinleşmişti.

İçeride oturan Su ise Koray'ın arabaya yaptığı darbelerle sallanan arabanın içinde ağlamaya başlamış *'Allah'ım yarım et!'* diye yalvarıyordu. Koray arabaya vurdukça gözlerini kapatıp genç adamın sakinleşmesini diliyordu.

Sonunda öfkesinin bir kısmını atan Koray'ın içindeki kırgınlıkları kalbine bir bıçak gibi batıyordu. Arabanın önünden dolanıp şoför koltuğuna geçtiğinde Su'nun ağladığını görünce hırsını alamayarak direksiyonu da yumruklayıp "Lanet olsun Su!" diye bağırdı. Su hiç sesini çıkarmadan koltuğuna sinerken Koray arabayı yola çıkartarak son sürat eve doğru sürdü. Yolda "Oraya ne için geldin ha?" diye bağırdığında Su ses çıkarmazken Koray "Cevap ver!" diye bağırdı. Su yine cevap vermeyerek ağlamaya devam ederken eve geldiklerinde Koray arabayı bahçe yoluna park edip araçtan inmeden "Ben söyleyeyim, beni onunla basmak için geldin!" dedi.

Sinirle kapıyı açıp inerken aynı sinirle Su'nun kapısını açmış bileğine yapışarak onu eve doğru çekmeye başlamıştı. Kapıyı anahtarıyla açtıktan sonra hızla merdivenlere yönelirken arkalarından seslenen Efe onların halini görerek olduğu yerde kalmıştı. Arkasından gelen Gülden Hanım'a "Nene anni ağlıyo" dedi.

Gülden Hanım "Hadi biz bahçede top oynayalım." diyerek çocuğu bahçeye çıkardı.

Koray, Su'yu çekiştirerek üst kata çıkartıp koridorun sonundaki odaya götürdü. Cebindeki anahtarı çıkartarak kapıyı açıp genç kadını içeri itti.

Arkasına geçip omuzlarından kavrayarak odanın içine ilerletirken "Evet Su seni aldatmayı düşündüm. Hem de beni en yakın arkadaşım ile boynuzlayan kadın ile..." dedi.

Su "Koray!" derken Koray onu sarsarak "Bak bu yatak odasını da onun için hazırladım." dedikten sonra yatağın yanındaki beşiği göstererek "O da onunla yapacağım çocuklar için." dedi.

Su karşısındaki kocaman yatağa ve yanındaki beşiğe bakarken hıçkırarak ağlamaya başlamıştı.

Koray onu kendisine çevirip sarsarken "Ağlama, neden ağlıyorsun ha neden?" diye bağırdı. Su ağlamamak için kendini sıkarken Koray'ın göz-

lerinden akan yaşları gördüğünde kollarını kaldırarak ona sarılmak istedi ama genç adım geri kaçtı.

Koray, genç kadına serbest bırakıp geriye çekildi. "Tüm silah arkadaşlarımı gözlerimin önünde kaybettim. Aylarca gördüğüm tedavi sonucu evime döndüğümde sevdiğimi sandığım kadını en yakın arkadaşımla, kendi yatağımda sevişirken gördüm ama hiçbiri bu kadar koymadı be Su!"

Koray eliyle kendi göğsünü dürterken "Ben sana bedenimi, ruhumu adamışken senin gözlerinde o güvensizliği gördüm ya en çok bu koydu." diyerek arkasını dönüp odadan çıkarken Su "Koray çok korktum, beni terk etmenden çok korktum!" diye bağırdı.

Koray, karısına doğru dönerken "Sence ben hiç korkmadım mı Su?" dedikten sonra ona doğru bir adım atarak "Bir daha evlenmeyeceğime yemin etmişken senin hakkında hiçbir şey bilmeden kendimi seninle evli buldum, sence ben hiç korkmadım mı? Tekrar aynı kazığı yemekten korkmadım mı? Korktum. Ama neydi biliyor musun? Sana sonuna kadar güvenmiştim, senin bana güvenmediğin kadar ben sana güvendim." dedi ve arkasını dönerek onu odada yalnız bıraktı.

Su hıçkırıklara boğularak arkasındaki yatağa çökerken bu sefer kendi hatası yüzünden yara alan aşkına ağladı. Ne dese ne yapsa Koray sonuna kadar haklıydı.

Evden çıkan Koray, sinir ve üzüntüyle yanağından akan gözyaşını kuruladıktan sonra derin bir nefes aldı. Yan bahçeden gelen Efe'nin sesine doğru ilerlediğinde Gülden Hanım ile oynayan çocuğu gördü. Onların yanına yüzüne takındığı gülümsemeyle giderken Gülden Hanım genç adamı gördüğünde yüzündeki ifadeyi fark ederek "İyi misin oğlum?" diye sordu.

Gülümseyen Koray "İyiyim abla senden ricam Su'ya bir baksana ben Efe ile oynarım." dedi. Gülden Hanım soru sormadan hemen eve girmişti. Efe ile bir süre oynayan Koray kafasını dağıtırken Tamer Bey aradığında "Efendim." diyerek cevapladı telefonu.

"Koray hemen Eva ile Bora'yı al buraya getir." diyen Tamer Bey'in sesi sert ve endişeliydi. "Ne oldu yine?" diyen Koray'a "Haberleri aç görürsün." diyerek cevap verdi Tamer Bey.

Koray, Efe'yi de alarak içeri geçerken hemen televizyonu açarak bir haber kanalı buldu. Gördükleriyle bir siktir çekerken kucağındaki Efe elini ağzına vurarak "Koyay ayıp." dedi. Koray oğlana "Özür dilerim ufaklık." diyerek onu yere bırakıp dikkatle haberleri izledi. Eva ve Tamer Bey ile

ilgili tüm sırlar ortaya dökülürken yangını Angel'ın çıkardığını da öğrenmişlerdi. Koray "Kahretsin!" diyerek arkasını dönüğünde onunla haberleri izleyen Su ile Gülden Hanım'ı gördü. "Benim çıkmam lazım." diyerek yanlarından geçip çıkışa ilerledi.

Eva ile Bora'nın evine geldiğinde kendi dertlerini içine atıp her zaman yaptığı neşeli maskesini yüzüne taktı. Yeni evli çifti rahatsız etmek istemesede dışarıda kıyamet koparken onların her şeyden bi haber olması iyi değildi. Er ya da geç öğreneceklerdi. Kapıda bekleyen adamlarından birine "Dışarıdaki kalabalığı dağıtmaya çalış." diyerek içeri girdi. Şimdiden evin önünde bir gazeteci ordusu toplanmıştı.

Koray eve girdiğinde direk üst kata çıkarken kapıyı yumruklayarak onları uyandırdı. Aşağıya indiğinde çok geçmeden Bora yanına gelirken televizyondan çıkan haberleri ona izletmişti. Eva'nın orada olduğunu fark etmeden haberleri izlerlerken haber bittiğinde genç kadının merdivende olduğunu gördüler. Bora'nın endişeyle Eva'ya koşuşunu ve onu rahatlatmak için söylediklerin dinlerken Koray gülümsüyordu. Bora artık Eva için her şeyi yapardı. Malikâneye gitmeleri gerektiğini söyleyerek oradan ayrıldıktan sonrası hızla geçip gitmişti.

Koray onların sorunlarıyla ilgilenirken kendi derdini unutmuştu. Ta ki Özkan arayarak adamların kim olduğunu söyleyene kadar... Koray, Jess'in Amerika'nın en büyük mafya babalarından birine bulaştığını öğrendiğinde parayı vermekten başka çaresinin olmadığını da biliyordu. Artık çamur ona da bulaşmıştı, istediklerini yapmazsa Jessica'yı, kendisini ve ailesini yok edeceklerinden emindi.

Koray bankada onların istedikleri kadar parasının olduğunu biliyordu. Ancak ülkeye döndüğünden bu yana Amerika'daki müşterileri sözleşmelerini iptal ederken, bankadaki parayı verirse çalışanlarının maaşlarını nasıl ödeyecekti. Sağlam bir hesap yaması gerekiyordu.

Bora ve Eva'nın sorunlarıyla uğraştıktan sonra eve gittiğinde ayakları Su'nun odasına yöneldi. Genç kadının Efe ile uyumasını bir süre izledikten sonra kendi odasına geçti. Bütün gün yaşananların yorgunluğu üstüne çökerken uyuması çok da zor olmamıştı.

Koray'ın geldiğini fark eden Su, gözünü açmayarak uyanık olduğunu belli etmedi. Genç adam gittikten bir süre sonra yatağından kalktı. Çok büyük bir hata yapmıştı ama kendini affettirecekti. Onunla aynı yatağı paylaştıktan sonra Su'nun gözüne Koraysız uyku girmezken Efe'yi kucaklaya-

rak karşı odaya geçti. Yerinden kaldırılmasının etkisiyle Efe kıpırdansa da uyanmamıştı. Önce Efe'yi yatırdıktan sonra Efe ile Koray'ın arasına uzanırken Efe'yi kendine çekerek sıkıca sarıldı. Arkasındaki Koray'ın sıcaklığını hissetse de ona dokunmadan yatıyordu. Keşke Koray da beni sarsa diye düşünürken Koray'ın ağır kolu beline dolandığında minnetle "Teşekkür ederim." diye fısıldadı. Onun uyanık olduğunu sanmıştı ama arkasındaki derin soluklar hiç değişmeyince Koray'ın uykuda olduğunu anladı.

Sabah Koray gözlerini açtığında bir an gece Su'nun yanında uyuyup kaldığını sandı ama kafasını kaldırıp odadaki dağınıklığı gördüğünde kendi odasında olduğunu anladı. Tekrar kolunun altında yatan minik kadına bakarken gülümsese de kırgınlığını hatırlayarak yataktan kalkmıştı. Üstünü giyip hemen aşağıya inerek arabasından dizüstü bilgisayarını alıp salondaki masaya oturmuştu. Mutfaktan güzel kokular gelmediğine göre Gülden Hanım da hâlâ uyuyordu.

Koray bilgisayarını açıp banka hesaplarına ve yatırımlarına girerken akşama kadar bu parayı nereden temin edeceğini düşündü. Evet, hesabında fazlasıyla parası vardı ama şirketin aylık dönüşümünü sağlaması için bu paraya ihtiyacı vardı. Amerika da gecenin bir yarısı olmasına aldırmadan telefonunu çıkartıp şirketinin muhasebecisini ararken uykulu bir şekilde telefonu cevaplayan adama "Şirketin bütün mali tablolarını bana hemen e-posta at." dedi.

Karşıdan "Koray Bey?" diye hayretle konuşan adama "Anladın mı?" dediğinde adam "Anladım efendim." der demez telefonu kapatmıştı. Maili beklerken Bora ile ortak olduğu işleri gözden geçirdi. Elden çıkartabileceği hisselerin listesini yaparken arkasından sırtına konan bir el ile kalemi havada kalmış yanına bırakılan tepsiye bakmıştı.

Su "Aç olmalısın?" diyerek Koray'ın üstünde tost ve meyve suyu bulunan tepsiyi bırakırken genç adamın yanındaki sandalyeye oturdu. Koray "Sağ ol." diyerek yaptığı işe geri dönerken, daha doğrusu dönmeye çalışırken Su elini onun koluna koyarak "Özür dilerim Koray." dedi.

Koray kolunu çekti. "Işim var Su, aklımı dağıtma." dediğinde Su "Tamam." diyerek ayağa kalktı. Genç adamın arkasından geçerken eğilip yanağına öpücük koyarak "Çok üzgün, çok pişman olduğumu bil." dedi.

Su yanından uzaklaşırken Koray'ın içinden bir ses gitmesine izin verme yanında tut dedi ama diğer ses tüm kırgınlığıyla onu susturmuştu. Sana güvenmeyen bir kadını ne kadar yanında tutabilirsin diyordu.

Kafasını iki yana sallayarak yaptığı işe geri dönerken telefonu çaldığında muhasebecinin aradığını görerek hemen açtı. Adam "Gönderdim efendim." dediğinde "Tamam, teşekkür ederim." diyerek kapattı telefonu.

Hemen maili açarken gönderilen mali tablolardan bankadaki hesabına dokunmaması gerektiğini anlamıştı, buraya geldikten sonra çoğu müşterisi ona tepki göstererek sözleşmelerini fes etmişti. Elindeki para uğradığı zararı karşılamaya ve şirketi döndürmeye anca yeterdi. Bir an önce ya şirketi buraya taşımalıydı ya da devretmeliydi. Ama o zaman Bora'nın koruma olayını nasıl yapacaktı. Başını iki elinin arasına alarak oflarken yanında duran tepsiyi önüne çekerek yemeye başladı. Karşısındaki tablolara öldürecekmiş gibi bakarken bir çıkar yol arıyordu.

Başındaki belayı defetmek için Bora ile ortak olduğu güneydeki otelin hisselerini ona satabilirdi. Bora'ya onca derdinin arasında bunu ona nasıl söyleyecekti. Bilgisayarın saatine baktığında iki saattir bunlarla uğraştığını gördü. Zaman hızla geçiyordu ve Koray'ın elinde hâlâ bir şey yoktu.

Su'nun getirdiği kahvaltıyı bitirdikten sonra, ajandası ve bilgisayarını kapatarak çantaya yerleştirdi. Burada oturmakla sorunu çözülmeyecekti, gidip para bulması gerekiyordu.

Koray evden çıkarken Su onu üzgün gözlerle izledi. Yaptığı hatayı nasıl telafi edeceğini bilemiyordu. Jess'in onları tuzağa düşürdüğünün farkındaydı ama başlarına nasıl bir dert açtığını tam olarak bilmiyordu. Oteldeki adamlar tehlikeli adamlardı orası kesindi ama Koray'dan ne istemişlerdi onu bilmiyordu.

Odasından çıkan Gülden Hanım "Günaydın kızım." dediğinde Su asık suratıyla "Günaydın abla." diye ağzının içinde geveledi. Onun asık suratını ve dün olanları hatırlayan Gülden Hanım daha fazla dayanamayarak merak ettiklerini dile getirdi.

"Ne oldu yine Su? Neden aranız bozuk? Tam düzelmeye başladılar diyorum seviniyorum, sonra bir bakıyorum her şey başladığı günden daha beter olmuş. Neyi paylaşamadınız yine kızım?"

Gülden Hanım'ın sözleriyle genç kadının omuzları çökmüş, mutfağa doğru giderken "Gel abla sana bir çay koyayım da bu salağa biraz akıl ver. Çünkü her şeyi elime yüzüme bulaştırdım." dedi.

Su ona da tost hazırlayıp demlediği çaydan doldurarak yanına oturduğunda yaptıklarını anlattı. Yaşananların kısa özetini bitirdiğinde Gülden Hanım, "İyi halt yemişsin kızım!" dedi.

Onun kızmasıyla kafasını yerden kaldırmayan Su, "Abla anladık yedik bir halt, asıl sen söyle nasıl temizleyeceğim?" dediğinde, Gülden Hanım "Kusura bakma ama nasıl batırdıysan öyle temizle? O çocuk senin için neler yaptı? Sen hangi akılla ondan şüphe edersin kızım?" diye kızdı.

Su, Gülden Hanım'ın söylediklerine daha fazla dayanmayınca oturduğu yerden kalktı. Efe'ye bakma bahanesiyle mutfaktan kaçtı. Evet hepsi haklıydı, Su bu sefer fena çuvallamıştı.

***

Koray ise kafasında bir sürü sorunla şirkete gittiğinde Bora ortalarda yoktu. Tamer Bey'in odasında olduğunu öğrendi. Şu an için Bora'dan bir şey isteyemezdi ama Tamer Bey belki ona yardımcı olabilirdi.

Tamer Bey'in odasının kapısını çalarak içeriden cevap bekledi. "Gel!" sesini duyduğunda kapıyı açarak "Müsait misiniz?" diye sordu. Tamer Bey "Gel Koray, gel." diyerek genç adamı içeri davet etti.

Koray onun önündeki koltuğa geçip oturdu. Tamer Bey önündeki dosyalara elini vurup "Bu haberler her şeyi alt üst etti." dedi.

Koray tahmin ederek "Tekstil mi?" dediğinde Tamer Bey kafasını sallayarak "Kaypak alıcıların hepsi vazgeçti." diye homurdandı.

Koray işlerin iyi gitmediğini anladığında kendi derdini nasıl söyleyeceğini şaşırmıştı. Adamın şirketi zor durumdayken benim hisselerimi al nasıl denir?

Tamer Bey onun sıkıntılı yüz ifadesine bakarken "Senin neyin var?" dediğinde Koray, adamın gözlerine bakarak "Paraya ihtiyacım var." dedi.

Tamer Bey'in kafası karıştı. "Nasıl yani?" dediğinde Koray sıkıntıyla nefesini verip "Eski karım Amerika da bir mafyaya bulaşmış, adamlara üç milyon dolar borcu varmış. Türkiye'ye gelerek adamları da peşinden getirmiş ve parayı benden istiyorlar. Ha bir de beni Su ile tehdit ediyorlar." dedi. Bir nefeste tüm olayı özetlemişti.

Tamer Bey'in kaşları çatılıp yüzü kararırken "Kime bulaşmış, isim söyle bana." diyerek telefonu eline almıştı.

"Ben araştırdım efendim parayı vermekten başka çarem yok adamlar pislik." diyen Koray'a "İsim söyle Koray!" diye bağırdığında Koray "James Shay." dedi.

Tamer Bey "Şerefsiz!" diye homurdandıktan sonra saat farkını düşün-

meden telefonundan bir numara tuşladı. Karşı taraf cevapladığında Tamer Bey, "Merhaba James." dediğinde Koray hayretler içinde kalmıştı. Bu adamın tanımadığı var mıydı?

Tamer Bey sert sesiyle "Duydum ki oğlumdan para istiyormuşsun." dediğinde Koray ondan oğlu olarak bahsetmesiyle gururlandı. Tamer Bey'in yüce gönlüne bu kez kendisi için şahitlik ediyordu.

James şaşkınca "Senin bir oğlun olduğunu bilmiyordum Tamer." dediğinde Tamer Bey "Manevi oğlum James, Koray Şahin." dedi.

Karşıdan ses kesilirken "Senin adamlar araştırmayı iyi yapamamış, Koray benim oğlum ona yapılan bir hatayı bana yapılmış sayarım." dediğinde James "Bir dakika Tamer." diyerek yanındaki biriyle konuşmasının bitmesini bekledi.

Bir süre sonra James yanındaki adama bağırarak küfrederken telefona dönerek "Üzgünüm Tamer benim haberim yoktu, bize borcu olan adamın sevgilisi senin oğlanın eski karısıymış. Kaltak parayı bulamadı, bizimkilere eski kocasının zengin olduğunu söyleyince onlarda oraya gelmiş haberim yoktu inan." dedi.

Tamer Bey "Oğlumu ailesiyle tehdit etmiş seninkiler James. Söylesene bana artık masum insanların canını alacak kadar düştün mü?" dediğinde James "Bilmiyordum Tamer." dedi tekrar.

"Bu seferlik yaptığın hatayı hoş karşılıyorum James, bana can borcun olduğunu unutma. Can borcunu en sevdiğinin canıyla alırım."

"Özür dilerim Tamer emin olabilirsin ki buna sebep olanlar cezasını çekecek."

Tamer Bey "Bekle!" diyerek onu bekletirken Koray'a "Artık senin bir alakan kalmadı ama o kadını kurtarmak istiyor musun?" dediğinde Koray Jess'in ona yaptıklarının cezasını çekeceğini düşündü ama bu düşünceyi hemen attı kafasından. "Belasını kendi bulsun benimle bir ilgisi olmasın." dediğinde Tamer Bey kafasını onaylarcasına sallayarak "James kızı da azat et borcu kapanmış say." dedi.

"Bunu benden isteme Tamer, o orospu beni sana karşı küçük düşürmesinin cezasını çekecek."

"Aramızdaki bağı o kadın bilmiyordu ama adamların biliyordu James, eğer suçlu arıyorsan cezasını adamlarına kes. Kızı rahat bırakacaksın dedim. Ha derdin paraysa gerçek borcun ne kadar olduğunu söyle bana."

James ağzının içinde "Bir milyon dolar." dediğinde Tamer Bey "Pa-

rayı hesabına geçiriyorum, bu konuda burada kapanıyor." diyerek telefonu kapattı.

Tamer Bey uzun süren bir telefon görüşmesinin ardından sorunu hallettiğinde Koray'ın ağzı açık kalmıştı. Telefonu kapatıp Koray'a "Artık seni rahatsız edemezler rahat olabilirsin." dediğinde Koray sevinçle ayağa fırlamış, Tamer Bey'in yanına giderek elini öpmüştü. "Allah razı olsun Tamer Bey size nasıl teşekkür etsem az."

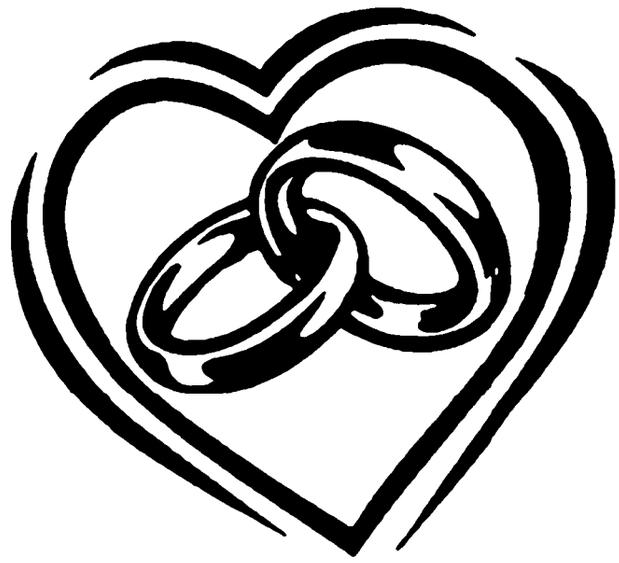
Tamer Bey onun omzuna vurdu. "Önemli değil oğlum küçük bir yardımın lafımı olur, hadi git artık işinin başına." dediğinde Koray geri çekilip sevinçle kapıya ilerlemişti ki arkasına dönerek "Ne kadar istedi?" diye sordu.

Tamer Bey eliyle onu kışkışlarken "Sen boş ver onu git işini yap." dediğinde Koray "Tamer Bey bunu kabul edemem." dedi.

Tamer Bey "Koray beni çileden çıkartma bir yıl bedava korumalık yaparsın olur biter. Şimdi çık dışarı" diye bağırdı.

Koray sırıtıp "Ha o olur işte." diyerek odadan çıkmıştı. Üstünden büyük bir yük kalkarken telefonundan Jess'i aradı. Jess açar açmaz "Pisliğini temizledim, bir daha seni görmek istemiyorum anladın mı? Defol git!" diyerek telefonu kapatırken eve gitmek için asansöre binip otoparka indi.

Jess ise konuşmasına dahi fırsat vermeyen Koray'ın telefonuna sinirlensede ona teşekkür etmesi gerektiğini düşünerek daha önce adresini öğrendiği evine gitmek için yola çıkmıştı.

BÖLÜM 28

Koray arabayla evin önüne yaklaştığında araç yoluna sapmıştı ki taksiden inen Jess'i gördü. Sinirden gözü dönerek arabayı çalışır durumda bırakıp el frenini çekerek araçtan indi. "Ne işin var senin burada?" diye kükreyerek Jess'in üstüne yürümeye başladı. Genç adamın sesiyle bahçedeki korumalar onlara yaklaşınca Koray "Bizi yalnız bırakın!" dedi.

Adamlar geriye dönerken Jess'in koluna yapışan Koray "İstediğini almadın mı, daha neyin peşindesin sen?" diye tısladı.

Jess kolunu ondan kurtarmaya çalışarak "Koray canımı yakıyorsun." dediğinde Koray onu sertçe itip "Defol git seni bir daha görmek istemiyorum dediğimde gayet ciddiydim. Bu sana son uyarım bir daha karşıma çıkarsan o adamların yapmadığını kendim yapacağım." dedi.

Jess, Koray'ın karşısına geçti. "Sakin olur musun?" dediğinde Koray'ın eli havalanmış ancak indirememişti. Dişlerinin arasından "Elimde kalmadan defol git!" diye tısladı.

Havaya kalkan eli yumruk olurken Jess korkuyla elinin arkasına sinmişti. Onun vurmayacağını anladığında Koray'dan uzaklaşarak "Sadece özür dilemek ve teşekkür etmek istemiştim." dedi. O sıra saçından geriye doğru çekilmesiyle çığlık attı.

Evren ile işten ayrılacağını konuşmak için evden çıkan Su, açık olan bahçe kapısından Koray ile Jess'i gördüğünde çıldırmıştı. Koray'a yaptığı onca şeyden sonra karşılarına çıkmasına zaten sinirliydi onu bir de kapılarında görmesi tüm sinirlerini ayağa kaldırmıştı.

Koray elini kaldırdığında Su bir an ona vuracağını sandı ama Koray

elini geri indirince "Sen vuramazsan ben çok güzel vururum" diye homurdanarak koşup Jess'in arkasından saçlarına yapışmıştı.

Jess'in saçından çekip "Senin benim evimin önünde ne işin var?" diye bağırırken kadını kendine çevirerek yüzüne tokat attı. Neye uğradığını şaşıran Jess daha karşılık veremeden Su karnına yumruk atıp onu yere düşürdü. Üstüne oturarak art arda tokatlarını indirmeye başlamıştı.

O kadar sinirliydi ki altında çığlık çığlığa bağıran kadını öldürebilirdi. Şaşkınlık içinde Su'yu izleyen Koray ise korumalardan birinin "Efendim müdahale etmeyecek misiniz?" demesiyle kendine geldi.

Şaşkınlığından kurtulunca Su'yu belinden tutarak Jess'in üstünden aldı. Su onun kollarından kurtulmak için çırpınırken "Koray bırak, geberteceğim bu orospuyu bırak." diye bağırıyordu.

Koray genç kadını evin bahçesine sokarken "Sakin ol." dedi. Arkasında Jess'i yerden kaldıran adama "Havaalanına götür, ülkeyi terk ettiğinden emin ol." dedikten sonra kucağına aldığı Su ile eve doğru ilerlemeye başladı. Genç kadın, "Koray bırak, onun yüzünden neler geldi başına bırak geberteyim şunu." diye bağırarak çırpınıyordu.

Koray zile basıp Gülden Hanım'ın kapıyı açmasını beklerken "Su sakin ol." dedi. Su onun sesindeki sertlikle çırpınmayı keserken kapı açılmış Koray onu kucağından indirerek içeriye itmişti. "Ne oldu yine?" diyen Gülden Hanım'a "Su Hanım kedilere özendi." diye cevap veren Koray, Su'ya dönerek "Sen hamile olduğunu unutup nasıl böyle bir şey yaparsın. Hadi orada sana vursaydı." diye bağırdı.

Su suçlu çocuklar gibi kafasını eğip elleriyle oynarken "Sen sana yaptıklarını anlattıktan sonra kendimi tutamadım. Yaptığı onca şeye rağmen karşına çıkması tam bir yüzsüzlük." dedi.

Koray onun haline gülse mi ağlasa mı bilemedi. "Bir daha bebeğimizi riske atacak bir hareket yaptığını görürsem kötü olur Su."

Daha fazla kalbini kırmak istemeyen Koray, genç kadının yanından geçip odaya çıkmak için merdivenlere ilerledi. Su "Evren ile konuşmaya gidiyorum, benimle gelir misin?" dediğinde olduğu yerde kaldı.

Yavaşça arkasını dönerken "Ne konuşacaksın?" diye sorduğunda Su "İşten ayrılmam gerektiğini." diye cevap verdi.

Genç adam "Bunu tek başına da konuşabilirsin. Yanında gelirsem büyük sırrın ortaya çıkar." diyerek sitem ettiğinde Su, "Zaten Evren neden

diye sorduğunda bir cevap vermem gerekiyor." dedi onun anlamasını bekleyerek.

Koray ellerini iki yana açıp "Yani?" dediğinde Su "Of Koray evlendiğimizi söyleyeceğim işte, sende gelirsen daha kolay olur." diye bağırdı.

Koray onun bu tatlı haline gülmek istese de hemen yelkenleri suya indirmek istemediğinden "Gizlemek isteyen sendin açıklamasını da kendin yap." dedi.

Genç adamın cevabı Su'nun omuzlarının düşmesine sebep oldu. Kafasını da eğip "Tamam." diye mırıldanarak arkasını dönüp kapıdan çıktı. Ağlamak için sulanan gözlerini durdurmaya çalışırken burnu sızladı, onun sızısı bir iki damla yaşın düşmesine sebep olmuştu. Ayakları yavaş yavaş bahçe yolunda ilerlerken *'Bunların hepsini hak ettin salak.'* diyerek kendini azarladı.

Kafasını kaldırıp etrafına baktığında korumalardan kimseyi göremezken bahçe kapısından çıkarak taksi bulmak için caddeye doğru yürümeye başladı. Dalgınca yürürken de kendi kendine saydırıyordu. *'Sen ne diye elin orospusuna inanırsın ki salak. Hayır, inandığın yetmedi bir de Koray'ı tehlikeye attın.'* derken kafasına vurarak *'Aptalsın... aptal.'* diyordu. Jess'in kapılarına geldiğini hatırlarken *'Ay bir de hiç utanmadan çıkmış buraya gelmiş ya!'* diyerek sol yumruğunu sağ avucuna vurup *'Ah Koray ah,* bıraksaydında hıncımı alsaydım pis fahişeden.' diye homurdandı.

Dalgınlığından etrafına bakmazken tam karşıya geçmek için adımını atmıştı ki önünde duran arabaya çarpıyordu. "Höst lan geri zekalı, adamın önüne böyle çıkılır mı?" diye bağırırken kafasını eğip aşağıya baktığında içeride sırıtan Koray'ı gördü.

"Aa Koray!" diye şaşkınca kendisine bakan Su'nun haline kahkaha atmamak için dudağını ısıran Koray "Atla hadi." dedi.

Su gözlerini kırpıştırdıktan sonra gülümseyerek kapıyı açıp içeri girmişti. "Şey hani gelmeyecektin." derken Koray'a merakla bakıyordu.

Yoldan gözünü ayırmayan Koray ise omuz silkti. "Eğlenceyi kaçırmak istemedim. Söylediğinde Evren'in yüzünün alacağı ifadeyi çok merak ediyorum." derken *'O* sırık oğlanın *da yüzünün ifadesini merak ediyorum.'* diye düşündü.

"Hımm." diyen Su ise sessiz kalarak önüne dönmüştü. Koray genç kadının sessiz kalıp durgunlaşmasına göz ucuyla bakarken gülümsedi. *'Biraz sürün bakalım Erkek Fatma.'* diye içinden geçirdi.

Kulübe geldiklerinde ikisi de yavaşça arabadan indi. Az sonra itiraf edecekleriyle Su'nun kalbi hızlandı. Yine heyecandan soğuk soğuk ter dökmeye başlarken yanında yürüyen Koray'a kafasını kaldırıp bakarken "Elini tutabilir miyim?" diye sordu.

Koray onun bu uysal tavırlarına şaşırsa da elini uzattığında Su'nun minik eli avucunun içine kayınca genç kadının titrediğini fark etti. Su heyecanlanmış ondan destek alıyordu. Koray bu küçük şeyle bile mutlu olurken el ele içeri girdiklerinde onları önce bardakları kurulayan Kerem gördü. İkisine bakıp birleşen ellerini gördükten sonra elindeki bardağı düşürünce bar taburesinde oturan Evren, önce gence bakmış onun şaşkınca arkasında bir yere baktığını görünce omzunun üstünden geriye bakmıştı.

Koray ile Su'nun onlara yaklaştığını görünce Evren taburede döndü. Birleşen ellerine baktığında iki kaşı birden havaya kalkarken sırıtmaya başladı.

Evren'in "Sonunda beee!" diye bağrışı boş kulübün içinde yankılanırken Su da onun tepkisiyle biraz olsun rahatlamıştı. Koray'da Evren gibi sırıtırken "Senin yüzünü bile güldürebildiysek biz olmuşuz." dediğinde genç adam kafasını iki yana sallayarak "Hatırlatma." dedi.

Evren'in yanına geldiklerinde Koray, genç adamın karşısındaki tabureye Su'yu oturttu. Kolunu da sahiplenici bir şekilde omzuna atıp tek kaşını kaldırarak hâlâ donmuş bir şekilde onlara bakan Kerem'e baktı.

Evren "Ee sonunda birliktesiniz yani?" dediğinde Su, genç adamın her şeyi önceden tahmin etmiş olmasına şaşırdı. Kendilerini bu kadar belli mi etmişlerdi. Koray, Evren'e dönerek "Bizden önce seni tebrik etmek lazım damat." diyerek onun alyansını gösterdi.

Evren diğer eliyle alyansı kapattı. "Sağ olasın." dedikten sonra ilgiyi tekrar onlara kaydırarak "Artık anlatacak mısınız? Aşkınızı nasıl kabul ettiniz?" dedi.

Koray kolunun altındaki minik kadına baktı. Karısını biraz daha uğraştırmak için "Su anlatsın." dedi. Su "Iı şey..." diyerek ellerine bakıp kafasını kaldırdı. Evren'e bakıp tekrar ellerine bakıyordu ama hâlâ olduğu yerde donmuş olan Kerem'den gözlerini özellikle kaçırıyordu. Koray ise tam aksine direk Kerem'e bakıyordu.

Evren "Su söyle artık." dediğinde Su göğsünü şişiren derin bir nefes aldı. "Biz evlendik." dedi ve Evren, Kerem gibi dona kalmıştı. Şaşkılığı ilk atan Kerem, "Ne?" diye bağırdı. Onun sesiyle Su'nun kafası gence döndü.

Yani dercesine omuz silktiğinde, Koray "Aslında yaklaşık bir aydır da evliyiz." dedi.

Bunun üstüne Evren'in bile tükürüğü boğazına kaçmış öksürmeye başlamıştı. Su "İki aylık hamileyim." dediğinde Evren "Yavaş gelin lan!" diyerek göğsünü tuttu. Son haberden sonra daha fazla orada duramayan Kerem, tezgâhın arkasından çıkıp hızla çıkışa gitti. Evren öksürükleri arasında "Kızım ben neyse de çocuğun hayalleri böyle pat diye yıkılır mı?" dedi.

"O da olmayacak hayaller kurmasaydı." diyen Koray ise halinden oldukça memnundu.

Biraz kendine gelen Evren, ikisine dikkatle baktı. "Az önce söylediklerinizin hiçbiri eşek şakası değildi değil mi? Yani bunlar anca eşek şakası olabilir de." dediğinde Su "Daha bitmedi." dedi.

Evren bir elini öne uzatıp ona karşı siper alırken diğeriyle göğsünü tuttu. "Yoo hayır, daha fazlasına kalbim dayanmaz Su. Koray gay filan dersen burada kalpten giderim." deyince Koray onun kafasına bir tane patlatıp "Yumuş olsam çocuğu nasıl yapacağım lan?" dedi.

Su ise ikisine kıkırdarken aklına Efe gelince ciddileşerek "Benim bir tane de üç yaşında oğlum var." dedi.

Evren'in gözleri şimdi dışına fırlamıştı. "Kızım hangi ara üç yaşında çocuk yaptınız lan?" dediğinde Su ona burukça gülümseyerek "Efe'nin babası Koray değil." dedi.

Evren kafasını onaylarcasına sallarken "Anlıyorum, bana biraz izin verin ben şu öğrendikleri bir sindireyim." dedi.

Evren duyduklarının şokunu üstünden atmaya çalışırken Koray, Su'nun yüzündeki endişeli ifadeyi görerek eliyle omzunu sıktı. Bu hareket Su'nun kafasını kaldırmasına sebep olurken Koray ile göz göze geldiğinde genç kadın dayanamayarak dudaklarına küçük bir buse kondurmak için uzandı.

Amacı dudaklarına değip geri çekilmekti ama iki haftalık hasret ile kavrulan Koray dudağına değen ve onu kora çeviren dudaklarla kendinden geçti.

Evren karşısında şapır şupur öpüşen çifti izlerken gülmemek için kendini zor tutuyordu. Koray, Su'nun boynunu tutup kendine çektiğinde *'Bunlar nerede olduklarını unuttular.'* diye düşünerek tekrar öksürük krizine girdi.

Su, Evren'in sesini duyunca utanarak geri çekilmek istedi. Koray kansının ensesindeki elini sıkarak onun kaçmasına engel oldu. İstediği kadar tadına vardıktan sonra Su'yu serbest bıraktı.

Geri çekildikten sonra "Bir huzur ver lan!" diyerek Evren'e döndü. Genç adam kafasını iki yana sallayarak "Lan, gidin evinizde bulun huzurunuzu." dediğinde jetonu düşmüştü.

Parmağıyla Koray'ı gösterirken "Sen o yüzden bahçeli ev arıyordun, siz o zaman evlenmiştiniz." diyerek parçaları birleştirdiğinde Koray "Hele şükür anladın kaç köşeli oğlum?" dedi.

Evren ile olan karşılaşmaları beklediği kadar kötü geçmeyince Su rahatlamıştı. Dışarı çıktıklarında arabaya doğru ilerlerken Su kulübün yan tarafında duvara yaslanmış duran Kerem'i gördü. Koray ilerlemeye devam ederken genç kadın onun kolunu çekerek "Bana biraz izin verir misin?" diyerek Kerem'i göstermişti.

Koray, genç kadına ve Kerem'e baktıktan sonra "Ben arabada bekliyorum." diyerek Su'nun elini bırakarak arabaya gitti. Su hemen arkasını dönüp Kerem'e doğru gitmeye başladığında Kerem kafasını kaldırmış ve genç kadını görmüştü. Hemen doğrulup eliyle yüzünü kurularken Su karşısına dikilmişti.

Su, ona kafasını yana yatırarak baktı. "Yapma ama Kerem. Bu gözyaşları benim için olamaz" dediğinde Kerem gülmeye çalışarak "Senin için olduğunu kim söyledi?" dedi ama pek inandırıcı olamadı.

Su ona gülümseyerek bakarken "Sen karşıma çıktığın gün dahi ben kalbimi çoktan Koray'a kaptırmıştım." dediğinde Kerem "Biliyorum, yani sizi bir arada gören herkes bunu anlayabilir." dedi.

"Bir gün karşına benden çok daha iyi ve güzel bir kız çıkacak. Bugünleri hatırladığında güleceksin."

Kerem onun sözleriyle gülerken "Bence sen teselli verme." dediğinde Su yüzünü buruşturarak "Bu konuda hiç iyi değilim değil mi?" dedi.

Kerem kahkaha atarak gülerken elini ona uzattı. "Kendine iyi bak Su." dediğinde Su uzattığı eli sıkarak "Sende..." demiştiki Kerem onu kendine çekip sıkıca sarılırken elleri havada kaldı. Ne yapacağını şaşıran Su donup kalırken Kerem onu sıkıca sarıp saçlarına öpücük kondurduktan sonra "Hoşça kal hırçın kız." diyerek bırakıp kulübe doğru ilerlemişti.

Neye uğradığını şaşıran Su olduğu yerde biraz durduktan sonra arka-

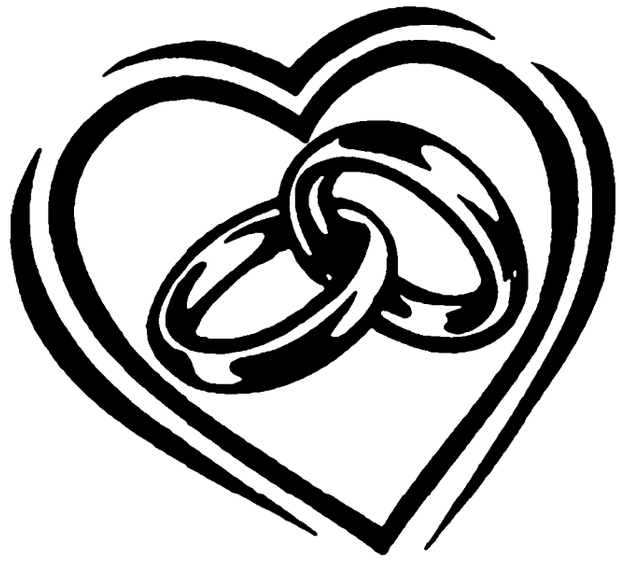
sını dönüp arabaya gittiğinde arabada sinirden direksiyonu sımsıkı kavramış bir Koray ile karşılaştı.

"O piçi gebertmek istiyorum." diyen Koray'a "Sadece veda ediyordu" dediğinde Koray öfkeli gözlerini ona dikip "Uzantılarını kullanmadan veda etsin o zaman." diye tısladı.

Koray sinirle arabayı çalıştırıp yola çıktığında Su oturduğu yerden doğrulup ona doğru yaklaşarak yanağından öptü. "Kalbimi attıran beni soluksuz bırakan tek uzantılar sana ait ama..." dediğinde Koray'ın direksiyonu sıkıca kavrayan elleri gevşemiş dudağının bir kenarı yukarı kıvrılmıştı.

Su yerine geri oturduğunda Koray genç kadına gülümseyerek baktıktan sonra "Ama kalbini attırmam güvenini kazanmama yetmiyor." dediğinde Su'nun suratı asıldı. Normalde olsa Su'nun kurduğu bu cümleye Koray'ın cevabı bu olmaz onu alaya alacağını bilen Su "Özür dilerim." diye fısıldadı.

Koray sesini çıkarmadığında Su genç adama gerçekleri anlatması gerektiğini düşünerek "Efe'nin babası ölmedi, sana yalan söyledim." dedi. Artık bazı şeyleri anlatma sırası ona gelmişti ve elinden geldiğince Koray'a açıklayacaktı.

BÖLÜM 29

Koray hiç beklemediği bir anda Su'nun ağzından çıkan itirafla yutkundu. İfadesiz tutmaya çalıştığı sesiyle "Ne demek istiyorsun?" diye sordu.

Su eliyle saçlarını yüzünden çekip genç adama döndü. "Sakin bir yere çek istersen, konuşmamız lazım." dediğinde Koray sonunda beklediği zamanın geldiğini anlayarak arabayı sahil yoluna doğru sürmeye başlamıştı.

Sahile geldiklerinde arabayı boş park alanlarından birine park ettikten sonra Su'ya döndü. "Seni dinliyorum." dediğinde Su, kolunu kapıya yaslayıp parmaklarıyla alnını ovarken gözlerini denize dikerek anlatmaya başladı.

"Efe'ye hamile kaldığımda on yedi yaşındaydım. Benden sekiz yaş büyük biriyle birlikteydim. Anlayacağın o zamanlar, o kadar büyük birinin beni o yaşta sevebileceğine inanacak kadar saftım. Neyse hamile kaldığımı ailem öğrendiğinde her şey alt üst oldu."

O günleri hatırlayan Su boğazındaki yumruyu rahatlatmak için yutkundu. "Babam beni hiç dinlemeden sokağa attı." dedikten sonra iki derin nefes alıp "İlk başta arkadaşıma gittim bir gece yanında kaldıktan sonra babam bana kıyamaz beni dinler dedim. Sabah eve gittim ama evde kimse yoktu." dedi. Yıllar sonra bunları tekrar anlatmak çok zordu. Gülden Hanım'a anlattığında onun ne düşüneceğini önemsememişti ama şimdi Koray'a, sevdiği adama anlatmak çok daha zordu. Onun ne tepki vereceğini bilmeden korkarak anlatmaya devem etti.

İçinde hiç kapanmayan vicdan azabını hatırlarken elleri titremeye başlayan Su "Babam benim yüzümden felç geçirdi." dediğinde hıçkırıklara

boğuldu. Koray daha fazla dayanamayıp "Buraya gel." diyerek onu kendine çekip sarılırken, Su'yu yerinden kaldırarak bir bebek gibi kucağına oturtup sarıp sarmaladı.

Su, sevdiği adamın göğsünde en büyük pişmanlığına ağlarken devam etti. "Hastaneye gittiğimde annemle kardeşim görmeme bile izin vermediler, babam hastaneden çıktığında dahi onu göremedim. Elbiselerimi bir çantaya koyduktan sonra defolup gitmemi söylemekten başka bir şey yapmadılar."

Su, Koray'ın göğsüne biraz daha sokulup alnını onun boğazına yaslarken "Babamla ilgili en son anım, saçımdan tutup kapının önüne atması oldu." dedi.

Onun titreyen kollarını okşayan Koray "Üzgünüm bebeğim." dediğinde Su ağlayarak "Ah Koray, o kadar iyisinki ben bunları yaşarken kimse üzülmedi. Ne ailem ne de seviyorum dediğim adam ama sen..." diyerek devamını getiremedi. Koray onun seviyorum dediği adamı deli gibi merak etsede onun söylemesini bekleyerek soramadı.

Su biraz sakinleştikten sonra "Ben hamile olduğumu Efe'nin babasına söylediğimde onun zaten evli olduğunu öğrendim. Bebeği aldırmam için yüzüme para çarpıp, kapıyı suratıma kapattıktan sonra ondan da umudum kalmamıştı." dedi.

"Karnımda bebeğimle çaresiz kalmıştım. Ama Allah'ım nasıl bir güç verdiyse ayakta kaldım. Gururumu hiçe sayarak onun yüzüme çarptığı paraları alarak terminale gidip ilk otobüse bilet alarak buraya geldim. Aylarca sokakta yattım. İnsanların dikkatini çekmemek için erkek gibi giyiniyordum. Sonra karnım büyümeye başladı. Bulduğum geçici işlerde de çalışamaz oldum. Param bitmişti. İşte o zaman Gülden Abla Hızır gibi yetişti imdadıma. Bana evini açtı."

Koray sinirden sıktığı dişlerinin ağrısını hissederken "Allah razı olsun ondan." dedi. Su'nun kolunu okşayan eli yumruk olmuş o adamı öldürmek için diş bilemişti.

"Sonrasını biliyorsun zaten Efe doğdu. Bir süre sonra bardaki işi buldum. Okula açıktan devam ettim. Sonra da sen çıktın karşıma." diyerek ağlamaktan şişmiş ve kızarmış gözlerini kaldırarak Koray'a baktı.

Koray yumruk yaptığı elini açarak Su'nun yanağını okşarken "Kimdi o adam?" diye sordu. Özkan'ın hazırladığı dosyada adam ile ilgili hiçbir

bilgi yoktu. Sadece Su'nun yaşadığı yere geçici olarak gelmiş biri olduğunu biliyorlardı. Evli olduğunu bile şimdi Su'dan öğrenmişti.

Su başını indirip gözlerini kaçırmak istediğinde Koray eliyle onun başını eğmesine engel oldu. "Su sakın benden daha fazla bir şey gizleme, kimdi o adam?"

Su bakışlarını tekrar genç adama kaldırdı. "Yapma Koray. Kim olduğunu öğrendiğinde ne olacak, onu bulmaya kalkarsan her şey daha çok karışır. Onun tekrar hayatıma girmesini istemiyorum, Efe'yi benden almaya kalkarsa dayanamam."

Koray, "Onu sağ bırakacağımı nereden biliyorsun." diyerek tısladığında Su kafasını iki yana sallayıp "Benim yüzümden bir de katil mi olacaksın? Ve sana onun kim olduğunu söylememi mi bekliyorsun?" dedi.

Koray "Su!" diyerek karısını uyardı. Su "Hayır Koray, benim yüzümden daha fazla başını belaya sokmana izin veremem. Anladın mı? Benim hapisteki bir kocaya ihtiyacım yok, çocuklarımın başında duracak bir kocaya ihtiyacım var." dediğinde Koray onun söyledikleriyle birden gülümserken "Neye ihtiyacın var?" dedi.

Su'da gülümsemeye başlarken "Ko-ca-ya!" diyerek hecelediğinde Koray kahkaha atarak onu kendine çekip sıkıca sarıldı. Onu daha fazla zorlamayacaktı ama o adamı elbet bulacaktı.

Eğilip Su'nun alnını öptü. "Yaşadıkların herkesin katlanabileceği bir şey değil, güçlü olduğunu biliyordum ama bu kadar güçlü olduğunu bilmek... Sana olan hayranlığımı daha da arttırdı minik karım benim." dediğinde Su'nun gözleri sulanmıştı.

Koray onun saçlarına defalarca öpücük kondururken Su "Geçmişte yaşadıklarımdan dolayı hata yaptım Koray. Sana gerçekten güvenmiştim, yani güveniyorum biliyorsun daha önce de söyledim ama her şey üst üste geldi. Önce o kadının mesajını gördüm telefonunda seni görmem lazım yazmıştı sonra birine çiçek gönderdiğini görünce aklıma kurt düştü, ne yapsaydım?" dedi.

Koray anlamayarak soru sorarcasına "Mesaj, çiçek?" dediğinde Su ona bakarak "Seyahate çıktığın gün telefonu getirdiğimde o kadın önce aradı, sonra da mesaj attı sana. Ben de dayanamayarak mesajı açtım, sen anlama diye de sildim sonra altında da bir çiçek teslimatı ile ilgili mesaj vardı işte." dedi.

Koray ona gözlerini devirdi. "Of Su o çiçeği Eva'nın ilk iş günü için

göndermiştim, Jessica desen..." diyerek dişlerini sıktıktan sonra "...sevgilisinin borcunu bana ödetmek için gelmiş." dedi.

Su onun ilk kurduğu cümleyle kafasından ne kadar saçma şeyler kurduğunu fark etti. İkinci cümlesiyle gözlerini irice açarak kafasını kaldırıp "Nasıl yani?" dedi.

Koray kafasını eğip genç kadına bakarken "Sevgilisi mafyadan para alıp ortadan kaybolmuş, borçda ona kalınca ödeyecek keriz olarak beni seçmiş." dediğinde Su'nun gözleri öfkeyle parlamaya başladı.

"Ve sen o kaltağı benim elimden aldın öyle mi? Lanet olsun Koray bıraksaydın da tırnaklarımla derisini yüzseydim." diyerek aklından geçen işkence sahnelerini anlatacaktı ki Koray'ın dudakları dudaklarını örttü.

Aklındaki sahneler çok farklı şekillere bürünmeye başlarken Koray'ın açlıkla saldırdığı dudaklarına aynı açlıkla karşılık veriyordu. Koray nefes nefese geri çekildiğinde alnını Su'nun alnına yasladı. "Günlerce bunun hayali ile yaşayıp eve geldiğimde senin güvensizliğinle karşılaşmak beni bitirdi Su."

Su'nun gözleri dolarak yutkundu. "Özür dilerim Koray. Onunla görüştüğümde bile söylediklerine inanmadım ama sonra senin ona seni özledim dediğini duyduğumda kendimi kaybettim."

Genç kadının sözleriyle kaşları çatılan Koray geri çekildi. "Ne görüşmesi ne özlemesinden bahsediyorsun sen?" dediğinde Su ona her şeyi en baştan anlatma isteği duyarak Jess ile iletişime geçişini buluşmalarını ve onu arayıp ikisinin konuşmalarını dinletişini anlattığında Koray'ın aklında parçalar yerine oturmuştu.

Su sustuğunda Koray bütün küfürlerini sıralarken "Bundan sonra böyle bir şey olduğunda önce bana soracaksın Su." dedi.

Su kafasını sallayarak onu onayladı. Koray, Su'yu kaldırıp yerine oturturken "Hadi artık eve gidelim Gülden Abla merak etmiştir." diyerek arabayı çalıştırıp sahildeki park alanından çıktı.

Eve geldiklerinde boş bir evle karşılaşmayı ise beklemiyorlardı. Su evin her tarafını gezip Gülden Hanım ile Efe'yi göremeyince korkudan telaşlanırken Koray'da kapıdakilere sormak için dışarı çıktı.

Kapıdaki adamına "Gülden Hanım ile Efe nerede?" dediğinde adam "Efendim biz hanımefendiyi havaalanına götürüp geldiğimizden beri evden çıkan olmadı." cevabını verdiğinde korku tüm kalbini esir almıştı. Ak-

lına hemen James'in adamları gelirken telefonuna sarılmış Tamer Bey'i arayacaktıki Su kapıdan çıkarak "Eski eve gitmişler." dedi.

Koray rahatlayarak derin bir nefes alırken Su'ya yaklaştı. "Ne işleri varmış orada?" dediğinde Su hemen bir cevap uydurarak "Gülden ablanın bazı eşyaları varmış onları alacakmış." dedi.

Koray "Keşke bana söyleseydi yanlarına birini gönderirdim." diyerek arkasındaki adamlara dönüp "Gülden Hanım eski evindeymiş biriniz yanlarına gitsin." dedi.

Su, genç adamın kolundan çekerek "Gerek yok." desede Koray dinlemedi. Adamı eve gönderdikten sonra "Benim de şirkete gitmem lazım, akşama görüşürüz." diyerek Su'nun alnından öpüp arabasına ilerlemişti.

Su genç adamın gitmesine sevinirken hemen eve girerek kapıyı arkasından kapatıp hazırlığa başladı. Onları evde bulamayınca hemen telefonla aradığında Gülden Hanım evini özlediğini bu gece Efe ile orada kalacaklarını söyledikten sonra "Sende bu fırsatı değerlendirerek kocanın gönlünü yap." deyip kıkırdayıp telefonu kapatmıştı.

Su ilk başta güzel bir yemek hazırlamak için mutfağa gitti. Bu kadar kısa sürede ne yemek yapacağını düşünüyordu ama mutfakta Gülden Hanım'ın ikinci sürpriziyle karşılaştı. Yemekler zaten hazırdı. Koray geldiğinde ısıtması yeterli olurdu. Üst kata çıkarak karşıdaki odaya gitti. Kapı kulpunu yokladığında kapı hemen açılınca sevinmişti. Demek ki Koray tekrar kilitlememişti. Odaya şöyle bir baktıktan sonra kendi odasına gidip geçen alışverişte iç çamaşırlarının yanında Koray'ı düşünerek aldığı geceliği dolaptan çıkardı. Kırmızı sırf dantel olan minicik geceliği alarak diğer odaya götürüp yatağa bıraktı. Yatak odasını dikkatle incelediğinde neler yapabileceğini düşündü. Kolay ve güzel olabilecek tek şey aklına geliyordu mumlar. Küçük bir alışverişe çıksa iyi olacaktı.

Evden çıktığında kapıdaki görevli "Bir şey mi istediniz Su Hanım?" deyince genç kadın "Evet alışverişe gitmem lazım." dedi.

Adam arabayı işaret ederek "Sizi götüreyim." dediğinde Su ben giderim demek istese de sessiz kaldı. Bunların hepsinin Koray'ın başının altından çıktığını biliyordu.

Markete geldiklerinde adamın yanında geleceğinden korkarak "Siz burada bekleyin ben hemen gelirim." diyerek markete koştu. Direk ev aksesuarlarının olduğu kısıma giderken paketlerdeki küçük mumların yanında kokulu mumlarda aldı. Akşam için meze hazırlayabileceği birkaç apera-

tifte aldıktan sonra marketten çıkmıştı. Eve giderken son anda aklına gelen şeyle adama "Alışveriş merkezine gidebilir miyiz?" dedi. Koruma "Tabii efendim." diyerek geri dönerken Su kendinden emin bir şekilde gülümsüyordu. Kısa bir alışverişin ardından eve geldiğinde tüm parası bitmişti ama heyecandan kalbi ağzında atıyordu. Hemen üst kata çıkıp mumları odaya dizdikten sonra koridora çıkarak birazını da koridora dizdi. Koray'ın doğru yolu takip ederek direk karşıya gelmesi gerekiyordu. Son aldığını da odadaki makyaj aynasının üstüne bıraktıktan sonra alt kata inerek masayı hazırlamaya başladı.

Servisleri tamamlayıp şamdanları da yerleştirdikten sonra üstünü değiştirmek için odasına çıktı. Geçen aldığı elbiseden başka elbisesi olmadığını hatırladığında gitmişken bir elbise almadığına pişman olarak dar bir pantolonla üstüne dar bir tişört giydi. İstediği gibi şık olamasa da asıl hazırlığının yatak odası için olduğunu hatırlayarak kendini teselli etti. Saçlarını dağınık bir şekilde topuz yaptıktan sonra hafif bir makyajla hazırlığını tamamlamıştı.

Akşamın karanlığı yavaşça çökmeye başladığında yemekleri ısıtmak için mutfağa geçti. Tüm hazırlıkları tamamladığında kapıdan gelen tıkırtıyı duyunca Koray'ın geldiğinden emin olmuştu.

Koray arabayı bahçe yoluna park ettiğinde evin ışıklarının yanmadığını görünce Su'nun da gittiğini düşünerek korkmuştu ama adamı onun içeride olduğunu söyleyince uyumuş olabileceğini düşündü. İçeri girdiğinde ise Su'yu salondaki mumlarla süslü masanın yanında gördüğünde böyle bir şey beklemediği için ağzı açık kaldı. Su salonun belli yerlerine yerleştirdiği mumlar sayesinde evin içerisinde loş bir ortam oluşturmuştu.

Hâlâ kapıda ağzı açık ona bakan Koray'ın hareket etmeyeceğini anlayan Su gülümseyerek genç adama yaklaştı. Genç adamın elindeki anahtarı alarak "Hoş geldin kocacığım." dedi.

Parmak ucunda yükselip Koray'ın dudaklarını küçük bir öpücük bırakırken gülümsüyordu. Koray gözlerini kırpıştırarak genç kadına baktı. "Rüyada mıyım?" diye sorduğunda Su kıkırdayarak onu elinden tutup masaya doğru çekti.

Koray bozulacak bir büyümüş gibi sesini çıkarmaya korkuyordu. Su, genç adamı masaya yönlendirip sandalyesini çekerek oturttuğunda Koray hâlâ kendine gelememişti. Su onun arkasından eğilip yanağından öptü. "Normalde senin benim sandalyemi çekmen gereksede bu akşam böyle ol-

sun kocacığım." dediğinde Koray onun sandalyesini çektiğini o söyleyince fark etmişti.

"Bebeğim ne oluyor?" diye sorduğunda Su mutfağa doğru ilerliyordu. "Kalbini kırdığım kocamın gönlünü alıyorum."

Yemeklerle geri döndüğünde çorbayı Koray'ın kâsesine servis yaptıktan sonra kendine de servis yapıp yerine oturdu. Hâlâ karşısında donmuş bir şekilde duran adama baktı.

Su genç adama doğru elini salladığında kendine gelen Koray "Yok artık bebeğim, senin içine ne kaçtı bugün?" dedi. Su kıkırdayarak "Sanırım azıcık sen kaçtı." dedikten sonra gülümseyip "Afiyet olsun." diyerek çorbasını içmeye başladı.

Koray da "Afiyet olsun." derken kafasını eğip çorbadan ilk kaşığını aldı. Sonra hınzırca gülümseyerek "Bunların hepsi Gülden ablanın başının altından çıktı değil mi?" dedi.

Dudağını sarkıtan Su "Hiçte bir kere o sadece zemin hazırladı bende yaptım." dediğinde Koray gülerek "Ama o zemin hazırlamasa senin aklına hayatta gelmezdi." dedi.

"Hayıırrr!" diye bağıran Su gözlerini kaçırırken "Ben zaten bir şey yapmak istiyordum ama ne yapacağımı bilemiyordum bu da fırsat oldu." dedi.

Büyük masanın karşısından ona dokunamadığı için çıldıran Koray ayağa kalkarak servisini alıp Su'nun yanındaki sandalyeye oturdu. "Böyle daha iyi..." diyerek Su'nun elini alıp dudaklarına götürürken "...kimin fikri olursa olsun senin burada olman yetiyor bana." dedi.

Genç adamın dudaklarına uzanan Su dudaklarına değip geri çekildi. "Gecenin sonundaki sürpriz kesinlikle bana ait bebeğim." dediğinde Koray onun dudaklarına tekrar yapıştı. Dilini dudaklarının arasından sokup damağını yaladığında Su inleyerek onu kendine çekti. Koray ayağa kalkıp onu kucaklayarak ilerlemeye başladı. Su onun nereye gittiğini anladığında hemen geri çekilirken omuzlarına vurarak "Dur dur dur hemen çıkamazsın!" diye bağırdı.

"Neden ne oldu?" diye telaşla soran Koray'a nefes nefese bakan Su "Çünkü hazırlanmam gerekiyor." dediğinde Koray inleyerek "Ah bu akşam kesin senin yüreğine indireceğim diyorsun yani." dedi.

Su "Hadi Koray..." diyerek onun belinden ayaklarını çözerken kafasını çevirip hazırladığı masaya bakarak "...aç değil misin?" diye sordu.

Koray onun poposunu avuçlayıp kendine çekti. "Hem de çok açım." diyerek erkekliğini hissetmesini sağladığında Su güldü. Genç adamın göğsüne vurup "Peki o zaman bayım şimdi gidip orada paşa paşa oturuyorsunuz ve benden haber bekliyorsunuz." diyerek koltukları gösterdi.

Koray ona gözlerini kısarak baktı. "Aklında ne var?" dediğinde Su dudağını ısırarak "Sana acı çektirecek işkence taktikleri." diyerek göz kırptı. Onun bu oyuncu tavırlarıyla iyice kendinden geçen Koray "Boş ver hazırlanmayı Su, ben seni hazırlarım hadi şu işi bitirelim." diyerek Su'nun beline sarılmıştıki genç kadın ondan önce davranıp elini Koray'ın erkekliğini attı. Biraz fazla baskı uygulayarak genç adamın inlemesine sebep olurken sesini hafif buğulu çıkartarak "Şimdi akıllı bir çocuk olup dediklerimi yap bebeğim, yoksa istediğini alamazsın." dedi.

Koray acıyla karışık zevkle inlerken "Ah, böyle devam edersen fazla bir şey yapmana gerek kalmayacak Su, şimdi boşalacağım." dedi. Su baskıyı daha fazla artırınca canı acıyan Koray "Hop hop hop tamam sen git hadi ben bekliyorum." dedi.

Su genç adamı serbest bırakarak arkasını dönüp merdivenden çıkarken "Sakın erken çıkmaya kalkma yoksa seni cezalandırırım Koray!" diye bağırdı.

Koray'ın aklına türlü türlü ceza yöntemleri gelirken aşağı tarafındaki hareketlenmeye bakıp "Sakin ol oğlum sakin." diyerek erkekliğine uyarıda bulundu. Su'nun istediği üzere bekliyordu ama onun dediği gibi oturarak değil ayakta deli danalar gibi dolanıyordu. Sabırsızlık içerisinde sürekli saatine bakarken Su on dakikadır hazırlanmayınca "Su dayanamıyorum artık, ne yapıyorsun?" diye bağırdı. Su'nun sesi koridordan "Biraz daha..." diye geldiğinde Koray "Ah nasıl bir fantezi var aklında?" diye bağırdı.

Genç kadın gülüşü kulaklarına gelirken "Yeter artık geliyorum ben" diyen Koray'a "Olduğun yerde kal!" diye bağırdı Su.

"Of ya!" diyerek beklemeye devam eden Koray'ın bekleyişi "Seni bekliyorum kocacığım." sözcükleriyle son buldu.

"Kocacığın şimdi sana neler yapacak." diyen Koray koşarak merdivenleri çıktığında koridordaki mumları görünce olduğu yerde kaldı. Gözleri mumların bittiği noktayı bulurken gülümseyerek yavaş yavaş onun için hazırlanmış yolda yürümeye başladı. Müziğin sesi kulaklarına dolduğunda gülümsemesi genişlerken kapıyı açtığında nefesi kesildi.

Kırmızı geceliğinin içerisinde mumlarla oluşturulmuş çemberin içe-

risinde müzikle birlikte salınan Su onu büyülemişti. Dantel gecelik hayal gücüne yer bırakmazken Su'nun iç çamaşırı giymediğini fark eden Koray koca bir siktir çekti. Boşalmasına çok az kalmıştı. Ona dokunmadan doruğa ulaşarak tarihe geçecekti. Ama sakin olmalıydı bu gece Su'nun kurallarına göre oynayacaktı. Su ona yaklaşmasını işaret ettiğinde Koray'ın emre itaat etmesinden başka çaresi yoktu. Koray yanına geldiğinde Su onun yüzüne bakmadan elini göğsüne yerleştirip geriye doğru itmeye başladı. Yatağa geldiklerinde Koray'ı göğsünden iterek yatağa atarken bir adım geri çekilerek dans etmeye devam etti. Koray oturduğu yerden karşısındaki kadını hayranlıkla izlerken Su geceliğini her kaldırıp indirmesinde nefesi kesiliyor. Arkasını dönüp kıvırarak aşağıya eğilip kalktığında kalbi atmayı kesiyordu.

Su geceliğinin eteklerinden tutup ona doğru geldi. Geceliği hafif kaldırıp kalçasını kıvırarak kucağına yerleştiğinde Koray geriye doğru yaslanıp ona alan açarken "Kesin bu gece öleceğim." diye fısıldadı. Su kucağında hareket etmeye başladığında ağzı kururken dudaklarını yaladı. Tişörtünün etek ucundan tutup kaldırarak ondan kurtulan Su eğilerek Koray'ın göğsünü öptükten sonra geri çekilerek elini kemerine attı. Su onun kucağından inerek Koray'ın pantolonunu çıkardıktan sonra Koray onu kendine çekecektiki Su eline vurarak onu uzaklaşırdı. Koray'ı göğsünden iterek tamamen yatağa yatırırken "Daha geriye bebeğim." diyerek onun sırtını yatak başlığına yaslamasını sağladı. Yatağın üstüne çıkarak dansına devam ederken Koray'ın daha fazla dayanma gücü kalmamıştı.

Yutkunarak "Su dokunmadan beni boşaltmaya çalışıyorsan az kaldı bebeğim." diyerek iç çamaşırının içinde şişen erkekliğini gösterdi. Su sinsice gülümseyip onun üstüne doğru geldi. Daha önce yaptığı gibi kıvırarak eğilirken bu sefer kalkmak yerine Koray'ın üstüne oturarak kıvırmaya devam ettiğinde Koray onu kalçalarından yakalayarak sabit tuttu.

Kendini sıkmaktan kıpkırmızı olurken "Bebeğim planını bozmak istemiyorum ama gerçekten yeter. Bana bu kadar işkence yeter. Daha fazla devam edersen seni çok sert becereceğim." dedi.

Su onun dudaklarına yaklaşıp "Azıcık daha sabret aşkım." dediğinde onun aşkım demesiyle Koray'ın gözleri sonuna kadar açılırken "Aşkım dedin." dedi.

Su gülümseyerek dudağına öpücük kondurup "Evet aşkım, az önce bebeğim ve kocacığım da demiştim." dedikten sonra elini yastığın altına

sokarak hazırlanırken sakladığı kutuyu aldı. Koray'ın dudaklarını öpmeye başladığında Koray onu kendine sertçe çekti. Su dudaklarından ayrılmadan aralarına mesafe bırakırken onu yavaşlatarak geri çekildi. Koray itiraz ederek "Su!" diye bağırdığında çıplak karnının üstündeki kırmızı kutuyu gördü.

Kaşlarını çatarak kutuya bakarken "Bu ne?" dediğinde Su alt dudağını ısırarak "Aç." dedi.

Koray ne olduğunu tahmin ettiği ama inanamadığı kutuyu eline aldı. Su, Koray'ın elinin üstüne elini koyarak "Senin teklif etmeni beklersem daha çok bekleyeceğimi düşündüm..." kutuyu açmasına yardım edip devam etti. "... o yüzden bende ipleri elime aldım." diyen Su'nun gözlerine baktı Koray.

Koray tekrar elindeki kutuya, içindeki biri sarı diğeri beyaz alyansa baktı. "Bebeğim." diye soluduğunda Su "Benimle evlenir misin aşkım?" dediğinde Koray kendini kaybetmişti. Su'nun ona yaşattığı şok üstüne şokla dayanma sınırını aşan Koray elindeki kutuyu fırlatmış Su'yu belinden tuttuğu gibi altına almıştı. Su çığlık atarken Koray onun çığlığını dudaklarıyla kesti. Sertçe, yaşadığı duygu yoğunluğuyla, dudaklarını emerken Su 'aynı şekilde karşılık verdi. Koray iç çamaşırından kurtulup Su'nun içine kaydığında dahi dudakları ayrılmadı. Tek vücut olduklarında Koray kıpırdamadan dururken dudaklarını ondan ayırıp geri çekilerek "Seni seviyorum minik kadınım, bunu tarif edebilecek sözcük bulamıyorum." diye fısıldadı.

Su elleriyle onun yüzünü kavrarken "Seni seviyorum koca adamım." dediğinde ikisinin de gözyaşları göz kenarlarından süzülürken daha fazla söze gerek yoktu. Tutkunun dansı başlamıştı. Duygu yoğunluğu ikisinin de aklına ilk birlikteliklerini getirirken Koray "Seninle her sefer iyiydi ama bu... Su ben... bu çok fazla... çok yoğun..." dedi.

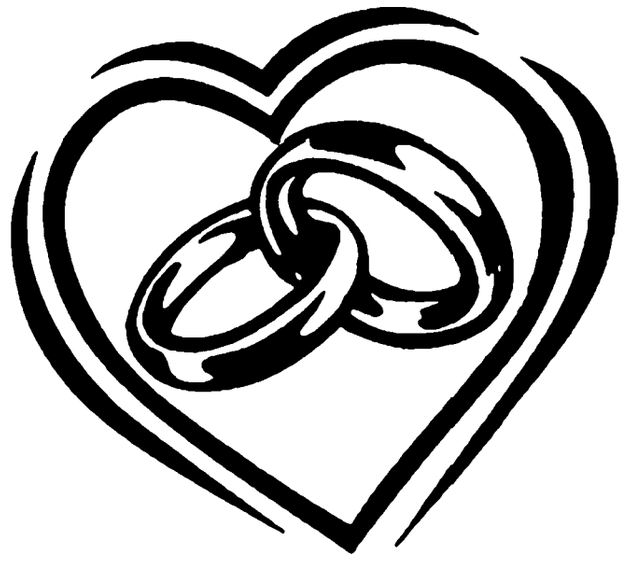
Koray onun altında kıvranışlarını izlerken her darbesinde Su'nun inlemesiyle kendinden geçti. "Daha fazla dayanamıyorum." dediğinde Su "Dayanma o zaman." diye çığlık attığında Koray'ın son darbesiyle birlikte doruğa ulaşmışlardı.

Su'yu ezmemek için Koray onun üstünden yana kayarken ondan biran bile ayrılmak istemeyerek terle kaplı olmalarına aldırmadan Su'yu göğsüne çekti.

Yaşadığı orgazmın etkilerini yavaş yavaş üstünden atan Su, Koray'ın

göğsünden kafasını kaldırdı. "Cevap vermedin." dediğinde Koray kapalı olan gözlerini açıp tek kaşını kaldırarak "Çünkü düşünmem gerekiyor." dedi.

Su minik yumruğunu onun göğsüne indirirken "Koray!" diye bağırdı. Koray ise kahkaha atarak onu tamamen üstüne çekti. Genç kadının dudaklarına uzanarak "Ebediyen evet sevgilim." dediğinde Su rahatlayarak gülümsemiş "Seni seviyorum." diyerek dudaklarını onunkilerle buluşturmuştu.

BÖLÜM 30

Koray burnunu gıdıklayan şeyle uykusundan uyandı. Sinek sanarak eliyle burnunu kaşıdı ama eli başka bir şeye değince gözlerini açtı. Kafasını eğip baktığında gördüğü manzarayla gülümsedi. Yüzündeki Su'nun saçlarını kenara çekerek ellerini aşağıya indirip kalçalarını kavradı. Su yatak yerine kullandığı Koray'ın vücuduna sımsıkı sarılmıştı. Koray onun kalçalarını okşayıp sıktığında Su inleyerek kafasını kaldırıp baygın gözlerle genç adama baktı. Gözlerini açmaya çalışırken Koray'ın ona gülümseyerek baktığını görünce Su'nun dudaklarında anında kıvrılıp "Günaydın." diye fısıldamıştı.

Koray kalçalarındaki elinin yardımıyla Su'yu yukarı doğru iterek dudaklarına yaklaştırırken öpmeden önce "Günaydın karıcığım." dedi. Su gülümseyerek genç adama karşılık verirken Koray vücudunu çevirip Su'yu altına alarak öpücüğü derinleştirdi. Dudaklarını tadarak geri çekilirken boynuna doğru "Neden sana doyamıyorum?" diye fısıldadı. Diliyle Su'nun tüm hücrelerini uyandırıyordu.

Su genç adamın dilini göğüs ucunda hissettiğinde inledi. Daha fazlasını istemek için ağzını açmıştı ki "Anniiii!" diye bağıran ses kulaklarına doldu.

Koray da Efe'nin bağrışını duyarak kafasını kaldırdı. "Siktir! Efe tam zamanında be oğlum." dediğinde Su onu üstünden atarak yataktan kalkmıştı. Tam kapıya gidiyordu ki Koray arkasından "Bebeğim üstüne bir şey giymelisin." diye uyardı. Su "Lanet olsun!" diyerek geri dönmüş odadaki dolaba ilerlemiştiki o dolabında boş olduğunu hatırladı.

Gözleri irice açılırken "Burada kıyafetim yok." dediğinde Koray sırıtarak "Geceliğin var ya..." dedi.

"Dalga geçmenin sırası mı Koray, Efe kapıda" diye tıslayan Su'ya gülerek bakan Koray yatağın ayakucundaki tişörtünü alarak ona fırlattı. Su üstüne XXXL olan tişörtü giydiğinde içinde kaybolurken "En azından kapalı." diyerek Koray'a baktığında onun da pantolonunu giydiğini görünce rahatlayarak kapıya gitti.

Su kapıyı açtığında ellerini önünde birleştirmiş kafasını kaldırarak kendisine meraklı gözlerle bakan Efe ile karşılaştı.

Efe gayet ciddi "Anni." dediğinde Su önünde eğilerek "Efendim oğlum." dedi.

Efe ona şöyle bir baktıktan sonra arkasındaki odayı gösterip "Oyada yoktun..." dedikten sonra Koray'ın odasını göstererek "...oyada da yoktun." diyerek kafasını sarkıtıp arkasındaki odaya bakmaya çalışırken "Neden buyadasın?" dedi.

Su onun ciddiyetine gülmemek için dudağını ısırdı. "Çünkü artık yeni odamız burası prensim." dediğinde Efe'nin gözleri parlayarak "Ciddi misiiinnn?" dedi. Su kafasını sallayarak onu onayladığında Efe annesini yana iterek kapıdan içeri girmiş "Oleeyy" diye bağırarak yatağa koşmuştu. Su arkasını döndüğünde Koray'ın ortada görünmediğini fark etti.

Efe büyük yatağın üstüne çıktı. "Bu yatak kocaman." diye bağırıp gülerek zıplıyordu. Koray banyodan çıktığında onu görmenin şaşkınlığıyla birden duran Efe yatağın üstüne düştü.

"Aaaa Koyay da buyda." diyerek şaşkınca genç adama baktığında Koray, sırıtarak onun yanına yaklaştı. "Ne o buna pek sevinmedin galiba paşam?"

Efe'nin yüzü gerçekten asılmıştı. Onlara yaklaşan annesine bakarak "Buyada siz ikiniz mi kalacaksınız?" dedi dudağını sarkıtarak.

Su, Koray gibi yatakta Efe'nin karşısına oturdu. "Sana daha önce söylemiştim ya aşkım. Koray da geceleri korkuyormuş, artık beraber yatacaktık."

Efe ikisine de baktıktan sonra "Yani bende buyada kalacağım dimi?" diyerek annesine onaylamasını istercesine ona baktı. Su oğlunu belinden tutup kucağına alarak "Tabii ki kalacaksın. Ben seni hiç bırakır mıyım prensim?" diyerek oğlanı gıdıklamaya başladı.

Efe "Anni yapma." diyerek kahkaha atarken Koray, Efe'yi Su'nun ku-

cağından alıp yatağa yatırarak kendisi gıdıklamaya başladı. "Ya Koyay." diyerek elinden çırpınarak kaçmaya çalışan Efe'yi yakalayan genç adam yanaklarından öpmeye başladığında "Koyay sakallayın batıyo." diye bağıran Efe kahkaha atmaktanda geri kalmıyordu.

Su, Efe'nin diğer tarafına geçti. "Ben bu minik Prensi yiyeceğim ya." diyerek Efe'yi hafif hafif ısırırken odanın içi üçünün kahkahalarıyla dolmuştu. Sonun da Koray ile Su, Efe'nin birer tarafına uzandıklarında Efe gülümseyerek kafasını bir annesini çeviriyor bir Koray'a çeviriyordu.

En sonun da annesine bakarak "Anni." dediğinde Su onun sesinden büyük bir bomba patlatacağını anlamıştı. "Efendim oğlum." diyerek hafif doğruldu. Efe "Benim kaydeşim olacak ya." dedikten sonra sustuğunda "Evet oğlum." dedi Su.

Kafasını önüne çevirip karnının üstünde birleştirdiği parmaklarıyla oynayan Efe "Onun babası Koyay oluyo dimi?" dediğinde Su'nun nabzı korkuyla hızlanmıştı. Yıllardır yüzleşmeyi beklediği anın bu kadar çabuk gelmesini beklemiyordu. Su hırıltılı bir sesle "Evet Prensim." diyerek yutkunurken Koray'da ondan farksız değildi. Efe'nin ağzından çıkacakları merakla bekliyordu. Minik aklından neler geçtiğini kestirebilmek çok zordu.

Efe bu sefer Koray'a kafasını çevirdi. "Benim babam yok ya..." dedikten sonra kafasını eğdi. Bakışları tekrar Koray'a bulurken "...Koyay benim de babam oluy musun?" dediğinde Su hıçkırdı. Eliyle ağzını kapatırken dolan gözleri taştığında kafasını kaldırıp Koray'a baktı. Koray da dolmuş gözlerle ona baktıktan sonra Efe'ye döndü. İri elini onun karnının üstündeki minik ellerinin üstüne koyup "Tabii olurum Efe. Ben zaten sana oğlum diyorum, annenle evlendiğimizde sen de benim oğlum oldun." dediğinde Su yataktan kalkarak banyoya koştu. Efe'nin yanında kendini bırakmak istemediğinde banyoya gidip kapıyı arkasından kapatarak ağladı. Koray'ın cevabıyla ne kadar rahatladığını fark etti. Koray'dan aksi bir davranışı beklemek hata olurdu ama yine de bunu yapması çok yüce bir davranıştı. İçindeki Koray'a olan sevgi her geçen gün artarken başından beri ona karşı gösterdiği tutuma pişman oldu.

Efe annesinin arkasından bakarken "Anim üzüldü." dediğinde Koray onu yanağından öperek "Hamile olduğu için öyle ufaklık, her şeye üzülüyor." dedi. Efe'nin aklını dağıtmak için bir şey düşünürken Efe "Ben

şimdi sana baba mı diyeceğim?" dediğinde Koray'ın göğsü hızla kalkıp indi. "Dersen çok mutlu olurum."

Efe seyrek dişlerini göstererek gülümsedi. "Bende çok mutlu olurum baba." dediğinde Koray'ın da dolan gözleri taşmıştı. Efe'yi kendine çekip sıkıca sarıldı. Efe ona gülerek sarılıp "Yoksa sende mi hamilesin?" dediğinde Koray kahkahalara boğuldu. Efe'ye sarılırken yatağın diğer tarafında yerde duran kutu gözüne ilişti. Aklına bir fikir geldiğinde Efe'yi bırakıp yataktan kalkarak kutuyu almaya gitti. Yerdeki kutuyu aldıktan sonra tekrar yatakta Efe'nin yanına otururken kutuyu açıp oğluna yüzükleri gösterdi. "Bunlar evliliğin simgesi Efe, annenle benim yüzüklerimiz bunları bize sen takar mısın?"

Efe yüzüklere bakarak "Yani bunlayı takınca siz evlenmiş mi oluyosunuz?" dediğinde Koray kafasını sallayarak "Evet oğlum." dedi. Efe alkış yaparak "Oluy takayım." dediğinde Su da banyodan çıkmıştı. Koray kafasını kaldırıp karısına bakarak gülümsedi. "Buraya gel bebeğim" dediğinde Su da gülümsemeye çalıştı. "Neler oluyor?" diyerek yatağa oturdu. Koray'ın elindeki yüzükleri görünce gülümserken Efe "Anni yüzükleyi ben takacağım." diyerek heyecanla ayağa kalkmıştı.

Su onun heyecanına gülümsedi. Koray yüzükleri çıkartarak önce Su'nun yüzüğünü Efe'nin avucuna verdi. Su sol elini oğluna uzattığında Efe minik eliyle annesinin parmağını tutarken diğeriyle de yüzüğü takmıştı. Taktıktan sonra Su ona dudaklarını uzatarak öpücük istediğinde Efe onu öperek geri çekildi.

Koray ona kendi yüzüğünü verdiğinde Efe kıkırdayarak "Bu kocaman." dedi. Koray ona büyük elini uzattığında "Koyay da kocaman." dedi. Koray gülerek "Büyüyünce seni de göreceğiz" dediğinde Efe yüzüğü takarken "Keşke senin gibi olsam baba." dediğinde Su'nun içine bir sıcaklık aktı. Efe'nin Koray'a baba demesini ilk defa duyarken, bu zamana kadar hiçbir şey onu bu kadar mutlu etmemişti.

Efe yüzüğü taktığında Koray onu kendine çekip sıkıca sarılarak öptü. "Büyüyünce olursun oğlum." dediğinde Su da kollarını ikisinin boynuna doladı. Gözyaşları yine akarken "Sizi çok seviyorum." dediğinde Efe oflayarak "Anni yine mi ağlıyon yaaa?" dedi. Koray ile Su onun yakarışına gülerken Efe onların arasından çıkıp "Hadi aytık neneme bu mutlu habeyi veyelim." diyerek yataktan atladı.

Su ile Koray onun arkasından şaşkınca bakarak "Ne haberi oğlum?"

dediklerinde Efe ellerini beline atarak onlara döndü. "Siz küstünüz ya nenemde siz bayışın diye sizi eve kilitledi, ya onu diyoyum bayıştığınıza göye ona da söyleyeyim de sevinsin." diyerek arkasını dönüp kapıya ilerledi.

Koray ile Su birbirlerine şaşkınca baktıktan sonra gülmeye başladıklar. Su, Koray'ın omzuna yaslanarak "Teşekkür ederim." dedi.

Koray onun çenesinden tutup dudaklarına çekti. "Ben teşekkür ederim, bana bu güzel aileyi verdiğin için." diyerek Su'yu şefkatle öptü.

Duş aldıktan sonra hazırlanıp aşağıya indiklerinde Efe kahvaltı masasına oturmuş heyecanla nenesine yüzükleri nasıl taktığını ve Koray'ın babası olduğunu anlatıyordu. Onlarda masaya oturduklarında hep beraber Efe'nin şirinliklerine gülerek kahvaltı yaptılar. Koray en kısa zamanda Efe'ye gerçek bir kimlik çıkarttırmaları gerektiğini düşündü ama nasıl yapacaktı bilemiyordu. Sahte doğum belgesi bulsa da bunca yıl kimliksiz olduğunu nasıl açıklayacaktı. Birkaç kişinin cebine biraz para sıkıştırması gerekecekti.

Kahvaltıdan sonra Koray, Su ile vakit geçirmek için şirkette gitmedi. Efe bahçede oynarken Su ile Koray da taraça da oturuyorlardı. Su "Eee şirkette işler nasıl gidiyor?" diyerek aralarındaki sessizliği bozduğunda Koray oflayarak "Hiç sorma son olaylardan sonra ortalık gergin." dedi.

Su haberlerde çıkanları hatırlarken "Eva'nın durumu gerçekten kötü olmalı, yani hakkındaki her şey herkesin dilinde, üstelik Bora'nın yaptığı da kolay kolay affedilecek şeyler değil." dedi.

"Onları yaparken Bora'nın kendince haklı sebepleri vardı Su. İnan bana Bora'nın yaşadıklarının yanında senin benim hayatım cennet kalır." diyen Koray pek de cennet armağanı olmayan anılarını hatırlarken kafasını iki yana sallayarak görüntüleri geçiştirdi.

"O zaman bir şey diyemem. Defiledeki yangını çıkaranı buldunuz mu?"

"Yok, kaçtı." diyerek derin bir nefes alan Koray, Angel'ın korkudan hiçbir yere adım atamadığına bahse girerdi.

"O yangın yüzünden de Eva'nın tüm çalışmaları boşa gitti. Bütün alıcılar siparişlerini geri çekmiş durumdalar. Kız kaç gündür yeni alıcı bulacağım diye çırpınıyor." diyerek konuşmaya devam ettiğinde Su "Zor olmalı." dedi ama *'Ben olsam ne yapardım?'* diyede düşünüyordu. En büyük hayali değil miydi iş kadını olmak... Eva şimdi onun hayallerinin yerindeydi ve

zor durumdaydı. Belki de o kadar heves edecek bir durum değildir diye düşünse de elbet bir çıkar yol vardır diye kendini cevapladı.

Düşünürken aklına gelen fikri sesli söylediğinin farkında bile değildi. "Mağaza açıp tasarımları orada sergileyebilirler." dediğinde Koray ona dönerek "Ne dedin sen?" deyince dışından konuştuğunu fark etti. Kafasını kaldırıp Koray'a bakarken "Hiç öyle saçma bir fikir işte." dediğinde Koray "Mağaza açmaktan mı bahsettin?" dedi.

Su gülümsedi. "Saçma bir şey işte Koray. Yani alıcı bulamıyorlarsa mağaza açarak kendi pazarlarını yaratabilirler, hiç olmazsa bu sayede üretimi de devam ettirirler diye düşündüm. Ama tabii mağaza açmakta kolay değil. Bir sürü maliyeti var bu işin, tasarımlar için zaten masraf yapmışlardır bir de mağaza açmak için çok olur. Satıp satmayacağı da şüpheli." diyerek kendi tezini çürüttü.

O konuşurken Koray, karısını gülümseyerek izledi. Aslında söyledikleri çok mantıklıydı tabii masraf kısmıda doğruydu. Su istediği gibi bir iş kadını olsaydı başarılı olma olasılığı çok fazlaydı. "Aslında söylediklerin yapılabilir." diyen Koray, oturduğu yerde dikleşti. "Tabii dediğin gibi sermaye lazım." derken düşünüyordu.

Koray geçen yaptığı hesaptan aklında kalan tutarı düşünürken kendi şirketi için paranın anca yeteceğini biliyordu. Aklına yine güneydeki otel gelirken gülümseyerek ayağa fırladı. "Benim hemen Bora ile konuşmam lazım."

Eğilip Su'nun alnından öptükten sonra "Akşama görüşürüz." diyerek arabasına doğru koşmuştu. Hemen cebinden anahtarını çıkartıp arabaya binerken telefonunu çıkartarak Bora'yı aradı.

Bora anca üçüncü çalışta telefona cevap verebildiğinde Koray "Oğlum şurada önemli bir iş meselesi için arıyoruz açmıyorsun" dedi.

"Çok işim var Koray, ne söyleyeceksen çabuk söyle."

"Tamam be. Tekstilin durumu ne?"

"Berbat Mete güya Amerika'da bir şirketle görüşmeye gitti ama oradan bir şey çıkmaz. Tabii kendi kendimden alım yapmazsam."

"Nasıl yani lan?"

"Oğlum Amerika'daki adam almıyor Mete şansını baya zorladı ama yok. Eva'nın da son şansı bu. Bende aradım adamı sermayeyi ben karşılıyorum sen malı al sat dedim."

"Lan mal madem o kadar paran var neden parayı başkasına veriyorsun."

"Oğlum Eva benim almama izin verir mi? Onun başarmaya ihtiyacı var. Eğer benim aldığımı duyarsa, zaten yüzüme bakmıyor öldürür beni."

Bora'nın sözleri Koray'ın kahkahalara boğulmasına sebep olurken "Vay vay vay Bora Balkan bir kadından korkacak adam mıydı be?" dedi.

"Koray kes gevezeliği işim var diyorum sana, uzatma ne için aradın?" diye bağıran Bora'ya "Tamam lan kükreme hemen." dedikten sonra "Tekstil ile ilgili bir fikrim var şirkete geldim zaten yukarı gelince konuşuruz." diyerek telefonu kapattı.

Arabayı park edip koşarak şirkete girerken kapıdaki adamlarına selam vererek üst kata çıktı. Adamları geldiklerinden beri Tamer Bey'in şirketinin bodrum katını üs merkezi olarak kullanıyorlardı. Bir an önce kendi şirketini de buraya taşımalı yeni müşteriler bulmalıydı. Tabii Bora'dan zaman bulabilirse...

Bora'nın odasının olduğu kata çıktığında direk odaya ilerlerken kapıyı tıklatmadan içeri daldı. Bora onun geldiğini tahmin ederken kafasını kaldırmadan "Kapıyı çalmayı öğrenemedin mi hâlâ?" dedi.

Koray onun önündeki koltuğa oturup yayılırken ayaklarını da sehpaya uzattı. "Onu bunu boş ver de bak sana ne diyeceğim, sen o adama malları alması için vereceğin parayı bana ver, seninle ortak olduğumuz güneydeki otel var ya bende sana oranın hisselerini devredeyim."

Bora kafasını kaldırıp ona bakarken "O hisselerin ederi o paradan fazla tutar salak." dediğinde Koray "Oğlum sana iyilikte yaramaz lan sana ucuza satıyorum, daha ne istiyorsun?" diyerek sırıtırken "O parayla size mağaza zinciri kuracağım." dedi.

Bora'nın artık sabrı taşarken eliyle yüzün sıvazladı. "Koray gerçekten çok işim var bana ne anlatmak istediğini açık açık söyle." dediğinde Koray ayaklarını indirip koltukta dikleşirken "Benim hisselerimi satın alırsan tekstile ben ortak olurum, alıcı arayacağımıza benim koyacağım sermaye ile mağaza açalım kendi ürettiklerimizi pazarlayalım diyorum anlıyor musun?" diye açıkladı.

Bora şimdi ona dikkatle bakmaya başlarken söylediklerini düşünüyordu. Hızla yerinden kalktığında Koray kafasını kaldırıp arkadaşına baktı. "Yürü bunu Tamer Bey ile konuşalım." diyen Bora kapıya gitmişti bile. İkisi birlikte Tamer Bey'in odasına gittiklerinde fikir yaşlı kurtunda aklına

yatınca masaya oturarak bütün ayrıntıları enine boyuna tartışmaya başladılar. Sonunda ortak bir fikre ulaştıklarında üçünün de yüzü gülüyordu.

Kapı çalıp Eva içeri girdiğinde ise bu fikri onunla paylaşmakta geç kalmadılar. Alıcı bulduğu için gülerek girdiği odada aldığı daha güzel haberle neşesi artan kadın sevinçle Koray'a sarılmıştı.

Koray eve giderken Su'nun hayallerini gerçekleştirmenin bir adım yakınında olduğundan mutluydu. Umuyorduki her şey yolunda gidecekti.

Yüzünde mutluluk dolu bir sırıtmayla eve gittiğinde Su ondaki farklılığı fark ederek sürekli ne oldu diye sordu? Ama Koray yok bir şey diyerek ya onu geçiştiriyor ya da dudaklarını öperek susturuyordu.

Birlikte keyifli bir zaman geçirirlerken akşam Eva'dan gelen telefonla yine ortalık karışmıştı. Bora sinir krizi geçirdiğinde Eva sakinleştirmemiş Koray'dan yardım istemişti. Bora'nın doktorunu arayarak beraberinde götüren Koray genç adama sakinleştirici verildikten sonra arkadaşını yalnız bırakmamak için eve geçmemişti. Sabaha karşı bir anda uykusundan uyandırılmasıyla doğru bir karar verdiğini anladı. Bora ortadan kaybolmuştu ve belliki babasıyla olan hesabını bitirmeye gidiyordu.

Koray, Bora'nın peşinden çıktığında evde korumalarla kalan Eva çaresiz görünüyordu. Bu yüzden Koray, Su'yu aramış ve Eva'nın yanına gelmesini istemişti.

Çıkan silahlı çatışmanın ardından Bora'nın sorunu sonsuza dek çözülmüştü. Yapılan hesaplaşmada sonuç karşı taraf için ağır olmuştu. İki gün içerisinde işleri düzene koymuştu. Bu süre içinde Bora'dan ses çıkmadığında Eva ile olan sorunlarını hallettiklerini düşünerek onları rahatsız etmemişti. Tekstildeki yangını çıkartan Angel'ın da yakalandığını öğrenince sorunların tek tek çözüldüğüne sevindi.

Eve geçmeden önce adamlarının alıkoyduğu Angel'ın yanına uğradı. Genç kadınla yaptığı kısa sohbet sonrası hastalıklı bir sevginin neler yaptırabileceğini açıkça görmüştü. Angel'ın cezasını Bora ve Eva'nın belirlemesi gerektiğini düşünerek kadının tutulduğu yerden çıktı.

Arabasına doğru giderken yanında yürüyen Özkan'a "Senden araştırmanı istediğim konu ne oldu?" diyerek merakla baktı.

Özkan olumsuz anlamında kafasını iki yana salladığında Koray'ın umutları tükenmeye başlamıştı. "Araştırmaya devam et Özkan. Adam evliymiş, o yıllarda orada iş yapan iş adamlarını, şirketleri, o şirketlerde çalışan en alttan en üstteki adamlara kadar her şeyi araştır. Bul bana o piçi"

"Deniyorum efendim ama bu samanlıkta iğne aramaktan bile daha zor. Bir isim olsa işimize çok yarardı."

Koray da bunu biliyordu ama hiçbir şey yapmadan da durmak istemiyordu. "Su hiçbir şey söylemez nereden öğrenebilirim bilmiyorum?" derken aklına Gülden Hanım geldiğinde umutlanarak "Belki bir isim bulabiliriz Özkan." diyerek arabasına bindi. Kapıyı kapatmadan "Sen araştırmaya devam et, ben bir şey öğrenirsem sana haber veririm." diyerek arabayı çalıştırıp yola çıkmıştı.

Eve giderken Efe'ye verdiği söz aklına geldi. Ufaklık köpek isteyeli günler geçmişti. Koray verdiği sözü tutma zamanı geldiğini düşündü.

En yakın barınaklardan birine gittiğinde orada iki yavrusu olan anne köpeği gördü. Barınak çalışanından anne köpeğin hikâyesini dinlediğinde anne ve yavruları sahiplenmeyi kafasına koymuştu. Diğer yavruları başkaları tarafından sahiplenince anne köpek hastalanmış ve yemek yemez olmuştu. Koray köpek bile yavrusundan ayrılmayı kaldıramazken çoğu insanın bebeğini doğar doğmaz sokağa attığını düşünerek *'Bazılarımız bir köpek kadar bile sevgiye sahip değiliz.'* diye geçirdi içinden.

Barınaktan ayrılırken çalışanlarından birini köpekleri almak için göndereceğini söyledi. Ayrıca bahçeye anne ve yavruları için büyük bir kulübe yaptırması gerekiyordu. Efe bir değil üç köpeğe birden sahip olduğunu gördüğünde mutluluktan uçacaktı.

Eve gittiğinde daha kapıyı açar açmaz Efe "Baba." diyerek kucağına atladı. Koray oğlanı havaya fırlatıp yakalayarak "Ne haber yakışıklı?" dedi.

Efe bir elini onun boynuna atıp diğeriyle annesini gösterirken "Annim süyekli ağlıyo, ne zaman geçecek bu hamilelik?" dedi.

Koray onun söyledikleriyle telaşla salondaki koltuklarda oturan Su'nun yanına gitti. Genç kadın kitap okuyordu ama Efe'nin dediği gibi burnunu çeke çeke ağlıyordu.

"Bebeğim ne oldu?" diyen Koray, kucağındaki Efe ile onun yanında eğilmişti. Elindeki kitabı kucağına koyup eliyle gözünü silerek burnunu çeken Su "Ama neden öldü?" diyerek ağlamaya başladığında Koray "Kim öldü? Ne oldu Su?" dedi.

Su kırmızı olmuş gözlerini genç adama çevirirken kitabı eline alıp kaldırdı. "Will öldü. Kim olacak, niye öldü ki ne var sanki mutlu olsalar-

dı?"[2] dediğinde Koray bir ona bir kitaba bakarken gülmemek için kendini sıkıyordu. "Bir kitap için mi ağladın?"

"Öylesine bir kitap değil Koray ya. Başından beri bir mucize olmasını bekliyorum. Sonunda iyileşecek umuduyla okudum ve şuna bak öldü."

Su'nun söylediklerinden bir şey anlamayan Efe, Koray'a dönerken "Baba ne olmuş?" dediğinde Koray ciddiyetle ona dönüp "Will'i kaybetmişsiz oğlum, çok üzücü." dedi.

Su "Ya dalga geçmesene." diyerek elindeki kitabı Koray'ın omzuna vurdu. Koray onun elini yakalayıp kendine çekerek dudaklarına bir öpücük kondurdu. "Sana bir şey oldu sandım, korkuttun beni." dediğinde Efe "Baba Wiyl ne?" diye bağırınca Su ile Koray gülmeye başlamıştı.

Koray çömelmekten uyuşan ayaklarını esneterek ayağa kalktı. "Will bir kitap karakteri oğlum, yani var olmayan bir şey annende ona ağlıyor." dediğinde Efe'nin kafası tamamen karışmıştı.

Su "Sorun yok prensim iyiyim ben." diyerek onu rahatlattığında Efe "Peki." dedi. Etrafına bakan Koray, Gülden Hanım'ı göremeyince "Gülden Abla nerede?" diye sordu. Su, "Markete gitti, bende geleyim dedim ama istemedi." diyerek cevap verdi.

"Çocuklardan birini neden göndermedi?"

"Onlar ne alacaklarını bilmezmiş kendisi alacakmış." diyerek omuz silken Su kitabı açarak kalan son birkaç sayfasınıda okumaya başladı.

Koray ise başka şeyler düşünürken Efe'ye bakarak "Oğlum senin uykun gelmedi mi" dediğinde Su kafasını kitaptan kaldırmadan "Yeni uyandı." dedi.

Efe "Evet, yeni kalktım baba. Senin gibi kocaman olmak için bol bol uyuyoyum." dediğinde Koray "Keşke biraz daha uyusaydın oğlum." diye ağzının içinde geveledi.

Onun ağzının içinde konuşmasıyla Su kafasını kaldırıp genç adama baktı. "Ne oldu aşkım?" dediğinde Koray, Efe'yi bırakarak "Hadi biraz oyuncaklarınla oyna Efe." dedikten sonra Su'nun yanındaki küçücük boşluğa poposunu sığdırarak oturdu. Elini Su'nun diğer tarafına atıp kulağına doğru eğilirken "Seni çok özledim diyorum sevgilim, üç gün oldu diyorum, zor durumdayım diyorum..." dediğinde onun ne istediğini anlayan Su kızararak "Çocuğun yanında... sussana Koray." diye azarladı genç adamı.

Koray arkasını dönüp televizyonun karşısında oyuncaklarıyla oyna-

2 Jojo Moyes'in Senden Önce Ben kitabındaki baş erkek karakter.

maya dalan Efe'ye baktı. Sonra tekrar Su'ya dönerken "O çoktan kendi alemine dalmış duymaz korkma." dedikten sonra kaşlarını oynatarak "Ne diyorsun?" dedi.

Elindeki kitabı yüzüne kaldırarak genç adamla arasına bariyer oluşturan Su "Ne diyeceğim, kitap okuyorum diyorum?" dedi. Koray, genç kadının yan tarafına attığı kolunu Su'nun kalçasına doğru kaydırarak okşadı.

Parmakları taytın üstünden kasıklarına doğru kayarken "Emin misin?" diye sordu. Su yüzündeki kitabı indirip sırıtarak ona bakan genç adama "Yapma Efe görecek şimdi." diye fısıldadı.

"Büyüyünce o da yapacak." diyen adamın kafasına kitabı patlatan Su "Koray!" diye tısladı.

Koray, Efe'yi kontrol ederek onun arkası dönük olduğunu görünce azıcıkta olsa karısının tadına bakabilmek için dudaklarına yapıştı. Su önce onu itsede karşılık vermekte gecikmedi. Koray parmaklarını Su'nun kasıklarına bastırıp alt dudağını dişlerinin arasına aldığında genç kadın inlemesini zorla bastırdı. Koray'ın üst dudağını ısırarak karşılık verdi. Bu hareketi genç adamı daha çok teşvik ederken diliyle Su'nun damağını yaladığında kapıdan gelen sesler genç kadını kendine getirmişti.

Anında geri çekilerek Koray'ı itti. Koray'ın küçücük yere sığdırdığı poposu kayarak yerle buluşmuş ve okkalı bir küfür savurmuştu. Efe ona kahkahalarla güldü. Elinde poşetlerle yanlarından geçen Gülden Hanım ise Koray'a bakarak "Ne oldu oğlum?" diye sordu.

Su ne diyeceğini bilemezken "Hoş geldin abla." dedi. Efe "Babam annimi yiyodu, annim babamı itince o da düştü." diyerek gülmeye devam etti. Gülden Hanım, Su'nun allıktan giderek mora çalan yüzünü görünce durumu anlamıştı.

"Hadi size afiyet olsun." deyip kıkırdayarak mutfağa giderken Koray, Efe'ye parmağını sallayarak "Sen bizi mi izliyordun?" dedi.

Omuz silken Efe "İkinizden de gayip sesley gelince baktım, ne vay bunda?" dedi. Su oturduğu koltuktan hızla kalkarak "Of Koray ya!" diye Koray'a kızıp mutfağa kaçtı.

Koray da düştüğü yerden kalkarken "Hayır her seferinde bir yerleri acıyan ben, azarı yiyen yine ben..." diye homurdandı. Oğluna bakıp "Hep senin yüzünden Efe." diye ona parmağını sallayıp üstünü değiştirmek için yukarı yöneldiğinde Efe arkasından gülmeye devam etti.

Akşam yemeği ve sonrası da Koray için sıkıntılı geçiyor, karısını

yalnız yakalayamadıkça çıldırıyordu. Sonunda yatma vakti geldiğinde ise artık Koray dayanma sınırını çoktan aşmıştı. Yatağa girdiklerinde Su'ya sarılıp uyumak için uğraşsa da onun yasemin kokusunu soludukça ona olan hasreti artıyordu.

Dayanamayarak Su'nun ensesine dudakları değdirdiğinde Su "Koray!" diye fısıldayınca onun da uyanık olduğunu anladı. "Seni istiyorum ve daha fazla dayanamıyorum." diyen Koray onun kalçasını kendine çekerken isteğinin ne kadar çok olduğunu anlamasını sağladı.

Su iç çekerek "Koray, Efe?" dediğinde Koray "Banyoda hızlı bir şipşak bana yeter bebeğim." deyince Su "Efe burada uyurken olmaz." dedi.

"O zaman koltukları deneriz." diyen Koray'a "Gülden Abla su içmeye kalkarsa?" diye cevap verdi Su. Oflayan Koray "O zaman eski odalarımızdan birine gidelim." dediğinde Su "Tamam" demişti ki Efe "Ya biy susmadınız uyumaya çalışıyoyum şuyada..." diye söylenerek yüz üstü dönüp poposunu onlara diktiğinde ikisinin de gözler fal taşı gibi açılmıştı.

Koray, Su'nun arkasından kendini gülmemek için sıkarken Su onun göğsünün inip kalkmasından gülmek üzere olduğunu anladığında "Sakın gülme!" dedi kendini sıkarak. Çünkü o gülerse kahkahalara boğulacaktı. Koray daha fazla dayanamayarak gülmeye başladığında ise Su da ona eşlik etmekte gecikmedi. İkisi kahkahalarla gülerken Efe asık suratla onlara dönüp "Ya aytık biy sussanıza." dedi. Koray "Gel lan sen buraya." diyerek Efe'yi Su'nun önünde kaldırarak aralarına alıp gıdıklamaya başladı. Az önceki arzusundan eser bile kalmamıştı.

Bir süre yatakta üçü birlikte boğuştuktan sonra Efe yorularak uykuya dalınca ikisinin de uykusu gelmişti. Koray, Efe'nin kafasının üstünden karşısındaki Su'nun gözlerine baktı. Sırıtarak "Hadi yine yırttın." diye fısıldadığında Su kıkırdadıktan sonra "İyi geceler kocacığım." diyerek gözlerini yumdu.

Sabaha karşı üç gibi rüyasında gördüğü tatlılarla ağzı sulanarak uyanan Su, yataktan kalkarak aşağıya indi. Mutfakta her zaman atıştırmalık çikolata koyduğu rafın boş olduğunu gördüğünde hüsrana uğrarken dolabı açarak tatlı bir şeyler aradı ama bulamadı. Of hem zaten rüyasında baklava görmüştü. Çikolata da onun yerini tutmazdı ki.

'Sabaha ilk işim tatlı almaya gitmek olsun.' diyerek geri yatak odasına çıktığında baygın bir şekilde uyuyan Koray'ı görünce aklına gelen fikirle gülümsedi. Koray'ın başucuna gelerek kulağına "Koray." diye fısıldadı-

ğında Koray kıpırdamamıştı bile. Su onun omzunu dürterek biraz sesli "Koray." dediğinde Koray onun elini iterek yan döndü. Su sinirle omzuna vurup "Koray." deyince Koray sıçrayarak uyandı.

"Ne, ne oldu?" diyerek şaşkınca ayakta duran Su'ya bakan Koray, onun iyi olup olmadığını anlamak için kendine çekip elini vücudunda gezdirdi.

Su onun ellerini kendinden uzaklaştırırken "Bir şeyim yok, canım baklava çekti." dediğinde Koray kafasını kaldırıp gözlerini kırpıştırarak genç kadına bakıp "Haaaa!" dedi.

Su alt dudağını sarkıtıp "Diyorum ki canımız baklava çekti." diyerek karnını ovduğunda Koray bu sefer gözlerini kırpıştırarak onun karnına baktıktan sonra durumu anlayıp saate baktı.

"Bu saatte mi?" diyen Koray'ı başını sallayarak onayladı. Genç adama yalvaran gözlerle bakarken Koray "Bebeğim sabah olsun alırız ben bu saatte açık pastane nerede bulacağım?" dedi.

"Sabah istesem seni kaldırmazdım Koray. Canım çok istiyor diyorum sana." diyen Su'nun laflarıyla "Ha illa git sürün diyorsun yani." diyerek ayağa kalktı. Dolaba gidip üstüne giyecek bir tişört alırken karnını göstererek "Bunlarla idare etsen olmaz mı? Hem istediğin sosu da üstüne dökebilirsin bendensin." dediğinde Su "Şapşal." diyerek kıkırdadı.

Koray ise kaşlarını kaldırarak "Olmaz mı?" dediğinde Su da kafasını olumsuzca kaldırıp "Cıks olmaz." dedi.

Oflayarak tişörtünü giyen Koray "Bu saatte ben nereden baklava bulacağım?" diyerek odadan çıkmıştı. Evden dışarı çıktığında kapıda bekleyen adamları "Ne oldu Koray Bey?" diyerek telaşla yanına geldiler. Koray önce "Yok bir şey." diyerek homurdansa da sonrasında aklına gelen fikirle sırıtıp onları yanına çağırdı. Anahtar ile parayı birinin eline tutuşturup "Al şunları git bir kilo baklava al gel. Geldiğinde kapıyı çalma ama beni ara tamam mı?" dediğinde genç olan çocuk "Baklava?" dedi.

"Evet, oğlum baklava işte bildiğimiz tatlı. Hani şerbetli olanından." diyen Koray çocuğa anlaması için bakarken çocuk "Bu saatte nerede bulacağım baklavayı Koray Bey?" dediğinde "Bul bir yerden işte ne yap et bul, bak bir saate getir bekliyorum." diyerek arkasını dönüp eve girerek kapıyı kapattı.

"Oh be uyuyabilirim." diyerek salondaki koltuklara gidecekti ki kar-

şısında kollarını göğsünde bağlanmış Su'yu görünce sıçrayarak kapıya çarptı.

"Allah!" diyerek eliyle kalbini tutarken "Bebeğim ne yapıyorsun karanlıkta, ödüm bokuma karıştı Samara gibi dikiliyorsun karşımda"[3] dediğinde Su "Asıl sen ne yapıyorsun burada Koray, hani baklava?" dedi.

"Şey... ben işte şey..." diyerek eliyle ensesini kaşıyan Koray "... çocuklar getirecek birazdan." dediğinde Su "İnanamıyorum sana Koray." dedikten sonra ağlamaklı bir sesle "İlk defa aşeriyorum ve sen onu bile almaktan üşeniyor musun?" dedi.

"Ne alaka Su, maksat almak değil mi? Çocuklar alacak işte."

Burnunu çeken Su "Karnımdaki o adamın çocuğu mu Koray?" dediğinde Koray "Su saçmalama." diyerek karşı çıktığında Su, "İyi madem doğumada sen gelme adamların götürür beni, hatta direk kimliğinede adamlarından birinin isimini yazalım." dedi.

"Tamam Su. Gidiyorum Su. Sus Su. Aklıma değişik değişik şeyler sokuyorsun gece gece... Vuracağım sinirimden birini göreceksin, baklavayı da kimliğinide..." diye söylenerek kapıdan çıktı Koray.

Su ise sinsi sinsi gülümseyerek arkasını dönüp odasına geri çıkmıştı. Anahtarıyla parayı adamından alan Koray "Bu aşermeyi çıkaran hormonları ben..." diye söylenerek pastane ararken tahmin ettiği gibi bir tane bile açık yer bulamadı. Büfelere açık bir yer nerede bulacağını sorarken aldığı cevaplar hep aynıydı. "Bayramlarda bile bu saatte açık yer bulamazsın abi."

Bir buçuk saatin sonunda hâlâ bulamamıştı. Sonun da yedi yirmi dört açık olan marketin çalışanına "Baklava var mı?" dediğinde "Maalesef. Ama isterseniz dondurmalı baklava var." diyen kıza resmen "Nerede?" diye bağırmıştı.

Kız şaşkınlıkla Koray'a bakarken "Dolapta." diyerek ilerideki dondurma dolabını işaret etti. Koray koşarak dolaptan kızın dediklerinden üç dört paket alarak ödemesini yapıp oradan çıktı. Arabaya bindiğinde "Bununla idare edeceksin artık Su Hanım." diyerek eve doğru sürdü.

Eve geldiğinde paketi açıp bir tabağa servis ettikten sonra çekmeceden çatal alarak odaya çıktı. Su'nun uyuduğunu gören Koray onun uyanması için omzunu dürterken "Su kalk getirdim." dedi.

Gözlerini bile tam açmayan Su "Tamam koy oraya, sabah yerim." di-

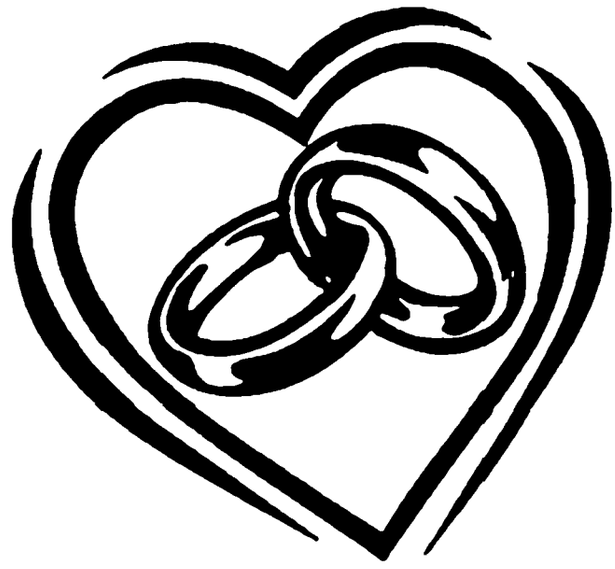
3 Samara, korku filmi Halka'da televizyonun içerisinden çıkan, yüzü saçları ile kapalı bir yaratıktır.

yerek arkasını dönüp yattığında Koray bir an için tabaktakileri onun yüzüne sıvamayı düşündü.

Dişlerinin arasından "Su gecenin bir vakti gittim aldım, geldim, ye şunu!" diyen Koray'a kafasını çevirip ters bir şekilde bakan Su "Yemeyeceğim diyorum sana Koray." diyerek uykusuna kaldığı yerden devam etti. Koray sinirle pencere kenarındaki koltuğa giderken baklavayı oturup kendi yedi.

Yerken de "Bir daha alırsın sen aşermek, nah kalkarım!" diye söylenirken uyanık olan Su yattığı yerden kıkırdıyordu. İlk başta gerçekten canı istemişti ama su içmek için aşağı indiğinde Koray'ın kendisinin gitmediğini görünce sinirlenmiş ona inat yapmıştı. Koray'ın homurdanmasına daha fazla dayanamayarak yerinden kalkarken paytak adımlarla yanına gidip kollarını iterek kendine yer açarak genç adamın kucağına yerleşti. Koray bir elinde tabak bir elinde çatalla ona bakarken Su ağzını açarak "Bana da..." dediğinde tabağı onun önüne koyarak bir dilim alıp Su'ya yedirdi.

"Ama bu dondurmalı ve sert." diye homurdanarak yiyen Su'ya "Çok konuşma, ye!" diyerek ikinci bir dilim verdiğinde ağzı dolan Su sessiz kalmıştı. Koray bir parçada kendi ağzına atarken Su ile göz göze geldiğinde ikisi de aynı anda gülümsedi. Ağzındakini yutkunduktan sonra onu alnından öpen Koray "Seni seviyorum." dediğinde Su kafasını omzuna yaslayarak "Ben de seni seviyorum." dedi. Tabakta kalan son parçayı da bölüşürlerken ikisinin de kalpleri mutlulukla doluydu.

BÖLÜM 31

Ertesi sabah Su gözlerini dışarıdan gelen seslerle açtı. İlk başta duyduğu sesleri yanlış anladığını düşündü. Kafasını hafifçe yastıktan kaldırarak sesleri dinledi. Birkaç adamın sesli konuşması ve Efe'nin Korayla kahkaha atarak konuşması haricinde duyduğu köpek sesi miydi?

Güçlü bir havlama sesi net bir şekilde kulaklarına geldiğinde Su yataktan fırladı. Pencerelere giderek bahçeye baktı. Aşağıda bir kalabalık vardı ama yan bahçede oldukları için Su net göremiyordu. Derken küçük bir köpek ile Efe koşarak görüş alanına girdiğinde Koray'ın köpek aldığını anladı. "Neyse ki yavru bir köpek almış." derken arkasından diğer yavrunun aynısı bir köpek daha çıkarak Efe'nin etrafını sardı. Su'nun ağzı açık kalırken biraz ileride oturmuş onları izleyen büyük köpeği gördüğünde "Koray!" diye tısladı.

Şakaydı kesinlikle şakaydı. Gerçek olması mümkün değildi. Koray üç köpek birden almış olamazdı. Bir köpeğe bile karşı çıkarken üç köpek... "Koray seni geberteceğim." diyerek sinirle üstünü değiştirip hızla koridoru geçerek merdivenlerden indi. "Köpek filan istemiyorum ben." diye söylendi.

Aşağıya indiğinde salondan bahçeye açılan kapıda durmuş dışarı bakan Gülden Hanım'ı gördü. Su kadına yaklaşırken "Abla bana gördüklerimin şaka olduğunu söyle." dedi.

Gülden Hanım gülümseyerek arkasını döndü. "Günaydın kızım ama şaka değil gerçek, artık üç tane köpeğimiz var." dediğinde Su onun yanına gelmiş dışarı bakıyordu. Bahçenin köşesine kurulan, tahta zeminin üstüne kurulu büyük kulübeyi ve zeminin etrafını çevreleyen telli alanı görünce

"Yok artık!" diyerek gözleri irileşirken "Koray çiftlik kurmayı mı planlıyor?" dedi.

Kulübeyi kuran adamların ilerisinde bir adamla konuşan Koray'ı gördüğünde Su sinirli adımlarla onlara doğru ilerlemeye başladı. "Koray!" diye bağırdığında Efe'de annesini görerek Su'ya doğru gelmiş peşinden de yavruları sürüklemişti. Efe "Anni bak çok güzelley." diyerek annesine koşarken Su onun arkasından yaklaşan yavruları görünce "Efe yaklaşma oğlum onlarda geliyor dur." diye bağırarak hızla Koray'a doğru gitmeye başladı. Genç adam onun sevmemesinden değil korktuğundan dolayı köpek istemediğini anladı.

Koray, Su'yu belinden tutarak kendine çekti. "Korkma bebeğim ben seni korurum." diyerek sırıtırken Su kafasını kaldırıp "Seni benden kim koruyacak?" diye tısladı. Koray'ın yanındaki adam onlara gülümserken Koray, "Seni Vedat Bey ile tanıştırayım. Köpeklerimizin yuvasını yapan firmanın sahibi." dedi.

Su adama "Tanıştığımıza memnun oldum." dedikten sonra Koray'a döndü. "Köpekleri nereden aldın hayatım?" diye sorunca Koray "Barınaktan." diye cevap verdi. Su aldığı cevaptan memnun kalarak gülümsedi ancak aklındaki sorular bunlarla bitmiyordu.

"Ben sana kaç köpeğe izin verdim Koray?" diye sorarken gülümsemeye çalışyordu.

Koray'a çok sevimli gelen bir yüz ifadesi vardı. Genç adam sırıtarak "Adet konuşmadık karıcığım." dediğinde Su sinirle bir ayağını yere vurdu. "Ne demek konuşmadık Koray? İlla konuşmak mı gerekiyor, benim köpek istemediğimi bile bile gidip üç köpek almışsın."

"Ama aşkım..." diyen Koray'ı elini havaya kaldırarak susturdu Su. "Üç tane köpeğe nasıl bakacağız?" diye bağırdığında kulübeyi inşa eden adamlar dönüp onlara baktı. Koray kaşlarını çatarak adamlara bakıp genç kadına dönerken "Sessiz ol!" diye uyardı.

Ardından neden üç köpek aldığını açıkladı. "Ben bir tane almak için gittim. Yavrulardan birini istedim ama anne köpek yavrularından ayrılamıyormuş hasta oluyormuş. Bende üçünü birden aldım."

Su sesini çıkarmazken Koray "Diğer yavrularını verdiklerinde birkaç gün yemek yememiş aşkım düşünsene bir yavrusundan daha onu nasıl ayırırdım?" dediğinde Su "Yaaa!" diyebildi.

Yenilgiyle kafasını eğen Su ayağını çimlere sürtüp "İyide Koray üçüne birden nasıl bakacağız?" dedi.

Koray, Su'nun omuzlarına sarılarak kendine çekti. "Merak etme aşkım ben hallederim."

Su alnını genç adamın göğsüne yaslarken "Halletsen iyi olur aşkım." diye homurdandı. Adamlar işlerini bitirince Koray'ı yanlarına çağırdılar. Su da arkasını dönerek Efe'nin yanına gidecekti ki anne köpeği karşısında buldu. Attığı adım havada kalırken kocaman köpeği karşısında dikilir bulunca kalbi korkuyla hızlandı. Bir yerde korktuğunuzu köpeğe belli etmeyin diye yazıyordu. Köpek ile göz teması kurun diyordu ama Su karşısındaki koyu gözlerden çok tırsıyordu. Lanet olsun Koray'a seslenmek istiyordu ama ya köpek ses çıkarınca saldırırsa diye ağzını açamıyordu. Korkudan üç aylık doğuran ilk kadın olarak tarihe geçecekti.

Köpek karşısına oturduğunda Su hâlâ ona bakıyordu. Hafif bir ses çıkararak kafasını yana yatıran köpek sanki Su'ya ne yapmak istediğini anlamak istercesine bakıyordu. Köpekde, Su'da yerinden kıpırdamazken Koray adamları yolcu etmiş bakışan ikiliyi izliyordu. Su'nun şu an korkudan ödünün patladığının farkındaydı ama anne köpek ona saldıracakmış gibi durmuyordu. Koray onlara yaklaşmadan izlemeye devam ederken anne köpek kalkıp Su'ya yaklaştığında Koray neredeyse onun korkudan hızlanan kalbinin sesini duyacaktı. Su'nun nefesini tuttuğunu görebiliyordu.

Köpek ona yaklaşmaya başladığında Su'nun kalbi durmak üzereydi. Nefesini tutmuş köpeğin hareketlerini izlerken köpek ayaklarının dibine gelerek burnunu uzatıp önce elini kokladı, sonra da kafasını kaldırarak karnını kokladığında Su biraz nefes alabildi. Onu ısırmayacaktı. Köpek hafif inleyerek burnunu karnına sürttüğünde Su onun ne yapmaya çalıştığını anlamadı. Koray onların yanına yaklaşmıştı. Köpeğin Su'nun karnını kokladığını görünce gülümseyerek köpeğin başını okşadı. "Acaba bebeğimizi mi hissetti?"

Su gözlerini kırpıştırırken "Olabilir mi?" dedi.

"Bilmem ki baksana neden karnını kokluyor?" diyen Koray anne köpeğin başını okşamaya devam ediyordu. Su da ondan cesaret alarak elini kaldırırken köpeğin başının üstüne koyduğunda köpek gözlerini kapatarak onun parmaklarına doğru sürttü kafasını. Bu Su'nun hoşuna giderken gülümseyerek "Çok uysal." dedi. Koray onun omzuna elini atarak saçlarından öpüp "Korkacak bir şey yokmuş gördün mü?" dedi.

Gerçekten Su'nun korktuğu gibi değildi. Efe de koşarak yanlarına geldiğinde Su'nun bacaklarına sarılarak "Anni çok tatlıyay." dedi. Anne köpek bu sefer kafasını eğerek onu yaladı. Efe yüzünü buruşturarak kıkırdarken "Ay ıslayk ıslayk!" diyerek kahkaha atıyordu. Yavrularda annelerinin etrafını sarıp ona sürtünürken Su eğilerek yavruları sevdi. Yere yatıp Su'ya oyunlar yapmaya başladıklarında genç kadın gülerek parmaklarıyla karınlarını kaşıdı.

Gülden Hanım kahvaltıya çağırana kadar köpeklerle oynarlarken Koray köpekleri kulübelerine kapattıktan sonra içeri geçmişlerdi. Efe'yi köpeklerden zor ayırırlarken kahvaltıdan sonra tekrar oynayabileceğini söyleyerek ikna edebilmişlerdi.

***

Sonraki günler çabuk geçerken Koray, Su'ya Tamer Bey'in akşam yemeği teklifini söylediğinde genç kadın telaşlanmıştı. Evren hariç henüz kimsenin haberi yoktu. Nasıl karşılayacaklarını kestiremiyor, korkuyordu. Hele Eva ne düşünürdü? Kız ona her şeyini anlatmıştı ama Su gizlemişti. Ya kırılırsa diye düşünürken Koray aynanın karşısında düşüncelere dalan karısının arkasından sarıldı. "Korkma kimse kötü bir şey düşünmez." derken genç kadının korkularının farkındaydı.

Su karnının üstünde birleşen ellerin üstüne ellerini koydu. Kafasını geriye atıp genç adamın göğsüne yaslanırken "Nereden biliyorsun? İnsanların ne zaman, neye takacağını tahmin edemezsin." dedi.

Karısının şakağına öpücük koyan Koray, aynadan Su'nun gözlerine bakarak "Her insanın ne düşüneceğini tahmin edemesemde arkadaşlarımın ne düşüneceğini çok iyi biliyorum bebeğim. Üstelik Bora ve Tamer Bey zaten biliyor." dediğinde Su'nun gözleri irileşirken "Nasıl?" diye sordu.

Koray gülümseyerek "Bora benim can dostum, kan bağı olmayan kardeşim. Sana kafayı taktığım ilk günden beri senden haberdar. Tamer Bey ise..." dedikten sonra gülerek ekledi. "... o yaşlı kurttan hiçbir şeyi gizleyemezsin. Belediye Başkanı yakın arkadaşıymış, yoksa sabahın o saatinde hele evraksız hiç kimse nikahımızı kıymazmış."

Su endişeyle kafasını kaldırıp genç adama baktı. "Nasıl karşıladılar?" dediğinde Koray dudaklarını karısının dudaklarıyla buluştururken "İkiside mutluluklar dilediler." dedi.

Genç adamın kollarının arasında dönen Su, kollarını Koray'ın boy-

nuna atarak öpücüğü derinleştirdiğinde Koray inleyerek geri çekildi. Eğilip küçük bir buse koyarak geri çekilirken "Gitmemiz gerekiyor Tamer Bey'i bekletmeyelim." dedikten sonra Su'nun elini tutarak odadan çıktı.

Tamer Bey'in evine geldiklerinde Su evin görkemi ile şaşkınlığını gizleyemedi. Koray'a "Eva gerçekten çok zengin." dediğinde Koray kıkırdayarak "Bunu daha yeni mi fark ettin?" dedi.

Efe'de eve bakarken "Sayay gibi." dediğinde hepsi gülüşmüştü. Koray eve girmeden bahçenin aşağısındaki ahırları işaret ederek Efe'ye orada atların olduğunu söylediğinde çocuk atları görmek istemişti. Sonra göstereceğine söz veren Koray kucağında Efe ile Su'nun elinden tutarken Gülden Hanım da yanlarında içeri girdiler.

Büyük salonda önceden gelen Elif Hanım ile sohbet eden Tamer Bey onları gördüğünde ayağa kalkarak genişçe gülümseyip aileyi karşıladı. Su çekinerek Tamer Bey'e elini uzatırken Tamer Bey "Hoş geldin kızım." diyerek ona gülümsediğinde Su'nun bütün endişeleri buhar olup uçmuştu. Efe, Berfin ve Toprak ile tanışarak oyun alanında oynamaya başladığında Su oğlunun ilk arkadaşlarını edinmesini gülümseyerek izledi.

Toprak'ı, Eva ile Bora'nın evlat edindiğini öğrendiğinde Su onların bu davranışını çok beğenmişti. Toprak'ın ailesinin olmadığını duyunca üzülmüş, hamilelik hormonları yine devreye girerken duygulanmıştı. Neyse ki artık bir ailesi vardı.

Evren ile Buket geldiğinde Su, Evren'in her geçen gün çöktüğünü görmeye dayanamaz olmuştu. Buket kısa bir selamdan sonra kenara çekilip sohbeti dinlerken herkese karşı duvarlarını örmüştü. Evren ise onun aksine neşeli ve sıcak davranıyordu ama gözlerindeki mutsuzluğu gizleyemiyordu.

Su, Buket'i konuşturmaya çalışarak "Kaç aylık oldu?" dediğinde Buket yüzünü buruşturarak "Altı." deyince Su heyecanlanarak "Cinsiyetini öğrendiniz mi?" diye sordu.

Evren lafa girerek "Erkek." derken gülümsüyordu. Su da gülümsedi. Evren'e "Erkek derken pek bir mutlusun Patron, yoksa kız olsa istemeyecek miydin?" diyerek takıldığında Evren "Olur mu öyle şey, sağlıklı olsun Allah'ın izniyle başka bir şey istemem." dedi.

Koray da gülümserken "Bizimkinin de şimdiden ismi var ama daha ne olacağını bilmiyoruz." dediğinde Buket "Öyle şey mi olur?" diyerek dudak büktü.

Su ona gıcık bir gülümsemeyle bakarken "Biz istersek oluyor. İsmi Deniz olacağı için kız da olsa erkek de olsa kullanabilir, siz isim düşündünüz mü?" dedi.

İkili ilk defa birbirlerine bakıp gülümserken "Barış düşünüyoruz." dediklerinde Su "Umarım adı gibi barışı getirir." diyerek laf vurdu.

Buket ona cevap vermeden kafasını çevirirken Su onun üstüne atlamamak için kendini zor tutuyordu. Evren ile göz göze geldiklerinde ise genç adam ona takma der gibi elini salladıktan sonra "Hayırlısıyla dünyaya gelsinler inşallah." dedi.

Tamer Bey iki çiftin konuşmasını sessizce dinlerken onlara gülümsedi. "Durun daha bu iyi günleriniz çocuklar. Hele bebekler doğsun da göreceğim sizi." dediğinde Koray ile Evren "Neden?" diyerek ona dönmüşlerdi. Nedenini Efe'den çok iyi bilen Su kıkırdarken, Tamer Bey'de ona bilmiş bir gülümseme sundu.

Tamer Bey gülümseyerek Evren ile Koray'a bakarken "Siz şimdiden o anne baba eğitim kurslarına başlayın. Bebekler geldiğinde gazını çıkartmayı, altını değiştirmeyi öğrenin çünkü çoğu gece o işi siz yapmak zorunda kalacaksınız." dedi.

"Anneleri yapar." diyen Koray ile Evren'e ters bir bakış atan Su, "Annelerin yetemediği yerde size de ihtiyaç olur." dedi.

Koray "Saçmalama hayatım ben onu nasıl tutacağım, küçücük bir şey, bir yerlerini kırarım." dediğinde Su onun gerçekten endişeye kapıldığını fark ederek kahkaha attı. "Koray iyi o zaman büyüyene kadar sen hiç kucağına alma." dediğinde Koray "Ya onunla o bir mi?" dedi.

Bebek bakım tartışması sürerken Melis, Mete ve Sarp geldiklerinde Esma Hanım'da yemekler tamamlamış onlara katılmıştı. Su korktuğu gibi kötü bakışların hedefi olmazken sadece bir kere Buket'in bakışlarını görmüştü ama ona da takılmadı. Buket yapı itibariyle öyle birine benziyordu. Herkes sohbet etmeye devam ederken Eva ile Bora geldiğinde genç kadının yaşadığı şaşkınlık görülmeye değerdi. Su'yu soru yağmuruna tuttu, genç kadın ne cevap vereceğini şaşırırken sonunda Bora, Eva'yı susturarak ilgisini başka yöne çekmiş Su rahatlamıştı.

Sorunsuz ve eğlenceli geçen yemek Bora'nın Eva'ya evlilik teklifi ile son bulduğunda onları tebrik ederek evlerine geçtiler.

Eve geldiklerinde Efe arabada uyuduğu için Koray hemen onu yatağına taşıdı. Su, Gülden Hanım'a "İyi geceler" dileyerek onları takip etti.

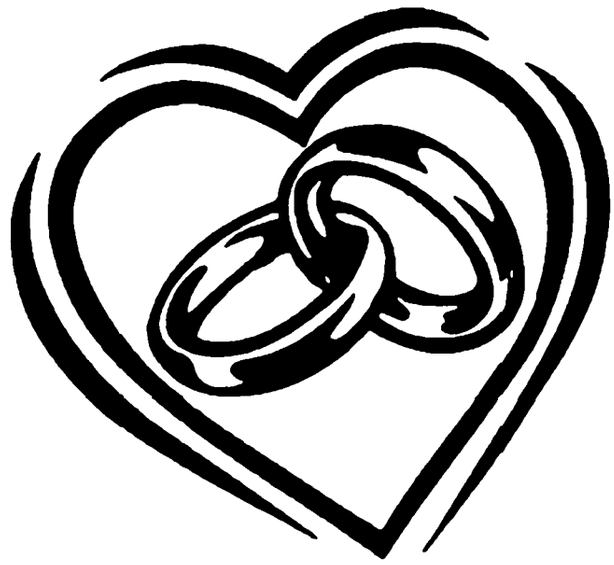
Su yavaşça Efe'nin üstünü değiştirdikten sonra yataktan kalktığında karşısında üstü çıplak altında sadece iç çamaşırıyla karşısında dikilen Koray'ı buldu. Koray'ın gözlerindeki ateşten teni alev alırken "Bebeğim kaç gün oldu?" diyen genç adamın dudaklarına uzanmakta gecikmedi. Günlerdir o da aynı ateşle kavrulurken Koray'ı fazlasıyla özlemişti. Koray anında genç kadını belinden yakalayıp kaldırdı. Ayakları yolunu bularak kapıya doğru ilerlemeye başlamıştı. Koray'ın eski odasına kendilerini zor attıklarında günlerin hasreti çabuk dinmedi. Yavaş ve tadını çıkararak birbirlerinin olurlarken minik adımlar da koridoru geçip başka bir yere gitmişti.

Koray ile Su saatler sonra uyumak için odaya geçtiler. Efe'yi yatakta göremeyen Su korkudan çıldırmıştı. "Efe?" diyerek banyoya dolaba odanın her tarafına bakmıştı ama yoktu. Koray koşarak diğer odaları kontrol ederken hiçbir yerde Efe'yi bulamayınca aşağıya inip salona ve mutfağa baktılar. Su sessizce Gülden Hanım'ın odasını kontrol ederken uykusundan uyanan Gülden Hanım "Ne oldu kızım?" diye sordu. Su ağlamaya başlayarak "Efe yok." dedi. "Nasıl yok?" diyen Gülden Hanım telaşla yatağından çıkarken onlarla aramaya başladı.

Akıllarına gelen her yere bakıyorlardı. Kilere bile bakmışlardı ama Efe hiçbir yerde yoktu. Evde olmadığını kanaat getirdiklerinde Koray, kapıya çıkarak dışarıdaki adamlarına "Efe'yi gördünüz mü?" diye sordu. Su'da onun arkasında adamların vereceği cevabı beklerken adamlar görmedik dediklerinde Su elini kalbine atarak "Nerede bu çocuk?" dedi. Korkuyla tekrar ağlamaya başlarken kulübedeki anne köpek havlamaya başlayınca hepsi o tarafa döndü. Koray büyük adımlarla kulübeye ilerlerken Su'da koşarak onu takip ediyordu. Kulübeye geldiklerinde Su ile Koray loş ışıkta yavrularla birlikte uyuyan Efe'yi görmüşlerdi. Yavruların ikisi onun önüne kıvrılırken anne köpek de üçünün başında oturuyordu. Kafasını eğerek burnuyla Efe'nin kafasını iterken onu uyandırmaya çalışıyor gibiydi.

Su şaşkınlıkla oğluna baktı. Gülden Hanım da gülümseyerek Efe'ye bakıp "Sanırım yatağınızı daha da genişletmeniz gerekecek, malum Efe yavrularla yatmak isterse." diyerek kıkırdadığında Koray "Ağzından yel alsın abla!" diyerek açık tel kapıdan içeri girerek Efe'yi kucağına aldı. O Efe'yi alarak dışarı çıkarken anne köpekte yavrularının etrafına uzanmıştı. Hep birlikte eve girerlerken Su bir daha Efe'yi yalnız bırakmaması gerektiğini düşünüyordu. Koray ise onun düşüncelerini tahmin ederek *'Olan yine bana oldu, yaktın beni Efe!'* diye düşünerek Efe ile yatağa uzanmıştı.

Su, Efe'nin diğer tarafına geçerken "Bir daha Efe'yi yalnız bırakmayalım." dediğinde Koray iç çekerek "Ben de öyle tahmin etmiştim." dedi.

BÖLÜM 32

Koray erkenden kalktığında o gün Su'yu şirkete götüreceği için heyecanlıydı. Yemeğe çıktıkları akşam Su'nun hayallerinden heyecanla bahsetmesini dinlemiş, ona hayallerini sunabilecek bir fırsat yakalamak istemişti. Derken o fırsat ayağına geldiğinde hiç düşünmeden elinden geleni yapmıştı Koray. Dün akşam yemekte ilk defa bundan bahsettiğinde Su'nun karşı çıkarak, ortalığı ayağa kaldıracağını düşünmüştü ama onun sessiz kalması Koray'ı ümitlendirmişti. Yatakta doğrulduğunda Efe'yi yatakta göremeyince merakla yataktan kalkarak aşağıya indi. Dün geceden sonra akıllanmıştı. Onu bir tek yerde arayacaktı yeni ev ahalisinin yanında. Salondan geçip bahçe kapısına geldiğinde kapının açık olmasından doğru tahmin ettiğini anladı. Dışarı adım attığında Efe'nin şen kahkahaları kulaklarına dolarken taraçanın altında yavruları seven Efe'yi gördü. Biraz ilerisinde de Gülden Hanım oturmuş onu izliyordu.

Gülümseyerek Efe'ye yaklaştı. "Oğlum ne yapıyorsun sen bu saatte?" diyerek ufaklığa varlığını belli ettiğinde Efe çömeldiği yerden arkasına bakarak "Baba yavyulayın mamasın veydik, şimdide oynuyoyuz." diyerek gülümsedi.

"Ama saat daha çok erken Efe." diyerek Koray onlara doğru ilerlerken Gülden Hanım'a "Günaydın abla." dedi.

"Günaydın oğlum, Su daha uyanmadı galiba."

"Yok, biraz daha uyusun. Az sonra şirkete gitmek için uyandıracağım."

Gülden Hanım şaşkınlıkla Koray'a bakarken "Sen akşamki konuda ciddiydin?" dedi. Koray mağazaların açılması için koyduğu sermayenin

başına Su'yu geçirmek istiyordu ve akşam yemekte bu konuyu dile getirmişti. Ama şimdi görüyordu ki kimse onu dikkate almamıştı.

"Tabii ki ciddiydim abla, ben Su için giriyorum bu işe." dediğinde Gülden Hanım alt dudağını ısırarak "Sanırım Su şaka yaptığını düşündü oğlum." dedi.

"Ne şakası abla? Böyle bir konuda, onca kişinin içerisinde şaka mı yapılır? Ben gayet ciddiyim. O mağazalardaki hisselerim Su'ya ait."

"Anladım oğlum ama bunu Su'nun doğru algılaması gerekir. Biliyorsun her şeyi yanlış anlamaya meyilli."

Koray kadına gülümserken "Artık aramızda öyle bir sorunun kaldığını sanmıyorum abla" dedi. Buna gerçekten inanıyordu da onlar artık gerçekten karı kocaydı ve Koray, Su'ya her şeyini adamaya hazırdı.

Eğilip Efe'nin saçlarını karıştırdıktan sonra "Ben çıkıp anneyi uyandırayım." diyerek içerinin yolunu tuttu. Neşeyle ıslık çalarak odaya girdiğinde Su yan tarafına dönmüş Koray'ın yastığını da kucağına alarak sıkıca sarılmıştı. Koray yatakta Su'nun yanına uzanarak boynuna öpücük koyarken "Aşkım uyan hadi!" dedi.

Su mırıldanarak biraz öne doğru kayıp Koray'ın dudaklarından kurtulmaya çalışırken genç adam ona tekrar yaklaşarak ensesini öpmeye başladı. Su "Ya Koray bir huzur ver ya akşam doymadın mı?" diye homurdandı.

Koray kahkaha atarak geri çekilirken "Sana doymam imkânsız bebeğim." dedi. Su, "Of Koray çocuk var uyandıracaksın yine, bir rahat dur." dediğinde Koray onun omzunu ısırarak gülüp "Çocuk yanında olsa dediğin doğru da... çocuk çoktan kalktı." dedi.

Su gözlerini yavaşça açıp önündeki boşluğa baktı. Efe'nin olmadığını görünce hızla arkasına dönüp "Efe nerede?" dedi.

Koray eğilip onun minik burnuna dudaklarını değdirirken "Merak etme aşağıda köpeklerin yanında." dediğinde Su kafasın çevirip baş ucuna saate baktı. Saatin henüz yedi çeyreği gösterdiğini görünce "Bu saatte mi?" diye sordu.

"Evet, bebeğim köpekleri çok sevdi."

"Belli oluyor." diyen Su ellerini arkaya atıp esneyerek bedenini gererken "Sen niye bu saatte uyandırdın beni?" dedi.

Koray "Bebeğim şirkete gideceğiz ya." diyerek eğilip onun boynuna

öpücükler koyarken Su eliyle genç adamın saçlarını kavrayarak "Ne şirketi?" dedi.

Koray kaşlarını çatarak kafasını kaldırdı. "Akşam dedim ya Su, mağazalardaki yatırımı senin yönetmeni istiyorum." dediğinde Su kıkırdayarak "Çok komiksin Koray." dedi.

Koray geri çekilerek yatakta doğrulup otururken "Ben şaka yapmıyorum Su." dedi. Genç kadının gülümsemesi donarken, yatakta oturur pozisyona geçerek "Nasıl yani?" dedi.

"Neresini anlamadın Su, gayet açık söylüyorum işte. Tekstilde Eva ile çalışacaksın. Beni sen temsil edeceksin." diyen Koray, Su'nun gerçekten onu ciddiye almadığını fark edince sinirlenmeye başlamıştı.

"Koray biraz mantıklı konuşur musun? Senin hisselerinin benimle ne alakası var? Hem ben ne anlarım tekstilden, sen şirketi batırmak mı istiyorsun?"

Koray sinirle ensesini kavrarken "Mantıksız olan ne Su? Ne demek senin hisselerinin benimle ne alakası var? Sen benim karım değil misin? Sana hayallerini vermek istiyorum neden kabul etmiyorsun?" dedi. Sakin kalmak için çabalıyordu. Hem kırılmış hem de sinirlenmişti. Su'nun her şeye karşı çıkmasından nefret ediyordu.

Su "Koray neden beni anlamıyorsun?" diye sesini yükselttiğinde Koray yataktan kalkıp öfkeyle genç kadına dönerek "Neyi anlamıyorum Su?" diye bağırdı.

Su onun da sinirlendiğini fark ederken sakin kalmaya çalıştı. "Koray hayallerimi gerçekleştirmemi istiyorsan bunu yapmamalıydın. Sen bana bunu sunarsan ben hayallerimi gerçekleştirmiş sayılmam. Hayallerimi gerçekleştireceksem bu birinin yardımıyla değil kendi çabalarımla olmalı."

Koray ellerini beline yerleştirerek ona bakarken "Senin için bunu yapmamın hiç mi değeri yok?" dedi. Koray ne düşünmüştü ne ile karşılaşmıştı. Evet, Su'nun bunu hemen kabul etmeyeceğini biliyordu ama hiç mi memnuniyet gösteremezdi?

Su yataktan kalkarak onun karşısına geçip kollarını bedenine sardı. Kafasını genç adamın göğsüne yaslayıp "Aşkım bunun değeri paha biçilemez, beni dikkatle dinleyip hayallerimin peşinden gitmen çok güzel ama anla beni lütfen." diyerek kafasını kaldırıp genç adama baktığında Koray'ın gözündeki kırgınlık çok büyüktü.

"Koray anlamıyorsun. Eva'nın şirketi kocaman bir şirket en alt çalı-

şanları bile eminim en iyi okulları bitirmiştir, ben daha açık öğretim öğrencisiyim. Söyler misin neyime güvenerek o şirkete gidip, *'Sizi ben yöneteceğim.'* diyeceğim?"

Koray, genç kadının kollarını belinden çözdü. "Keşke benim sana güvendiğim kadar sende kendine güvenebilsen." diyerek arkasını dönüp banyoya ilerlemişti. Su onun arkasından bakıp kalsada sesini çıkarmadı, mantıken haklıydı. Koray'ın yaptığı resmen saçmalıktı. Bu çocuk oyuncağı olamayacak kadar ciddi bir konuydu. Akşam Eva ile Mete gülüşerek çok iyi olacağını söylediklerinde, Su kendiyle dalga geçtiklerini sandığından onları ciddiye bile almamıştı. Koray bunu göremiyor muydu? Kimse onu dün akşam dikkate almamıştı.

Koray banyodan çıkmadan odadan kaçmak için üstünü değiştirip aşağıya inen Su, Gülden Hanım'ı mutfakta kahvaltı hazırlarken buldu. "Günaydın abla." dediğinde Gülden Hanım ona gülümseyerek "Günaydın kızım." dedikten sonra üstündekileri süzdü. Su'nun üstündeki günlük kıyafetlerini görünce "Şirkete böyle mi gideceksin?" diye sordu.

Su ona sende mi dercesine kafasını yana yatırarak bakınca Gülden Hanım tam da tahmin ettiği gibi olduğunu anlamıştı. "Akşam Koray'ın şaka yaptığını düşündün değil mi?"

"Elbette öyle düşündüm abla. Sadece ben değil diğerleri de öyle düşünmüş olacak ki kimse tepki vermedi."

Gülden Hanım akşamki konuşma esnasında gelen tepkileri düşünürken "Bence yanlış düşünüyorsun Su, Eva gerçekten memnun gibiydi." dedi.

Su oflayarak onun hazırladıklarını masaya yerleşti. "Yapma ama abla, biriniz de mantıklı düşünemez mi? Ben o şirkete temizlikçi olarak bile giremem ne bir tecrübem var ne de diplomam. Oraya kocamın parasıyla gelmiş olacağım, hakkımda ne düşünürler?"

"Su sen bu okulu neden okuyorsun?"

Su bıkkınlıkla "Abla!" dediğinde Gülden Hanım "Kendine bile itiraf edemiyorsun ama bir gün hayallerini gerçekleştirebilmek için okuyorsun." dedi. Evet haklıydı ama hayallerini bu diplomayla gerçekleştiremeyeceğinide biliyordu.

Su yine cevap vermediğinde "Senin ne kadar hırslı olduğunu en iyi ben bilirim kızım. Sabaha kadar barda çalışıp ders çalışabilmek için erkenden kalktığın zamanlara, kucağında Efe elinde kitapla uyuya kaldığına ben

şahidim. Söylesene bana hayallerini gerçekleştirmek için çabalamadıysan ne içindi bu çaba?" dedi.

Su'nun gözleri dolmuş gerginlikten alt dudağını dişlemeye başlamıştı. "Abla bir yerlere geleceksem kendi çabamla gelmeliyim." dediğinde Gülden Hanım "Anlıyorum güzel kızım ama senin istediğin ancak filmlerde olur. Gerçek hayatta bu dediğin çok zor. Bak ne güzel Koray sana bir fırsat veriyor, sende bu fırsata burun kıvırmak yerine kabul et. Ve kocana sana güvenmekte ne kadar haklı olduğunu göster." dedi.

Su kafası karışarak yiyeceklere bakarken Koray mutfağa girdiğinde genç adama döndü. Koray "Ben çıkıyorum." dediğinde Su "Kahvaltı etmeyecek misin?" derken Koray kafasını iki yana sallayarak "Vaktim yok akşama görüşürüz." diyerek arkasını dönüp mutfaktan çıkmıştı.

Su arkasından bende geliyorum demek istese de biraz düşünmek istedi. Bu işi başarabilecek kadar kendine güveni var mıydı? Önce buna karar vermesi gerekiyordu.

Koray evden çıktığında sinirlerine hâkim olmaya çalışıyordu. Su için neden bir şeyi kabul etmek bu kadar zordu anlamıyordu. Tam her şeyi aştıklarını düşünürken yine bir sorun çıkmıştı. Neden her yaptığına tepki gösteriyordu? Koray her şeyini onun önüne sermek istiyordu ama Su kabul etmedikçe bu Koray'ı çıldırtıyordu.

Koray için o gün bütün gün sinirli ve stresli geçmişti. Su ise bütün gününü düşünerek geçirmişti. Akşam Koray eve geldiğinde mesafeli tavırları Su'nun ne kadar büyük bir hata yaptığını anlamasını sağlamıştı.

Yatağa uzandıklarında Koray bütün akşam olduğu gibi yatakta bile ondan uzak duruyordu. Her zaman Su'nun arkasına geçip yatarken bu akşam Efe'nin diğer tarafına yatarak aralarına mesafe koymuştu. Efe'nin düzenli solukları uyuduğunu belli ederken Su gözlerini açarak diğer tarafta yatan Koray'a baktı. Koray'da tavanı izliyordu.

Su bütün gün düşünmüştü ve Koray'ın ona kırılmasına hak vermişti ama kendisininde haklı olduğunu düşünüyordu. Yinede onun bu zamana kadar yaptıklarına karşılık Su bu teklifi kabul ederek elinden geleni yapmayı planlıyordu. Her şeyi batıracağından it gibi korksa da Koray için değerdi.

"Özür dilerim..." diye fısıldadığında Koray gözlerini kırpıştırmış ama ona bakmamıştı. İç çekerek "...bazen fevri davranıyorum ve seni kı-

rıyorum ama isteyerek yapmıyorum Koray. Sabahki davranışım için üzgünüm." dediğinde Koray yine ona bakmadan "Sorun değil." dedi.

Su genç adamın bu tavrıyla duygusallaşırken gözleri dolarak kafasını eğip Efe'ye baktı. Koray'ın soğuk yüzüne biraz daha bakarsa ağlayacaktı. Efe'nin karnının üstündeki elinin üstüne elini yerleştirirken yutkunarak "Teklifin hâlâ geçerliyse kabul etmek istiyorum." dedi. Koray'ın ifadesinden korktuğundan gözlerini Efe'nin elinin üstündeki elinden ayırmadı.

Koray derin bir soluk alarak genç kadına döndü. Su'nun Efe ile birleşen ellerine bakan yüzünü süzdükten sonra iri elini ikisinin elinin üstüne yerleştirdi. Su'nun minik elini hafif sıkarken "Benim tek isteğim sana hayallerini vermekti Su. İstemiyorsan bunun için seni zorlayamam, ben de aşırı tepki verdim özür dilerim." dedi.

Su kafasını kaldırıp Koray'a bakarken bir damla yaş gözünden süzülerek yastığa aktı. "Zorla değil, düşününce aslında istediğimin farkına vardım. Düşünmeden seni kırdığım için özür dilerim."

Koray genç kadına gülümsedi. "Eh buna sevindim, çünkü gerçekten bu işi çok iyi yapacağına inanıyorum." dediğinde Su ona minnetle bakarak "Seni hak edecek ne yaptım bilmiyorum ama karşıma çıktığın için her gün Allah'a şükrediyorum." dedi.

Koray doğruldu. Efe'yi ezmemeye çalışarak eğilip Su'nun alnından öperken "Aynı şekilde bebeğim, aynı şekilde. Size sahip olduğum için çok şanslıyım." dedi.

Su "Her şey için teşekkür ederim Koray. Biliyorum bunu hiçbir zaman söylemiyorum ama her şey için çok teşekkür ederim. Özellikle Efe'ye babalık yaptığın için." dediğinde Koray kaşlarını çatarak "O benim oğlum Su, tabii ki babalık yapacağım." dedi.

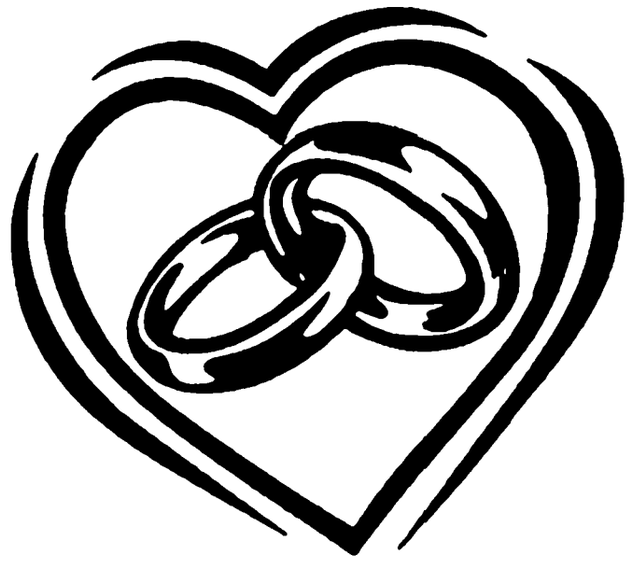
Su memnuniyetle gülümsedi. "Her zaman öyle olacak." dediğinde Koray, Efe'ye bakarak "Biyolojik babasının kim olduğu umurumda değil. Onu hak etmeyen adama baba demediği için memnunum, beni istediği sürece her zaman onun babası olarak kalacağım." dedi.

"Gerçek babasını hiçbir zaman öğrenmeyecek Koray, o adamın Efe'nin hayatında yeri yok." diyen Su'ya bakarken "Büyüdüğünde öğrenmek isteyecek bebeğim." dedi.

Su itiraz etti. "İstemeyecek, zamanı geldiğinde ona yaşadıklarımı anlatacağım." dediğinde Koray bunun doğru bir karar olmadığını düşünse

de "Bunları düşünmek için çok uzun yıllar var bebeğim, şimdiden canını sıkma." diyerek konuyu kapattı.

"Evet." diyen Su genç adama gülümsedi. Koray avucunun altında olan eli alıp dudaklarına götürüp öperken "İyi geceler." diye fısıldadı. Ellerini tekrar Efe'nin elinin üstüne birleştirirlerken Su "İyi geceler aşkım." diyerek gözlerini yummuştu. Bir süre onu izleyen Koray da gözlerini yumarken Su'nun intikamını almak için Efe'nin babasını bulmayı diledi.

BÖLÜM 33

Ertesi sabah olduğunda Su, Koray'ın uyandırmasına gerek kalmadan heyecandan erkenden ayaktaydı. Dolabının karşısında şirkete giderken giyecek bir şeyler ararken çıldırmak üzereydi. Giyecek hiçbir şeyi yoktu. Hepsi günlük ve spor şeylerdi.

Koray uyanarak yataktan kalktı. Elbise dolabına kafasını sokmuş Su'yu görünce "Bebeğim!" diye seslendi. Sinirinden neredeyse ağlamak üzere olan Su ise onun sesiyle genç adama dönerek "Ben ne giyeceğim?" dedi.

Koray bir saate, bir de Su'ya bakarken "Bu saatte ne giyeceğini mi düşünüyorsun?" dediğinde Su "Koray şirkete gideceksem düşünmem gerekiyor değil mi? Kot ve tişörtle gidecek halim yok ya." dedi.

Omuz silken Koray "Ben öyle gidiyorum." dediğinde oflayarak "O sensin." diyen Su arkasına dönerek bir umut tekrar karıştırdı kıyafetlerini ama bulamayacağını biliyordu.

Koray genç kadının yanına giderek omuzlarından tutup Su'yu geri çekti. "İstersen alışverişe gideriz."

Su kaşlarını kaldırarak genç adama döndü. "Nasıl bir kıyafetin uygun olduğunu biliyor musun?" dediğinde Koray "Ne bileyim pantolon, gömlek yeter her halde." dedi.

"Of Koray hamileyim karnım çıktı her şey bana uygun olmaz." diyerek yakınan Su'nun minicik karnına bakan genç adam "Bebeğim duyanda yüz kilo oldun sanacak, göbeğin doğru düzgün belli bile değil." dedi.

Su omuz silktiğinde Koray'ın eleride yükselip alçaldı. "Olsun yine de her şey olmaz." diyen Su'ya gülerek bakarken "O zaman Eva'yı ara, bugün

alışverişe çıkın." dedi. Su kafasın iki yana sallayarak "Olmaz işi gücü vardır kızın, bir sürü şeyle uğraşıyor." diye itiraz etti.

Koray "Bence bir ara eminim onun içinde değişiklik olacaktır." diyerek Su'yu cesaretlendirdi. Su itiraz etmek için saate baktığında Koray "Bora çoktan kalkmıştır bebeğim ve eminim Eva'yı da kaldırmıştır." dedi.

İtiraz edecek bahanesi kalmayan Su, telefonunu almak için makyaj aynasının önüne giderken "Umarım dediğin doğrudur." dedi.

Su telefonunu alarak Eva'yı aradığında Koray haklı çıkmıştı. Daha ilk çalışta Eva telefonu "Su bir şey mi oldu?" diyerek açarken Su "Ah günaydın Eva!" dedi.

"Günaydın." diyen Eva'nın sesi ne duyacağını bilemediğinden endişeli geliyordu. Su *'Eh kızı bu saatte ararsan olacağı o.'* diye düşünürken "Bu saatte rahatsız ettim kusura bakma." dedi.

"Olur mu öyle şey çoktan kalktım, Toprak'ı hazırlıyorum babamın yanına götürmek için. Sen neden aramıştın?" diyen Eva'nın sıcak sesiyle rahatlarken "Koray mağazalardaki hisseler konusunda ciddi." diye başladı.

"Evet, ne güzel birlikte çalışacağız." diyen kadının içten sesiyle gülümserken "Evet ama ben ne giyeceğimi bilmiyorum Eva? Daha doğrusu şirkette giyebileceğim hiçbir şey yok." dedi.

Eva neşeli bir kahkaha attı. "Ah şimdi anladım, hiç merak etme hallederiz. Bugün şirkette fazla işim yok. Toprak'ı babama bıraktıktan sonra alışverişe gidelim. Hatta Efe'yi hazırla onu da getir Toprak'la oynarlar."

"Yok, babana zahmet olmasın Efe'ye Gülden abla bakar." diyen Su'yu "Su..." diyerek susturan Eva "...Gülden Hanım'a söyle o da gelsin. Bu konuyu sizinle konuşacaktım zaten iyi oldu, hadi telefonu kapatıyorum şimdi, Koray'a söyle babamın evinde buluşalım." dedi ve dediği gibi telefonu kapattı.

Su konuşmayı gülerek dinleyen Koray'a döndü. Genç adam "Ne oldu?" diyerek sırıtırken Su "Hepimizi babasının evine bekliyor." dedi.

"E hadi o zaman bekletmeyelim." diyen Koray sanki çok normalmiş gibi banyoya gidip hazırlanmaya başladığında Su "Neler olduğunu bir tek ben mi anlamıyorum?" dedi.

Koray banyoda gözden kaybolmadan önce Su'ya dönüp gülümsedi. "Eva'ya yakında alışırsın bebeğim, kadın normal değil."

Su giyinmek için dolabın önüne geçerken az önceki hızlı konuşmayı düşünerek "Belli oluyor." dedi.

Hazırlanıp aşaşğı indiklerinde Su, Efe'yi hazırlamak için tekrar yukarı çıkmadan önce Gülden Hanım'a da kısaca neler olduğunu anlattı. O da odasına gidip hazırlanırken Su, Efe'yi hazırlayıp aşağı indiğinde kahvaltılarını yaparak Tamer Bey'in evine doğru yola çıktılar. Malikaneye geldiklerinde Eva ile Bora da yeni gelmişti.

Onlar içeri girdiklerinde kısa bir selamlaşmadan sonra Eva hemen düşündüklerini onlarla paylaştı. Durum daha çok Güden Hanım'ı ilgilendirdiği için Eva ona fikrini sormuştu. Herkes çalışacağı için çocukları gündüz babasının yanına bırakmayı ve ilgilenmek için Gülden Hanım'ın da oraya gelmesiydi. Gülden Hanım sorun olmayacağını söylediğinde Eva rahatlarken Su'ya dönerek "Hadi o zaman biz alışverişe çıkalım." dedi.

Koray ve Bora ile vedalaşıp arabaya bindiklerinde Su telaşla hiç parasının kalmadığını hatırlarken imdadına Koray yetişti. Yola çıkar çıkmaz telefonu çalınca Eva gözlerini devirerek "Koray mı?" dediğinde Su "Evet." diyerek telefonu cevapladı.

Koray direk konuya girdi. "Bebeğim çantanda kredi kartı var, alışveriş konusunda sıkıntı çekme." dediğinde Su kucağındaki çantayı açarak içine baktı. Ona ait olmayan ama üstünde ismi yazan kartı eline alırken "Koray!" dediğinde Koray "İyi alışverişler aşkım, şifre Efe'nin doğum tarihi." diyerek telefonu kapatmıştı.

Su oflayarak telefonu çantaya attı. Eva "Ne oldu?" diye sorduğunda Su "Yok bir şey." diyerek cevapladı. Arkalarında Koray'ın adamlarıyla alışveriş merkezine geldiklerinde ise asıl macera başlamıştı. Kızlar Eva'nın sürekli alışveriş yaptığı mağazaya gittiklerinde Su kendini onun ellerine teslim etmişti. Eva, Su'ya hiç sormadan elbise, etek, gömlek ve pantolonları toplarken Su'ya sadece denemek kalmıştı. Su, Koray ile beraberken kendini hız treninde gibi hissediyordu ama Eva'nın yanında jete binmiş gibiydi. Birçok kıyafet denedikten sonra son giydiği siyah pantolon ile krem rengi gömleği göstermek için Eva'nın karşısına çıktı. Eva ona şöyle bir baktıktan sonra yanındaki mağaza çalışanından "Gömleğin tonlarında topuklu ayakkabı getirir misiniz?" dediğinde Su "Eva topuklu giyemiyorum." dedi.

Eva çalışana dönerek "Topuğu fazla yüksek olmasın." Su yine itiraz edecekti ki sustu. Ayakkabı geldiğinde Eva, Su'nun son halini beğeniyle

süzerek "Bence bunlar üstünde kalsın, öğleden sonra şirkete geçeceğiz." dedi.

Su, Eva'yı kafasıyla onaylarken tek düşündüğü akşama kadar bu topukluların üstünde nasıl duracağıydı. Alışveriş bittiğinde dinlenmek için kafeteryaya otururlarken Eva'nın dikkat çektiğinin farkında değillerdi. Hakkında çıkan haberlerden sonra ortalarda görünmeyen Eva ilk defa dışarı çıkmıştı ve bunu duyan basının yanlarına gelmesi çok sürmeyecekti.

Kahveleri geldiğinde Eva gülümseyerek Su'ya "Eee Koray ile evlilik nasıl?" diye sordu.

Su'da ona aynı şekilde gülümserken "Bora Bey ile evlilik nasıl sürtük?" diyerek eski anıları hatırlattığında Eva büyük bir kahkaha attı. Aylar öncesinin anısı yıllar öncesiymiş gibi zihninde canlanırken Eva ile Su aynı günü düşünmüşlerdi. Eva bara geldiğinde Su, Bora'yı kastederek senin ağzına layık demişti, genç kadın itiraz etsede şimdi o adamla evliydi.

İkisi de gülümserken "Her şey çabuk değişiyor." diyerek fısıldadı Eva.

Su kahvesinden bir yudum alırken kafasıyla onu onaylamıştı. Eva "Siz ne zaman evlendiniz?" dediğinde Su "İki ay oluyor." deyince Eva'nın gözleri irileşmişti.

"Bizden önce mi evlendiniz?" dediğinde Su "Evet." dedi. Eva'ya evlilik maceralarını anlatmak istese de şu an için ortam müsait değildi.

"Waaaaw!" diyen Eva bir süre şaşkınlıkla ona baktıktan sonra "Peki ya düğün?" deyince, Su gülerek "Yapma ama Eva, bu halimle mi?" diyerek hafif şiş olan karnını gösterdi.

"Ne varmış halinde Su, bence düğün yapmalısınız." diyen Eva'nın aklına kendi düğünleri gelirken gözleri parladı. "Bak ne diyeceğim, çifte düğün yapalım mı?"

Su'nun içtiği kahve genzine kaçınca öksürerek masadaki suya uzanırken "Ne?" diyebildi.

Eva "Ne var bunda şaşıracak çok güzel olur, düşünsene çifte düğün harika." diyerek ellerini çırparken o sıra yanlarına gelen basın mensubu her şeyi duymuştu. Hemen çantasından kamerasını çıkartıp "Ne zamandır ortalarda görünmüyordunuz Eva Hanım, bunun sebebi düğün hazırlıkları mı?" diyerek fotoğraf çekmeye başladığında Eva şaşkınca adama bakakaldı. Eva'nın şaşkın hallerinin birkaç pozunu yakalayan adam korumalar tarafından uzaklaştırılana kadar Eva'nın nerede olduğunu duyan diğerleri etraflarını sarmıştı. Su, Eva'nın şaşkınca etrafına bakıp kaldığını görünce

hemen ayağa kalktı. Çantalarını alırken "Hadi Eva." diyerek onu oturduğu yerden kaldırdı. Koray'ın adamlarının açtığı yoldan ilerlerken Su bunların hangi ara bu kadar toplandığını merak ediyordu. Eva'nın hakkında çıkan haberlerle ilgili birçok soruya maruz kalırlarken arabaya ulaştıklarında artık tek sorun çifte düğünün ne zaman olacağıydı.

Eva direksiyona geçtiğinde kendine geldi. Hızla oradan uzaklaşabilmek için gaza basıp şirkete sürdü. Şirkete geldiklerinde Koray ile Bora onları kapıda karşıladı. Bora, Eva'ya sarılarak odasına yönlendirdiğinde Su ile Koray'da onları takip etti.

Odaya geldiklerinde Eva neler olduğunu Bora ile Koray'a anlattığında Koray sırıtıyordu. "Çifte düğün mü, çok iyiymiş." dediğinde Su "Saçmalama Koray!" dedi.

Koray ona gözlerini devirdi. "Neden Su? Düğün yapmadık, yani bu Bora ile Eva'nın özel günü, onlar isterse bence harika fikir." dediğinde Bora, Koray'a gülümseyerek "Onur duyarım kardeşim." dedi.

Eva ellerini çırparak "Harika." derken Su üçüne uzaylı görmüş gibi bakıyordu. Şimdilik sessizliğini korurken bunu Koray ile konuşması gerektiğini düşündü.

Daha sonra Eva ile tekstilin katına indiklerinde diğer çalışanlarla tanıştı. Yeni açılacak mağazaların heyecanı herkesin şevkle çalışmasını sağlarken Su, bu işin bir parçası olduğu için mutlu olmadan yapamadı. Eva onu masasına oturtup şimdilik yaptıklarını ve olacakları gösterirken Su her şeyi dikkatle dinliyor aklına takılanları soruyordu.

Eva atölyeyede bir ara gitmeleri gerektiğini söylediğinde Su, "Atölye neden uzakta?" diye sordu.

"Bilmem, en uygun yer orası olduğu için sanırım."

"Ben olsam atölyeyi daha yakına kurardım. Herhangi bir sorun çıktığında müdahale şansın daha yüksek."

Genç kadının sözleri Eva'nın ilgisini çekti. "Nasıl yani?" dediğinde Su fazla ileri gittiğini düşünerek "Ah üzgünüm, sadece boş boş konuşuyordum." dedi.

"Lütfen Su aklındakini paylaşmakta çekinme biz ortağız." diyen Eva'ya gülümseyen Su "Çok iyisin ama benim burada bir vasfım olmadığını biliyorum Eva. Bana işi anlatman bile büyük incelik." dedi.

Eva'nın kaşları çatıldı. "Ne demek bu Su? Biz ortağız, nasıl vasfın olmadığını söylersin. Benim ne kadar yetkim varsa senin de o kadar yetkin

var ve lütfen düşüncelerini söylemekte çekinme. Şu an bu mağazalar açılıyorsa senin sayende bunu unutma."

Su sessiz kalırken Eva "Şimdi az önce ne diyordun?" dediğinde Su gülümseyip kafasıyla onu onayladı. "Diyorumki atölye yakınlarda olsa daha iyi olurdu, hem işin ilerleyişini sürekli kontrol edebilir hem de bir sorun çıktığında daha çabuk müdahale edebilirdik."

Eva ortağına kocaman gülümserken "Bu harika bir fikir." dedi. Bir süre bu fikri tartışırlarken ikisinin de kafasına yatmıştı. Depo başka, atölye başka, yönetim başka bir yerlerdeyken tekstil bölünmüş bir şirket gibiydi ama hepsi bir araya toplanırsa bütün olurdu. Kızlar bu konudaki fikirlerini yazıya döküp yapılacakları dosyalamaya başlarlarken erkekler üst katta onları nasıl yakınlarında tutacaklarının planlarını yapıyorlardı.

Koray "Senin için sorun yok. Karın hemen alt katta ya ben ne yapacağım? Şirketi taşımayı düşünüyorum ama buraya yakın bir yer nasıl bulacağım?" dedi.

Bora odasının penceresinden bakarak bunu düşünürken karşı binanın alt katındaki kiralık yazısını gördüğünde gülümseyerek arkadaşına döndü. "Belki de fazla aramana gerek kalmayacaktır."

Koray "Ne demek istiyorsun?" diyerek onun yanına gittiğinde Bora karşı binadaki ilanı göstererek "Ne diyorsun?" dedi.

"Ne diyeceğim oğlum, Allah diyorum." diyen Koray çoktan odanın kapısına ilerlemeye başlamıştı. Asansöre koşarak girişe inip kaşı binaya geçtiğinde kiralık yazan kat küçük olsada üstündeki üç katın daha kiralık olduğunu öğrendiğinde hepsini tuttu. Şimdi tek sorun Amerika'ya gidip şirket işleri halletmekti.

***

Koray yatağın üstüne koyduğu valize eşyalarını yerleştirirken "Ben neler planlıyorum, sen ne yapıyorsun Su?" diye söylendi.

Su yatakta oturmuş onun eşyalarını toplamasını izliyordu. "Yapma ama Koray şirket böyle çok dağınık, hepsini bir araya toplarsak bütünlük sağlanır." O gün Bora ile Eva onlara gelmişti ve kızlar tekstili taşımak istediklerini konuşurken erkekler onları duymuştu. Bora'nın kesin reddiyle konu bir daha açılmamıştı, tabii ki Koray içinde tuttuklarını söylemek için onların gidişini beklemişti.

"Bana ne şirketin bütünlüğünden kızım ya, ben seninle olan bütünlü-

güme bakarım başlarım şirketine." diye söylenen Koray'a yok artık dercesine bakarken "Koray saçmalıyorsun." dedi.

"Saçmalamıyorum efendim, madem öyle bir düşünceniz var bana söyleseydin de şirketin yerini belirlemekte acele etmeseydim. Ona göre sana yakın bir yer bulurdum."

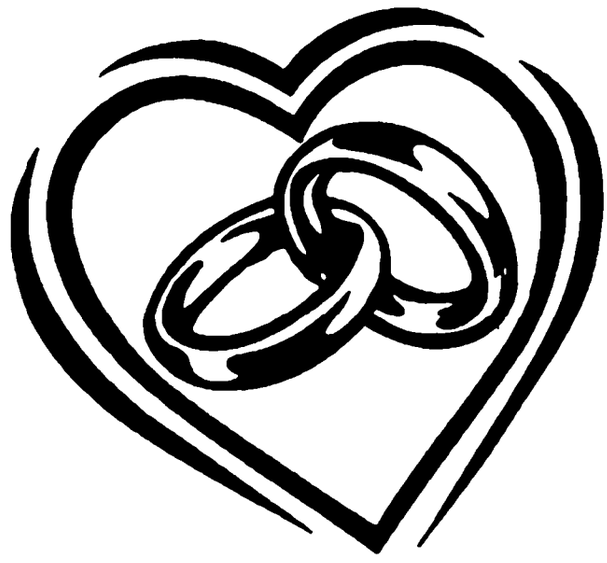
"Bizim konuştuğumuz gün sen yeri kiralamıştın Koray, nasıl söyleyebilirdim?" diyen Su'ya gözlerini irice açarak bakan Koray "İşe başladığın gün şirketi taşımayı mı önerdin?" dedi.

Su mahcupça gözlerini kaçırırken "Hayır ben sadece yapının çok karışık olduğunu söyledim Eva'da hak verdi." dediğinde Koray kafasını iki yana sallayarak "Kendi ellerimle bir canavar yarattım." dedi. Su daha işin başında böyle radikal kararlar alıyorsa, işi tam olarak öğrendiğinde neler olacak Allah bilir diye düşündü.

Valizi hazır olduğunda fermuarını kapatırken Su yataktan kalkarak ona yaklaştı. Koray'ın önünde durup göğsüne ellerini yerleştirirken "Bunları şimdi konuşmayalım, hayırlısıyla git gel konuşuruz." dedi.

Koray eğilip onu alnından öptü. "Konuşacak bir şey yok bebeğim. Bora kesin bir şekilde reddetti bunun oluru yok, Bora kararlı adamdır." derken aslında öyle olmasını umut ediyordu. Bu konudaki tek güvencesi Bora'nın onaylamayacağıydı aksi halde Koray'ın Su'ya hayır diyemeyeceği ortadaydı.

Koray evdekilerle vedalaştıktan sonra önce ortak olduğu Kevin'a şirketin tamamını devretmek için yola çıktı. Bora ile tanıştıktan sonra onun yardımıyla şirketi kendine almıştı ama şimdi şirketi buraya taşımak yerine oradaki düzeni bozmadan devredip, burada yeni bir şirket kurmak daha mantıklı gelmişti. Eğer taşımaya kalksaydı Amerika'daki müşterileriyle mahkemelik olabilirdi. Böylesi herkes için daha hayırlı olacaktı.

BÖLÜM 34

Su, Efe'yi banyo yaptırıp yatağa yatırdığında telefonu çalmaya başlayınca koşarak yatağın diğer tarafına geçip telefonu eline aldı. Koray'ın görüntülü aradığını görünce gülümseyerek "Aşkım." diye cevapladı. Parmak uçlarında odanın kapısına doğru ilerlemeye başlamıştı.

Koray, Su'nun saçı dağılmış yine ayıcıklı pijamaları üstünde halini görünce surat asarak "Hayır, her seferinde bir umutla arıyorum. Sürpriz yapar telefonda fantezi yaparız, hasretimizi uzaktan da olsa gideririz diyorum ama aldığım karşılığa bak." diye homurdandı.

O sıra eski odasına gelen Su, yatağa uzanırken ekrandaki Koray'a gülümsedi. "Kusura bakma kocacığım Efe Bey'i yıkayıp uyutmaya çalışmaktan senin için hazırlanamadım affet!"

Koray hemen sırıttı. "Sorun değil karıcığım, üstündekileri çıkartırsan durumu kurtarırsın." dediğinde Su gözlerini devirerek "Saçmalama Koray." dedi.

Koray, Efe gibi dudaklarını sarkıtırken "Ama ya ben burada hasretimden kafayı yemek üzereyim." dediğinde Su "Şebeksin." diyerek telefonu yatağa bırakıp pijamasının üstünü ve saçındaki tokayıda çıkarttı. Saçlarını serbest bırakıp eliyle düzelttikten sonra telefonu tekrar alarak "Oldu mu?" diye sordu. Göğüsleri fazla büyük değildi ama hamilelikten dolayı dolgunlaşmıştı ve giydiği sutyenden taşıyordu.

Koray dudaklarını yalarken gözlerini onun çamaşırından taşan göğüslerinde dağınık saçlarında gezdirdi. Ardından gözleriyle buluşarak parmağıyla sutyenini işaret edip "Ondan da kurtulabiliriz." dedi.

Yine "Saçmalama Koray!" diye bir karşılık aldığında kocaman sırı-

tırken "Tamam, tamam şaka yaptım..." dedikten sonra Su'nun özlediği iri gözlerine bakıp "Nasılsın bebeğim?" dedi.

"Yoğun ama iyi ki işe başlamışım, yoksa senin yokluğun çekilmezdi." diyerek Su özlemini itiraf ettiğinde Koray gülümsedi. "Bir de bana sor bebeğim, burada işleri bitirebilmek için her şeyi yapıyorum ama her seferinde bir sorun çıkıyor."

"Kötü bir şey yok değil mi?"

"Yok, bebeğim bazı geçmiş vergiler çıktı, onları ödedim. Bazı evraklarda eksiklikler çıktı. Evrakları da tamamladıktan sonra bir işim kalmayacak. Kevin ile devir işlerini halledip geleceğim."

"Daha ne kadar kalacaksın?"

"Şu an için belli değil bebeğim. Yarın ne yapıyorsun."

Yarını hatırlayınca oflayan Su "Gelinlik provası var." diyerek surat astı.

"Hadi ya keşke orada olabilseydim. Seni görmeyi çok isterdim."

"Tabii canım Eva da izin verirdi zaten. Bora'nın gelmesine bile izin vermiyor size sürpriz olacakmış. Emin ol hiç iyi bir sürpriz olmayacak bebeğim. Eva'nın yanında kutup ayısına benziyorum."

Su'nun son dedikleriyle kahkahalara boğulan Koray "Kendine haksızlık etme." dedi.

"Ya ondan kahkaha atıyorsun değil mi? Gerçekten git gide kilo alıyorum çok şiştim Koray."

Koray gülmesini keserek karısına hayranlıkla baktı. "Yapma ama aşkım sen her halinle güzelsin, hadi bebeğimizi göster bana." dediğinde Su kamerayı karnına tutup "Babacığa merhaba de bebeğim." dedi eliyle karnını okşarken.

Koray onun hâlâ küçücük olan karnına bakarken "Su bunun neresi büyümüş kızım, hâlâ aynı. Bak çocukta bir sorun olmasın neden büyümüyor?" dediğinde Su kamerayı kendine çevirerek "Saçmalama Koray, büyüdü görmüyor musun?" diye itiraz etti.

"Vallahi ben bir değişiklik görmüyorum hâlâ aynı." diyen Koray'a "Gelince görürsün." dediğinde adam gülümseyerek "Yakında geleceğim inşallah." dedi. Dört gün olmuştu, yarın beş gün olacaktı ama bu seferki ayrılık önceki iki haftalık ayrılıklarından daha uzun sürmüştü sanki. Koray'ın enerjisinin tüm evi kapladığını o gittikten sonra çok iyi anlamış-

lardı. Yokluğu her yerde hissediliyordu. Su esnemeye başlarken eliyle ağzını kapattığında Koray "Hadi sen yat dinlen bebeğim." dediğinde Su "İyi geceler aşkım." diyerek telefonu kapattı.

Pijamasının üstünü giyip ayaklarını sürüyerek Efe'nin yanına gidip, yatağa uzanarak uykuya daldı.

Sabah kalktığında Efe'yi uyandırarak üstünü değiştirip onu aşağıya yolladı. Dolabının karşısına geçerek Eva ile aldıkları elbiselerden birini zorlada olsa giydi. Dizlerinin altında biten dar elbisenin arkasında derin bir yırtmacı vardı. Krem elbisenin altına Eva'nın seçtiği siyah yedi santim topuklu ayakkabıları giydikten sonra hafif bir makyaj yaparak aşağıya indi. Kahvaltı masasında Gülden Hanım ile Efe'ye katıldığında ablasındaki farklılığı hemen görmüştü. Su kahvaltı masasına oturur oturmaz kadını süzdü. "Abla sen makyaj mı yaptın?" dediğinde Gülden Hanım'ın yanakları daha bir kızarmıştı.

"Kızım yüzüm çok solgundu azıcık renklendirdim sadece." diyen Gülden Hanım'a bıyık altında gülen Su, "Hımm güzel olmuş ama azıcık renk..." dedi. Gülden Hanım "Çok konuşma Su!" diyerek onu susturdu.

Su kıkırtısını gizlemek için öksürürken kahvaltıları bittiğinde "Hadi gidelim artık." diyerek ayağa kalktı.

Efe ile Gülden Hanım'ı malikaneye bırakıp, Eva ile gelinlik provasına gittiklerinde Su gerçekten gelinlik giyeceğine inanamıyordu. Bir rüyada gibiydi ve bu rüyadan hiç uyanmak istemiyordu. Efe'ye hamile kalıp doğum yaptığında birçok hayali gibi düğün ve gelinlik hayallerini de gömmüştü kalbinin derinliklerine. Koray sayesinde önce en büyük hayalini gerçekleştirmiş, şimdi de her genç kızın hayali olan beyaz gelinliğini giyecekti.

Eva ve Bora sayesinde de hayallerine bile sığmayacak görkemli bir düğünle sevdiği adamla evlenecekti. Su artık Allah'tan başka bir şey dilemiyordu. Zamanında dilediği her şeye şimdi sahip olmuştu ama babasının yokluğunun burukluğu içinde büyüyordu. Eva'nın babasıyla olan her diyalogunu özlemle izlerken keşke babam da yanımda olsa diye düşünmeden duramıyordu. Allah biliyor ya annesi ile kardeşini zerre kadar özlememişti ama babası... babası ona ne yapmış olursa olsun Su onun için canını seve seve verirdi. Çok isterdi onun karşısına gelinliğiyle çıkmayı ama yapamazdı. Biliyordu ki babası onu kabul etmezdi. Babasının ne kadar gurulu ve inat biri olduğunu çok iyi biliyordu.

Gelinliği giydiğinde aynadaki yansımasına bakarken gözleri ister iste-

mez doldu. Gerçekten hayallerindeki gibi bir gelinlikti. Straptez üstü dantel detaylarla süslenmiş, belden aşağısı kabarık bir şekilde inerken etek uçlarına da dantel detaylar yerleştirilmişti. Kimseye fark ettirmeden gözlerini kuruladıktan sonra Eva'ya döndü. Onun gelinliği Su'nun gelinliğe nazaran dar ve biraz daha gösterişliydi. Tamamen açık olan sırtı gelinliğe seksi bir hava katarken tüllerle süslenmiş eteği o havayı yumaşatıyordu. Hem tatlı hem seksi bir gelinlikti ve tam Eva'ya göreydi.

Son ölçüleri de alınıp mağazadan çıktıklarında birlikte şirkete geçtiler. Su tekstil katında inerken Eva, Bora'nın yanına çıktı.

Açık ofisten geçerek Eva ile ortak kullandıkları alana doğru giderken kendi masasında oturan birini fark etti ama tam göremediğinden kim olduğunu anlayamadı. Masada oturan görüş alanına girdiğinde Su çığlık atarak koşmaya başladı. Koray onun çığlığını duyarak kafasını kaldırıp ayağa kalkarken genç kadına doğru hareketlenerek yarı yolda karşılamıştı. Su minicik bedenini Koray'ın üstüne attığında adam iri kollarıyla onu havaya kaldırarak dudaklarına yapıştı. Geri çekilerek Su'ya sıkıca sarıldığında onları gülerek izleyen çalışanları görmüştü. Su'nun ofiste ona böyle sarılmasına şaşırırken "Nerede olduğunu unutacak kadar beni özledin demek." diye fısıldadı. Su onun boynundan kafasını kaldırıp etrafına baktığında hemen Koray'ı iterek kucağından indi.

"Kahretsin, kahretsin!" diye homurdanırken elbisesini düzelterek kıpkırmızı bir yüzle Koray'ı bileğinden tutarak oradan çıkmak için gerisin geri ofisin çıkışına yürüdü.

Koray ise arkasından sırıtarak onu takip ediyordu. Su asansöre bindiklerinde hızla genç adama dönüp "Rezil oldum." dedi.

Koray "Hiçte bile..." diyerek onun dudaklarına uzanırken "...seni çok özledim." diye fısıldadı. Eliyle Su'nun kalçasını kavrayıp kendine çekti. Su inleyerek onun dudaklarını öpmeye başladı. Özlemle harmanlanmış tutku dolu öpüşme son bulduğunda Koray'ın gözleri kararmıştı. "Hadi eve gidelim." diye hırladığında Su "Olmaz yapmam gereken işler var." dedi.

"Su!" diyerek onu kendine çeken Koray'ı iten Su "Olmaz Koray, akşama kadar sabretmelisin." dedi.

Koray oflasa da kendisininde yapması gereken işler olduğunu hatırlayarak "Peki." diye homurdandı. Asansörle indikleri kattan geri çıkarlarken Su "Sen ne yapacaksın?" dediğinde Koray "Karşı binaya geçeğim iç mimar gelecek, Amerikadakine benzer bir ofisi de buraya kuracağım." dedi. Ya-

pacakları sadece bununla da kalmıyordu yeni adamlar bulmalıydı. Birçoğu Kevin'ın şirketinde çalışmak için Amerika'ya geri dönmüştü.

Su asansörden inmeden ona küçük bir öpücük verdiğinde Koray asansörün kapıları kapanana kadar ondan gözlerini ayıramadı. Üstündeki kıyafeti de o zaman fark etti. Su'yu kadın gibi giydirmeye başladığına pişman oldu. İnce beli iri kalçaları giydiği daracık elbiseden oldukça seksi görünüyordu ve bu konuda Koray'ın hayal gücü sınır tanımıyordu. Onu gören diğer erkeklerinde aynı şeyleri hayal edeceğini düşünmek kıskançlıktan çıldırmasına sebep olmuştu.

Koray yeni kiraladığı şirketine geçtiğinde buraya ofis demeye bin şahit isterdi. Her taraf pislik içindeydi. Önce binanın bu pislikten arındırılması gerektiğini düşündü. İç mimar geldiğinde Koray kadına aklındakileri anlattı. Notlarını alan kadın istediklerini yapabileceğini söyleyince rahatlamıştı.

Akşam olduğunda Su'yu almak için karşı şirkete geçti. Gülden Hanım ile Efe, Tamer Bey'in şoförüyle çoktan eve bırakıldıklarından eve ulaştıklarında yemekler hazırdı.

Efe, Koray'ı görür görmez "Baba." diyerek üstüne atladı. Koray oğluna sıkıca sarılarak hasret giderdi. Su'yu özlediği kadar bu küçük adamıda özlemişti. Yemekten sonra Su ile baş başa kalmak için can atan Koray, Efe'nin erkenden uyuduğunu görünce az kalsın ayağa kalkıp göbek atacaktı. Su, Efe'yi yatırmak için kalktığında Koray da "Ben de yol yorgunuyum erken yatsam iyi olacak iyi geceler abla." diyerek Su'yu takip etti.

Su, Efe'yi yatağa yatırır yatırmaz arkasından ona yaklaşan Koray, Su'yu kucaklayarak odadan çıkmıştı. Odadan çıktıklarında Su "Koray." diyerek gülerken Koray "Bir saniye bile sabrım kalmadı bebeğim." diyerek onu eski odasına götürdü.

Su'yu yatağa bırakıp hemen üstündekilerden kurtulmaya başladı. Onu izleyen Su'ya "Bebeğim soyunsanda vakit kaybetmesek." dediğinde Su omuz silkerek "Bana ne sen yap." dedi.

Üstündekilerden kurtulan Koray hırlayarak karısına doğru eğildi. "İlla süründüreceksin değil mi?" dedikten sonra Su'nun tişörtü ile eşofmanını bir çırpıda çıkarmıştı. Önceki gün ekranda gördüğü göğüsleri dudaklarıyla tadarken "Seni çok özledim." diye fısıldadı. Su elini sutyen kopçasına atarak ondan kurtulurken "Ben de seni çok özledim." dedi. Koray vakit kay-

betmeden onun göğsünü ağzına aldığında Su genç adamın saçlarına asılarak göğsünden uzaklaştırdı.

"Ne?" diyen Koray ona şaşkınca bakarken Su "Beni istiyor musun sevgilim?" diye sordu. Koray gözlerini kısarak "Şu durumda bu sorulacak soru mu Su?" dedi.

Su kıkırdarken "Cevap ver." dediğinde Koray "Evet." diye hırlayıp tekrar önünde duran kabarmış meme ucuna yönelmişti ki Su ona izin vermedi.

"O zaman istediğimi yapacaksın." diyen Su'ya tekrar bakan Koray "Ne istiyorsun?" dediğinde Su "Tekstille ilgili Bora'yı ikna edeceksin." dedi.

"Bu konuda Bora ile aynı fikirde olduğumu unutuyorsun bebeğim." diyen Koray'ı üstünden iterek "O zaman beni istemiyorsun." diyen Su'yu belinden yakalayan Koray uzaklaşmasına engel oldu.

"Su!" diyerek uyarı dolu bir ses tonuyla adını söylediğinde genç kadın, "Bu konuda kararım kesin bebeğim." dedi.

Koray onun omzunu dişlerini geçirip ısırdı. "Beni öldürüyorsun." dediğinde Su inleyerek "Kabul et." dedi.

Su, Koray'ın kalçalarına sürtündüğünde Koray küfrederek "Lanet olsun... tamam." dedi.

Zafer kazanan Su gülümseyerek genç adama dönerken "Sözünde durmazsan çok kötü olur." diyerek onu uyardı.

Koray "Asıl şimdi neler olacak, göreceksin." diyerek onu altına aldığında Su çığlık atarken Koray başladığı işe geri döndü. Su'nun teninin tadına bakarken daha fazla beklemek istemeyerek iç çamaşırından kurtulup içine girdi. Su nefes nefese inlerken Koray'ın da zevkten gözleri kapanmıştı. Yavaş yavaş Su'ya sahip olmaya başladığında pantolonunun cebindeki telefonu çalmaya başlayınca bir küfür savurdu.

Su "Bakma." derken Koray'ı kendine çekerek kalçalarını kaldırıp onu teşvik ettiğinde telefon susmuş, birkaç saniye sonra tekrar çalmaya başlamıştı. "Bakmam gerek." diyen Koray, Su'nun içinden çıkıp pantolonuna uzanarak telefonunu aldığında Bora'nın aradığını görünce *'İyi bir sebebin olsa iyi olur.'* diye homurdandı.

Koray nefes nefese "Ne var lan?" diyerek telefonu cevapladığında Bora kıkırdayarak "Ne o, işini mi böldüm?" dedi.

"Bora ne söyleyeceksen çabuk söyle sıçtırma çarkına!" diyen Koray'ın sözleri Su'nun kıkırdamasına sebep oldu. Aklına gelen yaramazlıkla doğrulup önünde dizlerinin üstüne oturan Koray'a doğru eğildi. Koray'dan gözlerini ayırmazken genç adam gözlerini kısarak karısını izliyordu. Bora kulağında "Tamam, tamam kızların tekstil için düşündüğü projeyi onaylamayı düşünüyorum." derken Su eğilip kocaman olmuş erkekliğine dudaklarını değdirdiğinde Koray "Ah!" diye inledi. "Olur bende onayladım zaten sonra konuşuruz." diyerek telefonu kapattı. Telefonu odanın bir tarafına fırlatıp Su'nun saçlarını kavrarken "Karıcığım yaramazlık mı yapmak istiyor?" diyerek onu kaldırarak dudaklarına çekti. Su'nun dudaklarıyla buluşurken ellerini kalçalarını kaydırarak bacaklarını aralayıp erkeliğinin üstüne yerleştirdi. Su "Koray!" diye inlerken Koray tek seferde içine kaydığında Su çığlık attı. Daha fazla konuşacak takati kalmayan Koray'da onun zevkiyle kendini kaybederken vücutları yorgun düşene kadar seviştiler.

Beş günlük hasretin acısını en yoğun şekilde çıkarmışlardı.

Ertesi günü Bora ve çocuklarla damatlık alışverişine çıkarlarken Koray, Efe ile Toprak'ın smokinli hallerini penguene benzetmelerine oldukça gülmüştü. Smokin tartışmasında Bora Toprak'a oğlum dediğinde Toprak şaşkınca "Bana oğlum dedin." Sözleriyle Koray onun da Efe gibi babam olur musun diye soracağını anlayarak onları yalnız bıraktı. Efe ile mağazanın içinde gezmeye başladıklarında Efe "Baba." dediğinde "Efendim oğlum." dedi.

Efe, kucağında onun saçlarını oynarken "Topyak'ın iki tane odası vay biliyo musun?" dediğinde Koray oğluna bakarak "Öyle mi?" dedi.

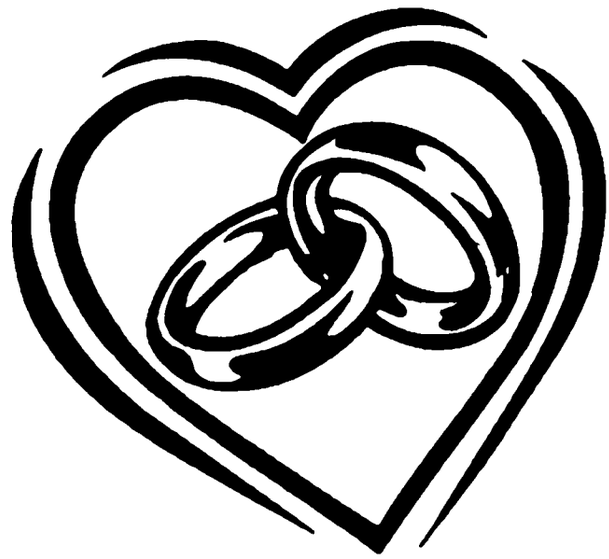
"Evet, biyi Tamey dedenin evinde diğeyi kendi evleyinde, biyi ayaba diğeyi gemi." diyen Efe'nin gözleri saçlarıyla oynayan elindeydi. Koray onun çenesini parmağıyla kendine çevirirken gözlerine bakıp "Sende bir odan olsun ister misin?" diye sorunca Efe'nin gülümsemesi tüm yüzüne yayıldı.

"Çok isteyim." dediğinde Koray da kocaman gülümsedi. "Eh o zaman olmuş bil oğlum. Sen sadece nasıl olmasını istediğini düşün."

Efe sevinçle minik kollarını onun bedenine sararken "Çok teşekküy edeyim baba." diyordu.

Koray ise ondan daha sevinçliydi. "Ben teşekkür ederim oğlum." derken sırıtıyordu. Artık Su ile baş başa gireceği yatağın hayallerini kurabilirdi.

Çocuklar için siyah smokin kendileri içinde siyah takım elbise aldıktan sonra mağazadan çıktıklarında geriye kalan tek şey düğündü. Hepsi bir hafta sonra yapılacak düğün için heyecanlıydı.

BÖLÜM 35

Düğün günü...

Koray kapının önünde ileri geri yürürken kapıda duran organizatöre dalmamak için kendini zor tutuyordu. Kadın iki kapının ortasında durmuş "Lütfen Beyler, program aksamadan ilerlemeli, gelinleri şimdi göremezsiniz." diyordu.

Bora olduğu yerde durup kadına ters ters bakarken Koray yerinde duramayarak ileri geri yürüyüp "İki dakika nikâhlı karımı göreceğim, çekil!" diyerek kadına bağırıyordu.

Su'nun odasından kuaförü çıktığında Koray içeriyi görebilmek için kafasını uzattı. Kadın hemen kapıyı kapatarak "Lütfen Koray Bey!" dedi.

Dışarıda bunlar yaşanırken içeride Gülden Hanım ile Su duygusal anlar yaşıyordu. Gülden Hanım, Su'nun gelinliğin içindeki güzelliğini hayranlıkla izlerken "Koray seni gördüğünde bayılacak." dedi.

Su kabarık eteklerini düzeltti. "Gerçekten güzel oldu mu? Göbeğim belli mi, abla ben çok mu kilo aldım?" diyerek sorularını sıralarken Gülden Hanım onu kollarından kavrayıp kendine çekerek sarıldı. "Sakin ol kızım harika oldun, endişelenme."

Su onun rahatlatan kollarına sıkıca sarılıp gözlerini kapatırken "Teşekkür ederim abla." dedi. Gülden ablasının verdiği sıcaklığı küçükken annesinde bulamamıştı. Onun biriciği her zaman babası olmuştu ama şimdi Gülden Hanım vardı sadece. Su onunla karşılaştığı için her gece şükrediyordu. Gülden Hanım gülümseyerek geri çekilirken gözleri dolmuştu. Su'yu doğmadan kaybettiği kızının yerine koyarken, çocuğunun muradını

görmüş gibiydi. Koray ve Su için mutluydu. Onlar birbirlerinin ilacı olmuşlardı.

Gülden Hanım "Ben artık çıkayım sen de son hazırlığını yap kızım." dediğinde Su kafasını sallayarak onayladı. Aslında hazırlanacak bir şey kalmamıştı, saçı da makyajı da tamamdı. Sadece oturup zamanın gelmesini bekleyecekti.

Gülden Hanım odadan çıktığında kapıda Koray ve Bora ile karşılaşınca kaşlarını kaldırarak "Çocuklar, ne yapıyorsunuz siz burada?" dedi. Koray hemen onun yanına gelirek "Abla Su nasıl, hazır değil mi? Onu görebilir miyim?" derken nefes almadan konuşuyordu. Gülden Hanım gülerek "Sakin ol oğlum. Hazır ama görüp göremeyeceğine o karar verir." diyerek organizatörü gösterdi.

Koray "Abla sende mi yaa! Ama ben karımı görmek istiyorum." diye homurdanırken Gülden Hanım "Üzgünüm evlat." diyerek onun yanından geçip düğünün yapılacağı balo salonuna doğru ilerlemeye başladı.

O gittikten biraz sonra yanlarına gelen Evren "Ne yapıyorsunuz siz burada?" dediğinde Koray "Herkes neden bunu soruyor belli değil mi?" diye homurdanarak genç adama döndü. Organizatörü gösterip "Bu kadın karımı görmeme izin vermiyor." dedi.

Evren sırıttı. "Düğünden önce gelini görmek uğursuzluktur oğlum bilmiyor musun?" dediğinde Koray "Hadi lan oradan!" diye homurdandı. Evren "Ben girebilir miyim?" dediğinde kadın "Tabii." diyerek ona kapıyı açınca Koray "Ya karımı ben göremezken bu zirzop neden görüyor?" diyerek öne atıldı.

Bora gülerek arkadaşının kolundan tuttu. "Sakin ol goril." derken Su'nun taktığı adı kullanarak dalga geçti.

Evren odaya girerek gözden kaybolurken, Koray kapıda deli dana gibi dolanmaya devam ediyordu. Karısını görmeden oradan uzaklaşmayada niyeti yoktu.

Su boy aynasının önünde durmuş yansımasına hayretle bakarken *'Gelinliğin her kadını güzel göstermek gibi bir özelliği var.'* diye düşündü. Kendini hiçbir zaman güzel olarak görmemişti ama şimdi aynadaki kadın gözüne çok güzel görünüyordu. Çıplak omuzlarına dökülen iri bukleler duvağının altından görünürken gözlerini daha iri gösteren makyajı saçını tamamlıyordu. İç çekerek *'Keşke babamda beni böyle görebilseydi.'* diye düşünürken kapı çaldığında düşüncelerinden sıyrılarak arkasına döndü.

Evren gülümseyen bir yüzle içeri girerken açık kapıdan Koray'ın sesi duyulmuştu. Su kafasını sarkıtarak onu görmeye çalışırken Evren kapıyı kapatarak "Seninki dışarıda deliriyor." dedi.

"Neden?" diyerek gülümseyen Su'ya yaklaşan Evren "Neden olacak karısını görecekmiş?" dediğinde Su kahkaha attı. "Organizatör izin vermiyor değil mi? O da Eva'nın emri." dedi gülerken.

Evren "Evet ama neden Eva öyle bir şey istedi." dediğinde Su "Uğursuzlukmuş." diyerek gözlerini devirdi.

Evren sırıttı. "Evet bende dışarıda Koray'a aynısını demiştim." dediğinde Su "Kimin kardeşi?" diyerek Koray gibi homurdandı.

Evren genç kadının karşısında durdu. Su'ya şöyle bir bakarak "Vay be Erkek Fatma'yı bu hallerde görecek miydik?" dediğinde Su onun omzuna yumruk atarak "Dalga geçme bak gebertirim." dedi.

Evren gülerken "Tamam be bir şey demedik." dedikten sonra Su'ya tebessüm etti. "Mutlu olmayı hak ediyorsun Su, umarım mutluluğun daim olur." diyerek cebinden bir kutu çıkardı. Kutuyu açtığında onun Eva'nın hediyesi olduğunu görünce "Hops yanlış kutu." diyerek elini diğer cebine atıp Su'nun hediyesini çıkardı.

"İki güzel gelin olunca hediyeler karışıyor." diyerek Su'ya gülümsedi. Genç kadın "Evren hiç gerek yoktu." diye mırıldandı.

"Olur mu öyle şey, sen benim en yakın arkadaşımsın." derken kutudan pırlanta bilekliği çıkartarak "Uzat bakalım bileğini." dedi.

Su bileğini uzatırken Evren bilekliği taktığında, genç kadın bilekliği inceledi. Efe, Deniz ve Koray'ın baş harflerini gördüğünde gözleri dolarak "Evren bu harika bir hediye!" dedi.

Evren "Beğenmene sevindim." derken Su onun boynuna atlayarak "Bayıldım." dediğinde Evren'de ona sarıldı. "Acaba Koray karısına ondan önce sarıldığımı duysa ne yapar?"

İkiside kahkaha atarak geri çekilirken Evren "Tekrar mutluluklar Erkek Fatma." dedi. Su'nun yanağından öptükten sonra "Şimdi sıra Eva'da." diyerek göz kırpıp kapıya yöneldi. Eva ile geçirecekleri dakikaların bu kadar kolay geçmeyeceğini ise biliyordu. Cebindeki hediyenin ağırlığı adımlarını yavaşlatırken kapıdan çıktığına Bora ile Koray hâlâ aynı yerdeydi.

Evren, Koray'a sırıtarak "Karın bir içim su olmuş." dediğinde Koray, "Lan seni gebertirim." diyerek Evren'in üstüne atılırken Bora onu tuttu.

Bora'da gülerek Koray ile dalga geçerken Evren, Eva'nın odasına yönelerek "Sıra Eva'da." dediğinde Bora kaşlarını çatarak Evren'e baktı.

Evren gözden kaybolduğunda Koray "Ne oldu bak, Su'yu benden Eva'yı da senden önce gördü." dedi.

Bora organizatör kadına sertçe baktığında kadın "Bana öyle bakmayın Bora Bey bu eşinizin emri." dedi. Bora, Koray'ın koluna vurarak "Benimle gel." dedikten sonra arkasını dönüp ilerlemeye başladı.

Koray onu takip ederken "Oğlum biraz daha ısrar etsek girerdik belki." dediğinde Bora "O kadın oradan uzaklaşmadığı sürece giremeyiz Koray." dedi.

"E nasıl uzaklaşacak peki?" diyen Koray'a sırıtan Bora, Efe ile Toprak'ı bulmak için salona girdi.

İçeride misafirlerin çoğu yerlerine geçmişti ve ileride oynayan Efe ile Toprak'ı gördü. Garsonlardan birini göndererek onları çağırttırdı. Efe ile Toprak yanlarına geldiğinde Bora onların önünde eğilerek "Sizden bir şey istesem yapar mısınız çocuklar?" dedi.

Efe ile Toprak aynı anda "Yapayız tabii!" dediğinde Bora onların kulağına eğilerek yapacaklarını fısıldadı.

Toprak ile Efe gülerek "Tamam." deyip yanlarından ayrıldı. Bora ayağa kalkarak "Hadi!" diyerek Koray'ı odalara doğru yönlendirdi. Koray onu takip ederken "Ne dedin lan çocuklara?" dediğinde Bora sırıtarak "Az sonra görürsün." dedi. Onlar uzaklaşırken salondan bir şangırtı geldiğinde Bora daha geniş gülümsedi. İçeriden organizatörün yardımcısı koşarak çıkıp yanlarından geçerken Bora, Koray'ı ara koridorun birine çekti.

Biraz sonra organizatör ile yardımcısı önlerinden geçerken kadın "Nasıl iki masada birden tabaklar ve süslemeler kırılır?" diye bağırıyordu.

Koray "Lan sen çok fenasın." diyerek Bora'nın omzuna yumruğunu atarken Bora "Hadi git şimdi rahatlıkla gör karını." dedi.

Koray hemen koşarak uzaklaşırken Bora'da Evaiçin hazırlattığı hediyeyi almak için arabasına gitti.

Koray odanın kapısına geldiğinde nefes nefese durdu. Heyecanını yatıştırmak için birkaç defa derin nefes aldıktan sonra kapıyı açarak içeri girdi.

Su odanın ortasındaki koltukta oturmuş dalmış gözlerle yere bakıp düşünüyordu. Kapı sesiyle kafasını kaldırdığında Koray'ı gördü. Kalkmak

için hareketlendiğinde Koray "Kalkma bebeğim." diyerek ona yaklaştı. Göğsü hızla inip kalkarken Su'nun hüzünlü gözlerine baktı. O gözlerdeki hüznün sebebini çok iyi bilsede elinden bir şey gelmiyordu. Amerika'ya gittiğinde aldığı yüzüğü cebinden çıkartırken tek dizinin üstüne çöktü. Karşısındaki güzellik nefesini keserken "Rüya gibisin." dediğinde Su'nun yanakları kızardı.

Kutuyu Su'ya doğru uzatıp açtı. "Yüzüğün üstündeki bu taş sembolik ama sen zaten biliyorsun kalbim senin. Sen benim dünüm, bugünüm ve yarınımsın." dediğinde Su yaşlarla dolu olan gözlerini kalp kesimli tek taşa çevirdi.

"Çok güzel." diye mırıldanırken Koray "Senin kadar değil." diyerek genç kadına yaklaştı. Yüzüğü kutudan çıkartıp Su'nun kucağındaki sol elini avucuna aldı. Yüzüğü karısının parmağına geçirmeden önce gözlerine bakarak "Daha önce sen bana sormuştun şimdi ben sana soruyorum aşkım, benimle evlenir misin?" dediğinde, Su "Evet." diyerek kafasını sallarken gözyaşları gelinliğine damladı.

Koray yüzüğü onun parmağına taktığında kafasını kaldırıp Su'ya baktı. Su genç adama doğru uzanarak Koray'ı dudaklarından öptü. Koray onun ensesini kavrayarak öpüşmeyi derinleştirirken arkalarından sinirli bir ses "Koray Bey, burada olmamanız gerekiyordu!" diye bağırdı.

Koray "Hay ben seni..." diye homurdanarak geri çekilirken arada Su'nun dudaklarına küçük öpücükler koymayı da ihmal etmiyordu. Arkasını dönüp organizatörün yardımcısına bakarken "Hah patronu kılıklı." diyerek kıza ters ters bakıp odadan çıktı.

Su odada kızla yalnız kaldı. Genç kız "Hemen makyajınız için birini gönderiyorum." deyince Su "Lütfen biraz sonra gönderin." dedi. Kız ona bir an baktıktan sonra Su'nun ağlamak üzere olduğunu görünce anlayışla kafasını sallayarak dışarı çıktı.

Su ayağa kalkıp makyaj aynasının önündeki telefonuna ilerledi, elleri titreyerek yıllardır aramadığı numarayı tuşladı. Nefesini tutarak telefonu kulağına götürdüğünde annesinin "Efendim." diyen sesini duyunca "Anne." dedi sessizce.

Annesi onu anlamayarak "Alo kimsiniz?" dediğinde Su yutkunarak "Anne benim." dedi.

Hattın diğer ucundan ses bir süre kesildi. Kadın birden "Hâlâ hangi

yüzle arıyorsun bizi orospu?" dediğinde Su ağlayarak "Anne lütfen babamla konuşmama izin ver." dedi.

"Sanki adam konuşabiliyormuş gibi. Senin yüzünden babanın başına gelenleri ne çabuk unuttun. Adam yıllardır tek kelime etmedi. Gözlerini açıp kapamaktan başka kıpırdayamıyor bile. Bir de aramış babamla konuşmama izin ver diyor ahlaksız. Sakın bir daha arama bizi."

Annesinin yüzüne vurduklarıyla Su hıçkırırken "Anne lütfen..." diye yalvardı. "...lütfen sadece nefes aldığını duymak istiyorum. O'na söylemek istediklerim var." diye yalvarmaya devam etsede hat çoktan kesilmişti.

Su hıçkırarak makyaj aynasının önünde yere çökerken bir süre sadece ağladı. En mutlu olduğu günde yaşadığı hüznü hiçbir zaman unutamayacaktı.

Kuaför geldiğinde Su makyaj aynasının önünde oturmuş yüzünü siyaha boyayan önceki makyajını temizliyordu. Gözlerinin kızarıklığı hariç ağladığının kalıntılarını ortadan kaldırdıktan sonra kız tekrar makyaj yapmaya başladı.

Az önce oldukça geveze olan kızın şimdi sessizce işini yapması Su'nun ne kadar kötü durumda olduğunun kanıtıydı. Makyajı bittiğinde kendini toparlamış ve sevdiği adamla buluşmaya hazırdı.

Ayağa kalkıp kapıya ilerlerken kendinden emin bir gülümseme kondurdu yüzüne. Kapıyı açtığında Eva'nın kapısıda aynı anda açılırken karşılarında Efe ile Toprak onları bekliyordu. Oğlunu görmesiyle gülümsemesi daha da genişledi. "Çok yakışıklı olmuşsun Prensim." dediğinde Efe papyonunu düzleterek "Olmuş muyum geyçek?" dedi.

Su oğluna yaklaşırken "Olmuşsun geyçek." dediğinde Efe kocaman gülümseyerek elini annesine uzatıp "Sen de hayika olmuşsun." dedi.

Organizatör "Geç kalıyoruz." dediğinde Su ile Efe, Eva ile Toprak'a yaklaşarak salonun girişine doğru ilerlemeye başladılar. Geniş kapılar onlar için iki tarafa açıldığında Su heyecandan nefesini tutmuştu. Onlar için hazırlanan çiçekli yolda oğlunun elinden tutarak sevdiği adama ilerlerken kalbi atmayı bırakmıştı. Salon kalabalıktı. Hepsi Eva ve Bora'nın misafiriydi aralarında belki sadece on kişiyi anca tanıyordu ama bunun bir önemi yoktu. Şu an Su'nun tek odaklandığı kenarından bir damla yaş süzülen yeşil gözlerdi. Koray akan damlayı kimse fark etmeden hemen sildi. Su kendi gözyaşını silme gereği duymadı. Mutluydu ve bu mutluluğundan kaynaklanan yaşları silmek istemiyordu.

Efe annesinin elini Koray'a teslim ederken Gülden Hanım'ın tembihiyle "Annem sana emanet baba." dediğinde Koray ona gülümseyerek "Annen ikimize emanet oğlum." dedi.

"Evet." diyerek sırıtan Efe annesinin elini babasına verdikten sonra koşarak oradan uzaklaştı. Su ile Koray ilk dansları için pistin ortasında Eva ile Bora çiftine katıldılar.

Su bir elini Koray'ın omzuna koyup diğeriyle elini tutarken ayağında yüksek topuklu ayakkabı olmadığı için boy farkını kapatamıyordu. "Keşke biraz daha uzun olsaydım." diyerek dudağını sarkıttığında Koray "Yapma şöyle bak o dudağı ısıracağım şimdi." deyince gözleri irileşerek "Sapık!" dedi.

Koray gülerek onu kendine daha çok çekerken "Üstelik ben boyundan memnunum." diyerek kulağına eğilip "Her yerin tam vücuduma göre." diye fısıldadı.

Su onun omzuna vururken "Kes şunu." dediğinde Koray kahkaha atarak geri çekildi. Sessizleşirlerken Su, Koray'ın kalbinin üstüne kafasını yaslayarak dans etmeye devam etti. Onun hüznünün farkında olan Koray, Su'nun kafasını kaldırıp alnına öpücük kondurdu. Ciddi bir yüzle "Ayaklarımı ezme, olur mu karıcığım?" dediğinde Su kafasını kaldırarak kahkaha attı.

Dans etmeye başladıklarından beri gelinliğin altından Koray'ın ayaklarını ezdiğinin farkındaydı çünkü.

Koray onu güldürmenin sevinciyle sırıtırken Su gülümseyerek "Ah hiç basar mıyım kocacığım?" diyerek Koray'ın ayaklarının üstüne çıkmıştı. Geri çekilecekken Koray onun inmesine izin vermedi. Ayaklarının acısını hiçe sayarak, Su'yu belinden kavrayıp danslarını kendi yönlendirdi. Su şaşkınlıkla "Koray!" derken Koray gülümseyip "Arada bir topuk yemektense sürekli yemeyi tercih ederim karıcığım." diyerek dans etmeye devam etti.

Gelinliğin altından onların ne durumda olduğu görünmezken, dışarıdan izleyenler birbirine sarılarak dans eden bir çift izliyorlardı.

Şarkı değiştiğinde ikili dans etmeye devam ederken Su kafasını çevirerek babasıyla dans eden Eva'yı gördü. Kalbine keskin bir acı saplanırken gözlerini kırpıştırarak gözlerinin dolmasına engel oldu. Koray kafasını çevirerek onun baktığı yere bakarken durumu anlayarak, önceden konuştuğu Mete'ye bakıp göz kırptı. Mete hemen koşarak yanlarına gelip, elini uzatarak "Bu güzel hanımefendiyle dans etme şerefine nail olabilir miyim?"

dedi. Koray "Ben biraz daha devam edersem yürüyemez olacağım zaten." dediğinde Su "Hain!" derken Mete'ye döndü. Koray, Gülden Hanım'a doğru gitmeden önce "Aranızda bir kol mesafesi koymayı unutma Mete." dedi.

O gittiğinde Mete gözlerini devirdi. "Senin bu kocan tam bir mağara adamı." dediğinde Su gülümseyerek "Emin ol senin iyiliğini düşünüyor." dedi.

"Nasıl yani?" diyen Mete'ye büyük bir sır verecekmiş gibi yaklaşıp fısıldayan Su "Dans konusunda pek iyi değilim, bütün şarkı boyunca Koray'ın ayaklarının üzerindeydim." diye açıkladı.

Durumu anlayan Mete sırıttı. "O zaman senin içindeki dans canavarını çıkarmamız lazım desene." dediğinde Su onun bir çılgınlık yapacağını anlayınca gözlerini büyüterek "Sakın Mete!" dedi ama çok geçti.

Mete sırıtarak adımlarını hızlandırırken Su ona ayak uydurmak için çabalıyordu. Bir süre sonra onun adımlarına uymaya başladığında Mete dahada hızlandı. Su kahkaha atmaya başlamıştı. Şarkı oldukça yavaşken onların hızlı bir tempo tutturması diğerlerininde ilgisini çekiyordu. Ama Koray'ın tek ilgilendiği nokta Su'nun kahkaha atıyor olmasıydı.

Kollarındaki Gülden Hanım "Teşekkürler oğlum." dediğinde gözlerini Su ile Mete'den çekerken ona bakarak "Neden abla?" dedi.

"Onu çok mutlu ediyorsun." diyen Gülden Hanım'a gülümsedi. "O da beni çok mutlu ediyor. Siz benim ailem oldunuz, bana özlemini duyduğum yuva sıcaklığını verdiniz. Yıllar sonra şans onunla banada güldü."

Gülden Hanım "İnşallah artık hiçbir şey mutluluğunuza gölge düşürmez." dediğinde Koray iç çekerek "Babasını çok özlüyor." dedi.

Gülden Hanım kafasını sallayarak onu onayladı. "Su babasını çok seviyor. Onun yüzünden babasının başına gelenler için kendini affedemiyor."

Koray "Biliyorum." diyerek iç çekerken "Babası çok kötü durumda, en kısa zamanda onu yanımıza almanın bir yolunu bulacağım." dediğinde Gülden Hanım hayretle ona bakarak "Nereden biliyorsun?" dedi.

"Amerika'dan döndüğümde ilk işim onu görmek oldu abla. Su'nun bu kadar değer verdiği adamdan izin almak istedim sanırım, bilmiyorum." diyerek omzu silkti Koray.

"Ya annesiyle, kardeşi?" diyen Gülden Hanım'a "Onların evde olmadığı bir zamanda gizlice girdim içeri, adamı çok sık yalnız bırakıyorlar." diye cevap verdi.

Gülden Hanım merakla genç adama baktı. "Adam yatalak değil mi Koray, nasıl yalnız bırakırlar." dediğinde Koray "Bende onu diyorum ya abla, bakımı çok kötü adam erimiş resmen, onların elinden kurtarmamız gerek ama nasıl yapacağımı bilmiyorum. Su ailesini bildiğimi bile bilmiyor." dedi.

"Ah Su bunları öğrenirse, yıkılır."

"Ben bir yolunu bulacağım abla. Su ile evlendiğimizden beri para yardımı gönderiyorum ama adamın bakımına harcadıklarından şüpheliyim."

Gülden Hanım onun yaptıklarını yeni öğrenirken Koray'a hayranlık duymadan edemedi. Eliyle onun yanağını kavrarken gözlerine bakıp "Sen ne iyi yürekli bir çocuksun, Allah'ım seni Su'nun başından eksik etmesin." dedi. Koray gülümseyerek "Abla asıl Allah seni başımızdan eksik etmesin. Ona en büyük iyiliği yapan sensin." dedi.

Gülden Hanım gülümseyerek elini onun omzuna yerleştirip Su'nun kahkaha attığı yere baktı. "Sağ ol oğlum, umarım hep mutlu olursunuz."

Koray'ın diğer tarafından "Güzel hanımları değiştirmeye ne dersin?" diyen gür sesi duyduğunda o tarafa dönerken Eva ile Tamer Bey ile karşılaştı.

Koray "Zevkle." diyerek gülümseyip Gülden Hanım'ı, Tamer Bey'in kollarına bırakırken Eva'yı devralarak dans etmeye devam etti.

Eva hayretle "Son zamanlarda babam çok değişti." dediğinde Koray ona sırıtarak "Aşk insanı değiştirir prenses." deyince Eva "Sence Gülden Hanım'a âşık mı?" dedi şaşkınlıkla.

Koray dudaklarını bilmem dercesine bükerken dans eden çifte baktı. "Âşık olmasada olmak üzere bence." Eva cevap vermezken sessizce dans etmeye devam ettiler. Koray bacağına dokunan bir elle kafasını aşağıya eğdiğinde seyrek dişleriyle sırıtan Efe ve dans ettiği Berfin ile karşılaştı. Efe "Baba bak kendime gelin buldum." diyerek Berfin'i gösterirken Eva ile Koray kahkaha attılar.

Berfin, Efe'ye kızgınca bakarken, Koray "Aferin oğlum şimdiden çalışmaya başlamışsın, böyle devam et." dediğinde Efe ciddi bir yüzle "Edeceğim." dedikten sonra Berfin'i yavaş yavaş ilerleterek onlardan uzaklaştılar. Onlar gittiğinde Eva kafasını iki yana sallayarak güldü. "Çocuğuda kendine benzetmişsin." dediğinde Koray sırıtarak "Babasının oğlu." dedi.

Koray tekrar Su ile buluştuğunda genç kadın neredeyse bütün erkeklerle dans etmişti. Eva ile ikisini bir an boş bırakmazlarken Su'nun ayakla-

rını rahatsız eden kısa topuklularda çıkmıştı. Tanımadığı misafirlerin tebriklerini kabul ederken yorgunluktan ölsede gülümsemeye çalıştı.

Sıra formaliteden kıyılan nikaha geldiğinde Su bağırarak "Evet." derken Koray'ın "Bilemiyorum kabul etsem mi acaba?" demesi genç kadın nerede olduğunu unutturmuştu. Sinirlenip Koray'ın ensesine tokat atarak "Evet de çabuk." diye bağırması salonda yankılanırken Koray "Tamam kızma karıcığım." diyerek "Evet!" diye resmen haykırınca salondakiler kahkahalara boğuldu.

Nikahtan sonra düğün merasimi bitmişti. Çocukları Gülden Hanım ile eve gönderirlerken onlar üstlerini değiştirip eğlenmeye devam etmek için Evren'in barına gittiler.

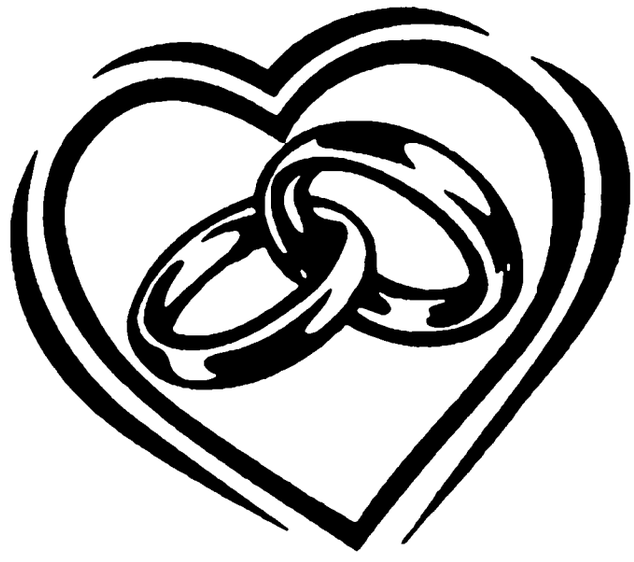
Bara geldiklerinde barın arkasında Kerem ile tanımadığı biri daha vardı. Su'nun yerine yeni birini almış olmalılardı. Su "Bu gece ilk içkiler benden." diyerek barın arkasına geçti. Kerem ile karşı karşıya geldiklerinde ona gülümseyen Su "Müsaade var mı?" dedi. Kerem gülümserken "Müsaade sizin Gelin Hanım." diyerek kenara çekildi. Su tatlı ve hafif bir karışım hazırlamak için içkileri Shaker'a doldurup çalkalamaya başladı. Şirket çalışanlarının çoğu onun eski mesleğini bilmedikleri için şaşırırken, Su yılların verdiği tecrübeyle içkileri çalkalayıp bardakları doldurmaya başladı. Doldurduğu barakları servis ederken Koray'ı bilerek es geçmişti. İkinci bir karışımı sadece Koray için hazırlamaya başladığında Eva "Hayır ama haksızlık, bizde ondan istiyoruz." diye bağırınca herkes ona katılmıştı. Su onlara gülerek "Emin olun istemezsiniz." dedikten sonra yaptığı karışımı Koray'a uzattı. Genç adamın gözlerine meydan okuyarak bakarken, kocası onun bu bakışlarını çok iyi biliyordu. Onun hazırladığı karışımı tahmin eden Koray, bardağı tek seferde kafasına diktiğinde kıpkırmızı olup derin nefesler aldı. "Hain kadın!" diye zorla konuştuğunda, Mete "Ahhhh! Su sanırım düğün gecesi damadını öldürüp bana kaçmaya çalışıyor." dediğinde herkes kahkahalara boğulmuştu.

Su, Koray ile göz göze geldiğinde ona ukalaca gülümsedi. Koray bunun hesabını vereceksin dercesine baktı. Koray bu karışımı ilk kez tattığı geceyi hatırlarken Su'nun onu bilerek hazırladığını biliyordu. Soluğu dans pistinde aldıklarında Su, Mete ile düğünde tutturdukları tempodan dolayı onunla rahatça dans ederken Koray, Mete'yi ensesinden tutup bir kenara atarak karısını kollarına hapsederek kimseyle paylaşmayacağını belli etti.

Koray kollarında minicik kalan kadına sırıtarak baktı. "Eğleniyor mu-

sun?" diye sorduğunda Su kafasını sallayarak "Hayatımda ilk kez." diye cevap verdi.

Koray ona sıkıca sarılırken "Artık asla üzülmene izin vermem." diyerek dans etmeye devam ettiler. Koray büyük bir söz vermişti ve verdiği sözü tutmakta kararlıydı. Kollarındaki kadının bir daha üzülmesine izin vermeyecekti.

BÖLÜM 36

Su midesinin gurultusuyla gözlerini açtığında yatakta tek başınaydı. "Koray!" diyerek doğrulurken etrafına bakındı ama odada yalnızdı. Yataktan kalkıp rahat bir şort ile tişört giydikten sonra gözlerini ovuşturarak odadan çıkarken aşağıdan gelen sesi duydu. Merdivenden indikçe ses artarken müzik sisteminden yayılan hareketli parça Su'yu gülümsetti. Koray'ı salonda da göremeyince mutfağa doğru ilerledi. Mutfağın kapısından gördüğü manzarayla ağzı kulaklarına varmıştı.

Koray saçlarını ensesinde toplamış üstünde sadece baksır ve mutfak önlüğüyle kahvaltı hazırlıyordu. Su kapıya yaslanarak onu izlerken iç çekti. Bu yakışıklı adam gerçekten onun kocasıydı. Alt dudağını ısırarak Koray'ın dik kalçalarını ve kaslı sırtını izlerken dayanamayarak parmak ucunda ona doğru yaklaştı.

Müziğin ve kendi ıslık sesinden başka bir şey duymayan Koray önündeki omleti pişirmeye o kadar dalmıştı ki Su'nun yaklaştığını duymadı.

Su, Koray'ın tam arkasına geçip ellerine hâkim olamadan onun kalçalarını kavradığında Koray "Siktir!" diye bağırarak yerinden sıçrarken Su kahkaha attı. Hemen geri çekilirken Koray gözlerini kısarak gen kıza döndü. Sesini incelterek "Ay beni mutfağımda taciz ettiniz." dediğinde Su karnını tutarak gülmeye başlamıştı.

Koray elindeki spatulayı tehditkarca havaya kaldırıp "Yaramazlıkların cezası vardır Su Hanım." diyerek aynı ince sesle konuştuğunda Su "Ay Koray güldürme! Gülmekten çocuğu düşüreceğim şimdi." dedi nefes nefese.

Koray ona yaklaşırken genç kadın geri geri kaçmayı da ihmal etmiyordu. Genç adam "Gel buraya!" diyerek üstüne atıldığında Su çığlık

atarak arkasına dönüp koşmaya başladı. Salona kaçarken koltukların etrafında dolanarak "Ya Koray." diye bağırıyor bir yere çarpmadan kaçmaya çalışıyordu. Tabii ki Koray hızlıydı ama bilerek ona kaçması için fırsat sağlıyordu. Bir iki tur döndükten sonra Su'yu belinden yakaladı. Elindeki spatulayı Su'nun poposuna vurarak "Beni taciz edersin ha!" dedi.

"Ya Koray, yağlı şeyi üstüme sürme." diye bağıran Su, Koray'ın bir iki darbesiyle kıkırdarken kocası onu çevirip kucakladı. Genç kadın bacaklarını Koray'ın beline sardı. Koray, karısının yaptığı hareketin onu nasıl etkilediğini göstermek için kasıklarını kalçasına bastırarak "Çok açtım ama şimdi açlığım çok fena yön değiştirdi." dediğinde Su "Benimde karnım zil çalıyor." dedi.

Koray genç kadının dudaklarına uzanırken "Ah ama benim farklı yerlerimde zil çalıyor." dedi. Su onun yanaklarına şap şap vururken "Ama ben çok açım." diye tekrar etti.

Koray, genç kadının dudaklarından milim uzaklıkta durdu. "O zaman uyuyan yılanı uyandırmayacaktın bebeğim, popomu avuçlayan sendin." Su kıkırdayarak "Taciz edilmek hoşuna mı gidiyor?" derken Koray'ın parıldayan yeşillikler ine bakıyordu.

"Eğer taciz eden sensen." diyen Koray, daha fazla söze gerek duymadan Su'yu öpmeye başlamıştı. Yan tarafındaki koltuğu el yordamıyla bulup Su'yu üstüne bırakırken burnuna gelen yanık kokusuyla hızla doğruldu. "Kahretsin!" diye bağırarak mutfağa koştu. Ocağa baktığında kararmış omleti gördü. Ocaktaki tavayı hızla aldığında tavanın ısınana sapından elleri yandığında oflayarak tavayı lavaboya attı.

Tam suyu açacakken Su "Sakın yapma." diye bağırdı. Genç adam on döndüğünde "Bırak orada soğusun, suyu açarsan her yer duman olur." diye ekledi.

Gözlerini kırpıştıran Koray "Tamam." diyerek geri çekildi. Yanık omlet şokunu atlattıktan sonra Su'nun ona alayla sırıttığını gördü. Hızla genç kadına doğru ilerlerken kaşlarını oynatarak "Kurtulduğunu sanıyorsan yanılıyorsun." dedi.

Su ellerini teslim olurcasına havaya kaldırdı. "Hiç öyle bir şey düşünmedim." dediğinde Koray omuzlarını düşürerek "Ya bebeğim eğlence bunun neresinde? Ama sen kaçsan ben kovalıyormuş gibi yapsam." dedi.

Su ona bir adım yaklaştı. Koray vücuduna yaslanırken "Daha eğlenceli şeyler yapsan." dediğinde Koray'ın sönen ateşi hemen alevlenmişti. Su

onun elini tutup merdivenler yönelecekken Koray "Hazır evde kimse yokken koltukları mı denesek?" diyerek genç kadına arkasından sıkıca sarıldı. "Veya mutfak masası da olur." diye fısıldadı kulağına.

Su "Koray." diye uyarsa da "Tamam koltuk olur." diyen Koray onu salondaki büyük koltuğa doğru yönlendirmişti. Önce Koray'ın açlığını yatıştırdıktan sonra birlikte hazırladıkları güzel bir kahvaltıyla taraçada karınlarını doyurdular.

Masayı topladıktan sonra Su'nun dizlerine uzanan Koray, karısının eliyle oynuyordu. Su hafif şiş olan karnında küçük bir seğirme hissettiğinde iç çekince, Koray hemen kafasını kaldırarak "Ne oldu?" diye sordu.

"Yok bir şey." diyen Su eliyle karnını okşadı. "Hareket etti gibi geldi." dediğinde Koray hemen doğrulup onun önünde çömelerek Su'nun tişörtünü açıp ellerini karnına yerleştirdi.

"Oğlum hadi bakalım babaya merhaba de!" dediğinde Su "Oğlan olduğunu nereden biliyorsun?" deyince "Doğru diyorsun, ne olduğunu bilmediğim kızım, oğlum hadi bir hareket." dedi.

Su onun haline kahkahalarla gülerken "Koray daha küçücük, hareketini ben zor hissettim sen daha hissedemezsin." dedi.

"Nereden biliyorsun belki hissederim." diyen Koray kafasını Su'nun karnına koydu. "Belki de kız, oğlum dediğim için küstü bana."

Koray kafasını yasladığı yerden sanki bebekle konuşuyormuş gibi "Evet kızım doğru söylüyorsun bu anne çok cadı." dediğinde Su onun saçını çekti.

"Beyin gücüyle iletişimin yollarını mı buldun Koray?" diyen Bora'nın sesini duyduklarında ikisi de sıçradı. Koray "Hassiktir lan siz nereden çıktınız?" diyerek şaşkınlıkla ayağa kalktığında Su tişörtünü indirirken o da kocası gibi şaşkındı.

"Evet, çok güzel bir karşılama Koray..." diyerek ona gülen Eva, Su'ya bakarak "...kocan çok terbiyeli." dedi.

Su üstünü düzeltip ayağa kalkarak onları karşıladı. "Karısına çekmiş." diyerek sırıttığında Eva, Bora'nın elini bırakıp gülerek ona sarılıp "Ne haber?" dedi.

Su onun sarılmasına karşılık verirken hâlâ ne olduğunu anlamamıştı. "İyi de siz ne yapıyorsunuz burada?" dedikten sonra aklına Efe gelirken telaşa kapılarak "Kötü bir şey yok değil mi?" diye ekledi. Eva ona gülümseyerek "Yok beyefendilerin iş görüşmesi varmış bizi baş başa bırakacaklar"

dediğinde Su'nun kaşları şaşkınlıkla havalandı. Onları dinleyen Koray "Ne görüşmesi lan?" diyerek Bora'ya döndü.

Bora dişlerini sıkarak genç adama döndü. "Şu yeni otel için inşaat firmasıyla görüşecektik ya." dediğinde Koray o adamla geçen hafta yaptıkları görüşmeyi hatırlayarak Bora'nın lafının bitmesine izin vermeden "İyi de adam yurt dışında, önümüzdeki hafta anca gelecekti bizde balayından sonraya ertelemiştik." deyince Bora, Koray'a öfkeyle baktı.

Koray'a yaklaşan Bora kızlara çaktırmadan elini onun beline atıp çıplak etini kavrayarak sıktı. "Sonra adam arayıp bugün müsait olacağını söyledi ve bizde görüşmeyi ayarladık ya Koray." Koray acıyla inlerken "Öyle mi yaptık?" dedi. Koray, Bora'nın sıktığı yerin acısını düşünmemeye çalışırken Eva "Senin bir şeyden haberin yok değil mi?" dediğinde Bora yanlış bir şey söylememesi için genç adamın etini daha çok sıktı. Koray "Ahhhh..." diye inleyerek "...yok, yani var ama tamamen aklımdan çıkmış." dedi.

Su, Bora ve Koray'ın sözlerinden ve hareketlerinden şüphelenirken ikisini dikkatle izliyordu. Bora, Koray'a "Hadi hazırlan da çıkalım." dediğinde genç adam karısıyla baş başa geçireceği günden vazgeçmek istemediği için "Ya ben gelmesem sen gitsen." deyince Bora'nın öfkeli bakışlarıyla karşılaştı. Gitmekten başka çaresinin olmadığını anladığında "E iyi madem ben hazırlanayım." diyerek içeri girdi. Su'da hemen arkasından onu takip etmişti.

Odalarına çıktıklarında Koray giyinmek için dolaba giderken Su yatağa oturarak "Neler oluyor?" dedi.

Koray "Duydun ya bebeğim, toplantı varmış." dediğinde Su onun sırtına öldürücü bakışlar atıyordu. Koray onu görmese de hissedebiliyordu.

"Koray, ne demek istediğimi çok iyi anladın. Kusura bakma ama ikinizin de Oscarlık bir oyunculuk sergilediğinizi söyleyemeyeceğim, bana gerçeği anlatır mısın?"

Koray tişörtünü kafasından geçirip karısına dönerek "Bilmiyorum bebeğim Bora'nın bir işi var belli ki... belki de Eva'ya bir sürpriz hazırlıyordur, bende gidince öğreneceğim." dedi dürüstçe.

Su ayağa kalkarak ona yaklaştı. Bir süre yüzüne baktıktan sonra Koray'a inanarak "Öğrendiğinde neler olduğunu bana söyleyeceksin ama..." dedi.

Koray kafasını sallayarak onu onayladığında birlikte aşağı indiler. Bo-

ra'ya "Hadi gidelim." dediğinde Bora onu onaylarken bahçeden ilerleyerek dışarı çıktılar.

Arabaya bindikten bir süre sonra Koray, Bora'da farklı bir durum olduğunu anlamıştı. Neler olduğunu öğrenmek için arkadaşını uzunca bir süre sıkıştırsada bir şey öğrenemedi. Bora en sonunda arabayı yol kenarına çekerek ona kızlar için buldukları yeni tekstil binasına gitmesini söylediğinde itiraz etmedi. Arabadan indi ancak Bora'nın arkasından Özkan'ı göndermeyi de ihmal etmedi.

Tekstil için hazırladıkları binayı temizleten Koray bir süre orada oyalandıktan sonra dışarı çıkınca Özkan ile karşılaştı. Bora'nın hastaneye gittiğini duyduğunda korkudan telaşa kapılsada hastaneye gittiğinde gerçeği öğrenmişti. Bora sahte bir kimlikle kendini kısırlaştımak için hastaneye gelmişti.

Koray arkadaşını beklerken öfkeden köpürmüştü. Bora ameliyattan sonra karşısına çıktığında genç adama ağzına geleni saydı. Bunu neden kendine yaptığını anlamıyordu. Eve yaklaştıklarında Bora, Eva'nın bilmemesi gerektiğini söylediğinde ise daha da öfkelenmişti. Arabadan inip eve girdiklerinde kızların çocuklarıda yanlarına getirttiklerini gördüler. Koray, arkadaşına olan öfkesinden onun yüzüne bile bakmıyordu.

Bora genç adamla Eva'yı uzun süre yan yana bırakmaması gerektiğini anladı. Eva ile Toprak'ı alarak kısa sürede oradan ayrıldı.

Onlar gider gitmez Su "Vay canına neler oldu böyle?" dediğinde Koray karısına dönerek "Ne olmuş hayatım?" dedi.

"Hadi ama Koray, siz kavga etmişsiniz. Bora'nın yüzüne bile bakmadın. Hem nereye gidiyorsunuz, yola çıkıyoruz derken ne demek istedi?"

Koray balayından haberi olmayan karısına gülümsedi. Genç kadına yaklaşıp kollarını beline dolayarak "Balayına gidiyoruz bebeğim." dediğinde Su irice açılmış gözlerle ona bakıp "Neden benim haberim yok?" dedi.

Koray eğilip onun dudaklarını öptü. "Çünkü sürpriz."

Yanlarından gelen minik öksürük sesiyle o tarafa döndüler. Efe yanlarında dikilmiş onları izliyordu. Elini havaya kaldırıp parmağını iki yana sallayarak "Çocuklayın yanında öpüşülmez çok ayıp." dedi.

Koray kahkaha atarak Su'yu bıraktı. Eğilip Efe'yi kucağına alarak "Nedenmiş o, karımı öpüyorum." dediğinde Efe "Ama baba ben vayım." dedi.

Omuz silken Koray "Bana ne o benim karım istediğim yerde öperim." derken Efe ona sinirle bakıp "Ama benim de annem." dedi.

Koray oğlana gülümsedi. "Tamam sende öp bende öpeyim." dediğinde Efe'nin kaşları çatılırken "Ama geçen biz biy film izlemiştik kadın öyle demişti, büyükley çocuklayın yanında öpüşmezmiş." diyerek kafasının karıştığını belli etti.

"Karı kocalar birbirlerini öpebilirler oğlum. Bir şey olmaz."

"Öyle mi?"

"Öyle tabii." diyen Koray arkasını dönüp Su'yu ararken, genç kadın gülerek onları izliyordu. "Gel buraya karıcığım." diyerek karısını çağırdı. Koray'a yaklaşıp gülen Su, "Sakın Koray çocuk haklı." diyerek Efe gibi parmağını uyarırcasına yukarı kaldırdı.

Koray kaşlarını çatarak ona baktı. "Sus, öyle deme. Çocuğun aklını yeni çeldim." dediğinde Su kıkırdarken Koray'ın beline sarılmıştı. Koray onun dudağına uzandığında kafasını geri çeken Su "Koray!" dedi.

Koray gözlerini kısarken "Ben seni istediğim yerde öperim Su, sen benim eşimsin oğlumuz buna alışsa iyi olur." dediğinde Su onun dudağına küçük bir buse koyup geri çekilirken Efe "Iyyy!" diyerek gözlerini kapattı.

Koray sırıtarak "Bence en kısa zamanda alış oğlum daha yıllarca şahit olacaksın." dedi. Su onun omzuna vurup "Ben yemek yapmaya gidiyorum." diyerek mutfağa yöneldi.

Koray'da onu takip ederken "Hep beraber yapalım." dediğinde Efe babasını kucağından "Evet anne hep beyabey yapalım." dedi.

Su başta itiraz etsede Koray ile Efe'nin ısrarına dayanamayarak kabul ettiğinde büyük bir hata yaptığını fark etmesi uzun sürmedi. Mutfak kısa sürede savaş alanına döndü. Koray ve Efe'nin doğramaya çalıştığı neredeyse bütün malzemeler tüm haldeydi. İri iri doğranmış soğan, biber, domatese bakarken bundan tencere yemeği olmayacağını anlayarak tepsiye dizip patates ve tavukta ekleyerek fırına verdi. Efe ile Koray'ı belli bir süre sonra zorla mutfaktan çıkardığında geri kalan yemekleri tek başına hazırlarken mutfağıda toplamaya başladı.

Akşam olduğunda sofraya oturunca Gülden Hanım'ın eksikliğini hepsi fark etmişti. Efe surat asarak "Keşke nenemde bizimle gelseydi." dediğinde Koray "Yarın sen onun yanına gideceksin ya oğlum." dedi.

Efe yine surat asarken "Ama bu sefey de siz gidecekmişsiniz." dediğinde Su kaşlarını kaldırarak "Gideceğimizi Efe bile biliyor Koray." dedi.

Koray omuz silkerken Efe "Nenem söyledi." dedi. Su, Koray'a dönerek "Nereye gidiyoruz?" diye sordu. Koray cevap vermeden Efe "Çok uzağa anne, uçağa binecekmişsiniz." dediğinde Su "Uçak mı?" dedi şaşkınlıkla.

Koray, Efe'ye yalandan bir sinirle baktı. "E oğlum hepsini açık ettin sen, ben anneye sürpriz yapacaktım." dediğinde Efe "Hii!" derken iki eliyle ağzını kapatıp "Özüy dileyim baba." dedi.

"Kızma oğluma." diyen Su, Efe'ye gülümseyerek bakarken "Söyle bakalım aşkım nereye gidecekmişiz?" dedi.

Efe elleri ağzında kafasını iki yana salladı. "Söylemem babam kızıyo." dediğinde Su "Ben korurum seni aşkım, bir şey diyemez." diyerek aklını çelmeye çalıştı ama Efe şiddetle kafasını iki yana salladığında ikna edemeyeceğini anladı.

Akşam yemeği yendikten kısa süre sonra Efe uykuya daldığında Koray onu odasına çıkardı. Efe kendi odasını istedikten sonra Koray'ın eski odasını onun için değiştirmişlerdi. Efe'nin istediği gibi galaksi temalı bir oda yaparlarken uzay mekiği şeklindeki yatağın yapımı biraz uzun sürmüştü. Odanın tavanına ışıklar kapandığında parlayan yıldızlar yapıştıran Koray, Efe'ye büyük bir sürpriz yapmıştı. Efe ilk başta karanlıktan korkacağını söyleyerek ışığı kapatmasına engel olurken yıldızları gördükten sonra "Wooowww bunlay hayika." diyerek ışıkları kapattırmıştı.

Efe'yi yatağına yatırıp ışıkları kapatarak kendi odalarına geçerken günün gerginliği tekrar üstüne çöktü. Eliyle boyun kaslarını gevşetmek için ensesine masaj yaparak içeri girdiğinde Su'yu mini geceliğiyle onu yatakta beklerken buldu.

Koray elini ensesinden çekip kocaman gülümsedi. Su, ayağa kalktığında gözleri beğeniyle onu süzdü. Aç bir kaplan gibi ona yaklaşırken "Bebeğim çok güzelsin." dediğinde Su gülümseyerek "Hım asıl balayı için yanıma alacaklarımı görmelisin." dedi.

Koray onu kollarına alıp öpmeden önce "Görmek için sabırsızlanıyorum." dedi. Ateşli bir öpücükten sonra geri çekilen Su onun göğsünü okşarken "Neler olduğunu anlatacak mısın?" dediğinde Koray gülerek "Ha bu beni kandırmak içindi yani!" dedi.

"Ya öyle değil Koray." diye itiraz eden Su'yu öperek susturan Koray "Boş ver." derken Su tekrar geri çekildi. "Eva şirketi aradı, toplantınız

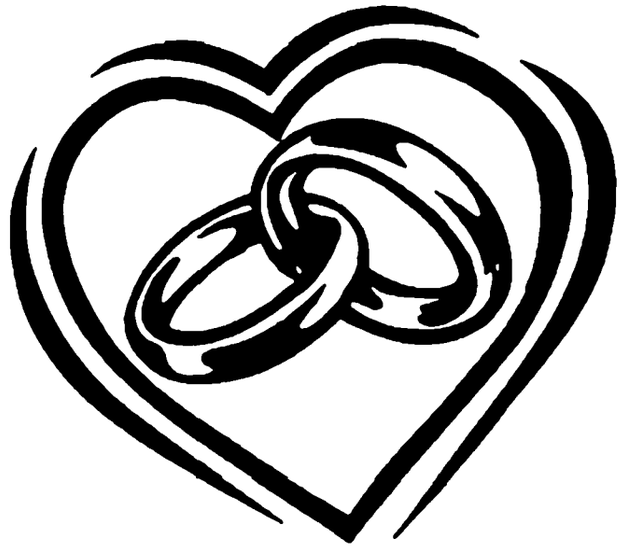
olmadığını biliyoruz." dediğinde Koray küfrederek gerçeği söylemeyi düşündü.

Su'ya bir süre baktıktan sonra kardeşine ihanet etmek istemediği için "Başka bir sürpriz daha bebeğim, yarın görürsünüz." dedi.

Ama Su, Koray'ı artık çok iyi tanıyordu ve konuyu örttüğünü biliyordu. "O zaman neden Bora ile bozuksunuz." dediğinde oflayan Koray geri çekilirken "Ben bir duş alsam iyi olacak." diyerek banyoya ilerledi. Su onun arkasından baka kalırken Koray'ın bir bildiği olduğunu düşünerek onun peşinden gitti.

Banyoya girdiğinde Koray suyun altında kafasını eğmiş odaya girerkenki gibi ensesini ovuyordu. Su üstündeki geceliği çıkartıp onun arkasına geçerken Koray'ın omuzlarına uzanarak onu eğilmesi için yönlendirdi. Koray kafasını arkaya çevirerek "Su!" dediğinde Su duvar kenarındaki küvetin çıkıntısına oturarak onu önüne oturtup omzuna masaj yapmaya başladı. Koray rahatlayarak başını arkaya atarken Su'nun gözlerine bakarak "Üzgünüm." dedi.

Su onun ıslak saçlarını okşayarak eğilip alnından öptü. "Önemli değil bebeğim." diyerek geri çekilip Koray'ın tutulan kaslarına masaj yapmaya devam etti. Birlikte alınan uzun bir duşun ardından uykuya daldıklarında Su, Koray'ın hazırladığı balayı için heyecanlıydı.

BÖLÜM 37

Koray gözlerini açtığında Su'nun gülen yüzüyle karşılaştı. Şaşkınlıkla "O kadar geç mi uyandım?" dediğinde Su gülerek "Hayır, ben biraz erken uyanmış olabilirim." diye karşılık verdi. Her sabah Koray'ın Su'dan erken kalkması onlar için bir alışkanlık olmuştu. Bu sabah ise Su erken kalktım desede aslında heyecandan hiç uyumamıştı.

Hayatının ilk tatiline çıkacak ve ilk defa uçağa binecekti. Bütün gece bir aksilik olup olmayacağından korktu ama aklına kötü bir şey getirmek istemedi. Tek korkusu uçağa binmekti ve bebeğine zarar gelmesiydi.

"Koray, uçakla gideceğiz dedin ya bebeğe bir şey olursa. Bayadır kontrolede gitmedik."

Koray onun sorusuyla gülümseyip dirseğinin üstünde yükseldikten sonra Su'ya doğru eğildi. "Merak etme sevgilim ben hepsini sordum doktora, bir sorun olmayacağını söyledi ama kontrole gitmediğimiz için de sağlam haşladı."

Su ona şaşkın şaşkın baktı. "Bütün bunları hangi ara hallettin." dediğinde Koray "Ben hallederim." diyerek göz kırpıp Su'nun dudağına yaklaştı.

Altında yatan Su o an kayboldu. Koray'ın dudakları yastığı öptüğünde kafasını kaldırarak "Bu neydi şimdi?" diye sordu.

Su banyoya gitmeden önce ona masum bir gülümseme sundu. "Şimdi başlarsan sen durmazsın aşkım ve bizim hazırlanmamız gerekiyor." dedikten sonra göz kırpıp "Söz balayında telafi edeceğim." diye ekledi.

Koray "Ama telafi edeceksin bak." derken Su'nun arkasından ayağa kalkmış üstünü değiştirmek için dolaba yönelmişti.

Önce duşun sesi sonra Su'nun "Evet." deyişi gelirken Koray gülümseyerek üstünü giyindi. Giyindikten sonra Efe'yi uyandırmak için onun odasına gittiğinde oğlunu yatakta asık bir yüzle otururken buldu.

"Oğlum." diyerek yanında gittiğinde Efe kafasını kaldırıp nemli gözlerle genç adama baktı. "Baba ben de sizinle gelmek istiyom." dediğinde Koray onun yanına oturarak "Oğlum ama Toprak'da gelmiyor, tek başına sıkılırsın." dedi. Aklına başka bir şey gelmemiş, Efe'yi nasıl kandıracağını bilememişti.

Dudağın büken Efe "Ama ben sizi çok özleyeceğim." dediğinde Koray onu belinden tutup kucağına alarak sarıldı. "Oğlum yapma ama böyle, gidip gelelim söz bir daha bırakmayız seni. Seninle de tatile gideriz hem bu sefer Toprak'da gelir bakarsın"

Efe cevap vermeden ona sarılıp göğsüne doğru ağlarken Koray, Su'nun oğlanı böyle görmesini istemedi. "Efe bak annen seni böyle görürse çok üzülür oğlum, ben neneni ararım her gün konuşuruz hadi topla kendini." dediğinde Efe kafasını kaldırarak "Söz mü? Hey gün ayayacaksınız ama..." dedi.

"Söz tabii oğlum baba sözü... Hadi yüzünü yıkayalım annen görmesin bu halini."

Koray kucağında Efe ile kalkıp banyoya giderken, oğlu gözlerini kurulamaya başlamıştı bile. Efe'nin yüzünü yıkayıp çıktıklarında Su'da üstünü giyinmiş onların yanına gelmişti. Efe hemen gülümseyerek "Anniş günaydın." dediğinde Su onun kızarmış gözlerin görerek "Ne oldu Efe?" dedi telaşla.

Koray, "Yok bir şey hayatım biz erkek erkeğe hallettik." diyerek ona göz kırptı. Su, Efe'nin yüzünü ellerinin arasına alıp dikkatle incelerken "Tamam, benim yapabileceğim bir şey var mı anneciğim?" dedi.

Efe "Biz babamla konuştuk anne ama ben acıktım." dediğinde Su gülerken "Ha yemek hazırla diyorsun yani." dedikten sonra "Tamam o zaman hadi tost yapalım." diyerek odadan çıktı.

O kahvaltı hazırlamaya mutfağa giderken Koray ile Efe'de televizyonu açarak çizgi film izlemeye oturdular. Kahvaltıyı yaptıktan sonra Koray akşamdan hazırladıkları çantaları arabaya yerleştirip "Hadi artık çıkalım." diye seslendi Su ile Efe'ye.

Efe minik çantasını sırtına taktığında Su onun elini tuttu. Efe "Anne beni özleyecek misin?" dediğinde Su oğlunun önüne diz çöktü. "Aşkım öz-

lemez miyim? Tabii ki seni çok özleyeceğim." diyerek sıkıca sarıldı. Gözleri dolarken "Sen gittiğimizi fark etmeden geri dönmüş olacağız oğlum tamam mı?" diyerek geri çekildiğinde Efe burnunu çekerek "Tamam." dedi.

Onlar gecikince Koray içeri döndü. Kapının önünde kucaklaşan anne oğlu görünce "Efe oğlum hani anlaşmıştık." dedi.

Efe "Tamam baba biy şey demedim ki." diyerek dışarı koşunca Su ayağa kalkıp Koray'a "Koray gitmesek mi Efe çok üzülüyor?" dedi.

Koray onun yanına yaklaşarak beline sarıldı. "Bebeğim bu bizim balayımız. İstemezsen gitmeyiz ama ben günlerdir bunun hazırlığını yapıyorum. Efe daha çocuk, emin ol biz gittiğimizde Toprak ve Berfin ile oynamaya dalacak üzüntüsünü bile unutacak."

Su "Özür dilerim. Böyle bir an gitmeyelim dedim, hazırlığını hiçe sayar gibi oldum ama ne bileyim Efe'den ilk kez ayrılacağım. Onu da öyle görünce, yine de haklısın yalnız değil Gülden abla da yanında." diyerek Koray'a cevap verirken kendinide avutuyordu.

Koray onun alnından öperek "Hadi gidelim artık." dediğinde dışarı çıktılar. Efe kapıdaki koruma sayesinde arka koltuktaki yerine kurulmuş onları beklerken Su'da onunla biraz daha fazla vakit geçirebilmek için arkaya geçti.

Tamer Bey'in evine geldiklerinde Efe ile ayrılışları yine sorun olurken Gülden Hanım'ın yardımıyla onuda atlatmışlardı. Arabaya bindiklerinde Eva, Su'ya nereye gideceklerini sorduğunda o da bilmediğini söylemişti. Erkelerin arasındaki gerginlik arabanın içindeki ortamda hissedilirken Su durumun ciddi olduğunu anlamıştı. Koray, Bora'nın söylediği şeylere ya zıt ya da imalı cevaplar veriyorduki onun kişiliğine uymayan davranışlardı.

Bora havaalanının yolunu geçtiğinde Su, Koray'a neler olduğunu sorarcasına baktı. Koray ona gülümseyip göz kırparak "Sürpriz!" diye fısıldadı. Su kafasını iki yana sallayarak "Bugün sürprizleriniz hiç bitmiyor." dediğinde Koray onu kendine çekip sarılırken "Dur bakalım daha yeni başlıyoruz." dedi.

Tadilatta olan bir binanın önüne geldiklerinde Koray kapısını açıp inince Su'da onu takip etti. Önden Bora ile Eva ilerlerken Koray ve Su arkadan ilerliyorlardı. Su etrafına bakıp "Burası neresi?" diye sordu. Koray "İçeri girince anlarsın." dedi.

İçeri girdiklerinde Su, Bora'nın "Burası yeni şirketiniz." dediğini

duyduğunda şaşkınlıkla Koray'a dönünce genç adam "Beğendin mi?" diye sordu.

Su etrafına baktı. "Ama karşı çıkıyordunuz." dediğinde Koray omuz silkerek "Sen mutlu olacaksan her şeyi yaparım." dedi.

Su, Eva'nın "Bora, dün bununla uğraşmıştınız değil mi? Ah çok özür dilerim hemen kötü şeyler düşündüğüm için çok özür dilerim." dediğini duyduğunda onlara baktı. Koray'ın avucundaki eli kasılınca tekrar kocasına döndü. Koray direk Bora'ya bakıp kafasını iki yana salladıktan sonra "Hadi biz çıkalım." diyerek Su'yu çıkışa yönlendirdi.

Koray, Bora'nın yaptığından sonra onun yüzüne bakmakta zorlanıyordu. Asıl sinirlendiği ise Eva'nın gözlerinin içine baka baka yalan söylemesiydi. Lanet herif arkadaşı olduğu için dua etmeliydi yoksa şimdiye gebertmişti. Yaptığının mantıklı bir açıklaması yokken, bir de habersiz böyle bir işe karşılaşması insanı daha da çileden çıkartıyordu. Koray pislik çıkmayacağını bilse o işlemi yapan doktoru bir güzel dövecek, sonra da dava edecekti ama bu durumda Bora'nın yaptığı herkes tarafından duyulacak. Eva daha çok üzülecekti.

Su'nun eli göğsüne dokunup "Lütfen her neyse canını sıkma." dediğinde Koray göğsüne konan eli alıp dudaklarına götürürken "Sıkmıyorum bebeğim." dedi.

Gözlerini kapatıp Su'yu sıkıca sarıp sarmaladı, yasemin kokusunu içine çekerek "İyi ki varsın." diye fısıldadı.

"Sende iyi ki varsın aşkım. Şirket için de teşekkür ederim, çok sevindim."

Koray onun saçlarına öpücük kondurduktan sonra geri çekildi. Arabanın kapısını Su için açarak "Geç bakalım, onlarda gelir şimdi." dedi. Su, arabaya bindiğinde Koray'da diğer taraftan dolanıp arabaya geçerken Bora ile Eva binadan çıkmıştı.

Onlarda yerlerini aldığında yola çıkarlarken Eva parlayan gözlerle arkaya döndü. Su'ya "Su harika günler bizi bekliyor." dediğinde genç kadın kocaman gülümseyerek "Umarım." dedi.

Koray'a bakan Su uzanıp onun elini tutarken" Umarım bana olan güveninizi boşa çıkarmam." dedi. Eva, genç adamdan önce darvranarak "Saçmalama geldiğin ilk günden beri doğru kararlar aldın ve almama yardımcı oldun. Bence senin sayende bu şirket çok ilerilere gidecek." dedi.

Koray ona saçmalıyorsun dercesine bakarken Su "Teşekkür ederim." diye mırıldandığında Eva önüne dönmüştü.

O önüne döner dönmez Koray, Su'yu kendine çekerken kolunu omzuna attı. "Balayı boyunca senin yerin burası buradan ayrılmak yok" diyerek Su'nun kafasını göğsüne yasladı. "Tamam" diyen Su halinden memnun bir şekilde gülümserken tekrar tekrar Koray karşısına çıktığı için şükretti.

Havaalanına geldiklerinde ise nereye gittiklerini öğrenince Su'nun kalbi yerinden çıkacaktı. Daha önce hayatında hiç bu kadar heyecanlanmış mıydı? Hatırlamıyordu. "Paris!" diye fısıldarken Koray ona bakarak "Hoşuna gitti mi?" dedi. Su "Sen kafayı mı yedin, tabii ki hoşuma gitti." diyerek heyecanla konuşunca Koray kahkaha attı.

Su, Koray'ın elindeki kendi adına olan evraklara bakarak "Bunları hangi ara çıkarttırdın?" dediğinde Koray ona göz kırparak "Tamer baba sağ olsun işlemi kolaylaştırdı. Ama ondan önce senin dikkatsizliğin sağ olsun hayatım, önüne bırakılan her evraka hiç düşünmeden imza atıyorsun." dedi.

Su ona itiraz ederken "Hiçte bile ben hepsini okuyorum." dediğinde Koray "Tamam onun içinde küçük bir oyun oynamış olabilirim." dedi.

"Ne yaptın?"

"Hımm. Geçenlerde masana gelen acil imzalanması gereken evraklar vardı."

Su o zamanı hatırladığında "Yuh Koray, şirket çalışanlarınıda mı kendine uydurdun?" derken Koray sırıtarak omuz silkip "Seni acele ettirirlerse okumayacağını biliyordum." dedi. Gülüşerek uçağa doğru giderlerken Su onun bu kadar zahmete girmesine inanamıyordu.

Uçağa bindiklerinde ise Su gördükleriyle adeta küçük dilini yutmuştu. Lüks bir otel odası gibi olan uçak Su'nun hayallerindekiyle alakası yoktu. Jetin Tamer Bey'in şirketine ait olduğunu bildiğinden aslında şaşırmaması gerekirdi ama yine de burası fazla güzeldi. Karşılıklı oturma yerlerinin yanında uzunlamasına da bir koltuk bulunurken onların hemen arkasında küçük bir yemek masası vardı. Su *'Ben uçağa binerken bile korkudan altıma yapıyorum, bunlar havadayken nasıl yemek yiyorlar?'* diye düşünmeden edemedi. Yerlerine oturduklarında Su için asıl sorun başlamıştı. Uçak hareket etmeye başladığında kalbi göğsünde çıkacak gibi atmaya başlamış, uçak yavaşça hızlanırken midesinde bir boşluk hissi oluşmuştu. Koray onun gözlerini sımsıkı kapatıp nefesini tuttuğunu gördüğünde elini tutup eğilerek "Bebeğim nefes al." dedi.

Su bunu beklemiş gibi birden hızlı nefes almaya başladığında Koray "Su sakin ol!" derken uçak havalandığında genç kadın bayılacağını sandı. Hızlı nefeslerin ve heyecanın etkisiyle başı dönerken Koray "Su iyi misin?" dedi.

Su kafasını iki yana sallarken "Değilim." dediğinde Koray kemerini çözüp ayağa kalkarak "Hadi gel odaya geçelim uzan biraz." dedi.

"Ne odası Koray? Ya ben yatarken bir şey olursa, uçak düşerse!" diyen Su iri iri açılmış gözleriyle ona korkuyla baktığında Koray gülmemek için dudağını ısırdı. "Merak etme aşkım bir şey olmayacak, hadi odada daha rahat edeceksin." diyerek onun kemerini çözdü.

Su'yu yerinden kalkması için ikna etmesi biraz zor oldu. Sonunda odaya geçtiklerinde Su daha fazla kendini tutamayarak "E yuh ama bu ne ya, uçakta mıyız otelde mi belli değil?" dedi.

Koray karısına gülerken "Gel hadi uzan biraz." diyerek yatağa yönlendirdi. Su çift kişilik kabarık yatağa tırmanırken "Koray, bu yatak bizim yatağımızdan daha konforlu." dediğinde Koray "İstersen evdekinide aynısından yaptırırız karıcığım." dedi. Su yatağa uzandığında "Ay yok ben buna her gün tırmanırken yorulurum." dedi.

Koray eğilip genç kadının alnından öperken "Her gün ben seni taşırım." dediğinde Su sırıtarak "Yakında top gibi olacağım beni yuvarlamak zorunda kalabilirsin." dedi.

Koray onun hâlâ ufak olan karnına elini koydu. "Benim hiç umudum yok aşkım, baksana bu hâlâ minicik."

"Ah merak etme bir iki aya görürsün kim minicik."

"Peki, sen öyle diyorsan. Tecrübeli olan sensin bir şey diyemeyeceğim." diyen Koray yastığa başını koyarken Su'ya bakarak "Keşke Efe'nin hamileliğinde de seni görebilseydim." dedi.

Onun içten isteğiyle Su yutkunurken *'Beni o halde ailem bile istemedi.'* diye düşündü. Koray'a arkasını dönen Su nemli gözlerini görmesini istemezken "Beni o halde istemezdin." dedi. Koray yatakta doğrulup kafasını uzatarak karısının yüzünü görmeye çalışırken "Su yine saçmalamaya mı başladın sen?" dedi.

Su hafif akan burnunu çekti. "Uykum geldi aşkım beni yalnız bırakır mısın?" dediğinde Koray onun üstüne fazla gitmek istemeyerek şakağına bir öpücük bıraktı. "Seni ilk gördüğüm andan beri beni büyüledin. Farklı

bir zamanda olsa yine büyüleyeceğinden kuşkum yok. Seninde olmasın bebeğim, iyi uykular." diyerek yataktan kalkıp içeri gitti.

O odadan çıktığında Su kalkarak sırtını yatak başlığına yaslayıp oturdu. İçinde tarif edemediği bir sıkıntı vardı. Çok mutluydu, haddinden fazla mutlu. Korkuyordu, her şeyin tepetaklak olmasından çok korkuyordu. Hayatında ne zaman mutlu olsa kötü şeylerin olacağını sanırdı ve bu onu daha çok korkuturdu. Gözlerini kapatıp sakinleşmek için güzel şeyler düşünürken, balayını kendine ve Koray'a zehretmemek için söz verdi. Hayatında ilk kez bu kadar mutluydu ve mutluluğu son kez tadıyormuş gibi doyasıya yaşayacaktı.

Uçak biraz sarsıldığında nefesini tutarken sarsılma geçtiğinde rahatlayarak nefesini verip bekledi. Tekrar bir sarsılma olmayınca biraz korkuyla uzanırken uyuyamasa da gözlerini kapatıp dinlenmeye çalıştı.

Uçak inişe geçeceğinde Koray gelip onu kaldırırken içeri geçtiklerinde Su, Eva'nın da uykuya daldığını gördü. Onlar gelince Bora elindeki dergiyi bırakırken Su'ya gülümseyerek "Daha iyi misin?" dediğinde Su gülümserken "Sanırım." dedi. Koray, Bora'nın karşısına geçerken Su'da Eva'nın karşına geçerek sessizce "Uyandırmayacak mısınız?" dediğinde Bora, Eva'yı uyandırmadan onun kemerini takarak "Biraz daha dinlensin." dedi.

Uçak kalkarken olduğu gibi inerkende sarsıldığında Su, Koray'ın elini sımsıkı tuttu. Hostes inebileceklerini söylediğinde genç kadın adeta yerinden fırlayıp kendini dışarı atmıştı. Koray'da arkasından onu takip ederken yarı yolda Su'ya yetişerek "Uçağı sevmedin sanırım ha!" dedi.

Su, "Hayır." dedi. Koray valizlerini getiren görevliden çantalarını alarak "Hadi gel işlemlerimiz yaptıralım." diyerek karısının elinden tutup ülkeye giriş işlemlerini yapmaya gittiler. İşlemlerini hallettiklerinde Eva ile Bora'da işlemlerini bitirip yanlarına geldi.

Bora'nın önceden ayarladığı şoför onları havaalanından alarak otele getirdiğinde Su odalarının manzarasına bayılmıştı. "Bora her ayrıntıyı düşünmüş." diyerek odadaki Koray'ın yanına giderken Koray ona doğru yaklaşarak "Bazen düşünebiliyor işte." dedi.

Su ona gülerken Koray genç kadını kendine çekti. "Yorgun musun?" dediğinde Su dudağını ısırarak "Ne için sorduğuna bağlı?" dedi.

Koray eğilip onun ısırdığı dudağını dişlerinin arasına alıp çekti. İnce dudağı genç kadının dişlerinden kurtardıktan sonra geri çekildi. "Bebeğim,

sence ben ne için sorabilirim?" diyerek Su'nun hafif şişen dudağını eğilip tekrar dişlerinin arasına alıp ısırdı.

Ona cevap vermek için uğraşmayan Su, Koray'ın dudağını ısırışına aynı şekilde tepki vererek onun dudağını dişlerinin arasına aldı. Isırdıktan sonra dudaklarının arasına alarak emmeye başladı. Koray inleyerek onu kucaklarken arkasındaki yatağa gerileyip oturdu. Su'nun saçlarını kavrayarak kafasını çekip dudaklarını boynuna yönlendirdi. Su, buna karşılık kalçalarını hareket ettirdiğinde Koray onun tişörtünün eteklerinden tutup çıkarttı. Su saçlarını geriye atarak yüzüne gelmesini engelledi. Koray bir eliyle onun göğsünü avuçlarken diğeriyle ensesinden tutup kendine çektiğinde tam dudaklarına yapışmıştı ki Su'nun telefonu çalmaya başladı. Su, hemen onun üstünden kalkarken "Efe'dir." diyerek çantasındaki telefonu almaya gitti. Telefonu çıkardığında şaşkınlıkla "Eva!" dedi.

Koray'ın yaptıkları yüzünden hızlanan nefesini yatıştırmaya çalışırken nefes nefese "Efendim." diyerek açtığında Eva, "Su hemen balayına mı başladınız, of siz hiç mi doymazsınız birbirinize?" diye söylendi.

Onun söyledikleriyle Su itiraz etti. "Ya Eva saçmalama, banyodaydım odaya koştum ondan." dedi ama Eva'yı inandıramadı.

"Neyse alıverişe gitmemiz gerekiyor. Bavulumu Bora hazırlamıştı, anlayacağın vasat durumda acil alışverişe gitmeliyiz."

Eva kulağında bunları derken Koray yüzünde sinsi bir gülümsemeyle Su'ya yaklaştı. Genç kadın onun ne yapacağını anlayıp hemen yatağın üstüne tırmanarak karşıya geçmişti. Bir yandan da "Eva ben dil bilmiyorum. Çekiniyorum insanların arasında gelmesem." diyerek Eva'ya cevap verdi.

Koray, yatağın üstüne çıkıp onun yanına geçerken Su geri geri kaçarak elini havaya kaldırıp, uzak durmasını işaret ediyordu. Ama genç adam tabii ki dinlemiyordu.

Eva "Ya Su günlerce buradayız alışsan iyi olur. Hem ben biliyorum hadi kaldır kıçını iki dakikaya kapıda ol." diyerek telefonu kapattığında Koray genç kadını belinden yakalayarak kendine çekti.

Su ona sırıtarak "Kapattı." dediğinde Koray'da sırıtarak "Elbet intikamımı alırım." dedi. Koray onu kendine çekerek öpecekti ki Su, kocasını iterek "Hazırlanmalıyım, Eva alışverişe gitmek istiyor." dedi.

Kaşlarını çatarak geri çekilen Koray "Ne alışverişi ya?" dediğinde Su omuz silkerek "Bavulunu Bora hazırlamış, düzgün bir kıyafet almamış sanırım." dedi.

"Bana ne ya kendisi gitsin, sen niye gidiyorsun? Gidemezsin. Bu benim balayım izin vermiyorum." diyen Koray, Su'yu tekrar kendine çekti. Su onun dudaklarına küçük bir buse kondurup kollarının arasından sıyrılarak, "Olmaz gitmem gerekiyor." dedi.

Koray'ın çıkardığı tişörtü alıp başından geçirirken kocası arkasından genç kadına sarıldı. "Ama yaa..." dediğinde Su tişörtü çekiştirerek giyip "Koray bırak, Eva gelecek şimdi." derken kapı yumruklanmaya başlamıştı.

Su, Koray'ı öpüp çantasını alarak kapıya giderken Eva "Su!" diye bağırdığında kapıyı açan Su "Geldim." dedi.

O çıkarken kendini yatağın üstüne atan Koray ise "Alacağın olsun Eva, sorarım ben sana." diye bağırdı. Eva kıkırdayarak "Oh olsun sana." diye karşılık verdi.

Su kapıyı kapatıp Eva ile asansöre ilerlerken bir yandan da saçını düzeltmek için uğraşıyordu. Eva ona gülerek "Tamam oynama, daha çok kabartacaksın." dediğinde Su oflayarak saçlarını serbest bıraktı.

Bilmedikleri bir yerde dışarı çıktıkları için kaybolmaktan korkan Su "Nereye gideceğiz Eva, ya kaybolursak?" dediğinde Eva gülümseyerek "Bora çoktan şoförü aramış gitmek istediğimiz yeri söylemiştir merak etme." dedi.

Aşağı indiklerinde Su, Eva'nın haklı olduğunu gördü. Şoför onları kapıda karşılarken Eva nereye gitmek istediklerini söyledi. Arabaya bindiklerinde Su "Keşke bende İngilizce bilseydim, böyle etrafımdaki konuşmaları anlamamak çok kötü bir şey." dediğinde Eva "Merak etme Su, seni kaçırma planları yapmıyoruz, kocana en kısa zamanda ulaşacaksın korkma." diyerek dalga geçti.

"Of Eva, ben onu mu kastettim. Şimdi seninle alışverişe gittiğimizde biri gelip bana bir şey sorsa cevap veremeyeceğim. Çok kötü bir durum, bilmediğin için anlayamazsın."

"Su bu kadar takma bir dahaki gelişimize sende öğrenmiş olursun." diyerek Eva onu rahatlatma çalışırken Su "Nasıl öğreneceğim?" dedi.

"Döndüğümüzde özel ders veren öğretmenlerden ayarlarız. Bizimle de pratik yaptın mı tamam."

Su bu fikre alışırken "Aslında olabilir." dediğinde Eva "Şimdi bunları düşünmeyi bırak ve Paris'te alışveriş yapmanın keyfini çıkar" diyerek gülümsedi.

Alışveriş yapacakları caddeye geldiklerinde kızlar hemen arabadan

indi. Kalabalık caddede birbirlerini kaybetmemek için kol kola girdiler. Su hızlı hızlı yürüyen insanların arasından geçerken "Herkesin bir acelesi var gibi..." diye homurdandı.

İlk mağazaya girdiklerinde Eva hemen kıyafetlere bakmaya başlarken Su'nun aklında alışveriş yapmak yoktu ama Eva'nın aldığı güzel şeyleri gördükçe o da heveslendi. Hamile olduğu için genelde bol kıyafetlere bakarken kendine uygun şeyler bulduğunda seviniyordu. İç çamaşırı mağazasında kendilerini kaybederlerken oradan çıktıklarında Eva "Almam gereken son bir şey kaldı." diyerek yürürken dikkatini çeken başka bir mağazaya girdi. İçeri girdiklerinde Su'nun ağzı bir karış açıldı. Eva satış görevlisine istediği şeyi söylediğinde adam onun istediklerini çıkartırken bir yandanda ikisine anlatıyordu ama Eva kafasıyla onaylarken Su şaşkınlıkla bakıyordu. Eva'ya baktığında onun git gide kızardığını fark ederken bir şey anlamadığı için neler olduğunu anlamadı. Adam ona dönüp bir şey dediğinde Eva adama cevap verince anlamış gibi kafasını sallayan adam gülümseyerek Su'nun yanına gelip onun belinden tutup arkasını çevirdi. Bedenine yasladığında Su'nun gözleri irileşerek "Eva ne yapıyor bu adam?" dedi. Su adamın eline vurarak kendinden uzaklaştırırken öfkeden kuduruyordu. Eva kıkırdayarak "Uygun pozisyon gösteriyor." dediğinde Su "Eva!" diye çığlık atarken, adama sinirle baktığında adam iki elini havaya kaldırarak geri kaçtı.

Sonunda Eva'nın istediği şeyleri alarak çıktıklarında biraz daha kalsalardı Su balayını hapishanede geçirecekti.

Elleri kolları çantalarla dolu bir şekilde alışverişi bitirdiklerinde Eva kahkahalarla gülüyordu. Su sinirle "Eva gülme, vallahi kafana bir tane geçireceğim. O neydi öyle?" dedi.

Arabaya bindiklerinde otele giden yolda Eva hâlâ gülüyordu. Alışveriş çantasından çıkardığı kutuyu Su'ya uzatarak "Al bakalım bu benim size balayı hediyem olsun, Koray belki bugünlük beni affeder." dedi.

Su kutunun içinde ne olduğunu tahmin ederek gözlerini kısarak arkadaşına baktı. "Bu düşündüğüm şey mi?" dedikten sonra şoförü kontrol ettikten sonra kutuyu açtığında gözleri irileşerek hemen kapatıp "İnanmıyorum sana Eva!" diyerek kahkaha attı. Tam da tahmin ettiği gibi Eva kendine aldığı oyuncaklardan Su'ya da almıştı.

Eva sırıtarak "Koray'ın çok hoşuna gideceği kesin." dediğinde Su kafasını iki yana sallarken "Kesinlikle bayılacak." diye mırıldandı.

Otele geldiklerinde Su, odaya girdiğinde ilk iş olarak Eva'nın aldığı paketi saklaması gerektiğini düşündü. Yatak odasında Koray'ı uyurken görünce gülümsedi. Aldıklarını dolabın önüne bıraktıktan sonra Eva'nın hediyesini banyoya sakladı.

Odaya döndüğünde yavaşça Koray'ın yanına uzanırken eğilerek hafif sakalı çıkmış yanağından öptü. Koray onun dokunuşuyla iç çekip eliyle öptüğü yeri kaşırken Su onu gülerek izliyordu. Koray elini indirdiğinde bu defa dudaklarını boynuna bastırdı ama diliyle okşamayı da ihmal etmemişti.

Koray boynunun hassas dokusundaki temasla uyandığında gözlerini açmadan burnuna dolan yasemin kokusuyla Su'nun alışverişten döndüğün anlamıştı. Karısının minik dili tenini okşadığında vücudu ona anında tepki verdi. Su geri çekilip kulak memesini ağzına alınca uykudan ve arzudan boğuk çıkan sesiyle "Birileri beni bıraktığı için pişman olmuş." dedi.

Su onun uyku mahmuru sesiyle gülümsedi. Dudaklarının arasındaki kulak memesini ısırarak geri çekildiğinde "Hayır ama çok özlemiş olabilir." dedi.

Koray gözlerini açarak onun gözlerine baktı. Camdan havanın kararmış olduğunu gördüğünde anında yataktan fırlayıp "Siktir, saat kaç?" dedi. Onun telaşıyla Su ne olduğunu şaşırırken "Neden, acelen ne?" dedi.

Koray hemen telefondan saate bakarken tekrar küfretti. Su'ya uzanarak onun ellerinden tutup ayağa kaldırarak "Hadi kalk hazırlan bebeğim, yemeğe geç kalıyoruz." dedi.

Su, "Ne yemeği?" derken Koray onu hazırlanması için itekleyerek banyoya yollayıp "Akşam yemeği, ne yemeği olacak Su. Hadi duş mu alıyorsun, ne yapıyorsun hazırlan. Çabuk çıkmalıyız." dediğinde Su "Tamam Koray, dur kıyafetlerimi alayım." diyerek yeni aldığı kıyafetleri alarak banyoya geçti.

Duş aldıktan sonra yeni aldığı mini, renkli yazlık elbiseyi giydi. Elbiseyi Eva'nın ısrarıyla almıştı ama derin göğüs dekoltesini ve kısalığını orada fark etseydi almazdı. Denemeden aldığı için pişman olurken tek artısı bol kesiminden dolayı göbeğini sıkmamasıydı.

Banyodan çıktığında Koray'da hazırlanmış onu bekliyordu. Kapının sesiyle ceketini giyen Koray arkasını dönerek "Bebeğim ha-" derken Su'yu görmesiyle lafı yarım kaldı. Ağzı bir karış açık kaldıktan sonra kapatıp yutkundu. Su'ya gözlerini kısarak bakıp "Giymeseydin karıcığım." dedi.

Hem bu halini çok beğenmiş hem de deli gibi kıskanmıştı. Göbeğine kadar inen göğüs dekoltesini uzun bir süre süzerken "Gerçekten Su, bu ne?" dedi.

Su elbisenin kollarıyla oynayıp önünü çekiştirdi. "Tamam, ben en iyisi bunu değiştireyim" dediğinde Koray onun bunu hemen kabullenmesine şaşırırken Su'ya yaklaşarak "Boş ver kalsın, geç kalacağız." dedi.

"Yok, baksana sen bile laf söylediysen olmamış." diyen Su'yu uzanıp öpen Koray "Laf söylerim tabii. Ben karımın böyle gezmesine alışkın değilim. Evet çok güzel olmuş ama eskiden bu güzelliği bir tek ben görebiliyordum, şimdi herkes görüyor kıskanıyorum." dedi.

Su ona sırıtırken "Bunu sen istedin." dedikten sonra *"Erkek gibi giyiniyorsun Su."* diyerek kocasını taklit ettiğinde Koray yüzünü buruşturarak, "Bunun için kendime bir iki yumruk atmam gerekiyor." dedi.

Uzanıp tekrar Su'yu öperken "Hadi çıkalım artık, yoksa ben burada yemeyi tercih edeceğim." dediğinde gülüşerek kapıya ilerlemişlerdi.

Su yol boyunca nerede yiyeceklerini merak ederken Eiffel kulesine geldiklerinde arabanın camından yukarı doğru bakarak "Koray şaka yapıyorsun." dedi.

Koray onun omzuna bir öpücük kondururken "Hayır bebeğim gayet ciddiyim." dedi. Araba durduğunda Koray şoföre inmesine gerek olmadığın söyleyip hemen araçtan inerek Su'nun tarafına geçip onun kapısını açtı. Su arabadan inerken hâlâ şaşkın şaşkın önünde yükselen kuleye bakıyordu. "Rüya gibi..." diye fısıldarken Koray onun kulağına "Rüya gibisin." diye fısıldadı. Sonra geri çekilip elini tutarak restaurantın girişine doğru ilerlediler.

"Le Jules Verne." yazısını Su değişik bir şekilde okuyunca Koray gülerek "lü juv veğn." diyerek onu düzeltti ama "Bunun gibi bir şey." diyerek de tam olarak bilmediğini belli etti.

İçeri girerlerken Su ona "Fransızca'da mı biliyorsun?" dediğinde Koray "Çok iyi değil, Bora'dan öğrendiğim kadarıyla." dedi.

Asansörle restorana çıkarlarken Su diğer insanları rahatsız etmemek için sessizce "Bende öğrenmeyi çok isterdim." dediğinde, Koray onun omzuna elini atarak "Gidince özel ders ayarlarız." dedi.

Su kafasını kaldırıp ona bakarken "Gerçekten mi?" dedi. Koray onun dudağından öpüp "Gerçekten." diyerek sırıttı. Asansörden indiklerinde görevliye isimlerini söyleyerek cam kenarındaki masalarına geçerlerken Su, "Koray burası çok güzel." dedi.

Masaya oturduklarında şehrin manzarasını hayranlıkla izlerken "Bora ile Eva neden gelmediler." dedi.

Koray "Bora'nın parası yokmuş." diyerek espri yaparken Su "Tabii." diyerek gözlerini devirdi.

Uzanıp Su'nun elini tutan Koray, "Balayında ilk gecemi karımla baş başa geçirmek istedim." dediğinde Su onun elini sıkarken "Teşekkür ederim kocacığım." dedi.

"Ee ne yiyoruz?" diyerek menüyü eline alan Koray listeye bakarken Su'da menüyü almış ama yazanlardan hiçbir şey anlamayınca kapattı. "Eh sanırım bu konuda senin zevkine güvenmem gerekiyor, burada yazanlardan hiçbir şey anlamadım."

Koray "Tamam." diyerek sırıttıktan sonra "Çok memnun kalacaksın." dedi. Siparişlerini verirken Su "Bu gülümseme hiç hoşuma gitmedi." dedi.

Yanlarına gelen garson içeceklerini ikram ettikten sonra siparişlerini alıp gittiğinde Koray ona yaklaşarak "Merak etme karıcığım henüz seni zehirlemeyi düşünmüyorum." dedi.

Su ona dil çıkartırken Koray gülerek "Bu akşam o dili ısıracağım." dedi. Su tekrar dil çıkartınca "Ha şimdi ısır diyorsun yani." diyerek hareketlendiğinde Su geri kaçarak "Saçmalama" dedi.

Kimsenin bakıp bakmadığını kontrol etikten sonra Koray'a dönerek "Aşkım lütfen Paris'de bari rezil olmayalım, sakince yemeğimizi yiyip gidelim." dedi.

Koray, Efe gibi dudağını sarkıtırken "Ama neden? Asıl burada yaramazlık yapmalıyız kimse bizi tanımıyor." dediğinde Su kahkaha attı.

"Of be Koray, gerçekten şebeksin." dedikten sonra "Kaç gün buradayız?" dedi.

Koray kadehinden bir yudum alırken "Sadece yarın buradayız hayatım, ertesi gün Marsilya'ya gideceğiz." dediğinde Su "Marsilya mı?" dedi.

Koray kafasını sallayarak onu onayladı. "Bora ile ortak bir arkadaşımız var, aslında bizi buraya o davet etti. Bora ile ortak oldukları şarap fabrikasında kısa süre önce patlama olduğu haberini alınca bizzat görmek istedik."

Su endişeyle "İnşallah bir kayıp yoktur." dediğinde Koray, "Yok sadece maddi hasar var." diyerek onu rahatlattı. "Anlıyorum." diyen Su kendi alkolsüz içeceğini yudumlarken şehrin manzarasına baktı. "Yarın tekrar

gelecek miyiz? Lütfen gelelim Koray gündüzde görmek istiyorum." dediğinde Koray "Tabii ki geleceğiz." diyerek ona gülümsedi.

Yemekleri geldiğinde Koray'ın ikisi içinde siparişi marine edilmiş çipura ve ortayada yengeç salatasıydı. Su yengeç bacaklarını gördüğünde kaşlarını çatarak "Koray bu ne?" dediğinde Koray güldü. "Hiç öyle bakma karıcığım tadı gayet güzel, merak etme ben sana yedireceğim."

Balıklarını yerken Koray, söz verdiği gibi arada Su'ya yengeçlerden temizleyip verdiğinde genç kadın tadını beğenmişti. Gidecekleri Marsilya ve üzüm bağlarıyla ilgili sohbet ederlerken yemeğin ne zaman bittiğini bile anlamadılar.

Kuleden indiklerinde Su serin hava ile ürperince Koray ceketini çıkartıp onun omuzlarına bırakarak "Biraz yürüyelim mi, tabii yorulmadıysan?" dedi.

Su "Yürüyelim." dediğinde el ele yürümeye başladılar. Sessizce gezerlerken bir anda yağmur çiselemeye başladığında Su gülümsedi. Koray "Kahretsin hasta olacaksın." diyerek onu geri çevirip arabaya ilerlemek istedi ama Su genç adamı durdurarak "Lütfen biraz duralım." dedi.

Başını yukarı kaldırarak yağmurun yüzünü ıslatmasına izin verirken "Çok güzel." dediğinde Koray da onu izliyordu. Su başını ona çevirip ıslanmış kirpiklerinin arasından bakarken "Seni seviyorum Koray Şahin." dediğinde Koray onun beline sarılarak dudaklarına doğru "Seni seviyorum Su Şahin." dedi.

Su kollarını onun boynuna dolayıp parmak ucunda yükselerek dudaklarını birleştirdi. Yağmur gözlerinden akan mutluluk gözyaşlarını saklıyordu. Ama ikiside dudaklarından gelen tuzlu tadın farkındaydı. Gözyaşlarının tadı birbirine karışmıştı.

Otele giden yol boyunca birbirlerinden uzak duramadılar. Otele geldiklerinde odaya çıkana kadarda sabredemediler. Su'nun omuzlarında olan Koray'ın ceketi daha asansörde yerle buluşurken odaya gelene kadar Koray'ın gömleğinin düğmeleride çözülmüştü. Kapıyı bulup odaya girmeleri biraz zaman alırken üstündekilerden kurtulup yatağa ulaştıklarında ikisi de sabırsızdı. Koray, Su'nun dudaklarından milim ayrılmadan yavaşça içine kayarken Su kalçasını kaldırarak onu karşıladı. Arzularının yoğunluğu kısa sürede doruğa ulaşmalarına sebep olmuştu.

Duşa girdiklerinde Su banyodaki dolabın köşesinden sarkan poşeti görünce "Ah Eva'nın hediyesi." dedi.

"Ne hediyesi?" diyen Koray, karısının baktığı yere bakınca poşeti gördü. Duşun altından çıkıp dolabı açtığında "Bu ne?" derken bir yandanda kutuyu poşetten çıkartıyordu.

Kutuyu açtığında gördükleriyle gözleri dışına fırlarken "Bebeğim." diye soludu. Az önce yatışan arzuları anında alev alırken kelepçeyi ve kırbacı çıkartarak "Bunları neden ben şimdi görüyorum." dedi. Su "Aklımı başımdan aldın ne yapabilirim?" dediğinde Koray sırıtarak "Bu cevapla affedilebilirsin ama bunları denemek istiyorum." dedi.

"Çok yorgunum aşkım yarın denesek." diyen Su masumca yüzüne bakıyordu. Koray fazla ısrar etmeyerek kutuyu toplarken "Nasıl istersen bebeğim?" dedikten sonra duşta ona katıldı. Birbirlerini yıkadıktan sonra yatağa yattıklarında uykuya dalmaları uzun sürmemişti.

Kahvaltıdan sonra Eva ve Bora ile buluştuklarında Koray "Hediye için teşekkürler yenge." diyerek Eva'ya göz kırptığında yengesi sırıtarak "Beğeneceğini biliyordum." dedi.

Bora "Ne hediyesi?" diyerek Eva'ya sorarken Su, Koray'a "Ne yapıyorsun Bora'nın yanında Koray?" diye tısladı. Koray "Ne var aşkım ya, bir şey demedim teşekkür ettim sadece." dediğinde Su "Of Koray!" diyerek genç adama surat astı. Koray onu göğsüne çekerek "Şişt düzelt o yüzünü bakim balayında kocaya küsülmez." deyince Su dayanmayıp gülmüştü.

Hep beraber kuleye gittiklerinde erken gelmenin avantajıyla fazla beklemek zorunda kalmamışlardı. Yukarı çıktıklarında Su şehrin manzarasını bir de gündüz gözüyle görürken gece olduğu kadar göz kamaştırıcı olduğunu düşündü. Koray'ın getirdiği fotoğraf makinesiyle çeşit çeşit fotoğraf çekilirlerken genç adam, her birinde şebek bir hareket yapmayı başarıyordu. Sonunda Su'da ona uyarken ikisinin de düzgün bir tane bile fotoğrafları yoktu.

Kuleden çıktıklarında aşağıda birçok gezi firmasının dağıttığı el broşürlerine bakarak sıradaki durağa karar verdiler. Louvre Müzesine karar kıldıklarında oraya doğru yola çıkarlarken Koray ile Su'nun çektikleri fotoğraflara bakarak eğleniyorlardı. Birinde dilleri dışarıda, birinde gözleri şaşı birinde Koray, Su'yu kucağına almış aşağı atacakmış gibi yaparken pozlar vermişlerdi.

Müzeye geldiklerinde müzenin dışındaki Cam Piramidin önündede fotoğraf çekilirlerken bu sefer ikiside düzgün durmaya çalıştı. Su durama-

yarak Koray'ın poposuna elini attığında tam fotoğraf çekilecekken genç adamda sıçramış o fotoğrafta olay olmuştu.

Birbirinden ünlü sanatçıların eserlerinin bulunduğu müzeyi gezerkende Koray'ın her esere yaptığı yorumlarla gülme krizlerine girdiler.

Müze turu bittiğinde Sein nehrinde tekne kiralayıp kısa bir şehir turu yaparlarken Paris'in mimarisinin güzelliğiyle başları döndü.

Öğle yemeği zamanı geldiğinde Su'nun isteğiyle Marquis'de biftek yemeye gittiler. Masaya oturduklarında Su, "Will buranın bifteğini önermişti." dediğinde Koray ona çatık kaşlarla bakarak "Will kim Su?" dedi.

Su ona gülerek "Eski aşkım hayatım nasıl bilmezsin, öldü diye hüngür hüngür ağlamıştım ya." dedi. Koray önce sinirlenip, sonra gülmeye başladığında şaşkınca onları izleyen Bora ile Eva'ya dönüp "Kitap karakteri." dedi.

Eva ile Bora onlara gülerken yemekler geldiğinde hem Paris'in kalabalığın izlemişler hem de keyifli bir sohbet etmişlerdi. Koray o atmosferle Bora'ya olan kızgınlığını unutsada geri döndüklerinde ona hesap sormayı aklının bir köşesine yazmıştı. Bu öyle tamam oldu bitti deyip kapatılacak bir konu değildi.

Yemekten sonra da tur devam ederken otele döndüklerinde Su'nun ayakları şişmişti. Hemen yatağa uzanıp eğilerek ağrıyan ayaklarını ovmaya çalıştığında Koray üstündeki tişörtten kurtuldu. Su'nun ayakucuna oturup onun uzanmasını sağlarken ayağını kucağına alarak masaj yapmaya başladı. Su rahatlayarak "Ah Koray teşekkür ederim." derken gözlerini kapatarak başını arkaya yasladı.

Koray onun bileğini öpüp "Rica ederim bebeğim." dedikten sonra işine devam etti. Su kendinden geçmişti. Koray iki ayağına da masaj yaparken, o da rahatlayarak uykuya daldı. Koray karısının ayağını serbest bıraktıktan sonra üstünü değiştirerek Su'nun yanına uzandı.

***

Ertesi gün bir uçak macerası daha atlatan Su, havaalanına indiklerinde neredeyse yeri öpecekti.

Bora'nın arkadaşı nişanlısıyla birlikte onları karşıladı. Çift bağ evine kadar onlara eşlik etti. Yol boyunca konuşulanlardan bir şey anlamayan Su yeni gördüğü yerleri izleyerek yolculuğun tadını çıkartmıştı.

Eve geldiklerinde uçsuz bucaksız görünen bağın ortasında bulunan

yapı Su'nun nefesini kesmişti. Eski bir binayı andırsada içi o kadar güzeldiki Su evin her yerine bayılmıştı.

Su ile Koray onlar için ayarlanan odaya çıkarlarken Eva ile Bora'da bağları gezmeye çıkmışlardı. Birkaç gün orada kalacakları için Su valizlerdeki kıyafetleri dolaba yerleştirmek isteyince Koray'da ona yardım etti. İşleri bittiğinde Koray kendisine kahve, Su'ya meyve suyu almak için mutfağa giderken genç kadın balkona çıkarak temiz havanın tadını çıkardı.

Koray geldiğinde o balkonun korkuluklarına yaslanmış Bora ile Eva'yı izliyordu. Eva'nın sesi bağda yankılanarak *"Bora beni yakalayamaz."* diye bağırdığında Su gülerken Koray'da onun gülüşüyle gülümsedi. Elindekileri balkondaki sehpaya bırakıp Su'ya sarılırken "Röntgencilik mi yapıyorsun sen?" dediğinde Su kafasını kaldırıp genç adama baktı. "Çok tatlılar ama baksana. Hem Bora çok değişti."

Koray'da gözlerini Eva ile Bora'ya çevirirken iç çekti. "Keşke Eva onu tamamen değiştirebilseydi." dediğinde Su "Bora senin onaylamadığın bir şey yaptı." diyerek tespitte bulundu. Aralarındaki sürtüşmeden Su'nun anladığı kadarıyla, Bora'nın yaptığı neyse Koray onu hiç onaylamıyordu.

Koray karısına baktı. "Ya sen boş versene onları gel bakayım şöyle." diyerek gülümseyip arkasındaki koltuğa otururken Su'yu da kucağına çekti.

"Geldim bakayım şöyle." diyerek Su onun kucağına kurulurken Koray sehpadan içecekleri alarak meyve suyunu Su'ya uzatıp "Vitamin zamanı." dedi.

Teşekkür eden Su içeceğini içerken Koray da kahvesini yudumlayıp "Sevdin mi burayı?" dedi.

"Çok güzel." diyen Su, onun yanağına öpücük koyarak tekrar teşekkür etti. Koray onun boynuna burnunu sürtüp "Böyle kuru kuru teşekkür etmiyoruz bebeğim, ne istediğimi sen biliyorsun." dedi.

Su kıkırdarken "Yalnız şimdiden anlaşalım o oyuncakları ben senin üstünde kullanacağım." dediğinde Koray ona genişçe gülümsedi. "Ah bebeğim sonunda üstümde fantezilerini uygulamaya başlayacaksın."

"Ya Koray!" diyen Su onun yanağına vurdu. Koray elini tutup dudaklarına avucuna bastırarak "Sen nasıl istersen, seninle her türlü oyuna varım ben." dedi.

Su'nun gözleri parladı. "İşte bunu demeyecektin." demesiyle Koray'ın arzusu kabarırken "İstersen hemen başlayabiliriz." dedi.

Omuz silken Su "Hayır gece olduğunda." dedi. Koray ona gözlerini

kısarak bakıp "Beni öldürüp cesedimi gömmeyi planlamıyorsun değil mi?" diyerek dalga geçti.

"Ah bazen seni öldürmek istesemde çocuklarımı babasız bırakamayacağım için vazgeçiyorum." diyen Su'nun lafıyla Koray günlük araması gereken Efe'yi hatırladı. "Ah kadın oğlumu unuttuk. Bizden telefon bekliyordur o şimdi." diyerek Su'yu biraz kaldırıp telefonu cebinden çıkardı. Kahvesini sehpaya bırakıp Gülden Hanım'ı görüntülü ararken Su'da ona iyice yaklaşmıştı. Gülden Hanım ekranda göründüğünde ikiside gülümserken aynı anda "Abla nasılsınız?" diye sordular.

Gülden Hanım'da gülümseyerek "İyiyiz çocuklar siz nasılsınız?" derken arkadan sesi gelen Efe "Babam ayıyoy." diye bağırıyordu. Kısa süre sonra Gülden Hanım'ın elindeki kamera sallanmaya başladı. Efe, Gülden Hanım'ın kucağına oturup seyrek dişleriyle gülümseyerek "Anne, baba napıyoysunuz?" dedi.

"Biz iyiyiz aşkım sen ne yapıyorsun, nasılsın?" diyen Su'nun sorusuyla Efe hiç susmadan konuşmaya başlamıştı.

"Anne biliyoy musun biz Tamey dedeyle uçak uçuyduk, sonya bize at aldı biliyoy musun? Bizim gibi minicik o da sonya bizi göle götüydü. Sonya hep biylikte gezmeye gittik. Topyak düştü ama iyi şimdi biy şeyi yok. Ben hiç düşmedim, hep akıllı duydum. Sonya nenem de yatayken bize masal anlatıyo."

Efe ara ara nefes alarak düşünüp konuşurken Koray ile Su onu gülerek dinlediler. En sonunda bir süre sustuktan sonra "Ne zaman geleceksiniz?" dediğinde Koray "Bizi ne yapacaksın oğlum? Maşallah bizden iyi eğleniyorsunuz orada." dedi.

"Ama baba siz gelincede eğleniyiz."

"Eğleniriz aşkım sen yeter ki iste."

Efe kafasını kaldırıp Gülden Hanım'a bakarak "Soyum mu?" dediğinde Gülden Hanım "Efe ne konuştuk seninle?" dedi.

Koray "Abla ne oldu?" diye sorarken Su endişelenerek "Kötü bir şey mi var?" dediğinde Gülden Hanım gülümseyerek "Yok çocuklar korkmayın bir şey yok." dedi.

"Baba." diyen Efe'nin sesi soru doluyken Koray "Efendim oğlum." dediğinde Efe "Siz buyaya döndüğünüzde biz de buyada yaşayalım mı? Buyası çok güzel Topyak vay, Beyfin vay ev kocaman." derken arkadan Tamer Bey'in gür sesi yankılandı.

"Efe oğlum biz seninle ne konuştuk?" diye Efe'ye biraz sert konuşunca oğlu dudağını büktü. "Tamam özüy dileyim." dediğinde Koray da "Oğlum bizim kendi evimiz var, hem Toprak'da şimdilik orada. Hem zaten bütün gün oradasınız bir yatmaya eve geçiyorsunuz." dedi.

"E iyi işte niye uğyaşıyoyuz buyada yatalım."

Koray cevap vermeden Su araya girerek "Oğlum bunlar buradan konuşulacak şey değil, geldiğimizde konuşuruz tamam mı?" dedi.

Efe "Tamam." dediğinde vedalaşarak telefonu kapattılar. Koray "Bu nereden çıktı şimdi?" dediğinde Su "Bilmiyorum, Toprak ile Berfin'e alıştı sanırım." dedi.

"Belki de..." diyen Koray genç kadına kendine çekip sarılırken "Aslında hep birlikte kardeş gibi büyümeleri iyi olur, büyüdüklerinde birbirlerine bağlı olurlar." dedi. Su iç çekerek "Evet ama bu zor bir ihtimal herkesin kendi hayatı var." dedi.

Bir süre daha balkonda vakit geçirdikten sonra saat gece yarısına geldiğinde oyun vakti gelmişti.

Koray sadece baksırıyla yatağa kelepçelenmiş bir şekilde uzanırken "Bebeğim hadi ama gel artık." diye seslendi.

Su banyoda jartiyerin bacak bantlarını bağlamaya çalışıyordu. Yapamadıkça küfrederken sinirle "Kapa çeneni Koray! Zaten giyemedim şunu." diye bağırdı.

Koray içeriden kıkırdarken "Gel buraya yardım edeyim diyeceğim ama ellerimide bağladın." dediğinde Su işini bitirmişti. Sinirle kapıyı açarak elindeki minik kırbacı sallayıp "Koray bir susacak mısın?" dedi.

Onun görüntüsü Koray'ı afallatırken bağlı olduğunu unutarak kalkmaya çalıştığında yatağa geri düştü. "Bebeğim ama ya olmaz ki!" derken onun göğsünden beline kadar olan bağları işaret ederek "Onları ben tek tek çözmek isterim." dedi.

Su sırıtarak elindeki kırbacı iki eliyle tutup gerdi. "Ama bu gece bana aitsin." dediğinde Koray "Yapma ama şunu, böyle seksi olma." dedikten sonra "Az yaklaşsana." dedi.

Su gülerek tam aksine arkasını dönüp dolaba doğru gitti. Koray onun arka profilini gördüğünde "Su!" diye inleyince genç kadın kıkırdadı.

Dolaba sakladığı çikolata sosunu aldıktan sonra Koray'a döndüğünde bir elindeki kırbacı gösterdi. "Bunu kullanmayı istesemde canını yakaca-

ğımdan korktuğum için kullanmıyorum ama daha güzel fikirlerim var." diyerek elindeki sosu gösterdiğinde Koray "Ne yapacaksın onunla?" dedi.

Su kırbacı bırakıp yatağa çıktı. Koray'ın uzun bacaklarının arasına diz çökerek dudaklarını büzüp "Bir zamanlar bana bir teklifte bulunmuştun." dedi.

Öne doğru eğilip parmağını Koray'ın karın kaslarında gezdirdi. Onu ilgiyle izleyen Koray yutkunarak "Yapmışımdır ben..." dediğinde Su alt dudağını ısırıp ona bakarak "Bu baklavalardan canım çekti." deyince Koray inledi.

Genç adam gözlerini kapatıp "İşkence yapacak... işkence yapacak kahretsin... kahretsin bana işkence yapacak. Neden izin verdim ben buna?" diye sayıklarken Su'nun eli beline, iç çamaşırının lastiğine, kaydığında gözlerini açarak "Su lütfen!" dedi.

Su ona aldırmadan sırıtırken iç çamaşırını belinden kavrayıp bacaklarından sıyırarak odanın bir köşesine attıktan sonra emekleyerek Koray'ın üstüne tırmandı. Bacaklarını açarak onun kucağına otururken sosun kapağını açtı. "Ama önce tatmak istediğim bal dudaklar var."

Birkaç damla sosu Koray'ın dudaklarına sıktıktan sonra eğilip onun dudağını yalarken Koray'ın inlemeleri artmıştı. Su, kocasının dudaklarına başladığı yolculuğu göğsünden kasıklarına doğru sürdürürken Koray, dişlerini sıkmaktan dişsiz kalmak üzereydi. En son Su bacaklarının arasında oturup sosu malum bölgesine sıktığında Koray "Lütfen, lütfen, lütfen bebeğim!" diye haykırdı.

Su gözlerini irice açarak ona "Sessiz ol." dedi. Koray tıslayarak "Kahretsin çöz şu lanet şeyleri, senin yüzünden dimdik gezeceğim bundan sonra inmez oldu kızım." dediğinde Su kafasını onun erkekliğine doğru eğerek "Emin misin?" dedi.

Koray "Su!" diyerek onu uyarırken genç kadın, onun istediğinin tersini yaptığında genç adamın gözleri kayarak kapanıp "Evet." diye inledi. Çok geçmeden Su onun dediğini çürütürken Koray nefesini düzenleyerek kafasını kaldırıp "Çöz şu lanet şeyleri!" dedi. "Tamam sakin ol..." diyen Su komodinin üstüne bıraktığı anahtarları alıp onun bileklerini çözdüğünde Koray onu hemen altına alarak "Şimdi sıra bende." dedi. İstediği gibi Su'nun göğsünden beline kadar inen bağcıkları dişleriyle çözerken şimdi yalvarma sırası Su'ya gelmişti.

Ertesi gün kahvaltıda bir araya geldiklerinde en çok dikkati çeken Bo-

ra'nın kollarında ve yakasından görünen göğsündeki izlerdi. Eva'nın kahvaltıda kırmızıdan mora dönmesini sağlayan ise Koray'ın yorumu olmuştu.

Bora'nın izlerini gördüğü an sırıtarak "Köpek mi saldırdı diyeceğim ama bildiğim kadarıyla buralarda köpek yok." dediğinde Eva oturduğu yerden kıpırdanırken ona cevap vermemişti.

Bora ise kocaman gülümserken "Lütfen, lütfen, lütfen bebeğim!" diyerek onu taklit ettiğinde bu sefer kızaran Su olmuştu. Erkekler onlara aldırmadan birbiriyle dalga geçerken sonunda ikisi kadın patlayıp "Kapayın çenenizi!" diye bağırmışlardı. Sonrasında sessiz gülüşmelerle kahvaltılarını yaparlarken günlerini şarap mahzenlerini gezerek geçirdiler.

Birkaç gün bağları ve civardaki köyleri gezerek geçti. Su bağ evini ve çevresini çok sevmişti. Balayı bitip geri dönme zamanı geldiğinde uçağa binerken oğluna kavuşacağı için sevinçliydi.

Uçak havalandığında Su yine kendini sıktı. "Sanırım bu uçağa hiç alışamayacağım." diye mırıldandı.

Onu duyan Koray yüzündeki ukala gülümsemeyle karısına doğru eğildi. "İstersen sana uçakta olduğunu unutturabilirim güzelim." dediğinde Su anlamayarak "Nasıl yapacaksın onu?" dedi.

Koray gülümsemesini bozmadan ayağa kalktı. Onu da elini tutup kaldırarak "Gelde gör." dedikten sonra Boralara odada olduklarını söyleyip uçağın yatak odasına geçtiler.

İçeri girdiklerinde gözlerini kısarak Koray'a bakan Su "Aklından yine ne hinlikler geçiyor senin?" dedi. Koray, ona yaklaşıp Su'nun tüm tüylerini havaya kaldırarak parmağını kolunda aşağıdan yukarı gezdirirken "Ne geçebilir bebeğim?" dedi.

Su "Saçmalama!" diyerek onun dokunuşundan uzaklaşıp ürperen bedenini sakinleştirmek istercesine kolunu ovuştururken "Sen iyice kafayı yedin." dedi.

Koray kaşlarını çatarak surat astı. "Ha seni istemek kafayı yemek oldu yani."

"Koray uçaktayız."

"E iyi işte bende sana onu unutturmaya çalışıyorum." diyen Koray'a gözlerini deviren Su "İçeride Bora ve Eva var." dedi. Her ne kadar kendiside Koray'ı arzuluyor olsada hem uçakta olduklarından hem de içeride Eva ile Bora'yı düşünüyordu. Kocasının isteğine karşılık vermek istemiyordu.

Koray gülümseyerek karısına yaklaştı. Su geri adım attığında arkasındaki dolaba çarpıp durdu. Koray onu kollarının arasına hapsederken "Sanki onların yapmadığı bir şeyi yapıyoruz." dedi.

Su, "Senin balataların iyice gevşemiş." dedi. Koray, eğilerek onun dudaklarını kendi dudaklarına hapsetti. Koray'ın öpüşüne karşılık vermeyen Su öylece dururken genç adam onun dudaklarını emiyor, bir karşılık bekliyordu ama genç kadın inat etmişti. Koray'ın sıkılarak geri çekilmesini umut ediyordu ama kendi direncide yıkılmak üzereydi.

Koray onu öperek karşılık bulamayacağını anladığında elini Su'nun göğsüne atarak okşadı. Su hafif inlediğinde keyifle gülümseyip onu öpmeye devam etti. Diğer elini de elbisesinin altından bacaklarını okşayarak kalçasını avuçladığında Su farkında olmadan bacaklarını aralayarak Koray'ı kasıklarına yönlendirmişti.

Koray mesajı alarak parmaklarını onun çamaşırından kadınlığına değdirdiğinde derin bir solukla dudaklarını aralayan Su, daha fazlası için genç adamı teşvik etti. Koray dilini Su'nun dudaklarından içeri kaydırırken parmaklarınıda kadınlığından içeri daldırmıştı.

Su'nun ciğerlerine çekeceği hava tükenmiş gibi derin derin solurken, Koray geri çekilerek ona baktı. Elinin altındaki göğüs şiddetle inip kalkarken elbisenin ön iki düğmesin çözüp iç çamaşırının içindeki göğsü özgürlüğüne kavuştururken avucuna alarak sıktı.

Su gözlerini kapatarak "Koray!" diye inlerken genç adam bir yandan onun göğsünü okşuyor diğer yandan parmaklarıyla kadınlığını talan ediyordu.

Su kollarını onun boynuna doladı. Koray'ı dudaklarına çekmek istediğinde geri kaçan Koray "Beni istiyor musun bebeğim?" dedi.

Su elini altında kıvranarak "Koray!" dediğinde genç adam onun kıvranışını zevkle izleyip dudaklarıyla yanağını okşarken "Cevap ver bebeğim." dedi.

Su nefes nefese "Evet!" dediğinde Koray parmaklarını hızlandırdı. Su'nun kulağına eğilip "Bir daha..." dedikten sonra kulak memesini ısırıp geri çekilerek "...beni istediğin halde beni reddetme." dedi.

Su yine "Koray!" diye inlerken onun omuzlarını kavrayarak bedenini ayakta tutmaya çalışıyordu. Koray onun kapanmak üzere olan gözlerine bakarak "Tamam mı?" dediğinde Su "Tamam, tamam lütfen..." diye inledi.

Onu ve kendini daha fazla bekletmek istemeyen Koray, Su'yu kuca-

ğına alırken onu yatağa sırt üstü yatırdığında üstündekileri çıkartma gereği duymadı. Daha fazla beklemeye ne onun ne de karısının tahammülü yoktu. Pantolonunun fermuarını indirip iç çamaşırının içindeki erkekliğini serbest bırakırken Su hızla eteklerini beline sıyırdığında Koray gülümsedi.

Onun gülüşünü gören Su kızarken "Gülmede işine bak hadi!" dediğinde "Öyle mi?" diyen Koray ona meydan okuyarak baktıktan sonra Su'nun iç çamaşırını bacaklarından sıyırarak çıkartıp yavaşça içine kaydı. Onun yavaş hareketleriyle Su "Daha hızlı." diye itiraz etti. Koray, Su'nun tüm çabalarına rağmen onu deli edercesine içine yavaşça girerken, Su "Sana bunu ödeteceğim." diye tısladı.

Koray ise bir yandan onun istediğini yerine getirmemek için direnirken diğer yandan "Nasıl oluyormuş?" dedi sıkılı dişlerinin arasından.

Su sesini çıkarmadığında "Benimle oynadığın gece bende tam olarak senin hissettiklerini hissediyordum işte." derken içindende hâlâ öyle hissetsemde sen bilmiyorsun diye düşündü.

"Çok konuşuyorsun." diyerek çileden çıkan Su onu omuzlarından iterek altına almaya çalıştığında Koray onu ezmemek için büyük çaba sarf etti. Hamile olduğu için genç kadını ezmeden belinden tutup, istediği gibi üstüne aldığında Su kontrolü ele almıştı. Bundan Su kadar Koray'da zevk alırken ikiside konuşmayı bırakarak kendilerini arzularına teslim ettiler.

Sonunda ikiside tükenirken Su'nun minik bedeni Koray'ın iri bedeninin üstüne yığılıp kaldığında göğüsleri aldıkları nefesle inip kalkıyordu. Nefesini düzenleyen Koray onu kucaklayarak yatağa tamamen yerleştirirken Su "Uçaktayız." diye mırıldandı. Koray gülerek "Yapma ama bebeğim onca çaba boşa mı gitti şimdi?" dedi.

Gülerek onun omzuna vuran Su "Hayır yani uçakta bunu yapmamız..." diyerek susup yutkunurken "...ah seninle başım dertte, resmen beni yoldan çıkartıyorsun." dedi.

Koray gülerek ona doğru eğilip burnunu boynuna sürttü. "Sende yoldan çıkmaya müsaitsin, kabul et."

"Ah bir de arsız." diyen Su onun saçlarını okşarken, Koray sırıtarak kafasını kaldırıp "Kabul et aklını başından alıyorum." dedi.

Su onun gözlerinin içine aşkla bakarken "Evet, seni ilk gördüğüm andan beri aklım başımda değil zaten." dedi.

Koray onun söyledikleriyle memnun olarak gülümsedi. "Beni ilk gör-

düğünde üstüme atlayıp parçalara ayıracak gibiydin." diyerek o günü anımsattığında Su kahkaha attı.

"Evet bir yandan terbiyesizliğine sinirleniyor, diğer yandan beni bu kadar etkilediğin için kendime kızıyordum."

"Kız sen ne güzel şeyler itiraf ediyorsun bugün." diyerek onu öpücüklere boğan Koray, Su'nun daha çok gülmesine sebep oldu.

Havaalanına indiklerinde Bora'nın arabasına giderken karşılarına Tamer Bey'in adamı Salih çıktığında Koray bir şey olduğunu anlamıştı. Bora "Hayırdır Salih bizi karşılamaya mı geldin?" diye sordu. Salih "Evet efendim Tamer Bey sizi karşılamamı istedi..." dedikten sonra duraklayarak "... eve gitmeden önce uğramamız gereken bir yer var." dedi.

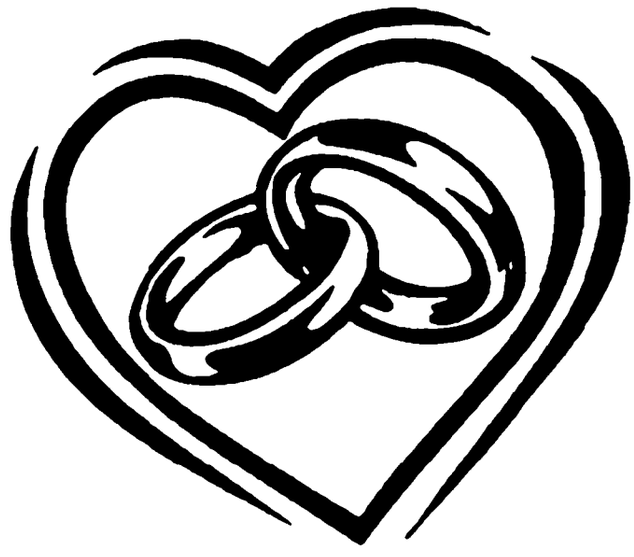
Koray'ın içine bir sıkıntı çökerken ilk aklına gelen oğluydu ama Eva telaşla öne atılıp "Babama bir şey mi oldu?" diye sordu. Salih onu rahatlatarak "Hayır efendim merak etmeyin Tamer Bey iyi." deyince bu sefer Su "Çocuklar?" diye soludu. Koray'ın aklından bu soru geçerken dile getiren Su olmuştu.

Kalpleri korkuyla atmaya başlarken Salih "Efendim, Buket Hanım erken doğum yaptı şu an hastanedeler." dediğinde içlerine su serpilmişti ama Salih buraya kadar gelip onları karşıladığına göre durum ciddiydi.

Hastaneye doğru yola çıktıklarında hepsinin duası aynı yöndeydi. Bebeğe ve Buket'e bir şey olmaması.

Hep birlikte hastaneye geçip Evren'e destek oldular. Sorunlu geçen doğumun ardından Buket odaya bebek kuvöze alındığında bir parça rahatlamışlardı. Ancak Su yaklaşan doğumunu düşünerek strese girmişti. Efe'nin doğumu sorunsuz geçsede bu defa sorun yaşamaktan korktu. Aynı korku Koray'ın içinede yerleşmişti.

Eve geçtiklerinde Su oğluna kavuştuğu için memnundu. Efe'ye sarılarak uykuya daldığında korkuları biraz olsun yatışmıştı. Uyurken genç kadını izleyen Koray ise Su'yu ertesi gün kontrole götürmeye karar verdi. Bebeğinin ve eşinin sağlıklı olduğundan emin olmalıydı.

BÖLÜM 38

Ertesi gün uyandıklarında hep beraber kahvaltı yaptılar. Gülden Hanım gezdikleri yerlerle ilgili sorular sormaya başladığında Su çekildikleri fotoğrafları göstermek için makineyi getirdi. Gülden Hanım'ın yanına otururak tatil anılarının hepsini gösterdi. Komedi filmi gibi olan fotoğraflara kahkahalarla gülen Gülden Hanım'ın gülüşü Efe'nin de dikkatini çekti. Efe, Gülden Hanım'ın kucağına yerleşerek fotoğraflara bakmaya başlamıştı.

"Annemle babam çok komik." diyerek gülerken kafasını Gülden Hanım'ın kucağından Koray'a doğru sarkıtıp "Hani bana hediye alacaktınız?" dedi.

Koray kocaman sırıttı. "Ben de ne zaman soracaksın diye bekliyordum." dedikten sonra ayağa kalkarak arabasına gitti. Dönecekleri gün çocuklara bir şey almadıkları akıllarına geldiğinde havaalanından önce alışveriş merkezine uğramışlardı.

Elinde büyük bir kutuyla döndüğünde Efe, Gülden Hanım'ın kucağından inerek ona doğru koşup "Baba o ne?" dedi.

Koray kutuyu yere bırakırken "Helikopter." dediğinde Efe sevinçle havaya zıplamıştı. Kutuyu açıp helikopteri çıkartarak uçurmaya başladıklarında Efe'nin sevinci görülmeye değerdi. Koray helikopteri havalandırır havalandırmaz yavru köpeklerde havlayarak helikopteri kovalarken Efe'de onlarla koştu. Daha sonra Koray ona kumandayı vererek nasıl kullanacağını gösterdiğinde Efe biraz kendisi denedi ama helikopter arka bahçedeki havuza düştüğünde büyük bir yaygara koptu. Efe bozuldu diye ağlamaya başlarken onu susturmak yine Koray'a düşmüştü. Tamir edeceğine söz vererek Efe'yi sakinleştirdi.

Koray bozuk helikopteri alarak Efe ile içeri girdiğinde Su ayaklarını uzatmış dinleniyordu. Genç adam Su'nun yanına giderek oturdu. Genç kadın kafasını yasladığı yerden yarı baygın gözlerle kocasına bakarak "Farkında olmadan çok yorulmuşuz, sürekli uykum geliyor." dedi. Balayında gezerken yorgunluğunu hissetmemişti ama şu an her yeri felaket ağrıyordu.

Eğilip Su'nun alnını öpen genç adam geri çekilerek "Hadi bebeğimizi kontrol etmeye gidelim." dedi. Buket'in sorunlu doğumundan sonra içine dert olmuştu.

Su "Ama randevu almamız gerekiyor." dediğinde Koray gülümseyerek "Ben aldım merak etme." dedi. Sabah kalktığında yaptığı ilk iş doktoru aramaktı.

Su gülümsedi. Koray ile aynı korkuları paylaştığı için itiraz etmeden yerinden kalkıp üstünü değiştirmeye gitti.

Hastaneye geldiklerinde doktor onları gülümseyerek karşılayıp "Hoş geldiniz." dediğinde Koray ve Su, "Hoş bulduk." dedi.

Doktor oturmaları için masasının önündeki koltukları işaret ettiğinde sabırsız Koray yine yerinde duramayarak "Doktor Hanım oturmasak direk bebeğe baksak." dedi.

Su "Koray!" diye tıslarken Doktor gülümsedi. "Nasıl isterseniz Koray Bey?" diyerek Su'yu muayene koltuğuna almıştı.

Soğuk sıvı tenine değdiğinde Su her zaman olduğu gibi iç çekerken kalbi heyecanla atmaya başlamıştı. Doktor ultrason başlığını göbeğinde gezdirmeye başladığında diğer tarafındaki Koray öne doğru eğildi. "Doktor Hanım bu hâlâ büyümedi, neden büyümüyor bir sorun olmasın?" dediğinde ekrana bakan doktor gülümserken "Size öyle geliyor Koray Bey, kızımızın kilosu gayet yerinde." dediğinde ikisi de aynı anda "Kız mı?" diye bağırdı.

Koray ve Su küçük bir şok geçirirdikten sonra genç kadın kocaman gülümsemeye başlamıştı. Ama Koray somurtarak doğruldu. "Yapma be Doktor, şimdi bu annesi gibi cadoloz olacak benim iliğimi kurutacak senin haberin var mı?" dediğinde Su doktorla birlikte kahkaha attı.

Kontrolün ardından Doktor, Su'ya beslenme düzeniyle ilgili tavsiyeler verdi. Su doktoru dikkatle dinleyip onayladıktan sonra bebeklerinin cinsiyetini öğrenmenin sevinciyle odadan çıktılar.

Koridorda ilerlerken Su genç adamın beline sarılıp kafasını kaldırarak yüzüne baktı. Onun asık yüzünü görünce "Ne bu halin Koray? Gerçekten

kızımız olmasını istemiyor musun?" dediğinde Koray "Olur mu öyle şey bebeğim. Ben şimdiden bizim kızın peşinde dolanan erkek müsveddelerini nasıl uzak tutacağımı düşünüyorum?" dedi.

Su, genç adamın ciddi haline güldü. Koray iç çekerek "Gülme Su, vallahi içime oturdu. Ben kızımı nasıl koruyacağım o ergen veletlerden?" dediğinde Su dayanmayarak kahkaha atmaya başladı.

"Su gülme kızım ya çok koydu bu bana, anlatamam." diyen Koray'ı uzanıp öpen Su onun ilgisini farklı yöne çekti. Koray öpüşmelerini derinleştirirken hastanede olduklarını unutmuşlardı.

Yanlarından geçen bir kadın "Terbiyesizler!" diyerek onlara kınayan gözlerle baktığında kendine gelen Su geri çekildi. Kızararak onlara ters ters bakışlar atan kadına bakarken dudağını ısırıp "Rezil olduk." dedi.

Koray gülerken "Sen başlattın." dedi. Genç kadını kolunun altına alıp asansöre yönlendirdiğinde Su, "Beni de kendine benzettin ya..." diyerek yakındı.

Koray gülsede aklına yine kızı geldiğinde "Of lan of, ya onu da biri öperse." diyerek iç çekti.

Su gülerek kafasını iki yana salladı. "Merak etme aşkım daha o günlere çok var."

"Ne çok varı kızım, şurada üç sene sonra başlar bunlar. Abisine baksana kızı öpmüş."

Asansöre bindiklerinde Su hayretle genç adama döndü. "Efe mi? Kimi öpmüş?" deyince Koray sırıtarak "Berfin'i öpmüş aslan oğlum, babasının oğlu ne olacak." dedi.

Su kollarını göğsünde kavuşturdu. "Ha kızını nasıl koruyacağını düşün ama oğlun yapınca aslan oğlum. O da iyiymiş gorilim, kızında yapsın ne olacak?"

"Sus Su! Ne demek kızında yapsın. Hem olur mu öyle şey Efe erkek." diyen Koray suratını buruştururken "Ya of getirme aklıma öyle şeyler, vallahi bir yerleri parçalamak istiyorum." dedi.

"Parçalama gorilim, sakin ol ama elbet kızımız da zamanı geldiğinde bazı şeyleri yaşayacak. Buna şimdiden kendini hazırla."

"Su kapat güzelim o tatlı çeneni germe beni..." diyerek Koray onu sustururken asansörden inip arabalarına gidene kadar genç kadın, kocasına inat türlü türlü senaryolar uydurdu. Koray deli olmuştu.

Eve gidene kadar arabadada konuşmaya devam ettiğinde Koray arabayı garaja park ettiği an genç kadına döndü. Sertçe Su'yu kendisine çekerek dudaklarına yapıştı. Su anında ona karşılık verirken kemerini çözerek dizlerinin üstünde kalkıp Koray'ın kucağına yerleşmişti.

Koray öpüşmelerini derinleştirip diliyle onun dilini okşadı. Su inleyerek geri çekilip "Bir gün kızımızda bizim gibi hissedecekse yaşasın Koray." dedi.

Koray "Su..." diyerek kafasını arkaya attı. "...adın gibi yanan ateşi söndürmesini çok iyi biliyorsun bebeğim" diye mızmızlandığında Su dudaklarını onun boynuna bastırıp diliyle çenesine doğru bir yol çizdi. "Söndürdüğüm gibi yakmasını da bilirim aşkım."

Koray elini onun saçlarının arasına daldırdı. Dudaklarını tekrar dudaklarıyla buluştururken öpüşmeleri çok farklı yöne gitmeye başladığında ikisi de aynı anda geri çekilip "Durmalıyız." dediler.

İkisi de nefes nefese gülümserken Koray, kapıyı açarak önce Su'nun inmesine izin verdikten sonra arkasından kendisi inmişti.

Eve girdiklerinde öğrendikleri yeni haberi Gülden Hanım ve Efe ile paylaştılar. Efe ilk duyduğunda "Kız kaydeşim mi olacaaakk?" deyince Koray onun önünde eğilip "Evet oğlum bundan sonra kızları öpmek yok, tamam mı? Sonra biri de gelir senin kardeşini öper." dedi.

Efe ona kaşlarını çatarak bakarken "İyi de baba öpüşmek iyi bişey değil mi?" dediğinde Koray "Yok oğlum hiç iyi bir şey değil." dedi.

"Ama siz annemle öpüşüyoysunuz." diyen Efe'ye "Oğlum biz karı kocayız." diyen Koray şaşkın şaşkın bakarken Su'da güldü. "Hah Koray, şimdi ayıkla pirincin taşını tebrik ederim." diyerek mutfağa doğru gitmişti.

Efe kafa karışıklılığıyla babasına dönerken "Ben anlamadım ki şimdi neden piyinçten taş ayıklıyoz." dediğinde Koray ile Gülden Hanım kahkahalara boğulmuştu. Koray onu ikna edebildiği kadarıyla kızları öpmemesi gerektiğini anlatmaya başladı.

Tabii arada Efe'nin sorduğu sorulara cevap vermek onun için oldukça zor olmuştu. Sonunda biraz zorda olsa Efe'yi ikna ettiğinde akşam yemeğinin konusu Deniz'di. Şimdiden alınacaklar listesini çıkarmaya başlayan Su, Gülden Hanım ile eksikleri konuşup belirlemişlerdi.

Günler su gibi akmış, kontrollerinin üstünden iki hafta geçmişti. Su aynadaki yansımasına bakarken iki hafta içinde ne kadar çok kilo aldığını düşündü.

Koray banyodan çıktığında Su'da hazırdı. Arkasından kapıyı kapatıp odaya dönen Koray "Bebeğim hazırlandın mı?" dediğinde Su genç adama dönerek "Evet aşkım." dedi.

Koray kafasını kaldırdığında Su'nun üstündeki varla yok arası elbiseyi gördü. "Su giyinmeyi unutmuşsun." dediğinde, Su onunla ilk yemeğe çıktıkları zaman giydiği siyah mini elbiseye bakarak "Aşkım elbisem var ya!" dedi.

Koray onun büyüyen karnının gösterdi. "Yok aşkım bence üstünü giymişsin ama altını unutmuşsun baksana şuna!" diyerek elbisenin kısaldığı yeri işaret etti.

Su göbeğinin elbiseyi kaldırdığının farkındaydı ama başka giyecek bir şeyi de kalmamıştı. Koray büyümüyor büyümüyor derken göbeği alıp başını gitmiş Su şiştikçe şişmişti. Diğer elbiselerinin içine giremiyordu. Esnek kumaşı ve bol kesimi sayesinde sığabildiği tek elbisesi buydu.

"Koray vücuduma tek olan bu." dediğinde Koray dolaba ilerleyerek onun elbiselerine bakarken "Bunlarda mı olmuyor?" dedi.

Su onun yanına gitti. "Hayır hepsi daraldı." dediğinde, Koray hamile pantolonlarından biriyle gömlek çıkartarak "O zaman bunları giy bebeğim." dedi.

"Koray iş yemeğine gidiyoruz diyorsun, bunlarla nasıl giderim?" diyen Su'nun omuzlarını kavrayan Koray eğilip onun alnını öptü.

"Aşkım bu akşamki adamı sevdiğim söylenemez, bu gece sana yan gözle baktığını görürsem dayanamaz dağıtırım ağzını burnunu anladın mı?"

Su geri çekilip "Yok artık Koray!" dediğinde Koray "Var artık bebeğim." dedi.

"Bu halimle bana kim bakar Allah aşkına. Hem adam evli diyorsun, üstelik Eva'da yanımızda olacak o dururken adamın bana bakacağını hiç sanmıyorum."

"Sıkıyorsa baksın Bora ve bende onu nasıl oyuyoruz görür o zaman." diye homurdanan Koray elindekileri tekrar Su'ya uzatıp "Hadi bebeğim giy şunları." dedi.

Su itiraz etmeden alıp üstünü değiştirirken Koray'da ona yardım etti. Pantolonunu çekerken Koray eğilip göbeğine öpücük kondurdu. "Hem kızımızda şimdiden alışmasın cıbıl cıbıl gezmeye." dediğinde Su gülerek kafasını iki yana salladı.

Gömleğin düğmelerini biri üstten biri alttan iliklemeye başlarken ortada buluştuklarında Koray, Su'nun elini tutup dudaklarına götürerek "Teşekkür ederim bebeğim." dedi. Su uzanıp onun yanağına öpücük kondurdu. "Rica ederim aşkım ama doğum yaptıktan sonra bu elbiselerin hepsini giyeceğim bilgin olsun." dediğinde Koray sırıtarak "O zamana kadar ben onları ortadan kaldırırım." dedi.

Su ona hayretle bakarken "Koray ne oluyor sana? Sen eskiden böyle değildin." dediğinde Koray'da "Sen de eskiden böyle giyinmiyordun hayatım." dedi.

"Ama sen istedin." diye itiraz eden Su'yu kafasıyla onaylayan Koray "Ah bir bilsen ne kadar pişmanım." dediğinde Su gülerek "Oh olsun sana." dedi.

Atışarak birlikte aşağıya indiklerinde salonda film izleyen ikiliye "Biz çıkıyoruz." diye seslendiler. Gülden Hanım "İyi eğlenceler çocuklar." derken Efe'de oturduğu yerden onlara el sallayarak "İyi eylenceley." diye bağırdı.

Kapıdan çıkarken Su'da onlara dönüp öpücük atmış, Koray "Çok eğleneceğimiz kesin." diye homurdanmıştı.

Onun homurdanmasını duyan Su "Aşkım gitmek istemiyorsan neden gidiyoruz?" derken Koray'ın açtığı kapıdan arabaya biniyordu. Koray eğilip Efe'ye yaptığı gibi onun kemerini takarken "Çünkü mecburum, Bora efendinin zorlaması." diyerek geri çekilip kapıyı kapatarak şoför koltuğuna geçti.

Kendi kemerini de takıp yola çıkarken "Bora'nın bitmek bilmeyen yeni atakları işte, mağazalar için bu adamın şirketiyle anlaşacakmışız, adamın inşaat firması var. O da bizim mağazaların inşaatını yapacak. Bizde ona yeni yapacağımız otelde hisse vereceğiz. İşin içinde tekstil olunca bizim de orada olmamız gerekiyormuş." dedi.

"Adamı nereden tanıyorsunuz?"

"Defileden önce otelleri gezmeye gitmiştik ya, o zaman tanıştık. Ben pek sevmedim ama araştırmalarımıza göre adam iyi çalışıyor. İnşaat işinde çok iyi otelciliğe de geçmek istiyor, o yüzdende bizimle iş yapmak istiyormuş."

Su, "Anlıyorum hayırlısı olsun, belki de düşündüğün gibi biri değildir." dediğinde omuz silken Koray "Belki de..." dedi.

Yemek yiyecekleri restauranta geldiklerinde el ele içeri ilerlediler.

Görevliye isimlerini söylediklerinde görevli onları yönlendirirken ilerde Eva ile Bora'nın bir çiftle oturduğu masayı görmüşlerdi. Su dörtlüye bakarken onlara yaklaştıkça yüzler netleşmeye başladığında adımları yavaşladı. Biraz daha yaklaştıklarında sanki yer altından kayıyormuş gibi olunca diğer eliyle de Koray'ın kolunu kavramıştı.

Koray ona dönerek "Su!" dediğinde Su kitlenmiş gibi karşısındaki kişiye bakıp kalmıştı. Kalbi korkuyla atmaya başlarken ürkek gözlerini Koray'a çevirerek "Koray, iyi hissetmiyorum." dediği sıra "Koray." diye seslenen Bora'nın sesini duydular.

Onun sesiyle ikiside masaya dönerken masadakilerin hepsi onlara bakıyordu. Bora "Gelsenize." dediğinde Koray, "Bir dakika." derken Su'ya dönerek "Nasıl iyi hissetmiyorsun bebeğim, ağrın mı var ne oldu?" dedi.

Su cevap verecekken yanlarına gelen topuk tıkırtısından sonra "Ah bu ne güzel bir tesadüf." diyen Ahu Hanım'ın sesi duyulmuştu.

Koray "Ya tabii." diye homurdandı. Ahu Hanım onlara "Neden masaya gelmiyorsunuz, hadi sizi bekliyoruz." dediğinde Koray "Eşim iyi değil, bize biraz izin verir misiniz Ahu Hanım?" dedi.

Su, Koray'ın elini tutan elinden gözlerini ayıramazken bu yaşadıklarının rüya olmasını diledi. Ağlamak istiyordu. Şuraya oturup hüngür hüngür ağlamak bu lanet rüyadan uyanmak istiyordu. Ya bu çok kötü bir rüyaydı ya da Koray ile gördüğü o güzel rüyadan uyanmak üzereydi.

"Aa öyle mi, ne oldu? Ayakta durmasanıza, oturun hemen." diyen Ahu, Su'nun kolundan tutup masaya çektiğinde genç kadının ruhu bedeninden çekilmişti. Yıllardır nefret ettiği kişinin tam karşısına oturtulduğunda, gözleri oğlunun gözlerinin kopyası olan gözlerle buluştu. Tiksinerek, midesi kalkarken kafasını çevirip Koray'a baktı. Koray hemen yanına yere çökerek "Aşkım doktora gidelim mi?" dedi.

Bora ile Eva "Ne oldu, neyin var?" diyerek telaşlanınca Su gülümsemeye çalışarak "Yok bir şey, sadece biraz sancım oldu." dedi. Eşinin yanına geçen Ahu "Ah iyi o zaman sizde geldiğinize göre yemeğe başlayabiliriz." deyince Eva, "Şu an Su'nun sağlığı yemekten daha önemli Ahu Hanım." dedi.

Onun sert sesiyle Su, Eva'ya gülümseyip "İyiyim." dedi. Eva uzanıp onun elini tutarken "İstersen doktora gidelim." dedi. Aslında bu Su için bulunmaz bir fırsattı ama kaçarak kaçınılmaz sonu erteleyemeyeceğini bi-

liyordu. Eğer onlar onu hiç fark etmeden kaçabilseydi olurdu ama şu an bu masadan korkup kaçmasına imkân yoktu.

"Daha iyiyim teşekkür ederim." dediğinde Koray'da kalkıp "Emin misin?" dedi. Su'nun alnını öpüp "Hafif ateşin var sanki üşüttün mü acaba?" diyerek yan tarafındaki sandalyeye oturdu. Hâlâ Su'nun elini tutarken "Aşkım ben hiç rahat değilim, hadi doktora gidelim." dediğinde masada Ahu Hanım'ın kahkahası yükselmişti.

"Ay Koray Bey, ne kadar da âşık bir adamsınız. Resmen karınızın üstüne titriyorsunuz." diyen kadına kaşlarını çatarak bakan Koray "Bunda gülecek ne var?" dedi. Su'nun durumu ve bu kadının saçma konuşmaları sinirlerini iyice germişti.

Kerem ise karısının elinin üstüne elini koyarken güldü. "Herkesi bizim gibi sanma karcığım, birbirine gerçekten âşık olan çiftlerde var." dediğinde Ahu'nun esmer teni resmen morarmaya başlamıştı. Kerem eşini onların yanında küçük düşürdükten sonra Su'ya dönüp elini uzattı. "Biz tanıştırılmadık ben Kerem." dediğinde, Su ona uzatılan ele iğrenerek baktıktan sonra aynı bakışları adamın gözlerine dikip "Su!" dedi.

Kerem masanın ortasında havada kalan elini çekip bozuntuya vermeden gülümsedi. "Memnun oldum." dediğinde Ahu, Su'ya "Oğlunuz nasıl Su Hanım?" deyince Su'nun midesi daha fazla dayanamaz olmuştu.

Ağzına gelen safrayla ayağa fırlarken güçlükle "Lavabo!" diyebilmişti. Elini ağzına kapatarak kadınlar tuvaletinin yolunu ararken Koray onu belinden tutarak yönlendirdi. Lavaboya girdiklerinde Su hemen ağzındaki safrayı çıkartırken kocası onun saçlarını toplayarak, yan taraftaki çeşmeden ensesine soğuk suyla masaj yapıyordu. Su kalkarak yüzünüde yıkarken Koray ona peçete uzattı.

Bir süre sessizce beklerlerken Koray "O masada neler dönüyor Su?" dediğinde Su gözlerini kapatıp gerçeği söylemek için ağzı açmıştı ki kapı çalarak "Su iyi misin?" diyen Eva içeri girdi.

"Merak ettim seni." diyerek yanlarına gelirken Koray, Su'ya baktıktan sonra "Ben masaya döneyim." diyerek lavabodan çıkmıştı. İçindeki ses gerçekleri inceden inceden kulağına fısıldasada gerçekle bu kadar çabuk yüzleşmeye hazır değildi.

Koray gittikten sonra Su yüzün tekrar yıkadı. Eva, "Yemin ederim o kadını boğasım geliyor. Ne biçim bir çift bunlar, adamın restauranttaki bütün kadınları gözleriyle yediğinden eminim kadın desen Bora ile Ko-

ray'a bir garip bakıyor. Ya aralarındaki muhabbete ne demeli ay Bora'nın bunlarla iş yapacağına inanamıyorum ya." diye yanında durmadan söyleniyordu.

Su "Daha iyiyim, bizde masaya dönelim mi?" dediğinde Eva "Of hiç dönmek istemiyorum." desede Su ile kapıdan çıkıp masadaki yerlerini almışlardı.

Masaya döndüklerinde Koray ikisi içinde sipariş vermiş erkekler iş konuşmaya başlamışlardı. Anlaşılırsa yapılacaklardan bahsederlerken, Su iş yaparlarsa Kerem'i daha sık görmek zorunda kalacağını düşününce başı döndü. Onun oğlundan haberdar olmasını hiç istemiyordu. Nasıl saklayacaktı. Ya şimdi fikri değişmişse ya Efe'yi ondan almaya kalkarsa diye endişeyle düşünürken Koray'ın eli bacağını sıktığında kafasını kaldırıp ona baktı.

"İyi misin? Yemeğini yemiyorsun." diyen Koray ona endişeyle bakarken Su gülümsemeye çalışarak "İştahım yok." dedi.

Koray "Peki." diyerek uzanıp onun dudaklarına masum bir öpücük kondurdu. İki çift kıskanç gözün onları izlediklerinden haberdar değillerdi.

Koray önüne döndüğünde Kerem'in bakışıyla karşılaşınca sinirleri iyice gerilmişti. Sürekli başı önde yemeğiyle oynayan Su fark etmemişti. Ama Kerem konuşurken arada ona bakıp duruyordu. Bu durum Koray'ı çileden çıkartırken parçaları birleştirmeye başlasada bir yanı sürekli inkâr ediyordu.

Ahu yine rahat duramayarak "Karnınız baya büyümüş Su Hanım cinsiyeti belli mi?" dediğinde Su dişlerinin arasından "Kız." dedi.

"Ay ne güzel bir oğlunuz var, bir de kızınız olacak. Oğlunuz nasıl bu arada üç yaşındaydı değil mi?"

Ahu'nun sözleri Kerem'in ilgisini çekti. Bardağını masaya bırakarak "Üç mü?" dediğinde Su'nun nefesi kesildi.

Koray artık iyice çileden çıkarken "Evet üç yaşında oğlumuz, bu kadar soru sormanızın sebebini bir türlü anlayamadım Ahu Hanım?" dediğinde Ahu gülerek "Ay neden soracağım sonuçta birlikte iş yapacağız birbirimizi daha yakından tanımamız gerekiyor." dedi.

"Birlikte iş yapmayacağız Ahu Hanım!" diyen Bora'nın sert sesi masaya çekiç gibi inerken hepsi ona bakmışlardı.

Kerem'e dönen Bora "Düşününce birlikte iş yapmaya uygun olmadı-

ğımızı fark ettim Kerem Bey, umarım kusura bakmazsız." dedikten sonra ayağa kalkıp elini Eva'ya uzatırken Koray'a da "Hadi gidelim artık." dedi.

Su, Bora'nın bu ani tavrına şaşırsada içinden ona dua etmeye başlamıştı. Az daha kalsalardı bayılmak üzereydi. Ayağa kalkan Koray'ın elini tutup yerinden kalktığında daha bir adım atmışlardı ki Ahu "Oğlunuzun babası kim Su Hanım?" diye bağırdı.

Su titremeye başlarken Koray arkasına dönüp "Ne demek istiyorsun kadın sen?" dedi. Su'da dönüp ayakta duran çifte bakmıştı. Kerem, Ahu'ya "Kapa çeneni!" derken Ahu sırıtarak "Çünkü oğlunuzun babasının eşim olduğuna adım gibi eminim." dedi. Koray öne doğru bir adım atarken Su diğer eliyle Koray'ın koluna tutunup "Dur lütfen!" dedi.

Ama Koray çoktan ateş olmuş yakmaya hazırlanıyordu. Kafasını çevirip Su'ya baktığında onun gözlerinden gerçeği görünce artık durması mümkün değildi. Onun tutuşundan kurtulup Kerem'e doğru atıldığında Su çığlık attı.

Koray hiç düşünmeden yumruğunu Kerem'in yüzüne indirdiğinde Ahu beklemediği tepkiyle olduğu yerde donup kalmıştı. Eva'da yere düşecek gibi duran Su'ya koşup onu yakalarken Bora ellerini cebine atmış Koray'ı izliyordu. Eva "Bora bir şey yap." dediğinde Bora sesini çıkarmazken Ahu "Güvenlik!" diye bağırdı.

Resteurantın güvenliği içeri koşarak onlara yaklaştı. Bora "Sakın yaklaşmayın." diye bağırdığında görevliler şeflerine bakıp kalmıştı. Şef, Bora'ya bakarken "İnsanları boşalt ve tek bir fotoğraf bile çekilmediğinden emin ol. Yarın basında bir tane bile görürsem burayı başınıza yıkarım!" dediğinde şef onu kafasıyla onaylayıp diğerlerini harekete geçirdi. Bora dışarıdan Koray'ın adamlarınıda yardıma çağırdıktan sonra Eva'ya, Su'yu oradan uzaklaştırmasını söyledi.

Su ağlama krizine girerken "Lütfen durdur onu." diyerek delirmişçesine Kerem'i döven Koray'dan gözlerini ayıramıyordu.

Eva'da endişeyle Bora'ya bakarken "Bora bir şey yap, öldürecek adamı." dedi.

Bora, Ahu'nun bağrışlarını duymazdan geldi. Arkadaşının yanına giderek elini omzuna koyduğuna Koray'ın havaya kalkan eli yarıda kalmıştı. Koray "Yeter kardeşim!" diyen Bora'nın sesiyle transtan çıkarken gözlerini kırpıştırıp önce yerde yatan Kerem'i gördü sonra da kafasını kaldırıp ağlamaktan iki büklüm olan Su'yu.

Kan içinde kalmış elini geri çekip hızla Kerem'in üstünden kalkarken karısına doğru hareketlendiğinde Su'nun gözleri kararmış, bedeni Eva'nın kollarına yığılmıştı. Eva "Su!" diye bağırırken Koray onlara doğru koşup genç kadını yakaladı. Kucağına alıp hemen çıkışa doğru koşarken onları gören Özkan otoparka giderek arabayı çalıştırmıştı.

Eva koşarak onları takip ederken arkasına baktığında Bora'nın Ahu'ya sinirle bir şeyler söylediğini gördü. Biraz sonra Bora'da kadının yanından ayrılıp onları takip ederken, Ahu kocasının başına koşmuştu.

Hastaneye geldiklerinde doktor önce Su'yu sonra bebeği kontrol etti. Düşük tansiyondan dolayı bayıldığını öğrenmişlerdi. Kontrol amaçlı odaya alıp serum takarlarken Koray'da yanından ayrılmadı. Bora ile Eva'yı ise zorla eve göndermişti.

Su gözlerini karanlıktan loş ışığa açtığında yaşananlar gözünün önüne gelince hızla yataktan doğruldu. Ani hareketinden başın dönünce eliyle alnını desteklerken onun kalktığını gören Koray oturduğu yerden fırlayarak yanına gelmişti.

"Su iyi misin?" diyerek onun elinin tutarken, Su gözlerini elinin üstündeki yaralı ele dikti. Diğer elini başından çekip Koray'ın derisi kalkmış parmaklarının üstünde ürkerek gezdirirken ağlamaya başlamıştı.

"Özür dilerim." diye fısıldadığında Koray onun yüzün avuçlayıp kafasını kaldırırken "Bebeğim ağlama, geçti hepsi." dedi.

Su, "Koray üzgünüm." derken Koray, "Şişş tamam geçti bak, bir şey olmadı tamam mı? Hepsi geçti." dediğinde kafasını iki yana sallayan Su "Benim yüzümden." diyerek ağlamaya devam ediyordu.

"Su lütfen sakinleşir misin? Bebeğimizi düşün biraz." dediğinde sözleri biraz işe yarasa da Su'nun gözyaşları durmuyordu.

Biraz sakinleştikten sonra "O nasıl?" dediğinde Koray'ın yüzü gerilip dişlerini sıktı. Su'nun yanında duran eli yumruk olarak "Onu mu merak ediyorsun?" diye tısladı.

Su onun sesindeki öfkeyle kafasını kaldırıp genç adama baktı. "Beben sadece..." diyerek konuşmaya çalışırken, Koray yataktan kalkarak "Sana yaptığı onca şeye rağmen hâlâ onu mu merak ediyorsun?" diye bağırdığında Su'nun şaşkınlıktan duran gözyaşları tekrar akmaya başlamıştı.

"Saçmalama Koray!" diye bağırdıktan sonra "Tek korkum seni kaybetmek. Ona bir şey olursa seni benden alırlar." diye fısıldarken yine hıçkırıklara boğulmuştu.

Ani siniriyle onu kırdığı için kendine küfreden Koray "Bebeğim..." diyerek tekrar karısının yanına oturdu. "Özür dilerim." deyip Su'yu kucağına aldı. Su onun göğsüne kapanıp ağlarken Koray genç kadını kucağında bebek gibi sallayıp "Aşkım saçmaladım özür dilerim, lütfen ağlama artık." diye yalvardı.

Ne dese Su'nun sakinleşene kadar susmayacağını anladığında onu sallamaktan başka bir şey gelmiyordu elinden. Bir süre sonra Su kucağında yorgun düşerek uykuya daldığında Koray onu yatağa geri yatırarak odadan çıktı.

Hızlı adımlarla üst kata yoğun bakım ünitesine çıktığında Özkan hâlâ bıraktığı yerdeydi. Onu gören Özkan hemen Koray'a yaklaşırken genç adam "Ne diyorlar?" diye sordu.

"Beyin sarsıntısı geçiriyormuş efendim. Şu an için kontrol altında tutuyorlar. Yarın net bir bilgi vereceklermiş."

Koray onu kafasıyla onayladı. Ahu koridorda göründüğünde küfrederek arkasını dönüp kaçmak istedi ama kadın yine yılan dilini çıkarmıştı.

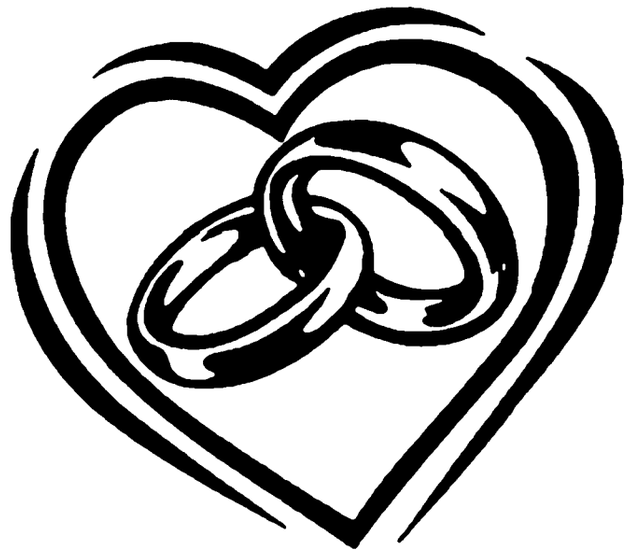
"Sizi dava edeceğim. Kerem uyansın ilk işim sizi dava etmek olacak. Önce adam öldürmeye teşebbüsten seni içeri attıracağım, sonra da babalık davasıyla Efe'yi sizden alacağım."

Onun sözleriyle Koray hızla arkasına dönüp kadına doğru ilerleyince Özkan kolundan yakalayarak "Efendim sakin olun." dedi.

Koray kolunu çeksede Özkan bırakmadı. Ahu'ya öfkeyle bakıp "Oğluma değil elini parmağını bile uzatırsan kadın madın dinlemem seni doğduğuna pişman ederim, anladın mı? Seni de, içerideki eşin olacak şerefsizin yanına yollarım." dedikten sonra arkasını dönüp giderken Ahu "Tehdit etti beni duydunuz mu?" diye bağırıyordu.

Koray orospu diye homurdanarak Su'nun odasına geri döndüğünde onun hâlâ uyuduğunu görünce rahatladı. Telefonundan Gülden Hanım'a mesaj atarak bu gece dışarıda kalacaklarını söylerken kendiside odanın köşesindeki koltuğa çökmüştü.

Kendi için gram korkusu yoktu ama bu aşağılık kadının derdi Efeydi. Başından beri konuyu Efe'ye getirirken amacının ne olduğu ortadaydı. Yorgunluk üstüne çökerken tek dileği Efe'nin hiçbiriyle karşılaşmadan bu işten kurtulmalarıydı.

BÖLÜM 39

Koray ile Su sabah hastaneden çıktıklarında ikisinin de üstünde ölüm sessizliği vardı. Eve geldiklerinde arabadan inip içeri girmeye güç bulamadılar. Su "Ya Efe'yi alırlarsa?" dedi. Koray iç çekerek "Alamazlar Su, Efe daha küçük mahkeme senden ayırmaz. Üstelik ilk başta istemeyerek hakkını kaybetmiş o şerefsiz." dedi.

Su derin bir nefes aldı. "Yine de çok korkuyorum, dava açarlarsa, ne bileyim ya mahkeme onları haklı bulursa. Üstelik Efe'nin kimliği de yok. Sahte kimliği açığa çıktığında beni suçlu bulurlarsa?" dediğinde Koray ona dönüp elini tutarken "Merak etme iş mahkemeye kadar gitmeyecek." dedi.

Efe'nin yine sahte evraklara dayanarak yeni bir kimliği olduğunu söylemeye çekindi. Hepsinin iyiliği için işin mahkemeye kadar gitmemesi gerekiyordu. "Hadi artık içeri geçelim." diyerek arabadan indiğinde Su'da onu takip etti. İçeri girdiklerinde Gülden Hanım mutfakta kahvaltı hazırlıyordu.

İkisinide güler yüzle karşılayıp "Hoş geldiniz çocuklar, geceniz nasıl gitti?" dediğinde Su ile Koray'ın kanı çekilmiş yüzlerini fark edince "Ne oldu?" dedi.

Su'nun gözleri sulanırken "Ben Efe'nin yanına gidiyorum." diyerek merdivenlere yöneldi. Gülden Hanım, Koray'a endişeyle bakarak "Ne oldu oğlum?" diye sorunca Koray kadını sandalyeye oturtarak anlatmaya başladı.

Su ise Efe'nin odasına girdiğinde onun sere serpe yatışına gülümsedi. Yanına giderek yatağa uzanıp Efe'yi kucağına çekti. "Seni benden almala-

rına dayanamam." diyerek ağlarken Efe'ye sıkıca sarıldığında Efe uyanıp gözlerini aralayarak "Anne." diye mırıldandı.

Su hemen eliyle gözlerini silip gülümsemeye çalıştı. "Uyandın mı Prensim?" dediğinde Efe kafasını kaldırıp esneyerek "Evet." dedikten sonra annesinin boynuna kafasını yerleştirerek "Sen uyandıydın." dedi.

Su "Ah özür dilerim Efem, hadi birlikte uyuyalım." dediğinde Efe tekrar kalkarken "Olmaz kalkmalıyız dedeme gitcez." diyerek yatakta tamamen doğrulmuştu. Annesine baktığında onun kırmızı gözlerini görünce eğilip "Anne neyin vay?" dedi. Su'da onu kucaklayıp doğrularak "Yok bir şeyim aşkım ama bugün dedene gitmeyelim. Ben evde olacağım beraber evde kalalım olmaz mı?" dedi.

Efe gülerek "Oluyy hem tayçın ve kayamelle de oynayım, sende luna ile oynaysın." dediğinde Su'da gülerek "Evet Prensim öyle yaparız." dedikten sonra "Kahvaltıya inelim mi?" dedi.

Efe kafasını sallayıp "Yüzümü yıkımmm." diyerek yatağından inip koşarak banyoya gittiğinde Su'da onu takip etti. Efe minik taburesini lavabonun önüne koyup üstüne çıkarak çeşmeye uzanırken Su kapıda durup ellerini göğsünde bağlayarak onu izledi.

Her anını doyasıya yaşamıştı oğlunun. Doğduğu ilk andan itibaren onu koruyamayacağını düşünerek yaşamış Efe'ye bir şey olmaması için her şeyi yapmıştı. Ona bakabilmek için katlandığı zorlukların hiçbirine takılmamıştı. Tek mutluluğuydu hayatta. Sabaha kadar bin bir çeşit insanla uğraşıp sabah eve geldiğinde onun bebek kokusuyla uykuya dalmak tüm yorgunluğunu alırdı.

Bacaklarında hissettiği minik ellerle aşağıya bakarken Efe, "Anne yine ne oldu?" dediğinde Su yine ağladığını fark etti. Eğilip Efe'nin ellerini tutarken "Yok bir şey oğlum sen böyle büyümüşsün ya, kendi işini kendin yapar olmuşsun duygulandım." dediğinde Efe onun yanağını öperken "Anne keşke kaydeşim aytık oyadan çıksa, sen çok ağlak oldun ya." deyince Su kıkırdadı.

"Çok biliyorsun sen." diyerek Efe'nin poposuna vurdu. "Hadi artık kahvaltıya inelim." diyerek Efe'nin elinden tutup odadan çıktılar. Mutfağa gittiklerinde olanları öğrenen Gülden Hanım'ın da ağladığı her halinden belliyken Efe ona bakarak "Nene yoksa sende mi hamilesin?" dediğinde Gülden Hanım'ın rengi kaçmış, Koray ile Su kahkahalara boğulmuştu. İç-

leri sıkıntıyla dolup taşsada Efe'nin bitmek bilmeyen komiklikleri onları biraz olsun güldürmüştü.

Sonraki günler bilinmezlik içerisinde geçerken Kerem kanadı oldukça sessizdi. Koray hastanedeki gelişmeleri yakından takip ediyor gün gün Kerem'in iyileştiğini biliyordu. Onunla yüz yüze görüşmek istiyordu ama yine kendini tutamamaktan korkuyordu. Bir hafta sonra hastaneden çıktılarını öğrendiğinde bundan sonra neler olacağını merak etti. Su'da günden güne neşesini kaybediyordu. İstedikleri kadar Efe'ye yansıtmamaya çalışsalarda evdeki huzur bilinmez bir bekleyişin yüzünden dağılmıştı.

***

Kerem ile Ahu ise büyük bir kavganın içerisindeydiler. Kerem hastaneden çıktığı gün dinlenmek için yatağa uzandığında başında durmadan konuşan karısına "Yeter sus artık!" diye bağırdı. Başı hâlâ ağrıyordu. Bu Koray denen adamın yumrukları demirdendi sanki. Tüm yüzü şekil değiştirmiş, başının ağrısı hiç geçmemişti. Yediği dayağın alasını hak ettiğini bildiği için hiçbir şey yapmazken, Ahu'yu nasıl durduracağını düşünmeye çalışıyordu. Asla Efe'yi almak gibi bir düşüncesi yoktu. Sırf Ahu'nun anne olma isteği yüzünden çocuğun hayatını yok edemezdi. Yemekte gördüğü kadarıyla Su'nun düzgün bir hayatı, onu seven bir kocası vardı. Onun adına sevinmişti. Yaptığı hatadan sonra Su'nun hayatının nasıl karıştığın bir yıl sonra öğrenmiş onu bulmak için aramıştı ama hep başarısız olmuştu.

Ahu, "Seni anlamıyorum. Nasıl buraya gelmiş yatıyorsun? Gidip oğlunu onların elinden almamız gerekiyor." dediğinde Kerem "Ahu, oğlum olduğu yerde mutlu bence." dedi.

Ahu sinirle "Nasıl böyle düşünürsün, o bizimle de mutlu olabilir." diye bağırdığında Kerem gözlerini açıp yatakta doğruldu. Karşısında ayakta durmuş kadına öfkeyle bakıp "Nasıl mutlu olabilir? Sen her gün başka bir adamla yatarken, ben başka kadınla yatarken hangimiz ilgilenecek çocukla? Söylesene bana!" diye bağırdı.

Ahu'nun elleri yumruk oldu. "Neden yaptığımı biliyorsun eğer..." demişti ki Kerem ayağa kalkarak "Evet biliyorum Ahu. Hasta olduğunu biliyorum, kısır olduğunu kabul etmeyerek çocuk sahibi olabilmek için başkalarıyla yattığını biliyorum." diye gerçekleri haykırdı.

Ahu "Eğer Efe olursa..." diye başlamıştı ki Kerem, "Yeter sus artık! Benim hayatımı yok ettin, oğlumun hayatını yok edemeyeceksin anladın

mı? Üstelik benden baba olmaz bunu anla artık. Sırf senden boşanmamam için Efe'yi kullanmaya kalkma Ahu!" dedi.

Ahu, Kerem'in ilk defa onun yüzüne gerçekleri haykırmasıyla şok geçirirken bir anda onun üstüne atlayıp yüzünü tırnaklarıyla çizmeye başladı. Kerem hassas olan yüzüne aldığı yeni darbelerle haykırdı. Genç kadının kollarını sıkıca kavrayıp "Sakin ol!" diye bağırdı.

Ahu ondan kurtulmak için çırpınırken "Senden nefret ediyorum, nefret ediyorum senden duyuyor musun beni? Allah belanı versin Kerem!" diye haykırdı.

Kerem onu tutmaya devam ederken "Ne tesadüf bende senden nefret ediyorum." dediğinde Ahu acı dolu bir çığlık atarak "Hayır!" diye haykırdı. Kerem gözlerini kapattı. Artık karısının bu karışık psikolojisine alışmıştı. Az sonra Ahu seni seviyorum diye bağırmaya başlayacaktı ki öyle de oldu.

Ağlayarak "Tek eksiğimiz çocuğumuz, o da olursa aile olabiliriz." diyen Ahu'ya cevap vermeden ona sarılıp sakinleşmesini bekledi. On senedir evliydiler. Çok genç yaşta ailelerinin isteğiyle evlenmişler, evliliklerinin ilk yıllarında Ahu'nun bebek sahibi olamayacağını öğrenmişlerdi. Aşırı derecede çocuk sahibi olmak isteyen kadın bu durumu kabullenemediğinden psikolojisi bozulmuştu. Kendi kısırlığını kabul etmeyerek Kerem'in kısır olduğunu iddia etmiş birkaç defa onu aldatmıştı. Kerem onun yaptıklarını kaldıramayarak her boşanmak istediğinde ise Ahu intihar etmişti. Yıllarca Ahu'nun ona yaptıklarına o da onu aldatarak karşılık vermiş, bu arada Su'nun hayatını da mahvetmişti. Son üç yıldır Ahu daha iyiye gidiyordu ama bunun sebebini şimdi daha iyi anlıyordu Kerem. Ahu başından beri Su'dan haberdar olmalıydı.

Ahu sakinleştiğinde Kerem onu yatağa oturtarak çekmeceden ilaçlarını çıkarttı. Bir bardak suyla birlikte Ahu'ya uzattı. Ahu titreyen elleriyle ilaçları alırken "Kerem lütfen beni affet." dediğinde Kerem onun yanına oturarak "Ahu artık tedavi olmalısın." dedi.

Ahu ağlamaya başladı. "Oluyorum biliyorsun. Bu seferki doktorum çok iyi, Enes Bey bana yardımcı oluyor Kerem. Lütfen affet." dediğinde Kerem onu kendine çekip sarıldı. Ahu çaresizce ona sokulduğunda "Bir şartla affederim Efe'den uzak duracaksın." dediğinde Ahu "Ama o senin çocuğun." diyerek itiraz edince "Ahu tek şartım bu." diye ısrar etti Kerem.

"Tamam, tamam özür dilerim bir daha onlara yaklaşmayacağım söz."

diyen Ahu'nun söylediklerine inanmak isteyen Kerem yinede Su'yu karısı konusunda uyarması gerektiğini düşündü.

***

Tekstil yeni yerine taşındığında Su'nun aklı biraz dağılmıştı. O günden sonra geçen bir haftada sürekli işle ilgilenerek kendini meşgul etmiş, olanları düşünmemeye çalışmıştı. Kerem'in tamamen sessiz kalması onu korkutsada Koray'dan şikâyetçi olmadığına sevinmişti. Koray'ın avukatlarının dava açılıp açılmadığını sürekli takip ettiğini biliyordu. Şu zamana kadar ne şikâyet ne de babalık davasıyla ilgili bir şey yoktu.

Su kendini işe kaptırmışken odasının kapısı çalınca "Gel!" diye seslendi. Saate baktığında daha kapı açılmadan gelenin Koray olduğunu anlamıştı. Ayağa kalktı. Koray gülümseyerek içeri girdiğinde "Hemen toparlanıyorum." diyerek çantasını toplamaya başladı.

"Acele etme beklerim." diyen Koray'a öpücük atarken dosyaları çantasına yerleştirdikten sonra sandalyesinin arkasında asılı olan ceketini alarak "Hazırım." dedi.

Birlikte şirketten çıktıklarında arabada Koray'ın aşırı sessiz oluşu Su'yu kuşkulandırırken "Neyin var?" dediğinde Koray "Kerem bugün hastaneden çıkmış." dedi.

Su nefessiz kalırken "Peki ya herhangi bir şikâyet var mı?" diye sordu. Koray kafasını iki yana sallarken "Yok ama ben daha fazla ne yapacaklarını beklemek istemiyorum." dedi.

"Bende, onunla konuşmamız lazım Koray. Belki Efe'yi yine istemeyecektir." dediğinde Koray, Ahu'nun dediklerini hatırladı. İçinden zaten isteyen başkası diye geçirirken "Yarın Özkan ile haber gönderirim." dediğinde Su "Tamam." diyerek onu onaylamıştı.

Eve gittiklerinde yemekten sonra yarınki görüşmenin stresiyle Su odaya çekilirken, Koray Efe'yi uyuttuktan sonra ona katılmıştı.

Odaya girdiğinde yatağın içinde oturmuş kara kara düşünen Su'yu gördüğünde biraz olsun onun içini rahatlatmayı isterdi. Üstünü değiştirip yatağa gittiğinde Su "Koray içimde garip bir sıkıntı var." deyince onu kucağına çekerek "Su yeter ama kaç gündür kendini yedin bitirdin, bak hâlâ sesleri çıkmadığına göre bu iyi bir şey aşkım." dedi.

"Yinede rahat değilim. Belki yarın onun ağzından duyarsam istemediğini rahatlarım."

Koray bir anda onu geri çekip yüzüne baktı. "Ne demek kendi ağzından duyarsam, yarın sen gelmiyorsun onunla görüşmeye ben gideceğim." dediğinde Su, "Koray tabii ki geleceğim." dedi.

"Su, olmaz zaten kendimi tutup tutamamakta emin değilim bir de yanımda sen olursan..." diyerek kafasını iki yana sallayan Koray "Hayatta olmaz." dedi. Su onun yüzünü avuçlarının arasına alarak "Koray onunla yüzleşmeliyim." dedi.

"Neden? Yüzleşince ne olacak ne değişecek? Boş versene, asla onunla tekrar bir araya gelmene izin vermem."

"Nasıl biliyorsan öyle yap Koray?" diyen Su sinirle onun kucağından inip arkasını dönerek yattığında Koray'da öfkeyle ona arkasını dönüp uzanmıştı. Çok geçmeden Su'nun iç çekmeleri kulaklarına dolduğunda Koray dayanamayarak karısına döndü. Kolunu beline sararak kendine çekti.

"Aşkım ağlama artık." dediğinde Su "Bana güvenmiyor musun?" diyerek iç çekerken Koray onun saçını okşayıp "Ne alakası var Su? Ben sadece daha fazla üzülmeni istemiyorum. Bırak ben halledeyim." dedi.

Su sesinin çıkarmadığında Koray onun kolunu okşadı. "İzin ver ben halledeyim aşkım." dediğinde Su onaylarcasına kafasını salladı, Koray eğilip onun şakağını öperek "Teşekkür ederim." dedi.

Su genç adama dönüp göğsüne sokuldu. "Seni seviyorum." diye fısıldadığında Koray da kollarını genç kadının etrafına dolayıp "Sana tapıyorum." diye fısıldadı. Tatsız bir uykuya gözlerini yumduklarında güne üzücü bir haberle başlamışlardı.

Su'nun telefonunun sesi odada yankılanmaya başladı. Koray gözlerini açarken Su'da uyanarak saate bakıp "Bu saatte kim arıyor?" diye homurdandı.

Ondan önce kalkan Koray makyaj masasındaki telefona ilerledi. "Efendim." diyerek cevapladığında Su'da yatakta doğrulmuştu.

Koray yatağa yaklaşarak telefonu Su'ya uzattı. Genç kadın, "Kimmiş?" derken, Koray "Arkadaşın Kader, seninle konuşmak istiyor." dedi.

Su telefonu hemen genç adamın elinden aldı. "Kader?" derken Kader üzgün bir sesle "Su, baban..." dediğinde Su alacağı kötü haberi sezmişti. Elini kalbinin üstüne koyarken Kader "...kalp krizi geçirdi." diye devam ettiğinde zorla nefes alan Su "İyi mi?" diyebildi.

"Bilmiyorum. Gece hastaneye kaldırmışlar bende annemden öğrendim. Bilmek istersin diye seni aradım."

"Tamam, Kader teşekkür ederim ben geliyorum." diyen Su telefonu kapattığında hemen yataktan çıktı. "Koray, babam kalp krizi geçirmiş." dediğinde Koray onunla hazırlanmaya başlamıştı bile.

Hazır olur olmaz aşağıya indiler. Gülden Hanım henüz kalkmamıştı. Dışarı çıktıklarında Koray korumalara durumu anlatıp Gülden Hanım'ı bilgilendirmelerini söyledikten sonra yola çıkmışlardı. Su, "Buraya üç saat uzaklıkta." diyerek onu bilgilendirdiğinde Koray bilmiyormuş gibi "Tamam sen tarif edersin." dediğinde Su kafasını salladı.

Koray karısına baktı. Gözleri irice açılmış yüzü korkudan bembeyaz kesilmişti. Genç kadının yüzünü okşayarak "Merak etme Su, zamanında yetişeceğiz." dedi.

Su iri iri açılmış gözlerle genç adama bakarken "Ya beni affetmeden ölürse ya onu son kez göremezsem." dediğinde Koray elini tutarak "Aşkım söz veriyorum babanı göreceksin." dedi.

Yol Su'ya bitmek bilmezken endişe içini kavuruyordu. Kendisine sıkı sıkı sarılıp dua ederken, korkuları kalbini sıkıştırıyordu ama artık daha güçlüydü. Yıllar önce çaresiz bir şekilde buradan ayrılan küçük kız değildi. Annesi ve kardeşi tarafından hastaneden kovulduğu anı hatırlarken tekrar kovulmaktan korksa da bu sefer onu uzaklaştıramayacaklardı. Su onlara izin vermeyecekti. Koray sanki onun düşüncelerini hissetmiş gibi güç verircesine omzunu sıktığında, Su genç adama bakarak buruk bir şekilde gülümsedi.

Dışarıyı izlemek yerine yan dönüp Koray'ı izlemeye başladı. "İyi ki karşıma çıktın." diye fısıldadığında Koray gülümseyerek onun elini tutup dudaklarına götürdü. "Sende bir tanem."

Su geri kalan yol boyunca onu elini bırakmazken şehre girdiklerinde Koray'a hatırladığı kadar hastanenin yerini tarif etti. Hastanenin otoparkına girdiklerinde Su hemen arabadan inerken Koray'da onu takip etmişti. Koşarak hastaneye giren Su girişteki görevliye "Hakan Aras hangi odada?" dediğinde görevli "Nesi oluyorsunuz?" deyince "Kızıyım." dedi.

Bilgisayardan kayıtlara bakan görevli "Yoğun bakım ünitesinde dördüncü kat." Dedi. Su ve Koray aceleyle asansöre doğru koşmuştu. Kata geldiklerinde kalbi korkuyla çarparken yoğun bakımın girişinde duran annesi ve kardeşini gördüğünde asansörün önünde donup kaldı.

Koray destek olurcasına elini sıktığında Su bir adım öne attı. Kafasını kaldıran Sude ablasının geldiğini görür görmez ayağa fırlamıştı.

Sude'nin ani hareketiyle anneside kafasını kaldırdığında Su'yu görmüş yüzünü buruşturmuştu. Hemen ardından Sude'nin "Anne bak zengin orospusu kızın gelmiş." sesi koridorda yankılandı.

Sude'nin ağzından çıkanlarla Su, Koray'ın kasılan vücudunu hissetti. Kafasını kaldırıp genç adama bakarken "Lütfen karışma." dedi. Koray onaylarcasına kafasını salladı ama karşısındaki kızın boğazını kırıp atmamak için kendini zor tutuyordu.

Su tekrar kardeşine döndüğünde onun yüzündeki ağır makyajı ve üstündeki kıyafetleri süzerek, kendisinin söylediği sıfata benzediğini gördü. Etraftaki insanların ona bakışlarına aldırmadan Sude'ye doğru yürdü. Sude'de hızla ona doğru gelmeye başladığında annesi onun arkasından koşarak Sude'nin bileğini yakalamış "Olay çıkarma!" demişti.

Annesinin bu tavrı Su'ya biraz ümit versede yanına gittiklerinde annesinin sözleri tüm ümitlerini yıkmıştı.

"Sende geldiğin yere geri dön. Kaç defa kovacağım seni? Ne yüzsüzsün sen, baban sana gururlu olmayı bile öğretememiş. Yanındakinide al ve git."

Su annesinin sözleriyle gözlerini kapatıp açtı. "Babam bana gurulu olmayı öğretti anne. Hem de size öğrettiğinden daha iyi öğretmiş olacak ki sen bana o sözleri söylerken yanındakini göremeyecek kadar acizsin." diyerek Sude'ye baktığında onun dibine girip iterek "Neyi görecekmiş?" dedi.

Su bir adım geri sendelediğinde ister istemez karnını tuttunca Koray araya girip Sude'yi itmişti. Sude sendeleyerek duvara çarparken Koray ona elini uyarırcasına kaldırıp "Sakın bir daha karıma dokunma!" dedi.

Sude, Koray'ın karşısına geçip "Bu orospuyu karın olarak aldığına göre geniş bir mideye sahipsin." dedi. Koray elini yumruk yapıp onun üstüne yürümüştüki Su "Koray dur lütfen!" diyerek genç adamı durdurdu.

Annesi ise Koray'a sinirle bakıp Su'ya dönerek "Ne o? Bizi buna mı dövdüreceksin? Utanmadan geliyorsun şu adamında bize saldırmasına izin veriyorsun. Hiç mi utanma yok sende?" dediğinde Su cevap verecekken arkalarından gelen güvenlik "Bir sorun mu var?" diye seslendi.

Su ile Koray adama dönerken Sude güvenliğe yaklaştı. "Evet memur bey bu ikisinin burada olmaya hakkı yok, onların hemen dışarı çıkartılmasını istiyoruz." dediğinde Koray öne çıkarak "Karım yoğun bakımda yatan

babasının durumunu öğrenmek için geldi memur bey. Uzun yoldan geldik olay çıksın istemiyoruz." dedi.

Sude "O kızın babamı görmeye hakkı yok." derken Güvenlik hepsine bakıp "Burası hastane, diğer hasta yakınlarından şikâyet var. Sessiz olmazsanız hepinizi dışarı atmak zorunda kalırım." dediğinde Sude bağırarak "Bizi neden atıyorsun? Asıl atman gereken o!" dediğinde görevli "Bence sizi dışarı alsak iyi olacak hanımefendi lütfen bu taraftan." dedi.

Sude itiraz edecek olduğunda "Hakkınızda işlem yapmadan dışarı çıksanız iyi olur." diyen görevliye öfkeyle baktıktan sonra Su'ya döndü. "Seninle görüşeceğiz." deyip görevliyle birlikte asansöre ilerlemişti.

Sude gidince desteği azalan annesi sessizleşirken, Koray'da karısına sarılarak onu diğer tarafa yönlendirip "Otur biraz." dedi.

Su ona itiraz etmeden oturdu. Koray karşısında yere çökerek "Su getirmemi ister misin?" dedi. Su'nun titreyen ellerinden gergin olduğu belli oluyordu. Ellerini tutarak ovarken "Veya yiyecek bir şeyler alıp geleyim, kahvaltıda yapmadık." dediğinde Su kafasını iki yana sallayarak "Gerek yok." dedi.

Kafasını çevirdiğinde onları ilgiyle izleyen annesini görünce Su yerinden kalkarak kadına doğru ilerledi. Onun yaklaştığın gören annesi diğer tarafa dönerken Su "Neden böyle yapıyorsun anne?" dedi üzgünce.

Annesi onu duymazdan geldiğinde "Neden beni affedemiyorsun? Tek bir hatamda beni kalbinden söküp attın. Sude hiç mi hata yapmadı anne?" deyince annesi gözlerini yere indirerek "Bu halde olmamızın tek sebebi sensin." dedi.

"Anne, babamın başına gelenler yüzünden ben zaten her gün kahroluyorum. Ben böyle olmasını ister miydim sanıyorsun? Yaptığım tek bir hataydı cahildim. Çaresizdim ve siz beni bir kere bile dinlemediniz. Evet suçluyum ve çok pişmanım. Şu hayatta tek istediğim babamın beni affetmesi. Lütfen onu görmeme engel olma anne, senelerdir onun hasretini çekiyorum. Biliyorum senin için her zaman Sude vardı ama ben babamın kızıyım. Onsuz yapamıyorum."

Su'nun gözlerinden gözyaşları akıp giderken annesinin gözünden akan yaşı gördüğünde ona biraz daha yaklaşıp elini omzuna koydu. "Yaptığım hatayı geri alamam ama düzeltmek için elimden geleni yaparım." dediğinde annesi onun yanından kaçıp tutuşundan kurtularak sinirli bir yüzle Su'ya döndü.

"Yaptığın şeyi düzeltmek kolay mı? Hadi düzeltsene. Babanı tekrar ayağa diksene... dağ gibi adam senin yaptığın yüzünden yatalak oldu. Düzeltecekmiş. Nasıl düzelteceksin?"

Annesinin sözleri Su'nun geri çekilmesine sebep olurken onu dahada ağlatmıştı. Söyleyecek tek kelimesi yoktu. Annesi de haklıydı. Nasıl düzeltebilirdiki?

Omzunda hissettiği eller ona güç verirken Koray kollarını genç kadına sardı. "Babanın başına gelenler senin suçun değil hayatım, kendini suçlama." dediğinde Su ne itiraz etti ne de onayladı.

Bir süre sessizlik içerisinde beklediler. Sonunda doktor çıktığında Su hemen adama doğru hareketlendi. "Babam nasıl?" dediğinde doktor ona ve Koray'a bakarak "Ailesi siz misiniz?" diye sordu.

Annesi "Hayır, onların bir bağı yok ben eşiyim." dediğinde Su "Anne." diye soludu. Kadın onu duymazdan gelerek "Kocamın durumu nasıl Doktor Bey?" dedi.

Doktor onlara kafası karışmış gibi baksada annesine dönerek "Hastanın kalp damarlarında tıkanıklık oluşmuş, şimdilik tıkanıklığı giderdik ama böyle devam ederse tekrarlama olasılığı yüksek." dedikten sonra Su ile Koray'a dönerek onları süzdü.

"Hasta bakımsız kaldığı için yeterli besini alamamış, bu da iç organlarında ve derisinde bazı hastalıklara sebep olmuş." diyen doktorun sözleriyle kendini savunmaya geçen Su'nun annesi "Her şey çok pahalı, eşim felç geçirdikten sonra tüm gelirimiz kesildi. İlaçlarını bile doğru düzgün alamıyoruz." dedi.

Su ona hayretle bakarken "Devletten maaş alıyormuşsunuz, üstelik bende size her ay para gönderdim. Evet belki çok değildi ama..." derken annesi "Ne parası be, para göndermişmiş hem senin parana mı kaldık biz?" dediğinde Su "Anne neredeyse her ay para gönderdim ben Kader'in kuzeniyle." dedi. O şerefsizin adını ağzına almak istemiyordu.

"Sus artık yalan söyleme." diyen annesine cevap verecektiki Doktor araya girerek "Önemli olan hastanın bundan sonraki durumu. Şu an durumu iyi ancak tıkanıklığın tekrarlama olasılığı yüksek. Hastaneden çıktıktan sonra en iyi şekilde bakılması gerekiyor." dedi.

Su tam en iyi şekilde bakılacak diyecekken Koray'ın isteyip itemeyeceğini düşündü, ardından da babasının onu affedip affetmeyeceği aklına geldi. Kafasını kaldırıp Koray'a baktığında Koray onun ne düşündüğünü

bilerek kafasını sallayarak onay verince Su doktora dönerek "Babamı görebilir miyim?" dedi.

Doktor "Evet ama fazla uzun kalamazsınız." dediğinde Su teşekkür ederken annesi atlayarak "Hayır." diye haykırdı.

Su sıçrayarak annesine döndü. Kadın öfkeyle bağırmaya başlamıştı. "Seni görüp tekrar kriz mi geçirsin istiyorsun? Senin haline dayanamadı adam kalp krizi geçirdi, günlerce televizyonda boy boy resimlerin çıktı adam seni gördükçe kahroldu."

"Anne lütfen babamı görmeye ihtiyacım var."

"Hayır, dedim hayır. Adama çektirdiğin yetmedi mi?"

Doktor tekrar araya girerken "Hasta kendinde belkide ona sormalıyız." diyerek Su'ya dönüp "Adınız ne hanımefendi?" diye sordu. "Su." derken annesi "Adam konuşamıyor nasıl cevap verebilir?" dedi.

"Kafasıyla isteyip istemediğini belli edebilir hanımefendi." diyen doktor içeri giderken Su'nun kalbi heyecanla atmaya başlamıştı. Koray'ın elini tutup sıkarken Su kafasını onun göğsüne yaslayarak "Ne olur kabul etsin" diye yalvardı.

Annesi ise köşeye çekilip söylenmeye devam ediyordu. Doktor çıktığında Su hemen doğrulurken gözleri umutla adama baktı. Onların yanına gelen doktorun yüzünden hiçbir şey okunamazken gülümseyerek "Sizi bekliyor." dediğinde Su titreyen elini ağzına götürerek gözyaşlarını tutamadı.

Arkasına dönüp Koray'a sevinçle sarıldıktan sonra doktorun peşinden içeri gitti.

Ayakları titrerken kapıdan girer girmez yatakta yatan adamı görünce gözyaşlarına boğuldu. Titrek bacakları koşar adım onun yanına gidip içinden üstüne atlamak gelirken korkarak yatağın başında durdu. Elleriyle eline uzanacakken geri çekilip "Baba!" diye mırıldanarak gözleri kapalı adamın yüzüne baktı. Babası en son gördüğü halinden kat be kat değişmişti. Eskiden iri olan vücudu zayıflamış, küçücük kalmış saçları bembeyaz olmuştu. Resmen üç yılda yirmi yıl yaşlanmış gibiydi.

Su benim yüzümden diye düşündüğü sırada Hakan Bey'in gözleri yavaşça açıldı. Su "Babacığım." derken adamın gözünden şakağına doğru gözyaşı süzüldü. Su dayanamayarak elini uzatıp akan yaşı sildi. Geri çekilip babasının elini tutarken eğilip tekrar tekrar öperek "Özür dilerim baba." dedi.

Doğrulup babasının yüzüne doğru eğilirken yanaklarına öpücükler kondurdu. "Seni çok özledim." dediğinde gözyaşları babasınınkiyle karışmıştı. Hakan Bey inlercesine bir ses çıkardığında Su ona bir şey oldu korkusuyla telaş yapıp "Neyin var baba, bir şey mi oldu?" dediğinde babası kafasını iki yana salladı.

Su tekrar eğilip onun yüzünde parmaklarını gezdirdi. "Ne olur beni affet?" dediğinde Hakan Bey kafasını onaylarcasına eğmiş, gözleri kızına hüzünle bakarken konuşmaya çalışmıştı ama yine anlamsız sesler çıkmıştı. Su eğilip babasını tekrar öperken Hakan Bey burnunda tüten kızına sarılıp öpüp koklayamadığı için yanıyordu. Çok özlemişti miniğini, ilk göz ağrısını. Çok pişman olmuştu onu anlamadan dinlemeden evden attığı için ama her şey çok ani olmuştu. Belkide yaradanın bir cevabıydı şimdi böyle yatağa bağlı olması. Kırılgan yavrusuna hiç düşünmeden kalkan elin bedeliydi çektikleri ama ölmeden önce tekrar onu görebilmişti. Artık ölse de gözü açık gitmezdi. Televizyonda gelinlikli resimlerini gördüğünde yanında olamadığı için üzülmüş, onun mutlu olduğunu görerek sevinmişti. Sude ile Ayla Hanım ise kıskançlıklarından yine Su hakkında atıp tutmaya devam etmişlerdi. Onların attığı iftiralara daha fazla dayanamamıştı.

Doktor gelip "Bu kadar yeterli Su Hanım." dediğinde Su babasına dönüp "Baba benimle gelmek ister misin?" dedi. Hakan Bey kıpırdamazken "Gelirsen beni çok mutlu edersin baba, torununda seni görmek isteyecektir." deyince Hakan Bey kafasıyla onayladı. Su gözyaşları içinde gülümserken tekrar eğilip babasını öperek "Seni seviyorum." dedi.

Su dışarı çıktığında gülümseyerek Koray'a koşup sarıldı. "Kabul etti bizimle geliyor."

Koray genç kadının saçını okşarken "Sevindim hayatım, ben işlemleri halledeyim o zaman." dediğinde Su arkasını dönüp annesine bakarak "Onunla konuşsam iyi olacak." dedi.

Koray "Ben nakil işlerini halledeyim." diyerek yanından ayrıldığında Su annesine doğru ilerledi.

Annesinin karşısında durduğunda "Babamı yanımda götüreceğim." dedi. Annesi aksi bir sesle "Hah bende izin verirdim." deyince "Senden izin istemiyorum anne." dedi.

Annesi ayağa kalkıp "Sen kim oluyorsunda babanı bizden alıyorsun?" dediğinde Su bu sefer kaçmayacaktı.

Omuzlarını dikleştirdi. "Onun kızıyım. Üstelik babam onay verdı anne, dediğim gibi sana sormuyorum haber veriyorum."

Annesi onun dik duruşuna bakıp ukalaca gülümsedi. "Bakıyorumda zengin kocayı aldın diye sana bir güven gelmiş. Ne o, iki para gördün diye kendini bir şey mi sandın? Piçine hamile kalıp sokağa atıldığın günleri ne çabuk unuttun?"

Su öfkeden kasılırken karnına sancı girdi. Eli karnına gittiğinde annesi küçümser bakışlarını karnına dikerek "Bunuda hamile kalarak kandırmışsındır. Bakalım seni doğum yaptıktan sonra kaç gün tutacak?" dedi.

Su derin derin nefes alarak kendini sakinleştirmeye çalıştı. Kafasını iki yana sallayarak "Annem olmasaydın seni söylediğin her kelimeye pişman ederdim. Dua et annemsin." dedikten sonra öfkeyle devam etti. "Kocamı seviyorum ve onun da beni sevdiğini biliyorum ama hepsinden ötesi ne biliyor musun? Senin piçin olarak bahsettiğin çocuğa o adam kendi oğlu gibi sahip çıktı ve biliyorumki bana bir şey olursa oğluma sahip çıkar. Bu yüzden beni bu laflarınla yaralayamazsın anne."

Annesi ona burun kıvırırken "Babamı yanıma alıyorum ve sen ağzını açıp tek kelime daha etme." diyen Su arkasını dönerek Koray'ı bulmak için aşağıya indi.

Koray ise işlemler için önce doktorla sonra da hastaneyle görüşmüş, Tamer Bey'in doktoru Ahmet Bey'in arayarak hastanın nakli için o hastanede kayıt açılmasını istemişti. Ahmet Bey ambulans helikopter göndereceğini söylediğinde ise Koray ayrıca mutlu olmuştu.

Sude yanına geldğinde ise tüm neşesi kaçtı. Kız ağzını açıp "Benim Bayramı mı hapse sen attırdın değil mi?" dediğinde Koray cevap vermedi. "Cevap versene it!" diyen kızın sözleriyle Koray kafasını eğip Su'nun kardeşine gözlerini kısarak baktı. "Su'nun kardeşi olmasan sana verecek bir iki dersim vardı ama..." dediğinde Sude "Sen kimsin be, bir orospuya koca olan pezevenkten ba-" derken Koray dayanamayarak kızın boğazına yapıştı.

O sıra aşağı inen Su bunu görünce "Koray!" diye bağırarak yanlarına koştu. Sude boğazındaki ele rağmen "Geliyor işte asıl orospu." dediğinde Koray elinin altındaki boynu kırıp atmak istese de Su'yu korkutmamak için bıraktı.

Ancak Sude konuşmaya devam ediyordu. "Senin yüzünden Bayra-

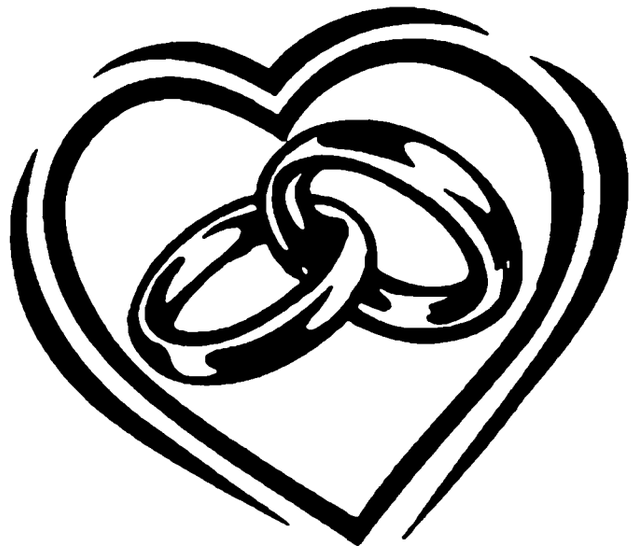
mım hapiste." dediğinde yanlarına gelen Su "O şerefsizin ardından yas mı tutuyorsun bir de?" dedi.

Sude ise "Asıl şerefsiz senin kocan be! Bayramıma ne yaptığından senin haberin var mı?" dediğinde Su şaşkınlıkla kardeşine baktı. "Ne diyorsun sen?" dediğinde Sude "Senin bu kocan olacak adam hapse attırdı benim Bayramımı." dedi.

Su'nun gözleri şaşkınlıkla açıldı. Koray, Sude'ye bakıp dişlerinin arasından "Defol git!" dediğinde kız korkuyla geriledi. Genç adam tehditkarca üstüne yürüyünce ardına bakmadan kaçmıştı.

Su hâlâ şaşkınca duruyordu. Koray "Su, bebeğim..." diyerek genç kadını önüne geçti. Su şaşkın bakışlarını ona kaldırdı. Koray ensesini kaşıyarak "Hak etmişti, bir sürü suçu vardı." dediğinde Su güldü. Koray kaşlarını kaldırarak karısına baktı.

Su güldükten sonra birden ciddileşip "İyi de sen Bayram'ı nereden biliyordun?" dedi. Koray'ın yüzü ifadesizleşirken verecek bir cevap düşündü ancak bir açıklaması yoktu.

BÖLÜM 40

Hakan Bey'i, Tamer Bey'in arkadaşı Ahmet Bey'in hastanesine naklettikten üç gün sonra durumunun iyi olmasıyla taburcu olmuşlardı. Hakan Bey'i alt kattaki Gülden Hanım'ın odasının yanındaki küçük odaya yerleştirdiler. Tekerlekli sandalyeyle buradan istediği yere ulaşımı daha kolay olurdu. Hakan Bey, hastanede yattığı süre boyunca Koray onun için bir tane hemşire, özel ihtiyaçları içinde erkek bakıcı ayarlamıştı. Karısının ve kızının yanındaki bakımına inat şimdi her şey dört dörtlüktü.

O gün hastanede Su'nun sorusuna '*Gülden abla ağzından kaçırmıştı.*' diye yalan söyleyen Koray kendini ateşin altına atsada kısa sürede toparlamıştı. Gülden Hanım'ın sadece Bayram diye birinden bahsettiğini ve Koray kendi araştırarak bulduğunu ama ailesiyle olan bağından haberinin olmadığını söylemiş, Su'nun inanmasını umut etmişti. Su ona başka soru sormasa da Koray genç kadının anlayıp anlamadığını çözemiyordu.

Gülden Hanım, Efe'yi parka götürdüğü için sessiz kalan evde Su kafasındaki düşüncelerle dolanırken, adımları onu babasının odasına doğru yönlendirdi. İçeri girdiğinde babasının bakımıyla ilgilenen Ayşe Hanım ona yemek yediriyordu.

Su gülümseyerek yanlarına yaklaşıp kadına "Ben yedirebilir miyim? Sizde biraz dinlenmiş olursunuz." dedi. Ayşe Hanım gülümseyerek "Yorulmadımki Su Hanım siz zahmet etmeyin." dedi.

Su "Lütfen sadece babamla ilgilenmek istiyorum." diyerek tepsiye uzandığında kadın "Tamam." diyerek kalkmış ve ona yer açmıştı. Su tepsiyi alarak kadının kalktığı yere otururken Ayşe Hanım'a "Sizde mutfakta bir çay için yeni demlemiştim." dedi.

Kadın teşekkür ederek dışarı çıktığında Su çorbadan bir kaşık alarak babasının ağzına götürdü. Ağzından sızan bir damlayı peçeteyle silerken babasının şakağından akan yaşı fark etti. Elini atıp parmağıyla yaşı silip yanağını okşadı. "Baba lütfen ağlama." derken onun da boğazına bir yumru oturmuştu.

Babasının gözlerine bakamadan ona yemek yedirmeye devam etti. Çorba bittiğinde Su kafasını eğerek kucağındaki tepsiye baktı. Saçları yüzünü kapatırken burnunu çekerek "Seni böyle gördükçe kendimden nefret ediyorum." dediğinde babasından bir mırıltı yükseldi.

İç çekerek yan tarafında duran babasının elini tuttu. Adamın elini alıp dudaklarına götürerek öpüp "Lütfen beni affet." dedikten sonra ayağa kalktı. Boş tepsiyle odadan çıktığında bir süre kapıya yaslanarak gözyaşlarının akmasına izin vermişti. Babasının yanına gelmesine çok seviniyordu ama onu her gördüğünde yaptığı hatanın sonuçlarıyla yüzleşmek, kalbini vicdan azabıyla dolduruyordu.

Gözyaşlarını silip mutfağa gittiğinde Ayşe Hanım bahçeye bakan pencerenin kenarında oturmuş çay içiyordu. "Afiyet olsun." diyerek tepsiyi tezgâha bıraktığında Ayşe Hanım gülümseyerek teşekkür etti. Su saate baktığında Efe ile Gülden Hanım'ın uzun zamandır parkta olduklarını fark etti. Ayşe Hanım'a "Ben Gülden abla ve Efe'nin yanına parka gidiyorum bir şey olursa ararsınız." diyerek kapıdan çıktığında biraz nefes alabilmişti.

Bahçeye adımını atar atmaz korumalardan biri peşine takılınca arkasını döndü. "Gelmenize gerek yok, aşağıdaki parka gidiyorum." dediğinde adam "Efendim zaten Gülden Hanım'da istemedi, sizi de yalnız bırakırsam işimden olacağım." dediğinde Su itiraz edemedi.

Su ablasının korumalarla gezmekten nefret ettiğini çok iyi bildiği için adamı nasıl payladığını düşünerek gülümsedi. Parka geldiğinde Efe'nin yanındaki adamı görmesiyle donup kaldı. Efe'nin yanına çömelmiş Kerem arada bir Gülden Hanım' a kafasını kaldırıp gülerek bir şeyler diyordu. Bu görüntüyle Su'nun nefesi kesilirken onun ani duruşuyla şaşkın bakışlarını takip eden koruma Koray'ın geçen hafta dağıttığı fotoğraftaki adamı tanımıştı. Bu adamın kesinlikle evin herhangi bir ferdine yaklaşması yasaktı.

"Lanet olsun!" diye bağıran korumanın sesiyle kendine gelen Su adam öne doğru fırladığında kolundan tutarak durdurdu. Aynı şeyi o da yapmak istiyor koşarak oğlunu onun yanından almak istiyordu ama bu davranışı Efe'yi korkuturdu.

"Durun Efe'nin korkmasını istemiyorum." dediğinde adam "Koray Bey beni öldürecek." derken Su yürümeye başlayarak "Yanımda durun bir şey olursa müdahale edersiniz." dedi.

Su hızlı ve kararlı adımlarla onlara ilerlemeye başladı. Gülden Hanım onu görünce gülümseyerek "Ah Efe bak annen geliyor." dediğinde Efe ona dönüp yanına koşmaya başlamıştı. Bacaklarına dolanan Efe'ye gülümsemeye çalışırken Gülden Hanım ile Kerem yanlarına geldiğinde Su, Gülden Hanım'a bakarak "Geç kaldınız abla." dedi.

Hiçbir şeyden haberi olmayan Gülden Hanım, Kerem'i göstererek "Kerim Bey ile sohbete daldık." dedi. Efe annesinin bacağından geri çekilip elindeki oyuncağı göstererek "Anne bak Keyim bana veydi, oğluna almış ama benim olabiliymiş." dedi.

Su'nun yanındaki koruma "Efendim Koray Bey eve gelmiş." dediğinde Su kafasını onaylarcasına salladı. Efe'ye "Çok güzelmiş oğlum, baban gelmiş eve gitsek iyi olacak." dedikten sonra Gülden Hanım'a bakarak "Abla Efe ile siz eve gider misiniz? Ben de geliyorum." dedi.

Gülden Hanım geldiğinden beri onun yüzündeki ifadeden bir şeyler olduğunu anlamıştı ama çözemiyordu. Su'nun titreyen sesinden iyice endişe duyarken yanındaki Kerim Bey'e döndüğünde kaşları çatıldı. Aklına daha yeni gelen şeyle gözleri irileşirken tekrar Su'ya dönerek "Su!" demişti ki Su "Sorun değil abla siz eve gider misiniz?" dedi. Kerem "Kusura bakmayın." diyerek yaptığını telafi etmeye çalıştı.

Gülden Hanım, Efe'yi kucağına aldı. "Hadi eve gidelim Efe." dediğinde Efe "Keyim teşekküy edeyim çok güzel." diyerek elindeki robotu gösterirken "Anne sen gelmiyoy musun?" dedi.

"Az sonra geliyorum oğlum. Kerim Bey ile konuşmam gerekiyor." diyen Su'yu kafasıyla onaylayan Efe, Gülden Hanım'ın kucağında uzaklaşmaya başladığında koruma onlarla gidip gitmemekte kararsız kalınca Su "Eve kadar eşlik edin." dedi. Efe'nin sorunsuz bir şekilde eve ulaştığından emin olmak istiyordu.

Adam itiraz etmeden yanlarından ayrıldığında Su, öfkeyle Kerem'e döndü. Kerem ağzını açmıştı ki Su parmağını kaldırarak "Sakın konuşmaya cüret etme." dedi.

Kerem "Su!" demişti ki "Sus Kerem." diye bağıran Su "Ağzından çıkacak tek bir kelimeyi bile duymak istemiyorum, anladın mı? Oğlumdan

da, evimin etrafından uzak dur." diyerek arkasını dönüp ilerleyecekken Kerem "İlk ve son defa oğlumu görmek istedim." dediğinde durdu.

O durunca Kerem devam etti. "Onu senden almak gibi bir derdim yok." dediğinde Su adama dönerek "Neden buradasın o zaman?" dedi.

"Dedim ya bir kere de olsa oğlumu görmek istedim."

"Sakın bir daha Efe'ye oğlum deme. Efe asla senin oğlun değil olmayacak. Onun babası Koray." diyen Su'ya Kerem sinirlensede sinirlenmeye hakkı olmadığını biliyordu. Buraya dediği gibi ilk ve son defa Efe'yi görmeye gelmişti. Ama onu gördükten sonra içinde olduğuna bile inanmadığı duygular kendini göstermişti. Ondan asla bir baba olmazdı biliyordu ama Efe ile konuşup onun gözlerine bakarken içindeki sevgi çok farklıydı. Oraya onu kısaca görüp dönmek için gitmişti ama Efe konuştukça onunla konuşası gelmiş, daha fazla vakit geçirmek istemişti. Biraz daha biraz daha derken Su geldiğinde daldığı düşten sert bir şekilde uyanmıştı.

"Biliyorum Su." diyerek gerçeği kabullendiğinde genç kadın ona dikkatle bakarak "Beni bir fahişe gibi yüzüme parayı fırlatıp kapıya koyduğun gün o hakkını kaybettin sen!" dedi.

Kerem onun söyledikleriyle o günleri hatırlarken Su'nun gözlerine bakamayarak kafasını yere eğdi. "Yaptığımın ne özrü ne de affı var biliyorum. Ama pişmanım Su. Sana öyle davrandığım için pişmanım."

"Senin pişmanlığının hiçbir önemi yok Kerem. Ben o gün ne kadar aşağılık bir adam olduğuna yeterince şahit oldum. Sana hissettiğim duyguların gerçek olduğunu sanacak kadar saftım ama artık karşında o küçük kız çocuğu yok. Seni bir daha uyarmam oğlumdan uzak dur!"

Su tekrar arkasını dönmüş gidecekken Kerem atılarak onun kolunu tuttu. "Su o sıra hayatım berbattı bilmediğin şeyler var." demişti ki Koray'ın sesi tüm oyun parkını inletti.

"Çek lan o elini!" diye kükremesiyle Su yerinde sıçrarken parkın girişinden onlara doğru koşan Koray'ı görmüştü. Kerem anında elini çekip gerilerken Su, Koray'ın önüne çıkmasa adam ikinci defa hastanelik olacaktı.

Su'ya çarpmamak için durmak zorunda kalan Koray, burnundan soluyarak önündeki kadına bakarken "Çekil!" diye tısladı.

Su onu sakinleştirmek için elini Koray'ın göğsüne yerleştirirken "Koray sakin ol lütfen, etrafta bir sürü çocuk ve aile var." dedi. Koray kafasını çevirip onları ilgiyle izleyen insanlara baktıktan sonra Su'yu kolundan tutup arkasına doğru çekti.

Su onun ani çekişiyle biraz sendelesede Koray, Kerem'e doğru bir adım attığında Su onun yumruk olan eline yapıştı.

Koray "Sen ne hakla karıma dokunursun lan!" diyerek öfkeyle konuştuğunda Kerem biraz daha geri çekilerek "Bak buraya olay çıkartmaya gelmedim, sadece Efe'yi görmek istedim." deyince Koray daha çok sinirlenmişti.

"Hangi hakla?" diye tısladığında Kerem'in ağzından çıkacak tek söze bakıyordu işini bitirmek için.

Kerem onun bakışlarından öfkesini anladı. "Hiçbir hakka sahip olmadığımın farkındayım. Sizinle de konuşmak istiyordum, bir yandan iyi oldu. Su'yu da beni dinlemesi için durdurmuştum, Ahu'nun yaptıkları için ve sizi rahatsız ettiğimiz için özür dilerim. Bir daha karşınıza çıkmayacağız emin olabilirsiniz."

Koray kaşlarını çatarak "Karın Efe'yi almak istediğinizi söyledi." dediğinde Kerem "Ahu hasta. Efe'yi alarak aramızdaki sorunların çözüleceğini sanıyor ama benim öyle bir niyetim yok. Onun sizinle mutlu olmasını istiyorum. Burayada bir nevi ona veda etmeye geldim, emin olun bir daha karşınıza çıkmayacağım." dedi.

Koray "O zaman git karını tedavi ettir." dediğinde Kerem kafasını sallayarak "Öyle yapacağım zaten, hastaneye yattı." deyince Koray daha fazla konuşmaya gerek duymayarak "İyi." dedikten sonra arkasını dönüp Su'nun elini tutarak uzaklaşmaya başladı.

Kerem onların arkasından biraz kıskançlık birazda gıptayla bakarken Koray, Su'yu çekiştirerek ilerliyordu.

Su elini sert bir şekilde kavrayan elden başının belada olduğunu anlamıştı. Koray ona oldukça öfkeliydi her halinden belliydi. "Aşkım." demişti ki Koray "Sus!" dedi. Su onun haksız yere kendine kızdığını düşünsede sesini çıkarmadı. Koray şu an onu sakince dinleyecek kıvamda değildi.

Daha bahçeden içeri girer girmez Su'ya "Eve git!" diyen Koray garaja doğru ilerleyerek onu orada bekleyen adamlarının yanına gitti. Su onun arkasından bakıp kalırken Koray ona bakmadan "Eve git Su!" diye bağırdığında Su eve doğru ilerlemeye başlamıştı.

Aralık olan kapıdan girmeden önce Koray'ın bağrışlarını duyduğunda korumaların hepsi için üzüldü. Onlar yüzünden adamlar azar işitiyorlardı. Koray "Adam oğlumla karımın burnunun dibine girerken siz neredeydiniz lan?" diye kükredikten sonra "Bana bahane sunmayın." diye haykırdı. Ko-

ray öfkeyle bağırmaya devam ederken Su içeri girmiş, karşısına Gülden Hanım çıkmıştı.

Gülden Hanım nemli gözlerle Su'ya bakarken "Su bilmiyordum kızım, çok özür dilerim." dediğinde Su "Abla saçmalama senin bir suçun yok." dedi. Dışarıdan Koray'ın sesi tekrar geldiğinde Gülden Hanım kapıya bakarak "Benim yüzümden adamlara bağırıyor, gidip onu durdurayım." dedi.

Su onun kolunu tutarken "Abla şimdi gitme, gözü kimseyi görecek gibi değil." dediğinde Gülden Hanım kafasını onaylarcasına sallarken "Biliyorum, adamları ben istemediğimi söylediğimde çılgına döndü." dedi.

Su kaşlarını çatarken "Sana kızdı mı?" dediğinde Gülden Hanım "Haklıydı kızım, şu durumda aptallık ettim." dedi.

Su sinirle "Koray!" diyerek dişlerini sıktığında kapı açılıp Koray içeri girince öfkeyle ona döndü.

Koray kafasıyla salonu işaret edip "İçeri!" dediğinde Su "Kendine gel artık Koray!" diye bağırdı.

Koray "Yürü Su!" diye tısladı. Hâlâ öfkeden kudurmanın eşiğindeydi. O adamın yanlarına elli metre yaklaşmamasını tembihlerken adam burnunun dibine girmiş hem karısına hem de oğluna ulaşmıştı.

Gülden Hanım, Su'nun kolunu tutarak salona çektiğinde Koray'da sert adımlarla onları takip etti. Kadınlar koltuklara çöktüklerinde Gülden Hanım'ın üzgün gözleri onu biraz sakinleştirdi. Ama Su'nun hâlâ üzgünden çok haklıymış gibi öfkeli oluşu Koray'ı çileden çıkartıyordu.

Ellerini göğsünde birleştirmiş surat asan Su'ya bakarken "Neden suratın asık Su? Kerem Bey ile olan sohbetinize mi engel oldum yoksa?" dediğinde Su ona öfkeyle baktı.

"Koray, daha ne kadar saçmalayacaksın diye merak ediyordum. Ama şu an itibariyle daha ileri gidemezsin sanırım."

"Saçmalıyorum öyle mi? Saçmalıyorum... Ben sizi o lanet heriften korumaya çalışırken sizin gidip onun burnunun dibine girmeniz çok normalken, şu an saçmalayan ben oluyorum."

Gülden Hanım araya girerek "Koray, Su'nun bir suçu yok oğlum, ben adamlara engel oldum." dediğinde Su "Lütfen abla açıklama yapmaya uğraşma. Koray Bey şu an seni anlamayacak kadar saçmalamakla meşgul." dedikten sonra ayağa kalkıp merdivenlere yürüdüğünde Koray "Su!" diye bağırdı.

Su onu duymayarak merdivenlere ilerlemeye devam ederken Koray öfkeyle onun peşinden gitti. Kolunu tutarak kendine çevirdiğinde Ayşe Hanım'ın oyalamaya çalıştığı Efe dedesinin odasından dışarı fırlamıştı.

Tam Koray'ın sertçe Su'yu çektiği sırada odadan çıkan Efe, olayı görünce Koray'a "Anneme dokunma!" diye bağırdı. Koşarak yanlarına gelerek bacaklarına vurduğunda Su şok oldu.

Su, Efe'ye baktığında onun ağlayarak minik yumruklarını Koray'ın bacaklarına geçirdiğini görünce onun gibi şaşıran adam eğilip "Oğlum!" dedi.

Efe iç çekerek geri çekilip "Beni ve nenemi üzdün ama anneme dokunma." dediğinde Koray ona uzanmak isteyince Efe geri kaçtı.

Koray onun ürkerek geri kaçmasıyla yıkıldı. Efe'yi eğilip kucağına alan Su "Oğlum biz babanla biraz atıştık sadece ama ona kızma." desede Efe omuz silkerek "O çok siniyli, oyuncağımı kıydı." dediğinde Koray onlar eve geldiğinde yaptıklarını hatırladı.

Kerem'in varlığını dile getiren adamının lafıyla gözü dönmüş, Efe'nin ona verdiği oyuncağı sevinerek gözüne sokmasıyla kendini kaybetmişti. Öfkeyle yaptıkları şimdi kafasına dank ederken Koray yaptıklarının sonuçlarını daha fazla görmeye dayanamayarak kapıya doğru ilerlemeye başladı.

Su ona ne kadar sinirli olsada Koray'ın gözündeki pişmanlıkları gördüğünde onun için üzülerek eline uzanıp tutmaya çalıştı. Ama genç adam kendini çekerek hızla evden çıktı.

Su hâlâ koltukta üzgünce oturan Gülden Hanım ile gözgöze geldiğinde, ablası ayağa kalkıp yanına gelerek Efe'yi kucağından aldı. "Sen Koray'ın yanına git." dediğinde Su kafasını salladıktan sonra Efe'yi öptü. "Ağlama prensim ben hemen geliyorum, tamam mı?"

Koşar adım çıkışa ilerlerken kapıdan çıktığında hemen Koray'ı görmüştü. Köpeklerin kulübesinin yanındaki ağacın altına çökmüş adamı görmemek mümkün değildi. Su ona yaklaştıkça Koray'ın sarsılan omuzlarını gördüğünde o da ağlama hissiyle dolup taşarken yanına gidip, yavaşça önüne çömeldi.

İki eliyle yüzünü kapatan Koray iç çekerek ağlarken Su eğilerek onun saçlarını öpücük kondurup, "Aşkım." dedi. Koray onu duysada yaşadığı duygu geçişleri artık ağır gelmişti. Hiçbiri gözünde yoktu. Canını yakan tek şey Efe'nin öfkeyle *'Anneme dokunma!'* diye haykırışıydı. Sanki Koray, Su'ya bir şey yapacakmış gibi ona saldırmıştı. Öfkeye kapılarak yap-

tıkları göz önüne alınırsa çocuk haklıydı. Gülden Hanım parkta olanları söylediğinde ona da ağzına geleni saymış, Efe'nin elindeki oyuncağı alarak duvara fırlatmıştı. Bunların hepsini nasıl yaptığına kendi inanamazken Efe'nin verdiği tepki doğaldı ama yinede kendini ihanete uğramış gibi hissediyordu. Baba dememişti Efe, *'Anneme dokunma!'* diye haykırmıştı. Koray onun ağzından çıkan her baba sözcüğüyle sevinçten göklere çıkarken o iki kelime onu yıkmıştı. Bir yabancıya bağırır gibi Efe'nin söyledikleri bütün duygularının taşmasına sebep olmuştu.

Su, Koray'ın neden bu kadar dağıldığını çok iyi biliyordu. Onun böyle görmek içini acıtmıştı. Her ne kadar Koray neşesiyle etrafa her şeye ılımlı bakan biri gibi kendini göstersede Su onu çok iyi tanımıştı. Etrafa sunduğu neşesinin altında aslında tüm hüznünü kalbine gömen bir adam vardı. Koray sözünü dinlemedikleri için sinirlenmiş, Kerem'in onlara yaklaştığına şahit olması kendini kaybetmesine sebep olmuştu. Şimdi ise bir anlık öfkeyle yaptıklarının sonucunu görmesiyle yıkılmıştı. Evet, Su'da ona kırılmıştı ama Koray'ı bir noktada çok iyi anlayabiliyordu.

Koray'ın saçlarını okşayıp tekrar öperken "Aşkım o sadece bir çocuk." dedi. Koray kafasını kaldırıp yüzünü onun göğüslerine gizleyerek iç çekti. Su ona sıkıca sarılırken Koray yüzünü yan çevirdiğinde genç adamın yanağını okşayarak "Seni affedecektir." dedi.

Koray geri çekilip arkasındaki ağaca yaslanırken kafasını iki yana salladı. "Gözünde beni Allah bilir nasıl canlandırıyor şu an, kendimi ona canavar gibi gösterdim." dediğinde Su onun bacaklarını iki yana açıp dizlerinin üstünde Koray'a daha çok yaklaşmaya çalışsada bu sefer şiş karnı aralarına girmişti.

Koray onun karnına iki elini yerleştirerek "Sanırımı iyi bir baba olamayacağım." dediğinde Su, "Koray saçmalamaya devam ediyorsun." dedi. Genç adama böyle daha fazla yaklaşamayacağını anladığında arkasını dönüp sırtını onun göğsüne dayarken kollarını da tutup karnına birleştirdi. Kafasını kaldırıp genç adamın gözlerine bakarak "Sen harika bir babasın." dedi.

Koray hiçbir şey demeden gözlerini kaçırıp karşısına baktı. "Sanırım sizi kaybetmekten korktum." dedikten sonra "Efe'nin o oyuncakla oynarkenki sevinci, sanki beni sevmekten vazgeçecekmiş gibi hissettirdi. Sonra seni onun yanında görmek, bir anda ikinizde avuçlarımdan kayıp gidiyormuşsunuz gibiydi." dedi.

Su kolunu arkaya atıp onu ensesinden tutarken Koray'ın kafasını kendine çevirip eğdi. "Bana bak adam, sana deli gibi âşık olduğumu göremeyecek kadar kör müsün sen?" dediğinde Koray'ın dudakları yukarı kıvrılınca "Beni senden ancak ölüm ayırır sevgilim." diye ekledi.

Onun sözleri Koray'ın tekrar ağlamaya başlamasına sebep olurken ihtiyaçla Su'nun dudaklarına yapıştı. Aynı karşılığı bulduğunda karısının haklı olduğunu anladı. Yaptığı büyük bir saçmalıktı. Bir süre orada öylece oturduktan sonra Su "Artık Efe'nin yanına gidelim mi?" dediğinde Koray "Hangi yüzle yüzüne bakacağım?" dedi.

Su dizinin üstünde doğrulup ondan uzaklaştıktan sonra arkasına döndü. "Koray, Efe sadece bir çocuk. Sen nasıl bir anlık öfkeyle o şekilde davrandıysan, o da öyle yaptı. Eminim o da şimdi pişmandır."

"Yinede bu benim yaptığım şeyi haklı çıkarmıyor Su." dediğinde Su oflayarak onun dizlerinden destek alıp ayağa kalkarak elini uzattı. "Ya şimdi benimle içeri gel ya da bu eli tutmadığına seni pişman edeyim."

Koray onun bu ufak tehdidine güldü. Elini tutup ayağa kalktığında birlikte içeri ilerlediler. Su kapıdaki adamları görerek "Onlara da haksız yere yüklendin." dediğinde Koray "Her şeye karış ama işime karışma Su." dedi.

Su sesini çıkarmazken içeri girerek Efe'nin odasına ilerlediler. Koray kapıya geldiklerinde içeri girip girmemekte emin olamazken Su onun elini bırakmayarak içeri çekti.

Efe yatakta sırt üstü uzanmış karnının üstünde birleştirdiği elleriyle oynarken Gülden Hanım'ın okuduğu masalı diliyordu. Kapının açılmasıyla annesiyle babasının girdiğini görünce hemen doğrulup ayağa kalktı. Yatak ucuna doğru koşup "Baba!" diye bağırdığında Koray o yatağın sonuna gelmeden Efe'yi kucaklamıştı.

Odaya geldiklerinde Gülden Hanım, Efe'ye o adamın tehlikeli olduğunu oğluna zarar vereceğinden korktuğu için Koray'ın böyle davrandığını açıklaması çoçuğu yatıştırırken babasına bağırdığı için pişman olmuştu.

Koray'ın boynuna minik kollarını dolarken "Özüy dileyim." dediğinde Koray ona sıkıca sarılarak "Ben de özür dilerim oğlum." dedi.

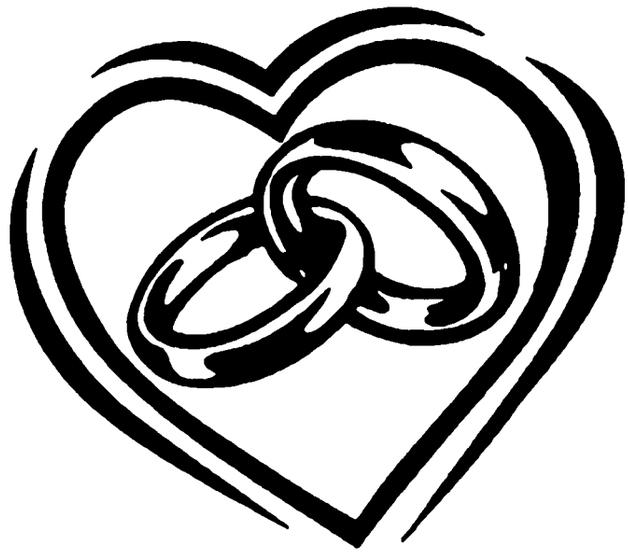
Su onları gülümseyerek izlerken Gülden Hanım gülümseyip odadan çıkmıştı. Koray oğlunun yatağına oturup Efe'yi kucağına oturturken, Su da yanlarına oturdu. Koray "Sinirlenip sizi üzdüğüm için üzgünüm oğlum." dedi.

Efe kafasını kucağına eğerek "Sanıyım bende siniyle sana bağıymamalıydım." dediğinde Su oflayarak başını eğip karnına baktı. "Kızım bu iki sinir küpünden çekeceğimiz var desene." dediğinde Efe ve Koray ona şaşkınca bakarak gülmeye başladılar.

Bir süre sonra Su'da onlara katılırken odanın içi onların kahkahalarıyla yankılandı. Güne kötü başlasalarda aralarındaki sevgi kötülüğü çabuk yenmişti.

Onların şen kahkahaları sadece odayı değil alt kattaki Hakan Bey'in odasını da inletiyordu. Onların sesiyle gülümseyen Ayşe Hanım, Hakan Bey'e "Sanırım sorunlarını çözdüler." dediğinde adamda gülümsemişti.

Ayşe Hanım, Hakan Bey'in yastığını düzeltirken "Gördüğüm kadarıyla çok güzel bir aileniz var şanslısınız." dediğinde adam derin bir nefes aldı. Yukarıdaki gülüşleri mutlulukla dinlerken tek şansım kızımdı diye düşündü.

BÖLÜM 41

Hafta sonu olduğu için evde olan Su mutfakta Efe için yemek hazırlıyordu. Kapı çaldığında elindekileri bırakarak kapıyı açmaya gitti. Efe, Gülden Hanım ve babası hep birlikte bahçedeydiler. Su kimin geldiğini merak ederek ilerleyip kapıyı açtığında karşısında gördüğü manzarayla şok oldu.

Bir şey demek için ağzını açtı, kapattı, açtı ama tek kelime çıkmadı. Karşısında ona utangaç bir gülümsemeyle bakan Koray "Eee!" dediğinde Su'nun ağzından çıkan cümle "Kocama ne yaptın?" oldu.

Koray çekimser bir şekilde "Olmamış mı?" diyerek yeni kestirdiği saçlarının arasından elini geçirdi. Su'da aynı şeyi yapmak için parmak ucunda yükselerek elini havaya kaldırdı ama karnından tam yükselemediğinde Koray'ın omzuna basıp, eğilmesini sağladı.

Kısacık saçların arasından parmaklarını gezdirirken "Koray, niye yaptın bunu?" dedi ağlamaklı bir sesle.

Koray "Aşkım kız babası oluyorum, artık kendime bir çeki düzen vermem gerekiyordu." dediğinde Su geri çekilip ona hayretle bakarken "Ne alakası var, saçların güzeldi." dedi.

"Hayır değildi. O bekâr Koray imajıydı ve değişmesi gerekiyordu. Bu da kız babası Koray imajı. Nasıl olmuş ama?" diyerek kendi etrafında döndüğünde Su saçının arka tarafının daha da kısa olduğunu görünce sinirle bir ayağını yere vurup "Olmamış, elime bile gelmiyorlar." dedi.

Koray kaşlarını çatarken Su tekrar ona yaklaşıp Koray'ı eğdi. Genç adamın uzun saçlarına yaptığı gibi ensesinden elini yukarı doğru çıkartıp, saçlarını tutmaya çalıştı ama tek elde ettiği eline batan saçlardı.

Sinir olarak burnundan soludu. Koray'ın kulağına "Söylesene aşkım ben sevişirken senin saçını nasıl kavrayacağım?" dediğinde Koray ondan

böyle bir şey beklemediği için kasılmış, uzun zamandır birlikte olmadıklarını hatırlayarak sevişme lafıyla daha da arzuya kapılmıştı. Ve Su'nun dedikleri hafızasında canlanırken saçlarını kestirdiğine bin pişman olmuştu.

"Bebeğim." diye inlerken Su geri çekilerek "Saçların uzayana kadar görüşmeyelim." deyip mutfağa ilerlemeye başladı. Koray tıpış tıpış arkasından gidip "Ama aşkım ya ben onu hiç düşünemedim, böyle de tutarsın." diye yakınıyordu.

Su "Neyle tutacağım Koray acaba cımbızla mı?" dediğinde Koray hayaliyle bile irkilerek "Yok şimdi karıştırma cımbızı filan." dedi.

Su tezgâhta bıraktığı sandviçleri hazırlamaya devam ederken arkasından ona yaklaşan Koray, beline sarılıp ellerini karısının büyüyen karnına yerleştirerek boynunu öpmeye başladı.

Su onu omzuyla uzaklaştırmaya çalışsada Koray arsızlık yaparak onu öpmeye devam ediyordu. Kulak memesini dişleyip "Ben sana tutacak başka şeyler bulurum merak etme." diyerek Su'ya sürtündüğünde karısı dirseğiyle karnına vurdu. "Edepsizleşme biri gelecek şimdi."

"Ama seni çok özledim." diyen Koray, Su'yu rahat bırakmazken "Baba!" diyen şaşkınlık dolu sesle ikisi de irkilmiş genç adam hemen geri kaçmıştı.

Efe'ye dönüp gülümseyerek "Oğlum." dediğinde Efe'de annesi gibi "Saçlayına ne yaptın?" diye tepki verince "E ama birisi de beğensin yahu!" diye isyan etti Koray.

Efe'nin arkasından gelen Gülden Hanım "Çok güzel olmuş oğlum." dediğinde Koray gülümseyerek "Sağ ol abla." dedi. Su "Senin gönlünü yapmak için söylüyor inanma." dediğinde Gülden Hanım itiraz ederek "Gerçekten beğendim." dedi.

Koray yakasını düzelterek "Ben yakıştığını biliyorum zaten merak etme abla. Gelene kadar kaç kız laf attı, gençleştik biraz tabii." diyerek eliyle önü biraz uzun olan saçlarını havlandırdı. Su elindeki bıçakla ona dönüp "Kaç kız laf attı aşkım?" diyerek tek kaşını kaldırdı.

"Yani üç beş işte..." diyen Koray üstüne gelen tehditten bihaber konuşmaya devam ederken, Su'nun elindeki bıçağı görünce bir ona bir bıçağa baktı. Su ona tehditkârca yaklaşıp "Ne yani sende o kızlara mı baktın? Bir de sayı mı tuttun?" dedi.

Koray geri geri kaçarken "Yok aşkım ben ne bakması öylesine şey ettiydim..." dediğinde Su geri dönüp elindeki bıçağı sertçe tezgâha bırak-

tıktan sonra hazırladığı sandviçleri Efe ile Gülden Hanım'a verirken onlara göz kırparak oyununa başlamıştı.

"Ben burada kocam nerede kaldı diye merak edeyim. Sen bir an önce yanıma gelsin diye dakikaları sayayım o gitsin elin kızlarıyla eğlensin." diyerek Koray'a öfkeli gözlerle bakarken "Artık hamileyim diye beni beğenmiyor musun?" dedi.

Koray onun ani değişen tavrıyla neye uğradığını şaşırdı. "Ne alakası var Su? Ben öyle mi dedim şimdi ya..." dediğinde Su eliyle gözlerini kurular gibi yaptı. "Demediysende ima ettin, kaç kız laf atmışmış. Tabii karın böyle fıçı gibi olunca sen o kızlara git bak onların sayısını tut, ben güzel değilim artık..." diyerek hızla mutfaktan çıkıp merdivenlere ilerledi.

Koray onun arkasından şaşkınca bakıp kaldığında Efe "Baba bence aykasından gitmelisin." deyince Koray "Aşkım, bebeğim o nereden çıktı şimdi ya." diyerek Su'nun peşinden koşmaya başlamıştı.

Onlar gözden kaybolduğunda Efe ile Gülden Hanım tuttukları kahkahalarını serbest bıraktılar.

Koray, Su'nun arkasından odaya girdiğinde "Aşkım vallahi ben öyle demedim ya." diyerek onu kolundan yakaladığında Koray'a dönen Su gülüyordu.

Koray oyuna geldiğini anlayarak "Sen?" dediğinde Su gülümseyerek "Bir daha asılsız yalanlar atma kocacığım, sonra böyle koşarsın peşimden." dedi.

Gözlerini kısan Koray onun gibi gülümserken "Asılsız olduğunu nereden biliyorsun?" dediğinde Su sinirle surat asarak "Bence sen beni hiç özlememişsin." dedi.

Koray hemen blöfü görüp geri adım attı. "Aşkım tabii ki de yalandı, ne kızı ya ben kimimki kızlar bana bakacak. Yaşlandım artık ne yapsınlar beni?" diyerek karısının dudaklarına uzanmıştı.

Su gülümseyerek "Aferin." derken onun ensesinden saçlarına uzandığında eli boş kalınca geri çekilerek "Of Koray!" dedi sinirle.

Koray onun geri çekilmesine izin vermeden dudaklarını tekrar birleştirdi. Su'nun elini kavrayarak erkekliğine götürüp nefes nefese "Bunu tut bebeğim, onun daha çok ihtiyacı var." dediğinde Su'nun yanaklarının kızarmasını zevkle izledi. Su hâlâ Koray'ın yataktaki edepsizliklerine alışamamıştı.

***

Birkaç gün sonra ikisinede aynı anda gelen mesajla uyandıklarında şaşkınlardı. Tamer Bey'den gelen mesaj bir adresti ve onları orada beklediğini söylüyordu. Ne olduğunu merak ederek telaşla hazırlanmaya başladılar. Aşağıya inince Efe ile Gülden Hanım'ı onları beklerken buldular.

Su "Abla neler oluyor?" dediğinde Efe "Süypyiz." deyince Gülden Hanım'da gülümseyerek "Gidince görürsünüz." dedi.

Hep beraber yola çıktıklarında Koray ile Su arada bir bakışsa da akıllarına hiçbir şey gelmiyordu. Tamer Bey'in verdiği adrese geldiklerinde yaşlı kurt ve korumaların arabalarından başka araç yoktu. Tamer Bey güler yüzle onları karşılayıp "Hoş geldiniz çocuklar." dediğinde Koray "Hoş bulduk Tamer Bey neler oluyor?" sorusuna "Diğerleri de gelsinler." dedikten sonra onları içeri doğru yönlendirdi.

Su ile Koray, Efe'nin elinden tutarak önlerinde kol kola girmiş Tamer Bey ile Gülden Hanım'ı takip ettiler. Geldikleri yeri gördüklerinde ağızları şaşkınlıkla açık kalmıştı. Birbirinin benzeri beş evin ortasında kocaman bir bahçe ve aşağıya doğru inen merdivenlerin sonunda da büyük bir havuz vardı. Su ve Koray tekrar birbirlerine baktıklarında neler olduğunu artık tahmin edebiliyorlardı.

Herkes gelince Tamer Bey hepsinin kalbine dokunan bir konuşmayla evleri onlar için hazırlattığını söylediğinde Koray ile Su onu tanıdıkları için ne kadar şanslı olduklarını düşündüler. Düşünmek istemese de Su'nun aklına *'Öz babam beni sokağa atarken kan bağımın olmadığı Tamer Bey bana bir ev veriyor.'* diye gelmişti. Derin bir iç çekerek bu düşünceleri aklından atarken kendi evlerini görmek için Şahin ailesi yazan kapıya gittiler. İçeri girdiklerinde kendi evlerinin birebir aynısıyla karşılaşınca Koray gülümseyerek "Alışmak zor olmayacak ha!" dediğinde Su "Hem de hiç." dedi.

Efe "Yaşasın aytık Beyfin ve Topyakla hep biylikte olacağım." dediğinde Koray onun saçlarını okşarken "Evet oğlum kardeş gibi büyüyeceksiniz." dedi.

Arkalarından Tamer Bey "Beğendiniz mi çocuklar?" dediğinde ona dönerlerken "Çok güzel, çok teşekkür ederiz." dedi Su.

"Teşekküre gerek yok sizde benim çocuklarımsınız." diyen Tamer Bey evde gözlerini gezdirip "Yalnız artık bu ev size küçük gelecek gibi..." dedi.

Yanındaki Gülden Hanım onu uyarırcasına "Tamer!" dediğinde Tamer Bey "Bir dakika hayatım." dedikten sonra Koray ile Su'ya dönerek

"İsterlerse Hakan Bey'in bakımıyla ilgilenen Ayşe Hanım ve Bekir Bey personelin kaldığı evde kalabilirler." dedi.

Koray "Ayşe Hanım zaten geceleri kalmıyor, sizin için sorun olmayacaksa Bekir Bey kalabilir." dediğinde Tamer Bey "Boş odamız çok." dedikten sonra asıl konuya girerek "Ve Gülden'in de benim evimde kalmasını istiyorum." dedi.

Su ile Koray bu beklenen isteğe gülmemek için dudaklarını ısırdı. Efe "Hayıy, yey yoksa nenem benimle kalsın." diyerek kafasını kaldırıp annesine baktı. "Nenem gideyse bana kim masal okuyacak?"

Gülden Hanım "Tamam Efem sen merak etme." derken Tamer Bey "Efe nenen hemen karşı evde olacak oğlum. İstediğin an yanında olabilir, biz seninle konuşmuştuk ya." dedi sesini hafif sertleştirerek. Efe, Tamer Bey'e bakarken "Ama dede nenemi alacanı söylemedin." dediğinde Koray onun yanına eğilerek "Oğlum ben sana her akşam masal okurum, istediğin zaman nenende okur. Zaten nenenle aynı odada kalmıyordunuz ki değişen bir şey olmayacak." dedi.

Efe dudağının bükerek "Tamam o zaman." dediğinde Tamer Bey rahat bir nefes aldı. "Güzel" diyerek gülümseyip "Taşıma şirketi evlerinizi bugün taşımaya başlıyor bilginiz olsun" dedi.

Su "Bu kadar çabuk mu?" diyerek hayretle sorduğunda Tamer Bey omuz silkerek "Neyi bekleyelim ki." dediğinde haklıydı. Beklenecek bir şey yoktu.

***

Günleri yeni evlerini yerleştirme ve işle ilgilenmekle geçerken Tamer Bey'in ailesine yaptırdığı evler basında büyük bir ilgi odağı olmuş, kıskanç gözlerinde ilgisini çekmişti.

Annesi ile küçük oturma odalarında oturan Sude televizyonda magazini izlerken Tamer Bey'in yaptırdığı ev ile ailesinin fotoğrafları ekranda dönmeye başladı. Su'nun fotosunu görünce "Al işte şu pislikteki şansın binde biri bende olsa ne olurdu? Onun yaşadığı zenginliğe bak bir de bize." diyerek homurdandı.

Ayla Hanım televizyona bakarken "Bırak şunları, bizi o yatalaktan kurtardılar ya boş ver ne yaparlarsa yapsınlar." dediğinde Sude "Ne demek o anne ya? O yatalak bile bu zenginliğin keyfini sürüyor bizimse burada açlıktan nefesimiz kokuyor." dedi.

Annesi "Boş ver dedim Sude ne halleri varsa görsünler" desede Sude

kıskançlıkla onlar hakkında çıkan her şeyi izlemeye devam etti. Kıskançlık hırslarını körüklerken onların hayatlarına dahil olmanın bir yolunu arıyordu.

***

Tekstilin durum değerlendirmesini yaparlarken hepsi yeni gelişmelerden memnundu. Üretim müdürü Murat Bey "Gelen siparişleri karşılayabilmek için işçilerin ek mesai yapması gerekebilir." dediğinde Eva "Ama işçiler istemeyebilir." dedi.

Su'da ona katılarak "Kimseyi fazla çalışması için zorlayamayız." dediğinde Murat Bey "Zaten ben zorlayalım demedim, çalıştıklarının karşılığını alacaklar elbette." dedi.

Mete "Ne kadar bir süreden bahsediyoruz?" dediğinde "Günlük üç-dört saat yeterli." diyen Murat Bey'e itiraz yine Su'dan geldi.

"Çalışan kadınarın çoğu evli ve çocuk sahibi Murat Bey, onları ailelerinden kopardığınız zamanı para vererek telafi edemezsiniz."

"Peki, o zaman ne yapmamızı öneriyorsunuz Su Hanım. Şu an hamile olduğunuz için duygularınızdaki hassasiyeti anlayabiliyorum ama siparişlerimizin yetişmemesi söz konusu."

Su, Murat Bey'in lafıyla sinirlenirken "Bu durumun hamileliğimle alakası yok!" dediğinde Mete araya girerek "Ek mesai yapmak isteyip istemediklerini sorarız, isteyenler mesaiye kalır istemeyenler de evine gider." dedi.

Eva "Mantıklı ama geçici bir çözüm, belki de atölyeyi büyütmeliyiz." dediğinde Mete elindeki tablolara bakarak "Şu an için böyle bir masrafı karşılayamayız Eva." dedi.

Bunu üstüne Su'nun morali daha çok bozulmuştu çünkü bu toplantıda onlardan küçük bir istekte bulunmayı düşünüyordu. İşlerin iyi gittiğini düşünerek birazda yardım kuruluşlarına katkıda bulunabileceklerini düşünmüş, kendi payına düşenlerle Kadınları Koruma Derneğine yardım yapmak istemişti. Ama Mete'nin sözleri onun hayallerini yıkmıştı.

Bütçe ve siparişlerle ilgili durumu bir süre daha tartışmaya devam ettiler. Toplantı bittiğinde Su yerinden kalktı. Eva önündeki dosyaları toplarken "Neyin var?" diye sordu.

Su "Yok bir şeyim." diyerek çantasını toplarken Eva "Hadi ama Su toplantının ortasında odağını kaybettin." dedi.

Su etrafına baktığında yalnız olduklarını görünce içinde tutamayarak

düşüncesini Eva'ya açtı. "Aslında bu toplantıda Kadınları Koruma Derneğine küçük bir bağış yapalım diyecektim ama bütçenin bize bile yetmeyeceğini duyunca moralim bozuldu."

Eva "Ah Su bu harika bir fikir." diyerek onu desteklediğinde Su rahatlayarak biraz gülümsedi.

"Ama maalesef kendimize zor yetiyoruz."

Eva onun omzunu destek olurcasına sıvazladı. "Bu ileride yapamayacağımız anlamına gelmiyor. Şu işleri biraz ilerletelim bu fikrini tüm yönetimle paylaşmanı istiyorum." dediğinde Su gülümseyerek "Teşekkür ederim Eva." dedi.

Eva "Rica ederim Su, üstelik benim de planlarım var, sen de bana destek olursun." diyerek göz kırptığında "Senin aklında ne var?" dedi Su.

"Yetimhane ve okul düşünüyorum ama benimkiler daha maliyetli olduğu için epey beklemek zorunda kalacak önce senin fikrini hayata geçirelim."

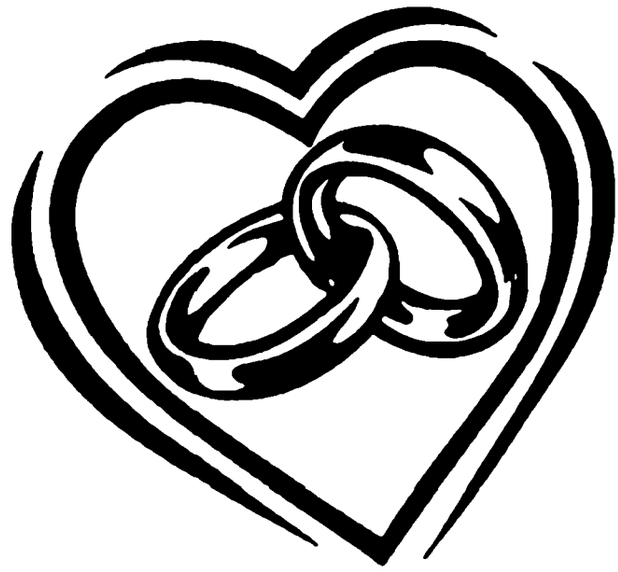
İkisi konuşmaya dalıp giderken kapıdan onları duyan Koray'ı görmemişlerdi. Koray "Hanımlar." diyerek içeri girdiğinde Eva ile Su genç adama dönerek "Hoş geldin." dediler.

Koray, Su'nun yanına gelerek dudaklarına öpücük kondurdu. "Hoş bulduk." dedikten sonra Eva'ya dönerek "Ne haber yenge?" dediğinde Eva gözlerini kısarak "Hâlâ şu yenge kelimesini bırakmadın ya pes Koray." dedi.

"Ne var kızım, yengem değil misin?" diyen Koray ona gıcık gıcık sırıtırken Eva "Ay şimdi seni hiç çekemeyeceğim..." dedikten sonra "... hoşça kal Su, şu gıcık kocanı al götür buradan." diyerek sahte bir sinirle dışarı çıkmıştı.

Su ile Koray onun arkasından güldü. Su kocasının beline sarılıp yüzünü görebilmek için kafasını kaldırırken "Erken gelmişsin." dedi.

Koray eğilip onun alnını öperken "Evet bebeğim işim erken bitti." dediğinde Su "Benimde işim bitti eve gidebiliriz." deyince birlikte şirketten ayrılmışlardı. Su planlarını ertelemek zorunda kalmanın sıkıntısıyla arabada sessizliğe gömülürken Koray onu nasıl mutlu edeceğini çok iyi biliyordu ve şimdiden kafasında düşünceler oluşmaya başlamıştı.

BÖLÜM 42

Su şirketten geldiğinde bugün ayakta fazla durduğu için ayakları şişmiş, yorgunluktan sırtında ağrılar oluşmaya başlamıştı. Ev sakinleri ortalarda görünmezken Su onların Tamer Bey'in evinde olduğunu tahmin etti.

Önce babasını görüp sonra dinlenmek için odasına gitmeye karar verirken odanın kapısına geldiğinde Koray'ın sesini duymuştu. Aralık olan kapıdan net bir şekilde duyulan ses, Su'nun durup dinlemesine neden oldu.

"Biliyorum sana daha önce defalarca söyledim bunu ama harika bir kız yetirtirmişsin." diyen Koray'ın sözleriyle Su'nun kalbi hızlanmış onun sesindeki gururla gözleri yaşarmıştı.

Kapının kenarında durup içeriye kulak kabartırken Koray konuşmaya devam etti.

Hakan Bey'in yatağının yanındaki koltukta oturan Koray, bu odaya haftada bir gelip sohbet etmeyi adet edinmişti. Evde kimsenin olmadığı zamanları seçer, Hakan Bey'in onu anlayan gözlerine bakarak konuşur ve bazen ufak bir gülümseme ya da gözyaşlarıyla cevap alırdı. Koray elinden geldiğince hasta adamı üzmemeye çalışsada Su'ya yaşattıkları için onun pişman olmasını da istiyordu. Çünkü biliyorduki Su ailesi tarafından sokağa atılmayı hiçbir zaman hak etmemişti. Aslında yaşlı ve hasta adamın o konular açıldığında ne kadar üzüldüğünü görüyordu ama yine de kendine engel olamıyordu. Tek istediği Hakan Bey'in gözünde Su'nun kusursuz olmasıydı.

"Senin düğünde olmanı çok istiyordu. Onun bunu arzuladığını bildiğim için sırf senden izin almaya geldim ve onu hak ettiği gibi beyaz gelinliği içerisinde görmeni istedim ama sen istemedin." Hakan Bey ufak bir

inleme sesi çıkartırken Koray "Biliyorum, anlayabiliyorum, çirkef karınla kızının düğünü batırmasından korktun." dediğinde Hakan Bey onaylarcasına gözlerini kapattı. Su ise kapının dışında duyduklarının şokunu yaşıyordu.

Bayram mevzusunu öğrendiğinde Gülden Hanım ile Koray'ın kaçamak cevaplarında bir şeyler sezmişti ama üstünde durmamıştı. İçinden bir ses sürekli Koray'ın her şeyi bildiğini haykırsada Su o sesi hiç dinlememişti. Şimdi her şey karşısındaydı işte. Koray belli ki başından beri her şeyi biliyordu. Sonra Koray'a gerçekleri anlattığı zamanları düşündü. Koray yinede sinirlenmişti ama sonrasında hiçbir soru sormamış hepsini normal karşılamıştı. Bütün belirtiler başından beri Su'nun gözünün önündeydi ama o ısrarla görmek istememişti. Gerçi ne bekliyordu ki. Bir güvenlik uzmanının evleneceği kadını araştırmaması saçmalığın daniska olurdu. Ama Su onun araştırmayacağını düşünecek kadar aptaldı.

"Sizin yaşadıklarınızı düşününce kız babası olmaktan daha çok korkar oldum. Öğrendiğimden beri verdiğiniz tepkiyi düşünüyorum. Doğru bir karar olmasada o anki sinirle yaptığınız şeyi anlayabiliyorum ama yinede yani sanırım ben öyle bir tepki vermezdim. Sonuçta benim kızımın başına böyle bir şey gelse... Umarım gelmez. Ona sinirlenmeden önce buna sebep olan şerefsizi..." diyerek ellerini yumruk yaptı ve devamını getiremedi Koray. Düşüncesi bile sinirlerini zıplatmaya yetiyordu.

Su daha fazla dinlemeye gerek duymayarak gözlerini silip burnunu çekerek merdivenlere yöneldi. Şimdi geldiğinden çok daha yorgun hissediyordu. İçinde ufacık bir yerde Koray'a sinirliydi ama bu çok küçük bir şeydi. Önceden olsa belki duyar duymaz sinirle Koray'a saldırırdı ama şimdi onu bu kadar çok sevdiği için minnet duyuyordu. Yinede bir yanı Koray'ın onu kandırdığını söylüyordu ki bildiği halde bilmiyormuş gibi davranmış olmasını hazmedemiyordu. Ağır adımlarla merdiveni çıkıp odaya ilerledi. İçeri girdiğinde odanın köşesine yerleştirdikleri beşiğin başına giderek bir süre boş beşiğe bakıp Koray'ın en baştan onun, Efe ve bebeği için neler yaptığını düşünürken içindeki kızgınlık buhar olup uçtu. Kendisini onun yerine koyarken Koray'ın onu araştırmasının normal olduğuna karar versede genç adam hakkında neredeyse hiçbir şey bilmediğini fark etti. Ufak tefek bilgiler vardı ama geçmişi hakkında Koray onunla hiç birebir görüşmemişti. Ne garipti. Karnında onun çocuğunu taşıyordu ama Koray hakkında elle tutulur hiçbir bilgiye sahip değildi.

Omuzlarında hissettiği ellerle yerinden sıçradı. Koray ona sarılarak "Bebeğim." dediğinde Su elini göğsüne koyarak "Korkuttun." dedi.

Genç adam "Üzgünüm, geldiğimi duydun sanmıştım." diyerek karısının saçlarına öpücük kondurdu. Su sırtını onun göğsüne yaslayarak derin bir nefes aldı. Koray genç kadının durgunluğunu fark ederken iri elleriyle karnını okşayıp "Ne zaman geldin?" diye sordu.

"Az önce." diyen Su'nun sesi cılız çıktı. Koray onun direk buraya gelip gelmediğini merak ediyordu. Su "Bugün çok yoruldum, ayaklarımda şişti dinlenmeliyim." dediğinde Koray ani bir hareketle onu kucağına aldı.

Su çığlık atıp "Koray ne yapıyorsun?" dediğinde "Seni biraz dinlendirelim." diyerek banyoya doğru ilerlemeye başlamıştı Koray.

Su'yu klozetin üstüne bırakıp küveti doldurmak için muslukları açtı. Belli bir ılıklığa suyu ayarladıktan sonra arkasına döndü. Onu dikkatle izleyen karısının yanına giderek ayağa kalkmasını sağladıktan sonra üstündeki kıyafetlerden onu arındırmıştı. Elini çıplak karnında bir süre gezdirirken Su'nun iç çekişiyle ona baktı. "Ne oldu?" dediğinde Su nefesini tutmuş gözleri irileşmiş genç adama bakıyordu. Koray endişeye kapılarak "Su ne oldu?" dediğinde avucunda hissettiği tekmeyle hızla kafası eline döndü.

İkinci bir tekme daha geldiğinde şaşkınlık dolu bir kahkaha atarak "Kızım." dedi. Su'da elini onun elinin üstüne koymuştu. "Doktor yakında tekmesini hissedersin demişti." diye fısıldarken gözlerindeki yaşları tutamıyordu. O an hareketsizleşen bebeği tekrar hissetmek için bir süre daha beklediler ama Su bebeğin hareketini hissedemez olmuştu.

Koray "Sanırım bu kadar." dediğinde Su "Evet hareketsizleşti." diyerek onu onayladı. Koray, Su'yu kucaklayıp küvetin kenarına oturtarak sadece ayaklarının suya girmesini sağladıktan sonra üstündekileri çıkarttı. Genç kadının karşısına geçerek ayaklarına masaj yapmaya başladığında Su zevk dolu bir mırıltı çıkardı. Ayaklarının ağrısı yavaş yavaş kaybolurken Koray onun baldırına doğru çıktığında rahatlatan dokunuşlar zevk vermeye başlamıştı.

Rahatlamayla kapattığı gözlerini açtığında karşısında aynı bakışlarla ona bakan kocasını görünce gülümsedi. Koray'ın bacağındaki elini tutup kenara çekerken suyun içine girerek kucağına yerleşmişti. Sessizce onun hareketlerini takip eden Koray ise ellerini karısının beline yerleştirirken aralarındaki şiş karına bakarak "Sanırım uygun olmaz aşkım." dedi. Su onun fazla yakınlaşamadıklarından şikâyet ettiğini sanarak suyun içinde

hafif hareketlerle arkasını dönüp Koray'ın kucağına yerleştiğinde genç adam inlerken Su "Böyle iyi mi?" dedi.

Koray derin bir nefes alırken "Bebeğim uygun olmaz derken, şimdi birlikte olmamız demek istedim." dedi. Su kafasını arkaya çevirip ona bakarak "Bu da ne demek şimdi?" deyince Koray elini onun karnına koyarak "Bebeğimiz artık bizi hissedebiliyor Su, yani şey... bu biraz garip olmaz mı?" dedi.

Su ona hayretle bakarken "Artık beni istemiyor musun?" dediğinde Koray "Hayır bebeğim tabii ki istiyorum. Bunun en belirgin kanıtının üstünde oturuyorsun şu an." dedi.

Su kalçalarını oynatarak onu hissederken "O zaman ben sorunu anlayamadım." dediğinde Koray gözlerini kapatıp inleyerek "Doğuma kadar sabretsek." dedi.

Su aniden ayağa fırlayıp genç adama döndü. Ayağı kaydığında düşecek gibi olmuş, Koray onu yakalamasaydı büyük ihtimalde düşecekti. Ani hareketleriyle her tarafa su sıçratırlarken Koray onu kalçalarından yakalamış yüzü Su'nun karnıyla karşı karşıya gelmişti.

Su dengesini sağladıktan sonra Koray'ın ellerini vücudundan çekmeye çalışarak "Başka bir kadın mı var Koray?" dedi.

Onun kırılgan sesini duyan Koray'ın gözleri irileşti. Kafasını kaldırıp karısına bakarak "Onu nereden çıkardın?" dedi.

Su hâlâ onu uzaklaştırma çalışırken "Kilo aldım ve çirkinleştim değil mi?" diyerek burnunu çekip "O yüzden beni istemiyorsun." dedi.

Koray onun bu haline kahkaha atmamak için kendini zor tutarken kafasını iki yana sallayıp alnını onun karnına bastırırken derin nefes alarak gülmesini bastırmaya çalıştı. Şu an belliki Su kırılgandı ve bunun üstüne Koray'ın güldüğünü anlarsa daha çok kırılabilirdi ama genç adam kendini tutamıyordu. Her zerresiyle karısına taparken onun böyle komplekslere girmesi komiğine gitmişti.

Su kendini ona bakmaya zorladığında Koray'ın başını yere eğip sarsılan omuzlarını görünce güldüğünü anlayarak içerleyip "Sen gülüyor musun? Bunu komik bulduğuna inanamıyorum." derken gözlerine yaş dolmuştu.

Sinirle Koray'ı daha çok iterken, genç adam artık gülen yüzünü saklama gereği duymadan ayağa kalkıp onu kucakladığında Su "Bırak Koray!" diye çığlık attı. Yumruklarını onun çıplak omuzlarına geçirirken Ko-

ray gülmeye devam ederek onu yatağa taşıdı. Islak olmalarına aldırmadan Su'yu yatağa uzattı. Hâlâ vurmaya çalışan ellerin tutarak başının üstünde sabitlerken parlayan gözlerle karısına bakıp "Seni seviyorum yasemin kokulum." dedi.

Su ona kırgın olduğunu belli ederek kafasını çevirdiğinde Koray eğilip onun boynuna dudaklarını bastırarak "Gülüyorum çünkü her bir parçam seni sevdiğimi haykırırken sen başkasına bakabileceğimi düşünüyorsun." dedi.

Kafasını kaldırıp Su'nun gözlerine bakarken "Sen benim için dünyadaki tek kadınsın." dedi. Su onun güzel demediğini fark ederek gözlerini kısıp "Ama güzel değilim." deyince, Koray sırıtarak "Evet değilsin." dediğinde Su'nun elleri hiddetle hareketlenirken onun alnına dudaklarını bastırıp "Teksin." dedi. Dudaklarını şah damarının üstüne bastırırken "Özelsin." dedikten sonra iki göğsünün arasına bastırıp "Eşsiz bir mücevhersin." diyerek dudaklarını kalbinin üstüne yönlendirdikten sonra öperek "Benimsin." dediğinde Su "Koray." diye fısıldadı.

Koray onun yine nemlenmiş gözlerine bakarken "Evet bebeğim." dediğinde Su "Seni seviyorum." dedi.

Koray gülümseyerek dudaklarına yöneldi. "Biliyorum." dediğinde Su kafasını kaldırıp onun dudaklarını karşılarken "Ve şimdi de bana sevgini göstermeni istiyorum." dedi. Koray içindeki kaygılara rağmen karısının isteğini yerine getirerek sonraki saatlerini onu ne kadar çok sevdiğini göstererek geçirmişti.

Akşam yemeğinde günlerden cuma olduğu için bütün aile bahçedeki büyük masanın etrafında toplanmıştı. Tamer Bey hepsine işlerle ilgili sorular sorarken bazı konularda da önerilerde bulunuyordu. Konu çocuklara geldiğinde Efelerin artık kreşe başlamaları gerektiğini söyleyen Tamer Bey belliki bu sayede Gülden Hanım'ı da kendine ayırmayı planlıyordu.

Çocukların kreşe başlamaları konusunda herkes hem fikir olmuştu ancak Su endişeliydi. Efe sahte kimliğiyle kreşe yazılırsa yaptığı sahtekarlığın ortaya çıkmasından korkuyordu.

Yemek bittiğinde herkes evlerine dağılırken Su direk odaya çıkmış, Koray'da oğlunu uyuttuktan sonra ona katılmıştı. Yatakta yan yana uzanırlarken Su "Koray, Efe'yi kreşe nasıl yazdıracağız?" dediğinde Koray genç kadına dönerek "Nasıl yani karıcığım?" dedi.

Genç adam elini Su'nun saçlarında gezdirirken Su iç çekti. "Efe'nin

gerçek bir kimliği bile yok." dediğinde Koray ne demek istediğini anlayarak yataktan kalkıp cüzdanını koyduğu dolaba doğru ilerledi.

Uzun zamandır cüzdanında taşıdığı kimliği çıkartırken bir yandan da Su'nun tepkisinden korkuyordu. Ona sormadan böyle bir şey yapmıştı ama umuyorduki Su karşı çıkmazdı.

Kimliği alıp yatağa çıkarak Su'nun kucağına bıraktı. Genç kadın doğrularak kucağındaki mavi kimliğe baktı. Eli titreyerek üstünde yazanları okurken gözleri doldu. "Koray... bu... ne zaman?" dedi.

Koray derin bir nefes alarak açıkladı. "Evlendikten hemen sonra yaptırmıştım, evet yine sahte belgeler filan kullandım ama kimlik resmi. Biraz uğraş sonucunda aldım, kızdın mı?" dediğinde Su büyük bir minnetle atıldı boynuna. Koray "Bu kızmadım demek oluyor sanırım." dediğinde Su ona daha çok sarılıp hıçkırarak "Seni çok seviyorum." dedi.

Koray gülümseyerek karısının saçlarını okşayıp öperken "Ben de seni seviyorum bebeğim ama ağlama lütfen." dedi. Su burnunu çekerek geri çekilip "Ben bu yaptıklarının altında eziliyorum Koray." dedi.

Koray kaşlarını çatarak "Bunları seni ezmek için yapmıyorum." dediğinde Su onun elini tuttu. "Hayır, hayır öyle değil. Yani sen sürekli böyle güzel şeyler düşünüp yaparken ilk evlendiğimiz zaman ben sana neler çektiriyordum."

Koray "Buraya gel." diyerek onu kucağına çekip sırtını yatağın başlığına yaslarken "Sorun değil bir tanem hayatımız birdenbire şekil değiştirmişti ve senin alışman gerekiyordu."

Su onun anlayışına bir kez daha hayranlık duydu. "Ama hayatı tek değişen ben değildim, seninde hayatın değişmişti ve yaptığım hiçbir şeyi çekmek zorunda değildin. Çok üstüne geldim özür dilerim." diyerek kafasını kaldırdığında Koray, onun dudaklarına bir buse kondurdu. "Özür dilenecek bir şey yok, seni seviyorum ve yaptıklarımın hiçbirinden pişman değilim. Evet davranışların beni üzmüştü ama şimdi de beni dünyanın en mutlu adamı yapıyorsun. Hiçbirinin önemi yok, artık geçmişi düşünme."

Su onun son cümlesine takılmıştı. Geçmişi düşünme. Belki şimdiki konuyla hiç alakası yoktu ama yine de söylemeden duramadı.

"Sürekli geçmişi düşünmeden yaşayamazsın." Bu cümle evlendiklerinden beri Koray'ın davranışlarının özetiydi. Koray şimdiye kadar hiç geçmişiyle ilgili konuşmamıştı. Jess olayında sinirle bir iki cümle bahset-

mişti ama onun haricinde Su onun Amerika'daki hayatı ile ilgili hiçbir şey bilmiyordu.

Sözlerinden sonra odadaki sessizlik sağır ediciydi. Nefes alışlarının bile sesi duyulmazken ikisi de hareketsizdi. Sonunda Koray gözlerini sıkıca kapatıp açtıktan sonra derin bir nefes alarak "Hadi uyuyalım." dedi.

Su'yu kucağından indirip bir bebek gibi yan yatırdı. Arkasına yerleşerek kolunu sıkıca beline sardı. Su "Koray üzgünüm." dediğinde Koray "Uyuyalım bebeğim." dedi. Belliki geçmiş hâlâ aralarında tam olarak konuşulamıyordu.

Su kendini uykunun kollarına bıraktığında Koray onun düzene giren nefes alışını dinlerken derin bir iç geçirdi. O da ne zaman bu soruların başlayacağını merak ediyordu. Su aptal değildi. Büyük ihtimal Koray'ın kaçındığı şeyleri fark ediyordu sadece ona zaman tanımıştı. Onun anlatmasını beklemişti ve Koray sessiz kalınca sonunda Su ilk atağı gerçekleştirmişti.

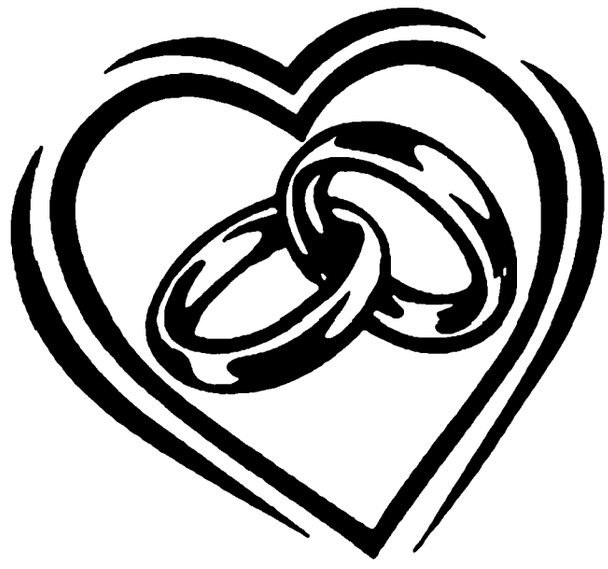
Gözlerini kapatıp geçirdiği lanet günleri düşündü. Bir ara o günlerden sinirle Su'ya bahsetmişti ama ayrıntıya girmemişti. Sonrasında yaşadıklarını ise hiç bilmiyordu. Alkol problemini bilmiyordu. Su onun son zamanlarda özellikle alkolden uzak durduğunu da fark etmiş miydi? Kendinden utanarak geçirdiği yılları ona nasıl anlatabilirdiki. Bir hiç uğruna kendini paralayıp sokaklara düşmüş, sefil bir hayat sürmüştü. Ama aslında hiç uğruna değildi. Yaşadıkları çok fazla gelmişti. Tüm arkadaşlarının ölümünü izledikten sonra yaşadığı ihanet çok ağır gelmişti. Koray nefes alamadığını fark ederek yavaşça kolunu Su'nun ellerinden kurtarıp yataktan kalktı.

Üstüne bir şey almadan altında eşofmanıyla aşağıya inip bahçeye çıktığında temiz havayı içine çekerek rahatlamaya çalıştı. Hafif serinlik iyi gelmişti. Çıplak teninde rüzgârı hissetmek onu rahatlatmıştı. O günleri düşünmek bile kendini kaybetmesine yol açıyordu. Bu yüzden hiçbir zaman geçmişi düşünmezdi. Her zaman önüne bakmıştı ve bakmaya da devam edecekti.

Yan evden "Sende mi uyuyamadın kardeşim?" diyen Bora'nın sesini duyduğunda o tarafa döndü. Arkadaşını evlerinin önündeki koltukta oturur görünce o tarafa ilerledi.

Bora bir şişe viskiyi yeni açmış içkisini yudumluyordu. Koray yanına oturduğunda "Uyku tutmadı." dedi. Bora içkisini yudumlarken sessizdi. Koray, bir süre arkadaşına eşlik ettikten sonra "İyi geceler." dileyerek yatağa geri döndü. Temiz hava iyi gelmiş biraz olsun sakinleşmişti. Su'nun

yanına uzandığında genç kadın hemen göğsüne sokulurken, Koray da onu sıkıca sararak uykuya daldı. Uykusu her zamanki gibi savaş alanındaki anılarıyla doluydu.

BÖLÜM 43

Sude hızla evden içeri girdiğinde çantasını küçük salondaki eski koltuğa fırlattıktan sonra annesinin odasına gitti. Annesinin eve henüz gelmeyeceğini biliyordu. Temizliğe gittiği evdeki kadının bugün misafiri geleceğini ve daha uzun kalacağını akşam söylemişti. O gelmeden paraları nereye sakladığını bulması gerekiyordu. Küçük odaya daldığında gözleri etrafta dolandı. Para saklayabilecek yerleri gözüne kestirdikten sonra hiç vakit kaybetmeden aramaya koyuldu. Parayı bulamazsa mahvolmuştu. Gerçi annesinin sakladığı para, borcunun belki de kum tanesi kadar bir kısmına yetecekti ama en azından ona biraz zaman kazandırabilirdi. Bu sefer bulaştığı adamlar çok kötüydü. Onların mallarını çalmış, satmış ve paraları yemişti. Adamlar onu yakaladığında paraları fazlasıyla ödemezse ölecekti. Nereye giderse gitsin onu bulacaklarından emindi.

Annesinin paraları sakladığı yeri bulamıyordu. Çekmeceleri döktü. Yatağı şiltesinden kaldırıp altını karış karış aradı ama yoktu. Lanet paralar hiçbir yerde yoktu.

Sinirle küfürler ederken elbise dolabına gitti. Alttaki elbiseleri dağıttıktan sonra köşedeki üç rafı karıştırdı ama orada da bir şey bulamadı. Parmak ucunda yükselerek üst bölmeyi dökerken eline geçen kutu kalbinin ufak bir umutla çarpmasını sağladı. "İşte bu!" diyerek kutuyu alıp gözleri parlayarak açtığında karşılaştığı şey para değildi. İçini karıştırdıkça bunun çok daha değerli olduğuna karar verirken gözleri parladı.

"Vay vay vay." derken "Sen ne yapıyorsun burada?" diye bağıran annesinin sesiyle arkasına döndüğünde gülümseyerek elindeki kutuyu gösterip "Kirli sırlarınızı açığa çıkartıyorum Ayla Hanım." dedi.

Annesi elindeki kutuyu gördüğünde yüzünü buruştururken "Bırak onları Sude hiçbir işe yaramaz elindekiler." dedi. Sude gülerek "Ah anne o kadar çok işime yararki sana anlatamam." diyerek kutuyla birlikte salona ilerlediğinde annesi kolunu yakaladı.

"Ver o kutuyu bana." diyerek eline saldırdığında Sude annesini sertçe iterek "Sakın anne bu benim tek kurtuluşum." dediğinde "Yine neye bulaştın?" dedi Ayla Hanım.

Sude güdü. "Artık önemli değil, nasılsa çıkış yolunu buldum." diyerek salondaki çantasını alıp kutuyu içine yerleştirdikten sonra "Ben bir süre şehir dışında olacağım beni merak etme." dedikten sonra evi terk etti.

***

Koray şirketindeki spor salonunda çalışırken telefonu çaldığında ara vermek zorunda kaldı.

Arayanın Kevin olduğunu gördüğünde gülümseyip "Dostum." diyerek telefonu cevapladı. Kevin da aynı şekilde karşılık verirken "Gittin bizi unuttun." diyerek sitem etmeyi de ihmal etmemişti.

"Şirketin işlerini oturtmak için uğraşıyorum dostum, biliyorsun burada müşteri kazanmaya çalışıyorum. Her şeye sıfırdan başlıyorum." dediğinde Kevin "Hadi oradan. En büyük müşteriyi alıp gittin beni burada sefalet içinde bıraktın." dedi.

Koray onun haklı olduğunu biliyordu. Bora güvenlik şirketinin en iyi müşterisiydi. Bütün işyerlerine onlar hakimdi. Aslında sadece Bora ile iş yapsa bile geçinirdi. Ama Tamer Beyle ortak olduktan sonra Bora ile ikisinin ortak olduğu göz önüne alınınca, Koray'ın daha fazla müşteriye ihtiyacı vardı. Şirket açıldığından beri yeni çalışanlar almıştı. Şu an için çalışanlarından memnundu ama işler artmaya başlamıştı ve daha fazlasına ihtiyacı vardı.

"Dostum ben onu almadım o beni aldı." diyen Koray, Kevin'ın homurdanmasına sebep olduğunda güldü. "Her neyse seni Amerika'dan oraya gelecek bir müşterim için aradım." diyen Kevin şimdi Koray'ın ilgisini daha çok çekmişti.

"Tamam, nasıl yardımcı olabilirim?" dediğinde Kevin gelecek olan kişinin çok önemli biri olduğunu ve geldiğinde ekstra güvenlik için Korayla çalışmak istediğini açıkladığında genç adam hemen kabul etti. Şu an ekstra bir işe fazlasıyla ihtiyacı vardı. Müşteri bilgilerini ve seyahat ede-

ceği zaman dilimi ile seyahat çizelgesini istedikten sonra telefonu sonlandırdıklarında Koray'ın neşesi yerine gelmişti.

Kevin telefonu kapatır kapatmaz telefonu tekrar çalmaya başladığında Su'nun aradığını görünce nefesini tutarak telefonu açıp "Henüz doğurmadığını söyle bebeğim." dedi.

Hattın diğer tarafından kıkırdayan Su "Hayır aşkım henüz değil." dediğinde Koray "O işe hâlâ neden gittiğini merak ediyorum." dedi.

Su derin bir iç çekerek "Koray bunu konuşmuştuk." dediğinde Koray "Evet, evet Eva hisselerinin yönetimini sana devretti, sende o güveni boşa çıkarmak istemiyorsun. Biliyorum ama bebeğim sen de hamilesin ve her an doğurabilirsin farkında mısın?" dedi.

Su tekrar iç çekti. "Seni nutuk dinlemek için aramadım kocacığım." dediğinde Koray gülümseyerek "Öyle mi? Ne için aradın bebeğim? Yani uzun zamandır sana dokunamadığımı düşünürsek, telefonda seks yapacaksak ben hazırım. Bilgin olsun şu an üstüm çıplak altımda sadece bir eşofman var." derken Su "Koray!" diye çığlık attı.

O sıra Koray spor odasından çıkıp içteki merdiveni kullanarak odasının olduğu kata çıkarken telefonu kulağından uzaklaştırmak zorunda kalmıştı. Su'nun sesi kesildiğinde sırıtarak telefonu tekrar kulağına tutup odasındaki küçük banyoya giriş yaptı.

"Bebeğim şu an duşa giriyorum bilgin olsun." dediğinde Su "Kafanı duş başlığıyla ezmek istiyorum Koray." deyince, kahkaha atarak "Ah üstümde böyle fanteziler kurduğunu duymak harika." dedi.

Su onun eğlenen sesine katılarak "Bir bilsen daha neler kuruyorum?" dediğinde Koray iç çekerek "Doğurmanı dört gözle bekliyorum bebeğim." dedi.

Su "Yine konuyu dağıttın Koray." diye hırladığında Koray "Tamam, tamam seni dinliyorum." deyince "Akşam yemeğe çıkalım mı? Yani biraz evdeki ortamdan uzaklaşmış oluruz kafamız dağılır." dedi.

Koray onun ne demek istediğini çok iyi anlıyordu. İki aydır Eva'nın durumu ailenin üzerinde kara bulut gibi dolanıyordu. Kimsenin gülmeye, eğlenmeye hali yoktu. Koray yine işi ele alarak her türlü şaklabanlığı yapıyordu. Efe ile Toprak'ın doğum gününde elinden geleni yapmıştı. İşe de yaramıştı. O gün çok güzel bir gün geçirmişlerdi ama fazla uzun sürmedi. Çünkü Eva her kontrole gittiğinde haberler kötüleşiyordu. Bora kendini

kaybetmenin sınırında gidip gelirken, Koray'ın elinden bir şey gelmemesi için acıtıyordu.

"Tamam, bebeğim ben rezervasyonu hallederim. İyi düşünmüşsün."

"Gerçekten mi? Yani Eva ile Bora bu durumdayken dışarı çıkmamız sorun olmaz değil mi?"

"Bir şey olmaz. Bora'da Eva'yı tekneye götürecekti zaten. "

"Tamam, o zaman ben eve haber vereyim Efe'yi idare etsinler. Görüşürüz aşkım."

"Görüşürüz aşkım." diyen Koray telefonu kapattığında vakit kaybetmeden duşa girdi. Duştan çıkıp üstünü giyinerek masasının başına geçtiğinde çalan şirket telefonuna kaşlarını çatarak baktı. Bunlar kesin beni izliyorlar diye söylenirken "Efendim." diyerek telefonu açtığında, sekreteri Beliz, "Koray Bey burada sizinle görüşmek isteyen bir kadın var." dediğinde "Kimmiş?" dedi.

Sekreteri "Iııı şey." diye durakladığında "Kimmiş Beliz söylesene?" diyen Koray çoktan bilgisayarından giriş katının kameralarını açmaya başlamıştı.

"Şey Sude Aras, Su Hanım'ın kardeşi olduğunu söylüyor." diyen kızın sözleriyle Koray en iyi açıyı alan kameranın görüntüsünü büyüttüğünde okkalı bir küfür savurdu.

"Ne iş var bu orospunun burada?" diye açık olan telefonda konuşmaya devam ederken Beliz'i çoktan unutmuştu.

"Ne yapmamı istersiniz?" diyen kızın titrek sesini duyduğunda Koray tekrar bir küfür savururken "Yukarı gönder." dedi.

Telefonu kapatıp ayağa kalkarak odanın içinde volta atmaya başladı. Aklından türlü türlü senaryolar geçiyordu ama hiçbirinden emin olamıyordu. Gerçi düşünceleri tek ortak payda da birleşiyordu, para... Ama bunu nasıl isteyeceğini merak ediyordu.

Koray ona ait olan tüm katı arşınlarken Sude nefes nefese merdivenlerin başında göründüğünde ellerini cebine atarak onu bekledi.

Sude kata adımını atar atmaz "Bu ne be? İnsan şuraya asansör yaptırır dört kat tırmanılır mı?" diye söylenirken Koray gözlerini kısarak ona bakıp "Ne istiyorsun?" dedi.

Sude'nin yüzünde iğrenç bir gülümseme oluştu. "Sana da merhaba enişteciğim." dedikten sonra davet beklemeden girişteki koltukların birine

kendini atıp çantasını yanına koyarak bacak bacak üstüne attı. Giydiği minicik etek bu hamleyle daha da kısalırken tüm bacağını ortaya seriyordu.

Yüzündeki gülümsemeyle Koray'a bakmaya devam ederken, genç adam onun kıyafetine tiksinircesine bakıp, davranışlarını yüzünü buruşturarak izlerken Su ile ikisinin ne kadar zıt olduğunu bir kez daha gördü.

Koray sıkılarak ellerini cebinden çıkartıp göğsünde birleştirdi. "Bir daha sormayacağım ne istiyorsun?" dediğinde Sude önündeki koltuğu işaret ederek "Bence oturmalısın enişte konuşmamız uzun sürecek." dedi.

Koray "Seninle konuşacak bir konumuz yok, iki dakika içinde ne istediğini ötmezsen seni geldiğin dört katın merdivenlerinden sürüklemekten zevk duyarım." dediğinde Sude kıkırdayarak "Tam ablamla birbirinizi bulmuşsunuz." dedikten sonra koltukta doğrularak "Pardon üvey ablam mı demeliydim?" dedi.

Koray onun sözleriyle duruşunu değiştirdi. Kaşlarını çatarak "Ne dedin sen?" dediğinde Sude kendi kendine konuşur gibi "Aslında bir nokta da öz, sonuçta babalarımız aynı." dedi.

Koray "Ne saçmalıyorsun sen?" diye bağırdığında Sude gülerek çantasındaki fotoğrafları çıkartıp Koray'ın önündeki sehpaya doğru attı. Koray eğilip fotoğrafları aldığında eski olan birkaç fotoğrafa göz attı. Hakan Bey'in gençliğini anında tanımıştı ama yanındaki hamile kadını daha önce hiç görmemiş olsada Su'ya olan benzerliği ortadaydı. Diğer resme geçtiğinde bu sefer kadın tekti ve kucağında bir bebek tutuyordu. Ve bir başka resimde bebek başka bir kadının kucağındaydı, Koray "Bunlar ne?" desede gerçekleri kavramıştı ama altındaki hikâyeyi de merak ediyordu.

"Özet geçecek olursak enişteciğim. Babam ablamın annesini annemle boynuzlamış ve bunu öğrenen ablamın annesi intihar ederek hakkın rahmetine kavuşmuş. Eh işte sonuç benim annem ile babam gül gibi geçinip gitmişler. Ha bir de nur topu gibi bir bebek daha peydahlamışlar."

Koray duyduklarıyla neye uğradığını şaşırırken gözleri kararak Sude'ye bakıp "Bununla ne elde etmeye çalışıyorsun?" dedi.

Sude kocaman gülümsedi. "Ah ben hiç öyle bir şey yapar mıyım? Sadece gerçekleri öğrenmek ablamın da hakkı, yani biliyorsun sonuçta yıllarca aslında onun için hiçbir anlam ifade etmeyen hatta annesinin katili bir kadına anne dedi." dediğinde Koray onun ne yapmaya çalıştığını anlamıştı.

Koray kendinden emin bir gülümsemeyle Sude'ye baktı. "Bunları bana neden getirdin Sude? Su'ya açıklamaman için sana para vereceğimi

mi sanıyorsun." dediğinde Sude'nin gülümsemesi solar gibi olsada ayağa kalkıp Koray'ın karşısına geçti.

"Sanmıyorum biliyorum. Su'ya nasıl baktığını gördüm. Hamile kanının bu gerçekleri öğrenip bunalıma girmesini istemezsin değil mi?"

Koray öfkeyle onun boğazına yapışıp ayaklarını yerden kesti. "Bana bak kızım sana olan sabrımı yeterince zorluyorsun. Sana bir kuruş bile verecek değilim, anlattıklarının gerçekliğini ispat edecek hiçbir delil yok. Aylardır Hakan Bey'e gönderdiğim paraları yediğin yetmiyormuş gibi bir de karşıma geçmiş daha fazlasını mı istiyorsun?"

Sude onun eline yapışıp tırnaklarını geçirirken tutuşundan kurtulmaya çalışıyordu. Koray elini biraz daha sıkıp onu daha çok nefessiz bıraktıktan sonra Sude'yi geriye doğru fırlatıp "Siktir git buradan, yoksa adamlarım sana haddini bildirmekten zevk alırlar." dedi.

Sude boğazına yapışıp derin derin soluklanmaya çalışırken "Seni buna pişman edeceğim." diye hırıltılı bir şekilde konuştuğunda Koray "Hâlâ konuşuyor musun lan?" diye bağırınca, Sude korkuyla koltuktaki çantasını alıp merdivenleri koşarak inmeye başlamıştı.

O gittikten sonra Koray elindeki resimlere bir süre daha bakıp Özkan'ı aradı. "Efendim Patron." diyen Özkan'a "Senden bir şey isteyeceğim." dediğinde Özkan "Tabii." dedi hemen.

Koray "Bana Hakan Aras hakkındaki tüm bilgileri toparlayabilir misin? Özellikle kaç evlilik yaptığı ve evlendiği kişilerin geçmişini istiyorum." dediğinde Özkan "Yarın elinde Patron." diyerek telefonu kapatmıştı.

Koray, Hakan Bey'in yanında duran kadının fotoğrafını biraz daha incelerken içi sıkıntıyla doldu. Bu pisliğin anlattıkları doğruysa Su'nun dünyası yıkılırdı. Hakan Bey onun için çok fazla şey ifade ediyordu. Bir kız çocuğu her zaman babasına daha düşkün olur derlerdi ama Su'nun babasına olan sevgisi bambaşkaydı. Onun bu sevgisinin sarsılmasını istemesede gerçekler böyleyse Su yıkılırdı. Onun öğrenmemesi için her şeyi yapacaktı. Şimdilik o sürtüğü göndermiş olsada kendi araştırması tamamlandığında Su'ya gerçekleri açıklamaması için ona istediği parayı verecekti başka çaresi yoktu.

Diğer kolundaki tırnak izlerini gördüğünde *'Orospu!'* diye homurdanırken ayağa kalkıp odasındaki dolabından uzun kollu bir gömlek giydikten sonra yerine geçti. Beliz'den akşam için Su ile ikisine, ilk gittikleri balık restorantından yer ayırtmasını istedi.

Bilgisayarına dönüp Kevin'ın gönderdiği e-postayı incelemeye başlasada aklı sürekli Sude'nin söylediklerine kayıyordu. Akşama kadar ne yaptığını bilmeden işlerini yaptı. Akşam olduğunda Su'yu almak için onun yanına giderken yolda kendini toparlamaya çalıştı.

Yolda giderken bir demet kırmızı gül aldıktan sonra Su'nun iş yerine geçtiğinde tam asansöre binerken asansörden inen Mete ile karşılaştı.

"Vay ne haber Koray?" diyen Mete, ona sarıldığında Koray aynı şekilde karşılık verirken "İyidir senden ne haber?" dedi. Mete yüzünü buruşturup "İyi değil, Su gidince ne bok yiyeceğimi düşünmekle meşgulüm. Ben yatırım danışmanıyım dostum farkında mısınız? Bora tuttu getirdi beni buraya yönetici yaptı ama kızlar benim yerime çoğu işi yapıyordu şimdi ben ne yapacağım?" diyerek içinde biriktirdiklerini kusmuştu resmen.

Koray "Yuh be oğlum amma dolmuşsun." dediğinde Mete içindeki nefesi sesli bir şekilde bırakarak "Oh be iyi geldi, neyse hadi size iyi eğlenceler." diyerek yoluna devam ettiğinde Koray kafasını iki yana sallayarak asansöre bindi.

Üst kata çıktığında Su odasının içinde sinirli bir şekilde telefonla konuşuyordu. Koray açık kapıdan onu bir süre gülümseyerek izledikten sonra odaya doğru yöneldiğinde Su'nun "Yine neyin peşinde anne?" dediğini duyunca kasıldı.

Su karşı tarafı bir süre dinledikten sonra "Hayır beni aramadı, gelirse sana haber veririm." derken arkasını döndüğünde Koray'ı görünce gözleri parladı. "Tamam anne." diyerek telefonu kapattığında Koray elindeki gülleri ona uzatarak "Gönlümün sultanına." dediğinde Su gülümseyerek gülleri alıp kokladıktan sonra onu kendine çekerek dudaklarına uzandı.

Koray eğilip dudaklarını birleştirdi. Su geri çekildiğinde itiraz etmek istesede sessiz kalmayı tercih etti.

Su "Ben hazırım çıkabiliriz." dediğinde Koray ona kolunu uzatırken, Su çantasını da alarak kocasının koluna girdi. Arabaya bindiklerinde ikiside sessizdi. Koray konuyu açmak istemesede "Geldiğimde annenle mi konuşuyordun?" diye sordu.

Su ofladı. "Evet, Sude yine ortalardan kaybolmuş, birkaç gündür ortalarda yokmuş ve annem değişik bir tedirginlik içerisindeydi. Söylediklerini kafama takmamamı filan söyledi ne demekse?" dediğinde Koray, Sude'nin anlattıklarında doğruluk payının olduğuna inanmaya başlamıştı.

Uzanıp Su'nun elini tutarken "Sıkma canını." dediğinde Su gülümseyerek ona dönüp "Umurumda değil aşkım ne yaparlarsa yapsınlar." dedi.

Onun bunları demesi Koray'ı rahatlatsada etrafta serseri mayın gibi dolanan Sude'yi düşününce gerilmişti. Ben bu işi halledene kadar ortaya çıkmasa iyi olur diye içinden geçirirken yemek yiyecekleri mekâna geldiklerinde arabadan inip Su'nun tarafına dolanarak inmesinde yardımcı oldu.

Su ağır ağır yürürken bugün ikinci defa hissettiği sancıyla yüzünü buruşturdu. Doktor sancıları artarsa hastaneye gelmelerini söylemişti ama en son sancı saatler önce olduğu için Su önemsemedi. Şimdi bunu Koray'a söylese kesin soluğu hastanede alırlardı. Akşam yemeğini mahvetmek istemiyordu.

Koray'ın ayırttığı masaya geldiklerinde genç adam ikisi içinde sipariş verirken Su denizi izledi. Garson siparişleri alıp gittiğinde Koray uzanıp onun elini tutarken "Çok dalgınsın aşkım." dediğinde Su ona dönerek "Eva'yı düşünüyordum." dedi.

Koray iç çekerek kafasını eğip tekrar kaldırırken "Yapma ama bu gece biraz nefes alalım diye geldik." dediğinde Su onun elini diğer eliylede kavrarken "Bana oyun oynama Koray, seninde benim kadar etkilendiğinin farkındayım. Etrafa gülücükler saçıyorsun ama beni kandıramazsın." dedi.

Koray "Seni kandırmaya çalışmıyorum bebeğim, herkes surat asarken ben sizi biraz olsun neşelendirmeye çalışıyorum. Bunun için beni suçlama ve tadımızı kaçırma. Eva ile Bora şu an teknede aşk yaşıyorlar bizde bir gecelik yarını düşünmeyelim." diyerek Su'ya göz kırptığında genç kadın gülümseyerek "Tamam gorilim." dedi.

Koray gülerek "Gorilin çok aç ve seni yemek istiyor." dediğinde Su kıkırdayarak "O gorile daha uzun süre tatlı yasak." dedi.

"Ah ne de mütevazi bir karım var." diyen Koray, Su ile şakalaşmaya devam etti. Eğlenerek güzel vakit geçirdikten sonra evin yolunu tuttuklarında onları bekleyen sürprizden habersizlerdi.

Dış kapıdan otoparka giriş yaptıklarında arabanın ışıkları otoparkı aydınlatınca Sude'yi ve etrafına toplanan korumaları görmüşlerdi.

Su anlam veremeyerek karşısındaki manzaraya bir süre baktıktan sonra "Bu Sude değil mi?" diyerek kapı koluna uzandı. Koray "Siktir!" diyerek "Su arabada kal." dedi onu durdurmaya çalışarak.

Ama Su onu dinlemek yerine "Ne işi var burada, annem merak içinde." diyerek arabadan inmişti. Koray'da inerek onu takip etti.

Su "Sude!" diyerek karşısındaki kalabalığa yaklaşırken Sude'de ona doğru yönelerek "Bende seni arıyordum ablacığım." diye bağırdı.

Koray, Su'nun arkasından koşar adım yaklaşıp onu arkasına çekerken, Sude'ye bakarak "Bunu yapmak istemezsin." dedi.

Sude ona gülümsedi. "Seni pişman edeceğim demiştim." derken Su, Koray'ın arkasından çıkarak "Neler oluyor, ne hakkında konuşuyorsunuz siz?" dediğinde Sude "Bugün enişteciğimi ziyaret ettim ve ona önemli bilgiler aktardımda onu söylüyor ablacım." dedi.

Su'nun kaşları şüpheyle çatılırken "Koray!" dediğinde Koray ona dönüp iki elini omzuna yerleştirerek "Gereksiz bir görüşmeydi aşkım o yüzden sana bir şey demedim." dedi.

Sude arkasından kahkaha atarken "Gereksiz mi?" dediğinde Koray, Su'ya bakmaya devam ederek Sude'ye "Kapa çeneni!" diye bağırdı.

Bahçede oturan Gülden Hanım ile Tamer Bey'de onların sesine otoparka çıkmışlardı. Sude sinirle Koray ile Su'nun yan tarafına dolanırken "Geçen hafta aslında öz kardeş olmadığımızı öğrendim ablacığım." dedikten sonra asıl bombayı patlatmıştı. "Senin annen, babamız benim annemi tercih ettiği için intihar etmiş."

Kelimeler otoparkta yankılandığında herkes nefesini tutarken Su, Koray'ın tutuşundan kurtularak "Saçmalıklarını kendine sakla Sude." diye bağırdı. Söyledikleri o kadar anlamsızdıki doğruluk payının olduğunu dahi düşünmüyordu. Annesiyle daha iki saat önce telefonda konuşmuştu. Onun annesiydi. Evet, yıllarca Su'yu hiç önemsememişti ama yine de annesiydi. Üstelik babası asla böyle bir şey yapmazdı. Babasının ona öğrettiği bütün kurallara tersti bu durum.

Sude "Ne saçmalığı be aç gözlerini, annem yıllarca seni neden sevmedi sanıyorsun, benim gibi öz kızı olsaydın sana öyle davranır mıydı?" diye bağırırken, Su bayılacak gibi hissetti. Gözünden yaşlar akarken "Sus!" diye fısıldadığında yanına gelen Gülden Hanım ona sarılarak kendine çekti.

Su yaşlarla dolu gözlerini ona kaldırırken "Abla yalan söylüyordur değil mi?" dedi. Gülden Hanım onu oradan uzaklaştırmaya çalıştı ama Su kamına giren ani sancıyla çığlık atarak iki büklüm oldu.

Koray önündeki Sude'yi iterek onun yanına giderken Su tekrar çığlık atıp Gülden Hanım'ın üstüne doğru düştüğünde Koray, Su'yu yakalamıştı.

Koray karısını kucaklarken Su "Koray!" dedi korkuyla. Gözleri irice

açılırken bacaklarının arasından akan suyu hissetti. "Doğuruyorum." deyince şimdi gözleri irice açılan Koray'dı.

Genç adam hızla arkasına dönüp arabaya koşarken "Biri direksiyona geçsin." diye bağırdı. Kucağında Su ile arka koltuğa kendini atarken adamlarından biri direksiyona geçmiş Gülden Hanım telaşla ön koltuğa yerleşmişti.

Gülden Hanım arkaya dönüp "Su iyi misin?" dediğinde Su çığlık çığlığa "Nefret ediyorum annemden ve Sude'den nefret ediyorum." diye bağırıp ağlamaya başladı.

Koray "Aşkım sakin ol bebeğim." derken Su "Nasıl sakin olayım Koray canım acıyor." diye hıçkırdı.

Koray bu sefer "Tamam bebeğim olma, sakin olma." dediğinde Su tekrar artan sancıyla çığlık atmış "Kapa çeneni Koray!" diye tıslamıştı.

Koray kafasını onaylarcasına sallarken "Tamam kapattım, vallahi kapattım." derken Gülden Hanım onları hem endişeyle hem de gülerek izliyordu. Su "Ah kahretsin bir daha doğurmayacağım." diye bağırdığında Koray "Tamam aşkım vallahi bir daha çocuk yok. Gerekirse Bora gibi kendimi kısırlaştırırım." dediğinde Gülden Hanım ile Su aynı anda "Neee?" diye bağırdı. Su duyduklarıyla doğum sancısını bile unuturken Koray söylediklerinin farkına vararak ikisine baktı "Unutun, dediğimi unutun duymadınız unutun."

Su "Koray." derken yeni bir sancıyla "Ah lanet olsun bunu sana sonra soracağım." diyerek kendiside acısını çekmeye devam etti.

Hastaneye geldiklerinde Su'yu hemen doğumhaneye alırlarken Koray'da yanına girmek istediğinde engel olmuşlardı. Ne dese hemşireleri ikna edemeyen Koray dışarıda ter dökerken, Su'da içeride kızı için ter dökü yordu.

Gülden Hanım, Koray'ı sakinleştirmeye çalışırken, Koray uzun süre içeriden çıkmadıklarında daha da telaşa kapıldı. "Abla niye hâlâ çıkmadılar?" dediğinde Gülden Hanım onu rahatlatırcasına kolunu okşadı. "Merak etme oğlum az sonra çıkarlar, daha yeni içeriye girdi

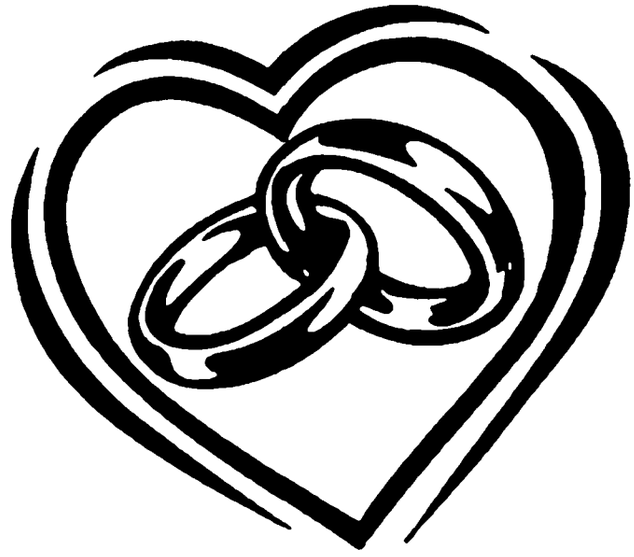
Biraz sonra Tamer Bey, Evren ve Sarp'da hastaneye geldi. Sonunda hemşire kucağında Deniz bebekle dışarı çıktığında Koray'dan mutlusu yoktu. Bebeği kucağına aldığında nefesi kesilirken gözlerini ondan ayıramadı. Kafasını kaldırıp hemşireye "Karım?" dediğinde hemşire gülümseyerek "Gayet iyi merak etmeyin az sonra onu da çıkartacaklar." dedi.

Koray teşekkür ederek gözlerini tekrar kızına çevirdiğinde onun yüzünü buruşturduğunu görünce gülümsedi. Dudaklarını alnına bastırıp "Hoş geldin Deniz." derken hemşire "Onu şimdilik almalıyım sonra tekrar getireceğim." dediğinde Koray bir an kızını vermeyecek gibi oldu.

Merakla "Nereye götüreceksiniz?" dediğinde hemşire kollarındaki kızına uzanınca geri çekildi. Hemşire şaşkınlıkla Koray'a bakarken "Beyefendi sağlık durumunu kontrol etmeliyiz." dediğinde Koray "Ha tamam öyle desenize." diyerek kızını hemşireye uzatmıştı.

Kafasını iki yana sallayan kadın uzaklaşırken arkasındaki kalabalık Koray'a gülüyordu. Koray "Ne gülüyorsunuz?" diye onlara kızarken, Su'yu çıkardıklarında karısının yanına koştu. "Aşkım." dediğinde Su yarı baygın halde gözlerini araladı. "Bir daha çocuk yok Koray. İster kestir ister başka bir şey yap ama bir daha çocuk yok!" dediğinde Koray kestir kelimesini duyar duymaz "Allah korusun kız sus, ne kestirmesi?" deyince etraftakiler kahkahalara boğulmuştu.

Su gülümserken "Seni seviyorum." diye mırıldandığında Koray hareket eden sedyeyi bir süre durdurup karısının alnını öperken "Sana tapıyorum." diye fısıldadı. Bebeğin ani gelişi kötü haberi rafa kaldırsada Su kendine geldiğinde gerçeklerle yüzleşmek zorunda kalacaktı.

BÖLÜM 44

Su emzirdiği bebeğinin, parmağına dolanan minik eline öpücük kondururken gülümseyerek "Çok güzelsin." diye fısıldadı.

Onları büyük bir hayranlıkla izleyen Koray ise uzandığı yerden Su'ya doğru yaklaşıp dudaklarını onun çıplak omzuna değdirirken "Teşekkür ederim." diye mırıldandı.

Su kafasını kaldırıp genç adama bakarak "Ne için aşkım?" dediğinde Koray onun yanağını öpmek için uzanıp "Bana bu güzelliği yaşattığın için." dedi.

Su kafasını çevirip onun dudaklarına dudaklarını bastırdı. Tutkulu ama kısa bir öpücükle taçlandırıp geri çekilerek "Bunun için ben teşekkür ederim aşkım. Benden vazgeçmediğin için, yaptığım her şımarıklığa katlandığın için asıl ben teşekkür ederim." dedi. Koray'a bunları defalarca söylemekten vazgeçemiyordu. Eğer ilk tanıştıkları zaman Koray inatçı davranmayıp onu bıraksaydı şimdi bu halde olamayacaklardı.

Koray yatakta oturur pozisyona geçip onun karşısına geçerken "Yapma ama bebeğim. Ben yaptıklarını şımarıklık olarak adlandırmazdım. En kötü şekilde darbe almış bir kadının ayakta durmaya çalışması derdim." dedikten sonra yaramaz bir çocuk gibi gülümseyip "Üstelik haklıydın, o sıralar çok da güvenilecek biri değildim." dedi.

Su onun her gece bardan başka bir kadınla ayrılışını hatırlarken gözlerini kısarak "Ah o günleri hiç hatırlatma bayım, kıskançlık damarlarımı kabartma benim." dedi.

Koray ona tekrar yaklaşıp gözlerinin içine bakarken "Senden sonra

kimse olmadı bebeğim." dediğinde Su burun kıvırarak "Yalan söyleme sürekli birileriyle ayrılıyordun bardan." dedi.

Koray güldü ve "Onları evlerine bırakıp yoluma devam ediyordum." diyerek Su'nun dudağına uzandı. Genç kadın başta ona inanmazmış gibi baktıktan sonra gülümseyerek Koray'a dudaklarını uzattı. Onun böyle bir konuda yalan söylemeyeceğini biliyordu.

Bu seferki öpüşme biraz uzadığında aralarından duyulan kedi miyavlaması gibi bir ses onları ayırmaya yetmişti. İkisi de bakışlarını kızlarına çevirirken gülümsüyorlardı. Deniz gözlerini kırpıştırarak açıp tekrar kapattığında Koray onu almak için elini uzattı. Su üstünü toparlayıp bebeği Koray'a verdiğinde, minicik bedeni iri omzuna yerleştiren Koray, bebeğin sırtını sıvazlama başlamıştı. Yataktan yavaşça kalkıp gezerek Deniz'in sırtına masaj yapmaya devam ederken Su onları gülümseyerek izledi.

Su esneyerek yatağa uzanırken yatak odasının kapısı hızla açılmış, Efe koşarak içeri girmişti. Odaya şöyle bir baktıktan sonra camın kenarında duran Koray'ı ve kucağındaki Deniz'i gördüğünde onlara doğu yönelerek "Baba kardeşimi vey." diye bağırdı. Koray, Deniz'in sırtını sıvazlamaya devam ederken, Efe onun bacağına yapışarak "Hadi baba kıyeşe geç kalacağım." derken Su gülerek "Sana da merhaba oğlum." dedi.

"Meyhaba değil günaydın deniy anne, saat daha sabah." diyen Efe'ye gülen Su "Peki o zaman sana da günaydın oğlum." dediğinde Efe, "Ya baba hadi." derken Koray bilerek Efe'yi sinirlendirmek için eğilmiyordu.

Efe annesine dönerken "Anne bana söyleneceğine babama söyle de eğilsin geç kalıyoyum." dediğinde Koray ile Su kahkaha atınca Deniz irkilerek ağlamaya başladı.

Bir ayağını yere vuran Efe ikisine öfkeyle baktı. "Beyendiniz mi yaptıyınızı, kaydeşimi koykuttunuz." diyerek kollarını göğsünde bağlarken Koray yavaşça eğilip "Tamam oğlum kızma." dedi.

Efe hemen gülümserken babasına yaklaşıp parmak uçlarında yükselerek Deniz'in alnına öpücük kondurdu. Koray eğildiğinde onu da yanağından öptükten sonra hemen uzaklaşıp koşarak yatağa yaklaştı. Su'da yattığı yerden doğrulup Efe'ye doğru uzandı.

Annesinin dudaklarına da öpücük konduran Efe koşarak kapıya giderken "Ben kaçtım, hadi size iyi günleyyy." diye bağırarak gözden kaybolmuştu.

Koray ile Su arkasından gülüşerek onu izlerken genç adam şimdi kol-

larında yatırdığı kızının uykuya daldığını gördü. Tamamen uykuya dalması için biraz daha odada gezdikten sonra onu beşiğine yatırarak karısına yöneldi. Su yatakta gözleri kapanmak üzere uzanırken Koray onun yanına oturarak "Konuşmamız gerekiyor bebeğim." dedi.

Su gözlerini açmaya çalışırken "Çok uykum var Koray, Deniz uyumadı yine biliyorsun." dediğinde Koray ona doğru eğilip saçlarını okşarken "Biliyorum ama bu konuyu daha fazla ertelemememiz gerekiyor." dedi.

Su'nun midesi kasıldı, ertelenen konuyu hiç konuşmak istemiyordu. Doğumdan önce Sude'nin söyledikleri kulağında yankılanırken gözlerini kapattı. Koray'ın onun geldiğini kendisine söylemediğine sinirlensede sesini çıkarmıyordu. Sude'nin söyledikleri ise bambaşka konuydu. Bir haftadır aklında sürekli bunlar dönüp durmuştu ama yüzleşmek için bir türlü cesaretini toplayamamıştı. Ne aşağıya inip babasını görmüş ne de arayıp doğruluğunu annesine sorabilmişti. Ama kalbinde bir nokta vardı ki doğru diye haykırıyordu. Küçükken annesinin ona olan soğuk davranışlarını hatırlıyordu.

İlkokula başladıklarında Su tek başına saçını tarayıp yapmaya çalışırken, Sude'nin saçları hep annesi tarafından taranır ve en güzel şekilde örülürdü. Ev işlerine Su yardım etmek zorunda olurken Sude her zaman işten kaçardı. Sude her zaman birinci sıradaydı. Eskiden onun küçük olduğu için annesine ihtiyacı olduğunu düşünürdü ama aralarında sadece bir yaş vardı. Sude ondan daha muhtaç olacak kadar küçük değildi. Küçükken bu düşünceyle avuturdu kendini ama şimdi her şey açığa kavuşmuştu.

İç çekerek "Bebeğim." diyen Koray onu güçlü kollarıyla sardığında Su ağladığını fark etti. Gözlerinden yastığa damlayan sessiz gözyaşları, şimdi Koray'ın göğsüne damlarken derin nefesler aldı.

Koray onun yanağını okşayarak "Su lütfen ağlama!" derken gözyaşlarına çare olamadığı için sinirleniyordu. Sude'nin söylediği saçmalıkları Özkan hâlâ araştırıyordu. Ellerine saçma sapan bilgiler geliyordu ama hangisinin gerçek olduğuna karar veremiyorlardı. Özkan son bir ipucu daha bulduğunu söyleyerek dün tekrar yola çıkmıştı ama hâlâ ses yoktu.

Kesin bir bilgi elde etse Su'ya gerçekleri anlatacak onun artık bu çelişkiden kurtulmasını sağlayacaktı.

Koray keşke Hakan Bey soruları cevaplayabilse diye düşünürken, Su "Babamın böyle bir şey yaptığına inanamıyorum." dediğinde Koray

"Yapma bebeğim, hemen babanı yargılama. Sude'nin doğruyu söylediğine dair bir kanıtımız yok." dedi.

"Ama yalan söylediğini de bilmiyoruz."

"Evet, çünkü babana soramayacağımız gibi annende soruları cevaplamıyor." diyen Koray'ın sözleriyle Su kafasını kaldırırken "Annemi mi aradın?" diye sordu.

"Gerçeği başka kimden öğrenebilirdim."

Su düşüncelerle kafasını eğerken nabzı hızlanmıştı. "Hiç mi cevap vermedi?" dediğinde Koray iç çekerek "Ne yalanladı ne doğruladı. Söylediklerimi dinledikten sonra telefonu yüzüme kapatıp bir daha cevap vermedi." dedi.

Su, Koray'ın söyledikleriyle ne düşüneceğini bilemedi. Annesi neden cevap vermiyor olabilirdi. Neden olacak, büyük ihtimal Sude'nin söyledikleri doğruydu.

"Peki, sen ne düşünüyorsun Koray. Sence doğru mu?"

"Açık konuşmak gerekirse bilmiyorum bebeğim. Sude'nin getirdiği fotoğrafta sana çok benzeyen bir kadın var ama ona ne oldu bilemiyorum. Yani annenin öz olmadığı doğru bile olsa diğerlerinin doğruluğuna inanmıyorum."

Su "Hangi fotoğraflar?" diyerek onun kollarından sıyrılıp doğrulurken Koray "Doğum yaptığın gün Sude bana birkaç fotoğraf gösterdi." dedi.

"Daha önce neden bana göstermedin?" diyen Su sinirlenmeye başlarken Koray yatıştırıcı bir sesle "Hangi ara gösterecektim Su, doğumdan beri ne haldesin görmüyor muyum? Konuşmaya bile cesaretin yoktu." dedi.

Su kafasını başka yöne çevirip "O zaman neden beni konuşmaya zorluyorsun." dediğinde Koray içinden ya sabır çekiyordu. Bir haftadır Su'nun bir iyi bir kötü halleri yine üstündeydi. Hamilelikten kurtulduklarında Koray rahat bir nefes alacaklarını sanmıştı. Ama Su yine hamileliğinin ilk zamanlarındaki gibi duygu geçişleri yaşamaya devam ediyordu. Yaşadığı son duygusal durumun ve Enes'in dediğinde göre lohusa sendromunun etkisindeydi. Su'yu ikna edebilse Enes ile birebir konuşmasını sağlayacaktı ama Su neredeyse odadan bile çıkmaz olmuştu.

"Çünkü artık kendine gelmeni istiyorum aşkım." diyen Koray, Su'ya ilgiyle bakarken genç kadın gözlerini yine ondan kaçırdı. Bakarsa Koray'ın kollarına sığınacak Sude'nin söylediği her şeyin yalan olduğunu ispatlaması için yalvaracaktı.

Gözleri yaşaran Su kafasını yukarı kaldırıp tavana bakarken Deniz'in ağlama sesi geldiğinde beşiğe döndü. Koray çoktan yataktan kalkıp kızının yanına giderken "Neden uzun süreli uyumuyor?" dediğinde Su dudağını ısırarak "Sanırım karnı doymuyor." dedi.

Koray, Deniz ile yatağa geldiğinde Su bebeğini emzirmek için hazırlanmıştı. Deniz'i kucağına aldığında sütünün gelmesi için dua ederken kızı biraz emdikten sonra ağlayarak göğsünü bıraktığında, Su'nun da gözyaşları akmaya başladı.

Koray "Aşkım ne oldu?" diye telaşlandığında Su burnunu çekerek "Sütüm gelmiyor." dedi.

Koray karşısında ağlayan kızı ile karısına endişeyle bakarken "Ya Su ağlamasanıza, tamam bulurum ben şimdi süt neden ağlıyorsunuz? Sen Deniz'i bana ver." diyerek kızını kollarına aldı.

"Bebeğimi bile emziremiyorum." diyen Su daha çok ağlamaya başlarken Koray kucağında Deniz ile yataktan kalkıp "Ben Gülden ablayı bulsam iyi olacak." diyerek odanın çıkışına yönelmişti.

Merdivenleri hızla inen Koray salonda Ayşe Hanım ile karşılaşınca Deniz'i ona vererek "Benim acil Gülden ablayı bulmam lazım, iki dakika ilgilenir misiniz?" dediğinde kadın "Tabii." diyerek bebeği almıştı.

Koray evden çıktığında tenine çarpan soğuk esintiyle üstünün çıplak olduğunu fark etti. *'Akıl mı kaldı bende?'* diye söylene söylene karşı eve geçerken kapıyı açıp içeri girdiğinde "Gülden abla!" diye seslendi.

O sıra kahvaltı yapıyor olan Gülden Hanım ile Tamer Bey onun sesiyle kapıya dönerken Koray içeri girdiğinde Gülden Hanım üstünün halinden onun aceleyle geldiğini anlayınca "Bir şey mi oldu Koray?" diyerek sandalyesinden kalkmıştı.

"Abla Su iyi değil. Senden ricam bir ilgilensen."

"Tamam oğlum hemen geliyorum." diyen Gülden Hanım kahvaltısını bırakıp onun yanına gelirken Tamer Bey'de ayağa kalkarak "Benim yapabileceğim bir şey var mı Koray?" dediğinde Koray "Yok Tamer Bey kadınsal mevzular." diyerek ona konuyu elinden geldiğince açıklamaya çalıştı.

Gülden Hanım ile eve geçtiklerinde kadın önce mutfağa gidip Deniz için mama hazırlamış onu Koray'a verdikten sonra "Sen burada Deniz ile ilgilen ben Su ile konuşayım." diyerek yukarı yönelmişti.

Koray "Tamam abla." diyerek biberonu kızının ağzına tutarken onun

yüzünü buruşturduğunu gördüğünde "Tabii annenin göğsü gibi olmaz kızım ama idare edeceksin artık." dedi.

Gülden Hanım yukarı çıktığında Su yatakta oturmuş gözyaşlarıyla mücadele ediyordu. Kapıyı çalıp içeri giren Gülden Hanım "Gelebilir miyim?" dediğinde Su burnunu çekerek "Gel abla." dedi ağlamaktan kalınlaşmış sesiyle.

Gülden Hanım içeri girip yatağa yaklaşırken "Ne oldu kızım?" dediğinde Su "Sütüm kesildi abla." dedi.

Su'nun yanına oturan Gülden Hanım onun ellerini tutarken "Sadece bunun için mi ağlıyorsun Su?" dediğinde Su omzunu silkerek "Bilmiyorum." dedi.

"Gel buraya." diyen Gülden Hanım kollarını açıp Su'yu kendine çekerken "İçindekileri dökme zamanı geldi." dediğinde Su onun kollarına sığınırken tekrar hıçkırıklara boğulmuştu.

Gülden Hanım onu sıkıca sarıp hıçkırıkları dinene kadar sallarken Su biraz kendine geldiğinde "Ben her şeye rağmen onu hep sevdim, hep anne bildim..." diyerek yaşadığı hayal kırıklığını anlatmaya başladı.

"Tüm yaptıklarına kendimce bir bahane buluyordum. Hep kendimi suçluyordum. Hata yaptığımı düşünüyordum. Yıllarca bir kere olsun beni sevmesi için çabaladım. Küçükken kıyafetlerimi kirletmemek için arkadaşlarımla oyun oynamazdım. Anneme yakışır temiz bir kız olmaya çalışırdım. Ama hep üstünü kirleten Sude olmasına rağmen o bana kızardı. Kardeşimin üstünü kirletmesine izin verdiğim için suçlu olan ben olurdum. Bende kendimi suçlar, daha iyisi olması için çabalardım. Okulda en iyi puanları almak için ders çalışır Sude en düşük notları aldığında yine ben suçlu olurdum. Şimdi her şey o kadar anlam kazandı ki abla. Yıllarca beni hiç kabullenmeyen birine kendimi sevdirmek için çabalamışım."

Su hem ağlayıp hem konuşurken "En çok ağrıma giden ne biliyor musun? Ben bunlar için çabalarken babamın sessiz kalması, benim kendimi hırpalayarak ona sevdirmeye çalışmamı sessizce izlemesi ve bana gerçeği hiç söylememesi..." dediğinde Gülden Hanım Su'ya daha sıkı sarılarak "Ama babanın neler yaşadığını bilmiyoruz kızım." dedi.

Su acı bir gülüşle ona cevap verirken "Ben hep babamın kızıyım derdim, ne kadar da doğruymuş. Ben zaten annemin kızı değilmişim." dedi.

Gülden Hanım sözleri yetersiz kalacağı için hiçbir şey demedi. Genç kadının saçını okşarken "Su, güzel kızım... biliyorum çok acı çekiyorsun

ama kendini bu kadar hırpalama. Bak bebeğinin şu an sana en muhtaç olduğu zaman, onu düşün kendini toplamaya çalış." dediğinde söyledikleri kendine bile boş geliyordu.

Su sessiz kaldığında "Sen çok zor günler geçirdin Su. Sen güçlü bir kızsın kızım, şimdi böyle kendini bırakman olmuyor." dediğinde "Abla çok yoruldum." dedi Su.

Bir süre daha konuşup sohbet ederlerken Su biraz daha rahatlamıştı. Karnı doyan Deniz ise tekrar uykuya dalınca, Koray onu odaya çıkardığında, Su'nun biraz olsun gülümsediğini görünce o da gülümsedi. Deniz'i beşiğine bırakıp dolabından bir tişört giyip deri ceketini alarak Su'nun yanına gidip alnından öptü. "Benim artık çıkmam gerekiyor." dediğinde Su "Tamam aşkım." dedi.

Koray, "Size iyi günler hanımlar." diyerek onlara veda ettikten sonra odadan çıkmıştı. Çıkar çıkmaz cebindeki telefonuna sarılarak Özkan'ı aradı. Özkan telefona cevap vermediğinde küfrederek evden çıkıp arabasına doğru ilerlemeye başladı. Araştırmanın neden bu kadar uzun sürdüğünü anlamıyordu.

Öğlene doğru şirkete geldiğinde, binaya girerken arkasındaki kişiyi fark etmişti. Arabasını park ederken sokakta bir an kapüşonlu birine gözü takılmıştı ama önemsemedi. Arabadan inip binaya girerken arkasından gelen ayak seslerini hissettiğinde saldırıya karşı savunma pozisyonuna geçti. Hiçbir şey yokmuş gibi ağır ağır ilerlerken bütün duyularını arkasındaki kişiye odaklamıştı. Omzunun üstünden kısa bir bakış attığında ona uzanan eli görünce hızla arkasına dönüp eli kavrayarak ters çevirdi. İnce bileği bükerken kapüşonlu tiz bir çığlık attığında Koray diğer eliyle kapüşonu çıkartmıştı.

Sude gözlerinden yaşlar akıtarak "Kolumu kırdın hayvan." diye bağırırken, Koray onun elini bırakıp sertçe yüzünü çevirerek duvara doğru itti.

Sude'nin bu sefer sırtı duvara çarparken Koray "Yine mi sen lan?" diye bağırdı. Ellerini yumruk yapan adam kendini zor tutarken "İlla ecelim ol diyorsun." diye tısladı.

Sude acıyan koluna diğer eliyle desteklerken sessizce "Lütfen yardımına ihtiyacım var." dedi.

Derin bir nefes alarak sakinleşmeye çalışan Koray ellerini beline yerleştirdi. Dar bina girişinde etrafa bakıp her an birinin gelme olasılığını düşünerek Sude'nin kolundan tutup peşinden sürükledi.

Onu peşinden sürükleyerek asansöre giderken bir yandan da '*Ah ulan Su, arada olmayacaktın şunun boynunu kırıverecektim.*' diye homurdanıyordu.

Asansörün kapısını açıp Sude'yi sertçe içeri attığında sessiz kalmasına şaşırmıştı. İçeri girip kat düğmesine basarken göz ucuyla onu süzdüğünde halinin perişan olduğunu gördü.

Saçları kir pas içinde üstünde bir hafta önceki kıyafeti vardı. Aldığı kokuyla burnunu kırıştıran Koray eski tecrübelerine dayanarak Sude'nin uzun süredir çöplerle haşır neşir olduğunu düşündü. Yüzü yere eğik ondan beklenmeyecek bir şekilde ezilmiş bir duruş sergilerken Koray "Bakıyorum da burnun sürtmüş." dedi.

Sude bir an kafasını kaldırıp ona sertçe baktıktan sonra yenilgiyle tekrar gözlerini kaçırarak "Başım dertte." diye mırıldandı.

Koray gülerek "Neden hiç şaşırmadım?" dediğinde asansör onun odasının bulunduğu katta durmuştu. Cebinden anahtarı çıkartıp tüm katı kaplayan ofisinin kapısını açtıktan sonra Sude'nin geçmesi için kenara çekildi.

Sude geldiği yere baktıktan sonra "Asansör varmış." dediğinde Koray "Ayakların çalışırsa belki beynine oksijen gider, daha iyi düşünürsün sanmıştım ama maalesef hâlâ salaksın." diyerek arkasındaki kapıyı kapatıp masasına ilerledi.

Sude ilk geldiği günkü gibi ukalalık yapmak yerine onun tüm sözlerini sindiriyordu. Elleri yorgunluktan ve açlıktan titrerken sırtındaki çantasını çıkartarak ayaklarının dibine bıraktı. Kolu çok kötü ağrıyordu, çanta ağırlık yaptıkça daha çok hissediyordu.

Koray santralden Beliz'e geldiğini haber verirken, bir iki saat rahatsız edilmek istemediğini söyledikten sonra Sude'ye döndü.

Onu baştan aşağıya tekrar süzdü, berbat halde olduğunu görmemek elde değildi. Yemek bulmak için çöp karıştırmış, sokaklarda yatmış biri gibi görünüyordu. Koray arkasındaki buzdolabından hazırda bulundurduğu buz poşetlerinden birini alarak ona fırlattı.

"Bileğine tut yoksa kötü şişer." dedikten sonra "Sana yardım etmem için bana geçerli bir sebep söyle Sude." dedi.

"Çünkü ablamı seviyorsun." cevabını aldığında Koray alaylı bir sırıtışla ona bakıp "Bunun seninle ne alakası var? Tam aksine ablanı sevdiğim için şu an seni gebertiyor olmam gerekiyordu." dedi.

Sude "O zaman neden yapmıyorsun?" diyerek kaşlarını inatla kal-

dırdığında Koray onun aslında zeki olduğunu gördü. Her ne kadar Sude, Su'ya kötü davranmış olsada Su kardeşinin iyiliğini isterdi bunu çok iyi biliyordu.

"Bana zarar vermiyorsun çünkü ablam duyarsa her şeye rağmen sana kızar." diyerek Sude konuşmaya devam ederken Koray elini havaya kaldırıp onu susturdu. "Bu hâlâ sana yardım etmem için geçerli bir sebep değil Sude. Seni gördüğümden Su'ya bahsetmezsem ablanın ruhu duymaz. Son yaptıklarından sonra seni arayıp soracağınıda sanmıyorum. Yani sana yardım edip etmediğimi istersem ablan asla öğrenemez." dediğinde Sude'nin omuzları çöktü.

"Annemi aldılar." diye mırıldandığında Koray "Anlamadım?" deyince Sude "Peşimdeki adamlar annemi rehin aldılar, borcum olan miktarı ödemezsem onu öldürecekler." dedi.

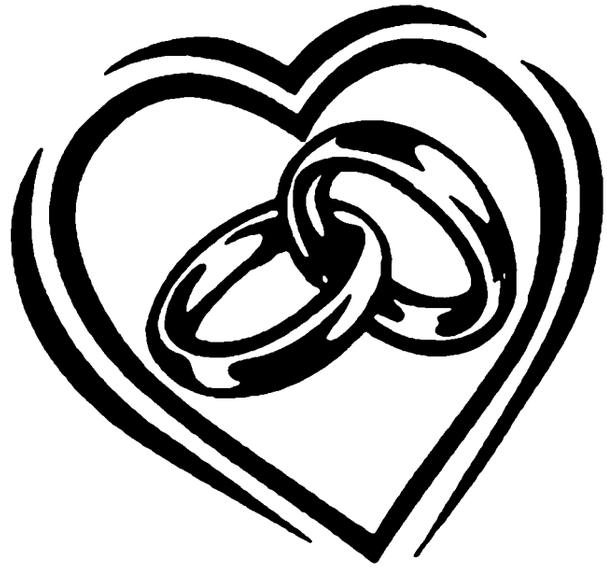
Koray yine onun yalan söylediğini düşünerek "Daha iyi bir yalan bulmalısın." dediğinde Sude kafasını kaldırarak "Yemin ederim sana doğruyu söylüyorum." dedi.

Koray onun akmak üzere olan gözyaşlarını gördüğünde söylediklerine inanır gibi oldu ama yinede emin olamıyordu.

Telefonu çaldığında cebinden çıkartırken arayanın Özkan olduğunu görünce ayağa kalktı. Sude'ye kafasıyla dolabı gösterirken "Orada ablanın kıyafetlerinden var." dedikten sonra banyoyu da göstererek "Orası da banyo, belki temizlenmek istersin. Benim biraz işim var." diyerek diğer katlara inen merdivene ilerledi.

Merdivenden eğitim alanına inerken "Evet." diyerek telefonu cevapladığında Özkan "Araştırmamı tamamladım Patron." dedi.

Koray "Seni dinliyorum." dediğinde Özkan "Kızın söylediklerinin çoğu yalan. Ne kadın intihar etmiş ne de Hakan Bey karısını aldatmış." diyerek konuşmaya devam ettiğinde Koray yukarıdaki pisliğin tüm kemiklerini kırmak istedi. Evet, doğru bildiği bazı şeyler vardı ama hepsi çarpıtılmıştı. Şimdi ise bu gerçeklerle ne yapacağını kendi de bilmiyordu.

BÖLÜM 45

Koray eve geldiğinde Su kendini tamamen toparlamıştı. Mutfakta yemek yaparken, Efe'nin "Baba." diye bağırdığını duyduğunda o da mutfaktan çıkarak Koray'ı karşılamak için ilerledi. Salona kucağında Efe ile giren Koray'ı gördüğünde gülümseyerek "Hoş geldin aşkım." derken, onun arkasından geleni görünce gülümsemesi dondu.

"Sude?" diye solurken, Sude kafasını eğip yere bakarak "Merhaba abla." dediğinde Su ağzı açık bir şekilde Koray'a döndü. Koray ona bakıp "Konuşacaklarımız var aşkım." dediğinde Su açık olan ağzını kapatıp kafasıyla onayladı.

Koray "Ben Efe'yi Tamer beylere bırakıp geliyorum." diyerek evden çıktığında ise iki kardeş karşılıklı bir süre bakıştılar.

Sonunda kendine gelen Su boğazını temizleyerek, koltukları gösterip "Otursana." dediğinde Sude sesini çıkarmadan tekli koltuğa geçti.

Su onun yan tarafındaki üçlü koltuğa geçerken merakla Sude'ye bakmaya devam ediyordu. Onun tavırlarındaki değişimi fark etmiş olsada kendini tutamayarak "Yine hangi zehrini akıtmaya geldin Sude?" dedi.

Sude "Abla ben özür dilerim." dediğinde Su onun bu kadar kolay özür dilemesine daha da sinirlenmişti. Evet dili özür diliyordu ama sesinde ufacık bir pişmanlık yoktu.

Sinirle koltuğun kenarını kavrayan Su "Senin için ne kadar kolay değil mi? Senin yaptıkların bana nelere mal oldu biliyor musun?" derken sinirinde yerinde duramayarak ayağa kalkıp Sude'ye doğru bir adım atar-

ken "Bebeğimin bana en muhtaç olduğu anda ben ona yetemiyorum senin haberin var mı?" diye bağırdı.

Gözünden yaşlar süzüldü "Senin yüzünden bebeğimi bile emziremiyorum." diye bağırırken içeri giren Koray koşar adım yanlarına gelip onu omuzlarından kavramıştı.

Koray, Su'nun boynuna kollarını dolayıp göğsüne çekerken "Sakin ol bebeğim." dediğinde Su "Onun ne işi var burada Koray?" dedi boğuk bir şekilde.

Koray kollarını çözüp Su'nun yüzünü görebilmek için çenesinden tutarak kafasını yukarı kaldırırken "Konuşmamız gerekenler var, Sude'nin iddia ettikleriyle ilgili." dedi.

Su'nun bedeni korkuyla ürperirken "Yani annem..." demişti ki Koray "Hepsini konuşacağız bebeğim." diyerek onu susturup az önce kalktığı koltuğa geri oturttu.

Koray onun elini tutarak yanına oturduğunda Sude'ye dönerek "Kutuyu göster." dedi.

Sude hemen çantasındaki kutuyu çıkartıp ona uzatırken Koray kutuyu alarak Su'nun kucağına bırakıp "Burada bazı gerçekler var." dedi.

Su'nun kalbi korkuyla hızlanırken elleri titreyerek kutunun kapağına uzandığında durdu. Gözlerini kapatıp cesaret toplamaya çalışırken onu cesaretlendiren sırtında rahatlatıcı bir şekilde gezen sıcak eldi.

Koray onun sırtını ovarken "Ben yanındayım bebeğim." dediğinde Su kutunun kapağını açmıştı. İçinden çıkan eski fotoğraflara ilk başta anlam veremesede dikkatli baktığında babasını tanımıştı ama üstteki fotoğrafta bulunan hamile kadın yabancıydı. Aslında yabancı da değildi. Su kendinin başka bir kopyasına bakıyormuş gibi hissederken eliyle ağzını kapatıp "Annem!" diye fısıldadı.

Gözlerinden iri damlalar akmaya başladığında "Doğruymuş." diye hıçkırınca Koray onu kendine çekip "Sadece bir kısmı aşkım." dedi.

Su başını onun omzuna yaslasada kucağında bulunan kutunun içindeki fotoğraflara iç çeke çeke bakmaya devam etti. Babasının Ayla Hanım ile bir tane fotoğrafı vardı. O da küçük bir bebekken kucağında olduğu fotoğraftı. Genelde öz annesinin ve babasının bir sürü fotoğrafı bulunan kutu anılarla doluydu.

O fotoğraflara bakmaya devam ederken Koray ona gerçekleri anlatmaya başladı.

"Annen senin doğumundan kısa süre sonra vefat etmiş." dediğinde Su iç çekerken Koray onun bunu sindirmesi için bekledi. Su "Devam et." diye fısıldadığında Koray "Sen çok küçük olduğun için baban sana bakmakta zorlanmış. O sıra şimdiki yaşadığınız yerden çok farklı bir yerde yaşıyormuşsunuz. O yüzden araştırmamın sonuçlanması biraz uzun sürdü. Tam olarak gerçekleri öğrenmeden sana bahsetmek istemedim." dedi.

Su "Sorun değil aşkım." dediğinde Koray onun saçlarını öperek "Ayla Hanım ile baban tanıştığında Ayla Hanım yardıma muhtaçmış. Evlenmeden hamile kaldığı için ailesi onu terk etmiş." dediğinde Su'nun kafasını hayretle yukarı kalktı.

Aynı anda bunları yeni duyan Sude'de "Yalan!" diye bağırarak ayağa kalktığında Koray ona ters bir şekilde bakıp "Yerine otur." dedi sertçe.

Sude "Yalan söylüyorsun." diye itiraz etsede Koray'ın sözünü dinleyerek yerine oturmuştu. Koray, Su'ya döndüğünde Su şaşkınlıkla "Yani?" demiştiki Koray "Yani ne Ayla Hanım öz annen ne de Sude öz kardeşin." dedi.

Sude ağlamaya başlayarak "Kapa çeneni yalan söylüyorsun." diye tekrar bağırdığında Su ona döndü. "Aslında gayet mantıklı." dedikten sonra gözleri nefretle ona bakarken "Hangi kardeş senin bana yaptıklarını yapardı?" dedi.

Sude ona olan nefretiyle ayağa fırlarken "Hangi kardeş biliyor musun? Babası tarafından hiç sevilmeyen kardeş, babasının gözünde hep küçük görülen yaptığı hiçbir şeyde ona yaranamayan kardeş." diye bağırdı. Su annesi tarafından sevilmediğini düşünürken Sude'de aynı şeyleri yıllarca babası için hissetmişti.

"Babam hiçbir zaman aramızda ayrım yapmadı." diye bağırarak ayağa kalkan Su onu göğsünden iterek "Hepsi senin kıskanç beyninin ürettikleri." dedi.

Sude onun elini göğsünden itti. "Yapma ama etrafın ne diyeceğini düşünmese senin yaptığın orospuluğa bile sesini çıkarmazdı." diye bağırdığında daha fazla kendini tutamayan Su, Sude'nin yanağına yapıştırmıştı tokatı.

Ani ve sert gelen darbeyle Sude'nin kafası yana doğru savrulurken, Su ne yaptığını fark ederek elini göğsüne çekip bir adım geriledi. Koray onu tutup hemen kendine çekerken gözleri yaşlarla dolu olan Sude, Su'ya hayretle bakıyordu.

Onun yüzündeki şaşkın ifadenin sebebini çok iyi anlıyordu Koray. Kardeşi ne yaparsa yapsın Su ona hep iyi davranıyordu ve belli ki Sude ondan böyle bir şey beklemiyordu. Sude bir anda hareketlenince Koray "Otur yerine!" diye bağırdı.

Çantasını alan Sude kapıya doğru ilerlemeye devam ederken, Koray "Sude o kapıdan çıkarsan sana yardım etmem." dediğinde Sude onlara dönerek "Zaten neden yardım edesin ki, madem gerçekler dediğin gibi." dedikten sonra eliyle Su'yu gösterip "Onunla beni bağlayan hiçbir şey yok." dedi.

Su ise onların arasında geçen konuşmayı anlamayarak "Ne yardımı?" dediğinde Koray "Ayla Hanım'ın başı dertte, Sude'nin peşindeki adamlar onu rehin almışlar" dedi.

Su "Lanet olsun Sude sen hiç akıllanmaz mısın? Yine hangi pisliğe bulaştın." diye bağırarak Koray'ın kollarından çıkarken Sude de sinirle "Herkes senin gibi rahat bir yaşam sürmüyor hanımefendi, yaşayabilmek için paraya ihtiyacım vardı." diye bağırdı.

Asıl bu sözler Su'nun sabrını taşırmıştı. Sinirli bir kahkaha atarken ona doğru ilerledi. "Rahat bir yaşam öyle mi? Rahat bir yaşam... söylesene Sude kaç gün sokaklarda kaldın? Kaç gün yiyecek iki lokma bir şey bulabilmek için çöp karıştırdın? Ha söylesene. Hiç mi? Rahat bir yaşammış. Ben bugünlere gelene kadar ne çektim senin haberin var mı? Eğer Gülden abla olmasaydı ne halde olurdum hiç düşündün mü? Ben söyleyeyim. Ne halde olurdum biliyor musun? Karnımda bebeğimle açlıktan bir sokak köşesinde ölmüş olurdum. Karnındaki bebeğinin açlıktan öleceğini düşünerek yaşadın mı sen? Kendi canını düşünmeyip sırf onu doyurabilmek için iki lokma ekmeğe muhtaç kaldın mı?" Su onlar yüzünden yaşadığı her şeyi haykırırken Sude'nin üstüne yürüyor, kardeşi ise onu ilk defa bu kadar çileden çıktığını görerek korkuyla geri kaçıyordu.

Artık gidecek yeri kalmadığında sırtı kapıya çarparken Su önünde durarak "Söylesene Sude, bunların hangisini yaşadın sen?" dediğinde Sude kafasını eğip ağzını açamadı.

Onların sesi ise tüm evde yankılanırken Hakan Bey her şeyi duyuyordu. Su'nun söylediği her kelimeyle gözyaşlarına boğuldu. Onu sakinleştirmek için çabalayan Ayşe Hanım ise artık korkmaya başlamıştı çünkü Hakan Bey'in kalp atışları çok hızlanmıştı. Hemen ilaçlarını verip onu sakinleştirmeye çalışsada yaşlı adam inleyerek ağlıyordu. Anlamsız sesler

ağzından çıkarken kafasını iki yana sallayıp gözyaşlarına boğuluyor, kızına koşup sarılmak tüm acısını dindirmek istiyordu.

En büyük suçlusu oydu bu yaşananların. Neredeyse hiç tanımadığı Ayla'ya bile sahip çıkmış, kendi kızına sahip çıkamamıştı. Gururunun esiri olup kızını sokağa atmasının bedeliydi şimdiki hali. En büyük cezayı yaşarken çekiyordu. Yaptıklarını düzeltmek için elinden hiçbir şey gelmiyordu. Hiçbir şey. Biricik kızının onu affetmesi için hiçbir şey yapamıyordu. Oysa Su ne yufka yürekliydi. Aynı annesi Yasemin'in huyuna sahipti. Her zaman iyilik dolu... Her zaman dürüst... İlk hatasını Yasemin'den sonra Ayla ile evlenerek yapmıştı. İkinci ve en büyük hatası ise kızını yardıma muhtaçken sokağa atmaktı. Yaptığı hatadan çok çabuk pişman olsada hatasını geri almaya hiç fırsatı olmamıştı.

Ayşe Hanım "Hakan Bey lütfen sakin olun." diyerek onu yatıştırmaya çalışırken o çaresizce gözyaşlarını dökmeye devam etti.

Koray ise Su'nun içini dökmesine izin verdikten sonra yanına giderek onu tekrar kollarına hapsetti. Su yaşadığı gerginlik ve hüzünle derin derin solurken bebek telsizinden gelen ses onu kendine getirmişti. Deniz'in uyandığının habercisi sesi duyduğunda Koray'ın kollarından çıkarak üst kata yöneldi.

O gözden kaybolur kaybolmaz ağzını açan Sude, Koray'ın "Kapa çeneni!" demesiyle sustu. Koray cebinden telefonunu çıkartıp daha öce bilgilendirdiği Özkan'ı arayarak Ayla Hanım'ı adamların ellerinden kurtarmasını söyledi.

Telefonu kapattığında Sude'ye "İçeri geç haber gelene kadar sessizce bekle, ağzını açtığını duyarsam o adamlara kalmaz seni ben gebertirim." dediğinde Sude hızlı adımlarla kalktığı koltuğa gidip oturmuştu.

Koray sıkıntıyla iç çekip merdivenlere yönelirken, Su'nun iyi olmasını umut etti ama ne kadar gereksiz bir istek olduğunun farkındaydı. Tüm geçmişini öğrenmiş acı dolu hatıralar gün yüzüne çıkmıştı. Nasıl iyi olabilirdiki?

Odaya girdiğinde Su ayakta Deniz'i emzirirken odanın içinde dolanıyordu. Koray ona yaklaşıp "Bebeğim!" diyerek arkasından sarılırken Su ağlamaklı bir sesle "Çok ağrıma gidiyor Koray." dedi.

Koray ona sarılıp boynuna öpücük kondururken "Lütfen ağlama artık senin ağlamana dayanamıyorum." dediğinde Su "Annemi bebeğiyle kabul etmiş." diye fısıldadı. Gerçekleri öğrensede yılların alışkanlığı ona anne

demekten vazgeçemiyordu. "Beni sokağa atarken onu kabul etmiş." diye tekrarladığında Koray ona daha sıkı sarılıp "Şimdi bunları düşünme bebeğim." dedi.

Su başını onun omzuna yaslayıp iç çekerken "Nasıl düşünmem?" dediğinde Koray "Aşkım, bebeğim, bir tanem..." diyerek onun saçlarını okşayıp kendine çevirirken "Bak üzüntüden sütün kesiliyor, biraz kızımızı düşün ve bunları sorun yapma." dedi.

Su bugünkü uğraşlarından sonra zorla gelen sütünü düşünerek kafasını eğip kızına bakarken "Zaten onlar olmasa nasıl ayakta kalırdım bilmiyorum?" dediğinde Koray dudak büzerek "Ya ben?" dedi.

Su onun haline gülümsediğinde Koray "İşte böyle göster bana o gamzeleri." diyerek yüzün iki elinin arasına aldığında Su daha geniş gülümsedi.

Koray eğilip iki yanağında oluşan gamzeleri öperken "Sonunda!" deyip son öpücüğünü de karısının dudaklarına bırakıp geri çekilmişti.

Su gülümseyerek "Seni seviyorum." dediğinde Koray onun dudaklarına tekrar yapışıp "Sana tapıyorum." diyerek geri çekildi. Aralarında Deniz mırıldanınca Su onun karnının doyduğunu anlamıştı. Omzuna yerleştirip sırtını ovarak gazını çıkartmasına yardımcı olurken "Sude ne yapmış?" diye sordu.

Koray "Boş ver." diyerek geçiştirmeye çalıştığında Su "Söyle Koray." deyince "Uyuşturucu satıcılarının mallarını çalmış." diyen Koray'ın cümlesiyle gözleri sonuna kadar açıldı.

"Uyuşturucu satıcısı mı? Aman Allah'ım bu kız aklını yitirmiş." diye solurken Koray "Merak etme ben halledeceğim." dediğinde Su "Sakın Koray, karışmayacaksın. Batırdığı gibi temizlesin, pisliğini sana bulaştırmasına izin veremezsin." dedi.

Koray yerinde sıkıntıyla kıpırdandığında Su onun çoktan karıştığını anlayarak "Yardım ettin değil mi?" dedi kızgınca.

"Bebeğim bu adamların şakası olmaz. Ayla Hanım'ı ellerinde tutuyorlar. Sude parayı ödemezse onu öldürürler."

Su duyduklarıyla yutkunurken yardım etmenin doğru bir karar olduğunu bilsede Koray'a bir şey olacağından endişe ediyordu. Ona bir şey olmasına dayanamazdı.

"Ya sana bulaşırlarsa?" diye endişeyle sorduğunda Koray bir kolunu onun boş olan omzuna atıp kendisine çekerken "Merak etme bebeğim bir

şey olmayacak." diyerek alnına öpücük kondurdu. Tam o sıra Deniz geğirdiğinde Koray kahkaha atarak "Kızımız seni kıskandı." dedi.

Su kıkırdarken Koray, Deniz'i onun ellerinden alıp koluna yatardı. "Babacım sen çok mu kıskançsın ha?" diyerek onunla konuşmaya başladı. Deniz minik gözlerini kırpıştırarak açıp tekrar kapatırken "Ve çok da uykucu." dediğinde Su "Büyümesi için uykuya ihtiyacı var." dedi.

"Tamam, anladıkta azıcıkta o mavişlerini gösterse bize." diyen Koray bir eliyle "Kızım aç gözlerini." diyerek Deniz'in karnını hafif sarsıyordu.

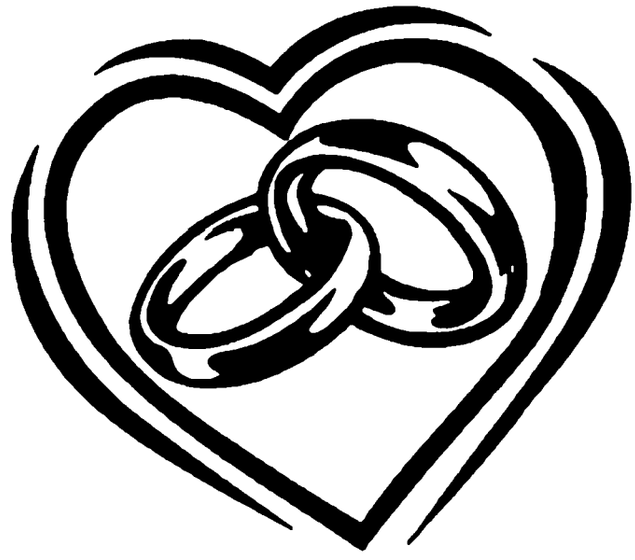
Su onun eline vurup "Rahat bırak kızımı." diyerek Koray'ın kucağındaki Deniz'i aldıktan sonra götürüp beşiğine yatırmıştı.

Koray "Aman be!" diye homurdansa da gülümsüyordu. Telefonu çaldığında Özkan'ın aradığını görünce hemen cevapladı. Sessizce onu dinledikten sonra telefonu kapattığında Su'da merakla ona bakıyordu.

"Ayla Hanım'ı kurtarmış." diye kısaca Su'nun meraklı bakışlarına cevap verdiğinde Su kafasıyla onu onaylayarak "Gözü aydın." dedikten sonra yatağa yönelerek "Sude'nin de artık gitme zamanı geldi, ona kapıyı sen gösterir misin aşkım? Ben yorgunumda." dedi.

Koray gülümseyerek "Merak etme aşkım kapının bir daha onlara hiç açılmayacağını anladığından da emin olurum." dedikten sonra arkasını dönüp aşağıya inerek başlarındaki belanın birinden daha kurtuldu.

Su yatağa uzanıp gözlerini kapatırken resimlerde gördüğü annesini hayal etti. Yaşasaydı nasıl olurdu diye düşünmeden duramıyordu. Babasına olan kırgınlığı ise gitgide artıyordu. Keşke ona sorular sorup cevap alabilseydi. İçinde biriken sormak istediği o kadar çok şey vardıki. Cesaretini topladığı gün tek taraflıda olsa babasıyla yüzleşecekti.

BÖLÜM 46

Babası Efe'yi bırakıp gittiğinde o da oyun parklarındaki minik banklara gidip oturdu. Kollarını göğsünde bağlayıp surat asarken yanına gelen Berfin "Neyin vay?" dediğinde Efe omuz silkerek "Annem üzgün." dedi.

Berfin gözlerini ondan ayırmadan Efe'nin yanına otururken, başı yere eğik olan Efe "Biy kız geldi ve annem üzüldü. Annemin üzülmesinden nefyet ediyoyum." dediğinde Berfin "Kim o kız?" dedi.

Tekrar omuz silken Efe "Bilmiyoyum." derken yanlarına gelen Toprak "Ne oldu?" dediğinde Berfin ona dönerek "Efe'nin annesini biyi üzmüş." dedi. Toprak, Efe'nin diğer tarafına geçerek "O zaman bizde onu üzelim." dedi.

Berfin'in gözleri hevesle parladı. "Evet." diyerek el çırptığında, Efe ikisine de bakıp "İyi de nasıl yapacağız?" diye sordu. Toprak "Biy yolunu buluyuz hadi gel şimdi oyun oynayalım." diyerek Efe'yi kolundan tutup çekerek ayağa kaldırdı.

Oyun parklarında toprakla oynamaya devam ederlerken çamur yapmak istediklerinde Berfin "Bize su lazım." dediğinde, Toprak arkasına dönüp havuza bakarak "Oyada biy süyü vay." deyince Efe "Ama oyaya gitmemiz yasak." dedi.

"Düşeyiz diye koykuyoylay düşmeden alıysak bişi olmaz." diyen Berfin'in lafıyla Toprak küçük kovalardan birini alırken "Ben alıyım." diyerek havuza giden merdivenleri inmeye başlamıştı.

Efe "Topyak duy!" diye arkasından bağırsa da Toprak durmadı. Berfin, Efe'yi elinden çekerek "Hadi bizde gidelim düşeyse yaydım edeyiz." dediğinde Efe "Yüzme bilmiyozki." dedi.

"Olsun." diyerek Efe'yi çeken Berfin koşarak ilerledi. Efe onun hızına ayak uydurarak havuzun kenarına indiler. Toprak havuzun kenarında yere çömelip kovayı suya daldırdığında ikisi nefesini tutmuş onu izliyordu. Ağır olan kovayı kaldıramayan Toprak "Kalkmıyo." diye bağırdıktan kısa süre sonra öne doğru eğilmeye başladığında, Berfin ile Efe aynı anda atılarak onu tuttular. O sıra bahçeyi gezen görevlilerden biri onları gördüğünde telaşla "Çocuklar uzaklaşın havuzdan." diye bağırdı.

Görevli merdivenleri hızla inerken ağır kovayı çekemeyen Toprak korkuyla onu bırakıp geri çekilmişti. Üçü de işledikleri suçun farkında yan yana dizilirken yanlarına gelen adam "Ne yapıyordunuz siz?" dedi.

Efe "Şey biz." derken Toprak "Suya ihtiyacımız vaydı, su alıyoyduk." dediğinde adam eğilip havuzun dibindeki kovaya baktıktan sonra "Bu yaptığınız çok tehlikeli çocuklar düşebilirdiniz, buraya yanınızda anne veya babanız olmadan yaklaşmanız yasak değil mi?" dedi.

Üçü başlarını yere eğip sıkıntıyla yerlerinde sallandı. Adam onların hallerine gülerek "Bu seferlik bu yaptığınız aramızda kalacak ama bir daha buraya yaklaşmak yok tamam mı?" dediğinde çocuklar aynı anda gülümseyerek başlarını kaldırıp "Tamam." dediler.

Adam "Bana başka bir kova getirin suyu ben doldurayım." dediğinde "Ben getiyiyim." diyen Berfin koşarak merdivenleri çıkmaya başlamıştı bile.

İkinci bir kovayla su alınıp oyun parkına taşındıktan sonra istedikleri gibi çamur yaparlarken Efelerin evinin kapısı açılıp Sude dışarı çıktığında üç minik kafa o tarafa dönmüştü.

Efe "İşte bu kız." derken Sude kapıda durmuş elindeki telefonla uğraşıyordu.

Toprak "Hadi intikamımızı alalım." dediğinde Efe merakla ona dönüp "Nasıl?" derken, Berfin'in gözleri yine parlamış önündeki çamurlara bakarak "Benim biy fikyim vay." demişti.

Efe ile Toprak'da yerdeki çamura bakıp gülümsediler. Sude'nin yürümeye başladığını gördüklerinde "Hadi acele edelim gidiyo." diye bağırdı Efe.

Kovanının içine çamur doldurup ellerine de alırlarken Efe bir elinde kovayı bir elinde de çamur tutuyordu. Efe koşmak için uğraşırken kovanın içindekinin çoğunu döksede amaçlarına yetecek kadarı kalmıştı.

Koşarak Sude'nin arkasından giderlerken, otopark alanına çıkmak üzere olan Sude'yi "Hey baksana." diye bağıran Berfin durdurmuştu.

Kaşlarını çatarak arkasına dönen Sude "Ne var?" dediğinde Efe onun karşısında dikilerek "Sen kimsin?" dedi.

Sude gözlerini kısarak çocuklara bakarken haberlerden gördüğü Efe'yi tanımıştı. Su'nun ilk oğluydu. Sokağa atılmasına sebep olan ufaklık buydu.

"Sizinle uğraşacak vaktim yok." diyen Sude arkasını dönüp gidecekken, Efe "Annemi üzdün." diye bağırdığında, Sude onlara tekrar dönüp "Annen seni dünyaya getirerek hepsini hak etti." dediğinde Efe'nin kalbi kırılmış, gözlerini kırpıştırarak "Neden öyle dedin?" demişti.

Biraz arkasındaki Berfin ile Toprak ise sinirle "Efe saldıyalım aytık." dediklerinde Sude "Ne diyorsunuz siz be?" diyerek onlara baktı.

Toprak ile Berfin ise Efe'den onay bekliyorlardı. Çamur tutan elini havaya kaldıran Efe "Saldıyı başlasın!" diye bağırdığında Toprak ile Berfin ellerinde tuttukları çamurları Sude'ye fırlatmış, Efe'de tek elindekini fırlatmıştı.

Neye uğradığını şaşıran Sude çığlık atarken, Berfin ile Toprak onun üstüne atlayarak diz üstü düşmesini sağladılar. Elindeki kovayla koşarak onların yanına gelen Efe, kovanın içinde daha fazla su olmasından dolayı cıvık olan çamuru Sude'nin kafasından aşağıya boşaltmıştı.

Sude daha çok bağırınca onun sesine dışarıdan koşan korumalar gördükleri manzarayla şaşkına uğradılar. "Çocuklar." diye bağırdıklarında Berfin, Toprak ve Efe hemen Sude'nin başından geri çekildi. Berfin "Kaçalım, kaçalım..." diye bağırarak Toprak ile Efe'ye elini uzattı.

Çamurlu elleriyle el ele tutuşup koşarak kaçarlarken, arkalarından Sude'nin küfürlerini duymamışlardı.

Onun aile için ne ifade ettiğini bilen korumalar ise Sude'nin tüm bağırmalarına rağmen yaka paça dışarı atmışlardı.

On dakika sonra afacanlar, Koray ile Su'nun karşısında hesap vermekle meşguldü. Dışarıdan gelen Sude'nin sesiyle yataktan kalkan Su, neler olduğunu anlamak için aşağıya indiğinde, Koray ile çalışanlardan olanları öğrenmişler, daha sonra çocukları saklandıkları yerden çıkarmakla uğraşmışlardı. Saklanarak başlarına gelecekten kurtulamayacaklarını anlayan çocuklar ise ortaya çıkmak zorunda kalmıştı.

Su "İnanamıyorum size, böyle bir şeyi nasıl yaparsınız?" derken Koray onu arkasında durmuş dudaklarını ısırarak gülmemek için uğraşıyordu.

Su "Koray bir şey söylesene." diyerek genç adama döndüğünde, Koray hemen kaşlarını çatarken "Evet, nasıl yaparsınız?" desede sesindeki eğlenen ifade her şeyi açıkça belli ediyordu.

Su ona *'Ciddi olamazsın!'* diye bakarken, Koray gülerek omzunu silktiğinde Su kafasını iki yana sallayarak çocuklara döndü. Onlarda Koray'a bakarak sırıtırken "Yaptığınız gülünecek bir şey değil." diyen Su, Efe'nin "Ama anne o seni üzmüştü." demesiyle gardını düşürmüştü.

Su, Efe'nin önünde eğilirken "Ama bu benim sorunumdu aşkım, ben kendim hallederdim. Ya o size bir şey yapsaydı." dediğinde, Efe'nin yanındaki Berfin minik yumruğunu diğer eline vururken "Sıkay o biyaz Su teyze." dedi.

Su onun haline gülmemek için uğraşırken "Ah ama bu sözler bir hanımefendiye hiç yakışmıyor Berfin." dediğinde arkasından Koray'ın *"Bunu bir zamanların Erkek Fatması söylüyor."* diye homurdandığını duymuştu.

Omzunun üstünden genç adama bakan Su "Kapa çeneni!" dediğinde, Berfin parmağını kaldırıp Su'ya salladı. "Bu dediğinde hiç yakışmıyoy ama zaten ben de sen de hanımifindi değiliz, dimi Su teyze." deyince Su dayanamayarak gülmeye başlamıştı.

Arkasındaki Koray'da kahkaha atarken, Su ayağa kalkıp "Tamam, bu seferlik bir şey demiyorum ama bir daha büyüklerin işine karışmak yok, tamam mı?" dediğinde üçü birden kafasını onaylarcasına salladığında Su "Anlaştık o zaman." diyerek mutfağa giderken Koray'a gözlerini kısarak bakıyordu. Görürsün sen dercesine bakışlara gülerek cevap veren Koray çocukların yanına yavaşça yaklaşırken, Su mutfakta gözden kaybolur kaybolmaz eğilip iki elini açarak "Aferin afacanlar çakın bakim." dediğinde çocuklar kıkırdayarak minik ellerini onun iri ellerine vurdular.

Koray bu da yetmezmiş gibi cebinden para çıkartarak üçünede para verdiğinde, Toprak "Ooo Koyay Amca sen hayikasın." dedi. Koray sırıtarak "Tabii harikayım lan." dediğinde Efe "Baba lan deme annem kızay." diyerek kıkırdadı.

Toprak da "Boya babam daha biy hayika ama." dediğinde, Koray "Hadi oradan senin baban suratsız." diyerek sırıttı.

O şaka yapsada Toprak'ın suratı asılarak "Evet son zamanlayda hey gün odasında ağlıyoy ama neyi vay anlamıyoyum, annemde gözünden yaş akayken gülüyoy ben yine anlamıyoyum." dediğinde Koray'ın gülen suratı da asılmıştı.

Toprak'ı kucağına çekerken "Bu ara biraz sorunları var ama iyi olacaklar, sen merak etme tamam mı?" dediğinde Toprak iç çekerek kafasını sallayıp onayladı. Koray onun saçlarını karıştırarak "Hadi bakalım şimdi evlerinize üstünüzü batırmışsınız temizlenme zamanı." dedi.

Berfin ile Toprak koşarak evden çıkıp kendi evlerine giderken, Koray'da Efe'nin elini tutup "Hadi bakalım Efe Bey banyoya." dediğinde, Efe "Tamam ama gemi yapacaksın." dedi.

Bu laftan anlaşılıyorduki Efe Bey'in banyo merasimi uzayacaktı. Eskiden banyo yapmamak için her şeyi yapan Efe artık banyodan çıkmıyordu.

Yarım saat sonra Koray, Efe'nin banyosunda zemine oturmuş halde perişandı. "Oğlum yüzgeçlerin çıkacak artık, hadi çık şu sudan." dediğinde Efe "Yüzgeç ne baba?" dedi.

Koray oflayarak "Balıkların suyun içinde yüzmesini sağlayan kanatları." dediğinde, Efe gözlerini irice açarak ona bakıp "Geyçekten mi? Çıkaylay mı? O zaman biyaz daha duyalım baba, hem o zaman yüzebiliyim." dedi heyecanla.

Koray gülerek kafasını iki yana sallarken "Maalesef oğlum çıkmazlar." dediğinde, Efe'nin suratı anında düşmüş "O zaman neden öyle dedin, ben de yüzeyim diye sevinmiştim." demişti.

Koray onun düşen suratına yaklaşıp parmağıyla burnuna vururken "O bir deyim oğlum." dedikten sonra "Hem yüzmek için yüzgeçlerinin çıkmasına gerek yok." dediğinde Efe'nin ilgisini tekrar çekmişti.

"Peki nasıl yüzecem?" diyen Efe'ye "Kolların ve bacaklarınla." dediğinde Efe kaşlarını çatarak "Ama nasıl?" dedi.

"Öğrenmen gerekiyor oğlum, şimdi havalar soğuduğu için suya giremeyiz ama önümüzdeki yaz ben sana öğretirim."

Efe sevinçle ayağa fırlayıp "Oley!" diye bağırdığında Koray'ın üstünü de ıslatmıştı.

"Yavaş lan sıpa." diyen Koray ayağa kalkarken "Madem kalktın hadi bakalım çık artık." dediğinde Efe surat assada "Tamam." dedi.

Koray küvetin su giderini açtıktan sonra askıdan Efe'nin bornozunu alarak ona giydirdi. Odaya geçtiklerinde Su kollarını göğsünde bağlamış onları bekliyordu.

"Ne zamandır içeridesiniz siz?" dediğinde Efe korkuyla kafasını kaldırıp babasına bakarken Koray "Fazla olmadı karıcığım." dedi.

Su, Efe'nin yanına gelip bornozun kollarını kıvırarak ellerine baktığında buruş buruş olduğunu gördü. "Belli oluyor." dedikten sonra ikisine de sinirle bakıp "Ben size kaç defa söyleyeceğim..." dediğinde, Efe "Anne babamın biy suçu yok ben istedim." dedi.

Su Efe'yi kucaklayıp yatağına taşıdıktan sonra dolabından kıyafetler çıkartırken "Birbirinizi korumasanız şaşarım." diye söyleniyordu.

Koray ise hiç sesini çıkarmadan kapıdan kaçacakken, onu gören Su "Seninle sonra konuşacağız koca bebek." dediğinde, şimdi kaçsa bile daha sonra azar işiteceğini anlamıştı.

Koray "Konuşuruz aşkım yeterki iste." diyerek öpücük atıp kaçarken, Efe kıkırdayarak ona el salladı. Su, Efe'ye sinirle döndüğünde ise oğlu hemen kafasını yere eğip gelecek olan azarı beklemeye başlamıştı.

Su, Efe'ye hasta olacağıyla ilgili bir vaaz verirken, Koray soluğu kızının yanında almıştı. Arkasını kontrol edip Su'nun görmediğinden emin olarak odaya girip kapıyı arkasından yavaşça kapattıktan sonra sırıtıp "Babacık geldi kızım." diyerek beşiğe yaklaştı.

Deniz beşiğinde derin uykudayken Koray "Ya kızım yine mi uyuyorsun?" diyerek onu yavaşça kucağına aldı.

Koluna yatırıp "Deniz." diye fısıldarken, yumruk olmuş elleriyle yüzünü sıvazlayan bebek kıpırdadı ama uyanmadı.

Koray "Of ne uykucu çıktın sen kızım ya." derken diğer eliyle bebeği sarsıp "Deniizzz, Deniizzz..." diye sesleniyordu.

En sonunda bebek güçlü bir çığlıkla ağlamaya başladığında, Koray'da çığlık atarak yerinde zıplarken "Kız ne cazgır çıktın sus, annen gelecek şimdi." dedi.

Deniz'i sallayarak "Sus kızım, hadi kızım, bağırma kızım..." derken arkasındaki kapı açıldı. Su "Koray yine mi uyandırdın?" diye tısladığında "Sağ ol kızım, sayende sıçtım..." demeye başlamıştı.

Su ile Efe odaya girdiklerinde, genç kadın hemen Koray'ın kucağından Deniz'i alırken sinirle "Baba oğul gidin gözümün önünden." dedi.

Efe suratını asıp "Ama anne ben ne yaptım şimdi?" dedi.

Su sinirle "Benim sözümü hiç dinlemiyorsun Efe, çok yaramaz oldun." dediğinde, Koray "Aşkım ben." demiştiki "Hele sen hiç konuşma Koray." diye kızdı.

"Daha yeni uyumuştu çocuk, her seferinde gelip uyandırıyorsun." di-

yerek devam ettiğinde Koray "Aşkım o da gece bizi uyutmuyor. Hem ne var şimdi uyumasın, gece uyur işte. Ben onu gece uyusun diye uyutmuyorum." dediğinde Su, "Çık dışarı Koray." diye adeta kükredi.

Koray "Tamam tamam sakin ol dişi aslan biz gideriz oğlumla." diyerek iki elini kaldırıp geri geri giderken, Efe'yi de kucaklayarak "Kaç aslan parçası anne bizi çiğ çiğ yiyecek!" dediğinde Su arkalarından "Sofrayı kurun." diye bağırdı.

"Emredersin kraliçem, nasıl istersen?" diyen Koray odadan koşarak kaçmıştı.

Onların arkasından oflayan Su kafasını eğip kızına baktı. "Ah be kızım ne yapacağız biz bunlarla?" dediğinde ilgiyle onu izleyen bebek gözlerini kırpıştırdı. Su "Beni onaylıyorsun değil mi? Baba ile abi çok yaramaz." diyerek konuşmaya devam ederken, Deniz yine gözlerini kırpıştırdığında Su "Oy annesinin kızı işte." diyerek Deniz'in minik elini tutup dudaklarına götürmüştü.

Deniz'i emzirerek tekrar uyuttuktan sonra bebek telsizini alarak aşağıya indiğinde istediği gibi masa hazırlanmıştı. Efe kucağında ekmek sepetiyle mutfaktan çıktığında onu görür görmez gülümseyip "Anneciyim masa hazıy." dedi.

Su "Görüyorum oğlum." diyerek eksik bir şey olup olmadığını kontrol ederken, elinde servis tabaklarıyla gelen Koray "Sen otur aşkım biz her şeyi hallettik oğlumla." dediğinde Su hiç itiraz etmeden oturmuştu.

Koray yemekleri servis ederken, Efe minik boyuyla masaya uzanıp yanına ekmek koyduktan sonra "Anneciyim başka biy şey istey misin?" dedi. Su dayanamayarak eğilip oğlunu kendine çekerek yanağına sulu bir öpücük kondurdu.

"Yerim ben seni oğluşum." derken yanındaki Koray eğilerek yanağını uzatıp "Hani bana!" dediğinde kıkırdayan Su "Kıskanç." diyerek onu da öpmek için uzanmıştı.

Su onu tam öpecekken kafasını çeviren Koray onun dudaklarını öperken Efe kıkırdadı.

Su geri çekilip "Koray!" desede artık Koray'ın numaralarına alıştığı için sesini çıkartamıyordu.

"Efendim karıcığım." diyen Koray eğilip onun tekrar öptükten sonra Efe ve kendi içinde yemek servisini yapıp yerine geçti. Keyifli bir akşam

yemeği yedikten sonra biraz televizyon izleyerek odalarına çekildiklerinde Koray'ın asıl yaramazlığı başlamıştı.

Su rahat bir uyku uyumak için gözlerini kapatırken, önce yaramaz eller rahat bırakmadı sonra da omzundan boynuna doğru uzanan dudaklar.

Koray "Su, karıcığım, aşkım..." diye mırıldandığında, Su "Uzak dur Koray." diye fısıldarken, Koray elini onun bacaklarında gezdirerek "Özledim ama kız." dedi.

Su tepki vermediğinde Koray diliyle açıkta kalan boynu yalayıp dudaklarıyla emerken Su "Yapma!" diye soludu.

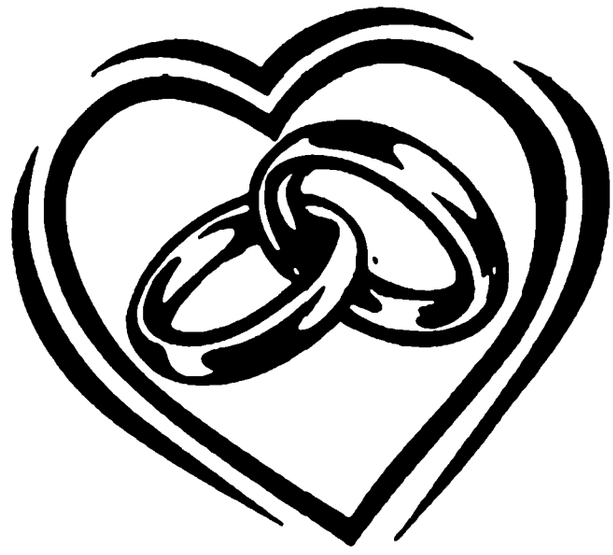
Koray "Hadi ama çok özledim" diye yalvarırken, Su "Koray daha yeni doğum yaptım." dediğinde "Tamam azıcık oynaşırız bizde, fazla bir şey istemiyorum aşkım." diye diretti.

"Azıcık mı? Nerede görülmüş senin azıcıkla yetindiğin."

Su'nun sözleri Koray'ı güldürürken "Söz bu sefer yetineceğim." dediğinde Su gülümseyerek Koray'a dönmüştüki odanın kapısı açıldı.

İkisi de şaşkınlıkla kafalarını kaldırıp kapıya bakarken Efe ayaklarını sürüyerek onlara yaklaştı. "Kaydeşim sizinle uyuyo, bende sizinle uyumak istiyom." dediğinde Koray hüsranla yüzünü yastığa bastırıp sesinin çıkmasını engellerken haykırıyordu.

Başladıkları yere geri dönerlerken, vuslat Koray'a uzun bir süre yasaktı.

BÖLÜM 47

Koray artık dayanamıyordu. Resmen dibindeki karısına hasret kalmış, doğru düzgün dudaklarını bile öpemez olmuştu.

Su'ya doğru döndüğünde aralarında kocaman alanı kaplayan Efe'yi gördü. Yüz üstü dört bacak serilmiş Efe, Koray ile Su'yu yatağın iki ucuna atmıştı.

Yanında yatan karısına özlemle bakarken iç çekti. "Ahh yetti ama be!" diye homurdanarak yataktan kalktı. Parmak ucunda Su'nun yanına ilerlerken onun yanında eğilerek kulağına "Aşkım." diye fısıldadı. Su sinek kovalar gibi omzunu silkerken, Koray onu arkasından yanağına doğru eğilip öperek "Bebeğim kalk" dedi.

Su "Koray." diye uyku sersemi fısıldarken gözlerini aralayıp ona döndüğünde, Koray onun davetkar dudaklarına kısa bir öpücük kondurdu.

Su şaşkınlıkla tekrar "Koray." derken, Koray Su'nun başının ve dizlerinin altından kollarını geçirerek "Dayanamıyorum artık Su, çok özledim." dedi.

Su birden havaya kaldırılmasıyla Koray'ın boynuna sarıldı. "Ne yapıyorsun sen?" diye biraz sesli konuşunca yan taraftaki beşikten bir ağlama sesi yükselmişti.

Koray gözlerini sıkıca kapatıp "Siktir, siktir, siktir..." diye küfrederken, Su onun kollarına vurarak "Koray indirsene beni." dedi.

Her geçen saniye Deniz'in sesi yükselirken, Koray hâlâ Su'yu kucağından indirmiyordu. Su "Koray bırak beni." diye tekrarladığında Koray "Aşkım biraz dursak, ellemeyince belki susar. Bakar biz onu tınlamıyo-

ruz,0 belki artık ağlamazda." diyerek saçmaladığında Su "Koray, hemen indir beni." diye tısladı.

Koray "Aman be iyi." diyerek Su'yu yatağa geri bırakıp geri çekildiğinde genç kadın beşiğe koşmuştu. Koray'da hüsranla onun kalktığı yere yatarken yatakta Efe'nin olmadığını gördüğünde kafasını kaldırıp "Efe!" diye seslenerek etrafa baktı.

Omuzlarını düşürmüş ayaklarını sürüyerek kapıya giden Efe'yi gördüğünde "Oğlum nereye?" diye sordu. Onların sesine dönen Su, gece lambasının aydınlattığı odada kapı kolunu tutan Efe'yi görmüştü.

Su'da "Oğlum" dediğinde Efe onlara dönüp "Yetey aytık benden bu kaday. Deniz sussa babam susmuyo, babam sussa Deniz susmuyo bıktım. Okulum vay benim sizin yüzünüzden uyuyamıyom. Biy daha gelmem." diyerek kapıyı açıp çıkarak arkasından kapatmıştı.

Efe'nin arkasından bir süre baktıktan sonra ikisi birden kahkaha atmaya başlayınca onların sesinden korkan Deniz tekrar ağlamaya başladı.

Su gülerken Deniz'e dönüp emzirerek "Abini kaçırdık kızım gördün mü?" dediğinde Koray kıkırdayarak "Çocuk iki günde hayattan bezmiş." dedi.

Su kaşlarını kaldırarak ona dönerken "Sen hiç konuşma Koray Bey, Efe'yi duydun senin konuşmalarını da duymuş." dediğinde Koray sırıtarak "İyi ki susmamışım." dedi.

"Ah arsızsın Koray. Çok konuşmada git çocuğa bak yatağında mı?"

Koray onun söylediklerine gram takılmazken, ayağa kalkıp Su'ya yaklaşarak onun boynunu öptükten sonra "Ben gelene kadar kızımızı uyutsan iyi olur bebeğim, yoksa kendimi daha ne kadar tutabilirim bilemiyorum." diyerek kapıya yöneldiğinde Su "Çok beklersin." diye arkasından seslendi.

"Görürsün." diyen Koray kapıdan çıkıp Efe'nin odasına giderken onu yatakta oturur bir şekilde buldu.

"Oğlum hani sen uyuyacaktın?" diyerek oğlunun yanına yaklaşırken, Efe "Uyuyamadım baba." dediğinde yanına oturup merakla "Neden?" diye sordu.

Efe "Bilmem uyuyamadım." dediğinde, Koray onun omzuna kolunu atıp, kendine çekerken "Anlat bakalım küçük adam neyin var?" dedi.

Efe "Canım sıkkın baba." dediğinde, Koray kıkırdarken "Neden sık-

kın oğlum, onu soruyorum işte bende?" deyince Efe, Berfin ile Toprak'ı kreşteki arkadaşlarından nasıl kıskandığını anlatmaya başlamıştı.

Efe anlatırken onun anlattıkları Koray'a ninni gibi gelmeye başlamıştı. Zamanla Efe, Koray'ın sessizleştiğini fark ederken kafasını kaldırıp baktığında babasının uyuduğunu gördü. Efe "Of baba ya madem uyuycan neden anlat diyon?" derken kafasını Koray'ın göğsüne yaslayıp kucağına iyice yerleşerek gözlerini kapatmıştı.

Çok geçmeden o da uykuya dalarken, Su gidip de gelmeyen Koray'ı merak etmeye başladı. Koray'a kızıyormuş gibi davransada aslında o da onu özlemişti. Deniz'i uyutup beşiğe yatırdıktan sonra sessizce odadan dışarı çıktı. Efe'nin odasına girdiğinde ikisini birbirine dolanmış uyur vaziyette görünce yüzü mutlulukla ışıldadı.

Yatağa yaklaşarak kenarda duran örtüyü alıp, Koray ile Efe'nin üstüne örten Su, ikisinin de yanaklarından öptükten sonra sessizce odadan ayrıldı. Yatak odasına gittiğinde beşiğinde uyuyan kızını kucağına alıp geniş yatağa geçerken "Madem baba oğul bizi terk ettiler, biz de beraber uyuruz kızımla." diyerek kızının yanına uzanmıştı.

Koray oğluyla, Su kızıyla huzurlu bir uyku çekerken sabah olduğunda onları gönderme telaşı başlamıştı. Koray dolabın altını üstünü getirirken "Siyah kazağım nerede?" diye söyleniyor, Efe ise odasından "Anne siyah pantolonum neyde?" diye bağırıyordu. Su omzunda kızının sırtına masaj yaparken, Koray'ın yanına giderek "Hangi kazağın?" dediğinde Koray "Her zaman giydiğim işte önünde beyaz yazı olan." dedi.

"Ah o kirlide hayatım başka bir şey giy." diyerek Su ona cevap verdiğinde, Efe tekrar bağırınca onun odasına yöneldi. Babası gibi küçük dolabının altını üstüne getiren Efe'ye "Ne arıyorsun oğlum?" dediğinde "Siyah pantolonumu anne." diye bağırdı.

"Ay ne bu siyah takıntınız, bu sabah sizin." derken Su önüne düşen koyu kahve pantolonu göstererek "Bunu giysene oğlum." dedi.

Efe dönüp annesini gösterdiği pantolona baktı. Eline alıp annesine doğru sallarken "Anne bi bak, bak bi bak bu siyah mı?" derken, Su onun sinirden kızarmış yüzünün tatlılığına gülmemek için zor tutuyordu kendini.

Kaşlarını çatarak "Ne olmuş sanki oğlum bugün kahverengi giy, yarın siyah giyersin." dediğinde "Ama anne Beyfin bugün siyah giyecekmiş." diye yakınarak elindeki pantolonu yere attı.

Su oğlunun son zamanlarda Berfin'i ağzından düşürmediğinin farkın-

daydı. "Oğlum Berfin siyah giyiyor diye sende siyah giymek zorunda değilsin." dediğinde Efe, ellerini göğsünde bağlayıp ayağıyla yerdeki kıyafeti tekmelerken "Ama bende siyah giymek istiyoyum." dedi.

Efe'nin bu hareketiyle Su oğluyla bir konuşma yapması gerektiğini anladı. O sıra Koray geldiğinde omzunda uyuya kalan Deniz'i genç adama uzatarak "Aşkım Deniz'i beşiğine yatırır mısın?" dedi.

Bir an kızının uyanık olduğunu düşünen Koray sevindi amaDeniz'in yine uyuyor olduğunu görünce "Of bücür, yine uyuyor ya." dediğinde Su sessizce "Sakın uyandırmaya kalkma, bu sefer seni gebertirim Koray." dedi.

Koray "Tamam, tamam..." diyerek Deniz ile Efe'nin odasından çıkarken, Su yatağa oturup yan tarafına vurarak "Buraya gel bakalım beyefendi." dedi.

Efe annesinin ses tonundan onu sinirlendirdiğini anlamıştı. "Anne geç kalacam." diyerek annesinin azarından kaçmak istesede "Geç kalırsan baban bırakır, yanıma gel." dedi Su.

Efe kafasını eğip yatakta onun yanına otururken, Su "Çok az kıyafetinin olduğu zamanı hatırlıyor musun bebeğim?" dedi.

Efe kafasını sallayarak annesini onayladı. Su "O zaman neden şimdi kıyafet beğenmiyorsun." dediğinde Efe'nin omuzlarını biraz daha düşürdüğünü gördü.

Efe "Ama anne..." demiştiki Su "Benim oğlum bir kıyafet için mızmızlanacak bir çocuk değil." dediğinde "Ama babamda yapıyo." dedi Efe.

Su içinden Koray'a saydırırken, Efe'yi kucağına alarak "Onunlada konuşacağım oğlum ama şimdi beni dinlemeni istiyorum. Senin az önce tekme attığın kıyafeti bulamayan çocuklar var. Bugün siyah giymek istediğini anlayabiliyorum ama bir daha bu şekilde davranmanı istemiyorum. Hiç kıyafeti olmayan çocukları düşünüp daha akıllı olmanı istiyorum." diyerek Efe'nin saçlarını okşadı.

Efe "Özüy dileyim." diye mırıldandığında Su onun saçların öperken "Bir daha böyle bir davranış istemiyorum anlaştık mı?" dedi.

Efe "Anlaştık." dediğinde Su, onu kucağından indirip ayağa kalktı. "Hadi bakalım sen dağıttıklarını topla ben de sana siyah pantolon bulmaya çalışayım."

Dolabın üst raflarını karıştırmaya başladığında Efe'de dışarı attığı kıyafetleri kendince katlamaya çalışıyordu. Su sonunda dolabın arkalarında

kalan bir tane siyah kot bulurken Efe'ye döndüğünde Efe'nin kıyafetleri iki kısma ayırdığını gördü.

"Buldum sanırım." diyerek Efe'nin yanında diz çöktüğünde oğlu sevinçle onun boynuna atılarak "Teşekküy edeyim anne." dedi.

Su "Rica ederim prensim." diyerek onu yanağından öptükten sonra Efe geri çekildiğinde onun ayırdığı kıyafetleri göstererek "Bunları neden ayırdın?" dedi.

Efe pijamasını çıkartıp pantolonunu giymeye çalışırken "Anne ben onlayı giymiyom ya, onlayı kıyafeti olmayan çocuklaya veysek oluy mu?" dediğinde Su'nun gözleri doldu, Efe'yi kucaklayıp sıkıca sarıldı.

Efe "Ah anne." diye bağırırken, Su onu daha da sıkarak "Ah seni yiyesim var benim." dediğinde, Efe kıkırdayarak "Ama yiyemezsin ki." dedi.

"Öyle mi?" diyen Su, oğlunu tutup yanağını ısırırken, Efe "Anne yapma ya" diye bağırdı.

Kapıdan onları izleyen Koray "Keyfinizi bozmak istemem ama servis gelmek üzere." dediğinde Su geri çekilip Efe'yi giydirmeye başlamıştı.

Siyah pantolonun üstüne kareli bir gömlek giydirdikten sonra üstüne siyah ceketini de giydirdi. Efe minik çantasını sırtına taktıktan sonra koşarak odadan çıktığında Su "Yavaş in merdivenlerden." diye bağırdı.

Su ile Koray onun arkasından bakarken, Efe çoktan merdivenlerden inmişti. Kolunu Su'nun omzuna atan Koray iç çekip onun dudaklarına uzanırken "Sana tapıyorum." diye fısıldadı. Su ona cevap verme fırsatı bulamazken, dudaklarını aralayıp ona karşılık verdiğinde öpüşme anında alevlenmişti.

Koray, Su'yu sertçe kendine çekerken genç kadın parmak uçlarında yükselip kollarını onun boynuna doladı. Daha fazlası için çıldıran Koray onun kalçalarını kavrayıp yukarı kaldırdığında birbirine sürten kasıkları yüzünden ikisi aynı anda inlemişti.

Koray dudaklarını onun dudaklarından ayırıp boynuna doğru yol aldığında Su tekrar inlerken "Ne zaman bitecek bu hasret bebeğim?" diye soludu Koray boğuk sesiyle.

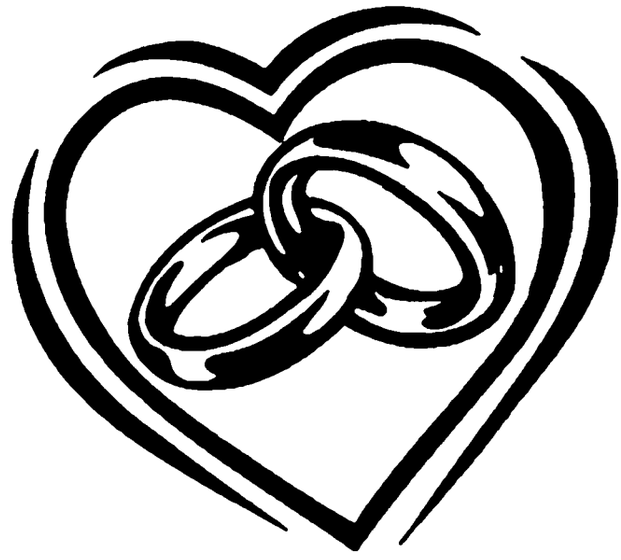
Su derin nefeslerle solurken "Bu akşam belki bir çaresini düşünürüz ha!" dediğinde Koray'ın gözleri parlamıştı.

"Gerçekten mi?" dediğinde Su kıkırdayarak "Gerçekten." deyince Koray "Oh be!" diyerek tekrar Su'nun dudaklarına derin bir öpücük bıraktı.

Nefes nefese geri çekildiğinde karısını yavaşça yere bıraktı, "Daha fazlası için bekle beni bebek." diyerek göz kırpıp işe gitmek için Su'nun yanından ayrılmıştı.

Onun ardından Su yatak odasına dönerken önce uyuyan kızını kontrol etmek istedi. Beşiğe baktığında Deniz'in uyanık olduğunu görünce gülerek "Kızım sende babana gıcıklık yapıyorsun herhalde, adam seni seveceğim diye çatlıyor. Ne zaman o eve gelse uyuyorsun, o gitti mi uyanıyorsun?" dedi.

Bebek ona gülümsediğinde Su'da gülerek kızını kucağına alıp onu sevmenin tadını çıkardı.

BÖLÜM 48

Üç Ay Sonra...

Koray ceketini alıp kapıdan çıkmadan son kez dönüp kızıyla karısına baktı. Yatakta yan yana uyuyan iki güzeli gülümseyerek izledikten sonra onları uyandırmamak için kapıyı arkasından yavaşça kapatarak çıktı. Merdivenlere yönelmeden önce Efe'nin kapısını açıp onuda kontrol ettikten sonra üstünü açık görünce yanına ilerledi. Örtüyü üstüne örttükten sonra eğilip Efe'nin sarı saçlarını öpüp kaçmaktı amacı ama geri çekilir çekilmez Efe, "Baba." diye mırıldandığında onu uyandırdığını anladı.

Yanına eğilip "Efendim oğlum." dediğinde, Efe gözlerini ovalayarak doğrulup esnerken "Neyeye?" dedi.

"İşe gidiyorum oğlum."

"Ama bugün tatil değil mi?"

Koray saatini kontrol ederken kadının uçağının inmesine bir saat kaldığını gördü. "Evet, ama bugün önemli bir müşterim geliyor oğlum. O yüzden şimdi gitmeliyim." diyerek ayağa kalkan Koray, Efe'nin "Ama bugün maç yapacaktık hani?" demesiyle olduğu yerde kaldı.

Efe'ye verdiği sözü tamamen unutmuştu. "Kahretsin!" diye homurdanırken saçlarını karıştırıp "Oğlum özür dilerim, ben unuttum ama yarın telafi ederim olur mu?" dediğinde Efe'nin suratı asılsada kafasını olumlu anlamda sallamıştı.

Koray eğilip onu tekrar öperken "Söz yarın telafi edeceğim, hadi şimdi uyu." dediğinde, Efe yatağına uzanırken Koray onun üstünü örterek odadan çıktı.

Saatine tekrar baktıktan sonra koşarak merdivenleri indiğinde arka-

sından "Koray Bey." diye seslenen Ayşe Hanım'ı duyduğunda küfretmek istedi. O acele ettikçe evden çıkması zorlaşıyordu.

"Efendim Ayşe Hanım." diyerek döndüğünde, kadının solgun yüzünü görünce bir terslik olduğunu anlamıştı.

"Ne oldu?" derken yanına gelen Ayşe Hanım "Hakan Bey iyi değil." dediğinde Koray, Hakan Bey'in odasına yöneldi. Ayşe Hanım dün ve bu sabah olanları anlattı. Hakan Bey'in tansiyonu bir an da yükselmiş, ilaçlarla tekrar kontrol altına alınmıştı ama hâlâ tehlikeli bir seviyedeydi.

Koray sinirle "Neden haber vermediniz?" dediğinde, Ayşe Hanım "Gereksiz yere sizi de telaşa vermek istemedim, kontrol altına almıştım." dedi.

Koray odaya girdiğinde hemen Hakan Bey'in yanına giderken, adamın hissetmediği elini tutup "Hakan Bey." diye seslenince yaşlı adam gözlerini açtı.

Koray "İyi misiniz?" dediğinde, adam gözlerini kırpıştırınca gözünden yaşlar akmaya başlamıştı. Koray Ayşe Hanım'a dönüp "Ağrısı mı var?" diye sorunca, Ayşe Hanım kafasını iki yana sallayıp "Ağrı kesici verdim, son zamanlarda sürekli ağlıyor." dedi.

Koray yaşlı adama tekrar baktığında, Hakan Bey ona bir şeyler anlatmak istercesine mırıldandı ama çıkan sesler sadece hafif iniltilerdi. Koray onun elini sıkarak "Kendinizi yormayın, benim şimdi işe gitmem gerekiyor ama akşama geleceğim." dediğinde yaşlı adamın gözleri yavaşça kapandı. Koray tuttuğu eli bırakıp odadan çıkarken Ayşe Hanım'ı da "Bir bakar mısınız?" diyerek çağırmıştı.

Odadan çıktıklarında Koray "Su, Hakan Bey'in yanına geldi mi hiç?" dedi. Akşamları onun ziyaret ettiğine şahit olmamıştı ama gündüzleri babasını görüyordur diye düşünüyordu.

Ayşe Hanım "Son olaylardan sonra hiç gelmedi Koray Bey." dediğinde Koray "Dört aydır babasını görmedi mi?" diye hayretle sordu.

Kadın kafasını iki yana salladığında Koray sıkıntıyla yüzünü sıvazlayıp "Tamam Ayşe Hanım akşama ben ilgileneceğim. Siz Hakan Bey'in durumunu sürekli kontrol edin daha kötüye giderse beni arayın." dedi.

Kadın "Tamam." diyerek Hakan Bey'in yanına geri girdiğinde, Koray da evden çıkmak için hızlanmıştı. Bahçeye çıktığında koşar adım otoparka gittiğinde adamları onu bekliyordu. Özkan kapısını açtığında hemen içeri geçerken "Biliyorum geç kaldık." dedi.

Koşarak arabanın etrafına dolanıp şoför koltuğuna geçen Özkan "Yetişiriz merak etmeyin." dediğinde Koray "Umarım." diye homurdandı.

Telefonu çaldığında boynundaki kravattan bunalarak yakasını rahatlatmaya çalışıyordu. Takım elbise giymekten nefret ediyordu. Kevin'ın ricası olmasa hayatta giymezdi.

Kevin'ın aradığını görünce "*İş kolik aptal.*" diye homurdanırken "Efendim dostum." diyerek açtı. Aradaki zaman farkından dolayı orada şu an gece yarısı olmasına rağmen Kevin uyumak yerine onu arıyordu.

"Uçağın inmesine az kaldı ne yaptınız?" diyerek direk konuya giren Kevin'a gülerken "Havaalanına doğru gidiyorum." dediğinde, Kevin "Dostum şimdiye orada olmuş olmalıydın." diye homurdandı.

"Hey sakin ol ahbap, adamlarım çoktan güvenliği kontrol altına aldı sadece ben biraz gecikeceğim." dediğinde Kevin "Bu kadın önemli diyorum sana Koray." dedi.

"Lan başlatma kadının öneminden oğlum. Gidiyoruz işte. Bir geldi, bir iptal etti derken bizi maymun etti zaten. Sinir etme beni."

Kadın üç aydır üç defa gelecek olmuş her seferinde iptal etmişti. Sonunda bugün uçağının ineceğine Koray hâlâ inanamıyordu. Gözüyle görene kadar da inanmayacaktı.

Kevin "Tamam bir şey demedim sakin ol" dediğinde, Koray "Kim olduğunu hâlâ söylemeyecek misin?" dedi.

Kevin kahkahalarla gülerken "Az sonra kendi gözlerinle göreceksin zaten." dedikten sonra "Kolay gelsin." diyerek kapatmıştı.

"Ne var bu kadında bu kadar gizlenecek amına koyum." diye homurdanarak telefonu cebine atarken "Çok önemli bir olmalı." diye fikrini belirtti Özkan.

"Göreceğiz bakalım kimmiş?" diyen Koray, havaalanına yaklaştıklarında saatini tekrar kontrol etti. On beş dakikaları kalmıştı.

Havaalanına geldiklerinde arabadan inip özel uçakların indiği bölüme ilerlerken karşısından gelen adamı ona telsizi verdiğinde "Bir sorun var mı?" diye sordu. "Yok, efendim." cevabını aldığında karşılama alanına gidene kadar adamlarının konumunu telsizden kontrol etti.

Alana çıktıklarında gökyüzüne bakan Koray, uzaktan görünen uçağı izledi. Havaalanına iniş yaptıktan sonra hızını yavaşlatıp önlerine kadar gelirken Koray adamlarının yanındaki yerini almıştı.

Kadını karşılamak için getirdikleri aracı şöyle bir kontrol ettiğinde her şeyin eksiksiz olduğundan emin oldu.

Uçak durur durmaz havaalanındakilerde telaşla koşturmaya başladıklarında gelenin kim olduğunu onların bildiğini anladı Koray. Ne biçim bir işti bu, kimi koruyacağını bile bilmiyordu.

Gözü uçağın amblemine takıldığında tanıdık işareti görünce "Yok artık, olamaz. Bunu bana yapmış olamazsın Kevin." diye söylendi. Sonunda uçağın kapılarında önce iki adam sonra arkasındaki kadın görüldüğünde adamlarının ağzı açık kalırken, Koray "Siktir Kevin, orospu çocuğu." diye bağırdı. Etrafındaki adamlara baktığında hepsinin kadına yiyecek gibi baktığını görünce daha çok sinirlenerek "Kapayın lan ağzınızı, salyalarınızıda silin kendinize gelin." diye bağırınca adamları yaptıklarının farkına vararak toparlandı. Koray'da kadına doğru ilerlemeye başladı.

Her adımda kadının hiç değişmediğini fark etti. Hâlâ aynı güzellikte, hiç değişmeyen arsız bir gülümseme ve koyu kahve gözlerindeki parıltılarla bir sanat eseri gibiydi. Tam karşı karşıya geldiklerinde Koray gülümseyip "Hoş geldin Falicia." diyerek elini uzattı.

Falicia, Koray'ın elini tuttuğunda genç adam eğilip onun elini öpmek istemişti ama biranda kadın kollarına atılmıştı. Falicia boynuna sıkıca sarılırken Koray kokusununda hâlâ aynı olduğunu fark etti.

Kısacık bir an kollarını onun ince beline doladıktan sonra boğazını temizleyerek geri çekildiğinde Falicia elini onun saçlarına atarak "Saçlarını kesmişsin." dedi.

"Evet." diye mırıldanan Koray, onun önünden çekilerek elini öne uzatıp arabaya yönlendirdi. Falicia "Seni özledim Koray." diyerek elini tutup, ilerlemeye başladığında Koray artık geri durması gerektiğini anlamıştı.

Elini nazik bir şekilde Falicia'nın elinden çekti. O sıra kadının yardımcısı "Bayan Moore." diye seslendiğinde, Falicia'nın ilgisi Koray'dan kendi adamına yönelmişti.

Yapacakları görüşmeler hakkında kısaca konuştuklarında Falicia, arabaya binerken yardımcısına diğer arabaya binmesini söylediğinde Koray yaklaşan tehlikenin farkındaydı.

Falicia arabaya bindikten sonra diğer tarafa dolanmak yerine eğilerek "Adamlarım seni oteline yerleştirecek Falicia benim işlerim var." dediğinde, Falicia "Sen gelmiyor musun?" dedi hayal kırıklığını sesine yansıtarak.

Koray "Dediğim gibi başka işlerim var." diyerek geri çekildiğinde, Özkan'a işaret ederek Falicia ile gitmesini söyledi.

Onlar havaalanından ayrılırken Koray, Özkan'dan aldığı anahtarla geldikleri arabayla geri dönmek için otoparka doğru ilerledi. Giderken de Kevin'ı aramayı ihmal etmedi.

Kevin uykulu bir sesle telefona cevap verdiğinde "Orospu çocuğu!" diye bağırdı Koray.

Kevin uykusundan uyanıp neşeyle kahkaha attığında, Koray onun yanındaki karısının uykulu sesle mırıldandığını duymuştu. Kevin ona "Bir dakika." dedikten sonra karısından özür dilediğini duydu Koray. Bir süre sessizlik olduktan sonra Kevin "Sürprizimi nasıl buldun?" dediğinde Koray "Seni şerefsiz piç!" diye homurdandı.

"Hey hey bana kızma adamım, Falicia özellikle seni istedi. Orada kaldığı süre boyunca sadece seni görmek istiyormuş."

Kevin'ın sesindeki eğlenen tonun fakında olan Koray hiç eğlenmiyordu. "Kevin ona evli olduğumu söyledin mi?" dediğinde, Kevin "Söylememe gerek yok zaten biliyordu." dedi.

Koray arabasına binerken *'Tabii ki biliyordu.'* diye homurdandı. Koray, bilmediğini duysa şaşırırdı. Kadının bir zamanlar ona kafayı ne kadar takmış olduğunu biliyordu. Eh bir zamanlar Koray da o ilgiye karşılık vermişti. Sonuçta erkekti ve karşısındaki güzel bir kadındı. Fazlasıyla güzel bir kadın...

"Neden söylemedin?" diyerek Koray sitem ettiğinde Kevin "Dostum biliyorsun Falicia sağlam bir müşteri. Sen kadınla birlikte olduktan sonra onunla iş yapmayı bıraktın. Ama şirketi ben devraldıktan sonra tekrar çalışmaya başladık. Sana söyleseydim kabul etmeyecektin, bilmemen daha iyiydi." dedi.

"Ağzını kapalı tutmandan bir haltlar karıştırdığını anlamalıydım. Ama Falicia hiç aklıma gelmedi."

"Eh artık evli ve çocuklu bir adamsın. Aklını meşgul eden yeterince kişi var."

"Aynen dostum o yüzden Falicia ne kadar çabuk oraya geri dönerse o kadar iyi." diyen Koray onun üç gün kalacağı için mutluydu. Onun burada olduğu yakında basın tarafından öğrenilir ve eski birliktelikleri de araştırılırsa Su ile başı derde girerdi.

"Şey dostum..." diyen Kevin'ın lafı ağzında dolandırmasıyla, Koray

hoşuna gitmeyecek şeyler duyacağını anladı. Kevin "Falicia'nın ne zaman döneceği belli değil, orada bazı yatırımlar yapmayı düşünüyormuş." dediğinde elinin altındaki direksiyonu yumrukladı. New York yatırım uzmanı Falicia Moore birdenbire yatırımlarını Türkiye'ye çevirdi. Ne büyük bir şanstı.

Koray ağzının içinde çok güzel küfürler savururken, Kevin "Dostum biraz daha yatağa dönmezsem karım onu aldattığımı düşünmeye başlayacak kapat artık şu telefonu." dediğinde "Başımı belaya sok sonra da git rahatlıkla karının koynuna gir. Seni adi piç!" diyerek kapattı telefonu Koray.

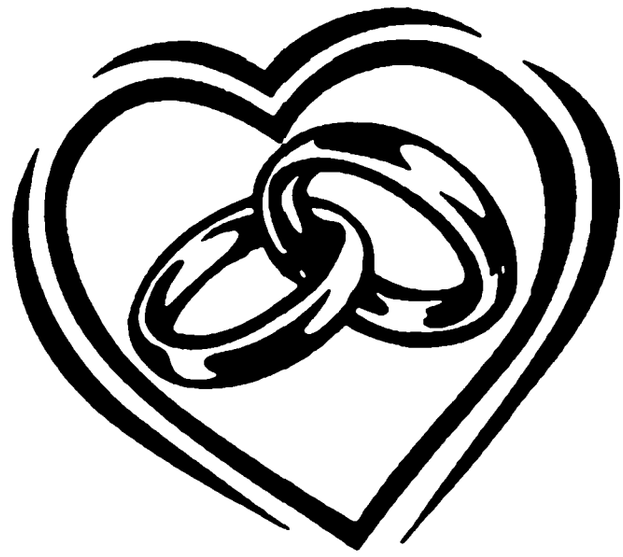
O kapatır kapatmaz telefonu tekrar çaldığında "Efendim Bora." diyerek açtı telefonu.

Bora selam vermeden "Falicia gelmiş." dediğinde, Koray "Nereden haberin oldu?" deyince "Mete aradı şimdi, yardımcısı ona ulaşmış tekstille bir toplantı talep etmişler hisse senetlerine talipmiş." dedi.

Koray tekrar küfretmeye başlarken, Bora "Senin için burada değil mi?" dediğinde "Saçmalama kardeşim kadınla kısa süreli bir birlikteliğim oldu sonra da buraya geldim ve bir daha haberleşmedik bile." diye itiraz etti.

Bora "Bilmiyorum Koray. Bu kadar tesadüf beni kuşkulandırdı, kadının sana taktığını kendin söylüyordun." dediğinde Koray bu sefer ona karşı çıkamadı.

"Her neyse yakında ülkesine döner." derken içinden de bir an önce gitmesi için dua ediyordu. Son zamanlarda Su'nun bunalımdaki ruh halini düşününce Falicia'nın burada olması hiç iyi değildi. Koray için sorun değildi ama Su'nun aralarında geçenleri öğrenip kadınsal bunalımlara girmesini istemiyordu. Zaten Falicia aklı başında bir kadındı. Koray ondan uzak durur ve gerekli uyarları yaparsa Falicia'nın ısrarcı olacağını sanmıyordu. Hem kadın zaten buraya iş için gelmişti. Koray onun için geldiğini düşünerek kesinlikle saçmalamıştı.

BÖLÜM 49

Koray, Su'ya sarılmak için kolunu attığında soğuk yatakla karşılaşınca gözlerini açtı. Gözlerini kırpıştırıp boş yatağa şaşkınlıkla bakarken, arkasından gelen oflamayla dönerek dolabın önünde kıyafetlerle savaş veren Su'yu gördü. Karşısındaki görüntüyü anlamaya çalışırken "Aşkım." dediğinde Su üzerinden çıkardığı elbiseyi bir kenara fırlattı.

"Hiçbiri olmuyor Koray." diye çığlık atan Su'nun sesiyle Koray yataktan kalkarken, Deniz'in uyanacağından korkarak beşiği kontrol etti ama boştu.

Telaşla Su'ya dönüp "Su kızım nerede?" dediğinde, Su ona cevap vermeden kafasını dolaba soktuğunda karısına yaklaşarak "Su, Deniz yok." dedi.

Su dolabı karıştırmaya devam ederken "Gülden ablaya bıraktım." dediğinde, Koray kaşlarını çatarak "Neden?" dedi.

Su onu hiç duymamış gibi saatine bakıp "Kahretsin geç kalıyorum." diyerek dolaptan çıkardığı pantolonla gömleği giymeye başladı. Koray onun hazırlanmasını şaşkınlıkla izlemeye devam ederken "Neler olduğunu açıklayacak mısın?" diye sordu.

Pantolonunu giyen Su düğmesini iliklemek için büyük çaba harcarken "İşe gidiyorum." diyerek zorla iliklediği düğmeden sonra rahat bir nefes çekti içine. Beline zor oturan pantolon yanlardan hafif potluk verdiğinde morali bozulmuştu. Gömleğini giyip düğmelerini iliklerken Koray tam karşısına geçip ellerini durdurarak "Bir süre işe gitmeyeceğin konusunda anlaşmıştık." dediğinde, Su bakışlarını genç adama kaldırıp "Evet ama bu-

gün önemli bir toplantı varmış Mete çağırdı, biliyorsun Eva hisselerinin yönetimini bana devrettiği için yetki bende." dedi.

"Sen de geri dönene kadar yetkilerini Mete'ye devretmiştin."

"Evet ama bu önemli bir toplantıymış aşkım, şirkete ortak olmak isteyen bir yatırımcı varmış."

Son sözleri duyan Koray'ın uyku sersemi beyni anında kendine gelirken gözleri irileşmiş, bir anda Su ile Falicia'nın karşılaşması gözünün önünde canlanmıştı.

"İşe gitmeni istemiyorum." diye biraz daha yüksek sesle bağırdı. Su'nun onunki gibi çatılan kaşlarının altındaki gözlerinde yanan öfke kıvılcımlarını görmüştü Koray.

Su sessiz ama öfke dolu bir sesle "Kısa süreliğine gidip geleceğim Koray, bana verdiğin sorumluluğu yerine getirmeye çalışıyorum. Bunun için bana bir daha ne sesini yükselt ne de karşı çık. Anladın mı?" diyerek arkasını dönüp dolabın askılarını karıştırmaya başladı.

Koray onun kolunu tutarak "Aşkım özür dilerim, sadece kızımızın hâlâ sana ihtiyacı var o yüzden böyle bir tepki verdim." dediğinde, Su ona bakmadan "Sütümü bıraktım, Gülden abla ilgilenecek. Biliyorsun Efe'yi o büyüttü unutma." dedi.

Koray son şansını kullanarak "Peki ya Duru acıkırsa?" dediğinde, Su ona dönüp bunu gerçekten sordun mu dercesine bakarken "Deniz'e sütümü nasıl bıraktıysam ona da bıraktım Koray." dedi.

Gömleğini pantolonunun içine yerleştiremediği için ikinci bir savaş veren Su sonunda savaşı kazanıp askıdan aldığı ceketi de üstüne giydiğinde aynaya baktı. Tam olarak istediği gibi olmasada iyiydi. Ve şimdi anlıyorduki en kısa zamanda spora başlamalıydı.

Hâlâ başında bekleyen Koray'a döndüğünde "Aşkım sen bugün işe gitmeyecek misin?" deyince daldığı derin düşüncelerden sıyrılan Koray "Ha yok gideceğim." diyerek kekeledikten sonra hızla üstünü çıkartıp kot ile kazağını giymişti. Onun iki dakikada hazırlamasına kıskançlıkla bakan Su *"Neden erkek olmadım?"* diye homurdandı.

Onun homurtusunu duyan Koray "Ne dedin hayatım?" dediğinde Su "Boş ver." diyerek arkasını dönüp kapıya ilerlemeye başlamıştı. Koray'da onu takip ederken aşağıya indiklerinde "Kahvaltı yapmayacak mıyız?" dedi.

Saatini tekrar kontrol eden Su "Geç kalıyorum bu seferlik şirkette

yesen." dediğinde, Koray kafasını sallayarak "Tamam sorun değil." dedi. Zaten kahvaltı aklındaki son şey bile değildi. Tek derdi Su'yu şirkete götürmemekti ama belliki bundan da kurtuluşu yoktu.

Koray içinden *'Neden geldin Falicia?'* diye sinirle geçirirken, Su ile evden çıkarak arabaya ilerlemeye başlamışlardı. Umuyorduki Falicia aptalca şeyler yapmazdı. Buraya geliş amacı ufak oyunlarsa Koray ona gerçek yüzünü gösterirdi. Kadının aptalca takıntısı yüzünden ailesini kaybederse, Falicia'nın kim olduğu umurunda olmaz. Kevin'ın en iyi müşterisini kaybedeceğinide düşünmezdi.

Arabaya bindiklerinde Su, Koray'ın aşırı sessizliğini işe gittiği için sinirlendiğine yorarken, Koray iki gündür ülkede olan kadının ne kadar tehlikeli olabileceğini hesaplamaya çalışıyordu. Bugün Su'ya eski birliktelikleri söyler miydi? Söylerse Su ne tepki verirdi? İçini bu düşünceler kemirirken elinin üstünde hissettiği sıcak elle hepsi dağıldı. Kafasını çevirip Su'ya baktığında onun endişeli iri gözlerini görünce tek düşüncesi neden endişeli olduğuydu.

"Aşkım lütfen kızma. Sadece bugünlük toplantı için gidiyorum, henüz işe başlamayacağım."

Su'nun sözleri Koray'ı gülümsetirken, onun elini dudaklarına götürerek "Tamam bir tanem ama lütfen kendini yorma." dediğinde, Su da emniyet kemerini gevşetip uzanarak onu yanağından öptü.

Koray yolu kontrol ettikten sonra ona dudaklarını uzatarak "Buradan da bir tane." dediğinde, Su koluna vurarak "Önüne dön kaza yapacaksın." dedi gülerek.

Şakalaşarak şirkete gittiklerinde Su arabadan inmeden önce uzanıp Koray'ın yoldaki isteğini yerine getirdikten sonra "Beni Mete bırakır merak etme, akşama görüşürüz." diyerek arabadan indi.

O indiğinde etrafa bakan Koray, şirketinin arabalarını görünce Falicia'nın burada olduğunu anlamıştı. Su'nun peşinden içeri girip girmemeyi düşünürken, varlığının her şeyi daha çok açığa çıkaracağına karar vererek otoparktan çıkıp kendi şirketine doğru yola çıktı.

Onun gibi Su'da tanıdık plakaları görmüş, odasının katına çıktığında tanıdık yüzleri de görünce yanlış anlayarak soluğu Özkan'ın yanında almıştı.

"İnanamıyorum sana Koray." diye homurdanarak Özkan'ın karşısına dikildiğinde "Koray mı gönderdi seni buraya? Alt tarafı birkaç saatliğine

toplantıya katılmaya geldim bu kadar da olmaz ki..." diye bağırırken, içeriden onun sesini duyan Mete ile Falicia ayaklanmış, Özkan ise "Su Hanım sakin olun sizin için burada değiliz." demişti.

Aynı anda Mete'nin odasının kapısı açılıp Falicia ile dışarı çıktıklarında Su "Ya ne için buradasınız?" dedi.

Özkan, Mete'nin yanındaki Falicia'yı göstererek "Falicia Hanım şirketin müşterisi efendim, Hanımefendiyi korumak için buradayız." dediğinde, Su'nun yanakları utançtan kızarmaya başlamıştı.

"Çok özür dilerim." diyerek Mete ile Falicia'ya döndü, tekrar "Çok üzgünüm." diyerek Mete'ye gülümseyip Falicia'ya elini uzatarak "Merhaba ben Su." dedi.

Falicia, Su'nun elini tutmadan önce onu dikkatlice süzdü. Mete kadına İngilizce olarak Su'nun kim olduğunu açıklamıştı ama Falicia zaten biliyordu.

Su kadının bakışlarından rahatsız olurken aynı bakışlarıla karşılık verdi. Kadının uzun ince ama biçimli bacaklarını süzdükten sonra varla yok arası eteğine baktı. Bakışları daha yukarılara çıkarak fazlasıyla güzel olan yüzünü inceledi. Gözleriyle buluştuğunda o gözlerdeki bakışı çözemedi. Normalde insanları bir bakışta tanıyan birisiydi ama kadının bakışlarında fazlasıyla gizem vardı.

İki kadın avını dikkatle takip eden aslan gibi birbirini süzerken Mete boğazını temizledi. "Su hanımefendi sana bahsettiğin yatırımcı Falicia Moore." dediğinde, Falicia sonunda Su'nun elini tutmuş Su zoraki bir gülümsemeyle "Memnun oldum." demişti.

Su kadının bakışlarından rahatsız olurken az önceki durumu açıklamaya çalışarak "Güvenlik için eşimin şirketiyle çalıştığınızı bilmiyordum, fazla kontrolcü olduğundan benim içi gönderdi sandım ve sinirlendim kusura bakmayın." dedikten sonra Mete'ye "Lütfen bunu çevirir misin?" dedi.

Mete içinden sıkıntıyla aha boku yedik derken Su'nun söylediklerini çevirdiğinde Falicia gülerek "Ah Koray evlenmişti değil mi?" dediğinde, Su onun cümlesini anlamasa da söylediği Koray lafına takılmıştı. Koray'ın ismini öyle bir söylemiştiki sesinin tınısından daha önceden tanışıyor olduklarını anlamamak mümkün değildi. Kaşlarını kaldırıp iş arkadaşına bakarken Mete, "Evet Falicia, Su aynı zamanda Koray'ın eşi." dediğinde Falicia yüzündeki alaycı gülümsemeyle Su'ya bakıp "Beni kabul etmeyip bu kadınla evlendiğine inanamıyorum." dedi.

Mete onun sözleriyle terlemeye başladı. Su kaşlarını çatarak ona dönüp "Ne dedi?" deyince Mete içinden Koray'a bütün küfürleri sayıyordu.

"Çok memnun olduğunu söyledi, hadi artık toplantıya geçelim." diyen Mete iki kadını toplantı odasına doğru yönlendirdi.

Su toplantı odasına doğru yürürken gözleri sürekli yanındaki Mete ile Falicia denen kadına kayıyordu. Kadın Mete'nin koluna girmiş samimi bir şekilde konuşurken Su onların daha önceden tanıştıklarını anladı. Koray'ı tanıdığı da belliydi. Amerika'dan ortak arkadaşları olmalıydı. Ama o zaman Koray ona neden kadından bahsetmemişti. Arkadaşıysa kadının ortaklık teklifinde bulunacağından haberdar olmalıydı. Kafasında kırk tilki dolanırken toplantı odasına girmişlerdi.

Toplantı odasında yerlerine yerleştiklerinde Su kafasını kaldırınca yine kadının onu süzen gözleriyle karşılaştı. Bir süre gözlerine baktıktan sonra kafasını çeviren kadın Mete ile konuştuğunda Su *'Keşke söylediklerini anlayabilsem.'* diye düşündü. Mete ona cevap verdikten sonra Falicia'nın teklifini ve şartlarını sunduğu dosyayı tüm yönetime anlatarak onların fikirlerini sordu. Su, Mete'yi dinlerken arada bir kadına bakarak bu teklifi neden yaptığını merak ediyordu. Hisse senetlerinin değerinin üstünde bir fiyat vermişti. Tabii ki almak istediği hisse senedi oldukça fazlaydı. Kadın şirketin yüzde elli birini alarak şirkette son söze sahip olmak istiyordu. Ama Su, Mete'nin konuşmalarından buna çok da fazla takılmadığını fark etti. Kadının teklifini anlatırken heyecanlı olduğu her halinden belliydi. Sonunda Mete ve Falicia isteklerini anlatıp cevap bekleyerek arkalarına yaslandıklarında, Su arkasına yaslanıp tüm dikkatini Falicia'ya vererek "Neden biz?" dedi.

Falicia'nın iki yanına oturan yardımcılarından sağında olan adam tüm toplantı boyunca konuşulanları çevirdiği gibi Su'nun sorusunu da çevirmişti. Mete "Su çünkü Falicia..." diye başlamıştı ama Su "Sana sormadım Mete!" diyerek onu susturup tekrar kadına baktı.

Falicia'da aynı dikkatle Su'ya bakıp cevap verdiğinde Su onun yanındaki adama bakarak çevirmesini bekledi. Mete'ye bilerek bakmamıştı çünkü nedense onun her şeyi çevireceğinden emin değildi.

"Efendim Falicia Hanım ülkenizde yatırım yapmak istediğini, şu an gelişmekte olduğunuz için sizin buna daha çok ihtiyacınız olduğunu söylüyor."

Su yüzüne alaycı bir gülümseme oturttu. "Falicia Hanım'ın ince dü-

şüncesi için teşekkür ederiz ama neden hisse senetlerimize değerinden çok daha yüksek bir teklif sunuyor"

Su yine kadının cevap vermesini beklerken göz ucuyla Mete'ye baktığında onun sıkıntılı bir şekilde elleriyle oynadığını gördü. Kadın yardımcısına cevabını verirken Mete'ye bakan Su "Sen ne düşünüyorsun Mete?" diye sordu. Mete kafasını kaldırıp Su'ya yaklaşarak "Bu fırsat kaçmaz diyorum Su. Falicia, Amerika'nın en ünlü yatırımcısı onunla ortaklık imzalarsak bir anda hiç ummadığımız bir büyümeyle karşılaşırız." dedi.

Su kafasını onaylarcasına salladıktan sonra "Senin uzmanlık alanın yatırım, o yüzden söylediklerine güveniyorum ama sence de yüzde ellibir çok büyük bir rakam değil mi?" dediğinde, Mete'de onu onayladı. "Evet daha azı için Falicia'yı ikna etmemiz gerek ama bence kabul edecektir. Şu an sadece bize yem atıyor. Tüm şartlarını kabul etmek zorunda değiliz. Onu daha azına ikna edersek bence hiçbir sorun yok."

Su, Mete'nin sözlerinden sonra tekrar önüne döndü. Kadının yardımcısı "Çünkü Falicia Hanım size yardım etmekten memnuniyet duyuyor, Mete Bey ve Koray Bey ile olan arkadaşlığından dolayı fiyatı yüksek tuttuğunu söylüyor." dedi. Bu sözler Su'yu sinirlendirmişti, kadının onları küçük gördüğü ortadaydı. Fiyatı yüksek tutarak teklife balıklama atlamalarını bekliyor olmalıydı. Su'nun ona verecek çok güzel cevapları olsada Mete'nin söylediklerini düşünerek sakince devam etti.

Kafasını onaylarcasına sallayıp "Gerçekten çok ince davranış." diyerek gülümsedikten sonra Mete'ye dönerek "Koray ile nereden tanışıyorlar?" dediğinde, Mete "Falicia, Koray'ın Amerika'daki şirketinin en iyi müşterisiydi." dedi bazı gerçekleri söyleyerek.

"Müşterisiydi dedin, kadın arkadaşınız olduğunu söylüyor."

Su'nun sözleri Mete'yi tamamen gererken koltuğunda kıpırdandı. "Yani işte oradan bir tanışıklığımız olunca arkadaşlık kurmuş olduk işte onu diyor." diye ter dökerek Su'ya cevap verdi. İçinden *'Koray'ın derdini neden ben çekiyorum?'* diye sızlandı. Şimdi burada ter döken o değil Koray olmalıydı.

Su'nun kaşları çatılsa da Falicia'ya dönerek "Teklifiniz için teşekkürler." dedi. Ardından şartların yazılı olduğu dosyayı kaldırıp "Bize biraz zaman verin, bunları konuşup karar vermemiz gerekiyor. Daha buradasınız değil mi?" dedi.

Yardımcısı Su'nun sözlerini çevirdiğinde Falicia genişçe gülümsedi.

"Henüz dönmeyi düşünmüyorum, burayı çok sevdim. Arkadaşlarımla biraz vakit geçirip öyle döneceğim istediğiniz kadar düşünebilirsiniz."

Su onun arkadaşlarımla biraz zaman geçireceğim kavramından neyi kastettiğini anlamasada aklına gelen fikirle "İsterseniz yarın akşam bize yemeğe gelebilirsiniz, Koray'ın da arkadaşı olduğunuzu söylediniz eminim sevinecektir." dediğinde, yanındaki Mete öksürük krizine girip önündeki su solu bardağa uzanmıştı. Su'nun kaşları kuşkuyla çatılıp genç adama baktığında diğer tarafındaki Falicia'da gülme krizine girince kadına döndü. Kadının gözleri parlayarak söylediklerini yardımcısı Su'ya aktardı.

"Emin olun Koray çok memnun olacaktır. Teklifiniz için çok teşekkür ediyorum. Yarın sizde olacağım."

Su zoraki bir gülümsemeyle "Bekliyor olacağım." derken ayağa kalktığında toplantı bitmişti.

Hepsi ayağa kalkıp dağıldığında Su "Mete beni eve bırakabilir misin?" diye sordu. O sıra Falicia, Mete'nin koluna girmiş, adam Su'ya dönerek "Falicia'ya yemek sözüm vardı." demişti.

Su onların yakınlığını fark ederken aralarında bir şeyler olduğunu düşünüp başından beri yanlış anladığı için kendine kızdı. Gülümseyerek "Ah tamam o zaman sorun değil, ben giderim. İstersen yarın akşam sende bize katıl." dediğinde, Mete'nin yüzü değişsede belli etmeden "Yarın önemli bir işim vardı ama belki katılırım." diyerek Su'yu nazikçe reddetti. Kesinlikle yarın akşam o ateş hattının içinde olmak istemiyordu.

Su toplantı odasından çıktığında asansöre ilerlerken kat çıkışında bekleyen Özkan onun yanına gelerek "Gidiyor musunuz Su Hanım?" dedi. Koray, Su'yu bıraktıktan sonra Özkan'ı tembihleyerek ona göz kulak olmasını istemiş, karısının ne zaman ayrıldığını ne yaptığını kendisine bildirmesini söylemişti.

Su "Evet Özkan, sabah için tekrar özür dilerim." dediğinde "Önemli değil efendim." diyen Özkan "Bekleyin çocuklardan birine söyleyeyim sizi eve bıraksın." diyerek telefonunu çıkardı.

Su "Taksiyle dönerim." diyerek onu durdurmak istesede Özkan izin vermedi. "Aşağıda bekliyorlar Su Hanım." dediğinde Su ona teşekkür ederek asansöre bindi. Arkasını döndüğünde ise kapılar kapanmadan önce yine Falicia'nın bakışlarıyla karşılaşmıştı.

Odasından eşyalarını almak için yanından ayrılan Mete'yi bekleyen Falicia, Su'nun Özkan ile konuşmasını ve asansöre binişi izledi. Hâlâ

Koray'ın bu kadınla evli olduğuna inanamıyordu. Bir kere küçücüktü. Koray'ın dev cüssesinin yanında minicik kaldığını gözünde canlandırabiliyordu. Yüzü tatlıydı ama öyle abartılacak bir güzelliği yoktu. Ya vücudu... Minicik bedeni yağlarla kaplıydı. Giydiği pantolonun her yerinden etleri taşmıştı. Koray'ın seçimindeki garipliğe şaşkınlıkla kafasını iki yana salladı. Arkadaşı arayıp Koray'ın evlendiğini söylediğinde şok olmuştu. Şimdi gördüğü bu kadınla şaşkınlığı daha da büyümüştü.

Su, eve geldiğinde Deniz'i Gülden Hanım'dan alıp kendi evine geçerken aklında sürekli Falicia ve teklifi vardı. Kadın Koraylada arkadaş olduğunu söylemişti. Su bu arkadaşlıktan şüphelensede kadının Mete'ye olan yakın tavırlarından dolayı biraz rahatlamıştı. Ama aklını başka şeyler kurcalamaya başlamıştı. Cumartesi günü Koray'ın işe gitme sebebi anlaşılmıştı. Ama neden ona bir arkadaşının geleceğini söylememişti. Üstelik kadının onlara ortaklık teklifinde bulunacağını da söylememişti. Su, Koray'ın neden bunları gizlediğini merak ediyordu.

Diğer yanda Falicia ile Mete ise kadının ısrarı üzerine öğle yemeğine Koray'ın şirketine gitmişlerdi. Mete engel olmak için her şeyi yapmıştı ama Falicia'yı ikna edememişti. "Eskisi gibi hep birlikte Çin yemeği yiyelim." diyen kadın isteklerini yaptırmakta kararlıydı.

Koray, yeni açılan bir mağazanın güvenlik işini almak için yoğun bir şekilde çalışıyordu. Direk odasına açılan kapı çaldığında bir an korkuya kapıldı. Önce Su'nun Falicia ile aralarında olanı öğrenip şirketi bastığını düşündü ama sonra onun çoktan eve gittiğini hatırlayarak rahatladı. O zaman gelen kesin Bora'ydı. Çünkü bu kapıyı yakın tanıdıkları haricinde kullanan olmazdı.

Ayağa kalkarak kapıya gidip açtığında "Sürpriz!" diye bağıran Falicia boynuna atlayınca Koray dondu kaldı. Onun omzunun üstünden arkasındaki mahcup bakışlı Mete'yi gördüğünde öfkelenmişti.

Falicia, Koray'ın yanağına öpücük kondurup geri çekildi. "En sevdiğin Çin yemeğini aldık." diyerek Mete'nin elindeki poşetleri gösterdiğinde, Koray kapının önünden çekilerek genç adama geçmesi için yol verdi.

Mete onun yanından geçerken "Dostum vallahi çok uğraştım ama dinlemiyor." dediğinde, Koray "Geç Mete." diye tısladı.

İçeri geçtiklerinde Falicia ceketini çıkartıp koltuğa oturarak bacak bacak üstüne atarken gözleri Koray'ın geniş odasını inceliyordu. "Dekoras-

yonun aynı Amerika'daki gibi değiştirmemişsin." dediğinde, Koray "Çok fazla değişikliği sevmiyorum." dedi.

"Ah çok iyi biliyorum Koray." diyen Falicia ona gülümserken Koray, Mete'nin elindeki poşetleri alarak onun önündeki büyük cam sehpaya yerleştirip paketleri açmaya başladı. Onun öfkeli hareketleri Falicia'nın dikkatini çekerken "Geldiğimize sevinmedin." dediğinde Koray artık ima ve kaçmaktan sıkılmıştı.

Paketi sinirle yerine bırakıp doğrulurken "Neden buradasın Falicia?" diye bağırdı.

Falicia ayağa kalkarken Mete'ye "Bizi yalnız bırak Mete." dediğinde Mete, Koray'a baktı. Koray onay verdiğinde Mete geldikleri kapıdan çıkarken, Falicia ayağa kalkıp Koray'a yaklaştı. Elini genç adamın göğsüne yerleştirip "Seni özledim." dedi.

Koray göğsündeki eli iterken "Beni özlemen için sana bir sebep vermedim." diyerek yanından geçip odasının penceresine ilerlerken, Falicia "Haber vermeden çekip gittin." dedi.

Koray genç kadına bilerek arkasını dönmüştü. Ellerini cebine atıp odasının manzarasını izlerken "Ayda bir seks için bir araya gelen iki kişiydik sana neden haber verecektim?" dediğinde, Falicia "Daha fazlası olabilirdik." dedi.

"Sana hiçbir zaman daha fazlası için söz vermedim."

"Evet ama ben istedim."

Koray bu muhabbetten sıkılarak bıkkınlıkla "Falicia!" diyerek arkasını döndüğünde Falicia'nın dudakları dudaklarına kapanmıştı. Eskiden ona heyecan veren dudakları hissettiğinde Koray tiksinti duydu. Falicia'yı birden sertçe itince Koray ne yaptığını fark etmese kadın geriye doğru düşecekti. İttiği gibi hızla kolundan geri yakalayıp Falicia'yı ayakları üstünde bastırdıktan sonra ondan uzaklaşarak "Bir daha sakın bunu yapma." dedi.

Falicia yaşadığı şokla ağzı açık genç adama bakarken, Koray'ın onu ittiğine hâlâ inanamıyordu.

Koray, Su'ya âşık olduğunu biliyordu. Ama şimdi Falicia karşı hissettikleri ve Su'ya karşı hissettiklerini daha net karşılaştırabiliyordu. Bir kere Falicia asla Su gibi olamazdı çünkü onun eşsiz yasemin kokusuna sahip değildi. Ve Su onu öptüğünde Koray sadece heyecan duymuyor, onun dudaklarında huzur buluyordu. Su hayatında her şey olurken Falicia artık hiçbir şeydi.

"Sen o kadını seviyorsun." diyen Falicia sarsılarak geri geri gidip arkasındaki koltuğa yaslanırken "İnanamıyorum!" diye fısıldadı.

Koray eliyle yüzünü sıvazlayıp kollarını göğsünde birleştirirken "Evet karımı ve çocuklarımı çok seviyorum Falicia, ben artık senin tanıdığın Koray değilim." dedi.

Falicia dolan gözlerinden sızan bir iki damlayı parmaklarıyla silerken "Defalarca daha fazlası için sana yalvardım ama hep reddettin. Eski karın yüzünden böyle olduğunu düşünerek kendimi avuttum, bir gün beni kabulleneceğini hayal ettim. Ama sen hiçbir şey söylemeden çekip gittin. Şimdi geliyorum ve sen başkasıyla evli hatta ona âşıksın." dedi hayal kırıklığıyla.

Koray kaşlarını çatarak "Sen Jessica'yı nereden biliyorsun?" dediğinde Falicia sinirli bir gülüşle "Diğer söylediklerimin hiçbir anlamı yok değil mi?" dedi.

Koray "Falicia!" diye uyarırcasına konuştuğunda, Falicia yaslandığı koltuktan doğrulup onun karşısına geçerek "Seninle iş yapacağım zaman seni araştırmıştım, hayatımı bilmediğim birine emanet edecek değildim." dedi.

Koray'ın gözleri kısılırken "O zaman buraya gelmeden önce evli ve çocuklarım olduğunu da araştırmışsındır." dediğinde Falicia gözlerini kaçırıp "Kadına yardım etmek için sahiplenmiş olduğunu düşündüm, benimleyken evliliğe o kadar karşıydınki onu gerçekten sevebileceğini hayal edemedim." dedi.

Koray duyduklarıyla kafasını iki yana sallarken "Üzgünüm Falicia." dedikten sonra elini ensesine atıp sıkıntıyla kaşırken "Sana bir şerefsiz gibi davrandığım için özür dilerim ama o zamanlar kendimde değildim ve kadınlara bakış açımı biliyorsun." dedi.

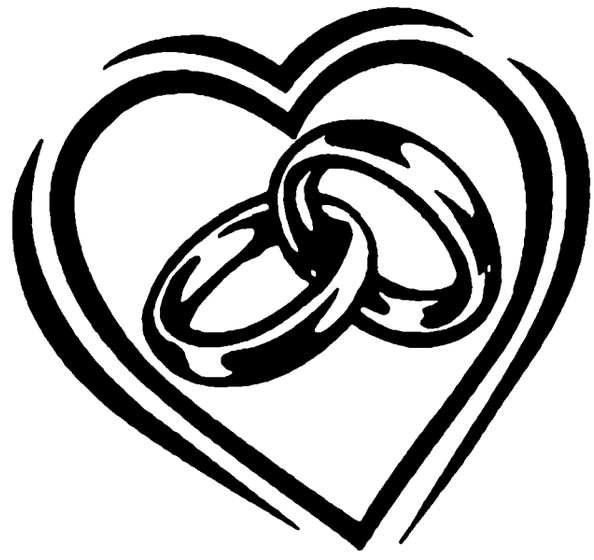
Falicia "Fikrini ne değiştirdi?" dediğinde Koray omuz silkerek "O çok farklı, güçlü, fedakâr ve sevgi dolu bir insan, onu anlatabilmem için kelimeler yetmez. Kısaca ben ona tapıyorum Falicia, fikrimi o değiştirdi." dedi.

Falicia, Koray'ın itirafıyla tüm umutlarını tüketirken koltuktaki ceketini alıp giydi. Çantasını da alırken son kez arkasını dönüp Koray'a bakarak "Seni benim kadar sevemez." deyince, Koray gülümseyerek "Onun beni ne kadar sevdiği önemli değil Falicia, ben onu çok seviyorum." dediğinde Falicia cevabını almıştı.

Aldığı son cevap ile Falicia kapıya ilerlerken çıkmadan önce "Şirkete

senin yüzünden teklifte bulunmadım, gerçekten umut vaat eden bir şirket olduğuna inandığım için hisse senetlerini almak istiyorum ama sanırım eşin benden daha uyanık. Yinede almak için uğraşacağım." dedi.

Koray onun Su hakkında söylediğiyle gülümsedi. Falicia'nın sesinde gizli bir saygı vardı. Su toplantıyı başarıyla atlatmış olmalıydı. O gittikten sonra masasına geçip çalışmaya devam etmek istedi ama konsantre olamadı. Karısının yanında olma ihtiyacı artarken bilgisayarını kapatıp ceketini alarak evin yolunu tutmuştu.

BÖLÜM 50

Koray eve erken gitmek için yola çıkmıştı ama son anda çıkan görüşmesi yüzüne tekrar şirkete dönmüş, eve ulaşması yine akşamı bulmuştu. Yolda giderken gördüğü çiçekçiden Su için güzel bir demet gül alırken, bunları vicdan azabını bastırmak için alıp almadığını merak etti.

Evet, Falicia'yı o öpmemişti ama sonuçta kadının dudakları dudaklarını bulmuştu. Bu Su'ya ihanet sayılır mıydı? Sayılmazdı, sonuçta ben onu öpmedim hatta itim bile diye kendini avutsa da Su'ya Falicia'yı anlatmadığı için suçluluk hissediyordu. İçindeki sıkıntılar artarak eve vardığında "Aşkım." diyerek kapıyı açarken daha girer girmez evdeki farklılığı hissetti.

En başta *"Babam geldi."* diye bağırıp kucağına atlayan bir Efe yoktu ortada. Su'nun gülümseyerek mutfaktan çıkışınıda göremiyordu, zaten göremezdi de evin içi karanlıktı.

Kalbi bir anda korkuyla atmaya başlarken elindeki çiçek düşmüş, Koray "Su." diye bağırarak evin içine koşmuştu. Salon ve mutfağın karanlık olduğunu gördüğünde kalbi dahada hızlandı. Saniyeler içinde aklı bin bir türlü oyun oynamaya başlamıştı. Falicia şirketten sonra Su'ya gelmiş her şeyi anlatmıştı. Yok, hayır daha şirketteyken Falicia, Su'ya her şeyi söylemişti. Aşırı sinirlenen Su çocukları da alarak onu terk etmişti.

Koşarak merdivenleri çıktığında bir ihtimal Efe'nin odasını kontrol ederken boş olduğunu görünce nefesi git gide kesiliyordu. Odaya koşup kapıyı açtığında ise kalbi durdu. Bir süre boşlukta öylece kalırken, gözlerini kırpıştırdı, rahat bir nefes alarak "Bebeğim." derken Su'ya koştu.

Kollarına aldığı minik kadınını kemiklerini kırarcasına sıkarken Su

"Aşkım nefes, nefes alamıyorum Koray." diye bağırdığında kendine gelerek onu serbest bırakmıştı.

Su ayakları yere bastığında kafasını kaldırıp Koray'a baktı. Onun kızarmış gözlerini görünce avucunu yanağına bastırıp "Neyin var?" dedi.

Koray genç kadının sıcacık eliyle gözlerini kapattı. "Beni terk ettin sandım." dediğinde, Su aklındaki düşüncelerin doğrulanmasına üzüldü. Zaten bir şeyleri fark etmişti ama şimdi Koray'ın bu korkusu doğruluğunu kanıtlar nitelikteydi.

Koray'a gülümserken "Saçmalama seni neden terk edecekmişim?" dediğinde, Koray dudaklarını yalayıp kafasını sallayarak "Doğru ya, salaklık bende işte neden terk edesin, ortada hiçbir sebep yok." diye saçmaladı.

Onun sözleriyle Su gözlerini kaçırırken çareyi onun fark etmediği sürprizi göstermekte buldu. "Bize özel bir gece olsun istedim." diyerek odalarının geniş pencerelerinin kenarına hazırladığı masayı gösterirken "Aşağıda Bekir Bey'den rahat edemeyiz diye düşündüm." dedi.

Koray mum ışığında hazırlanmış şık masayı görünce "İyi düşünmüşsün bebeğim ama özel bir günü unutmadım değil mi? Yani nereden çıktı şimdi bu yemek." dediğinde Su onun göğsüne vurarak "Aşk olsun Koray, son zamanlarda birlikte baş başa vakit geçirmediğimizi düşündüm, bir daha sana sürpriz falan yok." dedi alınganlık yaparak.

Koray gülerek kollarını onun boynuna doldı. "Kızma hemen." dedikten sonra kendi sürprizini hatırlayarak "Kahretsin gülleri unuttum." diyerek Su'yu bırakıp odadan çıkmıştı.

Hemen aşağıya koşup kapının önündeki demeti alarak tekrar yukarı koştuğunda nefes nefese kaldı. Odaya girince "Vallahi aşkım sayende bu akşam beş kilo vermişimdir." derken gülümsediğinde Su da ona gülümsemişti ama Koray onun gülümsemesindeki farklılığı görmüştü.

Kaşları hafif çatılırken gülleri Su'ya uzatarak "Senin neyin var beğenmedin mi?" dediğinde Su tekrar gülümseyip "Hayır çok güzeller." diye mırıldandı. Gülleri alıp koklarken Koray'ın gözlerine bakarak onun sorusunu tekrarladı. "Özel bir günü filan unutmadım değil mi? Bu güller ne için?"

Koray zoraki bir şekilde gülümserken eliyle ensesini kaşıyıp "Aşkım ya, sürpriz yapmak için aldım işte." dediğinde, Su'nun morali daha da bozuldu. Genel geçer bir kural vardı aldatan eşler vicdan azabını rahatlatmak için eşlerine genelde çiçek alırdı. Bu kuralı bilmeyen yoktu ama Su'nun

asıl takıldığı, Koray'ın ensesini kaşıyarak gerginliğini belli etmesiydi. Bu soru onu neden bu kadar germişti.

Su zoraki gülümsemelerinden birini daha sunarken "Şaka yapıyorum aşkım." dedikten sonra arkasını dönüp masaya ilerleyerek "Hadi daha fazla soğutmayalım yemeklerimizi." dedi.

Koray yerine geçtiğinde en sevdiği yemekleri görünce küçük çocuklar gibi sevinip "Aşkım benim yaa bir tanesin." demişti.

Su gülümseyerek yemekleri servis ettikten sonra yerine geçti. Koray yemeğinden daha bir kaşık almıştıki "Toplantı nasıl geçti diye sormayacak mısın?" diyerek ilk lokmadan yemeği Koray'ın boğazına dizmişti.

Koray öksürüp "Ah doğru ya toplantı." dedikten sonra peçeteyle ağzını silip "Nasıl geçti?" dedi.

Su rahat bir şekilde çorbasını kaşıklarken "İyiydi, zeki bir kadına benziyor. Mete onun bizim için büyük bir şans olduğunu düşünüyor." dedi.

Koray oturduğu yerde kıpırdanırken şimdi tamamen iştahı kaçmış, yiyemediği yemeğe hüzünle bakarken "Peki ya sen ne düşünüyorsun?" demişti.

Omuz silken Su "Ne biliyim, istediği hisse senedi oranı çok fazla ama verdiği teklif çok iyi. Yine de içime sinmeyen bazı şeyler var, nedenini açıklayamıyorum." dediğinde Koray yutkunarak "Anlıyorum." dedi.

Su kafasını kaldırıp ona gülümserken "Aşkım neden yemiyorsun, yesene." dediğinde, Koray kaşığını alıp çorbasına daldırarak "Yiyorum aşkım." diyerek zorla bir kaşık almıştı.

Su onu dikkatle izlerken, Koray'ın her tavrını ölçüp biçiyordu. Artık acabası kalmamıştı. Kocasını çok iyi tanıyorduki tüm soru işaretleri aklından silinmişti. Onu aldattığına ihtimal vermek istemesede kendisine gerçekleri anlatmadığı için sinirlenmişti. Kadınla karşılaşacağını bile bile onu şirkete yollamış hiçbir uyarıda bulunmamıştı. Biraz korkuyordu, kadını kendi gözleriyle görmüştü. Güzelliğinin kanıtlanmasına ihtiyacı yoktu. Su kendiyle, özellikle şimdiki haliyle kadını karşılaştığında Koray'ın gözündeki hallerini düşünmek dahi istemiyordu.

Elinin üstünde hissettiği elle daldığı düşüncelerden sıyrılıp gözlerini kırpıştırırken Koray'ın ona endişeyle bakıp "Aşkım iyi misin?" diye sorduğunu fark etti.

Su "Evet, evet iyiyim tabii ki." derken, Koray onun elini sıkarak "Yü-

züme bakıp daldın, sana seslendim ama beni duymadın bile emin misin iyi olduğuna?" dedi.

Su derin bir nefes alıp kocaman gülümserken "Çok iyiyim aşkım hadi çorbanı iç, hâlâ bitirmemişsin." diyerek elini Koray'ın elinden çekmişti.

Koray korku içinde zorla çorbasını içerken bu gecedeki farklılığı görebiliyordu. Su ile ikisi birbirinin etrafında dolanıyor ama bir türlü aynı yolu bulamıyor gibiydiler.

Yemekler bitmek üzereyken Su ellerini masanın üstünde birleştirip Koray'a bakarak "Bana anlatmak istediğin bir şey var mı aşkım?" dediğinde Koray'ın kalbi az kalsın göğüs kafesinden çıkacaktı.

Korkuyla elleri titremeye başlarken Su'ya bugün olanları anlatmayı küçük bir an düşünmüş ve daha çok telaşa kapılmıştı. Ya beni terk ederse ben onsuz ne yaparım. Ya Efesiz ya Denizsiz... Yüreği sıkışırken kafasını iki yana sallayıp "Yok aşkım." dedi.

Su ona gülümsemeye devam edip "Peki aşkım." diyerek ayağa kalktı. Genç adamın yanına geldiğinde Koray onu ilgiyle izliyordu.

Genç adamın elini tutan Su "Hadi bu gecemizi bize özel kılalım." diyerek yatağa yöneldiğinde Koray'ın kalbi bu sefer suçluluk duygusuyla sıkıştı. Yatağın önüne geldiklerinde Su, Koray'ın dudaklarına uzanınca genç adam, gündüz yaşananları hatırlayıp Su'nun dudaklarını hissetmeyi hak etmediğini düşünerek dudaklarını kaçırıp, genç kadının boynunu öptü.

Su elini onun saçlarına daldırırken Koray'ın boynunda gezen dudakları bedenini çoktan tutkuya sürüklemişti ama ikisinin de hareketleri tutuktu. Yatağa uzandıklarında ikisi de iç çamaşırlarıyla kalmıştı. Koray dudaklarını aşağıya yönlendirirken Su onu yukarı çekmek için saçlarına uzandı ama kısa saçlar elinden kaymıştı.

"Kısa saçlarını hiç sevmedim bebeğim." diyerek homurdanıp genç adamı çenesinden tutarak kendine çektiğinde Koray gülümseyerek "Yakalayamadın değil mi?" dedi.

Su'da gülümserken "Evet." dedi. Genç adamın dudaklarına uzandığında Koray daha fazla dayanamayarak geri kaçıp "Su konuşmalıyız." diyerek yatakta oturur pozisyona geçti.

Su'da karşısına geçip oturduğunda "Sana anlatmam gerekenler var ama beni sonuna kadar dinleyeceksin tamam mı?" dedi. Genç kadın sonunda beklenen itirafın geldiğini düşünerek "Tamam." diye karşılık verdi.

Koray onun ellerine uzandı. Kucağına çekerek avucundaki minik elleri okşarken Su'nun gözlerine bakıp "Ben seni çok seviyorum." dedi.

Su "Ben de seni seviyorum." dediğinde, Koray iç çekip "Bugün sana dürüst olmadım." diyerek itiraf etti.

"Hangi konuda hayatım." diyen Su oyunu oynamaya devam ederken, Koray "Falicia hakkında." dediğinde kaşlarını hafif çatmıştı Su.

"Ben onu önceden tanıyorum."

"Biliyorum. Güvenliğiyle siz ilgileniyormuşsunuz."

"Ah evet." diyen Koray yine bir elini ensesine atıp kaşırken "Şey ben onu Amerika'dayken de tanıyordum." dediğinde Su "Ya öyle mi?" dedi.

Koray iç çekerek "Kahretsin yeter bitsin bu işkence." dedikten sonra Su'nun gözleri hariç her yere bakarak "Biz onunla şeydik, eskiden yani şeydik işte, ne denir buna?" derken aletinde hissettiği baskıyla gözleri irileşip önüne döndüğünde az önce okşadığı minik elin aletini sımsıkı kavradığını gördü.

"Neydiniz?" diye tıslayan Su, dizlerinin üstünde kalkmış Koray'ın aletini sıkarken "Onu becerdin mi?" diye sordu. Koray acıyla tıslayıp "Aşkım yok, yani evet ama..." demiştiki Su tırnaklarını geçirince "Siktirrr!" diye haykırdı.

"Beni aldattın mı Koray?" diye bağıran Su'nun dolan gözlerini gördüğünde Koray kafasını iki yana sallarken "Yok aşkım, yok vallahi eskidendi buraya geldiğimden beri onu görmedim zaten ben seni aldatır mıyım? Sadece..." diyerek sustu.

Su "Sadece ne Koray?" derken elini biraz daha sıktığında Koray acıyla gözlerini kapattı. Az önceki tutkudan sertleşen erkekliği onun baskısıyla daha çok acıyordu.

"Bebeğim lütfen şu elini biraz gevşet. Bak kullanılmaz olacak sonra ikimize de yazık."

"Bırak zevzekliği cevap ver Koray." diyen Su, elinin içindeki sert erkekliği biraz çekiştirince Koray acıyla "Öptü beni." diye haykırdıktan sonra "Ben değil o. Vallahi ben öpmedim." dedi.

Su tırnaklarını daha derine geçirirken "Neden beni öpmedin o zaman?" dediğinde Koray artık ağlamak üzereydi "Yok kesin öldü erkekliğim." diye yakınırken, Su "Koray!" diye tısladığında "Suçluluk duydum, senin beni öpmek istemeyeceğini sandım." diye bağırdı.

Su onun aletini sıkıp kıvranışını zevkle izlerken gülümsedi. Bu adam gerçekten koca bir salaktı ama ona deli gibi âşıktı. Elini gevşetip Koray'ın üstüne çıkarken bu sefer sertçe dudaklarını ısırdı. Koray inleyerek karşılık verirken Su onun öpüşmeyi yumuşatmasına izin vermeyerek alt ve üst dudaklarını tekrar tekrar ısırarak kocasına gereken cezayı vermişti.

Sonunda geri çekildiğinde Koray'ın gözlerine bakarak "Bir daha benim tenimden başka ten değerse dudaklarına, tüm derini canlı canlı soyarım haberin olsun." dedi.

Koray sızlayan malum yerlerini hiçe sayarken gülümseyerek "Bir daha senin teninden başka ten değerse dudaklarıma sana bırakmam kendi cezamı kendim veririm." derken dudaklarını aşkla kapatmıştı taptığı kadının dudaklarına.

Tutkuyla birbirlerine saldırdıklarında Koray doğumdan sonra Su'nun irileşen kalçalarını avuçlayıp sıkarak onu altına aldı. Elini dolduran kalçalar zevkle inlemesine sebep olurken Su'nun dudaklarından milim ayrılmadan elinin altındaki çamaşırı tek seferde çıkarmıştı.

Kendi çamaşırındanda kurtulduktan sonra oyalanmaya gerek duymadan Su'nun kadınlığını doldurduğunda ikisi de yüksek sesle inledi. Su'nun içine tamamen yerleşen Koray gülümseyerek "Bir an işlevini yitirdi diye korkmadım değil." dediğinde, Su kahkaha atarak "Öyle olsaydı kapının önüne koyardım seni." dedi.

Koray onun içinde hareket etmeye başladığında "Emin misin bebeğim?" deyince inleyen Su "İşlevsiz ol-say-dın de-dim." diye heceledi ama Koray'ın hızlanan darbeleriyle çoktan nefessiz kalmıştı.

Sözleri bir kenara bırakıp vücutlarıyla konuşmaya başlarlarken ikisininde her hareketinde sevgi gizliydi. Koray sona yaklaşırken erkekliğinin etrafında kasılmaları hissederek Su'nun da yakın olduğunu fark etti. Bedenini biraz yükseltip Su'yu izlerken darbelerini daha da sertleştirdi. Beklediği an çok gecikmeden gelirken Su adını haykırarak doruğa ulaştığında Koray onun zevkle kapanan gözlerini titreşen yüz kaslarını izledikten sonra kendini bıraktı.

Nefes nefese Su'nun üstüne düştüğünde Su sırtını okşayıp "Seni seviyorum." derken, Koray karısının boynuna doğru "Sana tapıyorum." diye mırıldandı.

Sabah olduğunda Koray, kucağında Deniz ile Su'nun yanına ilişirken "Su bir tanem aç gözlerini hadi." dedi. Su homurdanarak yatakta diğer ta-

rafa döndüğünde Koray kucağında ona bakan kızına eğilerek "Annen bizi siklemiyor kızım baksana yine götünü döndü." dedi.

Deniz ağzını kocaman açıp esnerken o da Su gibi homurdandığında Koray "Evet kızım bencede haklısın, bütün gece seni memesinden mahrum bıraktı kızmalısın." diyerek onunla konuşmaya devam ediyordu.

Uykusunun arasında onları duyan Su "Ne saçmalıyorsun sen Koray?" diyerek saçlarını yüzünden çekip arkasını döndüğünde kucağında Deniz ile yatakta oturan Koray'ı gördü.

Gözlerini ovarak doğrulurken Koray ona eğilip sutyenini çekiştirdiğinde Su şaşkınlıkla onun eline vurup "Ne yapıyorsun?" dedi.

"Aşkım açsana kızımız acıktı. Dün akşamdan beri emzirmedin Denizimi." diyen Koray'a hayretle bakan Su "Oradan bakınca damızlık inek gibi mi görünüyorum?" dedi.

Koray "Ama aşkım kızımız başka nasıl karnını doyuracak?" dediğinde, Su "Sus Koray!" diyerek Deniz'i onun kucağından alıp emzirmeye başlamıştı. Deniz iştahla Su'nun göğsüne yapıştığında Koray "Gördün mü nasıl acıkmış?" dedi. Sabahın erken saatinde kalkan Koray, Deniz'in ilk defa onlardan ayrı kalmasına dayanamayarak erkenden Tamer Beylerin kapısına dayanmış kızını alarak eve gelmişti.

"Of Koray!" diyen Su yüzünü ovuştururken esneyerek "Saat kaç?" dediğinde Koray "Altı." deyince Su "Ne?" diye çığlık attı.

Deniz onun sesiyle emmeyi bırakıp ağlamaya başladığında Koray "Su sessiz olsana kızımı korkutuyorsun." diyerek karısının kucağındaki kızına uzanmıştıki Su geri çekildi. Deniz'i sakinleştirirken genç adama öfkeli gözlerle bakarak "Bütün gece uyutmadın sabahın köründe kaldırdın bir de bağırmamı diyorsun, çekil gözümün önünden Koray!" dedi.

Koray sırıtarak ona yaklaşıp "Ama değmedi mi bebeğim?" dedikten sonra dudaklarına öpücük bıraktığında Su kendini ondan yine kaçırırken "Git, bir daha yok sana öyle sabaha kadar filan." dedi.

Koray ona sıkıca sarılıp kucağına çekerken "Hiçte bir kere ben istediğim an hazır olacaksın kadın, yoksa ben seni hazır etmesini bilirim." diyerek Su'nun boynuna öpücükler bırakırken Su sahte bir sinirle "Sen çok olmaya başladın ama artık." dedi.

Koray yüzünü onun boynuna gömüp derin bir nefes alırken "Olayım hep çok olayım hiç azalmayayım aşkım." dedikten sonra gece üstü kapalı konuştukları konuyu hatırlayarak "Seni kırdığım için özür dilerim." dedi.

Su kucağındaki Deniz'e bakıp iç çekerken sırtında hissettiği sıcak göğse yaslanarak "Elbet ödeşiriz." diye mırıldandı.

Koray işi şakaya vurarak "Az kalsın erkekliğimden oluyordum kız daha ödeşmedik mi?" dediğinde Su kıkırdarken kafasını kaldırıp onun gözlerine bakarak "Henüz senden gizli iş çevirmedim hayatım." dedi.

Onun neyi ima ettiğini anlayan Koray gözlerini kısarak "Bebeğim, böyle olsun istemezdim ama sana söylersem kızarsın, üzülürsün sandım." dediğinde, Su "Üzülmem için bir sebep mi vardı?" diyerek lafını kesti.

"Elbette yoktu ama..."

"Aması yok Koray. Bana en başında söyleseydin kadının karşısında nasıl bir tutum sergileyeceğimi bilirdim. Oysa sen beni resmen salak yerine koydun. Benim dışımda herkes her şeyi bilirken ben etrafa salak salak gülücükler saçtım."

Koray ağzını açıp yine itiraz edecektiki Su elini onun dudaklarına bastırdı. "Bu konuyu burada kapatıyoruz, yinede akşam bana itiraf ettiğin için mutluyum. Çünkü sonunda bana gerçeği söylemeye cesaret edebildin ve daha fazla yaralanmamı engelledin ama hâlâ ödeşmedik." diyerek önüne döndü.

Koray bir süre sessiz kaldıktan sonra ona tekrar sıkıca sarılıp şah damarının üstüne dudaklarını bastırırken "Senden gelecek her şeye razıyım hayat suyum yeterki bana küs kalma." dedi.

Onlar sarmaş dolaş otururken kapı açılıp içeri Efe girdi. Girer girmez kollarını göğsünde kavuşturup "Napıyosunuz siz buyda? Neden ben yokum? Neden beni almadın baba, kaydeşimi gelip almışsın." diyerek kırgınca sorularını sıraladı. Koray onun haline gülümserken Su'nun arkasından kalkıp onun yanına gitti.

Önünde eğilerek "Oğlum kardeşinin karnı acıkmıştı annen onu besliyor ya ondan aldım, sen okula gideceksin diye uykunu al istedim." dediğinde, Efe "Hıh." diyerek kafasını diğer yana çevirip "Yinede beni alabiliydin." dedi.

Koray iç çekerek "Tamam oğlum özür dilerim, bir daha seni de alırım." desede Efe'ye kendini affettirememişti. Efe onun yanından geçip yatağa giderek annesinin kucağındaki kardeşini öptükten sonra "Ben size küstüm konuşmayın benimle." diyerek tekrar kapıya ilerledi.

Su "Oğlum ben ne yaptım?" dediğinde yan gözle ona şöyle bir baktık-

tan sonra "Sende beni alabiliydin." dedikten sonra arkasını dönüp odadan çıkmıştı.

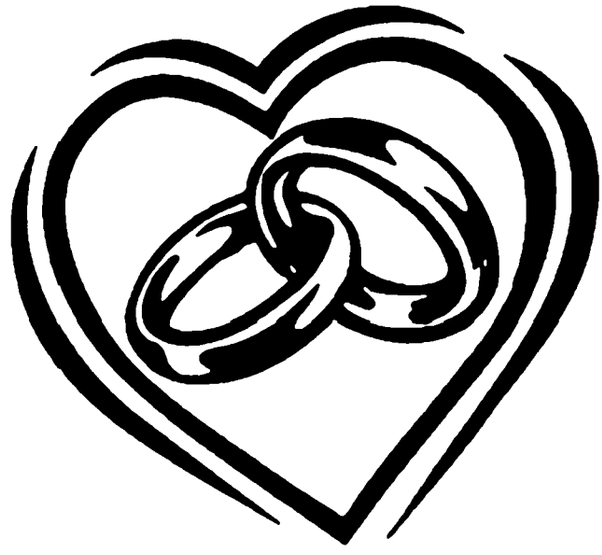
Koray onun arkasından baktıktan sonra iş saatinin yaklaştığını görerek hazırlanmak için dolaba ilerledi. "Paşanın gönlünü akşama alırız artık." dediğinde Su akşama gelecek misafiri düşünerek "Alırsın tabii." dedi.

Koray üstünü giyindiğinde onun yanına gelirken "Yok ya ben gidip onun gönlünü şimdiden alayım yoksa rahat etmem." dedikten sonra Deniz'i ve Su'yu öptü.

Su'nun gözlerine bakarken "Akşam için istediğin bir şey var mı karıcığım?" dediğinde Su gülümseyerek "Yok kocacığım erkenden evde ol yeter." dedi.

Koray onun dudaklarına tekrar bir buse kondurduktan sonra "Erkenden evde olacağım hayatım." diyerek odadan çıktı.

Su o gittikten sonra Deniz'i bir süre daha emzirdikten sonra uyuyan kızını beşiğe yatırarak Mete'yi aramaya koyuldu. Koray'ın akşama kadar yemeğe gelecek olan misafirden haberinin olmamasını istiyordu.

BÖLÜM 51

Su akşam için tüm hazırlıklarını tamamlamıştıki kapının zili evin içinde yankılanmaya başladı. Mutfaktan çıkıp masayı şöyle bir kontrol ettikten sonra açmak için kapıya doğru ilerledi.

Kapıyı açtığında elinde bir demet çiçekle yüzünü gizleyen Mete karşısında duruyordu.

Su onun çiçeği yüzünden çekmesini beklerken kollarını göğsünde bağlamış ayağının birini yere vurarak ritim tutuyordu. Mete sırıtan yüzünü çiçeğin üstünden göstererek "Affettin beni değil mi?" dediğinde Su sertçe elindeki çiçeği alıp Mete'yi kolundan çekerek içeri aldı.

Kapıyı kapattıktan sonra çiçeği koklayarak içeri yöneldiğinde "Seni affedip affetmemen bu geceki performansına bağlı." dedi. Arkasından onu takip eden Mete "Su gözünü seveyim daha çok gencim, böyle konuşup deli kocanı üstüme salma." dedi.

Su kaşlarını çatıp onun ne demek istediğini düşünürken Mete az önceki cümlesini tekrar ettiğinde "Allah belanı vermesin Mete kapa çeneni şapşal." diye bağırdı. Mete onun tepkisiyle kahkaha atarken "Her şeyi sen söyledin ben bir şey demedim ki." diyerek salondaki koltuğa yayılmıştı.

Su çiçekleri vazoya koyup masanın ortasına yerleştirdikten sonra Mete'nin yanına gelerek "Bu gece o kadına ne dersem çevireceksin." dedi.

"Beni kötü emellerine alet etme Su."

"Bana bak Mete zaten sinirliyim sana. Beni kışkırtma. Sen nasıl arkadaşsın ha! O kadın burnumun dibine kadar girdi ama sen beni uyarmadın."

Mete yerinde sıkıntıyla kıpırdanırken "Su olaya biraz objektif bakar mısın? Falicia şirket için bir fırsat. Onun sayesinde çok büyük yerlere ge-

lebiliriz." dediğinde Su sinirle onun koluna bir tane patlatırken "Ben şimdi sana bir objektif bakacağım göreceksin." diye tısladı.

Mete, Su'nun sertçe vurduğu yeri ovarken "Lütfen ama erkeğe şiddete hayır." diye homurdandıktan sonra ciddileşerek "Bak gerçekten Falicia iyi bir yatırımcı, seni uyarmama kısmına gelirsek bunu yapacak fırsatım olmadı." dedi.

Su onun söylediklerini düşünürken yere bakarak dalmıştı. Mırıltı halinde "O olmadan da ayakta kalabiliriz." dediğinde Mete onu onaylayarak "Elbette kalırız ama bu kadar çabuk yükselemeyiz." dedi.

Su kafasını kaldırıp Mete'ye baktı. "Çabuk yükselmek umurumda değil Mete, ben emin adımlarla güçlü bir şekilde ilerlemek istiyorum. Bir kişinin adının altında yükseleceksek bizim ne önemimiz var? Evet, şirket şu an yeni bir mağaza açacak durumda değil ama bir iki seneye eminim kendimizi toparlayacağız"

"Yani sen teklifi kesinlikle reddedeceksin."

"Evet. Koray'la bir ilgisi olmasaydıda bu teklifi kabul etmezdim. Hayallerimi gerçekleştirmek için kocamın bana verdiği fırsatı başkasıyla paylaşacak değilim."

"Özellikle onun eski sevgilisiyle asla diyorsun."

"Şu konuyu hatırlatıp durma Mete zaten hâlâ sinirliyim." dedikten sonra aklına gelenle gözlerin kısıp Mete'ye dikkatle baktı.

Mete onun bakışını fark ederken "Ne oldu yine ne geldi o deli aklına? Neden öyle bakıyorsun?" derken, Su gözlerini biraz daha kısarak "Benim hakkımda ne dedi." dedi.

Mete *"Ha siktir, şimdi sıçtık."* diye ağzının içinde homurdanırken "Hiç, hiçbir şey tabii ki..." dediğinde Su kolunu tutup çimdiklerken "Doğruyu söyle Mete!" diye bağırdığında Mete kalkıp diğer koltuğa geçti. "Ah ne çimdikleyip duruyorsun be, git kocana şiddet uygula kadına bak ya."

Su "Mete!" diye bağırırken merdivenden koşarak inen Efe "Mete Amca." diye bağırarak yanlarına gelmişti.

"Efecik." diyen Mete ayağa kalkarken, Efe onun kucağına atladı. Mete oğlanı kucağına alarak kalktığı yere geri oturdu.

"Ne haber küçük adam, okul nasıl gidiyor?"

"Çok iyi, süyekli yeni biy seşley öğyeniyoyuz biliyoy musun?"

"Öyle mi neler öğreniyorsunuz mesela?" derken Mete, Efe'yi dikkatle

dinliyordu. Onun ağzından çıkan her kelimeye can simidi gibi yapışmıştı çünkü Su'dan tek kurtuluşu oydu.

Onlar okuldan konuşurken kapı tekrar çaldığında Efe "Babam geldi." diyerek sevinçle Mete'nin kucağından kalkmıştı.

Su onunla kapıya giderken Efe çoktan kapıya ulaşmış ve açmıştı. Koray "Oğlum." diyerek oğlunu kucağına aldı. "Babam hoş geldin." diyen Efe sıkıca onun boynuna doladı minik kollarını.

Koray genişçe gülümserken Efe'nin omzunun üstünden Su'yu gördü. Güzelliği karşısında yutkunarak "Bebeğim, çok güzelsin." derken ona yaklaştı.

Su bu geceye özel kendine dikkat etmişti. Fuşya rengi elbiseyi siyah stilettolarla kombin yaparken, saçlarını iri dalgalar halinde salmış, iri gözlerini daha çok ortaya çıkartacak bir makyaj yapmıştı.

Koray onun güzelliği karşısında büyülenirken Su'yu belinden kavrayıp kendine çekerek dudaklarına tutkulu bir öpücük kondurdu.

"Hay Allam ya yine başladılay." diyen Efe gözlerini kapatırken onları ayıran açık unuttukları kapıdan gelen boğaz temizleme sesiydi.

Koray "Ne var be?" diyerek homurdanırken, Su'nun dudaklarından zorla ayrıldığında arkasını dönünce gördüğü yüzle taş kesildi. Falicia giydiği siyah mini elbisesinin içinde nefes kesecek kadar güzel görünüyordu ama bunu fark eden sadece Su ve Efeydi. Koray, Falicia'yı kapıda görmesiyle gözleri irileşirken Su'ya olan korkusuyla "Senin ne işin var burada?" diye bağırdı.

Su genç adamın kolunu okşadı. "Aşkım misafirimize nasıl davranıyorsun?" dediğinde, Koray'ın kafası hızla ona dönmüş şaşkınlığı artarken "Ne misafiri?" demişti.

Su "Falicia Hanım'ı ben davet ettim akşam yemeğine." derken Falicia'ya doğru ilerleyerek "Hoş geldiniz." dedi. İngilizce'de bildiği belli başlı cümlelerden biriydi. Koray karşısında yüzlerindeki sahte gülümsemeyle tokalaşan iki kadın hayretle izledi. Ensesine aldığı minik darbeyle gözlerini kırpıştırıp Efe'ye dönerek "Ne var oğlum?" dedi.

Efe ise Falicia'dan gözlerini ayırmadan "Baba sanıyım ben âşık oldum." diye mırıldandığında Koray onun baktığı yöne bakarak "Annen duymasın seni de beni de keser oğlum." diye homurdandı.

İlk şoku üstünden atsada Su'nun ne yapmaya çalıştığını kestiremediği

için korkuyordu. Akşam yemeğini gözünde canlandırmaya çalıştı ama hayal ettiklerinin sonu hep kanlı bittiği için buna bir son verdi.

Falicia başıyla selam verip "Hoş geldin." dedikten sonra "Buraya gelmemeni beklerdim." diyerek ekledi.

Falicia omuz silkerek "Eşin davet etti." dediğinde Koray "Kabul etmeyebilirdin." dedi sıkılı dişlerinin arasından.

Onları dişlerini sıkarak izleyen Su ise şirince gülümseyerek "Şimdi seninle güzelce anlaşalım kocacığım." dediğinde Koray ona baktı.

Koray "Tabii hayatım." diyerek hemen onun yanına giderken Su "Gece boyunca konuştuğunuz her şeyi bana kelimesi kelimesine çevireceksin." dedi. Koray hemen itaat ederek "Tamam hayatım sen yeterki iste." dediğinde Su "Az önceyle başlayabilirsin." dedi.

Koray elini ensesine atarken "Buraya gelmemesi gerektiğini söyledim o da senin davet ettiğini söyledi bende gelmeyebilirdin dedim, bu kadar." derken Falicia kucağındaki Efe'ye uzanarak Türkçe "Meyhaba." dediğinde, Efe kıkırdayarak "Aa hem de benim gibi konşuyoy." diye bağırdı.

Su o ele vurup oğlundan ve kocasından uzaklaştırmak istesede sessizce Efe ile Falicia'nın durumunu izlemekle yetindi. Sonunda kendine gelerek "İçeri geçelim artık." dediğinde Koray Falicia'ya tercüme ederken, kadın ceketini çıkartmış Su'ya uzatmıştı. Su yanağının için ısırarak ceketi alıp girişteki portmantoya astıktan sonra içeri ilerledi. Mete ile gülüşerek konuşan Falicia canını sıkarken Koray onu elinden tutup koltukta yanına çektiğinde dikkatini kocasına vermişti.

"Neden yaptın bunu?" diyen Koray ilgiyle karısına bakarken Su'da ona bakarak "Dün toplantıda davet etmiştim, sonra da iptal edemedim." diyerek kaçamak cevap vermişti. Oysa daha toplantıdayken zihninde şüpheleri filizlenmiş, tescillemek için Falicia'yı davet etmişti ama dün geceden sonra buna gerek kalmamıştı. Yinede Koray'a son bir azap çektirirken, Falicia'ya ya gerekli mesajı vermekti amacı.

Koray gülümseyerek "Öyle olsun." dedikten sonra onun alnını öperken "Oğlun çok tatlı Koray, ah pardon aslında Su'nun oğluydu değil mi?" diyen Falicia'nın sözleriyle ona döndü.

Kaşlarını çatıp Falicia'ya bakarken "Efe bizim oğlumuz Falicia, aksini iddia edemezsin." derken sesi uyarı doluydu. Su konuşulanları anlamasada Koray'ın ses tonundan onun sinirlendiğini anlamıştı.

"Neler oluyor?" diye bir soru yönelttiğinde Koray "Sonra açıklarım

Su." dedi. Kucağındaki Efe'nin yanında Falicia'nın söylediklerini tercüme edemezdi. Efe onun kucağından inip Falicia'nın yanına giderek "Sen çok güzelsin." dediğinde, Su "Ah erkek işte, büyüğü de küçüğü de aynı." diye homurdandığında Koray onu kendine çekip sıkıca sarıldı.

Mete, Efe'nin dediklerini tercüme ederken Falicia gülerek "Teşekkür ederim." dedikten sonra onu yanağından öperek "Sende çok yakışıklısın aynı baban gibi..." derken Koray'a bakıyordu.

Mete boş bulunup bunu çevirdiğinde Su öfkeden kızarırken, Efe çocuk aklıyla yerinde zıpladı. "Evet ben aynı babam gibiyim, büyüyünce de onun gibi kocaman olacağım."

Su daha fazla dayanamayarak onları yemeğe davet ettiğinde sinirleri iyice gerilmişti. Dil bilmeden bu kadına haddini bildirmek gibi bir şey mümkün değil gibiydi. Yanında Koray ile Mete onun istediklerini nasıl çevirebilirdiki. Üstelik Efe varken de söylemek istediklerinin hiçbirini dile getiremezdi.

Sinirleri tamamen gerilirken herkes sofraya yerleştiğinde Koray karısının yüzündeki ifadeyi çok iyi anlamıştı. Su'nun patlamak üzere olduğunu fark ederek ipleri eline alma zamanının geldiğini anladı.

Ayağa kalkıp yemekleri servis etmek için ayakta kalan Su'nun omuzlarına ellerini yerleştirip onu sandalyesine oturturken "Sen bütün gün çocuklarımızla ilgilenerek yeterince yoruldun izin ver bu akşam ben yorulayım." diyerek onun şakağına bir öpücük kondurdu.

Onun sözleriyle Su'nun gözleri doldu. Kafasını kaldırıp Koray'a baktığında genç adam eğilip bu sefer dudaklarına buse koyarak "Seni seviyorum bebeğim lütfen bunu aklından çıkartma." diyerek servise başlamıştı. Ne yaptığını Mete çok iyi anlamış olacakki Koray'ın söylediği her şeyi Falicia'ya tercüme ederken kadının yüz şekli değişmişti.

Mete ile ikisinin konuştuğunu duyan Su'da onlara bakarken Falicia'nın sıkıntılı bir şekilde Mete'yi dinlemesini ve ona öfkeli bir bakış atışını gördü.

Merak ederek "Mete neler oluyor?" dediğinde Mete gülümseyerek "Hiç sadece Koray'ın sana olan aşkına tercümanlık yapıyorum canım." deyince, Koray o sıra onun arkasında olduğu için Mete'nin ensesine vurup "Canım ne lan, ağzını topla yenge diyeceksin." diyerek onun çorbasını kasesine doldurmuştu. Falicia'nın tarafına ilerleyip hızlıca onun çorbasını da koyduktan sonra Su'nun yanına geldi.

Servisi bitirdikten sonra yerine oturduğunda Efe'nin yemesine yardımcı olurken masadaki sessizliği bozmak isteyerek "Ee ortaklık teklifinde bir karara vardınız mı?" diye sordu.

Mete "Su'nun fikri gayet açık, bana onu desteklemekten başka bir şey düşmez." dediğinde Su ona minnetle gülümserken "Teşekkür ederim." dedi.

Falicia, Mete'ye ne konuştuklarını sorduğunda ise Mete ona konuşulanları anlattı. Onu dinleyen Falicia, Su'ya bakarak "Bu konuda akıllıca düşünmelisin, duygularını iş hayatına karıştırmamanı tavsiye ederim." dediğinde Koray sessiz kalırken Mete, Su'ya tercümanlık yaptı.

Su onun sözleriyle gülümserken "Bunu eski sevgilisinin, pardon sevgilisi bile olmayan bir adamın peşinden gelen kadın mı söylüyor?" dediğinde Koray "Bebeğim." demiştiki Su ona sertçe bakarak susturdu.

Efe "Anni, o ne demek?" dediğinde Su oğluna gülümseyerek "Aşkım sen daha yeni yemiştin yemeğini baban seni odana çıkarsın mı?" dedi.

Efe omuz silkerek "Ama bende sizinle kalmak istiyom." dediğinde, Su bu sefer taktik değiştirerek "O zaman Deniz'in yanına git, Berfin ile..." dedi. Bunu duyan Efe bir annesine bir Falicia'ya bakarak teklifi düşündükten sonra sandalyesinden inip "Hadi baba." dediğinde Koray yerinden kalkmak zorunda kalırken Mete'ye "Birbirlerini öldürmelerine engel ol." diyerek Efe'yi kucağına alıp hızla çıkışa gitti.

Mete ise "Kaç yine şerefsiz." diye homurdanırken Su'nun ona bakışını görünce "Ne var?" dedi. Gözlerini sevimli bir şekilde kırpıştıran Su "Söylediklerimi çevirmeni bekliyorum." dediğinde Mete iç çekerek Falicia'ya dönmüştü.

Falicia, Mete'nin sözleriyle yüzünü buruşturmak ile gülümseme arasında bir yüz ifadesi takınırken "Demek öğrendin." dedikten sonra "Buraya geliş sebebimin Koray olduğu doğru ama size olan teklifimin onunla bir ilgisi yok." dedi.

Mete, çevirdiğinde Su kahkaha atarken "Öyle mi ne ile ilgisi var?" dedi.

"Büyümekte olan bir şirketsiniz Su. Şu an yatırıma en ihtiyaç duyduğunuz zaman. İyi bir yatırımla hedeflerinizi çok kısa sürede tamamlarsınız."

"Hedeflerimizi kısa sürede tamamlamaya ihtiyacımız yok Falicia. Emin adımlarla ilerlemekten yanayım. Ve bu yolda yabancı bir yatırıma

ihtiyacımız yok. Finansal raporlarımız kendi büyümemizi gerçekleştirebileceğimiz gösteriyor."

Mete'nin çevirisinden sonra omuz silken Falicia "Ne diyebilirim ki, Koray'a zeki bir kadın olduğunu söylemiştim. Beni yanıltmadın. İyi bir avcıyımdır. İstediğimi alana kadar durmam ama koşulları düşündüğümde yaşananların hatırına sizi zorlamayacağım. Tercih sizin." dedi.

Mete "Bizi bir av olarak gördün yani." dediğinde Falicia ona gülümseyerek "İş hayatındaki hırçınlığımı iyi biliyorsun Mete, birçok ihalede karşılaştık. Arkadaşlık başka iş başka." dedi.

Mete, Su'ya konuşulanları çevirdikten sonra Su "Son bir şey daha. Bir daha değil dudakların, parmağının ucu erkeğime değerse işte o zaman kim olduğun umurumda olmaz." dediğinde Mete "Su ben bunu nasıl çevireyim?" diye inledi.

Su tek kaşını kaldırıp Mete'ye öldürücü bakışlarını atarken genç adam oflaya puflaya patronunun söylediklerine yakın bir çeviri yaparken içeri Koray girmişti.

Söylenenleri duyup duymazlıktan gelirken "Hâlâ sağlamsınız." diyerek Su'nun yanına oturduğunda Falicia ona hitaben "Görmeyeli fazla dürüst olmuşsun." dedi.

Koray eline kaşığını alıp umursamaz tavrına devam ederken "Ben her zaman dürüsttüm Falicia, söylediklerimi ve tavırlarımı yanlış yorumlayan sendin." dedi.

Falicia bu sözlerin ardından hızla masadan kalkarken "Daha fazla dayanamayacağım." dedi.

Onun bu hareketiyle diğerleride ayaklanırken Falicia Koray'a baktıktan sonra Su'ya dönerek "Ne yapmaya çalıştığını çok iyi anladım, sana olan aşkını görmemi isteyerek canımı yakmaktı amacın, asla sahip olamayacaklarımı yüzüme çarpmaktı. Tebrik ederim başardın." diyerek hızla çıkışa yöneldi.

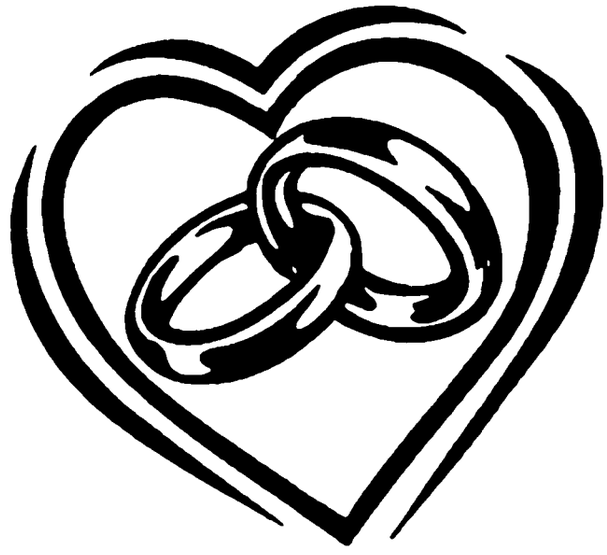
Kadının ses tonundaki üzüntü Su'nun içerlemesine sebep olurken Koray'a "Ne dedi?" diye sorduğunda onu yanıtlayan Mete olmuştu.

"Belki hak etmiştir ama bunu bilerek yapman hoş olmadı Su." diyen Mete, Falicia'yı takip ederken Su ufak bir suçluluk duydu.

Koray, Su'nun omzuna elini atıp kendine çekerken alnını öperek "Miniciksin ama çok tehlikelisin." dediğinde Su onun karnına yumruk atarken "Neden kendimi kötü hissediyorum?" dedi.

Koray onu kucaklayıp üst kata taşırken "Kötü hissetmen için hiçbir sebep yok karıcığım." dedikten sonra dudaklarını onun boynuna değdirerek "Hazır çocuklar yokken bu fırsatı değerlendirelim ha." dedi.

Su onun dokunuşlarıyla gıdıklanırken gülerek "Hiçbir fırsatı kaçırmıyorsun." dediğinde konuşması yine Koray'ın dudakları tarafından bölünmüştü. Falicia çoktan unutulurken, Koray bir kez daha ona olan aşkını kanıtlamıştı. Bundan sonra aksini iddia etmeye Su bile cesaret edemezdi.

BÖLÜM 52

Efe ağlamaya başlayan kardeşinin sesini duyduğunda odasından çıkıyordu. Deniz'in sesini duyar duymaz yatak odasına koşarken, Deniz'in sesi daha da artmıştı.

"Ağlama kaydeşim geldim ben." diyen Efe, annesinin makyaj masasının önündeki sandalyeyi Deniz'in beşiğinin yanına çektikten sonra üstüne çıkarak "Ben geldiimmm." diyerek kardeşine gülümsedi. Deniz kısa bir an ona baktıktan sonra yine ağlamaya başladığında Efe "Kız niye ağlıyon sen?" diyerek ona eğilince Deniz'den yükselen kokunun esiri olmuştu.

Hemen doğrulup eliyle burnunu tutarken "Ufff altına mı yaptın sen yaa!" derken boş olan yatak odasına bakarak "Ne yapacağız şimdi?" dedi.

Efe "Babaaaa!" diye seslendiğinde hiçbir karşılık alamazken, Deniz durmadan ağladığı için onu kolunun altından tutarak kaldırdı. "Çok ağıymışsın ya!" derken sandalyeden aşağıya baktığında kucağında Deniz ile inmekte zorlanacağını anlamıştı. Deniz ona bakarken Efe de kafasını çevirip ona bakarak "Sanıyım düşecez." dedi.

Deniz güldüğünde Efe "Kız gülme düşecez diyom." derken bacaklarını bükerek sandalyenin üstünde çömeldiğinde sandalye sallanmıştı. "Allah Allah." derken bacaklarını sandalyeden sarkıtarak Deniz'e biraz daha sarıldı. Deniz yine ağlarken "Şimdi temizliycem seni az bekle." diyen Efe, sandalyeden aşağıya kayarak indiğinde önce dengesini kaybetsede bir iki adım atarak düşmeden durabilmişti.

Hemen minik adımlarıyla kendi odasına doğru gitmeye başlarken, Deniz kıpırdadıkça kucağından kayıyordu. "Of ya niye bu kaday ağıysınki sen?" diyen Efe odasına ulaştığında nefes nefese Deniz'i yavaşça halısının

üstüne bıraktı. Elleriyle sırtından destekleyerek Deniz'i halının üstüne yatırdıktan sonra kıyafetlerini çıkartmaya başlamıştı.

En son bezi kalan Deniz kendi kendine mırıldanarak çırpınırken, Efe onun yüzüne doğru eğilip "Kız altındakini çıkaytmaya koykuyom ha, ne kötü kokuyo." dedi.

Deniz elini onun yüzüne uzatarak kıkırdarken, Efe'nin burnunu parmaklarıyla yakaladığında Efe gülerek geri kaçtı. "Tınyaklayın batıyo." derken, Deniz'in ayakucunda dizlerinin üstüne çökerek bezini çıkartmaya başlamıştı. Deniz aşağıya doğru bakarak abisini izlerken, Efe bezi çıkarttığında Deniz'in pis olan poposu halıya sürtününce halı da kirlenmişti.

"Ayy battı halım off hep kokacak şimdi." derken bezi bir kenara atıp banyosuna giderek lavabonun giderini kapattıktan sonra geri gelip Deniz'i koltuk altından tutarak kaldırdı.

Efe, Deniz'i banyoya taşıdıktan sonra lavabosunun önünde duran merdivenine tırmanarak en tepesine çıkmıştı. Deniz'in ağırlığıyla kolları titrerken "Otuy bakayım suyaya." diyerek Deniz'i lavaboya oturttuktan sonra suyu açtığında tenine çarpan soğuk suyla Deniz çığlık attı.

Onunla Efe'de çığlık atarken "Ay bağıyma be sıcak yapıyom." diyerek suyu sıcağa çevirmişti. Deniz biriken suyla oynarken Efe'de eline aldığı kendi şampuanıyla onu yıkamaya başladı. Deniz gülerek köpüklerle oynarken Efe onu temizlemek için uğraşıyordu.

Yukarıda olanlardan habersiz Koray ise aşağıda kahvaltılıklarla savaşını veriyordu. Spora gitmek için erkenden evden çıkan Su, Koray'ı çocuklarla baş başa bırakmıştı. Çocuklar için kahvaltı hazırlamaya mutfağa inen Koray ise omlet ile kızarmış ekmeği yakınca küfrederek hazırladıklarını çöpe doldurmuş "En iyisi dışarıda yemek." demişti.

Mutfağı toparladıktan sonra aklına düşen Deniz ile "Siktir çocuklar!" diyerek yukarı doğru koşmaya başladı. Uzun zamandır mutfakta yaptığı işlere kendini kaptırırken sesi çıkmayan ikiliyi unutmuştu. Yatak odasına doğru hızla giderken Efe'nin odasından gelen sesler onu durdurdu.

Kapıdan adımını atar atmaz yerde açık halde bırakılan bezin kokusunu alan Koray "Of bu ne be?" diyerek burnunu tuttu. Yere baktığında açık bezi görürken banyodan Efe'nin "Ya Deniz duysana." diyen sesiyle oraya koştu.

Koray banyoya girdiğinde gördükleriyle kısa bir şok yaşadıktan sonra ikilinin gülerek oynamasını izleyerek o da gülümsedi. Ama Deniz'in bu-

raya nasıl geldiğini, Efe'nin onu oraya nasıl çıkardığını düşününce korkuyla titremişti.

"Oğlum." diyerek onlara yaklaştığında Efe korkuyla yerinden zıplayınca ayağı kaydı. Tam düşecekken Koray öne atılıp koluyla onu yakalamıştı.

Efe'yi doğrulturken "Ya baba ne sessiz sessiz yaklaşıyon ya." diye kızan Efe, sinirle Koray'a baktığında aynı bakışlarla karşılaştı.

Koray "Efe Bey, ne bu haliniz?" dediğinde Efe, Deniz'i göstererek "Ne vay, kaydeşimi yıkıyoyum." dedi.

Suyla oynayıp gülen Deniz'e bakan Koray "Evet belli oluyor." dedikten sonra "Sen kardeşini nasıl buraya getirdin?" dedi. Efe'yi indirip Deniz'i de kucaklayarak arkadaki küvete taşıdı. Suyu ılıtıp kafasındaki ve vücudundaki köpüğü yıkadıktan sonra Efe'nin havlusuna sardı. Deniz ile banyodan çıkarken, arkasından gelen Efe "Taşıdım başka nasıl getiyebiliyim?" diyordu.

Koray, Deniz ile yatak odasına geçerken onları takip eden Efe'ye "Aman oğlum annen sakın duymasın vallahi bizi keser." dedi.

"İyi ama neden, ben kaydeşimi temizledim. Biy şey yapmadım."

"Oğlum sen yine de bir daha yapma tamam mı?"

"Ama baba çok pis kokuyodu."

Dolaptan Deniz için kıyafet ve bez alan Koray yatağa yönelirken "Bir daha bana haber ver" dedi.

"Seslendim ama duymadın." diyen Efe de yatağa tırmanırken Koray, Deniz'i yatağa yatırarak havlusunu açtı. Eline aldığı bezi havaya kaldırıp bakarken "Bu nasıl olacak Efe?" diye sorunca Efe "Külot gibi olacak işte." dedi.

Koray bezin tersini yüzünü çevirirken "Biliyoruz öyle olacağını da nasıl olacak oğlum." diye homurdanırken Efe "Ya altına yeyleştiycen, bantlıycan işte ne vay bunda." dedi.

Koray "Ne varmış kolaysa sen yap Efe Bey." diye homurdanırken bezi ters bir şekilde Deniz"in altına yerleştirdiğinde "Hani bantları nerde?" dedi.

Bantlar üst tarafta kalırken Efe "Baba diğey tayafını koy." dediğinde bezi çıkartıp bu sefer doğru şekilde yerleştirmişti.

Bezi taktığında başarabilmenin gururuyla kendi kendine gülümserken "Yaptım be." dediğinde Efe "Benim sayemde." diyerek burun kıvırdı.

Koray onun burnuna vururken "Çok konuşma git üstünü giyin, anneyi alıp kahvaltıya gideceğiz." dediğinde, Efe yataktan inerken "İyi ama baba annem spoya gitmiyo mu?" dedi.

"Evet, oğlum spordan alıp kahvaltıya geçeceğiz." diyen Koray gayet normal bir şey söylermiş gibi konuşurken, Efe "İyi de baba, annem zayıflamak için uğyaşıyken neden yesin?" dediğinde "Ha!" diyen Koray'ın jetonu düşmüştü.

Efe de kafasını sallayıp "Ha ya." derken Koray "Olsun biz yeriz. Hem annen zayıflayacak diye biz de mi aç kalalım? Hadi git sen üstünü değiştir." dediğinde Efe omuz silkerek "Sen biliysin." diyerek odasının yolunu tuttu.

Koray, Deniz'i giydirdikten sonra düşmemesi için beşiğine yatırarak üstünü değiştirmeye gitti. Dolaptan kıyafet seçerken Efe eline topladığı kıyafetlerle odaya girerek "Baba ben giyemedim." dedi.

Koray dolaptan çıkardığı kıyafetleri yatağın üstüne bıraktıktan sonra "Kreşe giderken hep kendin hazırlanıyordun oğlum." diyerek eliyle ona yaklaşmasını işaret etti.

Efe "Evet ama bugün giyemedim işte." diyerek ağzının içinde geveleğinde Koray gülümsedi. Efe'nin elinden kıyafetleri alıp kazağını giydirirken "O zaman bugün baban seve seve sana yardımcı olur." dedi. Efe'nin neden giyinmediği ortadaydı. Belli ki Deniz'i kıskanmıştı. Normalde çok kıskanç bir çocuk olmasada bazen ufak kıskançlıklara kapılıyordu.

Efe onun sözleriyle gülümserken, Koray üstünü giydirdiğinde minik kollarını onun boynuna sararak "Teşekküyley babam." dedi.

Ona sarılan Koray "Bir şey değil oğlum" dedikten sonra geri çekilerek "Hadi sen aşağıya in bende hazırlanıp geliyorum." dediğinde Efe koşarak kapıdan çıkmıştı.

Efe'ye giydirdiği koyu renk kot pantolon ve beyaz kazaktan kendisinede seçerek giyinen Koray, Deniz'in eşyalarının bulunduğu çantayı alarak içini kontrol etti. Tek eksiğin bez olduğunu gördükten sonra bezi de alıp çantaya koyarak fermuarını kapattı. Omzuna astığı çantayla beşiğe yaklaşarak Deniz'i kucakladı.

Aşağıya indiğinde Efe çoktan bahçeye çıkmıştı. Toprak ile Berfin köpeklerle oynarken Efe'de onlarla koşuyordu. Koray dışarı çıkınca "Günay-

dın çocuklar." dediğinde Berfin ile Toprak "Günaydın Koyay Amca." diye bağırdılar.

"Efe hadi oğlum." diyerek otoparka ilerlemeye başladığında Efe, Toprak ve Berfinle vedalaşarak yanına koştu. Koray ona elini uzattığında Efe minik elini hemen onun eliyle buluşturmuştu.

Arabanın arka koltuğuna önce Deniz'i sonra Efe'yi yerleştirdikten sonra sürücü koltuğuna geçen Koray aynadan ikiliye bakarak "Hazır mısınız çocuklar?" dedi. Efe ona gülerek "Baba ben hazıyım ama Deniz sana cevap veyemez." derken, Deniz bağırarak sesler çıkardığında Koray ile Efe gülerek "Galiba hazır." dediler.

Otoparktan çıkarken yanına gelen Özkan'ı görünce camı açarak "Ne haber Özkan?" dedi.

"İyi efendim. Sizi takip edelim mi?"

"Gerek yok. Tehlikeler artık bitti." diyerek göz kırpan Koray, Özkan'a "Kolay gelsin." diyerek yola çıktı.

Yolda giderken Efe için müzik açtığında şarkıya eşlik eden oğlu ile o da söylemeye başlamıştı. Efe ile gülüşerek sesli bir şekilde şarkı söylerlerken oldukça eğleniyorlardı. Spor salonuna geldiklerinde Efe'yi arabadan indirdikten sonra diğer tarafa dolanarak Deniz'i kucağına alıp içeri yöneldi.

Saatini kontrol ederek Su'nun spor saatinin dolmuş olduğunu gördü. İçeri girdiğinde girişteki kız onu görünce gülümseyerek "Hoş geldiniz Koray Bey." derken Koray da gülümseyerek "Hoş bulduk." dedi.

Kız kucağındaki Deniz'i sevmek için uzanırken "Ah sen ne tatlısın?" dedi. Koray, Deniz'in kızın elini tutup ağzına götürmeye çalışmansa gülerken "Su hangi salonda?" dediğinde kız gülümseyerek geri çekilip "Su Hanım az önce Pilates'e geçti." dedi.

Kız ona salonu tarif ettiğinde teşekkür ederek kızın yanından ayrıldı, Efe'nin elini tutarak spor salonunun içinde ilerlemeye başladı. Spor aletlerinin bulunduğu alanda bir sürü iri yarı adamı gözlerini kısarak incelerken, Su'nun minik bedeninin bunların önünde spor yaptığını düşünmemeye çalıştı. Önlerinden gelen bir adamı gören Efe ise babasının elini çekiştirerek "Baba bunlay senden de kocaman?" dediğinde, Koray ona tek kaşını kaldırarak bakıp "Hadi oradan!" dedi.

O konuşurken yanından geçen adama kafasını kaldırarak bakmak zorunda kalırken, adam ona göz ucuyla baktığında "Tamam birazcık büyük olabilirsin." diyerek yoluna devam etti.

Pilates salonuna geldiğinde ise cam bölmeden gördükleriyle olduğu yerde kaldı. Su'nun belini geriye doğru büken adam bir eliyle kalçasının hemen üstündeki bel çukurundan desteklerken diğer elini ise Su'nun göbeğinin biraz altına yerleştirmişti. Genç kadının bedeni geriye doğru büküldükçe onunla eğilen adam Su'ya bir şey söyleyerek gülümsedi. Koray'ın her geçen saniye sinirleri artarken Efe'nin "O adam anneme ne yapyoy?" demesi son damla olmuştu.

Efe'yi çekiştirerek cam kapıyı açıp içeri girerken "Su!" diye bağırdı.

Diğer kadınlar korkuyla çığlık atarken, Su'da çığlık atmış ve onun sesiyle karısını tutan hoca geri çekildiği için genç kadın kendini yerde bulmuştu.

Su düşer düşmez spor hocası onu kaldırmak için uzandığında Koray "Çek o elini." diye kükredikten sonra Efe'nin elini bırakarak öfkeli adımlarla onlara doğru ilerledi.

Adam, Koray'ın yaklaşmasıyla bir adım çekilirken, Koray tepesinde dikildiği Su'nun kolunu tutarak tek seferde kaldırdı. Onun tavırlarıyla kaşlarını çatan Su "Koray senin ne işin var burada?" dediğinde, Koray öfkeli gözlerle ona baktıktan sonra "Efe ile arabaya git Su." dedi. Su onun tek eliyle göğsüne bastırdığı Deniz'e bakarken "Sizin ne işiniz var burada?" diye tekrarladığında Koray onu duymazmazlıktan gelerek spor hocansa doğru bir adım attı.

"Koray Bey." diyen adam bir adım gerilemişti. Koray'ın gözlerinden neye öfkelendiğini gayet iyi anlamıştı. Daha önce de birkaç defa kıskanç koca olayıyla uğraşmak zorunda kalmıştı.

Koray "Sen benim karımın neresine dokundun lan?" diye tıslarken, adam "Efendim spor..." demiştiki "Başlatma lan sporuna!" diye bağırdı Koray.

Su, Koray'ın adamın üstüne yürümesini hayretle izlerken onun bağırışıyla etrafına baktı. Diğer kadınlar bir araya toplanmış fısıltıyla çoktan dedikodularına başlarlarken, Su rezil olduğu için öfkelendi. Harekete geçerek Koray'ın kolunu tutup onu geri çekerken "Ne yapıyorsun Koray rezil oluyoruz?" dediğinde yanlarına gelen Efe onlarla spor hocasının arasına girerek adama bakıp "Bakın beyefendi." diyerek onların dikkatini çekti.

Efe'nin seslenmesiyle herkes ona bakarken "Bence siz iyi biyisiniz ama yanlış yeydesiniz. Bence biy daha anneme dokunmayın çünkü eminim elinizi seviyoysunuz. Yani eğey anneme dokunmaya devam edeyseniz

bence babam eliniz kıyacaktıy, benden söylemesi. Yoksa sizden bana ne?" diyerek omuz silkip arkasına dönerek Koray'a bakıp "Hadi gidelim baba bence anladı." dedi.

Onlar donuk bir şekilde oğullarına bakmaya devam ederken, Efe aralarına girip annesiyle babasının ellerinden tutarak kapıya ilerlemeye başlamıştı. Kapıdan çıkarken Koray arkasına dönüp adama uyarı dolu bakışlar atmayı ihmal etmedi.

Su salondan çıkarken "Çantamı unuttum." dediğinde Koray "Yürü çocuklara aldırırım." diyerek onu arabaya yönlendirdi. Su ona kızgın bakışlar atarak arabaya yerleşirken, Koray çocukları arka koltuğa yerleştirerek direksiyona geçmişti.

Yan taraftaki Su'ya baktığında onun surat astığını görünce aynı ifadeyi takınarak yola çıktı. Efe "Baba yine müzik açsana." dediğinde "Tamam oğlum." diyerek radyoyu açmıştı. Su kollarını göğsünde birleştirmiş Koray'dan tarafa bakmazken boşa trip attığının farkında değildi. Çünkü Koray ondan daha kızgındı. Kahvaltı yapmak için sahildeki kafeye geldiklerinde Su "Neden buradayız?" diye homurdandı.

Koray ona cevap vermeden aşağıya inerken, Deniz'i kucakladığında Su da aşağıya inerek Efe'yi arabadan indirmişti. Güneşli havanın tadını çıkartmak için dışarıda bir masaya oturduktan sonra Koray kahvaltı siparişlerini verdi. Deniz'i mama sandalyesine yerleştirirken onun ellerini tutup öperek kendi sandalyesine oturduğunda karşısındaki suratsız Su ile göz göze geldi.

Koray ona aldırmadan diğer tarafta oturan Efe ile konuşmaya başladığında daha fazla dayanamayan Su "Yaptığın saçmalıktı." dedi.

Koray, Efe ile konuşurken ona göz ucuyla bakıp "Bunu çocukların yanında tartışmayacağım Su." dediğinde Efe "Hadi ama yapmayın bence ikinizde saçmayadınız." dedi.

Onun büyümüşte küçülmüş halleri Koray ile Su'yu gülümsetirken, Koray "Söylesene oğlum ben niye saçmalamışım? Sende adamın yaptıklarını görmedin mi?" dediğinde Efe bakışlarını annesine çevirirken "Şey aslında babam azıcık haklı olabiliy anne." dedi.

"Öyle mi Prensim, neden haklıymış?"

"Şey çünkü o adam sana fazla yakındı."

"Haddinden fazla yakındı. Resmen kasıklarını okşuyordu lan adam."

Koray'ın öfkeli sözleriyle Su'nun gözleri irileşirken "Saçmalama Koray! Eli karnımdaydı." diye tısladı.

"Karnında ne yapıyordu elin adamının eli Su? Karnımdaydı diyor bir de ya. Kızım sen beni delirtecek misin?"

"Spor hocası o Koray spor. Vücudumu esnetmeme yardımcı oluyordu."

"Su!" diye tıslayan Koray gözlerin kapatıp sinirlerini yatıştırmaya çalışırken "Beni deli etme o spor hocasını gider bir esnetirim lastik gibi seker ortada." dedi dişlerinin arasından.

Siparişleri geldiği için ikisi de susmak zorunda kalırken Su, Deniz'in sandalyesini kendine çekerek ona bir şeyler yedirmeye başladı. Koray'ın yaptığı saçmalığa hâlâ akıl erdiremiyordu. Herkesin içinde onu rezil, adamı tehdit etmişti. Yarın hangi yüzle gidecekti. İki aydır hafta içi bir saat hafta sonuda iki saat olmak üzere gittiği spor salonunun kapısının önünde geçmeye utanacak duruma düşmüştü.

O bunları düşünürken Efe'ye patates uzatan Koray "Artık spora gitmeyeceksin." dedi.

Su hızla ona dönerken "Ne dedin?" dediğinde kendi omletinden bir parça ağzına atan Koray yutkunduktan sonra "Duydun." dedi. Su "Zaten gidecek yüz mü bıraktın?" derken Koray öfkeyle ona baktı.

Ortamın kızıştığını anlayan Efe ise olaya müdahale etmesi gerektiğine karar vererek "Ya anne anlasana babam seni çok seviyo ve kıskanıyo neden uzatıyoysun ki, ya seven adam kıskanıy tamam mı?" dediğinde Koray ona gülümseyip elini uzatarak "Aslan oğlum be çak." dedi.

Su ikisine ağzı açık bakarken "Siz..." dedi ama diyecek başka bir şey bulamadığı için sustu. Gözlerini kısarak Koray'a baktığında ise evde görüşeceğiz mesajı veriyordu. Koray'da ona gülümserken görüşelim karıcığım der gibiydi.

Kahvaltılarını yaptıktan sonra eve geldiklerinde Su, Deniz'i emzirip uyutmak için hemen yukarı çıkarken Efe ile Koray televizyon izlemek için salona geçmişti. Efe'nin odasının önünden geçen Su aldığı garip kokuyla kapıyı açıp içeri baktığında gördüğü manzarayla "Koray! Efe!" diye çığlığı bastı.

Yatağın ayak ucunda açık halde duran kokmuş bez ve halının ortasında ne olduğu gayet belli olan izi gördüğünde aklını kaçıracak gibi oldu.

İkinci defa "Koray!" diye çığlık atarken aşağıdan onu duyan ikili bir-

birine bakıp gözlerini irileştirirken "Bez..." diye bağırarak koltuktan fırlayıp yukarı doğru koşmuşlardı.

Üst kata çıktıklarında gözlerinden adeta ateş çıkan Su kapıda durmuş onları beklerken kucağında huzursuzlaşan Deniz'i sallıyordu. Efe ile Koray ona yaklaştığında Su "Hanginiz açıklamak ister?" dedi.

Baba oğul birbirlerine bakarken yandıklarının fakındaydılar. Her zamanki gibi akıllık yapan Efe arkasını dönüp kaçmadan önce "Babam açıklay beni aykadaşlayım bekliyoydu." diyerek ortadan toz olmuştu.

Koray onun arkasından "Satıcı." diye bağırırken önüne döndüğünde Su'nun kısık gözleriyle karşılaşınca omuz silkerek "Bok olmuş işte aşkım ne var bunda?" dedi. Su'dan yediği azarların sonucunda Efe'nin odasını temizleyip havalandıran Koray, işi bittiğinde sabahın hesabını almak için Su'yu bulmayıda ihmal etmemişti.

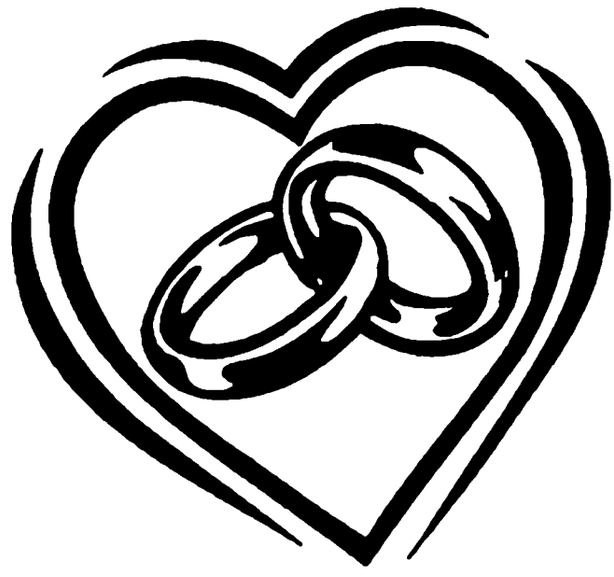
Deniz'i emdirip uyutan Su duş alıp çıktığında odaya giren Koray onu giyecek kıyafet ararken buldu. Arkasından yaklaşıp Su'nun vücuduna sardığı havluyu tutarken bir kolunuda onun beline doladı. Dudaklarını boynuna sürterken "Vücudunu esnetmek mi istiyordun hayatım?" dediğinde Su hâlâ ona sinirli olduğu için itmeye çalıştı ama işe yaramadı.

Koray onu kaldırıp yatağa taşırken Deniz uyuduğu için sesini çıkartamayan Su "Bırak beni Koray." dedi sessizce.

"Sen nasıl istersen aşkım." diyen Koray, Su'yu yatağa attıktan sonra üstündeki kazağı çıkartıp odanın bir köşesine fırlattı. Yatakta dizlerinin üstünde diğer tarafa geçmeye çalışan Su'yu bileklerinden tutup kendine çekerek sırt üstü çevirdiğinde karısı sinirle onu tekrar itti.

Su'nun iki elini tek eliyle kavrayan Koray ellerini yatağa bastırırken onun bacak arasına yerleşerek kulağına "Vücudunu esnetmek istemiyor musun bebeğim?" diye fısıldadı.

Su gereksiz yere çırpınırken "Sana hâlâ sinirliyim Koray bırak beni!" dediğinde Koray onun omzunu ısırırken "Benim kadar sinirli olamazsın bebeğim." dedi. Dudaklarını onun boynuna doğru yönlendirip emerken Su altında kıvranmaya başlamıştı. Koray'ın dokunuşları çok geçmeden onu tutkunun kollarına teslim ederken öfkesi buhar olup uçmuştu.

BÖLÜM 53

Koray gözlerini açtığında Su'nun çıplak bedenini görünce gülümsedi. Akşamın anıları zihnine dolarken o anılara yenisini eklemek için doğrularak Su'ya yaklaştı. Dudaklarını kabarmış göğüs ucuna sürttüğünde Su iç çekerek eliyle onun saçlarını tuttu. Koray gözlerini onun yüzüne dikip uyanıp uyanmadığını kontrol ederken, Su'nun hâlâ derin nefesler aldığını görünce işine geri döndü. Dudaklarını aşağıya doğru yönlendirirken göbeğinin etrafını diliyle yaladı. Saçlarındaki parmaklar sıkılaşırken "Koray!" diye fısıldayan Su gözlerini aralamıştı. Koray onun uyandığını anlayarak dudaklarını daha aşağılara kaydırdı. Kadınlığının yumuşak dudaklarını öptükten sonra kafasını kaldırıp kısık gözlerle ona bakan Su'ya gülümseyerek "Günaydın bebeğim." dedi.

Su onun saçlarını okşarken gülümseyerek "Günaydın sevgilim." dediğinde Koray gözlerini ondan ayırmadan diliyle kadınlığını yaladı. Su alt dudağını ısırıp derin bir nefes aldığında göğüsleri havalanmıştı. Koray yavaşça dilini içeri kaydırdığında ise başını arkaya atarak inledi. Saçlarını kavrayarak onu daha çok kendine bastırırken, bedeni daha fazlası için titredi.

Koray gülümseyerek onun belli ettiği isteğini yerine getirdi. Diliyle kadınlığının en hassas yerlerini keşfederken Su sesle inlemeye başlamıştı. Onun sesine ve arzusuna daha fazla dayanamayan Koray kafasını kaldırıp Su'nun tüm vücuduna öpücükler kondurarak yukarı çıktı. Kesik kesik nefes alan Su'nun aralanmış dudaklarını kendi dudaklarına hapsettiğinde yavaşça içinede girmişti. Su'nun kolları sıkıca omzuna dolanırken, bacak-

larında kalçalarındaki yerini almıştı. İkisi aynı anda ahenkli bir uyumla hareket ediyor zevkle inliyorlardı.

Önce Su ardından Koray zevkin doruklarına ulaştıklarında odanın içini ağlama sesi kaplamıştı. Koray iç çekerek Su'nun bedeninden ayrılırken "Aferin kızım tam zamanında." diyerek güldü. Su'da gülerek onu üstünden iterken ayağa kalkarak Deniz'in yanına gitmişti.

Arkasından onu takip eden Koray, Su Deniz'i sallarken kollarını onun beline doladı. Eliyle kızının saçlarını okşarken eğilerek Su'nun omzuna öpücük kondurdu.

"Sizi seviyorum." diye fısıldadığında Su yanağını onun yanağına sürterek "Bizde seni seviyoruz." dedi. Deniz'in gözleri tekrar kapanırken Koray, Su'nun kulağının arkasını öperek "Hadi gel şundan bir tane daha yapalım." dedi.

Su dirseğiyle onun çıplak karnına vururken "Saçmalama git duşunu al, işe geç kalacaksın." dedi. Eğilerek Deniz'i beşiğine yatırdığında Koray onun çıplak vücudunu sertçe kendine bastırırken "Bana eşlik edersen olabilir." dedi.

Su kafasını geriye atıp ona bakarken dudağını ısırarak "Neden olmasın?" dediğinde Koray onun minik vücudunu kucaklayarak koşar adım banyoya ilerlemeye başlamıştı.

Banyodan çıkan Su kahvaltı hazırlamak için mutfağa indiğinde çok geçmeden Efe de gelmişti. "Günaydın anne." diyerek mutfak masasındaki sandalyeye yerleştiğinde Su ona dönüp gülümseyerek "Günaydın prensim." dedi.

Efe minik ellerini masaya yerleştirirken "Anne biyaz acele etsen geç kalacağım." dediğinde o sıra içeri giren Koray iki büyük adımda Efe'nin yanına gelmiş yanağından makas alırken "Geç kalırsan ben bırakırım seni oğlum." demişti.

Su'nun yanağını öpüp masada Efe'nin karşısına geçtiğinde Su ikisine de bakarak "Daha yeni hazırlamaya başlıyorum biraz bekleyeceksiniz." dedi.

Efe oflayarak yanaklarını şişirirken Koray "Sorun değil bir tanem." diyerek gülümsedi.

"Nasıl soyun olmaz ya ben geç kalacağım diyoyum." diyen Efe ellerini göğsünde birleştirerek suratını eğip arkasına yaslanırken, Koray ma-

sanın üstündeki üzümden bir tane kopartıp ona fırlatarak "Sus. Surat asma annen hazırlıyor işte." dedi.

Efe doğrulup öfkeyle ona bakarken "Baba geç kalıyoyum diyoyum sana." diye bağırdığında Su elindeki spatulayla aralarına girip ikisine de kaşlarını çatarken "İkinizde susun az sonra hazır." dedikten sonra Efe'ye kaşlarını kaldırarak bakıp "Geç kalmayacaksın." dedi.

Efe bu sefer Koray'a tavır alırken, Koray'da onun gibi kafasını çevirerek aynı tavrı Efe'ye aldı. Su ise ikisinin hallerine gözlerini devirirken "İkisi de birbirinden çocuk." diye homurdanarak ocağın başına döndü.

Efe için hızlı bir şekilde peynirli omlet yapıp onun önüne koyduktan sonra yanına da portakal suyu bırakıp Koray ile ikisi için bir şeyler hazırlamaya başladı. O işini bitirene kadar Efe kahvaltısını edip "Ben çıkıyoyum." diyerek masadan kalktığında Su arkasından "Efe!" diye bağırarak onu durdurdu. Neden durdurulduğunu çok iyi bilen Efe arkasına dönerken "Bu evden küs çıkamazsın geri dön bakalım." diyen Su'nun sesiyle ayaklarını sürüyerek geri dönmüştü.

Surat asarak Koray'ın yanına giden Efe, onu öpmek için parmak ucunda yükselirken bu sefer trip atan Koraydı.

Su ona gözlerini irileştirerek bakarken Koray, Efe'ye bakarak "Bana gerçekten kızgın mısın?" dedi.

Efe onun dizine tutunurken "Baba eğilecek misin? Paymaklayım acıdı." dediğinde Koray "Sen soruma cevap vermeden eğilmeyeceğim." dedi.

Efe oflayarak ayaklarının üstüne geri basarken annesine dönerek "Ben denedim göydüğün gibi kocan tiyip atıyo." dedi.

Su dişlerini sıkarak "Koray şimdi de sen başlama." dediğinde, Koray Efe'ye "Bana kızgınsan aslında beni öpmek istemiyorsundur, annenin zoruyla beni öpmeni istemem." dedi.

Su en sonunda onları kendi hallerine bırakarak kahvaltı hazırlamaya devam ederken Efe kafasını eğerek "Sana kızdım ama azıcıktı geçti." dedi.

Koray onu saçlarını okşarken "Karşımda başını eğme oğlum." dedikten sonra Efe'nin yüzünü kaldırdığında "Bence sen zaten sinirliydin." dedi.

Efe huzursuzca yerinde kıpırdandığında, Koray onu koltuk altlarından tutup kaldırarak kucağına alırken "Anlat bakalım." dedi.

Su bir yandan masayı hazırlarken diğer yandan da ikilinin konuşmasını dinliyordu.

Efe iç çekerek "Servise yetişmem geyekiyo çünkü seyviste biy çocuk vay." dediğinde Koray lafını keserek "Sana bir şey mi yaptı?" diye kükredi.

Efe onun omzuna rahatlatırcasına eliyle vururken "Hayıy baba hayıy, süyekli Beyfinle konuşuyo sevmiyoyum onu. Beyfin'de süyekli onunla konuşuyo, istemiyoyum konuşmaın." dedi.

Koray kafasını kaldırıp gülmemek için kendini tutarak Su'ya baktığında onun da gülümseyerek kafasını iki yana salladığını gördü. Ciddileşerek Efe'ye dönerken "Ama elbet başka arkadaşlarınız olacak oğlum. Berfin'in tek arkadaşı seninle Toprak olmayacak." dediğinde Efe sinirle ona bakmıştı.

"Hayıy, tek aykadaşı biziz neden başkası olsun ki? Hem zaten bit süyü aykadaşı vay; Cansu vay, Ece vay, neden Tunç? Tunç'un aykadaşlığına ihtiyacı yok."

Koray şaşkınlıkla oğluna bakarken onu onaylayarak "Tamam kızma paşam, Berfin'in başka arkadaşa ihtiyacı yok. Çekeyim mi kulaklarını? Tunç'la neden arkadaşlık ediyorsun sen diyeyim mi?" dedi.

"Ya of baba, saçmalama ya. Beyfin'e neden kızıyoysun hepsi o Tunç'un suçu."

"Tamam oğlum o zaman Tunç'un kulaklarını çekeyim." diyen Koray oğluna sırıtırken Efe kafasını kaldırıp onun yanağından öptü. "Geyek yok baba ben bugün onu halledeceğim."

Koray'ın kucağından indikten sonra annesinin yanına gittiğinde, Su onunla yüz yüze gelmek için eğildi. Efe onun yanağınıda öptüğünde Su oğlunun gözlerine bakarak "Arkadaşlarınla kavga etmek yok tamam mı? Sorunlarını çözmek için kavga iyi bir yol değil." dedi. Efe "Meyak etme anne Tunç'u dövmeyeceğim." derken, Koray "Ama yeri geldiğinde kendini de koruman gerekir oğlum." dedi. Su ona uyarı dolu bakışlar atsada önemsemeden omuz silkip "Ne var? Biri ona vururken karşılarında durmasın kendini korusun benim oğlum." diyerek üste çıktı. Efe ikisine de "Sakin olun kavga etmeyeceğim." dedikten sonra çantasını alıp "Hoşça kalın." diyerek mutfaktan çıkmıştı.

O gittikten sonra masa da Koray'a katılan Su "Ne diyorsun?" dediğinde, Koray sırıtarak kafasını iki yana sallarken "Ateş bacayı çoktan sarmış diyorum." dedi.

Su ona saçmalama dercesine baktıktan sonra "Daha dört yaşındalar Koray saçmalama." dediğinde, Koray onun yanağından makas alarak "Bekleyip göreceğiz bebeğim ama şimdiden Huriye Hanım'a dünür olmaya kendini hazırlasan iyi olur." diyerek kahkaha attı.

Su kıkırdarken "Bakalım, göreceğiz." diyerek kahvaltılarını yapmaya başlamışlardı.

Koray ve Efe kahvaltıdan sonra evden çıktıklarında Su salonda televizyonu karıştırırken Deniz'in de karnını doyuruyordu.

Ayşe Hanım yanına geldiğinde Su ayağa kalkmış kızının sırtını ovarak gazını çıkartmaya çalışıyordu. "Su Hanım biraz konuşabilir miyiz?" diyen kadına gülümseyerek "Tabii ki Ayşe Hanım otursanıza." dediğinde, Deniz'i ana kucağına yatırarak kadının karşısına geçti.

"Bir sorun mu var?" dediğinde kadın sıkıntılı bir yüz ifadesiyle ona bakarak "Biliyorum karışmak bana düşmez ama daha fazla dayanamadım." dedi.

Su onun söylediklerinden bir şey anlamazken "Neye dayanamadınız?" dediğinde, Ayşe Hanım "Hakan Bey gün geçtikçe çöküyor." dedi.

Su konuyu anlayarak yutkunurken, Ayşe Hanım uzanıp onun elini tutarak "Bakın aranızda ne yaşandı bilmiyorum ama Hakan Bey'in durumu iyi değil. Onu aylardır ziyaret etmiyorsunuz ve sürekli gözü kapıda. Ben içeri her girdiğimde sizi bekleyip beni görmesiyle yaşadığı hayal kırıklığını gözlerinde görebiliyorum." dedi.

Su derin bir nefes alıp gözlerine dolan yaşları geçiştirmek için kafasını yukarı kaldırarak burnunu çekti. Ayşe Hanım "Onu daha fazla görmezseniz buna ne kadar dayanır bilmiyorum." dediğinde Su kafasını onaylarcasına sallayarak "Göreceğim." dedi.

Ayşe Hanım teskin eder şekilde elinin üstüne iki defa vurduktan sonra "Ben Deniz'i uyuturum lütfen ertelemeyin." diyerek Deniz'i kucağına alıp yukarı çıkmıştı.

O gittikten sonra Su koltukta bir süre oturup akan gözyaşlarını kurulamaya çalıştı. Aylardır babasının odasından uzak durmasının sebebi onun yaptıklarını hazmetmek kendisinin nerede hata yaptığını anlamaktı. Yıllar önce hiç tanımadığı bir kadına sahip çıkarken, kendi kızına neden sahip çıkmamış, neden dinlemeden kapıya koymuştu? Su bunu hazmedemiyordu. Günlerce düşündü ama bir türlü babasını haklı çıkartacak bir sebep bulamadı. Yüreği umutsuzca onu haklı çıkarmak istedi çünkü o kah-

ramanıydı. Kahramanlar haksızlık yapmazdı. Su babasını haklı çıkartacak bir sebep bulamasa da onu affetmişti. Affetmişti ama karşısına çıkıp neden demeye de cesaret edememişti. Cesaretsizliği yüzünden günlerce beklemiş ve şimdi durum bu hale gelmişti.

Ayağa kalkıp minik adımlarla babasının odasına ilerlerken sakinliğini korumaya çalıştı. Elini kapı koluna atmış beklerken derin bir nefes aldı. Yıllarca aslında annesi olmayan bir kadına yaranmak için çabalamıştı. Yıllarca babasının yüzünü yere eğdiği için vicdan azabı çekmişti. Belki de daha çok bu düşüncelerden dolayı bu kapıya gelememişti.

Cesaretini toplayarak kapı kolunu aşağıya indirdi. Ürkek adımları onu içeri taşırken, Ayşe Hanım'ın dediği gibi Hakan Bey kapıya doğru bakıyordu.

Su babasıyla göz göze gelir gelmez sildiği yaşlar akarken, Hakan Bey inledi.

Babasının sesi Su'nun ona doğru hızlanmasına sebep olurken "Baba iyi misin?" diyerek eline uzandı.

Hakan Bey gözlerinden süzülen yaşlarla kızına bakarken anlamsız sesler çıkartıyor içindekileri ona anlatmaya çalışıyordu. Affet demek istiyordu. Affet kızım. Sana yaşattıklarım için affet. Guruma yenilip sana kıydığım için affet. Bunları söylemeye çalıştıkça ağzındaki sesler artıyor ama dışarıya anlamsız sesler olarak çıkıyordu.

Su onu sakinleştirmeye çalışırken yüzünü okşayarak "Tamam baba, sakin ol." dedi. Onun çabalarını gördükçe yüreği sıkışırken "Babam sakin ol. Affettim seni babam, lütfen sakin ol." dedi. Gözlerinden süzülen yaşlar çenesinden yere damlarken Hakan Bey kafasını sallıyor sesler çıkartmaya çalışıyordu. Durmadan *'Affet kızım affet!'* demeye çalışırken son bir nefesle söylediği kelimeler anlamlı birer sese dönüşmüştü.

"Affet Kızım."

Su babasının sesini duymasıyla hıçkırarak iki eliyle onun yanaklarını okşayıp "Affettim babam affettim lütfen yorma kendini." derken, Hakan Bey'in gözleri sonuna kadar açıldı. Su "Baba!" diyerek geri çekildiğinde yaşlı adamın göğsü derin bir nefesle şişerken, verilen nefesle yavaşça geri indiğinde Hakan Bey hareketsiz kalmıştı.

Su "Baba." diye çığlık atarken onun sesine gelen Ayşe Hanım odaya girdi.

Su, babasını omuzlarını sarsarak bir tepki almaya çalışırken, Ayşe Ha-

nım onu uzaklaştırarak Hakan Bey'in nabzını kontrol etti. Nabız alamadığında kalp masajına başlarken Su'ya dönerek "Hemen ambulansı arayın." diye bağırdı.

Su şoka girmiş bir şekilde olduğu yerde titrerken, Ayşe Hanım'ın sözleriyle cebindeki telefonu çıkarmış ambulansı aramıştı. Gözleri babasına kalp masajı yapan ellerden ayrılmazken "Acil durumunuz nedir?" diyen sesle "Babam." diye fısıldadı.

"Babam ölüyor." diye haykırdığında telefondaki kadın "Hanımefendi sakin olun adresinizi söyler misiniz?" dedi. Nasıl sakin olurdu. Karşısında gördüğü manzara her saniye nefesini keserken nasıl sakin kalabilirdi. Su adresi söyledikten sonra kafasını kaldırdığında Ayşe Hanım'ın durmadan kalp masajı yaptığını gördü. Gözleri kadının yüzüne çıktığında acı gerçek oradaydı.

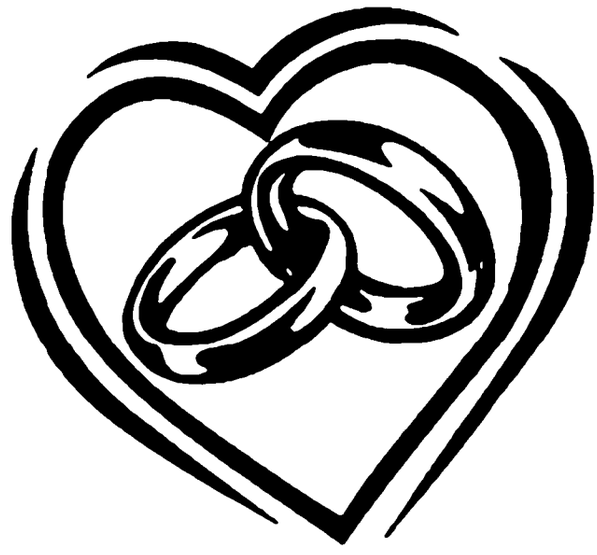
Ayşe Hanım, Su ile göz göze geldiğinde onun da gözlerinden yaşlar süzüldü. Elinin altında atmayı bırakan kalp için artık yapabileceği bir şey yoktu. Biliyordu ama sebepsizce denemeye devam ediyordu.

Ambulans geldiğinde Su'yu odadan çıkarttılar. Ambulansın gelişiyle olayı öğrenen ailenin diğer fertleri onu yalnız bırakmadı. Babasının cansız bedeni hastaneye götürülmek için odadan çıkartıldığında Su acı dolu bir çığlıkla haykırırken Tamer Bey onu kendine çekerek sıkıca sarıldı.

Su "Baba!" diye gırtlağını yırtarak haykırırken ona ikinci bir baba olan göğse sığındı. Tamer Bey onun saçlarını okşayarak sakinleştirmeye çalışsada şu an onu teselli edecek bir şey yoktu.

Koray iş yerinde aldığı haberle yola çıktığında, arabasını hızla sürüyor ve hiçbir trafik kurallarına dikkat etmiyordu. Su'nun ne kadar acı çektiğini düşündükçe onun yanına yetişebilmek için arabayı daha hızlı sürüyordu.

Dikkatsiz bir şekilde girdiği kavşakta sol tarafından gelen kamyonu fark etmedi. Aldığı darbeyle birlikte savrulan araç takla açarken, Koray'ın aklındaki son şey Su'ya yetişemediğiydi.

BÖLÜM 54

Su yatakta yatan Koray'a baktıkça kuruyan gözyaşları tekrar akmak için çırpınıyordu. Gözlerini kapatıp son üç günde olanları düşününce kalbi durmak istemezcesine hızlanıyor, büyük bir acı kaplıyordu yüreğini. Daha dün babasını toprağa vermişti. Babasının acısına alışamadan Koray'ın haberini aldığı gün yıkılmıştı. Ertesi günü canının bir parçasını toprağa vermesi gerekirken, diğerinin ameliyatında yanında olması gerekiyordu. İkiye bölünmek istedi. Hangi birine yetişeceğini bilemedi. Babasını toprağa mı verecekti, gelip Koray'ın yanında mı olacaktı. Üst üste iki operasyon geçiren Koray'ın bacağı kötü durumdaydı. Su onun askerdeyken geçirdiği kazayı da öğrenmişti. Koray'ın bacağındaki izleri her zaman görmüş ama o izler ve daha fazlası Koray'ın içine gömdüğü sırlara ait olduğu için bir şey diyememişti. Şimdi Afganistan'daki görev sırasında başına gelenleri biliyordu.

Elini uzatıp genç adamın alnına düşen saçını parmağıyla yana yatırdı. Yüzünü okşarken burnunu çekerek uyanması için dakikaları saymaya devam etti. Allah'a şükrediyordu. O kazadan sağ çıktığı için günlerdir şükrediyordu ama yorulmuştu. Günlerce ağlayıp babasının yasını tutmak isterken, Koray için de ayakta durmaya çabalamak yorgun bedenini daha da güçsüz düşürüyordu. Koray'ın yanında, ona destek olmalıydı. Ona destek olmak için güçlü kalmaya devam etmeliydi.

Arkasındaki kapı açıldığında omzunun üstünden geriye bakınca Gülden Hanım'ı gördü. Gözleri kızarmış kadın yanına yaklaşırken "Su gel biraz dinlen, Koray uyanırsa haber veririm." dediğinde Su kafasını iki yana sallayarak itiraz etti.

Tekrar Koray'a dönerek "Hemşire ilacın etkisinin geçmek üzere olduğunu söyledi abla, az sonra kendine gelir." dedi.

Parmakları Koray'ın yaralı yüzüne hafifçe temas ederken genç adamın canını yakmaktan korktu. Gülden Hanım Su'nun yanında biraz kaldıktan sonra genç kadını ikna edemeyeceğini bilerek odadan çıkmıştı.

Su, Koray'ın elini iki avucunun arasına alıp sıkarken "Bütün gücüm sensin Koray." diye fısıldadı.

"Şu an ayaktaysam bu senin sayende... Günlerce haykırarak ağlamak geliyor içimden, dayanamıyorum bu acıya ama sen varsın. İyi olacaksın. Babam artık nefes almıyor ama sen varsın aşkım. Tek dayanağımsın. Eğer sana da bir şey olsaydı yaşayamazdım."

Su kafasını eğip avucunun içindeki eli okşayıp parmaklarının hatlarını takip ederken "Üzgünüm aşkım." diyen fısıltıyla kaldırdı gözlerini.

Koray'ın nemlenmiş yeşilliklerini gördüğünde gözyaşları akmaya başlarken gülümsemeye çalışarak "Merhaba bebeğim." dedi.

Koray elini onun elleri arasından çekip Su'nun yanağına uzanarak akan gözyaşlarını silmeye çalıştı. Su yanağını onun avucuna bastırırken dudaklarının arasından kaçmak için çabalayan hıçkırığı bastırmak için dudağını ısırdığında alt dudağı titremişti.

Koray onun acı içinde kıvranan haline dayanamazken ensesinden tutup kendine çekti. Su'nun başını göğsüne yasladığında ağrıları nedeniyle hafif inlerken, Su daha fazla dayanamayarak hıçkırığa boğulmuştu. Koray diğer eliyle onun saçını okşarken "Üzgünüm aşkım, yanında olamadığım için üzgünüm." diye fısıldıyordu. Hasta yatağında bile tek düşüncesi onun kanayan kalbiydi. Su babasının ölümüyle yaşadığı üzüntüden, kocasının hayatta olmasına duyduğu sevinçten gözyaşlarına boğulurken, Koray'ın tek düşündüğü onu teselli edebilmekti.

Su kendini topladığında güçlü durmaya çalışırken daha ilk dakikadan yıkıldığı için kendine kızdı. Kafasını Koray'ın göğsünden kaldırırken iç çekerek "Lanet olsun güçlü durmayı bile beceremiyorum." dedi.

Koray onun yüzünü okşarken "Güçlü olduğunu biliyorum bebeğim." dedi.

Su kafasını iki yana sallarken "Değilim ama senin için olacağım." diyerek eğilip onun dudaklarına öpücük kondurdu.

O sıra Koray'ı kontrol etmek için gelen doktor boğazını temizledi-

ğinde, Su yerinden kalkıp gözlerini kurulayarak "Hoş geldiniz Barış Bey." dedi.

Adam Su'ya gülümsedikten sonra Koray'a dönerek "Nasıl hissediyorsunuz Koray Bey?" dediğinde Koray yattığı yerden doğrulmaya çalışırken "İyi gibi..." dedi.

Kendini kaldırmaya çalıştığında bacağını kıpırdatamadığını fark etmişti. Kaşları çatılırken gayet tanıdık gelen his hâlâ oradaydı. Gözlerini dikip ayağına bakarken "İlaçların etkisinde miyim?" dedi.

Doktor "Ağrılarınız var mı?" diyerek elindeki dosyaya bir şeyler karalarken, Koray ona bakarak "Biraz." dedi.

Doktor kafasını yukarı aşağı sallayarak onu onayladığında Koray sağ bacağını kıpırdatırken sol bacağını kıpırdatamıyordu.

Gözünün önüne Afganistan'daki hastanede doktorun söyledikleri ve geçirdiği operasyonlar gelirken dişlerini sıkıp "Ne kadar kötü?" dedi.

Su onun yanına oturup elini tutarken Koray'ın gözlerine bakarak "İyi olacaksın." dediğinde Koray elini tutan eli sıkarken gözlerini doktora çevirdi.

Doktor derin bir nefes alırken "İki operasyon geçirdiniz." dediğinde, Koray "Geçmişte çok daha fazlasını geçirmiştim." deyince Doktor "Evet biliyoruz." diye karşılık verdi.

"Sorun şu ki ilk geçirdiğiniz operasyondaki zedelenen kaslar kurtarılabilecek düzeyde olsada bu sefer kaslardaki doku kaybı daha fazla. Elimizden geleni yaptık. Bundan sonra Fizyoterapi ile devam edip gelişmeleri kontrol edeceğiz."

"Ne zaman sorunsuz yürüyebilirim?"

Bu soruyla doktorun yüz hatları gerilirken, Su onun yanağını tutup bakışlarını kendine çevirerek "Bebeğim." dedi.

Koray dişlerini sıkarken Su'ya baktığında onun gözlerindeki ifade biraz olsun sakinleşmesine yol açtı. Tepkilerini kontrol etmeye çalışsada aslında gerçeği çoktan anlamıştı. Bir daha eskisi gibi yürüyemeyecekti.

Doktorun daha fazla bir şey demesine fırsat vermeyen Su "Bizi yalnız bırakır mısınız?" diyerek onu gönderdiğinde Koray kafasını eğerek ayağına baktı.

Su ona biraz daha yaklaşıp genç adamın kafasını kaldırırken onun yarasız yanağına dudaklarını değdirerek "İyi olacaksın bebeğim." dedi.

"Su!" diyen Koray kendini sıkarken onu kırmamak için başka bir şey demedi. Su şefkatle onun saçını okşadı. "Beni kırmamak için susma, içinden taşmak için uğraşan duyguları hissediyorum. Kızgın olduğunu görebiliyorum aşkım lütfen bir kere olsun beni düşünme."

Koray hâlâ kendini sıkıp derin nefesler almaya çalışırken Su "Koray." diye fısıldadığında Koray yumruk yaptığı elini bacağına indirirken "Lanet olası savaştan bile sağ çıktım ben." diye bağırdı.

"Tüm arkadaşlarım ölürken o cehennemden bile kıytırık bir yarayla kurtulmuşken siktiğimin kazasında bacağımı kaybettim."

Koray öfkeyle haykırdığında Su ona sıkıca sarılırken "İyileşeceksin." dedi. Onun anlamsız umuduyla öfkeyle dolan Koray "Yalan söylemeyi kes Su!" diye bağırdı.

Su onun öfke dolu sesiyle irkilsede Koray'a sarılmaya devam ederken yaptığını fark eden Koray gözlerin kapatıp iç çekerek "Özür dilerim bebeğim." diye fısıldadı.

Su onun boynunu öperken "Sorun değil aşkım." dedikten sonra geri çekilip Koray'ın gözlerinin içine bakarak "Ama yalan söylemiyorum." dedi.

"Senin başaracağını biliyorum bebeğim. Pes etmeyeceğini biliyorum."

Koray onun inançla ışıldayan gözlerine bakarken öyle olmasını umut etti. Ve Su kadar güçlü olabilmeyi... Yaşadığı acıya rağmen ona destek olmaya çalışan karısı için deneyecekti.

***

1 Ay Sonra...

Koray tek ayağının üstünde futbol topunun etrafında dönerken koltuk değneğiyle de Efe'yi uzak tutmaya çalışıyordu. Efe topu almak için hareketlendikçe Koray koltuk değneğini önüne uzattığında sinirlenen Efe ellerini yumruk yaparak "Ya baba hile yapıyosun." diye bağırdı.

Koray ise onun durmasından faydalanıp koltuk değneğine tutunarak ayağıyla topa vurarak Toprak'a pas verdi.

Efe sinirle Toprak'a doğru koşarken, Koray da kıkırdayarak onların peşinden koşmaya çalıştı. Bora onun önünü keserken, Toprak pas attığında Koray topu kapmadan babası onun önüne çıkmıştı. Topu alıp hızla gidecek

olan Bora'nın ayaklarına koltuk değneğiyle vuran Koray onun düşmesini sağlarken topu kaparak kaleye doğru gitmeye başladı.

Arkasında Bora ile Efe itiraz ederek bağırırken, Koray kaledeki Berfin'in karşısına geldiğinde ona göz kırparak "Yakalamazsan sana yeni taktikler öğretirim." dedi.

Berfin'de ona göz kırpıp sıntı. Koray topa vurduğunda Berfin diğer tarafa atlamıştı.

Efe hemen "Hayıy ya hayıy bu da hile işte!" diye bağırırken, Toprak ile Koray "Goollll." diye bağırarak seviniyorlardı.

Bora ile Efe itiraz etsede Koray ile Toprak'a hile yaptıklarını kabul ettiremediler. İkili onları yendiğini öne sürerken, Efe ile Bora bahçedeki koltuklara yerleşerek oyuna son verdi.

Koray ile Toprak'da onların karşısına geçerken Berfin yanlarına geldiğinde Efe ona bakarak "Babam seni neyle kandıydı yine?" dedi.

Berfin omuz silkerek Koray'ın diğer yanına geçip otururken, Koray onun omzuna kolunu atıp kendine çekerek "Neden kandıracakmışım gayet gol yedi işte." dedi.

Berfin kafasını kaldırıp ona kaşlarını çatarak bakarken "Ama ayıp oluyo Koyay Amca." dediğinde, Koray ona bakıp gülümseyerek göz kırpıp "Ne var gol yemedin mi şekerparem?" dedi.

Berfin alt dudağını kemirirken "Yani yedimde işte..." dediğinde, Koray eğilip onun kulağına fısıldayarak "Döveceğin erkekleri düşün." deyince gülümseyerek "Yedim tabii, gol yedim işte." dedi.

Efe ile Bora ikisini kısık gözlerle izlerken Bora "Biliyorsunki tek dövüş dersi bilen Koray değil Berfin." dediğinde, Berfin omuz silkerek "Ama o senden daha güley yüzlü." dedi.

Bu lafa Koray kahkaha atarken "Aldın mı cevabını?" dediğinde Bora "Kapa çeneni." diyerek homurdandı.

Koltuklarda oturup bir süre sohbet ettikten sonra eve geçtiklerinde Efe direk odasına giderken, Koray'da tek ayaküstünde koltuk değneğinin yardımıyla hoplayarak merdivenleri tırmanmaya çalışıyordu.

Su mutfaktan çıktığında onun halini görünce koşarak yanına gelip koltuk altına girerek destek oldu. Koray nefesini dışına verirken "Halledi-yordum." dediğinde Su "Konuşma Koray." dedi.

Koray sessiz kalırken merdivenin tepesine vardıklarında Su "Zor durumda kaldığında yardım isteyeceğine söz vermiştin." dedi.

"Zor durumda değildim. Kendi başıma çıkabiliyordum."

"Evet, kendini paralayarak çok güzel çıkıyordun."

"Lanet olsun Su! Her an senin koşup gelmeni bekleyecek değilim."

Su kafasını kaldırıp ona kırgınlıkla bakarken "Koray yardım istemek acizlik değil." dedi.

Koray küfredip kolunu onun omzundan çekerken duvara tutunarak ilerlemeye başladığında Su onun odaya gidip gözden kaybolmasını izledi. Eliyle saçlarını dağıtırken son bir ayın duygu yoğunluğu üstüne çökmüştü. Genç kadın bir aydır güçlü durabilmek için her şeyi yapıyordu. Babasının acısını kalbinde en derinlerine gömmüştü. Mezarını ziyarete her gittiğinde ağlıyor, sızlıyor, kendini paralıyor oradan çıktığı an kendini toparlıyor ve Koray'ın karşısına güler yüzüyle çıkıyordu.

Koray ise ona hiç yardımcı olmuyordu. Evet, eskisi gibi gülüyor, sohbet ediyor yine her şeyi şakaya vuruyordu ama ayağı konusunda inat ediyordu. İki defa terapiye gittikten sonra işe yaramayacak diyerek bırakmıştı. Ben bu halimle idare ediyorum diyor, herkesi iyi olduğuna inandırmaya çalışıyordu.

Su derin bir nefes alıp duruşunu dikleştirerek kendinden emin adımlarla yatak odasına ilerledi. İçeri girdiğinde Koray görünürlerde olmayınca banyoya ilerledi. Banyonun kapısını açtığında bir süre kapıya yaslanarak onu izledi.

Koray kafasını banyonun duvarına yaslayıp gözlerini kapatarak küvetin içine yayılmıştı. Kollarını küvetin kenarlarına yaslamış kaslı göğsü suyun üstünde Su'ya güzel bir görsel şölen sunmuştu.

Gözlerini açmadan sol elini havaya kaldıran Koray "Bana katılacak mısın karıcığım?" diyerek elini ona doğru açtığında Su içeri girip kapıyı arkasından kapattı.

O üstünü çıkartırken Koray gözlerini aralayıp bu seyrin tadını çıkarttı. Su vücudunu kıyafetlerden arındırdığında, Koray'ın ayak ucuna giderken genç adam, "Bebeğim buraya gel." desede onu dinlemedi. Küvette Koray'ın ayak ucuna oturup bacaklarını onun iki tarafına yerleştirdi. Koray'ın sol ayağını iki eline alıp masaj yapmaya başladı. Koray başını arkaya atıp gözlerini kapayarak bıkkınlıkla "Su yapma!" dedi.

Su onu dinlemeyerek masaj yapmaya devam ederken "Yarına randevu aldım." dedi.

Koray "Yarın İngilizce dersin var." dediğinde "Ders üçte sabaha randevu aldım." diyerek açıkladı.

Koray kafasını kaldırıp ona sinirler baktı. O istemedikçe Su'nun üstüne gelmesinden bıkmıştı artık. O kendi halini kabullenmişti karısı hâlâ niye inatla kabullenmiyordu.

"Seni rahatsız mı ediyorum?"

Ani gelen soruyla şaşkınlığa uğrayan Su bir an kaşlarını çatıp "Anlamadım?" diyerek kocasına baktığında Koray, sinirle öne doğru eğilip "Sakat bacağımla beni beğenmiyor musun Su? Sakat bacağım seni rahatsız mı ediyor?" dedi.

Yaşadığı şokla Su'nun elinin canı kesilirken masaj yaptığı ayağı bırakınca Koray'ın ayağı pat diye bir ses çıkartıp suyun içine düşerek etrafa su sıçrattı. Ağzı açık Koray'a bakarken elleri titremeye başlamıştı. Yutkunup kafasını eğerken sinirli bir gülüşle tekrar Koray'a baktı.

"Bunu söylemek istemedin." Ağzından dökülen kelimeleri öyle bir telaffuz etmiştiki tüm kırgınlıkları sesine yansımıştı.

Koray istifini bozmandan "Tam da bunu söylemek istedim." dediğinde Su küvetten çıkmak için hızla ayağa kalktığında, Koray da öne atılıp onu bileğinden tutarak kendine çekti. Su ayağı kayıp onun kucağına düşerken banyonun içi küvetten taşan sularla dolmuştu.

Su çırpınarak "Koray bırak!" diye bağırırken, Koray sol kolunu onun beline dolayıp sabitledikten sonra sağ eliyle çenesini sıkıca kavrayarak kendine çevirdi.

Koray'ın çenesindeki parmakları canını acıtırken Su gözlerindeki yaşlarla ona duygularını yansıtmıştı. Koray onun gözlerini görünce tutuşunu biraz gevşetsede söyleyeceklerinden vazgeçmedi.

"Anla artık düzelmeyeceğim. Ayağım bu şekilde kalacak. Hemen pes ettiğimi mi düşünüyorsun, sonuçlarımı gösterebildiğim her yere göstermedim mi sanıyorsun. Kendim için çaba harcamadım mı sanıyorsun? Artık eskisi gibi olamayacağım bebeğim anla artık bunu."

Su'nun göz kenarlarından yaşlar süzülürken Koray eğilip dudaklarını onun göz kenarlarına bastırdı. "Ağlama, benim için dökme incilerini. Dayanamıyorum. Bana ne olduğu zerre umurumda değil. Senin hayal kırık-

lığına dayanamam sevgilim. Umut edip umutlarının yıkılmasına dayanamam. Lütfen kabullen artık." dedi.

Koray artık iyice tutuşunu gevşettiği için Su kendini ondan kurtararak kucağında doğrulmuştu. Burnunu çekip daha fazla gözyaşının akmasına engel olmaya çalışırken titrekçe "Beni hayal kırıklığına uğratan sensin." dedi.

Koray eliyle yüzünü sıvazlayıp derin bir nefes alırken, Su onun eline vurup yüzünden çekerek "Bana bak!" dedi.

Koray gözlerini ona çevirdiğinde Su onun yanaklarını kavrayarak öne doğru eğilip "Benim kocam bu değil." dedi. Gözleri adeta ateş saçarak Koray'a bakıyor, onun pes etmesi karşısında ne kadar sinirlendiğini gösteriyordu.

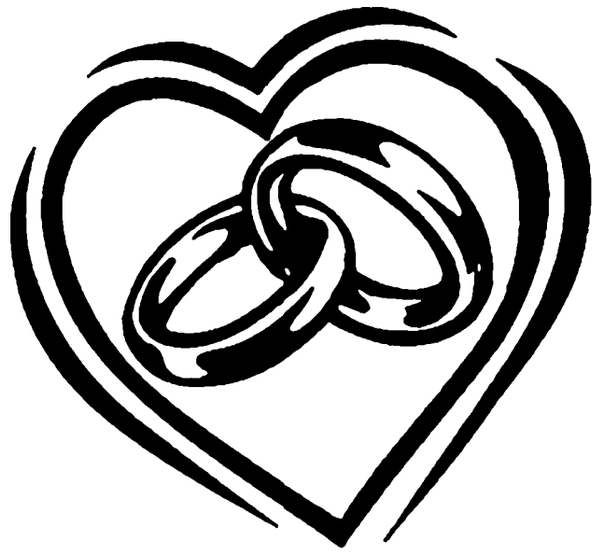
"Hayır, kelimesini cevap olarak anlamayan adam nerede? İstediğini elde edene kadar durmadan savaşan... Nerede o adam Koray? Niye göremiyorum onu artık gözlerinde. Neden benim için o kadar savaşmışken kendin için savaşmıyorsun. Evet, sonuçlar her şeyin kötü olduğunu söylüyor. Doktorlar umut vermiyor ama biliyorsunki o sonuçlara güven olmuyor. Aynı sonuçlar aylar önce Eva için ne demişti. Tam karşımızda mucizelerin gerçeği dururken neden biraz olsun savaşmıyorsun. Neden?"

Su sustuğunda Koray verecek cevap bulamayarak kafasını eğerek onunla göz kontağını bozdu. Su ellerini onun yüzünden çekip göğsüne indirirken boynunu ve göğsünü yavaşça okşayıp "Benim için deneyemez misin? Deniz için ya da Efe için, bizim için deneyemez misin?" diye fısıldadı.

Koray "Bir ay daha denerim." diye fısıldadığında Su kazandığını bilerek gülümsemeye başlarken "Bir yıl." dedi.

Koray hayretle ona bakıp kafasını iki yana sallarken "İki ay." dediğinde Su, "Tamam sekiz ay." dedi.

Koray "Üç." derken Su gülümseyerek "Yedi." dediğinde Koray gülümseyerek kollarını onun beline sarıp "Dört." diye fısıldadı dudağına. Su'da gülümserken dudaklarını onun dudaklarına sürterek "Altı." dedi. Koray onun dudaklarını öpmeden önce "Kabul yasemin kokulum altı." yenilgiyi kabullenmişti.

BÖLÜM 55

Altı Ay Sonra...

Su fizyoterapi merkezine geldiğinde arabayı otoparka park ettikten sonra araçtan inerek Deniz'i kucağına alıp içeri doğru ilerledi.

Her Cuma olduğu gibi girişte yine Hakan Bey ile karşılaşmıştı. Koray'ın tedavi günleri Su işten çıktıktan sonra önce eve gidip Deniz'i alıyor, sonra da Koray'ı almak için buraya geliyordu. Kucağındaki Deniz "Dedde." diyerek adama doğru atılırken, Su'da gülümseyerek "Merhaba Hakan Amca nasılsın?" dedi. Hakan Bey merkezin hastalarından biriydi. Su onunla Koray'ı almaya geldiği zamanlarda tanışmıştı. Yaşlı adam eklemlerindeki hareket kaybından dolayı buraya gelerek düzenli olarak tedavi oluyordu. İlk tanıştıklarında Su babasının ismine sahip olan adama karşı büyük bir sevgi beslemişti. Hem onun adına sahip hem de babasıyla aynı yaşlarda olan adam Deniz ile iyi anlaşmış, Su da onunla sohbet etmeyi sevmişti. Su, Koray'ın terapisinin bitmesini beklerken onunla vakit geçirmekten hoşlanıyordu.

Yaşlı adam uzanıp Deniz'i kucağına alırken "İyim kızım sen nasılsın?" dediğinde, Su da onun yanına oturdu.

"Aynı. Bakalım bugün tedaviye devam edip etmeyeceğimiz belli olacak."

Su bunları söylediğinde yaşlı adamın yüzünde ufak bir hüzün geçti. Deniz'i dizine oturtmuş "Sen nasılsın Deniz Hanım?" derken gülümseyerek kızın yanaklarını parmağıyla okşuyordu.

Deniz onun parmağını tutup tekrar "Dedde." derken ağzında başka

sözcükler yuvarlıyor ama dışarı çıkartamıyordu. Bir yaşını yeni geçen Deniz tek kelimelik cümlelerle konuşmaya çalışıyordu.

Hakan Bey, Su'ya dönerek "Bir daha gelmeyecek misin?" dediğinde Su ona gülümseyerek "Merak etme Hakan Amca Deniz'i arada yanına getiririm." dedi.

Hakan Bey'in yüzünde gözle görülür bir sevinç oluşurken "Sağ ol kızım." diyerek tekrar Deniz'e döndü.

Su onları baş başa bırakıp Koray'ın yanına gitmek için ayağa kalktı. Koray'ın tedavi gördüğü odaya girdiğinde ilk gördükleriyle ister istemez ufak bir kıskançlık hissetmişti. Koray'ın bacağını kavrayan fizik tedavi uzmanı kadın, bacağını onun karnına doğru kaldırıp indirerek kasların çalışması için yardımcı oluyordu ama bu durum daha çok Su'nun kıskançlık damarlarını kabartıyordu.

Aylar önce Koray'ın onu spor hocasıyla gördüğünde verdiği tepki aklına gelince dişlerini sıktı. Ah şimdi kocasına fazlasıyla hak vermişti. Su, Koray'ın doktoru Derya Hanım'ı aylardır yakından tanıma fırsatı bulmuştu. Evli ve bir çocuk sahibi kadını kıskanması için hiçbir sebep olmasada kocasına bu kadar yakın görmek aksini düşündürüyordu.

"Bebeğim." diyen sesle Su daldığı düşüncelerden sıyrılırken gözlerini kırpıştırıp karşısındaki görüntüye dikkatle baktı. Koray uzandığı yerden kalkmış ayaklarını yatakta aşağıya doğru sarkıtırken, Derya Hanım yanında durarak Su'ya bakarken gülümsüyordu.

"Hoş geldiniz Su Hanım." diyen kadının gülümseyen yüzüne bakan genç kadın gülümserken "Hoş bulduk Derya Hanım nasılsınız?" dedi.

"Teşekkürler siz nasılsınız?" diyen kadın diğer taraftan Koray'a koltuk değneklerini uzattıktan sonra Koray teşekkür ederek koltuk değneklerini alıp ayağa kalktı. Su "Teşekkürler bende iyiyim, tedavinin iyi gittiğini söylerseniz daha iyi olacağım." derken Kocasının yanına gelmişti.

Koltuk değnekleriyle ayakta duran Koray, bugün anlaştıkları sürenin bittiğini biliyordu. Tedaviye ayağı cevap vermeye başlamışken bırakmak gibi bir düşüncesi de yoktu ama bunu Su'yu kızdırmak için kullanabilirdi. Karısı kapıda dururken onun bakışlarındaki hırçınlığı gördüğünde, karısını çok iyi tanıdığı için neler düşündüğünü anlamıştı. Ayağını biraz oynatırken "Merak etme bebeğim tedaviyi bırakmıyorum." deyince, Su gülümserken, Derya Hanım kaşlarını çatarak "Tedaviyi bırakmayı mı düşünüyordunuz Koray Bey?" dedi.

Tam Su cevap verecekken onun yerine Koray sırıtarak "Sizin gibi bir doktoru nasıl bırakırım Derya Hanım?" dediğinde Su kollarını göğsünde birleştirip kaşlarını çatarak ona bakmıştı. Onun bakışlarının farkında olan Koray daha çok sırıtırken neye sebep olduğunu bilmeyen Derya Hanım ise gülümseyerek "Güzel, kaslarınız tedaviye daha yeni yanıt vermeye başladı. Şimdi bırakırsanız bir daha sonuç alamayabiliriz." dedi.

Su artık kıskançlıktan dişlerini sıkarken, Koray gülümseyerek ona dönüp "Gördün mü aşkım tedaviden oldukça memnunum rahat ol." dediğinde, Su yalandan gülümseyerek "Gördüm kocacığım gördüm." dedi.

Derya Hanım'a veda edip odadan çıktıklarında Su hızlı adımlarla çıkışa ilerlerken, Koray koltuk değnekleriyle arkasından koşturmak zorunda kalmıştı.

"Aşkım." diye seslenerek karısına yetişmeye çalışırken, Su, Hakan Bey'in yanına gidip Deniz'i alarak "Sonra görüşürüz Hakan Amca." dedikten sonra arabasına doğru ilerledi.

Koray peşinde koşturmaktan nefes nefese kalırken, Su Deniz'i bebek koltuğuna yerleştirene kadar arabaya yetişmiş yolcu koltuğuna yerleşmişti. Su'da direksiyona geçtiğinde Koray ona dikkatle bakarak "Bebeğim neyin var?" dedi.

Otoparktan çıkan Su ona cevap vermezken bir süre yol aldıktan sonra "Sizin gibi doktoru nasıl bırakırım Derya Hanım." diyerek kafasını iki yana sallarken Koray'ı taklit etti.

Koray ona bıyık altından gülerken, Su sinirli bir şekilde minik bedenini koltukta dikleştirip "Ben araya girmeseydim ya, siz devam etseydiniz seansınıza. Zaten nasıl bir seanssa o öyle, kadın bacağını kavramış aşağı yukarı okşuyor." diye söylenmeye devam etti.

"Kadın profesyonel bir şekilde işini yapıyor aşkım, her şey sağlık için." diyen Koray ise Su'nun sinirini katladıkça katlıyordu. Su'nun aklına aylar önce spora gitmek için Koray'a söyledikleri gelirken aynı cümleleri ondan duyduğu için sesini çıkartamadı. Sinirle tıslarken Koray "Ne oldu kıskandın mı?" dedi.

"Ne kıskanacağım be?" diyen Su kaşlarını çatarken "Evli, çocuk sahibi kadın..." desede içinin rahat olmadığı her halinden belliydi.

"Hayır, başka türlü kasları çalıştıramıyor mu anlamadım ki?"

Kendi kendine söylenmeye devam eden Su sonunda Koray'ın kahkahayı basmasına sebep olmuştu. Koray kahkaha atınca arkadaki Deniz de

babasının kahkahasına eşlik ederek gülmeye başlayınca Su aynadan kızına bakıp yan tarafındaki Koray'a göz attıktan sonra "Geçin siz dalganızı anneyle bakalım." diyerek homurdandı.

Koray ona doğru eğilip yanağını öperken, Su omzunu kaldırıp onu kendinden uzaklaştırarak "Dur şimdi yoldan çıkartacaksın." dedi. Koray "Çıkalım aşkım yoldan çıkalım, yeterki iste." derken geri çekilmeden önce yanağına bir öpücük daha kondurmuştu.

Su hafif tebessüm ederek "Edepsiz!" derken Koray gülmeye devam ediyordu.

Eve geldiklerinde Su, Deniz'i Ayşe Hanım'a teslim etti. Babasının ölümünden sonra Ayşe Hanım, Deniz'in bakıcısı olarak evde kalmaya devam emişti.

Surat asmaya devam eden Su odaya çıktıklarında üstünü değiştirirken, Koray koltuk değneğinin birini bırakıp diğerinden destek alarak ona yaklaştı. Kolunu minik kadınının beline dolayıp kendine çekerken kafasını eğip burnunu Su'nun boynuna sürterek "Kıskanç!" diye fısıldadı.

Su kafasını yana doğru eğip ondan uzaklaşmaya çalışırken, Koray bu sefer dudaklarını boynuna bastırıp kokusunu içine çekerek "Hem de çok kıskanç." diye mırıldandığında Su omuz silkerek "Sanki sen değilsin." dedi.

Koray çenesini onun omzuna yerleştirerek "Kıskancım hem de çookkkk." diyerek gülümsediğinde, Su'da gülümserken "Ama sen yersiz kıskançlıklar peşindesin, ben tamamen haklıydım." diyen Koray kaşlarını çatmasına sebep oldu.

Su hızla ona döndüğünde Koray istediğini alırken, Su daha ağzını açamadan kocasının dudaklarıyla buluşmuştu dudakları.

Koray ısrarla dudaklarını öperken Su karşılık vermemekte kararlıydı ama kocası inatçıydı. Sonunda genç kadının gardı düşerken kocasına teslim olmuştu. Nefes nefese geri çekilen Koray ayakta durmakta zorlanarak karısından destek alırken, Su'da onun beline sarılarak dengelerini korumaya çalıştı.

"Seni kızdırmak için yaptım."

Koray, Derya Hanım'a söylediği sözlerin sebebini açıklarken, Su gözlerini kısarak ona baktı. Koray onun burnuna öpücük kondurup gülümserken "Kıskanınca çok şeker oluyorsun ne yapabilirim?" dediğinde, Su onun karnına vurarak geri çekildiğinde Koray dengesini kaybederek tek ayağının

üstünde bir süre sekmişti. Sonunda koltuk değneğiyle dengesini sağladıktan sonra yatağa doğru ilerleyerek kendini yatağa bıraktı.

Su'da üstünü çıkartmaya devam ederken, Koray uzandığı yerden onu izliyordu. İç çamaşırlarıyla kalan Su'ya "Yanıma gel bebeğim." dediğinde, Su dolaptan günlük kıyafetlerini alarak "Yaramazlık sırası değil Koray, az sonra Efe gelecek yemek yiyeceğiz." dedi.

Koray reddedildiği için üzülürken, en çok da böyle durumlarda eksikliğini hissediyordu ayağının. Eskiden olsa Su ona cevap verene kadar yanına gitmiş, arzularını çoktan ateşlemiş olurdu ama şimdi. Şimdi koltuk değneğiyle onun yanına gidene kadar Su çoktan üstünü giyinmiş kapıdan çıkıyor olurdu.

Su arkasına döndüğünde Koray sessizleşip daldığını görünce elindeki kıyafetlerle ona yaklaştı. Koray'ın dalmış gözleri tavana sabit bakarken elindeki kıyafetleri yatağa bırakarak ata biner gibi kocasının kucağına yerleşmişti. Koray gözlerini ona çevirirken elleri Su'nun kalçalarına yerleşmişti. Su eğilip onun göğsüne uzandı. Koray bir elini karısının yüzüne uzatarak yanağını okşadı.

Su'da aynı şekilde onun yanağını okşarken yaramazca gülümseyerek "Belki birazcık yaramazlık yapabiliriz ha!" dediğinde Koray genişçe gülümsemişti.

Dudaklarıyla Koray'ın boynunda iz bırakan Su geri çekildiğinde genç adam inledi. Koray'ın üstünde doğrulduktan sonra elleri tişörtünün beline gittiğinde Koray'da ona yardımcı olmak için doğrulmuştu. Su'nun kalçalarındaki elleri yukarı çıkarken parmakları sutyen kopçasını bularak açmıştı. Omuzlarından sıyırıp iç çamaşırından kurtulduğunda karısının çıplak göğsünü iri eliyle kavrayarak sıkmıştı. Su dudağını ısırarak inlerken kalçalarını hareket ettirdiğinde Koray'ın da inlemesine sebep oldu. Şişen meme ucunda parmağını gezdiren Koray eğilip kahverengi tepeyi ağzına aldığında Su vücudunu onun ağzına doğru bastırdı. Kollarını Koray'ın boynuna sarıp onu kendine sıkıca bastırırken kalçalarını şevkle hareket ettiriyor dudaklarını kemiriyordu. Daha fazla dayanamayarak yüksek sesle inlerken, Koray'ın uzamış saçlarını kavrayıp geri çekti. Dudaklarına aç bir halde saldırırken Koray ellerini onun kalçalarına indirerek parmaklarını etine saplamıştı. İç çamaşırını kenara kaydırdıktan sonra parmakları kadınlığını bulduğunda Su dudaklarına doğru inledi. Koray parmaklarını yavaşça içine kaydırdığında Su kafasını kaldırıp "Koray!" diye fısıldadı.

"Evet bebeğim." diyen Koray parmağını daha derinlerine sapladığında Su'nun dudaklarından küçük bir çığlık kopmuştu. Daha fazlasını isteyen Su onun ellerinden kurtulup Koray'ın pantolonunu çıkartmak için ayağa kalkarken "Anneeeee!" diye bağıran Efe'nin sesiyle olduğu yerde donmuştu.

"Baba ben geldiimmm." diyen Efe'nin sesi yaklaştığında yerdeki sutyenini toplayan Su yatağa bıraktığı kıyafetleri alarak banyoya koşarken, odanın kapısı açılmıştı. Efe odaya girmeden Su banyoya ulaşmış kapıyı kapatmadan önce yatakta donmuş halde olan Koray'a üzgün bir bakış atmıştı.

Kapıyı açıp içeri giren Efe yatakta üstü çıplak şekilde oturan babasını gördüğünde "Baba üstünü mü değiştiriyordun?" dedi.

Koray pantolonunun önündeki şişliği rahatlatmak için yerinde kıpırdanırken "Evet oğlum evet." dedikten sonra "Neden hep tam zamanında gelirsin ki?" diye mırıldandı.

Efe dolaba gidip ona eşofman altı ile tişört alarak geri döndüğünde Koray'ın önünde durarak "Sana yardım edeyim mi baba." dedi.

Koray hâlâ yaşadığı hayal kırıklığının içerisindeyken kafasını olumlu anlamda salladı. Efe "Ayağa kalk pantolonunu çıkaytalım." dediğinde, Koray'ın aklı başına gelirken gözleri irice açılarak "Yok oğlum yok, ben kendim giyinirim. Ver sen." dedi.

Banyodan çıkan Su "Oğlum hoş geldin." diyerek yanlarına geldiğinde "Hoş buldum anne." dedi Efe.

Arkasına dönüp annesine bakarken "Anne, babam sanırım benden utandı." dedikten sonra elindeki kıyafetleri ona verip "Al sen giydiy onu, senden utanmaz ben de gidip üstümü değiştiyeyim." diyerek kıyafetleri annesine verip kapıya ilerlemişti.

O çıktıktan sonra Su elindeki kıyafetlerle Koray'a döndüğünde ikisinin de yüzünde gülümseme vardı. "Gel bakalım koca bebek." diyen Su, Koray'ın elinden tutup onu ayağa kaldırdı. Koray sol ayağına hafif güç vererek ayakta dururken Su pantolonunu dizlerine indirdiğinde az önceki arzunun eserini de görmüştü. Dudakları kıvrılırken "Yazık bebeğime." dediğinde ona tepeden bakan Koray "Ayağa kalk bebeğim seni orada görmek aklıma çok kötü şeyler getiriyor ve şu durumda hiç işe yaramıyor." dedi.

Genç kadın gülerken Koray yatağa geri oturduğunda Su pantolonu tamamen çıkartmıştı. Ardından ayağa kalkan Su koşarak kapıya gitti. Kapı-

nın üstündeki anahtarı çevirip aynı hızla tekrar kocasının yanına geldiğinde önünde diz çöktü.

Neler olduğunu anlayan Koray'ın gözlerinde arzu ateşleri yanmaya başlarken "Bebeğim!" dediğinde Su parmağını onun dudaklarına bastırarak "Fazla vaktimiz yok aşkım sesini çıkartmamaya çalış." diyerek Koray'ın çamaşırının lastiğini kavramıştı. Koray'ın gözleri arzuyla kayarken sonraki dakikaları sesini çıkartmamak için dudağını dişlemekle geçmişti.

***

Akşam yemeğinden sonra Su işten getirdiği dosyaları alarak şöminenin önüne geçip çalışmaya başlarken, Koray da çocuklarla birlikte vakit geçiriyordu. Su gelen siparişlerin arttığını gördükçe seviniyor, hayallerini gerçekleştirmeye adım adım yaklaştığına inanıyordu. Finans tablolarını karıştırırken aylık düzenli olarak aynı miktarda bir para akışının olduğunu gördü. Şirketi yeni yerine taşıdıklarından itibaren ihmal ettiği tabloları inceleme fırsatını yeni bulurken kaşlarını çatarak düzenli olarak gelen ve aynı miktarda çıkan ödemeleri gördüğünde buna bir anlam verememişti.

Tarihleri tekrar kontrol ettiğinde ödemelerin Eva'nın hamile kaldığı tarihlere denk geldiğini gördü. Bunun onunla bir ilgisi olup olmadığını merak ederken, yanında duran telefonu alarak Mete'yi aramıştı.

Uzun süren çalmaların sonunda "Ne var?" diye açılan telefona hayretle bakan Su "Mete?" dediğinde, derin bir iç çekme sesinin ardından "Efendim Su." diyen Mete'nin sesi normale dönmüştü.

Su soracağı soruyu unutup "Neyin var senin?" dedi. Mete oflarken "Yok bir şey Su, niye aramıştın?" dediğinde Su üstelemek istese de vazgeçti.

Önündeki dosyaya bakarken "Şimdi mali tabloları inceliyordum da." diye başladığında Mete inleyerek "Su lanet olsun, evde bile işle mi ilgileniyorsun kızım. İş kolik kadın, git çocuklarınla ve kocanla vakit geçirsene." diye sinirle konuştu.

Su aldığı tepkiyle gözlerini kırpıştırırken, Mete'nin haklı olduğunu düşünse de "Neredeyse bir yıl oldu işlerden uzak kaldım Mete? Ne durumda olduğumuzu öğrenip, sana yardımcı olmak için işleri toparlamaya çalışıyorum." dedi.

"Su. Canım, tatlım, işler gayet güzel gidiyor. Bak hâlâ batmadık, de-

mek ki her şey yolunda. Şimdi o önündeki lanet dosyaları kapat. Tatlı kıçını kaldır ve öküz kocan ile minik pandalarının yanına git."

Mete'nin son söylediklerine Su kıkırdarken "Tamam gideceğim ama şu soruma cevap ver." dediğinde Mete "Sor Su sor, sor sorunu?" diye bağırdı.

Su tekrar gülerken tablodaki tarihlere bakarak "Eva için okul yapımı çalışmalarına başladığımız tarihlerde şirket hesaplarına giren bir miktar var." dediğinde, Mete "Evet şirketin ortak olduğu diğer şirketten aldığı kâr payı." dedi hemen.

Su kaşlarını çatarken "Hangi şirket?" dediğinde Mete onun inanmadığını anlamıştı. O cevap vermeyince Su "Mete!" dediğinde, Mete "Koray sikecek beni..." dedikten sonra "...git kocana sor Su." dedi.

Su'nun kafası karışırken "Ne demek bu şimdi, yine ne haltlar karıştırıyorsunuz siz?" dedi. Mete sessiz kalırken, Su "Mete söyle bak yoksa Ecem'e sırf ona gıcıklık olsun diye aynı şeyleri defalarca yaptırdığını, gizli gizli kızı dikizlediğini söylerim." diyerek tehdit etti.

Mete anında lafa girerek "Hop hop yok öyle şey Su nerenden çıkartıyorsun kızım bunları." dediğinde Su "İstersen bir de Ecem'e soralım." dedi.

Mete bir süre küfrederken Su sırıtarak onun cevap vermesini bekliyordu. "Gelen ödeme yabancı bir kaynak değil, şirket içi kâr payı dağıtımı sonucu."

"Ama kar payları ortakların hesaplarına aktarılmıyor mu?"

"Hayır, yani of banane ya, ben niye saklıyorum ki? O Koray'ın hisse payı. Hislerini şirkete geri bıraktı ve gelen pay ile de bağış yapılmasını talep etti. Yakında her şey açığa çıkar zaten. Kadınları Koruma Derneği seni yapacakları yardım toplantısına davet ettiler."

Su oturduğu yerde dikleşirken "Kadınları Koruma Derneği mi? Yardım toplantısı mı?" diye soluduktan sonra "Mete bana neler olduğunu doğru düzgün anlat?" dedi.

"Senin öküz kocan Eva ile konuşmalarını duymuş. Sen şirketin büyüme aşamasında olduğu için yardım teklifini yönetime sunamamışsın. İşte ondan sonra Koray beni buldu. Hisse senetlerinin kâr payını istemediğini onun şirkete kalmasını ve o payın düzenli olarak her ay senin adına Kadınları Koruma Derneğine bağış yapılmasını istedi. Aylardır onları sen-

den uzak tuttum ama artık işe döndüğün için zaten bu zorlaşıyordu. Öğrenmen iyi oldu."

Mete sustuğunda Su kulağında telefonla olduğu yerde donmuştu. Gözlerinden yaşlar tek tek damlarken Mete "Su?" dediğinde "Tamam Mete sağ ol." diyerek telefonu kapattıktan sonra oturduğu yerden fırladı.

Telefonu koltuğa bırakıp etrafına baktığında kimseyi göremeyince merdivenlere yöneldi. İçinde biriken duygu yoğunluğuyla merdivenleri tırmandı. Ne düşüneceğini bilemiyordu. Koray gibi birini hak edecek ne yapmıştı. Nasıl bir adamdı bu böyle ona tüm hayallerini sunmuştu. Su istediği her şeye Koray sayesinde sahip olmuştu.

Yatak odasından gelen gülüşme seslerini duyduğunda çıplak ayaklarını parke zeminde hızlandırdı. Aralık olan kapıyı açtığında geniş yatakta gördüğü manzarayla dolan gözleri tekrar akarken genişçe gülümsedi. Efe ile Deniz çizgili pijamalarını giymiş yatakta oynarken Tarçın yanlarında yatıyor, Koray ise yatağın köşesinde onları izliyordu.

Kafasını çevirip Su'yu gördüğünde ona gülümserken, genç kadın kazağının kollarını çekiştirerek ona doğru ilerledi. O yaklaşınca Su'nın kırmızı burnu ile gözlerini gören Koray "Bebeğim." diye fısıldadığında, genç kadın kollarını onun boynuna sarıp "Seni seviyorum." dedi.

Efe kafasını eğip annesini gördüğünde "Hiii anne..." dikten sonra köpeğe dönüp "...tarçın kaç çabuk annem kızacak" dedi. Yerinden memnun olan köpek ise sırtını yatağa sürterek daha da yerleşmişti.

Su kafasını Koray'ın boynundan kaldırıp oğluna bakarken burnunu çekerek "Bu akşamlık affediyorum ama bir daha olmasın prensim." dediğinde Efe kocaman gülümseyerek "Gerçekten miii?" dedi.

Koray ile Su onun haline gülerken, annesi gerçekten dediğinde, Efe yatakta kardeşi ve Tarçın ile oynamaya devam etti.

Koray kafasını kaldırıp Su'ya dikkatle bakarken "Ne oldu bebeğim?" diye sordu. Su'nun yaşlı gözleri, kızarmış burnu onu endişelendirmişti. Her ne kadar gülümsüyor olsada belli ki onu üzen bir şey vardı ya da çok fazla mutlu eden. Genç kadın kafasını eğerek onun alnını öpüp "Sana sahip olduğum için o kadar şanslıyım ki, ne kadar şükretsem yetmiyor." iç çekerek bunları söylerken, Koray "Bebeğim ölecek miyim?" dediğinde kıkırdadı.

Kafasını iki yana sallarken "Sana bir şey olmasın, beni bırakıp bir yere gitmeyi aklının ucundan bile geçirme Koray Şahin. Yemin ederim yattığın yerde bile huzur vermem sana" dediğinde gülme sırası Koray'daydı.

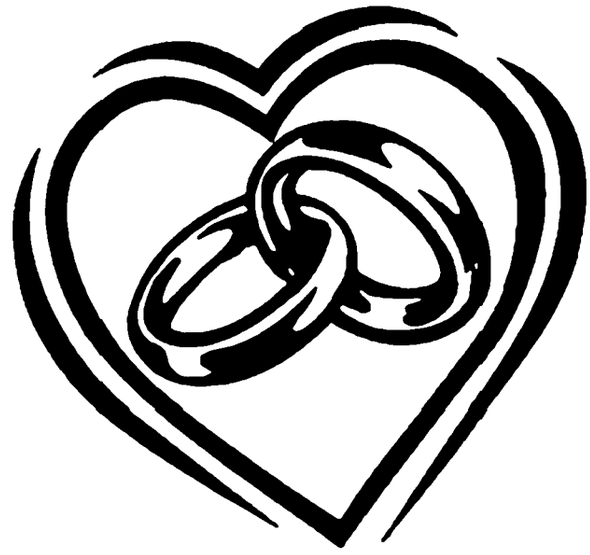
Su onun yüzünü okşayıp "Teşekkür ederim." dediğinde "Ne için?" diye fısıldadı Koray.

"Kadınları Koruma Derneği için."

Koray'ın gözleri kısılırken "Siktim belanı Mete." diye homurdandığında Su eğilip onun dudaklarına küçük bir öpücük kondurdu.

"Onun bir suçu yok. Ödemeleri incelerken fark ettim. Eh birazda tehditle söyletmiş olabilirim."

Koray onu belinden tutup yataktaki çocukların ayakucuna atarken "O zaman cezanı sen çekeceksin." dedi. Su kıkırdarken Efe'de doğrularak "Baba gıdıklayalım." dediğinde Koray "Evet." diye onaylayınca, baba oğul Su'yu gıdıklamaya başladı. Deniz yatakta doğrulup otururak üçünü gülerek izlerken, onların çırpınmalarından korkan Tarçın kaçarak odadan çıkmıştı.

BÖLÜM 56

Üç Yıl Sonra...

Su şirketten çıktıktan sonra çocukları almak için okula uğramıştı. Okula girdiğinde Efe, Toprak ve Berfin her zamanki gibi onu kapının yan tarafındaki bankta bekliyorlardı. Araba durur durmaz çocuklar arabaya doğru geldiğinde kapılar açılıp üçü de arka koltuğa geçmişti.

Su arkasına dönüp merhaba çocuklar okul nasıldı dediğinde Berfin ile Toprak gülümseyerek iyi Su teyze derken Efe'nin asık suratı dikkatini çekmişti.

Efe ellerini önünde birleştirmiş başka tarafa bakarken oğlum senin iyi geçmedi galiba dediğinde Toprak, Efe yerine cevap vererek derste biraz canı sıkıldı Su teyze dedi.

Peki diyen Su önüne dönsede gözleri sürekli aynadan Efe'ye kayıyordu. Arabayı yola çıkarttığında arkadan gelen fısıldamaları duymaya çalışsada bir şey anlamadı. Çocuklar kendi aralarında konuşurken Efe'nin hâlâ sinirli olduğu belliydi.

Eve geldiklerinde arabadan inince Su önden giden Efe'nin yırtılmış kazağını gördü. "Efe_" diyerek adımlarını hızlandırırken Efe eve doğru koşmaya başlamıştı.

Su tekrar "Efe!" diye arkasından bağırdığında bahçede çay içen Gülden Hanım ile Tamer Bey ona dönmüşlerdi. Gülden Hanım oğlu Tamer'i kucağına alırken "Su ne oldu?" diye seslendiğinde Su ellerini iki yana açarak "Bilmiyorum abla okulda bir şey olmuş." dedikten sonra arkasından sessizce geçen ikiliye dönerek "Durun bakalım." dedi.

Berfin ile Toprak aynı anda durup ona dönerlerken Su "Efe'nin ne var?" dedi.

"Dedim ya Su teyze derste canı sıkıldı."

Su burnundan solumaya başlarken "Toprak bana yalan söylemeyi üstü neden yırtık o zaman?" dediğinde Berfin "Efe anlatmak isterse anlat Su teyze, bizi sıkıştırıp ağzımızdan laf almaya çalışma." diye çıkıştı v Toprak'ı kolundan tutup çekiştirerek uzaklaştı.

Su arkalarından ağzı açık bakıp kalırken Gülden Hanım ile Tamer Be kıkırdıyordu.

"Bir küçücük çocuktan azar yemediğin kalmıştı Su." diyen alayc sesle arkasına dönen Su Deniz ve Duru'nun elinden tutmuş kendi evlerin den çıkan Eva ile karşılaştı.

"Ah prensesim." diyerek Deniz'e doğru giderken küçük kız Eva'nı elini bırakıp paytak adımlarla "Anneee!" diyerek koşmaya başladı.

Su onu kucağına alıp yanaklarını öperken Eva'da Duru'yu kucağın alarak yanlarına gelmişti.

Su eğilip Duru'nun da yanağından öpüp geri çekildikten sonra Eva'y bakarak "Okulda neler olduğuyla ilgili senin bir fikrin var mı?" dedi.

Eva kafasını iki yana sallarken "Ayşe Hanım, Duru'nun biraz ateşlendiğini söyleyince erken çıktım, bence Efe ile konuş." dediğinde Su elini Duru'nun alnına atarak "Bir şeyi yok değil mi?" dedi. Doğumda yaşananlardan dolayı herkes Duru'nun en ufak bir rahatsızlık geçirmesinden korkar olmuştu. Hastalığıda onun durumunu daha da hassaslaştırmıştı.

Duru "Baba!" diye bağırdığında Su ile Eva bahçe girişine baktı. Koray ile Bora onlara doğru yaklaşıyordu. Deniz'de "Babbaaa!" diye bağırırken Su'nun kucağından inip babasına koşmak için çırpınmaya başlamıştı. Duru da aynı şekilde hareket ederken Eva ile Su gülerek kızları yere bıraktılar.

Deniz ile Duru babalarına doğru koşarken Bora, Duru fazla yorulmasın diye onun fazla koşmasına izin vermeyerek yarı yolda kızını karşılamıştı. Koray artık koltuk değneklerinden kurtulduğu için biraz daha rahat olsada ayağı hızlı hareket etmesini engelliyordu.

Deniz'i kucakladığında Deniz "Baabam." diyerek minik kollarını onun boynuna doladı. Koray "Aşkım." diyerek kızına sarılıp öperken yanlarına gelen Su "Hani senin tek aşkın bendim." dediğinde Koray gülerek kolunu eşinin omzuna atıp "Kızımı kıskanma kadın." dedi.

"Anne kıskanç." diyen Deniz gülerken Su ona dil çıkardığında Koray "Aferin ne güzel örnek bir anne?" diyerek güldü.

Deniz'de minik dilini çıkartırken Koray onun dilini ısırır gibi yapınca çığlık atarak yüzünü başka tarafa çevirmişti.

Evlerine doğru giderlerken Su, Koray'ın beline sarıldı. Onun saçlarına öpücük konduran Koray "Günün nasıl geçti?" dediğinde iç çeken Su "Okuldan çocukları alana kadar iyiydi." dedi.

Kapıdan girerlerken Koray "Ne oldu?" diye sordu. Su ceketini çıkartmak için onun kolunun altından çıkarak "Bilmiyorum ki çocuklar hiçbir şey anlatmıyor, Efe de konuşmuyor." dedi.

Koray'da Deniz'in ayakkabılarını çıkartıp onu yere bıraktıktan sonra ceketini çıkartarak Su ile salona doğru ilerledi. Ayşe Hanım onların geldiğini görünce Deniz'i alıp odasına götürürken Su "Ben de Efe'ye bir bakayım." diyerek onları takip etmişti.

Efe'nin odasına gelen Su kapıyı çaldığında içeriden ses gelmeyince kapıyı açmak istedi ama kapı kilitliydi. Su "Efe!" diye seslendiğinde içeriden yine ses gelmemişti. Su en son Efe kapıyı kilitlediğinde evdeki tüm kapıların anahtarlarını kaldırtmış, bir daha kapı kilitlenmesi yasaklanmıştı ama Efe anahtarları bir yerden bulmuş olmalıydı.

"Efe aç çabuk kapıyı." diye bağırdığında Efe "Beni yalnız bırak anne." diye bağırdı.

"Prensim lütfen aç ama bak endişeleniyorum senin için."

"Anne sana, beni rahat bırak diyorum."

Su "Efe çabuk aç şu kapıyı yoksa pencereni kırar girerim sinir etme beni. Sen bana ne söz vermiştin." diye bağırdığında karşı odanın kapısı açılarak Ayşe Hanım kucağında Deniz ile dışarı çıkmıştı.

Su, Deniz'in yaşlı gözlerini görünce inlemek istedi. Kızı yüksek sese hiç gelemiyor anında ağlamaya başlıyordu.

Ayşe Hanım'a doğru gidip Deniz'i kucağına alırken "Özür dilerim annecim bağırmamalıydım." dedi. Ayşe Hanım ona anlayışla bakarken "Bence Efe ile Koray Bey konuşsa iyi olacak Su Hanım, geldiğinde babasıyla ilgili bir şeyler mırıldanıyordu." dedi.

Su, Deniz ile aşağıya indiğinde Koray büyük koltuğa uzanmış televizyon izliyordu.

Su, Deniz'i oyun alanına bıraktıktan sonra Koray'ın başında dikilerek

"Koray sana kaç defa söyleyeceğim üstünü değiştirmeden şu koltuklara yatma diye." dedi.

Koray yattığı yerden doğrulurken "Sende değiştirmemişsin hadi birlikte değiştirelim." diyerek kollarını onun beline sardı. Su gülümsesede "Efe ile konuşman gerekiyor. Okuldan geldiğinde morali bozuktu, üstüde yırtılmış, kavga etti sanırım. Şimdi de kapısını kilitlemiş." dedi.

Koray "Yine mi?" derken çoktan ayağa kalkmış merdivenlere doğru ilerlemişti. Merdivenlerin korkuluklarından destek alarak çıkarken Su da onu takip etti.

Koray, Efe'nin odasına doğru giderken "Büyüdükçe dertleri artıyor mu yoksa bana mı öyle geliyor bebeğim." dediğinde Su gülerek "Bir de bir tane daha yapalım diyordun, daha başımızdakilerle uğraşamıyoruz." dedi.

Koray da gülerek "Bunun bir de ergenlik dönemi var biliyorsun değil mi?" deyince Su irkildi. "Bebeğim sus şimdiden gözümü korkutma, baksana oğlumuz erken başladı ergenlik triplerine, şimdiden kapı kilitlemeler filan."

Efe'nin kapısının önünde dururken ikisi de birbirine gülümsedi. Koray "Efe!" diyerek kapıyı çaldığında içeriden "Baba lütfen gider misin?" diyen Efe'nin sesi geldi.

"Sen kapıyı açmadan gitmeyeceğim oğlum."

"Annem yanında mı?"

Bu soruyla Koray, Su'ya bakıp uzaklaşmasını işaret ettiğinde Su kafasını iki yana salladı. Babasının cevabı gecikince Su'nun orada olduğunu anlayan Efe "Anne sen gidersen babamla konuşmak için kapıyı açarım." dediğinde Su omuzlarını düşürerek "Peki annecim gidiyorum." diyerek odaya doğru ilerledi.

Biraz sonra Efe "Gitti mi baba?" dediğinde Koray "Evet oğlum." deyince anahtarın dönme sesi duyulmuştu.

Efe kapıyı aralayıp koridoru kontrol ettikten sonra kafasını babasına doğru kaldırarak geri çekildi. Koray kapıyı açıp içeri girdiğinde Efe çalışma masasının sandalyesine giderek oturmuştu.

Koray'da onun karşısına geçebilmek için pencereye ilerleyerek pencere kenarına oturdu. Oğluna bakarak konuşmasını belerken Efe'nin konuşmaya niyeti yok gibiydi. Havada asılı duran ayaklarını sallayarak kafasını eğmiş yere bakan Efe'yi böyle görmek Koray'ın da canını sıkmaya başlamıştı.

Öne doğru eğilip dirseklerini bacaklarına dayarken "Neyin var oğlum?" dedi.

Efe bir iki derin nefes aldıktan sonra kafasını kaldırdığında gözleri yaşarmıştı. Koray onun yaşlı gözlerini görünce "Oğlum." diyerek önünde diz çöküp yanaklarını avuçlayarak "Ne oldu, neden ağlıyorsun?" dedi.

Onun yaklaşmasıyla Efe'nin gözlerinden yaşlar dökülmeye başlarken "Neden bende büyümedim ki, neden boyum kısa kaldı? Toprak benden büyük Berfin bile benden uzunken neden ben küçüğüm baba?" dedi.

Koray gözlerini rahatlamayla yumarken "Buna mı üzüldün sen şimdi, daha küçüksün oğlum elbet büyüyeceksin." dediğinde "Ama sınıfımda en küçük benim." diye bağırdı Efe.

Koray "Oğlum herkesin gelişimi farklıdır." diyerek onu rahatlatmaya çalışsada Efe "Büyük olsaydım o çocukları dövebilirdim." diye bağırdı.

"Hangi çocukları, biri bir şey mi yaptı sana?" diye bağıran Koray sinirlenirken Efe "Bana piç dediler." dedi.

Koray duyduklarıyla öfkeden gözü dönerken Efe "Babam sen değilmişsin, siz evlenirken ben sizin yanınızdaydım. Normalde çocuklar evlendikten sonra oluyormuş, o yüzden bana piç diyorlar." dediğinde Koray yutkunamadı bile.

"Ama Toprak'da vardı oğlum." diyerek Koray biraz olsun durumu kurtarmaya çalışırken Efe "Biliyorum, ona da evlatlık diyorlar zaten. Ama Toprak büyük olduğu için hepsini pataklayarak susturuyor, bana bak hâlâ küçücüğüm." dedi.

Koray gözlerini kapatıp biraz olsun sakinleşmeye çalışarak derin bir nefes aldı. Gözlerini açtığında Efe'nin alnını öperek "Sen benim oğlumsun." dedi.

Efe'nin yüzünü kendine doğru kaldırırken gözlerine bakarak "Bana babam olur musun diye sorduğun günü hatırlıyor musun?" dediğinde Efe kafasını sallayınca "Ben seni gördüğüm gün bu çocuk benim oğlum dedim Efe, kimin ne dediği önemli değil sen benim oğlumsun." dedi.

Efe burnunu çekerek "Tabii ki öyleyim baba. Ama öyle konuşmalarına sinirleniyorum." diyerek kollarını uzatıp Koray'a sarıldığında genç adam onu kucağına çekerken "Bak sen sinir olup onlara sataştıkça üstüne gelirler, ne derlerse desinler sesini çıkartma tamam mı? Boş ver sana kötü bir şey dediklerinde onlara aldırma, gör bak onlarda zamanla susacaktır." dedi.

Efe "Tamam." diyerek onu onayladığında Koray oğlunu sandalyesine

oturtup "Sen şimdi dersini çalış birazdan yemek yeriz." diyerek ayağa kalkıp odanın dışına çıktı.

Kapıdan çıkar çıkmaz Su'yu duvara yaslanmış bir şekilde görünce konuştuklarını duyduğunu anlamıştı. Koray sinirle elini yumruk yaparken "Yemin ederim o veletlerin hepsinin boynunu kırıp atasım var." diye tısladığında Su kızarmış gözleriyle ona baktı.

Koray'ın yumruk olan elini minik ellerinin arasına alırken "Daha çocuklar Koray onların ne suçu var, ailelerinden duyduklarını gelip okulda söylüyorlar işte." dedi.

Akşam yemeğinde Efe'nin yüzü gülmeyince yemek sessiz geçmişti. Su sürekli oğlunu konuşturmaya çalışsada Efe'nin keyfi yoktu. Yemekten sonra Koray çareyi köpekleri eve almakta bulmuştu.

İyice büyüyen yavrular salona girdiğinde Su dağılan ortalıkla küçük bir baygınlık geçirecek gibi olsada Efe sonunda kahkahalarla gülüyordu. Deniz ile Efe köpekleri kovalarken Koray'da ikiliyi kovalıyor bazen yere otururarak köpek taklidi yapıyordu.

Bunu fırsat bilen Deniz sırtına çıktığında Efe'de hemen babasının üstüne tırmanmıştı. Koray onları sırtında taşımaya başlarken köpekler etraflarında dolanıyordu. Su onlara gülsede "Bebeğim ayağını zorlayacaksın." diyerek Koray'ı uyardı.

Koray "Bir şey olmaz." diye itiraz ederken önüne gelen Karamel onun yüzünü yalamaya başlayınca "Siktir!" diye küfretmiş Deniz'in gözlerinin irice açılmasına sebep oldu.

Deniz hemen annesine bakarak "Anne babam küfüy etti." dediğinde Su oturduğu yerden Koray'a keskin bakışlar atarak "Duydum prensesim." dedi.

Efe kahkaha atarak "Küfredenlere ne yapıyorduk?" dediğinde Su "Ne istersek?" derken Koray "Vay satıcı." diyerek Efe'ye sataştı.

"Ama baba küfreden sensin. Neden ben satıcı oluyor muşum?"

"Geçen sen o kötü sözü konuştuğunda ben şikâyet ettim mi seni?"

"Efe sen küfür mü ettin?" diye cırlayan Su hayretle oğluna bakarken "Anne hayır." diye itiraz eden Efe "Baba o küfür değildi." diye bağırdı.

"İstersen annene soralım küfür mü?"

Su karşılıklı durmuş birbiriyle atışan ikiliye hayretle bakarken Koray'ın bazen çocuklardan farkının kalmadığına bir kez daha şahit oldu.

Deniz hâlâ onun sırtındayken ayağa kalkarak kızını kucağına alıp "Bu terbiyesiz erkekleri başbaşa bırakalım biz kızım." dedi.

Koray onun arkasından ayağa kalkarken "Allah, Allah, duyanda bir zamanlar yüzümü kızartacak küfürleri kullanan kendisi değil sanır." dedi.

Su merdivenleri çıkarken ona omzunun üstünden bir bakış atıp "Bu akşam köpek kulübesinde uyumaya niyetli gibisin aşkım." dediğinde Koray "Tabii ki de kullanmıyordun aşkım." diyerek yan çizdi.

Efe ile Koray'da anne kızı takip ederken Su, Deniz'in odasına girmeden önce "Cezana yarın kurulca karar vereceğiz bebeğim." demişti.

Koray, Efe'yi uyutmak için onunla odaya girerken "Bana bak ağır bir ceza alırsam yakarım seni ha!" diyerek oğlunu tehdit ediyordu.

Çocuklar uyuduktan sonra kendilerini yorgunlukla yatağa attılar. İkisi de sırt üstü uzanmış tavana bakarken Koray iç çekerek "Büyüdükleri zamanı düşündükçe korkmaya başlıyorum Su." dedi.

Su'da aynı şeyleri düşünürken "Şimdiden gözümü korkutma Koray." diye inledi.

Koray ona doğru dönerken Su'da ona döndüğünde "Yine de bazen keşke bir tane daha çocuğumuz olsa diyorum, bir oğlumuz daha olsa." diyerek Koray'ın yanağını okşadı.

Koray dudaklarını onun eline bastırırken "Bunu kafana takma bebeğim. İki tane dünya tatlısı çocuğumuz var." dedi. Deniz ikinci yaşına girdiğinde Su ile Koray tekrar çocuk sahibi olmak istemişler ancak bu mümkün olmamıştı. Test sonuçlarında hiçbir sorun çıkmamıştı ama iki yıldır korunmamalarına rağmen Su hamile kalamıyordu. Bu durum bazen Su'nun canını sıksa da Koray'ın dediği gibi iki tane çocukları olduğu için mutluydu.

Koray, Su'ya yaklaşıp dudaklarını öptüğünde Su iç çekerek ona tutkuyla karşılık verdi. Karısının belini kavrayan Koray, onun küçük bedenini kaldırarak üstüne yerleştirirken dudaklarını dudaklarından ayırmamıştı. Koray onun kalçalarını kavrayıp sertleşen erkekliğine bastırırken inleyen Su ellerini tişörtünün eteklerine kaydırdı. Geri çekilip tişörte hırsla asılırken Koray'da doğrularak ona yardımcı olacağı sırada kapının yavaşça açılma sesini duymuşlardı.

Su, Koray'ın kucağında ata biner gibi otururken arkasını döndüğünde kucağında tuttuğu beyaz tavşanıyla gözlerini kaşıyan Deniz'i gördü.

Deniz loş ışıkta onlara doğru bakıp "Anne!" dediğinde Su kendini Ko-

ray'ın kucağından diğer tarafa attı. Ayağı takılarak yataktan yere yuvarlanacağı sırada Koray onu yakalamıştı.

İkisi toparlandıktan sonra Deniz'e dönerek "Kızım ne yapıyorsun burada?" dediklerinde Deniz "Koyktum." derken kapıda Efe görünmüştü.

"Oğlum peki ya sen?" diyen Koray, oğluna bakarken Efe kardeşinin elinden tutup davet beklemeden yatağa çekti. "Ben de sizinle yatmak istiyorum." Koray içinden çığlık atmak istesede yatağa tırmanan ikiliye sevgiyle bakmayı ihmal etmedi.

Dördü yatağa uzandığında çocukların kafasının üstünden karısına bakarken "Bence artık büyüsünler." dediğinde Su kahkaha atmıştı.

FİNAL

Yıllar yıllar sonra...

Su, salonda telaşla bir sağa bir sola gidiyor, heyecandan titreyen bedenini biraz olsun sakinleştirmeye çalışıyordu. Çocukluğundan beri kurduğu hayali gerçekleşmişti, bugün o hayallerini gerçekleştirmesinin sonucu olarak kazandığı ödülünü alacaktı. Çok fazla çaba sarf etmiş, bugünleri görebilmek için çok çalışmıştı ama hepsine değmişti.

Koray, merdivenlerden inip Su'nun salonu arşınlayan bedenini gördüğünde bir süre son basamakta durup duvara yaslanarak onu izledi. Ellerini cebine atıp hayatının en büyük hazinesine bakarken, onun heyecanlı hali yüzünde bir gülümseme oluşmasına sebep olmuştu. Zor dönemlerden geçmişlerdi. Birçok defa sınanmışlardı ama hepsine değişmişti.

Su uzun krem rengi elbisesinin içinde farkında olmadan Koray'ı büyülüyordu. Koray ondan daha fazla uzak kalamayarak Su'ya doğru ilerlemeye başladı. Su telaşından onun geldiğini bile fark edememişti. Yavaşça Su'nun ince beline kollarını dolayan Koray eğilip çıplak boynunu öperek "Sakinleş artık sevgilim." dedi.

Su onun etkisiyle kısa bir süre gözlerini kapatıp derin bir nefes alarak başını arkaya atarak Koray'ın göğsünde dinlendi. Huzur bulabildiği tek yerin keyfini çıkartırken tören aklına geldiğinde yine telaşa kapılmıştı.

Koray'ın kolları arasında ona dönerken "Elimde değil hayatım." dedikten sonra Koray'ın olgunluk izleri, gözlerinin etrafındaki kırışıklıklarda, parmaklarını gezdirdi. "Çok heyecanlıyım Koray, bu ödül benim için çok önemli biliyorsun."

"Heyecanlısın ama elin hâlâ benim kırışıklıklarımda. Tamam yaşlandık artık, biliyoruz, yüzüme vurmana da gerek yok." derken Su'ya gülümseyip onu biraz neşelendirmeye çalışıyordu.

Su onun çabasını anladığında "Biraz yaşlandın ama ne yapalım işte aldık seni bir kere." diyerek sırıttı. Yalandan kaşlarını çatan Koray "Ta-

bii otuz sekiz yaşında olup yirmilik çıtırlara taş çıkartan bir karım olunca onu etraftaki azgın erkeklerden korumak için erkenden yaşlanan ben oldum." dediğinde, Su kocasının dudaklarına uzanıp "Her geçen gün daha yakışıklı olan bir kocam var benim." diyerek öpmeye başladı.

Koray her gündoğumuyla yeniden âşık olduğu karısını arzuyla öperken, bir öksürük sesi ve arkasından gelen "Odanız yok mu sizin?" diyen sert sesle Su'nun kopmak istemediği dudaklarından ayrılmak zorunda kaldı. Morali bozulurken Efe neysede bu sert sesin sahibi cadıyı neden yaptık ki diye düşünmüyor değildi.

İnleyerek bırakmak istemediği dudaklardan ayrıldığında arkasına döndü. "Var kızım ama sayenizde fantezi bile yapamaz olduk." diye sadece Su'nun duyabileceği şekilde homurdanınca, Su kıkırdayarak Koray'ın omzuna vurup, merdivende bekleyen çocuklarına bakarak "Hazır mısınız?" diye sordu.

Deniz heyecanla öne fırlayıp, elbisesinin eteklerini tutarak iki yana açarken "Olmuş mu anneciğim?" dedi. Yanlarına yaklaştığında Su'da kızına yaklaşıp karşısında dururken "Harika olmuşsun bir tanem." diyerek alnından öptü.

Kızının arkasındaki oğluna bakarken "Yakışıklım." dedi. Efe gülümseyerek annesine yaklaşırken "Bununda üstesinden geleceksin anne." dediğinde Su'nun gözleri yaşardı. "Hadi ama anne, ağlayacak yer arama." diyen Efe, annesine sarılırken Su her geçen gün daha çok uzayan oğlunun beline sarılarak parmak ucunda yükselip yanaklarından öptü.

Koray da yanlarına yaklaşıp kolunu karısının omzuna atarken "Madem herkes hazır hadi çıkalım artık." dediğinde hepsi çıkışa doğru ilerlemişti. Dışarı çıktıklarında ailenin diğer üyeleri de hazırlanmış bahçede onları bekliyordu. Her zaman olduğu gibi bu özel günde de birbirlerini yalnız bırakmıyorlardı. Deniz hemen Duru'nun yanına geçerken, Tamer, Efe ve Toprak önden otoparka doğru ilerlemeye başlamıştı. Eva, Su'nun yanına geldiğinde "Harika görünüyorsun canım." diyerek arkadaşını öpmek için eğildi.

Koray'ın kolunun altından çıkan Su'da onu öperken "Teşekkür ederim sende öyle." diyerek karşılık verdi. Gülden Hanım ile de kısa bir kucaklaşma yaşayan Su'nun gözleri dolmuştu. Tamer Bey'in yokluğu her yerde hissediliyordu. Yaşlı kadının da gözleri dolarken Su'ya sarıldığında "Seninle gurur duyuyorum kızım." diye fısıldadı.

Kısa bir kucaklaşmanın ardından ayrıldıklarında hep beraber otoparka doğru ilerlediler.

Çocuklar çoktan kendi arabalarına geçmiş, Deniz abisinin yanına giderken Duru ile Tamer'de Toprak'ın yanına gitmişti.

Koray, arabasına doğru giderken Su onu takip etmeden önce çocuklarına dönerek "Efe dikkatli sür, kızım abinin hız yapmasına izin verme." diye uyanmadan edemedi. Her ne kadar Efe yirmi yaşında olsada Su onları gözetmeden duramıyordu. "Tamam anne!" diye bağıran Efe annesinin bu hallerine alışmıştı artık. Deniz de "Merak etme anne." derken herkes arabalara geçtiğinde artık ödül törenine gitmeye hazırlardı.

Su arabaya bindiğinde gözlerini kapatıp töreni iyi bir şekilde atlatabilmek için dua etti. Yaptığı çalışmalar sonucunda Kadınları Koruma Derneği bu ödülü almasına katkıda bulunmuştu. Su yaptığı bağışların ve çalışmaların hiçbirini bir beklenti içinde olarak yapmamıştı. Ama yine de böyle bir ödüle layık görülmek gururunu okşamıştı.

Koray karısının ne kadar sıkıntıda olduğunu görürken elini direksiyondan çekerek Su'nun elini avuçladı. Su ona baktığında sıkıntıyla gülümserken Koray "Hepimiz yanındayız." dedi.

"Teşekkür ederim. Hepsi senin sayende." diyen Su, Koray'ın yanağını öpmek için uzandığında genç adam kafasını çevirerek dudaklarını buluşturdu. Kısacık süren öpücüğün ardından geri çekildiğinde "Hepsi senin başarın." diyen Koray aracı otoparktan çıkartarak yola koyulmuştu.

Ödül töreninin yapılacağı kongre salonuna geldiklerinde Su'nun kalbi heyecandan durmak üzereydi. Önce Koray arabadan inip Su'nun tarafına gelerek kapıyı açtığında Su titreyen ellerini onun eline yerleştirdi. Girişte yerlerini alan basın her bir kareyi fotoğraflarken, Su rezil olmamak için büyük çaba harcıyordu. Yıllarca birçok başarı hikâyesine konu olmuş, birden fazla röportaj vermişti ama heyecanını hiçbir zaman yenememişti.

Ailenin diğer üyeleri de yanlarında yerlerini aldıklarında hep birlikte içeri doğru ilerlediler. Su tanıdık simalara selam verirken, insanların gülümseyen yüzünü gördükçe heyecanının yatıştığını hissetti. Misafirlerin karşılandığı kokteyl alanına vardıklarında Su'nun etrafı birçok insanla çevrilmişti. Yapılacak yeni çalışmalar hakkında bilgi almak isteyen, bağış yapmak isteyen iş insanlarının soracağı çok fazla soru vardı. Koray karısının yanında durmuş onun sorulara ustalıkla cevap verişini izlerken, ilk karşılaştıkları an gözlerinin önüne geldi. Su'nun öfkeyle minik burnunu havaya

kaldırışını hatırlarken *'O kıyafetleri belki de size giydirmeliyiz.'* deyişi daha gün gibi kulaklarında çınlarken biran kıkırdamasını bastıramamıştı.

Önemli bir konu hakkında konuşan Su, Koray'ın gülüşünü duyduğunda yanındaki kişiler gibi o da merakla eşine döndü. Koray ilginin ona çevrildiğini fark edince eliyle önemsiz işareti yapıp "Özür dilerim aklım burada değil." dediğinde, Su'nun öfkeli bakışlarına maruz kaldı. Koray ona gülümserken, Su karşısındaki adama dönerek kaldığı yerden konuşmaya devam etti.

Bir süre sonra insanlar törenin yapılacağı salona alınmaya başladığında Su ile Koray o tarafa doğru ilerlerken genç kadın "Neden güldün?" diye sordu.

Koray az önce olan olayı çoktan unuttuğu için "Neye, neden güldüm?" dediğinde, Su "Ben konuşurken neden güldün?" dedi. Kafasını kaldırmış meraklı gözlerle kocasının yüzünü incelerken, Koray o anı hatırlayarak tekrar kıkırdadı.

"Bak işte ne oldu bana da söyler misin?"

Koray meraklı karısına doğru eğilirken kulağına "Seninle gurur duyuyorum." diye fısıldadı. Su kaşlarını çatarken "Bebeğim bunda gülecek ne var?" dediğinde Koray sırıtarak "Az önce tanıştığım Erkek Fatma'nın zamanla nasıl bir kadına dönüştüğünü gördüm, ilk tanıştığımız gün bana söylediklerin aklıma geldi ve kendimi tutamadım." dedi.

Su, Koray'ın söyledikleriyle o günleri hatırlarken o da gülümsedi. Koray kulağına eğilip "Bana git kendini becer bile demiştin." dediğinde kahkahasını bastıramadı. Gür kahkahası etrafta yankılandığında yakınlarındaki birkaç kişi dönüp bakınca özür diledi. İçeri doğru ilerlerken, Efe ile Deniz yanlarına geldiğinde Su çocuklarına bakarak "Yanımda olduğunuz için teşekkür ederim." dedi. Deniz "Anne tabii ki yanında olacaktık." derken, Efe "Sen bizi çoğu zaman yalnız bıraksanda..." diye eklediğinde, Koray "Efe!" dedi uyarıcı ses tonuyla. Kısaca yine başlama, şimdi hiç zamanı değil demek istese de Su oğluna üzgün gözlerle bakmıştı. Evet bazı şeyler başarabilmek için çoğu zaman ailesini ihmal etmek zorunda kalmıştı. Elinden geldiğince her anlarında yanlarında olmak için çabalasada bazen her şeye yetememişti. Önemli bir toplantıya katılırken yeri gelmiş oğlunun mezuniyetini kaçırmış, yeri gelmiş kızının doğum gününü kaçırmıştı. Ve şimdi Efe her fırsatta yüzüne bunları vurmaktan vazgeçmiyordu.

Yerlerine oturduklarında Su'nun düşen yüzünü parmağıyla havaya

kaldıran Koray karısının gözlerine bakarak "Gün gelecek, yaptığın fedakârlığın farkına varacak bebeğim." dedi.

Su burukça gülümserken gözleri dolarak "Seni seviyorum." dediğinde, Koray karısının dudaklarından öperek "Sana tapıyorum." diye fısıldadı.

Tören başladığı için salon sessizleşirlerken, arkalarına yaslanıp Su'nun sahneye çıkacağı anı beklemeye başladılar. Bir yıl içerisinde yapılan çalışmalar büyük ekranda gösterilirken Su birçok fotoğrafta vardı. Bazen dernekte kadınlarla sohbet ederken, bazen de küçük bir çocuğun elinden tutarken çekilen fotoğraflar yaptığı çoğu çalışmanın küçük bir parçasıydı. O fotoğraflar gösterilirken Efe'nin olduğu taraftan bir homurtu geldiğinde Su kafasını çevirip oğluna baktı. Efe annesine bakıp gözlerini kaçırdığında Su oğlunun ne düşündüğünü çok iyi anlamıştı. *'Bizim değil onların yanındaydın.'* diyordu adeta.

Koray'ın eli elinin üstüne yerleşince Su ona baktı. Kocasının yatıştırıcı yeşil gözlerine bir süre baktıktan sonra önüne döndüğünde sıra ödül törenlerine gelmişti. Kalbi tekrar son sürat atmaya başladığında birkaç kişiden sonra kendi adı salonda yankılandı.

"Yılın Başarılı İşkadını ödülünü almaya hak kazanan kişi, yaptığı çalışmalarla birçok kadına umut olan ve olmaya devam eden Su Şahin." diyen sunucunun gür sesi salonda yankılandığında Su heyecandan kasılan midesiyle ayağa kalktı.

Her adımda kendine güveni artarak ilerlerken bir konuşma metni hazırlamadığı için pişman olmuştu çünkü heyecandan aklındaki her şeyi unutmuştu. Ödülünü alıp sevinçle havaya kaldırırken, onu ayakta alkışlayan ailesine baktı. Önde Koray, Efe ve Deniz heyecanla alkışlarken onların hemen arkasında Duru, Toprak, Tamer, Gülden Hanım, Eva ve Bora vardı. Bir süre alkışların bitmesini bekledikten sonra salon sessizleştiğinde, konuşma yapmak için kürsüye geçerek "Merhaba." dedi önce kısılmış sesiyle.

Boğazını temizleyip tekrar, daha gür bir sesle "Merhaba." dedikten sonra gülümseyip "Çok heyecanlıyım kusura bakmayın." dedi. Derin bir nefes alarak "Öncelikle hepinize hoş geldiniz demek istiyorum. Bu akşam burada olduğunuz için çok teşekkür ederim." diye devam etti.

Hâlâ hızla atmaya devam eden kalbinin üstüne elini yerleştirirken "Yıllarca birçok toplantı yaptım, birçok röportaj verdim ama bu kadar heyecanlanmadım." dediğinde salondakiler gülerken "Size tekrar neler

yaptığımızı anlatarak başınızı şişirmek istemiyorum, şu an size anlatmak istediğim tek şey bu ödülün benim için anlamı. Neden bu kadar önemli olduğu?" dedi.

"Birçoğunuz şu an yönetim kurulunun başında olduğum şirketin başına nasıl geçtiğimi biliyorsunuz. Eşim Koray ve onun ailesi sayesinde bugün buradayım ancak benim size anlatmak istediğim bunlar değil."

Su kafasını eğip birbirine kenetlenen parmaklarına bakarken "Anlatmak istediklerim eşimle tanışmadan öncesine dayanıyor." dedi.

"Kadınlara yönelik yardım çalışmalarının başında yer almamın asıl sebebi benim de aynı şeyleri bir zamanlar yaşamış olmam. On yedi yaşımda âşık olduğumu düşünerek yaptığım bir seçim sonucu hayallerimden vazgeçmek zorunda kalmıştım. Yaptığım seçimi hiçbir zaman hata olarak görmedim çünkü o seçim bana oğlumu verdi." dedi Efe'ye gülümserken. Efe'ye sevgiyle bakarken aynı bakışları oğlunda görmek cesaretlenmesine sebep olmuştu.

"Evet, tahmin ettiğiniz gibi küçük yaşta hamile kaldım ve sevdiğimi düşündüğüm kişinin çaresizce kapısına gittiğimde onun aslında evli olduğunu öğrendim. Ailem bunu öğrendiğinde maalesef ki ülkemizdeki çoğu ailenin yapacağı gibi beni reddetti." Babasının ilk tepkisini hatırlarken gözleri dolmuştu. "Hata yaptığımın farkındaydım. Kandırılmıştım ve ailemi suçlayamazdım. Babamda kendince haklıydı. Onun gururunu kırmıştım. Hiçbir zaman kızmadım ona, babam benim canımdı bilmeden onu hayal kırıklığına ben uğratmıştım. Gidecek hiçbir yerim yoktu. Oğlumun babası tarafından bebeği aldırmama için önüme atılan biraz parayla başka bir şehre gitmek için bilet aldım. Hamileliğimi bir süre sokakta, farklı yerlerde bulduğum işlerde çalışarak geçirdim. Doğuma kısa bir süre kala Gülden abla imdadıma Hızır gibi yetişirken bana kapılarını açtı." Su, Gülden Hanım'a minnetle bakarken "Hakkını hiçbir zaman ödeyemem abla helal et." dedi.

Biraz soluklandıktan sonra yaşadıklarının ağırlığı üstüne çökerken "İnanın bunları anlatmak çok zor benim için. Bu zamana kadar bir tek eşime anlatmıştım şimdide size anlatıyorum. Neyse daha fazla uzatmayacağım. Gülden ablayla geçirdiğimiz üç yılın ardından eşimle tanıştım, gençliğimde yaptığım hata yüzünden ona çok çektirdim ama o da az değildi yani." Koray "Ben ne yaptım ki seni sevmekten başka?" diye bağırdığında, Su gözlerini büyüterek "Utanmasıda yoktur." dediğinde salondakiler gülmüştü.

"Bu yardımları yapmamı sağlayan şirketi ne koşullarda devraldığımı hepiniz biliyorsunuz." derken Eva'ya baktı. "Canım arkadaşımın geçirdiği zor günler benim hırslanıp işleri devralmamı sağlamıştı." Salonun arkasından "Beni de unutma." diyen ukala sesi duyduğunda Su gülerek bakışlarını o tarafa çevirip "Ah seni nasıl unuturum Mete. Sen olmasaydın iş hayatında bu kadar tecrübeye sahip olamazdım. Birçok toplantıda bana yol gösteren hep o olmuştur." dedi. Mete "İşimizi yaptık efendim." diye seslendiğinde Su gülerek kafasını iki yana salladı. "Konuyu dağıtmayalım." dedikten sonra anlatmaya devam etmişti.

"Lisedeyken tek hayalim şimdi olduğum kadın olmak ve aileme bakmaktı. Hayalimdeki kadına sahip olurken maalesef babamı kaybettim. Yinede şu an burada olsa benimle gurur duyacağını biliyorum. Evet, çok zor bir yoldan geldim, şansım belki yaver gitti ama umudumu hiç yitirmedim. Şimdi bu ödülü önce babam, sonra ailem ve tüm hayalleri gerçekleşmemiş kadınlar için alıyorum." diyerek durup önüne baktı. Salondaki kendiyle aynı kaderi paylaşan kadınların üstünde gözlerini gezdirdikten sonra "Benim gibi veya daha farklı koşullarda hayallerinden vazgeçmek zorunda kalan kızlar, kadınlar, anneler vazgeçmeyin. Asla pes etmeyin. Kimsenin sizi yıldırmasına da izin vermeyin. Emin olun ki siz istediğiniz sürece hiçbir engel önünüzde duramaz." diyerek alkışlar eşliğinde sahneden inerken nemlenen gözleri önün görmesini engelliyordu. Hayatının en önemli günlerinden biri olarak bugün anılarına kazınırken, belkide ölürken aklına gelen tek şey bugün olacaktı.

Koray ayağa kalkarak onlara doğru yaklaşan Su'yu yarı yolda karşılayarak güçlü kollarını etrafına sardı. Su onun rahatlatıcı etkisiyle gözyaşlarına boğulurken Efe ile Deniz'de annelerine destek olmak için yanlarına gitmişti. Su, Koray'ın kollarında hıçkırarak ağlarken abi kardeş birbirine üzgünce baktı.

Bir süre sonra Su kendine geldiğinde yerlerine geçerlerken, tören kaldığı yerden devam etti. Su ona uzatılan peçeteyle dağılan makyajını toparlayabildiği kadar düzelttikten sonra titreyen elleriyle önündeki suyu alıp bir yudum içti.

Koray "Daha iyi misin?" dediğinde, Su onu kafasıyla onayladı ve sessizce kalan töreni izlemeye devam ettiler.

Tören bittiğinde insanlar Su'yu tebrik etmek için tekrar yanına gelmişti. Başlangıçtakinin aksine enerjisi kalmayan Su'nun şu an olmak iste-

diği tek yer vardı o da babasının yanı. Fırsatını bulduğu bir anda Koray'a dönerek "Beni babama götürür müsün?" dediğinde, Koray yanlarına yaklaşanlardan özür dileyerek Su'yu elinden tutup çıkışa yönlendirmişti.

Çocuklar eve doğru giderken Su ile Koray mezarlığa gittiler. Araba durduğunda Su "Beni arabada bekler misin?" diyerek araçtan inmişti. Koray arkasından bakarken, Su'nun içindekileri bugün dökeceğini anladı.

Ağır adımlarla mezarların arasından geçen Su babasının mezarının başına geldi. Elindeki ödülü sıkı sıkı kavrarken "Merhaba baba." dedi.

Adımlarını mezarın başına doğru yönlendirirken yanında diz çöktüğünde ödülü babasının başucuna koymuştu.

Yüzüne gelen saçı eliyle kulağının arkasına attıktan sonra "Hayallerim gerçekleşti." diye fısıldadı. "Hatırlıyor musun? Küçükken hep ben büyük kadın olacağım derdim. Sende güler ve büyük kadın olunmaz büyük adam olunur derdin. Ama ben inatla hayır baba ben büyük kadın olacağım ve sende göreceksin dediğimde isteğimi kırmadan aferin kızım hep böyle ol, kararlarının arkasında dur derdin. Kararlarımın arkasında durum baba... Büyük kadın oldum. Sen göremesen de ben başardım baba. Senin için başardım. Bizim için başardım."

Gözlerinden akan yaşları hemen parmaklarıyla kuruladıktan sonra ayağa kalktı. Babasının mezar taşını okşayarak "Seni seviyorum baba." dedikten sonra ödülünü arkasında bırakarak arabaya doğru ilerledi. Ödül ona ait değildi. Ödül onu yetiştiren adama aitti.

Arabaya bindiğinde Koray sesini çıkarmadan arabayı çalıştırıp yola çıktı. Su eve gideceklerini düşünürken araba başka yöne saptığında "Nereye gidiyoruz?" deyince, Koray gülümseyerek Su'ya bakıp "Düşündümde ikinci bir balayına çıkma vaktimiz geldi." dedi.

Su ona ağzı açık bakarken Koray "Ne dersin sevgilim, Paris bizi özlemiş midir?" dediğinde Su kahkahalarla gülmeye başlamıştı.

***

Yıllar önce balayılarını geçirmek için geldikleri otele gelmişlerdi. Koray günler öncesinden balayında kaldıkları odayı ayırtmış, her şeyin aynı olması için elinden geleni yapmıştı. Su odayı incelerken gülümseyerek "Neredeyse aynı." diye mırıldandığında ceketinden kurtulan Koray da gülümseyerek "Aynı olması için uğraştık o kadar." dedi.

"Ya!" diyen Su, yüzüne oturttuğu yaramaz sırıtışla Koray'a doğru yaklaşmaya başladığında Koray, gömleğinin düğmelerini çözüyordu.

Koray'ın karşısında duran Su, düğmeleri çözen parmakların üstüne kendi parmaklarını yerleştirirken "Ama bu sefer her an kapımızı çalacak bir Eva yok." dedi.

Koray'dan ses çıkmazken Su, düğmelerin hepsini çözerek parmaklarını Koray'ın kaslı karnında gezdirmeye başladı. Koray dişlerini sıkarken kafasını kaldıran Su parmak ucunda yükselerek "Değil mi bebeğim? Bu sefer rahatız." dediğinde Koray, onun dudakları dudaklarına değmeden bir adım geri çekildi.

Kendinden kaçan Koray'a Su şaşkınca bakarken Koray "Aşkım yol yorgunuyuz biraz dinlensek mi?" dedi.

Su irice açılmış gözlerle Koray'a bakıp, gözlerini kırpıştırırken "Sen ciddi misin?" dediğinde Koray, elinin tersiyle ağzını kapatıp esneyip "Evet hayatım çok yorgunum." dedi.

Su'yu şaşkın halde orada bırakırken yanından geçip pantolonundan da kurtularak kendini yatağa bırakmıştı. Su şaşkınca arkasını dönerken, bir süre olduğu yerde kaldı. Yatakta boylu boyunca uzanan yarı çıplak beden yaşadığı şaşkınlığı bastıramıyordu. Az önce yaşadıklarını yaşamış olamazdı. Az önceki konuşan kendi kocası olamazdı.

Sinirle olduğu yerde tepinme isteğini bastırıp öfkeli adımlarla yatağa yaklaştı. Koray'ın başucunda dikilirken, ellerini beline yerleştirerek "Sen benim kocam olamazsın, söyle kocama ne yaptın?" dediğinde aldığı tek karşılık Koray'ın hafif horultusuydu.

Su sinirle bir ayağını yere vurup Koray'ın omzunu dürterek "Koray!" dediğinde yine bir karşılık alamamış, kocası yastığına daha çok sarılarak diğer tarafa dönmüştü.

"İnanamıyorum ya." diye bağıran Su yatağın diğer tarafına gidip üstünü çıkartmaya başladı. Bir yandan da söylenmeyi de ihmal etmiyordu.

"Ah bir de yaşlanmadım diyor. Al işte. Yaşlandığının en büyük kanıtı... Şuna bak resmen uyudu ya."

Üstündekilerden kurtulup Koray gibi sadece alt çamaşırıyla kaldıktan sonra yatağa uzandı. Arkasında horul horul uyuyan Koray'a kısa bir bakış attıktan sonra ona sırtını dönerek gözlerini yumdu. "Yaşlanmamışmış, daha ilk dakikadan motor su kaynattı." diye söylenmeye devam ederken

arkasında ona öfkeli bakışlar atan Koray'ın içinden *'Ben sana yaşlıyı gösteririm.'* diye söylendiğinden habersizdi.

Ayaklarında bir dokunuş hissettiğinde Su uykunun en tatlı yerindeydi. Güzel rüyalar görüyor, yaşadığı hayal kırıklığını rüyasında atmaya çalışıyordu. Ayağında hafif bir çekilme hissettiğinde bacağını bükmek istedi ancak yapamadı. Dönmek için çabaladığında ise üstüne bir ağırlık çökmüştü. Teninde hissettiği sıcak tenle gözlerini açtığında Koray'ın parlayan yeşillikleriyle buluştu. "Selam." diyen Koray gülümserken, Su uyumadan önce yaşananlar unutup kocasının cazibesine kapılarak gülümseyip "Selam." demişti. Koray kafasını kaldırıp onun başucunda bir şeyle uğraşırken Su yaşananları hatırladı. Koray'ı itmek için elini kaldırmak istediğinde bileklerinin başının üstünde sabitlendiğini fark etti. Kafasını kaldırdığında Koray'ın sol bileğine bağladığı ipi yatağın başına bağladığını gördü. Çekiştirerek "Koray ne yapıyorsun?" dediğinde üstünden kalkıp bacak arasına diz çöken Koray mutlu bir ifadeyle şaheserini izledi.

Su aşağıya baktığında ayak bileklerindeki ipleri de görmüştü. Uykusunda dizlerini neden bükemediği belliydi. Bileklerini tekrar çekiştirip "Koray ne bu şimdi?" dedi.

Koray bembeyaz dişlerini göstererek sırıtırken "Kim yaşlıymış bu gece göreceğiz karıcığım." dedi.

Eğilip Su'nun meme ucunu ağzına alıp emdikten sonra "Kimin suyu kaynıyormuş göreceğiz." dedi.

Su, Koray'ın her hareketini izlerken gözlerini kısarak "Uyumuyordun." dedi. Yan taraftaki hazırladığı çikolata sosunu alan Koray "Hayır tabii ki sana sürpriz yapacaktım ama artık iş iddiaya dönüştü." dedikten sonra çikolata sosunu önce Su'nun dudaklarına sonra göğüs uçlarına en sonda kadınlığına damlattı. Amacı yıllar önce Su'nun ona yaptığı işkencenin karşılığını vermekti.

Su dudağına damlatılan sosu yaladığında Koray eğilip onun çenesini kavradı. "Onlar benim için bebeğim." dedikten sonra dudaklarını öpmeye başlamıştı. Su onun dudaklarından çikolata tadını alırken inledi. Koray, Su'nun dudaklarından ayrılıp aşağıya doğru kayarken Su gözleriyle onu takip ediyordu. Koray'ın saçlarını kavrama isteğiyle ellerini çekiştirdi ama bağlardan kurtulamadı. Koray göğsünü emmeye başladığında kafasın arkaya atıp zevkle inledi.

Önce sol göğsünü emen Koray, işini ağırdan alıyor, Su'ya elinden gel-

diğince işkence ediyordu. Sağ göğse geçip aynı yavaşlıkla emmeye devam ettiğinde Su "Koray yeter artık!" diye çığlık attı. Yaklaşan hastalığı nedeniyle günlerdir hassas olan göğüs uçları Koray'ın dudakları sayesinde daha da hassaslaşmıştı.

Ayaklarını çekiştirip Koray'ın altında kıvranırken Koray ona aldırmadan istediği kadar göğüsleriyle oynamaya devam etti. Sonunda dudakları Su'nun göğsünden ayrılıp karnından aşağıya doğru kaymaya başladığında karısının göğsü aldığı hızlı nefeslerle inip kalkıyordu.

Koray tam kasıklarına geldiğinde ellerinin üstünde doğrularak Su'ya baktı. Su kısık gözlerle ona bakarken "Neden durdun?" dediğinde sırıtan Koray dudaklarını yalayarak "Büyük pastayı yemeden önce biraz nefes alayım dedim." deyince Su kıkırdamıştı. Beklentiyle bacaklarını sağa sola oynatıp "Daha fazla beklemesen." dedi.

Koray tek kaşını kaldırıp gülümserken "Bu yaşlı adamdan çok fazla şey bekliyorsun karıcığım." dediğinde oflayan Su "Pişman edeceksin değil mi?" dedi.

Koray onun bacaklarını okşayıp parmaklarını kadınlığına doğru yönlendirirken gözlerini Su'dan ayırmadan "Hem de çok pişman olacaksın bebeğim." dedi.

Su gülümseyerek "Pişman et beni aşkım." dediğinde Koray kahkaha atmış ve Su'nun isteğini yerine getirmişti. Dakikalar sonra Su çığlık çığlığa Koray'ın adını haykırıyordu. Bileklerini saran ipleri kavramış sıkıca tutarken kurtulmaya çalışıyor, ona işkence eden Koray'a küfürler yağdırıyordu. Koray diliyle en güzel zevkleri ona sunarken, Su'nun doruğa ulaşacağı zaman çekilip onu izliyor Su'nun kasılan kadınlığı bomboş kalıyordu. Aynı şeyi defalarca tekrarladıktan sonra sonunda Su'nun öfkeden gözleri yaşarmaya başlamıştı.

Ağlamaklı bir sesle "Koray lütfen." diye yalvardığında dudaklarını yukarı yönlendiren Koray onun boynunu yalarken "Lütfen ne bebeğim." dedi.

"Bitir artık şu işi." diye inleyen Su'nun sesiyle Koray onun tenine doğru gülümsedi. Yaladığı yere nefesini üfleyip emdikten sonra "Ne yapmamı istiyorsun hayatım?" dedi.

"Lanet olsun Koray. Ne yapmanı isteyebilirim. Becer beni. Dilini mi kullanırsın aletini mi bilemem ama yap şunu artık."

Su'nun öfkeyle haykırdığı cümleler yine Koray'ı kahkahalara boğar-

ken "Seviyorum seni kadın." diyerek dudaklarını dudaklarına bastırdı. Su anında ona karşılık verirken Koray'ın erkekliğini bacaklarının arasında hissettiğinde büyük bir rahatlamayla inledi. Sonunda istediğini alacaktı. Koray yavaşça içine kayarken geri çekilip gözlerini Su'nun gözlerine dikip "Kim yaşlıymış karıcığım." dedi. Su zevkle birleştikleri yere bakıp dudağını ısırırken hareketsiz duran Koray'a "Biraz daha hareket etmezsen seni geberteceğim Koray!" dedi. Koray gülerek burnunu onun yanağına sürtüp "Cevap ver karıcığım." dedi.

"Egosu kendinden büyük kocam, yaşlı değilsin bir tanem ve hâlâ yirmilik delikanlılara taş çıkartırsın sen aşkım."

Koray Su'nun içinden çıkıp yavaşça tekrar içine kayarken "Daha iyisini yapabilirsin bebeğim." dedi.

Sinirden ve zevkten dişlerini sıkan Su "Bunun yarını da var Koray, ben şu iplerden bir kurtulayım sorarım sana." diye tısladı.

Koray bu sözlerden sonra daha fazla abartmaması gerektiğini anlamıştı. Hareketlerini hızlandırarak Su'nun istediğini yerine getirirken kulağına "On yedi yıl önce taptı ilk kez bu beden sana, on yedi yıl daha olsa yaşlılık engel olur mu sana tapmama." diye fısıldadı.

Koray'ın sözleriyle ona sarılmak isteyen Su "Çöz şu ipleri." dediğinde Koray, yatağın kenarına hazırladığı makası alarak isteğini yerine getirdi. Su'nun kolları serbest kalır kalmaz Koray'ın boynunu sarmış dudaklarını sertçe dudaklarına bastırmıştı. Ellerini saçlarının arasına daldırıp kavrarken nefes nefese geri çekilip "Seni seviyorum." dedi. Her zaman olduğu gibi aldığı karşılık ise "Sana tapıyorum." olmuştu.

Tutkuyla dolu geçen bir akşamın ardından ertesi günü kalkmak ikisi içinde zor olsada tekrar keşfedilmesi gereken Paris sokakları vardı.

Koray banyodan çıktığında Su üstünü giyinmiş aynanın önünde makyajını yapıyordu. Olduğu yerde kalan Koray aşağıdan yukarı doğru Su'yu süzdükten sonra "Bebeğim bisikletle gezeceğiz demiştik." dedi.

Elinde rimeliyle Koray'a doğru dönen Su "Evet aşkım öyle dedik." dediğinde Koray "Siktir Su o ne, sen beni bu yaştan sonra katil mi yapacaksın kızım?" dedi.

Su gayet sakin halde üstünü süzerken "Ne varmış kıyafetimde?" dedi. Ona göre normal bir elbise gibi görünen kıyafet Koray için gecelikten beterdi.

"Doğru diyorsun bir şey yok hayatım sorun orada zaten. Kızım o ne gecelik gibi. Hiç giymeseydin Su."

Su'nun pembe ve kırmızı çiçeklerle süslü mini elbiseni tekrar süzdüğünde özellikle bacaklarında ve sadece göğsünün belli kısmını kapatan kısımda daha fazla oyalandı. Gözleri istese de oradan kopamıyordu. Su'ya doğru yaklaştığında Su elindeki rimeli makyaj aynasının önüne bıraktıktan sonra ellerini göğsünde bağladı. Bu hareketle göğüsleri yukarı doğru kalkınca Koray "Sen beni deli edeceksin". dedi.

Eğilip Su'nun kalçalarını kavrayarak makyaj masasına oturmasını sağladığında göğsüler dudaklarına biraz daha yaklaşmıştı. Başı hafif eğmesiyle dudakların yumuşak tene bastırırken Su'nun elide ensesini buldu. Kafasın geriye doğru atan Su ona daha çok alan tanırken Koray elbiseyi aşağıya çekerek Su'nun göğsünü serbest bıraktı. Göğüs ucunu öptükten sonra eliyle sıkarken "Bebeğim bunlar son zamanlarda büyüdü mü, bana mı öyle geliyor?" dedi. Yıllardır itinayla ilgilendiği bebeklerinde oluşan değişimi fark edebiliyordu.

"Regl dönemim yakın hayatım o yüzden." diyen Su belini bükerek göğsünü Koray'a doğru ittiğinde gülümseyen Koray isteğini yerine getirdi. Küçük bir yaramazlıkla başlayan olay büyüyerek elbisenin yırtılmasına ve sonunda ikisinin de çıplak kalmasıyla bitmişti.

Bir saat gecikmeli olarak dışarı çıktıklarında Su'nun üstünde şort ve tişörtten oluşan kıyafet vardı. Koray'a göre biraz fazla kısa olan şorta da kafayı taksada elbiseden iyi olduğundan sesini çıkarmadı. Otelden çıkıp el ele bir süre ilerledikten sonra bisiklet kiralayacakları yere gelerek birer bisiklet kiraladılar. Su'nun isteği üzerine ilk hedefleride âşıklar köprüsü oldu.

Geze geze gittikleri âşıklar köprüsünde isimlerinin yazılı olduğu asma kilidi boş bir alana astıktan sonra anahtarı nehre fırlattılar. Koray, Su'nun beline sarılıp kendine çekerken "Aşkım bunu yapmak için geç kalmadık mı?" dediğinde Su "Ne olur ne olmaz aşkım, ben işimi garantiye alayım da." dedi.

İkisi de gülerek el ele tutuşup bisikletlerine doğru ilerlemeye başladılar. Bir iki adım atmışlardı ki Su hafif bir baş dönmesi hissedince durmak zorunda kaldı. Koray "Ne oldu hayatım?" diyerek ona döndüğünde Su bir elini alnına koydu "Tansiyonum düştü galiba."

Koray kolunu onun beline atıp "Gel şöyle otur biraz." diyerek parktaki bankların birine yönlendirirken Su ayaklarının altından yerin kaydığını

hissetti. Gözleri kararıp kendinden geçmeden önce kocasının adı "Koray!" fısıltı halinde dudaklarından dökülmüştü.

Kollarına yığılan Su ile ne yapacağını şaşıran Koray kısa bir duraksamanın ardından koşmaya başlamıştı. Anayola çıkıp boş bir taksi ararken buranın Paris olduğunu unutmuştu. Hiçbir taksi durmazken kucağında Su ile çaresizce yol kenarında bulunan bir taksi durağına doğru koştu. Sürekli "Su uyan bebeğim." diye sayıklarken geçen sürede ona bir şey olmaması için dua ediyordu. Sonunda bulduğu boş bir taksiye binen Koray şoföre hastane diye adeta kükremişti. Su'nun saçlarını okşayıp dudaklarını alnına bastırırken "Bebeğim kendine gel." diye fısıldadı. Neler olduğunu anlayamadığı için daha çok korkuyordu. Neden bayılmıştı durup dururken.

Hastaneye geldiklerinde Koray, Su'yu görevlilere teslim ettikten sonra asıl sancılı dönem başladı. Su'yu kontrol ettikten sonra bir odaya aldıklarında kendine gelmişti. Hafif bir baş ağrısıyla uyanan Su, başında bekleyen telaşlı Koray'ı gördüğünde "Ne oldu?" dedi.

Alnını öperek "Şükürler olsun iyisin." diyen Koray onun elini tutarken Su "Tansiyonum düştü galiba." dedi.

"Neyin düştü orasını bilmiyorum hayatım ama aklımı aldığın kesin." diyen Koray onun dudaklarına uzandığında Su gülümseyerek ona doğru uzanırken açılan kapı aralarına girmişti.

Koray kafasını kaldırdığında doktorlar karşılaşınca hemen ayağa kalkıp "Neyi var?" dedi.

Gülümseyen doktor elindeki dosyaya baktıktan sonra Koray ve Su'ya baktı. Gülümseyerek "Tebrik ederim, bebeğiniz olacak." dediğinde Su ile Koray donmuştu.

İkisi de ağzı açık bir halde doktora bakarken doktor gülümsemeye devam ederek "Beklemiyor olmalısınız." dedi.

İlk kendine gelen Koray olurken doktora doğru gidip elindeki dosyayı alarak çok anlarmış gibi kendi inceledi. Bir yandan da "İyi baktın mı sen o teste?" diyordu.

"Evet, hanımefendi iki aylık hamile." diyen doktora karşılık "Hem de iki aylık." diye çığlık atan Su olmuştu. On yıl önce çocuk sahibi olmak için çabalamaktan vazgeçmişlerdi. Çünkü hiçbir sorunları olmadığı halde Su bir türlü hamile kalamamıştı. İkisi de çabalamaktan vazgeçtikten sonra yıllardır korunmuyorlardı. Bir daha çocuk sahibi olamayacaklarına o kadar inanmışlardı ki korunmak akıllarına bile gelmemişti.

Koray kafasını kaldırıp şaşkınlıkla açılan gözlerini aynı şaşkınlıkla irileşmiş gözlere sabitlediğinde "Ben tekrar baba mı oluyorum şimdi?" dedi.

Su yutkunurken kafasını iki yana sallayıp doktora dönerek "Emin misiniz? Bu imkânsız. Bizim yıllardır çocuğumuz olmuyor." dedi.

Doktor "Eminiz hanımefendi kan testlerinizde her şey görünüyor." dediğinde Su'nun gözyaşları dökülmeye başlamıştı. Koray testleri doktorun eline tutuşturup iki büyük adımda Su'nun yanına ulaştı. Yanına otururken gözleri Su'nun düz karnına kayarak "Su, bu rüya mı?" dediğinde hem gülüp hem gözyaşı döken Su "Bu sefer gerçek sevgilim." dedi.

Koray ona bakıp kahkaha atarken mutluluk gözyaşları da yanaklarından süzülmeye başlamıştı. Su'yu kendine çekip sıkıca sarıldı. Aklına gelenle tekrar gülerken "Bu haberi çocuklara vermek için sabırsızlanıyorum." dedi.

Su'da aynı şeyi düşünürken gülmeye başladı. "Deniz sevinecektir ama Efe'nin ne tepki vereceğini kestiremiyorum." diyen genç kadın bundan sonra evde yaşanacak kaostan korkmaya başlamıştı bile.

SON